

eul_wid: soi-ac

Ὀρειβάσιος ὁ Περγαμηνός · Oribasius of Pergamon

Summary to Eustathius the Son

Σύνοψις πρὸς Εὐστάθιον τὸν Υἱόν

Period: Ὀψιμαρχαία [Late Antique](#)
Dialect: Κοινή τεχνική [Technical Koine](#)
Domain: Ἱατρική [Medicine](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

synops 1 t ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ ΕΝΝΕΑ ΛΟΓΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ Ἐν τῷ πρώτῳ διδάσκει ὅσα προφυλακτικὰ ἐν γυμνασίοις, κενώσεσι καθολικαῖς καὶ μερικαῖς ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, περὶ ἀφροδισίων, ἀέρων, ἰδρώτων, λουτρῶν αὐτοφυῶν τε καὶ τεχνικῶν, καταπλασμάτων, δρωπάκων, σιναπισμῶν, φοινισμῶν· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς κατ' εἶδος ὕλης ἐν κράσει, δυνάμει, ἐνεργείᾳ, συστάσει, καὶ ποῖα ποίοις ἤρμοσται διαθέσει, ἔτι δοκιμασίας τῶν ἀπλῶν φαρμάκων καὶ συμμετρίας ἐν μίξει καὶ ἐψήσει καὶ περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων καὶ περὶ κοπτῶν πλατυσμάτων· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ περὶ τῶν ἐν χρήσει δοκίμων κηρῶν, ἐμπλάστρων, μαλαγμάτων, καταπλασμάτων, τροχίσκων, ξηρίων, κολλυρίων, ξηροκολλυρίων, ἀνακολλημάτων, σμηγμάτων, δρωπάκων, διαχρισμάτων ὀδόντων, ἀνδιτότων, καθαρτηρίων, θυμιαμάτων· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ περὶ τροφῶν λεπτοχύμων, εὐχύμων, θερμῶν, ὑγρῶν, τροφίμων, εὐαναδότων, εὐπέπτων, εὐστομάχων, ἀφύσων, ῥυπτικῶν, ἐκφρακτικῶν, τμητικῶν, παχυτέρων, δυσφάρτων, ὑπομαλακτικῶν καὶ τῶν ἐναντίων καὶ μέσων καὶ περὶ ἐψήσεως ῥοφημάτων, ζωμῶν, πομάτων, γαλακτοποσίας καὶ ὑδάτων· ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ περὶ κυουσῶν, τρεφουσῶν, βρεφῶν ἀγωγῆς καὶ πάσης ἡλικίας καὶ διορθώσεως ὀδόντων, ἀκοῆς, ὀφθαλμῶν, καθαιρέσεως σαρκῶν, ἀναθρέψεως καὶ διαγνώσεις κράσεων καὶ ἰάσεις· ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ σημειώσεις καὶ θεραπείας καὶ προγνώσεις πυρετῶν συμπτωμάτων, ἐν οἷς λέγει περὶ λειποθυμίας, συγκοπῆς, ὀδύνης, λυγμοῦ, ἀνορεξίας, βουλιμίας, ναυτίας, ἐμέτων, κυνικῆς ὀρέξεως, ἀγρυπνίας, καταφορᾶς, συντήξεως, δίψους· ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ περὶ θεραπείας παντοίων ἐλκῶν, αἱμορραγίας, οὐλῶν, νευροτρώτων, ῥευμάτων, γαγγραίνης, ἀποστημάτων, χοιράδων, συρίγγων, μυρμήκων, ἐλεφαντιάσεως· ἐν δὲ τῷ ὀγδῶ ὅσα κατὰ τὸν ἐγκέφαλον, κεφαλὴν, ὀφθαλμούς, μυκτῆρας, μασχάλας, γένεια· ἐν δὲ τῷ ἐννάτῳ ὅσα περὶ θώρακα, σπλάγχνα ἕως αἰδοίων συνίσταται, καὶ περὶ γυναικείων παθῶν καὶ ποδάγρας καὶ ἀρθρίτιδος καὶ ἰσχιάδος. ^[25]

1 p t ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ἐκλογαὶ ὑγιεῖναι προφυλακτικαί τε καὶ σύνθετοι ἔτι δὲ σημειωτικά τε καὶ θεραπευτικά καὶ ἀνατομικά ἀπὸ διαφορῶν ἀρχαίων. Κελεύσαντος Ἰουλιανοῦ ποτε τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος συναγαγεῖν με τῶν ἀρίστων ἱατρῶν [τε] ὅσα χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς υγείας, προθύμως συνήγαγον ἐν ἑβδομήκοντα βίβλοις. ^[5]

1 p 2

καὶ ἐπειδὴ νῦν ἡβουλήθη, υἱὲ γλυκύτατε Εὐστάθιε, σύνοψιν αὐτῶν γενέσθαι, ἐποίησα καὶ τοῦτο ἀόκνως, συνορῶν οὐ σοὶ μόνον χρησιμώτατον γενήσεσθαι κατὰ τὰς ἀποδημίας, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μὴ παρέργως τὴν ἱατρικὴν ἐκμαθοῦσιν· ὅσοι γὰρ ἐν ταῖς κατὰ πλάτος ἱατρικαῖς πραγματείαις σπουδαίως ἐγυμνάσαντο, τὴν σύνοψιν ταύτην ἔξουσι πρὸς εὐκολίαν τῆς ἀναλήψεως τῶν πρακτέων, διότι τοῖς συντόμως ῥηθεῖσιν κεφαλαιωδῶς ἐντυγχάνοντες εἰς ὑπόμνησιν ἔρχονται τῶν ὅλων ὑπὲρ ἐκάστης γνώσεως, καὶ συμβήσεται χωρὶς τοῦ φορτίου ἐπάγεσθαι βαρὺ τὰ τῆς χρείας ἱκανῶς ἔχειν. ^[5]

- 1 p 3 γραφήσεται δὲ μόνον ἰάματα τῶν παθῶν εὐμεταχείριστά τε καὶ εὐπορα, καὶ ὅσα διὰ φαρμακείας καὶ διαίτης τὸ δέον ποιεῖν εἴωθεν· χειρουργίας δὲ μνήμην οὐ ποιήσομαι, τὸ δυσμεταχείριστον αὐτῆς, μάλιστα ἐν ἀποδημίαις, παραιτούμενος· χρεία γὰρ ἐπ' αὐτῇ τοῦπίπαν μηχανημάτων τε καὶ ὀργάνων οὐδαμῶς εὐπορίστων, ὥσπερ ἐπὶ καταγμάτων πολλάκις καὶ ἐκβολῆς ἄρθρων. ^[5]
- 1 p 4 τούτων [δὲ] καὶ ὅσα δυνατόν διὰ μόνων τῶν χειρῶν ἀπευθύνειν ποιοῦσιν ἄριστα παιδοτρίβαι τε καὶ ἀθλητικοὶ ἄνδρες. ταῦτά τε οὖν καὶ ὅσα ἕτερα διὰ τῆς τῶν χειρῶν ἐργασίας ἔχει τὴν ἴασιν, ἄμεινον ὑπὸ τῶν τριβάκων δρᾶται· διὸ τούτοις ἐπιτρέψαντες ταῦτα, τῶν ἐπειγόντων ἡμεῖς καὶ μὴ δεχομένων ὑπέρθεσιν τὰς ἰάσεις διὰ φαρμακείας καὶ διαίτης καταλέξομεν.
- 1 1 t Περὶ τρίψεως παρασκευαστικῆς. Πρὸ τῶν γυμνασίων θερμαίνειν μετρίως τὸ σῶμα χρή τρίψει χρωμένους τῇ διὰ σινδόνων, κάπειτα δ' ἐλαίου τρίβειν γυμναῖς ταῖς χερσίν, ἄχρῃς ἂν θερμανθεῖ καλῶς καὶ μαλαχθεῖ τὸ σῶμα, ἐπανθήσειέ τε ἔρευθος εὐανθὲς καὶ εἰς ὄγκον ἀχθείη.
- 1 2 t Περὶ γυμνασίων. Κίνησίς ἐστι σφοδρὰ τὸ γυμνάσιον· ὅρος δὲ τῆς σφοδρότητος ἡ τῆς ἀναπνοῆς ἐπὶ τὸ δασύτερον ἀλλοίωσις.
- 1 2 2 τὰ δὲ γυμνάσια δυσπαθῇ τε παρασκευάζει τὰ ὀργανικὰ μόρια καὶ εὐτονα πρὸς τὰς ἐνεργείας τήν τε ὀλκὴν ἰσχυροτέραν τῆς τροφῆς καὶ τὴν ἀλλοίωσιν ἐτοιμοτέραν καὶ τὴν ὀρεξιν βελτίονα διὰ τὴν γινομένην θερμότητα· ἐκκαθαίρει δὲ καὶ τοὺς πόρους καὶ κενοὶ τὰ περιττώματα διὰ τὴν τοῦ πνεύματος ἰσχυρὰν κίνησιν. ^[5]
- 1 2 3 ἐπειδὴ οὖν τῇ ἀναδόσει συνεργεῖ, χρή μῆτε πλῆθος ὤμων καὶ ἀπέπτων σιτίων μῆτε χυμῶν κατὰ τὴν κοιλίαν ἢ ἐν τοῖς ἐντέροις περιέχεσθαι· κίνδυνος γὰρ αὐτοῖς ἐλθθῆναι πρὸς ἅπαντα τὰ τοῦ ζώου μόρια πρὶν χρηστοῖς γενέσθαι πεφθεῖσιν.
- 1 2 4 δῆλον οὖν ὥς καὶ πρὸ τῶν σιτίων αὐτὰ παραλαμβάνεσθαι χρή.
- 1 2 5 γνωρίσματα δὲ τῆς εὐκαιρίας τῶν οὕρων ἡ χροὰ· τὸ μὲν γὰρ ὕδατῶδες ἄπεπτον ἔτι σημαίνει τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς ἀναδοθέντα χυμόν, τὸ δὲ πυρρὸν καὶ χολῶδες ἐκ πολλοῦ κατειργάσθαι, τὸ δὲ μετρίως ὠχρὸν ἄρτι πέψεως γεγενημένης σημείον ἐστίν.
- 1 2 6 τηνικαῦτα γοῦν ἄγειν ἐπὶ τὰ γυμνάσια προαποθέμενον τό τε ἐν τῇ κύστει καὶ ἐν τῇ γαστρὶ περίττωμα. Περὶ τῶν εἰδῶν τοῦ γυμνασίου.
- 1 3 1 Τὸ μὲν δὴ κοινὸν ἀπάντων γυμνασίων ἐστὶ θερμότητος αὔξησιν ἐξ αὐτῶν τοῖς ζώοις ἐργάσασθαι, τὰ δὲ διὰ τῶν καθ' ἕκαστον. τὸ μὲν εὐτονον γυμνάσιον, τουτέστι τὸ βιαίως ἄνευ τάχους διαπονοῦν, εἰς εὐτονίαν παρασκευάζει τοὺς τε μῦς καὶ τὰ νεῦρα· τοιαῦτα δ' ἐστὶ τό τε σκάπτειν καὶ τὸ φορτίον ἀράμενον μέγιστον ἢ μένειν κατὰ χώραν ἢ προβαίνειν μικρά· καὶ οἱ ἀνάντεις δὲ περίπατοι τούτου τοῦ γένους εἰσὶ καὶ τὸ ἀναρριχᾶσθαι διὰ σχοινίου καὶ πλεῖστα ἄλλα ὁμοιότροπα. ^[5]
- 1 3 3 τὰ δὲ ταχέα χωρὶς εὐτονίας καὶ βίας ἐστίν· δρόμοι δ' εἰσὶ ταῦτα καὶ σκιαμαχίαι καὶ ἀκροχειρισμοί· καὶ τὸ διὰ κωρύκου τε καὶ τῆς μικρᾶς σφαίρας γυμνάσιον σύνθετόν ἐστιν ἐξ

εὐτόνου καὶ ταχείας· ὅσα γὰρ εὖτονα τῶν γυμνασίων ἐστί, τούτοις ὡς σφοδροῖς ἂν τις χρῶτο κινήσεις ταχείας προστιθείς.

1 3 5 ἔτι τῶν γυμνασίων τὰ μὲν ὅσφον μᾶλλον ἢ χεῖρας ἢ σκέλη διαπονεῖ, τὰ δὲ τὴν ῥάχιν ἢ τὸν θώρακα μόνον ἢ τὸν πνεύμονα.

1 3 6 γυμνάζεσθαι δὲ χρή, μέχρις ἂν εἰς ὄγκον αἴρηται τὸ σῶμα καὶ εὐανθὲς ὑπάρχη, καὶ αἱ κινήσεις ἔτοιμοί τε καὶ ὁμαλεῖς καὶ εὐρυθμοὶ γίνωνται.

1 3 7 ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἰδρῶτα θεάσῃ θερμὸν ἀτμῶ συμμιγῇ· παύεσθαι δὲ τῆνικαῦτα πρῶτον ἐπειδὴν ἔν τι τῶν εἰρημένων ἀλλοιωθῇ, οἷον εἰ φανείη συστελλόμενος ὁ τοῦ σώματος ὄγκος, αὐτίκα παύειν· ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τὸ τῆς χροῆς εὐανθὲς μαραίνειτο, παύεσθαι· καὶ μὲν δὴ καὶ τὸ τῶν κινήσεων ἐπειδὴν ἐνδιδόναι που φαίνεται, καταπαύειν αὐτίκα· καὶ εἰ περὶ τὸν ἰδρῶτα γίνοιτο τις ἢ κατὰ τὸ πλῆθος ἢ κατὰ τὴν ποιότητα μεταβολή· ἐὰν γὰρ ἐλάττων ἢ ψυχρότερος γίνηται, καταπαύειν περιχέαντα τὸ ἔλαιον, ἀποθεραπεύειν δὲ τοῦντεῦθεν, εἴθ' ἐξῆς τῇ ἀποθεραπευτικῇ τρίψει χρῆσθαι, ὡς εἰώθασιν οἱ παιδοτρίβαι ποιεῖν. Περὶ τῆς ιδίως τρίψεως. ^[10]

1 4 1 Τῶν τρίψεων ἡ μὲν σκληρὰ δύναται δεῖν, ἡ μαλακὴ δὲ λύνειν· ὥστε ὅσα μὲν ἐκλύεται πέρα τοῦ μέτρου σώματα, σκληρῶς ἀνατριπτέον, ὅσα δ' ἔσφιγκται, μαλακῶς· εἰ δέ τι συμμέτρως ἔχει, τοῦτο εὐδηλον ὡς οὔτε μαλακῶς οὔτε σκληρῶς, ἀλλ' ὅσον οἷόν τε, τὰς ὑπερβολὰς ἐκατέρας φυλαττόμενον.

1 4 2 ἡ δὲ πολλὴ τρίψις τὴν ἰσχύνητα ποιεῖ, καὶ ἡ μέση κατὰ ποσότητα τὴν ἀνάθρεψιν.

1 4 3 αἱ δὲ τρεῖς διαφοραὶ τῶν κατὰ ποιότητα τρίψεων ταῖς τρισὶ διαφοραῖς τῶν κατὰ ποσότητα τρίψεων ἐπαλλαττόμεναι συζυγίας ἀποτελοῦσιν ἑννέα. Περὶ ἀναφωνήσεως.

1 5 τ Ἐκ τῶν Ἀντύλλου. Ἐν ταῖς ἀναφωνήσεσιν ἡ μὲν εὐμέλεια καὶ χρηστοφωνία οὐδὲν ἂν συμβάλλοιτο πρὸς ὑγείαν, ὁ δὲ τῶν βαρυτέρων φθόγγων ἦχος χρήσιμος, ὥστε τοῦτον ἀσκητέον· οὕτω γὰρ πλεῖστος ἀὴρ εἰς τὸ σῶμα κατ' ἀναπνοὴν ἐλκόμενος διαστέλλει τὸν τε θώρακα καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς καθ' ὅλου τοῦ σώματος πόρους ἀνευρύνει καὶ διίστησι. ^[5]

1 5 1 διόπερ ἐν αὐταῖς <ταῖς> ἀναγνώσεσι τῶν πλεοναζόντων ὑγρῶν ποιεῖται τὰς ἐκκρίσεις, τοῖς μὲν συντονώτερον ἀναγινώσκουσι μᾶλλον καὶ δι' ἰδρώτων, τοῖς δ' ἐπιεικέστερον ἐντεινομένοις διὰ τῆς ἀδήλου γινομένης διαπνοῆς καθ' ὅλον τὸν ὄγκον· συμβαίνει δὲ διὰ τὸν λεπτυσμὸν πολλῶν περιττωμάτων ἀναχρεμπτομένων καὶ πτυέλων καὶ μύξης καὶ φλέγματος ἔκκρισιν γίνεσθαι καὶ ἀπανάλωσιν. ^[10]

1 5 2 τοῖς γε μὴν ἀναθερμασίας δεομένοις διὰ ψυχρότητα τίς ἂν ἄλλη προσφορωτέρα γένοιτο βοήθεια τῆς κατὰ τὴν ἀναπνοὴν ἐνεργείας; δεῖ τοίνυν ἀναγινώσκειν πολλάκις ἀνιέντας τὸ σῶμα ἅπαν, καὶ κεχυμένης τῆς σαρκὸς εἰς ἀραίωσιν, διιστάντας ἐπιτηδες τὴν τε ἀρτηρίαν καὶ τὰς ἄλλας διεξόδους τοῦ πνεύματος κατὰ τὰς βαρυτάτας τῆς φωνῆς φθέγγεσθαι ἀπηχήσεις.

1 5 4 χρηστέον δὲ ταῖς τῆς φωνῆς ἐνεργείαις οὔτε εἰκὴ οὔτε ἀπερискέπτως, ἀλλὰ μήτε φαύλων καὶ διεφθαρμένων μεστοὺς ὄντας ὑγρῶν μήτε ἐπὶ μεγάλαις τοῦ στομάχου καὶ φανεραῖς ἀπεψίαις πρὸς τὴν διὰ τῆς φωνῆς γυμνασίαν ἀφικνεῖσθαι, ὅπως ἂν μὴ πλείων ἀνάδοσις τῶν διεφθαρμένων ἀτμῶν εἰς τὸ σῶμα γένηται. Περὶ ἀφροδισίων. ^[5]

1 6 τ Ἐκ τῶν Ρούφου. Ἐξ ἀφροδισίων ὠφέλειαί εἰσιν αἶδε· πλησμονὴν κενῶσαι καὶ ἐλαφρὸν παρασχεῖν τὸ σῶμα καὶ εἰς αὔξησιν προτρέψαι καὶ ἀνδρωδέστερον ἀποφῆναι· κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν συνεστηκότα τε λογισμὸν διαλύει καὶ ὀργῆς ἀκράτου ἐπανήσιν· διὸ καὶ τῶν μελαγχολικῶν ὥς τι καὶ ἕτερον ἴαμα ἐπιτηδειότατον μίσεσθαι.

1 6 2 καθίστησι δ' εἰς τὸ ἐμφρονέστερον καὶ τοὺς ἄλλον τρόπον ἐκμανέντας καὶ τοῖς ἀπὸ φλέγματος νοσήμασι κράτιστόν ἐστιν.

- 1 6 3 οἱ δὲ καὶ εὐσιτότεροι ἀντὶ ἀσίτων ἐγένοντο· οἱ δὲ καὶ ὄνειρωγμῶν συχνῶν ἀπηλλάγησαν.
- 1 6 4 φύσεις δ' ἐπιτήδειοι πρὸς ἀφροδίσια αἱ θερμότεραι καὶ ὑγρότεραι καὶ πλέον τῶν ἄλλων εἰς λαγνείαν εὐφοροί· ἥκιστα δὲ δίαίτα μὲν ἢ ξηραίνουσα καὶ ψύχουσα, ἡλικία δ' ἢ τοῦ γέροντος, ὥρα δ' ἢ τοῦ φθινοπώρου.
- 1 6 5 χρή τοίνυν τὴν δίαίταν ὑγρὰν καὶ θερμὴν παρέχειν· εἴη δ' ἂν πόνων τε μετριότης καὶ σιτίων ὥσπερ δ' οἱ μέτριοι πόνοι ἀρμόττουσιν, οὕτω καὶ οἱ αὐτῶν τῶν ἀφροδισίων· προτρέπουσι γὰρ εἰς τὸ ἔργον καὶ τινα ῥαστώνην τῷ ἐθισμῷ παρέχουσιν.
- 1 6 7 δεῖ δέ, εἴπερ τινὸς ἄλλου, καὶ τροφῆς περιουσίας, ὥστε τὰ πολύτροφα τῶν ἐδεσμάτων εἴη ἂν ἐπιτήδεια· ἰχθύων δ' οἱ πολύποδες (καὶ γὰρ καὶ ἄλλως πεπίστευνται ἐρεθίζειν) καὶ ὅσα μαλάχια· λαχάνων δὲ τὸ ὄρμινον καὶ τὸ ἐρύσιμον καὶ τὸ εὐζωμον καὶ ἡ γογγυλὶς (καὶ ταῦτα δ' ὡς φάρμακα)· ὀσπρίων δὲ κύαμοί τε καὶ ἐρέβινθοι καὶ ὦχροι καὶ δόλιχοι καὶ πισσοί, πνεύματος ὑποπιμπλάντες καὶ τῷ ἀφθόνῳ τῆς τροφῆς. ^[5]
- 1 6 8 καὶ τὸ πηγανον τοίνυν, ὅτι πνεῦμα συμπέσσει καὶ ἀφανίζει, διὰ τοῦτο καὶ τὰς μίξεις ἀμβλύνει.
- 1 6 9 μεγάλως δ' ἐπαινῶ καὶ τοὺς βότρυς· ὑγραίνουσί τε γὰρ καὶ πνεύματος ἐμπιπλάσι τὸ αἷμα, ὃ δὴ ἐξορμᾷ πρὸς ἀφροδίσια.
- 1 6 10 τῷ μέλλοντι δ' ἀφροδισιάζειν πλησμονὰς προσφάτους φυλακτέον καὶ ἀπεψίας καὶ μέθας καὶ ἐνδείας· κακὸν δὲ καὶ ἐπὶ περιττώμασι μίσγεσθαι, καὶ πρὸ γυμνασίων καὶ λουτρῶν.
- 1 6 11 κάλλιστον οὖν ἐπὶ σίτῳ μίσγεσθαι μὴ ἐμπλησθέντα· καὶ γὰρ καὶ πρὸς τὴν ἰσχὺν συμφέρει, καὶ ψύξεις αἱ ἐπιγινόμεναι ἥσσον γίνονται· ἐπὶ πόνοις δὲ πονηρὸν ἀφροδισιάζειν.
- 1 6 12 καὶ κόπους φυλακτέον καὶ ἐμέτους γεγεννημένους καὶ καθάρσεις ὡσαύτως καὶ διάρροϊαν ἐξαπιναιάν· τὴν κεχροτισμένην δ' ἐπιξηραίνουσιν.
- 1 6 13 καὶ τὰς σφοδρὰς ἐπιθυμίας οὐκ ἐπαινῶ, ἀλλὰ κελεύω τότε δὴ πλέον ἀντέχειν, καὶ μάλιστα οἷς νόσημά τί ἐστιν. Περὶ φλεβοτομίας.
- 1 7 τ Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Οὐ μόνον πλήθους ὄντος, ἥτοι <τοῦ> πρὸς τὴν δύναμιν ἢ τοῦ κατὰ τὸ καλούμενον παρέγχυμα, φλεβοτομία μεγάλως ὀνίνησιν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς πλήθους ἀρχομένην φλεγμονήν, ἥτοι διὰ πληγὴν ἢ ὀδύνην ἢ δι' ἀτονίαν μορίων.
- 1 7 2 καὶ εἰ ἔσσεσθαι μέλλει μέγα νόσημα, φλεβοτομήσομεν πάντως, κἂν μηδὲν ἦ τῶν τοῦ πλήθους γνωρισμάτων, ἐπισκοποῦντες ἡλικίαν τε καὶ ὥραν καὶ δύναμιν.
- 1 7 3 πότερον δ' ἐπὶ τὴν φλεβοτομίαν ἀφιζόμεθα πάντως ἐφ' ἑκατέρου πλήθους, ὅταν φαίνεται ταῦτα ἐπὶ τίνος τῶν ἔτι τὰ συνήθη πραττόντων, ἢ οὐκ ἀναγκαῖον, ὅταν μηδεμία προσδοκία μεγάλου νοσήματος ἦ; γνωστότερον καθόλου φλεβοτομίαν ἐπὶ πάντων τῶν μεγάλων νοσημάτων ἀναγκαίαν εἶναι παραχρῆμα προσαγομένην. ^[5]
- 1 7 4 τοῖς δὲ μηδὲν τοιοῦτον πεπονθόσιν ἀπάντων τε τῶν μορίων τοῦ σώματος ἄμεμπτον ἔχουσι κατασκευὴν δύο εἰσὶν ὁδοὶ τῆς κενώσεως, διὰ φλεβοτομίας μὲν εἰ ἀκρατεῖς εἶεν τῇ διαίτῃ, χωρὶς δὲ ταύτης εἰ ἐγκρατεῖς· ἔνεστι γὰρ καὶ τρίψει πολλῇ καὶ λουτροῖς καὶ περιπάτοις καὶ ταῖς ἄλλαις κινήσεσιν, ἔτι δὲ χρίσμασι διαφορητικοῖς ταχέως ἐκκενῶσαι τοῦ πλήθους, εἰ μὴ ἄρα σοι δόξειέ ποτε παχέος αἵματος εἶναι καὶ μελαγχολικοῦ πλεονεξία· τηνικαῦτα γὰρ χρή φλεβοτομεῖν· τῶν δ' ὠμῶν χυμῶν ἐπικρατούντων, πρὶν μὲν ἄρξασθαι νοσεῖν, εὐλαβῶς ἀποκενώσεις· ἤδη δὲ πυρεττόντων, οὐδ' ὅλως. ^[5]
- 1 7 5 εἰ δὲ τινες εὐάλωτοι μὲν εἶεν νοσήμασι, μηδέπω δὲ μηδὲν παρείη σύμπτωμα, φλεβοτομεῖν χρή τούτους κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἥρους.
- 1 7 6 καὶ ὅσοι δὲ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν θέρει νοσοῦσι νοσήματα πληθωρικά, καὶ τούτους χρή φλεβοτομεῖν εἰσβάλλοντος ἥρος· ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσοι κατὰ τὸ ἔαρ ἀλίσκονται τοῖς τοιούτοις

νοσήμασιν· συμφέρει γὰρ τοῦτο ποιεῖν πρὶν ἄρξασθαι τὸ θέρος ἐν τοῖς τελευταίοις τοῦ ἔρος.
Περὶ ἐπαφαιρέσεως. ^[5]

- 1 8 1 Ἐφ' ὧν μὲν κενώσεως χρεῖα πολλῆς, οὐκ ἰσχυρὰ δ' ἡ δύναμις, ἐπὶ τούτων προσήκει
ταμιεύεσθαι τὴν κένωσιν καὶ τὴν πρώτην ἀφαίρεσιν ἐλλιπεστέραν ποιησάμενον ἐπαφαιρεῖν
αὐθις· εἰ δὲ βούλει, καὶ τρίτον, ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἐπὶ τῶν πληθος ἐχόντων ὠμοτέρων χυμῶν.
ὅταν δ' ἡ ζέοντος αἵματος πληθος ἀνάπτον ὀξύτατον πυρετόν, ἀθρόας ἐστὶ κενώσεως χρεῖα, καὶ
χρὴ πειρᾶσθαι κενοῦν ἄχρι λειποθυμίας, ἐπισκεψάμενον τὴν ῥώμην τῆς δυνάμεως, ὥστε ἐνίων
οἶδα κοτύλας ἕξ ἀφελὼν εὐθέως, ὥστε καὶ διὰ τῆς νυκτὸς οὐκ ὀκνήσεις τέμνειν ἐνίοτε φλέβα.
- 1 8 3 προσέχειν μέντοι καλῶς ἔχει τῇ καθαιρέσει τῶν σφυγμῶν, ἐφαπτόμενον αὐτῶν ἔτι ῥέοντος
τοῦ αἵματος, ὅπως μὴ ποτε λάθῃς σαυτὸν ἀντὶ λειποθυμίας θάνατον ἐργασάμενος. Περὶ μέτρου
κενώσεως αἵματος.
- 1 9 1 Μέγεθος νοσήματος καὶ ῥώμη δυνάμεως οἱ πρῶτοι σκοποὶ φλεβοτομίας εἰσὶν, οὓς
αὐξανομένους μὲν ἐνδείκνυσθαι πλείονα κένωσιν, μὴ αὐξανομένους δὲ καθαιρεῖν εἰς
τοσοῦτον τὴν ποσότητα τῆς κενώσεως εἰς ὅσον ἐμειώθησαν οὗτοι.
- 1 9 2 συνεπισκέπτεσθαι δ' ἐφεξῆς ὁποῖα τίς ἐστὶν ἡ φύσις τὰνθρώπου· τοὺς μὲν γὰρ μεγάλας ἔχοντας
φλέβας ἰσχνούς τε μετρίως καὶ μὴ λευκοὺς μὴδ' ἀπαλοσάρκους ἀφειδέστερον κενώσεις, τοὺς δ'
ἐναντίους φειδομένους· αἷμά τε γὰρ ὀλίγον ἔχουσι καὶ εὐδιαφόρητοι τυγχάνουσιν.
- 1 9 3 κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν λόγον οὐδὲ τοὺς παῖδας φλεβοτομήσεις ἄχρι τεσσαρεσκαίδεκαετοῦς
ἡλικίας· μετὰ δὲ ταύτην, ἐὰν ἡθροικότες ᾧσι πληθος αἵματος, καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους ἐαρινή, καὶ
τὸ χωρίον εὐκρατον, καὶ ἡ τοῦ παιδὸς φύσις εὐαίμος, ἀφαιρήσεις αἵματος ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ
νόσημά τι σφοδρὸν ἐφεδρεύει.
- 1 9 4 κενώσεις δὲ τὸ πλεῖστον ἄχρι κοτύλης τὸ πρῶτον· ἐὰν δέ σοι φαίνηται τὰ τῆς δυνάμεως ἰσχυρά,
προσθήσεις κατὰ τὴν ἐπαφαίρεσιν ἥμισυ.
- 1 9 5 καὶ τοίνυν καὶ τοὺς ἐβδομηκοντούτεις κενώσεις τῶν δυνάμεων ἰσχυρῶν ὑπαρχουσῶν.
- 1 9 6 προσέχειν δὲ χρὴ καὶ τῇ μεταβολῇ τοῦ αἵματος κατὰ τε χρόαν καὶ σύστασιν, καὶ μάλιστα ὅταν
φλεγμονῆς χάριν ἢ φλεβοτομία παραληφθῇ. Ποίας τμητέον φλέβας; Ἀντισπάσεως ἕνεκα τὰς
κατ' εὐθείαν τῶν αἰμορραγούντων τέμνε φλέβας· σπληνὸς δὲ πάσχοντος τὴν κατὰ τὸν
παράμεσον δάκτυλον φλέβα διαίρει τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἢ τῶν ἐν ἀγκῶνι τὴν ἔνδον.
- 1 10 2 καὶ ἐπὶ πλευριτικῶν δὲ τὴν κατ' εὐθὺ τοῦ πάσχοντος διαίρει.
- 1 10 3 καὶ ὀδύνας ὀφθαλμῶν ἰσχυροτάτας ὠφελεῖ θαυμαστῶς ἢ κατ' εὐθὺ φλέψι διαιρεθεῖσα ἢ ὠμιαία
κατ' ἀγκῶνα· [οἱ] τρεῖς γὰρ οὗτοι τόποι τῆς κατ' ἀγκῶνα φλεβοτομίας εἰσὶν, ὃ τε ἔνδον καὶ ὁ
ἕξω καὶ ὁ μέσος.
- 1 10 4 ὁ μὲν οὖν ἔνδον ἐπὶ τῶν τὰ κάτω τοῦ τραχήλου πεπονθότων ὠφέλιμος· ὁ δ' ἐκτὸς <ἐπὶ> τῶν
κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὴν κεφαλὴν· ὁ μέσος δ' ἀμφοτέρων.
- 1 10 5 ἀμαρτηθείσης δὲ τῆς φλεβοτομίας, κατὰ μὲν τὴν μέσην φλέβα νευρίον ὑποκείμενον
<διαίρεται, κατὰ δὲ τὴν ἔνδον ἀρτηρίαν ὑποκειμένην> , καὶ χρὴ φυλάττεσθαι τέμνειν ταύτην
ἄνευ μεγάλης ἀνάγκης· τὴν δ' ὠμιαίαν φλέβα κατὰ πάντα τρόπον ἀκίνδυνον τέμνειν. ἤδη
μέντοι κάπνι ταύτης τινὲς ὠδυνήθησαν μέχρι πολλοῦ χρόνου· τῶν δ' οὕτω παθόντων οὐδεὶς
ἅπαξ διηρέθη, δις δὲ καὶ τρεῖς ἐπικαθέντων ἐπειδὴν ἀποτύχωσιν· μεγίστης δ' ἅπαξ γενομένης
διαίρέσεως, οὐδεὶς οὔτε ἐφλέγημηνεν οὔτε ὠδυνήθη.
- 1 10 6 διὸ χρὴ ταύτην μὲν τέμνειν ἀφειδῶς, μετὰ πολλῆς δ' ἀσφαλείας τὴν μέσην, ἀποχωρεῖν δὲ
πειρᾶσθαι τῆς κάτω. ὥσπερ δὲ τὰ εἰρημένα μόρια ταῖς κατ' ἀγκῶνα φλεβοτομίαις ὠφελεῖται,

κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅσα κατωτέρω τούτων ἐστί, ταῖς κατ' ἰγνύαν καὶ σφυρά, τουτέστι τὰ κατ' ἰσχίον καὶ κύστιν καὶ μήτραν· νεφροὶ δ' ἐπαμφοτερίζουσιν. ^[5]

- 1 10 8 χρὴ δ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀρχομένων φλεγμονῶν ἀντισπαστικῶς ποιεῖσθαι τὴν φλεβοτομίαν, ἐπὶ δὲ τῶν κεχρονισμένων μάλιστα μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν πεπονθότων μορίων· εἰ δὲ μή, ἐκ τῶν πλησίον.
- 1 10 9 ἐφ' ὧν δὲ σωμάτων οὐδὲν μὲν πάσχει μόριον οὐδέπω, φθάνομεν δὲ κενοῦν ἥρος εἰσβάλλοντος, πᾶσα φλὲψ ὁμοτίμως εἰς ἀφαίρεσιν ἐπιτήδειός ἐστιν. Τίς καιρὸς φλεβοτομίας; Ἐν πάσῃ μὲν ἡμέρας ὥρα φλεβοτομήσεις, πάσῃ δὲ νυκτός, σκοπὸν ἔχων ἐπὶ τῶν πυρεττόντων τὴν παρακμὴν τῶν κατὰ μέρος παροξυσμῶν, ἐπὶ δὲ τῶν χωρὶς πυρετῶν δεομένων τοῦ βοηθήματος τὸ μέγεθος τῆς διαθέσεως, ἐφ' ἧ τῆς φλεβοτομίας ἐστὶ χρεῖα· μηδενὸς δὲ τοιούτου κατεπεύγοντος ἢ κωλύοντος, ἄμεινόν ἐστιν ἔωθεν φλεβοτομεῖν προεγρηγορήσαντας χρόνον ὡς μιᾶς ὥρας· καὶ λούειν δὲ τινὰς ἄμεινον καὶ προπεριπατήσαντας ἐνίου· τινὰς δὲ καὶ μετὰ τὸ πρᾶξαι τινὰ τῶν συνήθων ἔργων. ^[5]
- 1 11 2 ὃ γε μὴν τῆς ἐπαφαιρέσεως καιρὸς, ἐφ' ὧν μὲν ἀπλῶς κενῶσαι βουλόμεθα, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γινέσθω· ἐφ' ὧν δ' ἀντισπάσαι, κἂν δύο ταῖς ἐφεξῆς ἡμέραις γένηται, βέλτιόν ἐστιν. Περὶ ἀρτηροτομίας.
- 1 12 1 Ἀρτηρίας δὲ διαιροῦσιν οἱ ἱατροί, τὰς μὲν ἐν τοῖς κροτάφοις ἐπὶ τοῖς ἐν ὀφθαλμοῖς ρεύμασιν ὅσα θερμὰ καὶ πνευματώδη, τὰς δ' ὀπισθεν τῶν ὠτων ἐπὶ τῶν σκοτωματικῶν, καὶ μάλιστα ὅσοι χρονίοις νοσήμασι κεφαλῆς θερμοῖς καὶ πνευματώδεσι κάμνουσιν.
- 1 12 2 ἥδη δὲ καὶ δι' ἄλλα πάθη περὶ κεφαλὴν συνιστάμενα χρόνια κέχρηται τινες ἀρτηροτομίαις τῶν ὠτων ὀπισθεν· ἄλλας δὲ διαιρεῖν ἀρτηρίας ὀκνοῦσι διὰ τὸ δυσεπίσχετον τῆς αἱμορραγίας, καὶ ὅτι τῆς διαιρέσεως εἰς οὐλὴν ἰούσης ἀνεύρυσμα γίνεται. Περὶ σικυάσεως. ^[5]
- 1 13 1 Οὔτε ἐν ἀρχῇ τῶν παθῶν, οὔτε πληθωρικῶν ὄντων, σικύαις χρησόμεθα, ἀλλ' ὅταν προκενωθῇ πᾶν τὸ σῶμα, καὶ μηκέτι ἐπιρρέῃ μηδὲν τῷ μορίῳ, χρεῖα τε γένηται κινῆσαι τι καὶ μοχλεῦσαι καὶ πρὸς τὸ ἐκτὸς ἐλκύσαι.
- 1 13 2 φυλάττεσθαι δὲ δεῖ σικύαν προσάγειν πλησίον μαστῶν. ἐμπίπτοντες γὰρ εἰς αὐτὰς ἐνίστε καὶ ἐνοιδοῦντες σφόδρα δυσχερῇ τὴν ἄρσιν ποιοῦνται, καὶ τότε χρὴ σπόγγους ἐκ θερμοῦ περιλαμβάνειν τὰς σικύας· ἀνίενται γάρ· εἰ δὲ μὴδ' οὕτως ἀνεθεῖεν, τρυπᾶν αὐτὰς δεῖ. Περὶ ἐγχαράξεως.
- 1 14 t Ἐκ τῶν Ἀπολλωνίου. Τὸ φλέβα διελεῖν πολλάκις τοῦ ἔτους οὐκ ἐπιτήδειον νομίσας, ὅτι ἅμα τῷ αἵματι πολὺ συνεκκρίνεται τὸ ζωτικὸν πνεῦμα, τούτου δ' ἀναλίσκομένου πυκνότερον ὃ τε ὅλος ὄγκος καταψύχεται, καὶ πάντα τὰ φυσικὰ ἔργα χεῖρω γίνεται, ἐδοκίμασα οὖν ἀπὸ τῶν ἀκυροτάτων, οἷον τῶν σκελῶν, τὴν ἀφαίρεσιν ποιεῖσθαι.
- 1 14 2 ἄριστον δὲ τὸ βοηθήμα εἰς τε τήρησιν ὑγείας καὶ εἰς ἀνάκτησιν, ὅποτε παρατραπείῃ· ὠφελεῖ δ' ἡ ἐγχαράξις καὶ ὀφθαλμοὺς χρονίως ρευματιζομένους καὶ τὰς ἄλλας περὶ κεφαλὴν διαθέσεις καὶ τὰς περὶ θώρακα καὶ συνάγχας· τὰς δὲ σφηνώσεις τὰς ἐπὶ τισὶ μορίοις γινομένης λύειν χρὴ διὰ τοπικῆς ἐγχαράξεως. Περὶ βδελλῶν. ^[5]
- 1 15 t Ἐκ τῶν Ἀντύλλου. Τὰς δὲ βδέλλας χρὴ λαβόντας φυλάττειν ἡμέραν μίαν αἷμα ὀλίγον εἰς διατροφήν ἐμβάλλοντας.
- 1 15 2 ἐπὶ δὲ τῆς χρεῖας τὸ βδελλιζόμενον μέρος προεκνιτρούσθω καὶ καταχρίεσθω αἵματι ἢ πυριάσθω· τὰς δὲ βδέλλας ἐμβλητέον εἰς ὕδωρ χλιαρὸν καθαρὸν, εἴτα λαβόντας αὐτὰς καὶ σπόγγῳ περιλαβόντας τὸ γλινῶδες ἀποκαθαίρειν καὶ οὕτω προσάγειν.
- 1 15 3 ἐμφῦσαι δ' οὐ παύονται ἔλकुσαι, μέχρις ἂν προσπᾶσσωμεν ἄλλας τοῖς στόμασιν αὐτῶν ἢ σποδόν.

- 1 15 4 μετὰ δὲ τὸ πεσεῖν πυριατέον σπόγγοις τὸ μόριον, καὶ εἰ αἰμορραγοίῃ, κηκῖδα κεκαυμένην ἢ σπόγγον καινὸν ἀποβάψαντα εἰς πίσσαν ὑγρὰν καὶ καύσαντα <ἐπιπάσσειν καὶ> ἐπιτιθέναι χάρτην ὅξει βεβρεγμένον. Περὶ καθάρσεως.
- 1 16 t Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Τοὺς ὑγιεινὰ τὰ σώματα ἔχοντας ἐργῶδες καθαίρειν· καὶ γὰρ ἰλιγγιώσι καὶ στροφούνται, καὶ δυσχερῶς αὐτοῖς ἡ καθαρσις προχωρεῖ, καὶ πρὸς τούτοις ἔτι ταχέως ἐκλύονται.
- 1 16 2 τοὺς δ' ὑγιαίνοντας, νοσήσαντας δ' ἂν εἰ μὴ κενωθεῖεν, φθάνειν χρὴ κενοῦν εἰσβάλλοντος τοῦ ἥρος, τὰ δ' ἐπιληπτικά καὶ ἀσθματικά τῶν φλεγματωδῶν, ἀρθριτικά δὲ τὰ μὲν ἅμα θερμασία πολλῇ τῶν πικροχόλων, τὰ δὲ σὺν ὄγκοις ψυχροῖς τῶν φλεγματικῶν.
- 1 16 3 χρὴ δὲ προλεπτύνειν καὶ τέμνειν τοὺς παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμοὺς καὶ τοὺς πόρους, δι' ὧν οὗτοι μεταλαμβάνονται τε καὶ ἔλκονται πρὸς τῶν καθαρτικῶν φαρμάκων, ἀναστομοῦν, εἰ ἡ καθαρσις ἀρίστη μέλλοι γίνεσθαι κατὰ πάντα.
- 1 16 4 ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν τοὺς ὀρώδεις τε καὶ λεπτοὺς κενώσεις χυμοὺς, ἀναμενεῖς δὲ πέψιν ἐπὶ τῶν παχέων καὶ γλίσχρων, οἷοι τὴν φύσιν ὅ τε τοῦ φλέγματος καὶ ὁ τῆς μελαίνης χολῆς· ἐπὶ δὲ τῶν ἤδη νοσοῦντων ἐν μὲν τοῖς χρονίοις ἀεὶ <δεῖ> τὸν πεπασμὸν ἀναμένειν· ἐν δὲ τοῖς ὀξέσιν, ὅταν ὀργᾷ, καὶ κατ' ἀρχὰς οἷόν τε φαρμακεῦσαι μετ' εὐλαβείας πολλῆς, ἐν κινήσει τε τῶν χυμῶν ὄντων καὶ φορᾷ καὶ ῥύσει· τοὺς δὲ καθ' ἓν τι μόριον ἐστηριγμένους οὔτε ἄλλω τινὶ βοηθήματι χρὴ κινεῖν οὔτε φαρμακεύειν πρὶν πεφθῆναι, ἐν ᾧ δὴ καιρῷ καὶ κρίσις γίνεται. ^[5]
- 1 16 5 τῶν δὲ καθαιρόντων φαρμάκων κακούντων τὸ στόμα τῆς γαστροῦ, ἡ μίξις ἐπενοήθη τῶν εὐδῶν, ὅπως μὴ μόνη μὴδ' ἀκραιφνὴς ἡ δύναμις αὐτῶν ἄπτηται τοῦ στόματος τῆς γαστροῦ. Ὅσα κάτω καθαίρει τῶν ἐν τῇ χρήσει.
- 1 17 1 Μέλας ἐλλέβορος καθαίρει κάτω χολώδη καὶ φλεγματώδη· διδόναι δὲ μιγνύντα σκαμμωνίαν· εἰ δὲ πρῶτον βούλει καθῆραι, ἐλλέβορον ἔξαρκεὶ κόψαντα ξηρῶν τῶν ῥιζῶν ἐπιπάσαι γλυκεῖ οἶνῳ ἢ ὀξυμέλιτι ὅσον δραχμὰς δύο καὶ ἐψήσαντα ἐν φακῇ ἢ ἐν πτισάνῃ ἢ ἐν ζωμῷ ὄρνιθος ῥοφήσαι, τῆς δὲ σκαμμωνίας μίσγειν ὅσον τριώβολον πρὸς δραχμὴν τοῦ ἐλλεβόρου. ^[5]
- 1 17 2 ἄμεινον δὲ τῷ ἐλλεβόρῳ προσμίσγειν ἀνήσου καὶ πετροσελίνου καὶ δαύκου ὥσπερ χάριν ἡδύσματος.
- 1 17 3 ὁ δὲ Κνίδιος κόκκος καθαίρει μὲν φλέγμα καὶ χολὴν καὶ ὑδατώδη πολλά. ἔστι δὲ πυρώδης καὶ ὀξύτατος καθῆραι.
- 1 17 4 διδόναι δὲ πλῆθος ὅσον κόκκους τριάκοντα· εἰ δὲ πρῶτον ἐθέλοις, εἵκοσιν.
- 1 17 5 ἀφελεῖν δὲ τὰ περικάρπια καὶ διδόναι τὰ ἐντὸς τρίψαντα μετὰ μέλιτος καὶ ἀλφίτου ἢ ἐν μελικράτῳ πιεῖν· ἄμεινον δ' εἰ μετ' οἶνου πίνου.
- 1 17 6 ἐπὶ δὲ τῇ πόσει βραχὺ ἐλαίου καταρροφήσαι, ὥς μὴ καίῃ τὴν φάρυγγα.
- 1 17 7 λαμβάνειν δὲ καὶ μέλιτι ἐφθῶ περιπλάσσων τοὺς κόκκους κεκομμένους.
- 1 17 8 τῆς δὲ λινοζώστεως εἰ μὲν ἐψήσας ἀπαλῶν τῶν φύλλων ἐσθίοις, ἐκκοπροῖ ἱκανῶς· εἰ δὲ τὸ ἀφέψημα κεράσας οἶνῳ πίνου, τοῦτο ἰσχυρότερον.
- 1 17 9 πολυπόδιον δ' ἄγει φλέγμα καὶ χολὴν καὶ τὰ ὑδατώδη· διδόναι δὲ τῆς ῥίζης ὅσον δραχμὰς β ἐπιξέων μελικράτῳ ἢ ὕδατι.
- 1 17 10 κάκιον δ' οὐδὲν καὶ ἐπὶ τάριχος ξύσαντα φαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου.
- 1 17 11 καθαίρει δὲ καὶ ἐν πτισάνῃ καὶ ἐν ζωμῷ ὄρνιθος ἡ ῥίζα ἐψηθεῖσα οὐ λυπηρῶς.
- 1 17 12

σικυωνία δ' ἢ κολοκυνθὶς καθαίρει φλέγμα καὶ χολὴν ἄκρατον· διδόναι δ' ὅσον α τῆς ἐντεριώνης ἐν μελικράτῳ· πρῶτον δὲ καθῆραι βουλόμενος τὸ μὲν σπέρμα τῆς σικυωνίας ἐκβάλλειν, ἐγγέας δ' οἴνου γλυκέος εἰς τὸν φλοιὸν ἔψει ἐπὶ μαλακῆς τέφρας, ἔστ' ἂν καλῶς θερμανθῇ.

1 17 13 τοῦτο διδόναι πίνειν οἷς τε ἄγειν οὐκ ἰσχυρῶς δεῖ, καὶ οἷς κατὰ τὸ δέρμα ἐξανθήσεις πελιδναὶ γίνονται.

1 17 14 ἢ δ' ἀλόη ὁξὺ μὲν καθαρτικὸν οὐκ ἔστι, στομάχῳ δ' εὐμενέστατον· ἀρκεῖ δ' ὅσον δραχμὰς β μετὰ μελικράτου πιεῖν.

1 17 15,16 ἄγει δὲ φλέγμα καὶ χολήν. ἀγαθὸν δὲ καὶ εἰ ἐφ' ἡμέρᾳ λαμβάνεις ἀπὸ δείπνου· διαχωρεῖ γὰρ καὶ τὰ σιτία οὐκ ἀφανίζει· πρὸς δὲ καὶ ἄδιψόν ἐστι καὶ εὖσιτον.

1 17 17 τρίψαντα δ' ἐν χυλῷ κράμβης πλάσσειν τὰ μὲν ἡλίκᾳ ἐρεβίνθους, τὰ δὲ κυάμοις ἴσα, καὶ τούτων λαμβάνειν καὶ δύο καὶ τρία, ὅπως καὶ χρήζει κενοῦσθαι.

1 17 18 ἐπιτήδειον δὲ καὶ μετὰ ῥητίνης καταπότιον σκευασθὲν καὶ μεθ' ἐφθοῦ μέλιτος· καλῶς δ' ἂν καὶ σκαμμωνία μίσγοιτο.

1 17 19 ἐπίθυμον δὲ μελάνων ἐστὶ καὶ φλεγματοδῶν ἀγωγόν· δίδου δὲ κόψας καὶ διασήσας μετ' οἴνου γλυκέος πλήθος α β, καὶ ἐπὶ πλεόν μετὰ μέλιτος τῶν ἀλῶν προσμίσγων.

1 17 20 συμφέρει δὲ τοῖς φυσώδεσι καὶ ὑποχονδριακοῖς καὶ ἀπέπτοις καὶ οἷς τὸ ἥπαρ βαρύνεται καὶ τοῖς δυσπνοικοῖς.

1 17 21 ἀγαρικὸν δὲ καθαίρει φλέγμα καὶ χολήν, ἀλλ' οὐκ ὀξέως· πλήθος δὲ α β διδόναι ἐπιπάσσοντα μελικράτῳ ἢ ὀξυμέλιτι.

1 17 22 εὐφόρβιον δὲ καθαίρει μὲν ὕδατῶδη πολλὰ καὶ χολώδη· ἔστι δ' ὀξύτατον ὣν οἶδα καὶ πυρωδέστατον, ὃ τοῖς μὲν ὑδεριῶσι καὶ κωλικοῖς καὶ ὅσοι ψυχροτέρας ἔχουσι τὰς κοιλίας ἀρμόζει, τοῖς δ' ἄλλοις ταρακτικὸν ἰσχυρῶς καὶ διψῶδες.

1 17 23 μίσγειν δὲ τῶν εὐωδῶν αὐτῷ σπερμάτων· πίνειν δ' ἐν μελικράτῳ ὅσον τριώβολον.

1 17 24 κνίκος δὲ καθαίρει μὲν φλέγμα καὶ χολήν· οὐ μὴν ἰσχυρῶς, δεῖ δὲ τοῦ σπέρματος τετριμμένου πιέσαντα τὸν χυλὸν μίσγειν ζωμῷ ὄρνιθος καὶ ῥοφᾶν· οἱ δ' ἀνήσῳ καὶ μέλιτι καὶ ἀμυγδάλοις μίσγοντες τοῖς ἱκτερικοῖς καταπότια ποιοῦσιν ἀρμόζοντα.

1 17 26 πλήθος δὲ τούτου α δ ἀρκοῦσιν.

1 17 27 ἢ δὲ σκαμμωνία οὐδενὸς μὲν τῶν ἐλατηρίων λείπεται οὔτε εἰς ὀξύτητα οὔτε εἰς ἰσχύν· καρδιαλγῆς δὲ καὶ δύσοσμος καὶ ἀτερπῆς καὶ ἄγαν διψώδης· ὅθεν οὐ πονηρῶς ἔνιοι ἀλόη μίσγοντες προσφέρουσιν· οἱ δὲ θύμου κόμη καὶ ἀλσίν· οἱ δὲ καὶ τοῖς εὐώδεσι σπέρμασιν. ἄγει δὲ φλέγμα καὶ χολήν ἰσχυρῶς ἄκρατον ὅσον α .

1 17 28,29 τῷ δὲ πλεῖον πίνοντι τοῦ φαρμάκου, εἰ μὲν ἔμετοι προσίσταιντο, τοῦτο μὲν σέλινον ἀποβάπτοντα εἰς ὄξος μασήσασθαι, τοῦτο δ' ἐλαίαν λευκὴν ἀλμάδα, τοῦτο δ' ἀλῶν χόνδρον ἐνθεῖναι τῷ στόματι· ταῦτα γὰρ κωλύει τοὺς ἐμέτους, καὶ προσέτι κορίανον ὁσφραϊνόμενον καὶ γλήχων καὶ καλαμίνθη. ^[5]

1 17 30 κάλλιον δὲ καὶ ἀναπαύειν βραχὺ ἐν τῇ κλίνῃ θάλποντα τὴν γαστέρα καὶ ἄκρους τοὺς πόδας, ὡς τό γε εὐθὺς περιπατεῖν πολλοῖς ἐμέτους καὶ καρδιωγμοῖς καὶ ἰλίγγους παρέσχεν.

1 17 31 ὅταν δ' ἐν τῇ καταστάσει σφῶν αὐτῶν γένωνται, τότε ἤδη πρὸς τὸν περίπατον ἄγειν κελεύοντα ὑποκινεῖν ἡσυχῇ· τοῦτο γὰρ μᾶλλον ἐρεθίζει ἢ εἰ ὀξέως βαδίζοι.

1 17 32 ληγουσῆς δὲ τῆς καθάρσεως, κατακλίναντα ἡσυχάζειν ἐγρηγορικῶς· μᾶλλον γὰρ συνδίδωσιν.

1 17 33

- τηνικαῦτα δὲ καὶ ἐπιρροφεῖν κατ' ὀλίγον μεταξὺ θερμοῦ ὕδατος· καὶ γὰρ τοὺς δηγμοὺς ἀποπλύνει καὶ τὰς ἐκκρίσεις παρορμᾷ.
- 1 17 34 μὴ καθαιρομένων δέ, μελικράτου τε ἐπιρροφεῖν καὶ νίτρου τετηκότος ἐν ὕδατι· βέλτιον δὲ καὶ βάλανον προσθέσθαι δι' ἁλῶν καὶ νίτρου. 'Ρούφου· πῶς ἂν τις καλῶς ἐμέσειε.
- 1 18 1 'Επειδὴ τοῖς συντόνως ἐμοῦσι πολλὰ ἄτοπα παρακολουθεῖν εἴωθε καλῶς ἔχει τρόπους εἰπεῖν καθ' οὓς ἔνεστιν εὐπετῶς ἐμεῖν· καὶ γὰρ φλέγμα κενοῖ καὶ κεφαλὴν ἐπικουφίζει, καὶ ποτε καὶ προθυμότερον φαγόντα ἀπεπτῆσαι καὶ οἴνου πλείονος λαβόντα βλαβῆναι κωλύει.
- 1 18 2 ἔστω δὴ τὰ προσφερόμενα μὴ στρυφνὰ καὶ ξηρά, ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ γλυκυτέρου τρόπου καὶ ὑγροτέρου, τὰ δὲ τοῦ δριμυτέρου.
- 1 18 3 δοκεῖ δ' ἐν τούτοις ῥαφανὶς εὐδοκιμεῖν καὶ εὐζωμον καὶ τάριχος παλαιὸν καὶ ὀρίγανις χλωρὰ καὶ κρομμύου ὀλίγον καὶ πράσου.
- 1 18 4 συνεργεῖ δὲ τοῖς ἐμέτοις καὶ τῶν ὀσπρίων αἵ τε πτισάναι μέλιτος ἔχουσαι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν κυάμων ἔτνη καὶ τὰ πύονα τῶν κρεῶν· ἀλλ' ὅπως μὴ μόνον τοὺς χυλοὺς αὐτῶν λαμβάνοις, ἀλλ' ὅλους τοὺς ὄγκους καταπίνειν.
- 1 18 5 μὴ τοίνυν μηδὲ περὶ τὴν μάσησιν ἱκανῶς διάτριβε μέλλων ἐμεῖν· τῇ δ' ἐψῆσει μαλακὰ πάντα ἔστω.
- 1 18 6 δῆλον δ' ὅτι καὶ τῶν οἴνων [ὥς ὅτι] τοὺς γλυκυτέρους αἰρετέον (οὗτοι γὰρ ἐπιπολαστικώτεροι) καὶ χλιαρωτέρῳ χρῆσθαι τῷ ποτῷ. χρὴ δὲ καὶ ἀμύγδαλα εἰς μέλι βάπτοντας ἐσθίειν καὶ πλακοῦντος γεύεσθαι τηνικαῦτα καὶ πέπονος σικύου τὸ σπέρμα βρέξαντα καὶ λεάναντα μετὰ μέλιτος προσφέρεσθαι.
- 1 18 8 ποιεῖ δὲ καὶ ἡ ρίζα τοῦ σικύου τετριμμένη μετὰ μέλιτος· οἱ δ' ἰσχυροτέρῳ βουλόμενοι χρῆσθαι ναρκίσσου βολβὸν ἐψῆσαντες ὕδατι τούτῳ κεραννύουσι τὸν οἶνον.
- 1 18 9 προτρέπει δ' ἐμεῖν καὶ ἵρινον μύρον, εἴ τις διαχρίσας τοὺς δακτύλους ἐρεθίζει.
- 1 18 10 ἐμετικὸν δὲ καὶ τὸ μὴ ἀνεῖναι καὶ διαλιπεῖν.
- 1 18 11 ἐπὶ τοῖς ἐμέτοις τό τε στόμα διακλύζειν καὶ τὴν ὄψιν ἀπονίπτειν ὀξυκράτῳ ὕδαρεϊ· καὶ γὰρ τοῖς ὁδοῦσι συμφέρει καὶ διακουφίζει τὴν κεφαλὴν. Περὶ κλυσμών.
- 1 19 t 'Εκ τῶν 'Ρούφου. Τῶν ἐνιεμένων διὰ κλυστήρος οἱ μὲν εἰσὶν ἀπαλοί, οἱ δὲ δριμεῖς· τῶν δ' ἀπαλῶν ὕδωρ μὲν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ποιεῖ κοιμίδης ἔνεκα κοπρίων ἐν συνεχέσι πυρετοῖς καὶ κακοήθεσι, καὶ ἐφ' ὧν ἐκ μακρᾶς ἀσθενείας ἀναλαμβάνόντων δυσχερεῖς αἱ ἄφοδοι γίνονται, καὶ ἐφ' ὧν δ' ἀνειλήσεις τῶν πνευμάτων γίνονται· θερμότερον δ' ἐνήσομεν, ὥς πνευματοῦντος τοῦ χλιαροῦ καὶ κατὰ μίαν ἔκθλιψιν. ^[5]
- 1 19 2 τήλεως δ' ἀφέψημα ἐπὶ γυναικῶν ἐνιέμεν καὶ ἐπὶ τῶν τρυφερῶν· ὁμοίως δὲ καὶ μαλάχης, καὶ μάλιστα ἐφ' ὧν ξηρότης ἐστίν· ἐφ' ὧν δὲ καὶ δῆξεις εἰσὶ, λινοσπέρμου.
- 1 19 3 ὁ δὲ τῶν πιτύρων χυλός, ἔτι δὲ τράγου ἄρτου τε καὶ χόνδρου καὶ τρώφιμόν τι ἔχουσι, καὶ γίνεται πολλάκις χρεῖα μετὰ τὸ κενῶσαι τὰ σκύβαλα τροφῶδές τι προσπαραθεῖναι· ἀρμόζει δὲ καὶ ταῖς ἐπιπολαίοις τῶν ἐντέρων ἐλκώσεσιν ἢ τοιαύτῃ ἔνεσις.
- 1 19 4 ἀρμόζει δ' ἐπὶ τούτων καὶ πτισάνη προσλαβοῦσα χοίρειον στέαρ.
- 1 19 5 ὁ δὲ τοῦ σεύτλου χυλός καὶ τὸ ἀφέψημα ἀρμόζει ἐνιέμενα πρὸς εἰλιγμοὺς τῶν ἐντέρων καὶ παλμούς· διαλύει δὲ καὶ σκύβαλα καὶ τοῖς διηνεκέσιν ὁδαξισμοῖς ἀντιβαίνει.
- 1 19 6 ἀνδράχνης δὲ χυλός χρήσιμος ἐπὶ τῶν ἐκπυρώσεων τῶν τε ἄλλως παρακολουθουσῶν, καὶ ἐφ' ὧν δι' ἔκκρισιν σκληρῶν σκυβάλων διακριθέντων διαταθεῖς ὁ σφιγκτὴρ ἐρυσιπελατώδη διάθεσιν ἀνεδέξατο· προσμίγνυται δ' ἐπὶ τῶν τοιούτων καὶ ὠόν.

- 1 19 7 καὶ ἔλαιον ἐπὶ πάσης φλεγμονῆς καθ' ἑαυτὸ ἀρμόζει, καὶ ἐφ' ὧν γίνονται στρόφοι διὰ πνεύματα· διαλυτικώτερον δὲ μᾶλλον τῶν πνευμάτων ἐστὶ πηγάνου ἀφέψημα ἢ κυμίνου ἢ ἀνήθου ἢ δαφνίδων καὶ τοῖς ἀπὸ ψυγμοῦ πυρέττουσιν.
- 1 19 8 γάλα δ' ἐνίεται ἐλκώσεως οὔσης καὶ φλεγμονῆς περὶ τὰ ἔντερα, νεφρούς, κύστιν, ὑστέραν· προσλαμβάνει δὲ τονώσεως χάριν καὶ μέλι καὶ χήνιον στέαρ ἢ ὕειον· ὕδρελαίῳ δ' ἐπὶ διατάσεων ἐν κατοχῇ κοπρίων· ὁμοίως δὲ καὶ ἄσφαλτον, ὅταν ἀπὸ ψύξεως συμβαίνωσιν· τὸ δὲ βούτυρον ἐφ' ὧν διὰ φλεγμονὴν ἀπευθυσμένου κατέχεται <τὰ> σκύβαλα, καὶ ῥυπαρῶν ἐλκώσεων οὐσῶν περὶ τὸ ἔντερον· μαλάχης δὲ χυλὸς καὶ ἀφέψημα ἐπὶ μακρῶν στρόφων καὶ φλεγμονῶν περὶ τὰ ἔντερα καὶ ἔδρας συμπασχούσης. ^[5]
- 1 19 9 μελίκρατον δ' ἐνίεται, ὅταν ἀπαθῇ μὲν ἢ τὰ μόρια, δυσμάλακτον δὲ τὸ κοπρίον.
- 1 19 10 οἶνῳ δὲ καὶ ἐλαίῳ ἢ χυλῷ πτισάνης ἢ μαλάχης κλύζομεν τοὺς ὁπὸν μήκωνος εἰληφότας οἶνον δὲ μετὰ ρόδινου καὶ λέκιθον ὧν εἰς γλυκὺ ἢ ρόδιον ἐναφρησμένον ἐπὶ τῶν τεινεσμοδῶς ὀχλουμένων ἐν ἀρχῷ.
- 1 19 11 ὑδρόμελι δ' ἢ φακοῦ ἀφέψημα μετὰ μέλιτος ἐνίεμεν ἢ ὀρόβου ὁμοίως ἢ πτισάνης χυλὸν μετὰ ροδίνου, ἀποστήματος ῥαγέντος ἐν τῷ κώλῳ.
- 1 19 12 μέτρον δὲ τῶν ἐνιεμένων τὸ μὲν πλεῖστόν εἰσι τρεῖς κοτύλαι, τὸ δ' ἔλαττον μία.
- 1 19 13 πολλάκις δὲ καὶ δις ἐνίεμεν καὶ τρίς, καὶ μάλιστα ἐφ' ὧν ἔλκωσις καὶ φλεγμονὴ περὶ τὸ ἀπευθυσμένον ὑπάρχουσα ἐπέχει τὰ ὑπερκείμενα σκύβαλα.
- 1 19 14 τοῖς δὲ δριμέσι χρώμεθα ἐπὶ τε ἰσχυαδικῶν καὶ ὀρθοποϊκῶν μὴ ἀπὸ στομάχου θλιβομένου τοῦ πνεύματος· ὀνησιφόροι δ' οἱ αἱμαγωγοί, οἶον γάρος σιλούρου, ἄλμη καὶ θάλασσα.
- 1 19 15 ἔστι δὲ καὶ σκευαστὸς τοιόσδε· μέλιτος κοτύλης ἥμισυ, ὕδατος κοτύλαι δύο, ἁλῶν ὀλκαὶ τρεῖς, ἐλαίου κοτύλης τέταρτον· παραπλέκουσι δὲ τινες καὶ ὡὰ δύο.
- 1 19 16 τοῖς δὲ τοὺς θανασίμους μύκτης φαγοῦσιν ἐνίεται νίτρον καὶ ἀψίνθιον καὶ ῥαφάνου χυλὸς καὶ πηγάνου ἀφέψημα· ἐπὶ δὲ παραλύσεως τοῦ ἀπευθυσμένου ἐντέρου ἄλμη· τοῖς δ' ἀσκαρίδας γεννῶσιν ἄλμη ἢ κενταυρίου ἀφέψημα ἢ ἀψινθίου ἢ θέρμων ἢ ἀλόη ἢ κεδρία μετὰ τινος τῶν ἀφεψημάτων· τοῖς δ' ἔλμινθας γεννῶσι θέρμων ἀφέψημα ἢ ἀπόβρεγμα ἢ ῥοῦς ἢ ἄλμη· τεινεσμώδεσι δὲ προθυμίαις ὑπερβαλλούσαις ἄλμη ὀλίγη· ἀκρατήτῳ δ' αἵματος ῥύσει δι' ἔλκωσιν ἐντέρου πολυγόνου χυλὸς ἢ ἀρνογλώσσου ἢ μύρτων μελάνων ἐν οἶνῳ ἐψηθέντων. ^[5]
- 1 19 17 προσμίγνυμεν δ' ἐπὶ τῶν προειρημένων καὶ λίβανον ἢ ἀκακίαν ἢ ὑποκυστίδα ἢ σίδιον ἢ στυπτηρίαν.
- 1 19 18 ἐλκώσεσι δ' ἐντέρων ἀρρευματίστοις γάλα ἐνίεμεν αἶγειον ἢ βόειον καὶ λυκίου α β ἢ γῆς Σαμίας α δ· ῥευματιζομέναις δὲ καὶ πλαδῶσαις ἐλκώσεσι χάρτου κεκαυμένου ἢ σχίνου τέφραν ἢ τοῦ διὰ χάρτου μεθ' ὕδατος ἢ ἀφέψημά τι τῶν στυφόντων. Περὶ βαλάνων. ^[5]
- 1 20 1 Χρώμεθα δὲ βαλάνοις πολλάκις σκυβάλων ἐκκρίσεως ἕνεκεν, καὶ ἐφ' ὧν τὸ ἐνεθὲν διὰ κλυστήρος οὐκ ἐκκρίνεται· πλάσσεται δὲ βαλάνια ἐξ ἁλὸς ὀπτοῦ καὶ μέλιτος καὶ νίτρου.
- 1 20 2 καὶ θύμος δὲ τῷ ἀπηφρισμένῳ μέλιτι μίσγεται.
- 1 20 3 πλάσσεται δὲ καὶ ἐκ ῥητίνης τερεβινθίνης καὶ νίτρου, καί ποτε καὶ κόκκου Κνιδίου συμμέτρου· δήξεις δ' ἐγείρει διὸ χριστέον τὰ μέρη ἐλαίῳ.
- 1 20 4 ἔτι δὲ καὶ πύρεθρον ἢ πέπερι ἐλαίῳ παραπλέκεται καὶ ἀρμόζει παραλυτικοῖς καὶ ταῖς ὑπὸ ψύξεως ἐμπνευματώσεσιν.
- 1 20 5 κενταύριον δὲ παραπλέκεται πίσση καὶ κηρωτῇ καὶ ἔστιν ἐπιτήδειον παρέσεσιν αἰδοίου.

- 1 20 6,7 ἐπὶ δὲ τῶν νηπίων καὶ χόνδρος ἄλως ἐντίθεται. ἀναπλάσσεται δὲ καὶ σῦκον μετὰ νίτρου ἢ σταφίς μετὰ νίτρου καὶ κυμίνου.
- 1 21 t Περὶ τῶν κενωτικῶν τῆς κεφαλῆς. Τοὺς ἐν τῇ κεφαλῇ χυμοὺς διὰ τῶν πτυσμάτων κενοῦμεν, εἰ μὲν ἐπὶ βραχὺ τοῦτο πρᾶξαι βουλευθεῖμεν, ἀναμειγνύντες μαστίχη πέπερι, πλέον δὲ κενῶσαι βουλόμενοι, πύρεθρον ἢ σταφίδα τὴν ἀγρίαν μασᾶσθαι κελεύοντες.
- 1 21 2 καὶ ἀνεμώνης δὲ πάσης ρίζα διαμασώμενη φλέγμα προκαλεῖται, καὶ καππάρεως τῆς ρίζης ὁ φλοιός.
- 1 21 3 ὀρῶδες μὲν οὖν περίττωμα διὰ τῶν τοιούτων κενοῦται· τὸ παχὺ δὲ καὶ φλεγματῶδες ἀνακογχυλιζόμενον νάπυ μετ' ὀξυμέλιτος ἢ σίραιον ὀρίγανον ἢ ὕσσωπον ἀφηψημένον ἔχον· ἐγὼ δὲ μίγνυμι τοῦτο τῷ μετ' ὀξυμέλιτος νάπυϊ.
- 1 21 4 εἰ δὲ καὶ ὑπὸ μύξης ἐκκαθαίρεσθαι δέοι τὸν ἐγκέφαλον, προτρέψομεν αὐτήν, ἐρεθίζοντες φαρμάκοις δριμέσιν, ὧν ἓνια καὶ παταμόν κινεῖ.
- 1 21 5 καθαίρει μὲν οὖν διὰ ῥινὸς ἀναγαλλίδος ἑκατέρας ὁ χυλὸς ἀνεμώνης τε πάσης καὶ τεύτλου χυλός· καὶ σικύου ἀγρίου φύλλων ὁ χυλὸς ἐγχεῖται ταῖς ῥίσιν, αὐτός τε καθ' ἑαυτὸν καὶ μετὰ τεύτλων ἀφεψήματος ἢ χυλοῦ παταμὸς δ' ἐπὶ τοῖς ὤμοις χυμοῖς τοῖς κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα καὶ κεφαλὴν μέρεσι περιεχομένοις οὐ συμφέρει. διάχριστον δὲ στόματός ἐστι τοιόνδε· σάπωνα διεῖς τεύτλου χυλῷ χρίε τὰ κατὰ τὸν οὐρανίσκον καὶ τὸν κίονα, καὶ καλῶς ποιεῖ. ^[5]
- 1 21 7 τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔρρινόν ἐστιν.
- 1 21 8 εὐπορίστω δὲ πολλάκις ἐχρησάμην ἐγχεομένῳ τῇ ῥινὶ μελανθίῳ, ποτὲ μὲν ὄξει δριμεῖ διαβρέχων πρὸ μιᾶς ἡμέρας, εἴτα τῇ ὑστεραίᾳ σὺν ὄξει πάλιν λειῶν καὶ ἐγχεῶν εἰς τὴν ῥίνα· ἐνίοτε δ' ἐλαίῳ παλαιῷ τὸ αὐτὸ μελάνθιον λειῶ καὶ ὁμοίως χρῶμαι.
- 1 21 9 οὕτω μὲν οὖν αὐτῷ χρῆται καὶ Ἀρχιγένης ἐπ' ἐμφράξει μυκτῆρων· τῷ δὲ προτέρῳ τῷ διὰ τοῦ ὄξους ὁ Κρίτων ἐπὶ τῶν ἱκτερικῶν. Ὅσα ἐμμήνων ἀγωγὰ.
- 1 22 1 Τὰ διουρητικὰ πάντα, κράμβης ρίζης τὸ ἀφέψημα πινόμενον, περσέας ρίζα καὶ πήγανον καὶ χρυσάνθεμον καὶ δίκταμνον καὶ εὐζώμου σπέρμα.
- 1 22 2 κινεῖ δὲ καὶ τὰ πρόσθετα τῷ στόματι τῆς ὑστέρας προσαγόμενα, ὥσπερ πήγανον λεῖον μετὰ μέλιτος ἢ ἀνήθου τῆς ρίζης κεκαυμένης ἢ σποδιὰ μετὰ μέλιτος ἢ πράσου χυλὸς ἢ σκόροδον λεῖον προστιθέμενον ἢ σμύρνα λεῖα ἐν οἴνῳ ἢ λαγωῦ πυτία. Ἰδρωτικά.
- 1 23 1 Τῶν δ' ἰδρωτικῶν ἐστι χαμαίμηλον ξηρὸν λεῖον ἐπιπασσόμενον ἐλαίῳ, τῆς ἐπιφανείας εὐτόνως ἀνατριβομένης, σέσελι, πύρεθρον, κάχρυ, ἄνησον ὁμοίως ἐπιπασσόμενα ἐλαίῳ, νίτρον ὁπτὸν μὴ πάνυ λεπτὸν σὺν τῷ ἐλαίῳ, ἄλως ἄνθος συγκιρνώμενον ἐλαίῳ, ὁπὸς Κυρηναϊκὸς ὕδατι διειμένος εἰς ἀνάτριψιν τοῦ σώματος παραλαμβανόμενος καὶ πινόμενος ὅσον ἐρεβίνθου μέγεθος. Περὶ ἀέρων. ^[5]
- 1 24 t Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Ἄριστος ἀήρ ἐστὶν ὁ ἀκριβῶς καθαρὸς· εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ μήτε ἐκ λιμνῶν ἢ ἐλῶν ἀναθυμιάσεως ἐπιθολούμενος μήτε ἔκ τινος βαράθρου δηλητήριον αὔραν ἀναπέμποντος.
- 1 24 2 οὕτω καὶ ὅστις ἔκ τινος ὀχετοῦ τῶν ἐκκαθαιρόντων μεγάλην πόλιν ἐπιθολοῦται, μοχθηρὸς ἐστὶ· καὶ μὴν καὶ ὅστις ὁμιχλώδης ἐστίν, οὐκ ἀγαθὸς ἐστίν, ὥσπερ γε καὶ ὅστις <ἂν> ἐν κοίλῳ χωρίῳ πανταχόθεν ὄρεσιν ὑψηλοῖς περιεχόμενος μηδεμίαν αὔραν δέχεται. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. ^[5]
- 1 25 t Περὶ πυριάσεων καὶ αἰονήσεων καὶ καταπλασμάτων καὶ σικυῶν. Ἀραιοῦν εἰώθασιν αἱ πυρίαι τὸ δέρμα καὶ εὐδιάπνευστον ἐργάζεσθαι καὶ τὸ κατὰ τὴν φλεγμονὴν αἷμα λεπτύνειν τε καὶ

- διαφορεῖν καὶ εἰ περιουσία πολλή τις εἴη καθ' ὅλον τὸ σῶμα, πλεον ἐπὶ τὸ θερμαινόμενον μέρος ἐλκυσθήσεται τοῦ διαφορουμένου, καὶ χρή πρὸ τῶν πυριάσεων κενοῦν τὸ ὅλον σῶμα.
- 1 25 2 αἱ μὲν οὖν ὑγραὶ πυρίαι φλεγμοναῖς ἀρμόττουσιν ὑπὸ χολωδεστέρων χυμῶν γεγонуίαις, αἱ δὲ ξηραὶ ταῖς ὑπὸ λεπτοῦ καὶ ὕδατώδους αἵματος, καὶ αἱ μὲν ἄδηκτοι πυρίαι τοῖς δακνῶδεσιν ἀρμόττουσι χυμοῖς, αἱ δὲ δακνῶδεις, ἐπειδὴ λεπτύνουσι, τοῖς παχέσι καὶ γλίσχροις.
- 1 25 3 καὶ θερμαίνειν δ' ὑποχόνδρια αἰονήσεσιν ἢ καταπλάσμασιν οὐ διὰ παντὸς ἀσφαλές, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων μόνων τῶν ἀρρώστων ἐφ' ὧν οὐδέν ἐστι περιττὸν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασι κακὸν ἔσχατον.
- 1 25 4 καὶ ἐν ἀρχῇ δὲ φερομένων ἔτι τῶν ῥευμάτων ἐπὶ τὸ πεπονθός, ἀποκρούεσθαι βέλτιόν ἐστιν. εἰ δ' ἢ τε φορὰ παύσαιτο διὰ τῶν ἀποκρουστικῶν, ἢ τε γενομένη πύκνωσις τοῖς πεπονθόσι κατέχοι τὰ παχύτερα, καιρὸς ἤδη χαλᾶν ὑπὲρ τοῦ κενῶσαι τὰ περιεχόμενα· μάλιστα δ' ὅταν εἰς ἥπαρ ἢ γαστέρα κατασκήπτῃ τὰ περιττά, τοῖς στύφουσι κεχρησθαι κύρια γὰρ τὰ μόρια. ^[5]
- 1 25 5 καὶ ἐπειδὰν δὲ καιρὸς ἤδη διαφορεῖν τὰ στηριχθέντα, καὶ τότε δεῖται στύφεσθαι τὰ μόρια ταῦτα, ὥστε ἀφεψήσαντα ἀψίνθιον ἐλαίῳ αἰονᾶν δεῖ ἢ μηλίνῳ ἢ σχινίνῳ ἢ μαστιχίνῳ.
- 1 25 6 ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ καταπλάσματα σύνθετον ἐχέτω τὴν δύναμιν ἕκ τε τῆς χαλαστικῆς λεπτομεροῦς καὶ πικρᾶς καὶ στυφοῦσης.
- 1 25 7 κώλου δὲ πάσχοντος ἢ τῶν ἄλλων ἐντέρων ἢ τῶν καθ' ὑποχόνδρια μυῶν ἢ περιτοναίου, μικτέον οὐδαμῶς ἐστι τὰ στύφοντα, καθάπερ οὐδὲ κύστεως ἢ μήτρας, ὅταν, ὡς εἴρηται, μήτε ἐπιρρέῃ μηδὲν ἔτι, μήτε πληθὸς ἢ περιττὸν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι.
- 1 25 8 καὶ σικύαις δὲ προκενωθέντος τοῦ ὅλου σώματος χρησόμεθα, οὐκ ἐν ἀρχῇ τῶν παθῶν. Ἐκ τῶν Λύκου.
- 1 26 t Περὶ καταπλασμάτων. Διαχέαι τὰ συνεστῶτα καὶ ἐκτῆξαι ἱκανώτατον τὸ ἐπίπλασμα τοῦτο καὶ σκόλοπας ἐξάγει καὶ σκίρρους ὠφελεῖ καὶ θλάσματα τὰ ἐν πέλμασιν· δεῖ δὲ ζύμην συμμαλάττειν αὐτάρκει ἐλαίῳ καὶ χρησθαι αὐτῷ· σφοδρότερον δὲ βουλόμενος ποιεῖν αὐτὸ νίτρον προσμίξεις σύμμετρον.
- 1 26 2 εἰ δὲ καὶ ὄξει διαλύσας τὴν ζύμην καὶ ἐψήσας παχύνοις, ἐπιτηδειότατον ἔσται πρὸς τοὺς ἐν σπληνὶ καὶ ἥπατι σκίρρους· εἰ δὲ καὶ θύμον καὶ γλήχωνα καὶ ἀψίνθιον μίξαις τῇ ζύμῃ, κάλλιστον ποιήσεις φάρμακον.
- 1 26 3 σῦκα δὲ λιπαρὰ εὖ μάλα κόπτεται σὺν τῷ σπέρματι, ὡς μηδὲ ὀτιοῦν ἀργὸν ἀφίεσθαι μέρος, καὶ τούτῳ μίγνυται μύρου ἱρίνου βραχύ. ποιεῖ δὲ πρὸς τὰς σκληρότητας τῶν νεύρων καὶ τὰ ἡγκυλωμένα τῶν ἄρθρων καὶ τὰ πέρα τοῦ μετρίου ἐκτεταμένα καὶ πρὸς σκίρρους, μάλιστα τοὺς τῶν σπληνῶν καὶ ἥπατος.
- 1 26 5 προσλαβὼν δὲ νίτρον ὀλίγον ῥήσσει κόλπους καὶ σκόλοπας ἀνάγει· εἰ δὲ μίξαις τοῖς σύκοις οὕτω πεποιημένοις γλήχωνος ἢ ὀριγάνου ἢ θύμου κόμης ἢ ἀψινθίου λεπτότατον σήσας, ὕδρωπικοῖς ἀρμόσει.
- 1 26 6 καὶ ἐψηθεῖσι δὲ τοῖς σύκοις ἱκανῶς ὡς διαχεῖσθαι δύνασθαι καὶ λειωθεῖσιν ἔψε πάλιν μετὰ <τοῦ> ὕδατος ἐν ᾧ ἠψήθησαν, μίγνυέ τε κρίθινον ἄλευρον ἢ πύρινον, καὶ αὐθις ἔψε μέχρι συστάσεως· ἀρμόζει δὲ φύμασι τοῖς μὴ ῥαδίως πεπαινομένοις.
- 1 26 7 εἰ δὲ βούλει λίπος ἐμβαλεῖν, βούτυρον μίγνυε.
- 1 26 8 εἰ δὲ πηγάνου φύλλα τριφθέντα λεῖα μιχθείη, τὰς ἐν τοῖς ἐντέροις ὁδύνας γινομένας ὑπὸ πνεύματος ὀνίνησιν, καὶ κύμινον ὁμοίως μίγνυσθω δὲ καὶ ἔλαιον. Περὶ λουτρῶν.
- 1 27 1

Ἐπαινῶ μὲν τὴν ψυχρολουσίαν, οὐ φημι δὲ συμφέρειν αὐτὴν τοῖς κατὰ τὸ προστυχὸν
διαιτωμένοις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ἀκριβῶς βιοῦσι καὶ πόνοις καὶ σιτίοις κατὰ τὸ ἀρμόττον
χρωμένοις.

1 27 2 ἀρκεῖ δὲ τοῖς πολλοῖς δεομένοις ποτὲ ψυχθῆναι μειζόνως ἐννήξασθαι ψυχρῷ θέρους ὥρα
νέους ὄντας καὶ εὐσάρκους καὶ προεκθερμανθέντας τρίψεσιν.

1 27 3 ἔστωσαν δὲ μήτε ἐξ ἀφροδισίων μήτε ἄλλως κοπῶδεις μήτε ἄπεπτοι καὶ ἐμεμνηκότες ἢ κατὰ
γαστέρα κεκενωμένοι μηδὲ ἡγρυπνηκότες· σφαλερὸν δ' εἰ ἄλλως τις χρῶτο.

1 27 4 τὸ δὲ θερμὸν λουτρὸν κράτιστόν ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον κόπους λύον καὶ διαφοροῦν πληθώρας
καὶ ἐκθερμαῖνον παρηγοροῦν τε καὶ μαλάσσον καὶ πνεῦμα διαχέον, ἔνθα ἂν στηριχθῇ, καὶ
ὑπνοποιὸν καὶ εὐσαρκίαν παρέχον.

1 27 5 ἔστι δὲ καὶ εὐμεταχείριστον παντί, καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ καὶ παιδίῳ καὶ πρεσβύτῃ καὶ ιδιώτῃ.
Ἐκ τῶν Ἀντύλλου.

1 28 t Περὶ λουτρῶν ἐξ ἐπιτηδεύσεως. Τὰ δ' ἐξ ἐπιτηδεύσεως λουτρὰ θερμαίνοντα μὲν
παρασκευάζομεν, ἢ ψῦξιν παῦσαι βουλόμενοι ἢ λῦσαι κόπον ἢ σπασμὸν παραμυθῆσασθαι καὶ
ἀλγήματα καὶ ἀναθρέψεως ἔνεκα· γίνεται δὲ θερμαίνοντα ὕδατα γλήχωνος ἐνεψηθείσης ἢ
ὀριγάνου ἢ ὑσσώπου ἢ θύμου ἢ θύμβρας ἢ δάφνης φύλλων ἢ πυρέθρου ρίζης καὶ τῶν
παραπλησίων· ἐμβαλοῦμεν δὲ καὶ ἔλαιον. ^[5]

1 28 2 διαφορητικὰ δὲ ποιήσομεν ἰσχνᾶναι βουλόμενοι πᾶν τὸ σῶμα· γίνεται δὲ διαφορητικὰ ἢ ἄλας
ἐμβαλλόντων ἢ αὐτὴν θάλασσαν ἢ νίτρον.

1 28 3 καὶ μέλι δὲ μιγνύμενον διαφορητικὸν ποιεῖ τὸ ὕδωρ καὶ κλημάτων τέφρα ἢ ἀρκευθίδων
ἀφέψημα.

1 28 4 μαλάξεως δὲ χάριν ἐπὶ φλεγμονῆς καὶ σκληρίας.

1 28 5 ἐπὶ μὲν οὖν τῶν φλεγμαινόντων μαλάχης ἀφέψημα ἐμβαλοῦμεν καὶ λινοσπέρμου καὶ τήλεως,
ἐπὶ δὲ τῶν ρευματικῶν φλεγμονῶν ἀρνόγλωσσον ἢ πολύγονον ἐγκαθέψομεν ἢ σίδια ἢ ρόδα ἢ
βάτων ἄκρα.

1 28 6 ἐπὶ δὲ τῶν σπασμὸν προσδοκόντων χρώμεθα μὲν καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν χωρὶς ρευμάτων
φλεγμονῶν, μάλιστα δ' ὀνίνησιν ὑδρέλαιον, μαλάχης καὶ τήλεως καθεψομένων.

1 28 7 ἐπὶ δὲ σκληρίας χωρὶς φλεγμονῆς τοῖς αὐτοῖς χρῆσόμεθα τοῖς ἐπὶ τῶν διαφορήσεως δεομένων.

1 28 8 ψύχει δὲ καὶ στύφει λουτρὰ τὰ τὰς στυφούσας καὶ ψυχούσας ὕλας ἔχοντα. Περὶ τῶν αὐτοφυῶν
λουτρῶν.

1 29 1 Τῶν αὐτοφυῶν λουτρῶν τὰ μὲν ἐστὶ νιτρώδη, τὰ δ' ἄλμυρά, τὰ δὲ στυπτηριώδη, τὰ δὲ θειώδη,
τὰ δ' ἀσφαλτώδη, τὰ δὲ χαλκανθώδη, τὰ δὲ σιδηρίζοντα, τὰ δὲ σύνθετα ἐκ τούτων.

1 29 2 πάντων μὲν οὖν τῶν αὐτοφυῶν ὑδάτων ἡ δύναμις ἐστὶ ξηραντικὴ καὶ θερμαντικὴ ἐπίπαν καὶ
μάλιστα ἀρμόζει τοῖς καθύγροις καὶ ψυχροῖς.

1 29 3 ἤδη δὲ τὰ μὲν νιτρώδη καὶ ἄλας ἔχοντα κεφαλῇ κατάλληλα καὶ θώρακι ρευματιζομένῳ καὶ
στομάχῳ καθύγρῳ καὶ ὑδρωπικοῖς· τὰ δὲ στυπτηριώδη αἵματος ἀναγωγαῖς καὶ ἐμετικῷ
στομάχῳ καὶ γυναιξὶν ἀτάκτως καθαιρομέναις καὶ συνεχῶς ἐκτιτρωσκούσαις.

1 29 4 τὰ θειώδη δὲ νεύρων μαλακτικὰ καὶ θερμαντικὰ καὶ πόνων παρηγορητικὰ, στόμαχον δ'
ἐκθηλύνει καὶ ἀνατρέπει.

1 29 5 τὰ δ' ἀσφαλτώδη κεφαλὴν τε συμπληροῖ καὶ τὰ αἰσθητήρια κακοῖ, θερμαίνει δ' ἐμμόνως καὶ
μαλάσσει σὺν χρόνῳ.

1 29 6 τὰ δὲ χαλκανθίζοντα στόματι καὶ παρισθμίοις καὶ σταφυλῇ καὶ ὄμμασι διαφερόντως ἐπιτήδεια.

- 1 29 7,8 τὰ δὲ σιδηρίζοντα στομάχῳ καὶ σπληνὶ χρήσιμα. δεῖ δὲ τὰς εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβάσεις ἀθορύβως ποιεῖσθαι, ὅπως ἢ δύναιμις ἀνιεμένῳ τῷ σώματι προσιούσα ἐγκαταδύηται.
- 1 30 t Περὶ δρώπακος. Ὁ δρώπαξ τοῖς χρονίοις μάλιστα νοσήμασιν ἀρμόττει· δεῖ δὲ μεμῖχθαι αὐτῷ ὑπὲρ μὲν τοῦ θερμᾶναι περιττότερον πύρεθρον, κάχρυ, ἄσφαλτον, εἰ δὲ ξηρᾶναι δέοι, θεῖον ἄπυρον, ἄλας, τέφραν κληματίνην, εἰ δ' ἀμύξαι, λιμνήστιν, εὐφόρβιον.
- 1 31 t Περὶ σιναπισμοῦ. Καὶ ὁ σιναπισμὸς δὲ σφοδρότερος ὢν τοῦ δρώπακος τοῖς χρονίοις πάθειν ἀρμόττει· δεῖ δ' αὐτῷ χρῆσθαι ἐπὶ μὲν τῶν ἀργότερων διαθέσεων καὶ [ἀμέτρων] μερῶν τῶν κατασάρκων καὶ δυσαισθητῶν βιαίως μέτρον δὲ τῆς ἰσχύος ἔστω τὸ ἀνιαθῆναι μὲν ἰσχυρῶς τὸν κάμνοντα, μελαντέραν δὲ τὴν σάρκα γενέσθαι καὶ ὑψηλοτέραν τῆς πέριξ, καὶ μετὰ λουτρον φλυκταίνωθαι πρῶως τὸ δέρμα· ἐπὶ δὲ τῶν εὐερεθίστων διαθέσεων καὶ μερῶν πρῶως χρῆσθαι τῷ νάπυϊ, μέτρον ποιουμένους τὸ ποσῶς ἐρυθροτέραν γενέσθαι τὴν σάρκα. ^[5]
- 1 31 2 σκευασία δὲ τοῦ νάπυος τοιάδε ἐστίν· πρὸ μιᾶς ἡμέρας τὰς ἰσχάδας χρῆ ὕδατι ἀποβρέξει χλιαρῷ καὶ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ γενναίως ἀποθλίψαντα ἰσχυρῶς αὐτὰς λεαίνειν, εἴτα δριμύ νάπυ λαβόντα, ὁποῖον ἐστὶ τὸ Συριακὸν καὶ τὸ Αἰγύπτιον, τρίβειν κατ' ἰδίαν, παραχέοντα κατ' ὀλίγον τοῦ ἀποβρέγματος, ἔπειτα μάζας ποιῆσαι λείας, τὴν μὲν τῶν ἰσχάδων, τὴν δὲ τοῦ νάπυος, εἴτα μίσγειν, εἰ μὲν σφοδρῶς βουλόμεθα σιναπίζειν, δύο μέρη τοῦ νάπυος πρὸς ἓν τῶν ἰσχάδων, εἰ δὲ μέσως, ἴσον ἑκατέρου, εἰ δ' ἀνειμένως, τὸ μὲν τοῦ νάπυος τρίτον, τὸ δὲ τῶν ἰσχάδων δίμοιρον. ^[5]
- 1 31 3 μετὰ δὲ τὴν ἄρσιν τοῦ νάπυος καὶ τὴν τοῦ λουτροῦ χρῆσιν, ἐὰν ὀδύνη σφοδρὰ ᾖ καὶ ἔρευθος καὶ φλύκταιναι, ὀθόνην βρέξαντες εἰς ὕδρορρόδινον ἐπιθήσομεν· τὸ δ' ὕδωρ ἔστω μαλάχης ἀπόζεμα ἢ χυλὸς τήλεως· καὶ μετὰ ταῦτα κηρωτῇ ῥοδίνῃ μετὰ ψιμυθίου χρησόμεθα.
- 1 31 4 γνωστέον δ' ὅτι, εἰ ὄξει τὸ νάπυ ἐμβραχείῃ, ἀμυδρότερον ἔσται τὸ κατάπλασμα.
- 1 31 5 αἰγῶν δὲ σπύραθοι μετ' ὄξους καταπλασσόμεναι ἀνυσιμώτεραί εἰσι τοῦ νάπυος, μάλιστα δ' ἰδίως ἐπὶ τῶν ἰσχιαδικῶν ποιοῦσιν ἄκρως. Περὶ τῆς εἰς ἔλαιον ἐμβάσεως.
- 1 32 1 Αἱ εἰς ἔλαιον ἐμβάσεις ἐπιτήδαιοι τοῖς χρονίως μετὰ περιψύξεως πυρέσσουσι καὶ τοῖς κεκοπωμένοις καὶ ἰσχυροῦσιν.
- 1 32 2 δεῖ δὲ τὸ μὲν πέμπτον μέρος τοῦ ἐλαίου πυρὶ θερμαίνειν, τὸ δὲ λοιπὸν ἐν ταῖς τῶν βαλανείων ἐμβάσεσιν· αὐτάρκως γὰρ θερμὸν οὐ γίνεται ἐν τοῖς βαλανείοις. Περὶ ὕδρελαίου.
- 1 33 1 Οἱ εἰς ὕδρελαιον καθιέμενοι, εἰ ἀσθενεῖς εἶεν, διὰ τῆς ἐνδρομίδος ἐμβιβαζέσθωσαν. ἀναμικτέον δὲ τὸ ἔλαιον ἀκριβῶς τῷ ὕδατι· ἔστω δὲ μὴ ἔλαττον τοῦ ἔκτου. <Ἐκ τῶν> Γαληνοῦ.
- 1 34 t Περὶ τῶν μετασυγκριτικῶν βοηθημάτων. Πάντων τῶν ἐπὶ πλείστον χρονιζόντων παθῶν, ὅταν μηδὲν ἀνύῃ τὰ βοηθήματα, τὴν μετασυγκριτικὴν ὑπὸ τῶν μεθοδικῶν ὀνομαζομένην θεραπείαν ἅπαντες σχεδὸν εἰώθασιν ποιεῖσθαι· ἐγὼ δ' ἐφ' ὧν ἦτοι δυσκρασία τις ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ τοῖς πάσχουσι μορίοις ἐστί, τὰ διὰ νάπυος καὶ θαψίας καὶ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς προσφέρω φάρμακα· ταῖς ξηραῖς δὲ καὶ θερμαῖς οὐ προσφέρω. ^[5]
- 1 34 2 πολλάκις δ' οὐκ ἀνύουσι τὸ δέον οἱ μὴ διαγινώσκοντες τὰς διαθέσεις, ὅτι τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων αἱ ψυχραὶ καὶ ὑγραὶ διαθέσεις ἐνοχλοῦσι μοχθηρῶς διαιτωμένοις. Ὅσα φοινίσσει.
- 1 35 1 Καρδάμου τὸ σπέρμα φοινίσσει καὶ θερμαίνει καθάπερ τὸ νάπυ· ἐλενίου ρίζα ὁμοίως.
- 1 35 2 τῇ κόπρῳ τῶν νομάδων περιστερῶν πάνυ συνεχῶς χρῶμαι, καὶ μετὰ καρδάμου δὲ σπέρματος κεκομμένου καὶ διηθημένου ἀντὶ νάπυος χρῶμαι ἐπ' ἰσχιάδος καὶ ἡμικραίας σκοτωμάτων τε καὶ κεφαλαίας καὶ κατὰ πλευρὰς ἢ ὠμοπλάτας ἢ τένοντας ἢ ψόας ἀλγημάτων χρονίων, καὶ πρὸς τούτοις ἐπὶ νεφριτικῶν καὶ κωλικῶν διαθέσεων καὶ ποδαγρικῶν καὶ ἀρθριτικῶν, ὅταν γε μηδέπω σύστασις ᾖ πύρων. Ὅσα μέσα ἐστί τῶν θερμαίνοντων καὶ ψυχόντων. ^[5]

- 2 1 1 Ἀδίδαντον, ἀσπάραγος ὁ μυακάνθινος, βρύον τὸ καὶ σπλάγχνον, γλυκυρρίζης ὁ χυλός, ἔλαιον τὸ γλυκύτατον ἐκ δρυπεποῦς μάλιστα τοῦ καρποῦ γινόμενον, κηρός, κύαμος, λύκιον, λωτὸς ἢ τρίφυλλον, κιτρίου ὁ φλοιός, πτέρεως ἡ ῥίζα, στροβίλου τὸ ἐδώδιμον, σχῖνος, φακή, Χία γῆ καὶ Σαμία, καδμεία, λιθάργυρος. Ὅσα θερμαίνει. ^[5]
- 2 2 1 Ἄγνου τὰ φύλλα καὶ τὸ σπέρμα μετρίως, ἀκαλήφης ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα, ἀμύγδαλα γλυκέα, ἀναγαλλίδες ἀμφοτέραι, ἀτρακτυλὶς ἢ κνίκος ἄγριος, ἀφάκη, τῶν βάτων ὁ πέπειρος καρπός, γλυκυσίδης ἡ ῥίζα, ἐλαίας καρπὸς ὁ πέπειρος, ζύμη, ἡρύγγιον, ῥητῖναι πᾶσαι, σόγχος ξηρανθεὶς, σχοίνου ἄνθος, φοινίκων ὁ καρπός, κοχλιῶν κεκαυμένων ἡ τέφρα, κυνοκράμβη πάνυ, βατραχίου ἡ ῥίζα καὶ ἡ σύμπασα πόα, γλήχων, δάφνης φύλλα καὶ μᾶλλον ὁ καρπός, ἦττον δ' ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης, δίκταμνον, ψευδοδίκταμνον, ἐλελίσφακον, ἐρύσιμον, ἔρια κεκαυμένα, ζιγγίβερι, θαψία, καρδάμωμον, ὁποί, τρίχες κεκαυμέναι, βρυωνίας ἡ ῥίζα, ἀριστολοχία, ἀσφοδέλου ῥίζαι, δαῦκος, χαμαιδάφνη, δρακοντίου ἡ ῥίζα, ἔλαιον ῥαφάνινον, ἐρέβινθοι, ἰξός, καυκαλὶς, λιγυστικόν, νάρθηκος σπέρμα, σαγαπηνόν, σατύριον, σέλινον, σίον, σίνων, στύραξ, ὑδροπέπερι, ὑπερικόν, ἄλες, θεῖον, αἶμα, χολή, οὔρον, σίελον, σάρκες ἐχιδνῶν, στέαρ, ἄλμη ταριχηρῶν ἰχθύων. Ὅσα θερμαίνει τῆς πρώτης ἀποστάσεως. ^[10]
- 2 3 1 Ἀλόη, ἀνθεμὶς, ἄρον, ἀψίνθιον, ἀγαρικόν, λάδανον, λινόσπερμον, <μαλαβάθρου> φύλλον, νάρδου στάχυς, νάρδος Κελτική, οἶνος γλεῦκινος, ὀρός, πυρός, σῦκα ξηρά. Ὅσα <θερμαίνει> τῆς δευτέρας ἀποστάσεως.
- 2 4 1 Ἀμόργη, ἄνηθον (τὸ δὲ χλωρὸν ἔλαττον), ἀρτεμισία, βάλαμον, ἐλαφόβοσκον, κάλαμος ἀρωματικός, κρόκος, λιβανωτός, μαστίχη Χία, μέλι, οἶνος, πίσσα, μελισσόφυλλον, πράσιον, πρόπολις, σικίου ἀγρίου χυλός, σκάνδιξ, σκίλλα, σκολύμου ῥίζα, σμύρνα, τερμίνθου ὁ φλοιὸς καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπός, τῆλις, χαμαιλέοντος ἐκατέρου ἡ ῥίζα, χαμαιπύτυς, ὤκιμον. Ὅσα <θερμαίνει> τῆς τρίτης ἀποστάσεως. ^[5]
- 2 5 1 Ἀβρότονον καὶ μᾶλλον καυθέν, αἶρα, αἰγείρου τὰ ἄνθη καὶ ἡ ῥητίνη, ἄκορον, ἄμωμον, ἀμάρακον, ἄμι, ἄνηθον καυθέν, ἄνησον, ἄρκευθος, ἀσάρου ῥίζα, βράθυ, ἐλλέβορος ἐκάτερος, ἐπίθυμον, μίνθη, καλαμίνθη, θύμα, καλάμου φραγμίτου ὁ φλοιὸς καυθεὶς, κάρω, κασία, κέδροι ἀμφοτέραι, κνίκου τὸ σπέρμα, κόνυζαι, κύμινον, λιβανωτοῦ ὁ αἶθαλος, μάραθον [μάρων], μελάνθιον [θεῖον], μήου αἰ ῥίζαι, μῶλυ <ἡ> πῆγανον ἄγριον, ῥοδοδάφνη, οἶνος ὁ παλαιός, ὀρίγανοι πᾶσαι, ὁποπάναξ, πετροσέλινον, πῆγανον, ῥαφανίς, σάμψυχον, σμύρνιον, ὕσσωπον, χαμαῖδρυς, χαλβάνη. Ὅσα <θερμαίνει> τῆς τετάρτης ἀποστάσεως. ^[5]
- 2 6 1 Ἀδάρκη, ἀμπελόπρασον, εὐφόρβιον, κεδρίας τὸ ἔλαιον, κόστος, κρόμμυον, λεπίδιον, νάπυ, σκόροδον, στρουθίου ἡ ῥίζα, τιθυμᾶλλων οἱ ὁποί, τὰ καυστικὰ πάντα. Ὅσα ψύχει μετρίως.
- 2 7 1 Ἄγρωστις μετρίως, ἀλσίνη χωρὶς στύψεως, ἄπιοι μετρίως καταπλασσόμεναι, βαλαύστιον, βάτου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ ὁ ἄωρος καρπός καὶ τὸ ἄνθος, βρόμος μετρίως, βρύον θαλάσσιον, γλαύκιον μετρίως, δορύκνιον πάνυ, ἐλαίας οἱ θαλλοὶ καὶ ὁ ἄωρος καρπός, ἔλαιον μύρσινον, σησάμινον, βαλάνινον, ἐλξίνη ἢ καὶ περδίκιον μετρίως, ἔλυμος, ἶου τὰ φύλλα, καλάμου φραγμίτου φύλλα μετρίως, κώνειον ἄκρως, λειχὴν ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν, μήκωνες πᾶσαι, μηλέας ὁ καρπός καὶ τὰ φύλλα καὶ οἱ χυλοὶ καὶ οἱ φλοιοὶ πλὴν τῶν γλυκέων, περσικῆς ὁ καρπός, κιτρίου ἡ σάρξ, μύκητες ἱκανῶς, ὄμφακος ὁ χυλός ἱκανῶς, τὸ ἀπὸ τοῦ σίτου ἄμυλον μετρίως, ῥόδιον μετρίως, πάτος ὁ ἀπὸ παλαιίστρας, σόγχος ὁ μὴ ξηρός, τρίβολοι ἀμφοτέροι, φοινίκος τῶν κλάδων ὁ χυλός, Σαμία γῆ μετρίως, Κιμωλία γῆ, Ναξίας ἀκόνης τὸ ἀπότριμμα, μολύβδαινα μετρίως, μόλυβδος, ψιμύθιον, σάνδυξ μετρίως, τυρὸς ὁ μαλακὸς καὶ νεοπαγῆς μετρίως. Ὅσα ψύχει τῆς πρώτης ἀποστάσεως. ^[10]

Ἀκακία ἄπλυτος, ἀτράφαξυς ἄνευ στύψεως, γίγαρτα, κέγχρος, κριθαί, πλάτανος, ῥάμνος, σέρις.
Ὅσα <ψύχει> τῆς δευτέρας <ἀποστάσεως> .

2 9 1 Ἀκακία πεπλυμένη, ἀρνόγλωσσον, βλίτον, κηκίς ὀμφακίτις, κολοκύνθη, ῥοῦς, σίκυς πέπων,
στρύχνον τὸ κηπευόμενον, φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων, φῦκος χλωρὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης
ἐξαιρούμενον, ψυλλίου τὸ σπέρμα. Ὅσα <ψύχει> τῆς τρίτης <ἀποστάσεως> .

2 10 1 Ἀεῖζωα ἀμφοτέρα, ἀνδράχνη, μανδραγόρας, κιτρίου τὸ ὄξύ, πολύγονον, ποταμογεΐτων,
ὕοσκύαμος ὁ καὶ τὸ ἄνθος καὶ τὸ σπέρμα λευκὸν ἔχων. Ὅσα <ψύχει> τῆς τετάρτης
<ἀποστάσεως> .

2 11 1 Ὅπὸς μήκωνος. Ὅσα ξηραίνει ἀδήκτως.

2 12 1 Ἀκαλήφης ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα, ἀμόργη, ἀναγαλλίδες ἀμφοτέραι, ἀρνόγλωσσον, βρόμος,
ἔλαιον γλυκὺ ἄναλον πλυθὲν πάντων μάλιστα, ἐρείκη· ζύμη ἐπισπᾶται τε τὰ ἐκ βάθους καὶ
διαφορεῖ· ἔρμος ὁ πικρός, ἵππουρις ἰσχυρῶς, ἰσάτις ἰσχυρῶς, ἰτέας τὰ φύλλα καὶ τὸ ἄνθος μετὰ
τινος στύψεως (ἔνιοι δὲ καὶ χυλὸν ἐξ αὐτῶν ποιοῦντες ἀδήκτως ξηραίνον ἰσχοῦσι φάρμακον
εἰς πολλὰ χρησίμον· οὐδὲν γὰρ πολυχρηστότερόν ἐστιν ἀδήκτως ξηραίνοντος καὶ στύφοντος
ἡρέμα φαρμάκου)· καρύου λέπος καυθὲν μετὰ τοῦ λεπτομερὲς εἶναι, κέγχρος, κενταύριον τὸ
μικρὸν ἰσχυρῶς, κεράσου τὸ κόμμι, κρίνον, κύαμος ἔξωθεν ἐπιτιθέμενος, κυπαρίσσου πάντα,
κυπέρου αἱ ῥίζαι, στροβίλου τὸ ἐδώδιμον ἐν ὕδατι βραχέν, νυμφαίᾱς ἡ ῥίζα, σίραιον πάνυ,
πενταφύλλου ἡ ῥίζα, πολυπόδιον, σμύρνα, σαρκοκόλλα, στοιβή, τραγάκανθα, γῆ πᾶσα,
καδμεΐα· Ἀσσίας πέτρας ἄνθος τὰς πλαδαράς σάρκας ἐκτῆκει· πομφόλυξ συνεχῶς πλυθεῖσα,
τίτανος σβεσθεῖσα καὶ πλυθεῖσα γενναίως, ὧων τὸ λευκὸν καὶ λεπτὸν· ὁμοίᾱς δὲ φύσεώς ἐστι
καὶ ἡ λέκιθος αὐτῶν. Ὅσα ἀπλῶς ξηραίνει. ^[15]

2 13 1 Ἄγνου τὰ φύλλα καὶ τὸ σπέρμα, ἀγρώστεως ἡ ῥίζα μετρίως, ἀδιάντον, ἀεῖζωα ἀμφοτέρα,
αἰγείρου τὰ ἄνθη καὶ ἡ ῥητίνη, ἀκταὶ [αἱ] ἀμφοτέραι· ἀμάραντος καὶ ῥεύματα ξηραίνει
πινομένη· βρυωνίας ἡ ῥίζα, ἀναγύρου τὰ ξηρὰ φύλλα, ἄπιοι καταπλασσομένοι μετρίως,
ἀριστολοχίαι, ἀσπάραγος μυακάνθινος, ἀσπάλαθος, ἀσφοδέλου ἡ ῥίζα, καὶ μᾶλλον καυθείσης ἡ
τέφρα, βαλαύστιον πάνυ, τῶν βάτων ὁ ἄωρος καρπός, βολβὸς ἐπιπλασσομένος, παιωνίας ἡ
ῥίζα, δάφνης τὰ φύλλα σφοδρῶς, καὶ μᾶλλον ὁ καρπός, δρυὸς πάντα τὰ μόρια καὶ φηγοῦ καὶ
πρίνου, ἔλαιον δάφνινον, δᾶδινον, ἔλυμος καταπλασσομένη, ἡρύγγιον, ἰσάτις, ἰτέας τοῦ
φλοιοῦ ἡ τέφρα ἰσχυρῶς, καννάβεως ὁ καρπός, κάρδαμον, καυκαλὶς, δαῦκος, κονία, καὶ
μᾶλλον ἡ ἀπὸ σκίνης τέφρας, κράμβη (οἱ δὲ καυλοὶ καυθέντες αὐτῆς ἰσχυρῶς ποιοῦσι
ξηραίνουσιν τέφραν), κρήθμον, κρίνου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα, λειχήν ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν, λιγνὺς
πᾶσα, λωτός, νυμφαίᾱς ἡ ῥίζα, ὀμφάκιον, πλατάνου ὁ φλοιὸς καὶ τὰ σφαιρίᾱ μετρίως,
πολυπόδιον, ἄμυλον, ἄλες, νίτρα, γύψος (καυθεῖσα <δὲ> μᾶλλον), καδμεΐα πᾶσαι καὶ πάντα
τὰ μεταλλικὰ καὶ λιθώδη καὶ γεώδη, ὄστρακον τὸ ἐκ τῶν κριβάνων, πυτία, κόπρος πᾶσα (ἡ δὲ
τῶν χηνῶν ἄχρηστος διὰ πολλὴν δριμύτητα), ῥύπος, σάρκες ἐχιδνῶν, κεφαλαὶ ταριχηρῶν
μαινίδων κεκαυμένοι, κέρας ἐλάφου καὶ αἰγὸς κεκαυμένα, καστόριον, ὅστᾱ κεκαυμένα
ἰσχυρῶς, τρίχες, σηπέας ὄστρακον, ἔρια κεκαυμένα, καρκίνων ἡ τέφρα, γάρος ἰκανῶς καὶ ἄλμη.
Ὅσα ξηραίνει <τῆς> πρώτης ἀποστάσεως. ^[20]

2 14 1 Ἀνθεμὶς, ἀρκεύθου ὁ καρπός, καρῶ, κριθαί, ἄλφιτα, κρόκος, λιβανωτός, μάραθρον, ῥοδοδάφνη,
οἶνος γλεύκινος, σικίου πέπονος τὸ σπέρμα καὶ ἡ ῥίζα ξηρανθεῖσα, τῆλις. Ὅσα <ξηραίνει
τῆς> δευτέρας ἀποστάσεως.

2 15 1 Αἶρα, ἀμάρακον, ἄσφαλτος, ἄνηθον, βάλαμον, γίγαρτα, γιγγίδιον, ἐλαφόβοσκον, κάλαμος
ἀρωματικός, λιβανωτοῦ φλοιὸς καὶ τὸ σπέρμα, μαστίχη, μέλι, κιτρίου ὁ φλοιὸς καὶ τὸ σπέρμα
καὶ τοῦ δένδρου τὰ φύλλα, μήου αἱ ῥίζαι, νάρδου στάχys, νάρδος Κελτική, οἶνος, ὄροβος,

ὀποπάναξ, πίσσα, ράμνος, ραφανίς, σκάνδιξ, σκολύμου ἡ ρίζα, σμύρνα, σχῖνος, τερμίνθου ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα, φακοί, φῦκος χλωρὸν ἔτι καὶ ὑγρόν, φύλλον, χαλβάνη. Ὅσα
〈ξηραίνει〉 τῆς τρίτης 〈ἀποστάσεως〉 .^[5]

2 16 1 Ἀβρότονον, καὶ μᾶλλον τὸ καυθέν, ἀκακία, ἄκορον, ἀλόη, ἄμι, ἄνηθον καυθέν, ἀνήσου σπέρμα, ἄρκευθος, ἄσαρον, ἀψίνθιον, βράθυ, ἐλλέβοροι, ἐπίθυμον, θύμα, καλαμίνθη, καλάμου φραγμίτου ὁ φλοιὸς καυθεῖς, καρῶ, κασία, κέδροι, κόνυζαι, λιβανωτοῦ αἰθάλη, μελάνθιον, κιτρίου τὸ ὑπὸ τὸ σπέρμα, οἶνος ὁ ἱκανῶς παλαιός, ὄξος, ὀρίγανοι, πενταφύλλου ἡ ρίζα, πετροσέλινον, σμύρνιον, πῆγανον ἡμερον, πράσιον, ῥοῦς, σάμψυχον, σέριφον, ὕσσωπον, χαμαΐδρυς, χαμαιλέοντος ἑκατέρου ἡ ρίζα, χαμαιπίτυς. Ὅσα 〈ξηραίνει〉 τῆς τετάρτης
〈ἀποστάσεως〉 .^[5]

2 17 1 Ἀμπελόπρασον, κεδρίας τὸ ἔλαιον, νάπυ, πῆγανον ἄγριον, σκόροδον. Ὅσα μέσα τῶν
ξηραινόντων καὶ ὑγραινόντων ἐστίν.

2 18 1 Ἀγρώστεως ἡ ρίζα καταπλασσομένη, ἔλαιον τὸ γλυκύτατον. Ὅσα ὑγραίνει 〈τῆς〉 πρώτης
ἀποστάσεως.

2 19 1 Ἀλσίνη, βούγλωσσον, γλυκυρρίζης ὁ χυλός, θρίδαξ μετρίως, ἴου τὰ φύλλα μετρίως, μηλέας Περσικῆς ὁ καρπός, μύκητες, ῥόδινον, σατύριον, στρατιώτης ὁ ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ταῖς
λίμναις. Ὅσα 〈ὑγραίνει〉 τῆς δευτέρας 〈ἀποστάσεως〉 .

2 20 1 Ἀνδράχνης ὁ καρπὸς σὺν τῇ πῶα, ἀτράφαζυς, βλίτον, κολοκύνθη, μηλέας Ἀρμενικῆς ὁ
καρπός, σίκυος πέπων, φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων. Ὅσα ὑδατώδη ψυχρότητα ἔχει.

2 21 1 Ἀκακία, ἀλσίνη, ἀνδράχνη, ἀρνόγλωσσον, ἀτράφαζυς, βάτου τὰ φύλλα, βλίτον, βρύον
θαλάσσιον, γλαύκιον, δορύκνιον, θρίδαξ, ἰξός, ἴου τὰ φύλλα, κολοκύνθη, κοτυληδών, κώνειον,
λεύκη τὸ δένδρον, μαλάχη ἡμερος, μήκων, μήλα, πραικόκκια, μύκητες, σίκυς ἐδώδιμος,
σόγχος, ὀλόσχοινος, τρίβολος, φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων, ψυλλίου τὸ σπέρμα, μόλυβδος. Ὅσα
λεπτομερῆ.^[5]

2 22 1 Ἀβρότονον κεκαυμένον, ἄγνος, σκάνδιξ, αἰγείρου τὰ ἄνθη, ἀκαλήφης ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα,
ἄκορον, ἄμωμον, ἀσάρου ἡ ρίζα, βρυωνία, ἀνθεμῖς, ἀπαρίνη, ἀριστολοχίαι, ἀρνόγλωσσον
ξηρόν, ἀσφοδέλου ἡ ρίζα, καὶ μᾶλλον καυθείσης ἡ τέφρα, βάλσαμον, βράθυ πάνυ, βάτου ἡ ρίζα,
γλυκυσίδης ἡ ρίζα, δίκταμνον, δρακοντίου ἡ ρίζα, ἔλαιον παλαιόν, κίκινον, ἐλαφόβοσκον,
εὐφόρβιον, ζύμη, ἰτέας ὀπός, καλαμίνθη, κάλαμος ἀρωματικός, καλάμου φραγμίτου ὁ φλοιὸς
καυθεῖς, κασία, καρπήσιον, κέγχρος, κεδρίας τὸ ἔλαιον, κοκκυμηλέας τὸ κόμμι, μαστίχη,
μελάνθιον, ὀπὸς Κυρηναϊκός, ὀποβάλσαμον, πῆγανον, πίσσα, πιστακίου καρπός, πρόπολις,
τερεβινθίνη, ῥόδινον ἔλαιον, σαγαπηνόν, σάμψυχον, σέσελι, σικύου σπέρμα, σῦκα ξηρὰ
μετρίως, σχοίνου ἄνθος, τέφρα, τίτανος, ὕσσωπον, ἄλες, ἀλὸς ἄνθος, νίτρον, ἀλκυνόνιον τὸ
τρίτον, ἀρσενικὸν καυθέν, γύψος καυθεῖσα, θεῖον, καδμεία, κίσσηρις κεκαυμένη, κονία, πέτρας
Ἀσσίας ἄνθος, μελανθηρία, μίσυ, χαλκοῦ ἄνθος, χρυσοκόλλα, σάνδυξ, φῦκος, στέαρ λέοντος
καὶ παρδάλεως καὶ ὑαίνης πάνυ, καστόριον, σηπέας ὄστρακον, ἔρια καυθέντα. Ὅσα παχυμερῆ.
^[15]

2 23 1 Ἀρνογλώσσου ἡ ρίζα, βαλαύστιον, γίγαρτα, ζιγγίβερ, κρόμμον, σίκυς, λεπίδες πᾶσαι, σῶρι,
στυπτηρία. Ὅσα ῥωστικά.

2 24 1 Κασία, κηκὶς ὀμφακίτις, στοιχάς, φοίνικος ὁ καρπός, ἀψίνθιον. Ὅσα συμπεπτικά.

2 25 1 Ἀμωμον, σταφὶς ἡμερος, κηρός, λάδανον, κόλλα ἡ εἰς τὰ βιβλία, κρόκος, λιβανωτός, πίσσα,
Αἰγυπτία μαστίχη, ῥόδινον ἔλαιον, σμύρνα, στύραξ, χαλβάνη, χόνδρος, βούτυρον, οἶσυπος,
στέαρ ὕειον. Ὅσα ἐκπηγνυμένα.

2 26 1

Ἵδωρ εὐκρατον καταντλούμενον, ὕδρέλαιον, ἔλαιον εὐκρατον, πύρινον ἄλευρον, ἄρτος πύρινος, χόνδρος, χοίρειον στέαρ καὶ μόσχειον, βούτυρον, λιβανωτός, πίσσα, ῥητίνη. Ὅσα μαλάσσονται.

- 2 27 1 Αἴγειον στέαρ καὶ τὸ τῆς ἀλεκτορίδος καὶ χήνειον καὶ ταύρειον καὶ τράγειον, μυελὸς ἐλάφειος, μόσχειος, ἀμμωνιακόν, στύραξ, χαλβάνη, βδέλλιον, ἔλαιον Σικυώνιον καὶ τὸ κρίνιον, ἔλαιον τὸ γλυκύτατον, ἀνθεμὶς, ἀλθαίας ῥίζα, ἀγρίου σικύου ῥίζα, τῆς ἀγρίας μαλάχης τὰ φύλλα, ἀναδενδρομαλάχη, μαστίχη Χία, τερεβινθίνη, κολοφωνία, ὀποπάναξ, ῥύπος ὁ ἀπ' ἀνδριάντων, πάτος, βούτυρον. Ὅσα σκληρύνει. ^[5]
- 2 28 1 Ἀεὶζων, ἀνδράχνη, ψύλλιον, ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων φακός, στρύχνον.
- 2 28 2 σκληρύνεται δ' ἡ διὰ ξηρότητα, καὶ ὑγραίνειν τὰ τοιαῦτα χρή, ἡ διὰ πληθος, καὶ κενοῦν αὐτά, ἡ διὰ πῆξιν, ἅτινα θερμαίνοντας μετρίως διαλύειν προσήκει καὶ μαλάσσειν τοῖς εἰρημένοις· τὰ γὰρ σφοδρῶς ξηραίνοντα πήγνυσι μᾶλλον. Ὅσα ὑγρασίαν ἔλκει διὰ στόματος.
- 2 29 1 Πύρεθρον, λάπαθον, κάππαρις, πίονα σῦκα, δάδινον, μέλι, μήκων, ἀψίνθιον, ὀρίγανον, ῥάφανος, σταφὶς ἄνευ γιγάρτων καὶ ἡ ἑτέρα ὁμοίως, κάχρυ, νάπυ, λευκὸς ἐλλέβορος, ἐλατήριον, θύμος, ἄλες, ὀμφάκιον, ἄνησον, πέπερι, κόκκος Κνίδιος, δαφνίδες, βάλαμον, ἀνεμώνη, ἀμμωνιακόν, τρυξ ξηρὰ κεκαυμένη. Ὅσα διὰ ῥινῶν ἄγει. ^[5]
- 2 30 1 Ἐλατήριον, πέπερι, τεύτλων χυλός, κυκλαμίνου ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης, μέλι, θλάσπι, κόκκος Κνίδιος, ἀναγαλλίς, ἀνεμώνη, ἐλλέβορος λευκός, ὀμφάκιον, πράσιον, φύλλα κισσοῦ ἀπαλά. Ὅσα ἀπ' ὀφθαλμῶν ἄγει.
- 2 31 1 Μέλι, ὕσσωπον, ἔλαιον παλαιόν, ἀναγαλλίς, δάφνινον ἔλαιον, νάρδος, κασία, κόστος, ὀπὸς μήκωνος, σαγαπηνόν, δαῦκος, σέλινον, ῥοιά, ἀμύγδαλα, πράσιον, ἐλλέβορος ὁ λευκός, ἀνεμώνη, πήγανον, καστόριον, λίθος αἱματίτης, στέαρ χήνειον, χολή, σμύρνα, χαλκίτις, θεῖον, στυπτηρία σχιστή, σηπέας ὄστρακον, φλοιὸς λιβάνου, σκίλλα, ἀμμωνιακόν, ἰχώρ ἥπατος, ὀμφάκιον. Ὅσα δι' ὤτων ἄγει. ^[5]
- 2 32 1 Μέλι, πέπερι, βοδὸς χολή ἡ ταύρου, λινόζωστις, τεύτλου χυλός, καππάρεως τῶν ῥιζῶν, κόκκος Κνίδιος, ἐρίνεοῦ ὁ ὀπός, βδέλλιον, κασία, χαλβάνη, ἐλλέβορος λευκός, ὀμφάκιον. Ὅσα ἐκφρακτικὰ καὶ διακαθαρτικά.
- 2 33 1 Ἀναγύρου τὰ φύλλα ξηρὰ καὶ ὁ τῆς ῥίζης φλοιός, ἀγαρικόν, ἀκαλήφης τὸ σπέρμα, ἀμύγδαλα πικρὰ καὶ τὸ δένδρον αὐτό, ἀδιάντον, ἄρου αἱ ῥίζαι, γλήχων, δρακόντιον, δαῦκος, γεντιανῆς ῥίζα πάνυ, ἐρέβινθοι, εὐπατόριος ἄνευ θερμότητος, θύμα, ἰσχάδων αἱ λιπαραί, καλαμίνθη, κασία, κοκκυμηλέας κόμμι, μελάνθιον, πήγανον, σίκυος πέπων, σπονδυλίου ὁ καρπὸς καὶ ἡ ῥίζα, στοιχάς, χαμαίδρυς, ὅσα τε ἄλλα κρατοῦσαν ἐν ἑαυτοῖς ἔχει τὴν πικρὰν ποιότητα· εὐθὺς δὲ τοῦτοις ὑπάρχει καὶ λεπτυντικοῖς εἶναι. Ὅσα ῥύπτει. ^[5]
- 2 34 1 Αἰγεία κόπρος καυθεῖσα καὶ ἄκαυστος, τῶν ὄστρακοδέρμων πάντων τὰ ὄστρακα, σηπέας ὄστρακα, ἐχίνων ἀμφοτέρων καυθέντων ἡ τέφρα, ὀρὸς γάλακτος, μέλι, βρυωνίας ῥίζα, ἀμύγδαλα ἐδώδιμα καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον, ἀναγαλλίδες, ἀνεμῶναι πᾶσαι, ἀριστολοχία μακρά, ἄρνογλώσσου τὰ φύλλα καὶ μᾶλλον τὰ ξηρά, ἄρον, ἀσπάραγος μυακάνθινος, ἀσταφὶς ἀγρία, ἀσφοδέλου ἡ ῥίζα, ἀτραφάξυς ὁ καρπός, ἀψινθίου χυλός, βολβὸς ἐπιπλαττόμενος, ἐλλέβορος ἑκάτερος, ἐλξίνη ἡ καὶ περδίκιον, ἰτέας ὀπός, καλάμου φραγμίτου ἡ ῥίζα σὺν τοῖς φύλλοις ἱκανῶς ἄνευ δριμύτητος, κενταύριον τὸ μικρὸν καὶ ὁ χυλὸς αὐτοῦ, κράμβη, κρήθμον, κριθαὶ μετρίως, κρίνου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα λειούμενα μετρίως, κυάμου ἡ σὰρξ μετρίως, λαμψάνη καταπλασσομένη, λειχήν ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν, λευκοῦ πάντα, μῆον, πλατάνου ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης μετρίως, πράσιον καταπλασσόμενον, πρόπολις μετρίως, πτελέας τὰ φύλλα, ὁ δὲ φλοιὸς καὶ ἡ ῥίζα μᾶλλον, πτισάνη, τερμινθίνη πλέον τῆς μαστίχης, σαγαπηνὸν μετρίως, σικύου

πέπονος πάντα, σικύου ἀγρίου ῥίζα, σμύρνα, τεῦτλον, τιθύμαλλοι, φοῦ, χαμαιπίτυς, ἀλκυόνια πάντα, γῆ Χία καὶ Σαμία μετρίως καὶ ἡ Κρητική, καδμεία, κίσηρις ἄκαυστος καὶ κεκαυμένη, λιθάργυρος μετρίως, σμύρις ἱκανῶς, τὸ ἐκ τῶν κριβάνων ὄστρακον, κέρας ἐλάφου καὶ αἰγὸς κεκαυμένα. Ὅσα οὐρητικά. ^[15]

- 2 35 1 Σέλινον, πετροσέλινον, μάραθρον, δαῦκος, σμύρνιον, ἀνήσου σπέρμα, ἄμι, ἄσαρον, ἄκορον, ἀσπάραγος ὁ βασιλικὸς καὶ ὀξυμύρσινος, βδέλλιον, βρυωνία, ἐρέβινθοι, θύμα, κάλαμος ἀρωματικός, καρῶ, καρπήσιον, καυκαλὶς, κόστος, κύμινον, κυπέρου ῥίζαι, λιγυστικόν, μῆον, νάρδου στάχυς καὶ Κελτική, πήγανον, πόλιον, σέσελι, σίκυος ἐδώδιμος, μηλοπέπων, σκάνδιξ, σκόρδιον, σταφυλῖνος, σχοίνου ἄνθος, τερμίνθου ὁ καρπός, ἀψίνθιον· βράθου αἶμα δι' οὐρῶν κινεῖ· ἐρυθροδάνου ἡ ῥίζα οὐρα παχέα καὶ πολλὰ καὶ ποτε καὶ αἱματώδη κινεῖ· κάπνιον χολώδη ἄγει πολλά· ὄροβος πλείων ληφθεὶς αἶμα δι' οὐρῶν ἄγει· σκολύμου ἡ ῥίζα πλῆθος οὐρῶν ἄγει· δυσωδῶν, εἴ τις αὐτὴν ἐν οἴνῳ καθεψήσας πίνει, καὶ τὰς δυσωδίας δ' ἰάται· μελίκρατον, ὀξύμελι, οἶνος λεπτὸς καὶ ὑδατώδης. Ὅσα δι' οὐρῶν ἐκ σπληνὸς ἄγει. ^[10]
- 2 36 1 Τιθυμάλλου σπέρμα τοῦ χαρακίου, μελάνθιον, κύμινον, θύμον, ἀμπέλου ἀγρίας ἡ ῥίζα, καππάρεως ἡ ῥίζα, σκόρδιον, κύτισος, δρακόντιον, ἀριστολοχίας ῥίζα, ὀρίγανος, πόλιον, κολοκυνθὶς ἀγρία, βρυωνία, κυκλάμινος, ἀνδράχνη, σκορπίου θαλασσίῳ πνιγέντος οἴνῳ τὸ ἀπόβρεγμα. Ὅσα ἐξ ἥπατος ἄγει. ^[5]
- 2 37 1 Ἄγνου σπέρμα, δαύκου τὰ φύλλα, μάραθρον, βάλσαμον, κάπνιος, ἄνησον, φοίνικος ὁ στοῦν, δάφνης φύλλα, ἀψίνθιον, σμύρνιον, ἀναγαλλίδες, ἡδύοσμον, οἰνάνθη, ὁπὸς σιλφίου, ἡρύγγιον, κριθῶν ἀπόβρεγμα, ἀγαρικόν, ἄσαρον. Ὅσα ἀπὸ νεφρῶν ἄγει.
- 2 38 1 Σελίνου σπέρμα, πέπερι, σταφυλῖνος, πράσον, κνίκος, βρυωνίας τῶν ῥιζῶν ὁ φλοιός, ἄγρωστις, σηπίας ὠά, θεῖον, ἐρέβινθοι λευκοί. Ὅσα ἀνάγει τὰ ἐκ θώρακος.
- 2 39 1 Τὰ ἐκφρακτικὰ πάντα, στρόβιλος ὅλος χλωρός, πιτυίδες, βούτυρον, καστόριον ἐπ' ἀνθράκων θυμιώμενον καὶ ἐλκόμενον διὰ τῆς εἰσπνοῆς· ὠφελεῖ γὰρ μάλιστα τὴν κατὰ πνεῦμονα καὶ ἐγκέφαλον ὑγρὰν καὶ ψυχρὰν δυσκρασίαν.
- 2 39 2 νάρδου στάχυς τὰ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώρακα ρεύματα ξηραίνει.
- 2 39 3 ἀνάγει δ' ἐκ πνεύμονος ἐκλεικτὰ διδόμενα καὶ καταπότια κνίδης σπέρμα, δαύκου καὶ λίνου καὶ μήκωνος μελαίνης, θύμος, ῥαφανίδος χυλός, νάπυ, ἄνησον, σήσαμον, ἐρύσιμον, σκίλλα, ὄροβοι, σικύου σπέρμα, πέπερι, πήγανον, πόλιον, ἄρον, δρακόντιον, κόστος, νάρδος, θεῖον, σμύρνα, δαφνίδων τὸ ἐντός, καππάρεως ῥίζης ὁ φλοιός, ἀμύγδαλα πικρά, γλυκυσίδη, καστόριον, ἀβρότονον, στύραξ, βδέλλιον, σίλφιον, σταφίς ἄνευ γιγάρτων, στροβίλια, ὁμφάκιον, ἀριστολοχία, χαλβάνη, πράσιον, ἡρυγγίου ῥίζα. Ὅσα τοὺς νεφροὺς ἐκκαθαίρει. ^[5]
- 2 40 1 Τὰ τμητικά πάντα, ἀρνογλώσσου ξηροῦ αἰ ῥίζαι καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπός, ἀσπάραγος μυακάνθινος, γλυκυσίδης ῥίζα, ἐρέβινθοι, ἀμύγδαλα. Ὅσα ἀραιωτικά τοῦ δέρματος.
- 2 41 1 Χαμαίμηλα, ἀλθαία, σικύου ἀγρίου ῥίζα, ἔλαιον παλαιόν, ἀβρότονον κεκαυμένον. Ὅσα ἀναστομωτικά.
- 2 42 1 Τὰ δριμέα πάντα, ἀνεμῶναι πᾶσαι, σκόροδον, κρόμμυον, ταύρου χολή, ἱρίνου καὶ ἀμαρακίνου ὑποστάθμη. Ὅσα πυκνωτικά.
- 2 43 1 Ὑδωρ ψυχρόν, αἰζίφων, ἀνδράχνη, τρίβολος χλωρός, ψύλλιον, φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων, καὶ ἀπλῶς ὅσα ψύχει μὴ ξηραίνοντα. Ὅσα σηπτικά.
- 2 44 1 Ἀρσενικόν, σανδαράκη, χρυσοκόλλα, πιτυοκάμπη, κεδρία, μέλας ἐλλέβορος. Ὅσα καθαιρετικά.
- 2 45 1 Ἐλατήριον, σικύου ἀγρίου ῥίζα, ὥχρα, μανδραγόρας, Ἀσσίας πέτρας ἄνθος. τὰ ὀστρεώδη πάντα καυθέντα καθαιρεῖ τὰ ὑπερσαρκοῦντα μετρίως, ἔχνοι ὁμοίως ἀμφοτέροι καυθέντες σὺν τῷ

σώματι παντὶ καὶ ὁ αἱματίτης λίθος ξηρὸς λειωθεὶς ὡς χνοώδης γενέσθαι, ἰὸς τε καὶ κύανος καὶ ἡ τοῦ χαλκοῦ λεπίς καὶ χρυσοκόλλα. Ὅσα ἐπουλοῖ. ^[5]

2 46 1 Στυπτηρία, κηκὶς ὀμφακίτις, χαλκὸς κεκαυμένος καὶ μάλιστα ὁ πεπλυμένος, τὰ τῆς ῥοιᾶς λέμματα ξηρά, σκωρία μολύβδου, λιθάργυρος, μολύβδαινα, μόλυβδος κεκαυμένος, κήρυκες, τὰ ὀστρεώδη πάντα, πορφύραι, ὕελος, κίσηρις, σπεκλάριον, γύψος κεκαυμένη, ψιμύθιον, πομφόλυξ, σπόδιον, χρυσοκόλλα, στίμμι κεκαυμένον, διφρυγές, σαρκοκόλλα (ταῦτα τὰ προειρημένα κἂν ἐπιπάτῃ τις τοῖς ἔλκεσιν, ἐπουλούντων καλῶς πειράσεται)· μετὰ δὲ τοῦ δάκνειν χάλκανθος κεκαυμένη, καδμεία, λεπίς χαλκοῦ καὶ σιδήρου στομώματος ὃ τε ἰὸς καὶ ἡ ἄσβεστος κεκαυμένη καὶ πεπλυμένη. Ὅσα ἐλκοῖ ἐπιπολαίως. ^[5]

2 47 1 Κυνοσβάτου φύλλα, τεύτλου, σκόροδον, γλήχων, ὕσσωπον, ὀρίγανον, σηπίας ὄστρακον, ἀσφοδέλου ἡ ῥίζα, σελίνου σπέρμα καὶ τῶν ἀλυκῶν καὶ δριμέων καὶ πικρῶν. Ὅσα καυστικά.

2 48 1 Κανθαρίς, διφρυγές, τρυξ κεκαυμένη ὄξους, ἀνεμώνη ἡ τὸ φοινικεῖν ἄνθος ἔχουσα, σκόροδον, τέφρα συκίνης, νίτρον ὀπτόν, χαλκὸς κεκαυμένος, στυπτηρία, κήρυκος ὄστρακον κεκαυμένον, κεφαλαὶ μαινίδων, ἀρσενικόν, κάχρυ, σταφὶς ἀγρία, κόκκος Κνίδιος, πυρέθρου ῥίζα, νάπτις τίτανος ἡ μὲν ἄσβεστος σφοδρῶς, καὶ ἡ σβεσθεῖσα δ' ἔσχαροῖ, ἡ χρονία δ' οὐκέτι, θερμαίνει δ' ἔτι καὶ διατῇκει τὰς σάρκας. Ὅσα ἐλκτικά. ^[5]

2 49 1 Ἀνεμῶναι πᾶσαι, ἀναγαλλίδες ἀμφοτέραι, δίκταμνον, ἐρέβινθοι, θαψία, κυκλάμινος, ναρκίσσου ἡ ῥίζα, πρόπολις ἰσχυρῶς, ζύμη, κόπροι πᾶσαι, σαγαπηνόν, ὅποι ὃ τε Κυρηναϊκὸς καὶ ὁ Μηδικός, σιλφίου ὁπὸς καὶ ἡ ῥίζα, σπάρτου ὃ τε καρπὸς καὶ ὁ τῶν ῥάβδων χυλὸς γενναίως, τερμινθίνη μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥητινῶν, θεῖον, κόπρος βοῶν, καὶ μᾶλλον τῶν ὀρόβους ἐσθιόντων, καλαμίνθη καταπλασσομένη, κόστος ἰξὸς ἰσχυρῶς ἔλκει. Ὅσα διαφορητικά. ^[5]

2 50 1 Ἀβρότονον κεκαυμένον, ἀγαρικόν, ἀδιάντον, αἰγίλωψ, ἀκαλήφης ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα ἱκανῶς, ἀκτέα, ἀνθεμὶς, ἀνήσου σπέρμα, ἀριστολοχίας ἡ ῥίζα, ἀσφοδέλου ἡ ῥίζα καὶ μᾶλλον καυθείσης ἡ τέφρα, ἀτράφαζυς, βολβός, βράθυ, βρύον τὸ καὶ σπλάγχχνον, δαῦκος ἡ πόα, ἔβισκος ἡ ἀλθαία, ἔλαιον γλυκὺ παλαιὸν καὶ τὸ ῥαφάνινον, θαψία, καλάμου φραγμίτου ὁ φλοιὸς καυθεὶς ἱκανῶς, κράμβη, κρίνου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα, κυτίσου τὰ φύλλα, λάδανον, λινόζωστις, μαλάχη ἀγρία, μαστίχη Χία, μέλι, περσικῆς οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ φύλλα, ῥοδοδάφνη, ὄλυνθοι, ὀποβάλαμον, ὁπὸς Κυρηναϊκὸς σφοδρότατα, παλιούρου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα, πηγανον, πίσσα, πράσιον, τερμινθίνη, ῥόδιον ἔλαιον, ῥύπος ὁ ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων, πάτος, σάμψυχον, σικύου ἀγρίου ἡ ῥίζα, σμύρνα, τῶν ἰσχάδων αἱ λιπαραί, τὰ τῶν ἐρινεῶν μᾶλλον, τεῦτλον χωρὶς τοῦ θερμαίνειν (ἰσχυρότερον δὲ τὸ λευκόν), χαλβάνη, ἄλες (οἱ κεκαυμένοι μᾶλλον, <καὶ τούτων ἔτι μᾶλλον> ἄλὸς ἄνθος), λίτρον, ἀλκυόνια πάντα, γῆ Σαμία, κύανος ἀπαλός, τυρὸς ὀξυγαλάκτινος μετρίως, βούτυρον, πυτία πᾶσα, κόπρος πᾶν, οἶσυπος μετρίως, σάρκες ἐχιδνῶν ἰσχυρῶς, στέαρ λεόντειον τῶν ἄλλων μᾶλλον, ὅστᾳ κεκαυμένα, ἔρια κεκαυμένα, ἐχίνων ἀμφοτέρων ἡ τέφρα. Ὅσα στύφει. ^[15]

2 51 1 Ἀγριελαία, ῥόδα, σχῖνος, ἀχράδος τὸ φυτόν, σέλινον, ἀείζων, μήκων, κύτισος, ἀλόη, ἀκαλήφη, γίγαρτα, ἄπιοι, κρόκος, ἀλθαία, τέρμινθος, βάλανος, ὑοσκύαμος, κισσός, νυμφαία, φοίνικες, ὠοῦ τὸ χλωρὸν ὀπτόν, παλίουρος, ἱππούρεως ῥίζα, αἶμα πεπηγός, κύπερος, οἰνάνθη, κράμβη ἐξεψηθεῖσα, πυτία λαγωῦ, σπόγγος κεκαυμένος, ῥάμνος. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐστὶ στύφοντα πᾶσιν ὄντα γινώριμα. ^[5]

2 52 t Ὅσα γάλα γεννᾷ. Εὐζωμον, μάραθρον, ἄνηθον (λέγω δὲ τὰς πόας ἔτι χλωρὰς καὶ ὑγρὰς), σμύρνιον ὁμοίως, σέλινον, σήσαμον, σικύου σπέρμα, κάχρυ, σμύρνα, πολυπόδιον, γλαυκὸς ἐγκέφαλος, ὑγρὸν μάραθρον, βρυωνίας ῥίζα, κρήθμον, κύμινον.

2 53 t

Ὅσα πρὸς ἐπίσχεσιν ἐμμήνων ποιεῖ. Πινόμενα μὲν βράθυ, μῆον, ἱρίς, πήγανον, καλαμίνθη, γλήχων, δίκταμνον, ἄσαρον, κόστος, κασία, ἀριστολοχίαι.

2 53 2 μίσγεται δ' ἐκάστω ἢ πυρῶν ἀφέψημα ἢ μαράθρων ἐφθῶν ὕδωρ ἢ πτισάνης χυλός· καταπλάσσεται δὲ μάραθρον, μελάνθιον, σμύρνα, κριθῶν βεβρεγμένων χύλισμα, μυὸς ἄφοδος, ἀνδράχνη, στέαρ χήνειον, πετέας τὰ φύλλα, κηρός, θεῖον, ταύρου χολή.

2 53 3 προσθετὰ δὲ στέαρ ἐλάφου πρόσφατον, ὄνου καὶ χηνός, τρὺξ ξηρὰ κεκαυμένη, ἄλες, ἔλαιον, κύπερος, ἀφρόνιτρον, στύραξ, ἀψίνθιον, ἀρτεμισία, σάμψυχον, ἐλλέβορος μέλας, κόκκος Κνίδιος, λινόζωστις, κύμινον, τῆλις, σταφίς ἐκγιγαρτισθεῖσα, κεδρίδες. Ὅσα γεννητικά σπέρματος καὶ προκλητικά.

2 54 1 Τῶν ἐδεσμάτων τὰ τρόφιμα καὶ φυσώδη, φάρμακα δ' ὅσα πνευματώδη καὶ θερμά.

2 54 2 βολβοὶ μὲν οὖν ἐρέβινθοί τε καὶ κύαμοι καὶ σῦκον ἐδέσματα πολύσπερμα· [καὶ] σκίγκος δὲ καὶ σατύριον φάρμακα· τροφαὶ δ' ἅμα καὶ φάρμακα τὸ εὐζωμον τό τε τῆς λύγου σπέρμα. Ὅσα ἐπέχει σπέρμα.

2 55 1 Ὅσα ψύχειν πέφυκεν ἐδέσματά τε καὶ φάρμακα, παχύνοντα καὶ πηγνύντα ἐπέχει τὸ σπέρμα, οἶον θριδακίνα καὶ βλίτα, ἀτράφαξ, κολοκύνθη, μόρα, μηλοπέπωνες, σίκυες· ὅσα δὲ ξηραίνει, τὴν ἀρχὴν οὐδὲ ἐπιτρέπει γεννᾶσθαι τὸ σπέρμα, κἂν θερμὰ τὴν φύσιν ὑπάρχη, καθάπερ τὸ πήγανον· εἰ δὲ μὴ θερμαῖνοι, πολὺ μᾶλλον, ὥς ἡ νυμφαία. Περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀπλῶν φαρμάκων. ^[5]

2 56 1,2 Ἀγαρικὸν ἄμεινον τὸ κτηδόνας ἔχον εὐθείας. — Ἀκακίας ἐκλέγου τὸ ἡρέμα κίρρον καὶ εὐῶδες.

2 56 3 — Ἀλὸς ἐκλέγου τὴν λιπαρὰν καὶ ἄλιθον, στίλβουσαν, ὑπόξανθον, εὐθρυπτον, ἡπατίζουσαν, ῥαδίως δ' ὑγραινομένην, ἐπιτεταμένην τῇ πικρίᾳ, τὴν δὲ μέλαιναν καὶ δυσκάτακτον ἀπεκλέγου.

2 56 4 — Ἐγκριτέον ἀμμωνιακὸν θυμίαμα τὸ ἄξυλον καὶ λιβανωτίζον τοῖς χόνδροις, καθαρὸν, πυκνόν, μηδεμίαν ἔχον ῥυπαρίαν, καστορίζον τῇ ὁσμῇ, πικρὸν τῇ γεύσει.

2 56 5 — Ἀμωμον ἐκλέγου τὸ πρόσφατον καὶ λευκὸν ἢ ὑπέρυθρον, οὐ πεπιεσμένον ἢ συμπεπλεγμένον, λελυμένον δὲ καὶ διακεχυμένον, σπέρματος πλήρες ὁμοίου βοτρυδίοις, βαρὺ σφόδρα καὶ εὐῶδες, δίχα εὐρώτος καὶ δριμύττον τὴν γεῦσιν, ἀπλοῦν τὴν χροάν καὶ μὴ ποικίλον.

2 56 6 δολοῦσι δέ τινες αὐτὸ τῇ ἀμωμίδι ἐμφερεῖ οὔσῃ· αἰεὶ δὲ τὰ θραύσματα παραιτοῦ ἐκλεγόμενος τοὺς ἀπὸ μιᾶς ρίζης κλάδους.

2 56 7 — Ἀσπάλαθος καλὸς ἐστὶν ὁ βαρὺς καὶ μετὰ τὸ φλοῖσθῆναι ὑπέρυθρος ἢ πορφυρίζων, πυκνός, εὐώδης, πικρίζων τῇ γεύσει.

2 56 8 — Ἀσφαλτός ἐστι καλὴ ἢ πορφυροειδῶς στίλβουσα, εὐτονος ἐν τῇ ὁσμῇ καὶ βαρεῖα· ἢ δὲ μέλαινα φαύλη· δολοῦται γὰρ πίττης μιγνυμένης.

2 56 9 — Ἀψίνθιον ἐστὶ βέλτιον τὸ ἐν Πόντῳ καὶ Καππαδοκίᾳ γεννώμενον· δολοῦται δὲ τὸ χύλισμα ἀμόργῃ ἐψηθείσῃ καὶ μιγνυμένη. — Βδέλλιον δόκιμόν ἐστὶ τὸ τῇ γεύσει πικρόν, ταυροκολλῶδες, λιπαρὸν διὰ βάθους καὶ εὐμάλακτον, ἀμιγῆς ξύλων καὶ ῥυπαρίας, εὐῶδες ἐν τῇ θυμιάσει, εὐοικός τῷ ὄνυχι.

2 56 11 — Ἐλλέβορον μέλανα ἐκλέγου τὸν εὐτροφον, λεπτὴν ἔχοντα τὴν ἐντεριώνην, δριμὺν ἐν τῇ γεύσει καὶ πυρώδη τοιοῦτος δ' ἐστὶν ὁ ἐν τῷ Ἑλικῶνι καὶ Παρνασῷ καὶ Αἰτωλίᾳ φυόμενος.

2 56 12,13 — Εὐφόρβιον ἐκλέγου τὸ διαυγὲς καὶ δριμύ. — Ἴξος καλὸς ἐστὶν ὁ [ἐν τῷ Ἑλικῶνι] λεῖος, πρασίζων τῷ χρώματι κατὰ τὸ ἐντός, ἐκτὸς δ' ὑπόξανθος, μηδὲν ἔχων τραχὺ ἢ πιτυρῶδες·

συνάγεται δ' ἐκ δρυὸς τῆς ἐχούσης ὅμοια τὰ φύλλα <πύξω> καὶ ἐκ μηλέας καὶ ἀπίου καὶ ἐξ ἄλλων δένδρων.

2 56 14 —Ἰχθυοκόλλα καλὴ ἐστὶν ἡ λευκὴ, ὑπόπαχυς, οὐ ψωρώδης, τάχιστα τηκομένη.

2 56 15 —Κάλαμός ἐστιν ἀρωματικὸς κάλλιστος ὁ κερρὸς, πυκνογόνατος καὶ εἰς πολλοὺς σκινδαλάμους θραυόμενος, γέμων ἀραχνίων τὴν σήραγγα ὑπολεύκων· ἐν δὲ τῇ διαμασῇσει γλίσχρος, στυπτικός, ὑπόδριμς.

2 56 16 —Καρδάμωμον ἄριστον τὸ ἐκ τῆς Ἀρμενίας κομιζόμενον· ἐκλέγου δὲ τὸ δύσθραυστον, πλήρες, μεμυκός.

2 56 17 —Κασίαν ἐκλέγου τὴν ἔγκερρον, εὐχρουν, κοραλλίζουσαν, στενὴν, λίαν μακρὰν καὶ παχεῖαν, τοῖς συριγγίοις πλήρη, δηκτικὴν ἐν τῇ γεύσει καὶ στύφουσαν μετὰ ποσῆς πυρώσεως ἀρωματιζούσης, οἰνίζουσαν· ἡ δ' ἐμπόρφυρος καὶ παχεῖα ἡ γιζηρὰ καλουμένη, ῥοδίζουσα τῇ ὁσμῇ μάλιστα πρὸς τὴν ἱατρικὴν χρῆσιν εὐθετος. ^[5]

2 56 18 —Κηρὸς ἄριστός ἐστιν ὁ κερρὸς καὶ ὑπολίπαρος, εὐώδης, καθαρὸς, ὁ Ποντικός.

2 56 19 —Λάδανον κράτιστόν ἐστι τὸ εὐώδες, ὑπόχλωρον, εὐμάλακτον, λιπαρόν, ἀμέτοχον ἄμμου ἢ <ψαφαρίας> , ῥητινῶδες τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ ἐν Κύπρῳ γεννώμενον. —Κόλλα, ἣν ἔνιοι ξυλοκόλλαν καλοῦσι, καλλίστη ἐστὶν ἡ Ῥοδιακὴ· ἔστι δὲ λευκὴ, διαυγής ἡ δὲ μέλαινα χεῖρων.

2 56 21 —Κόμμι διαφέρει τὸ σκωληκοειδές, ὑελίζον, διαυγές, ἄξυλον, εἴτα τὸ λευκόν· τὸ δὲ ῥητινῶδες καὶ ῥυπαρόν ἄχρηστον.

2 56 22 —Κόστος καλλίων ἐστὶν ὁ Ἀραβικὸς, λευκὸς ὦν καὶ κοῦφος καὶ πλείστην ἔχων καὶ ἡδεῖαν τὴν ὁσμὴν· δευτερεύει δ' ὁ Ἰνδικός, <ἄδρὸς ὦν καὶ μέλας καὶ κοῦφος ὡς νάρθηξ· τρίτος δ' ἐστὶν ὁ Συριακὸς βαρύς> , τὴν χροάν ὦν πυξώδης, πληκτικὸς τῇ ὁσμῇ.

2 56 23 ἄριστος δ' ἐστὶν ὁ πρόσφατος, λευκός, πλήρης διόλου, πυκνός, ξηρός, ἀτερηδόνιστος, ἄβρωμος τῇ γεύσει, δηκτικὸς καὶ πυρώδης.

2 56 24 δολοῦσι δ' αὐτὸν ἔνιοι ῥίζας ἐλενίου μιγνύντες· εὐχερὴς δ' ἡ διάγνωσις· οὔτε γὰρ πυροῖ τὴν γεῦσιν τὸ ἐλένιον οὔτε εὐωδίαν εὐτονον καὶ πληκτικὴν παρέχει.

2 56 25 —Κρόκος κράτιστός ἐστιν ὁ Κωρύκιος, πρόσφατος δὲ καὶ εὐχρους, ὀλίγον τὸ λευκὸν ἔχων ἐπὶ τῆς ἔλικος, ἐπιμήκης, ὀλομελής, ἄθραυστος, ἀλιπής, πλήρης, βάπτων ἐν τῇ διέσει τὰς χεῖρας εὐχερῶς, οὐκ εὐρωτιῶν, ἐπακτικὸς ἐν τῇ ὁσμῇ καὶ δριμύς· ὁ γὰρ μὴ τοιοῦτος ἢ παλαιός ἐστὶν ἢ ἀποβέβρεκται.

2 56 26 πρὸς δὲ τὸ εὐλέαντον εἶναι δεῖ ἐν ἡλίῳ ψύχειν ἢ ἐπ' ὀστράκου καινοῦ στρέφειν.

2 56 27 —Κροκόμαγμα δὲ γίνεται ἐκ τοῦ κροκίνου μύρου τῶν ἀρωμάτων ἐκπιεσθέντων καὶ ἀναπλασσομένων· ἔστι δ' αὐτοῦ καλὸν τὸ εὐώδες, μέσως κατάσμυρνον, βαρὺ, μέλαν, ἄξυλον, ἐν τῷ διεθῆναι κροκῶδες τὴν χροάν, ὑπόπικρον, βάπτον ἰσχυρῶς τοὺς ὀδόντας καὶ τὴν γλῶτταν.

2 56 28 —Κύπερος ἀρίστη ἐστὶν ἡ βαρυτάτη καὶ πυκνὴ, ἀδρὰ καὶ δύσθραυστος, τραχεῖα, εὐώδης μετὰ τινος δριμύτητος.

2 56 29, 30 —Ἴου τὸ μῆλινον χρήσιμόν ἐστιν. —Λίβανος πρωτεύει ὁ ἄρρην, στρογγύλος, ἄτμητος λευκὸς καὶ τμηθεὶς ἔνδοθεν λιπαρός.

2 56 31 δολοῦται δ' ἡ πιτυῖνη ῥητίνη ἢ κόμμι· εὐχερὴς δ' ἡ διάγνωσις· τὸ μὲν γὰρ κόμμι οὐκ ἐκφλογοῦται θυμιώμενον, ἡ δὲ ῥητίνη εἰς καπνὸν ἐκτύφεται.

2 56 32 —Λιβάνου φλοιὸς διαφέρει ὁ παχὺς καὶ λιπαρός, εὐώδης, πρόσφατος, λεῖος καὶ μηδὲ πυρώδης ἢ ὑμενώδης.

- 2 56 33 δολοῦται δὲ μίγνυμένου φλοιοῦ στροβίλου ἢ πίτυος ἔλεγχος δὲ τὸ πῦρ· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι
θυμιαθέντες οὐκ ἀνάπτονται, ὁ δὲ τοῦ λιβανωτοῦ ἀνάπτεται μετ' εὐωδίας.
- 2 56 34, 35 καίεται δ' ὡς λιβανωτός. —Μαλαβάθρου φύλλον καλὸν ἐστὶ τὸ πρόσφατον καὶ ὑπόλευκον ἐν
τῷ μελανίζοντι, ἄθραυστον, ὀλόκληρον, πληκτικὸν τῇ ὁσμῇ καὶ ἐπιδιαμένον τῇ εὐωδίᾳ,
ναρδίζον τῇ γεύσει μὴδὲ ἀλμυρίζον· τὸ δὲ χειρόν ἐστὶ λελεπτοκοπημένον, εὐρωτιῶσαν ἔχον
τὴν ἀποφοράν, φαῦλον.
- 2 56 36 —Μελίλωτος κράτιστος ὁ Ἀττικὸς καὶ ὁ ἐν Κυζίκῳ γεννώμενος, κροκίζων καὶ εὐώδης. —
Μήκωνος ὁπὸς κράτιστός ἐστιν ὁ πυκνὸς καὶ βαρὺς ἐν τε τῇ ὁσμῇ καρωτικός, πικρὸς ἐν τῇ
γεύσει εὐχερῶς τε διειμένος τῷ ὕδατι, λεῖος, λευκός, οὐ τραχὺς οὔτε θρομβοειδὴς οὔτε
συστρεφόμενος ἐν τῷ διηθεῖσθαι, οὐ σκληρός, ἐν τε τῷ ἡλίῳ τεθεὶς διαχεόμενος καὶ πρὸς
λύχνον ἐξαπτόμενος, οὐ ζοφώδης τῇ φλογί.
- 2 56 38 δολοῦσι δ' αὐτὸν γλαυκίῳ μίγνυντες ἢ κόμμει ἢ θρίδακος ἀγρίας χυλῶ· ἔστι δ' ὁ μὲν ἐκ τοῦ
γλαυκίου κροκίζων ἐν τῇ ἀνέσει, ὁ δ' ἐκ τῆς θρίδακος ἐξίτηλος τῇ ὁσμῇ καὶ τραχύτερος, ὁ δ' ἐκ
τοῦ κόμμεως ἄτονος καὶ διαυγής. —Μυελῶν κράτιστός ἐστιν ὁ ἐλάφειος, εἴτα μόσχειος, εἴτα
ταύρειος, εἴτα αἴγιοις, εἴτα προβάτειος καλὸς δ' ἐστὶ θέρους τοῦ συνεγγίζοντος τῷ φθινοπώρῳ·
ἐν γὰρ τοῖς ἄλλοις καιροῖς αἵμαλωπιᾷ.
- 2 56 40 θεραπεύεται δ' ὁ πρόσφατος μαλαχθεὶς παραχεομένου ὕδατος, εἴτα δι' ὀθονίου διυλισθεὶς
ὡσαύτως τε πλυθεὶς, ἄχρις ἂν τὸ ὕδωρ καθαρὸν γένηται, κᾶπειτα ἐν διπλώματι τακεῖς, καὶ
ἀρθείσης πτερῷ τῆς ἐπινηχομένης ῥυπαρίας καὶ διυλισθείσης εἰς θυίαν.
- 2 56 41 μετὰ δὲ τὸ παγῆναι ἀποτίθεται ἐν ὀστρακίνῳ καινῷ ἀγγεῖῳ, ἀποξυομένης ἐπιμελῶς τῆς
ὑποστάθμης.
- 2 56 42 εἰ δ' ἀθεράπευτον ἀποθέσθαι βούλει, ποίει πάντα ὡς ἐπὶ τοῦ ὀρνιθείου καὶ χηνείου στέατος.
- 2 56 43 —Νάρδου στάχys καλλίων ἐστὶν ὁ πρόσφατος, κοῦφος, πολύκομος, ξανθὸς τῇ χροῇ, εὐώδης
ἄγαν καὶ μετὰ τοῦ κυπερίζειν ἐν τῇ ὁσμῇ μικρὸν ἔχουσα τὸν στάχυν, πικρὸς τῇ γεύσει καὶ τῇ
γλώσσει ἀναξηραντικός, ἐπιμένων τῇ εὐωδίᾳ.
- 2 56 44 διαπιπράσκειται δὲ καὶ ἀποβεβρεγμένος, ὅπερ γινώσκεται ἐκ τοῦ λευκὸν εἶναι τὸν στάχυν καὶ
αὐχμηρὸν καὶ μὴ ἔχειν τὸν χνοῦν.
- 2 56 45 —Ὁμφάκιον ἐκλέγου τὸ ξανθὸν καὶ εὐθρυπτον, στῦφον ἱκανῶς καὶ [μὴ] δάκνον τὴν γλῶτταν.
- 2 56 46 —Ὄνουξ καλὸς ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς Ἑρυθρᾶς κοιμζόμενος, ὑπόλευκος ὦν καὶ λιπαρός.
- 2 56 47 —Πάνακος ρίζαι βελτίους εἰσὶν αἱ ξηραὶ καὶ λευκαί, τεταναὶ καὶ ἄβρωτοι, πυρῶδεις ἐν τῇ
γεύσει καὶ ἀρωματίζουσιν.
- 2 56 48 τοῦ δ' ὅπου διαφέρει ὁ πικρότατος ἐν τῇ γεύσει, ἔνδοθεν λευκός, ἔξωθεν κροκίζων, λεῖος,
λιπαρός, εὐθρυπτος, τάχιστα διέμενος, βαρύοσμος.
- 2 56 49 —Πεπέρεως ἐκλέγου τὸ βαρύτατον καὶ πληρὲς, μέλαν, μὴ σφόδρα ῥυσόν, πρόσφατον καὶ μὴ
πιτυρῶδες.
- 2 56 50 —Πευκεδάνου ὁπὸς καλλίων ἐστὶν ὁ βαρύοσμος, ἔγκιρρος, θερμαίνων τὴν γεῦσιν.
- 2 56 51 —Πολίου τὸ ὀρεῖνὸν χρήσιμον.
- 2 56 52 —Ῥητίνη τερμινθίνη καλή ἐστὶν ἡ διαυγεστέρα, ὑαλίζουσα τῷ χρώματι, εὐώδης.
- 2 56 53 —Σμύρνα πρωτεύει ἡ Τρωγλοδυτικὴ καλουμένη ὑπόχλωρος καὶ διαυγίζουσα· τῆς δὲ Μιναίας
καλουμένης ἐκλέγου τὴν νέαν, ψαθυράν, κούφην, ὁμόχρουν πανταχόθεν καὶ θλασθεῖσαν
ἔνδοθεν ἔχουσαν λευκὰς ὄνυχοειδεῖς διαφύσεις, μικρόβωλόν τε καὶ πικράν, εὐώδη, δριμεῖαν· ἡ
δὲ βαρεῖα καὶ τῇ χροῇ πισσώδης ἄχρηστος.

- 2 56 54 —Σμύρνα στακτὴ καλὴ εὐώδης λίαν ἐστὶ καὶ ἀμιγῆς ἐλαίου.
- 2 56 55 —Στύραξ διαφέρει ὁ ξανθὸς καὶ λιπαρὸς καὶ ῥητινώδης, θρόμβους ἔχων ὑπολεύκους, ἐπιδιαμένων τῇ εὐωδίᾳ ὥς ὅτι πλεῖστον καὶ ἐν τῷ μαλάσσεσθαι ἀνιεῖς ὑγρασίαν μελιτώδη.
- 2 56 56 καίεται δὲ καὶ φώγνυται καὶ ὀπτᾶται καὶ αἰθαλοῦται ὥς λίβανος.
- 2 56 57 —Τραγάκανθά ἐστὶ δάκρυον τῆς ῥίζης ἀποτμηθείσης ἐπισυνιστάμενον, ἧς διαφέρει ἡ διαυγῆς καὶ λεία καὶ ἰσχνή, καθαρὰ, ὑπόγλυκος.
- 2 56 58 —Ύοσκύαμος ἐπιτήδειος εἰς χρῆσιν ἐστὶν ὁ τὰ λευκὰ ἄνθη ἔχων καὶ σπέρμα λευκόν· εἰ δὲ μὴ παρείη οὗτος, χρηστέον τῷ ξανθῷ· τὸν δὲ μέλανα ἀποδοκιμάζειν χρή.
- 2 56 59 —Χαλβάνη ἐστὶ καλλίστη ἡ λιβανοειδῆς, χονδρώδης καὶ καθαρὰ, ἄξυλος, ἔχουσα δέ τι καὶ τοῦ σπέρματος καὶ τοῦ νάρθηκος μεμιγμένον, ὁσμῇ βαρεῖα, οὔτε ἄγαν ὑγρὰ οὔτε κατάξηρος.
- 2 56 60, 61 —Ἄλὸς ἄχνης —Ἄλὸς ἄνθος παραληπτέον .
- 2 56 62 — 〈Ἀρμενικόν〉 προκριτέον τὸ λεῖον καὶ τὴν χροάν κυανοῦν, ὅμαλόν τε καὶ ἄλιθον καὶ εὐχρουν. — Ἀρσενικὸν ἄριστον ἡγητέον τὸ πλακῶδες καὶ χρυσίζον τὰς τε πλάκας λεπιζομένας ἔχον.
- 2 56 64 —Τῆς δ' Ἀμπελίτιδος γῆς τὴν μέλαιναν προκριτέον, πευκίνους ἄνθραξι μακροῖς ἐμπερῇ, στίλβουσιν.
- 2 56 65 —Διφρυγοῦς προκριτέον τὸ τῇ γεύσει ἔγχαλκον, στῦφόν τε καὶ ἀναξηραῖνον ἱκανῶς τὴν γλῶσσαν.
- 2 56 66 —Θεῖον ἄριστον τὸ ἄπυρον καὶ λαμπυρίζον τῇ χροᾷ, διαφανές τε καὶ ἄλιθον· τοῦ δὲ πεπυρωμένου τὸ χλωρὸν καὶ εὐλίπες. — Ἰνδικὸν ἄριστόν ἐστὶ τὸ κυανοειδές τε καὶ ἔγχυλον λεῖον.
- 2 56 67 —Καδμεῖα ἀρίστη ἐστὶν ἡ βοτρυτῆτις καλουμένη, βαρεῖα μέσως, ἔχουσα τὴν ἐπιφάνειαν βοτρυώδη, χρώματι σποδοειδῆς, θλασθεῖσα δ' ἔνδοθεν ἔντεφρος καὶ ἰώδης· δευτέρα δ' ἐστὶν 〈ή〉 ἔξωθεν μὲν κυανίζουσα, ἔνδοθεν δὲ διαφύσεις ἔχουσα ἐμπερεῖς ὀνυχίτη λίθῳ.
- 2 56 69 —Κίσηριν προκριτέον τὴν κούφην καὶ πολύκενον, σχιστὴν τε καὶ ἄλιθον, ἔτι δὲ ψαθυράν τε καὶ λευκὴν.
- 2 56 70 —Λιθάργυρος καλλίων ἐστὶν ἡ χρυσῆτις καλουμένη καὶ ἀποστίλβουσα.
- 2 56 71 —Λίθον Ἄσσιον παραληπτέον τὸν κισηροειδῆ τὴν χροάν, χαῦνόν τε καὶ κοῦφον, ἔτι δὲ καὶ εὐθυρῆ, διαφύσεις τε μηλίνας ἔχοντα διὰ βάθους.
- 2 56 72 —Λίθος αἱματίτης ἄριστός ἐστὶν ὁ εὐθυρῆς μὲν ὥς ἐν αὐτῷ, σκληρὸς δὲ καὶ κατακορῆς, ὅμαλός, ἀνεπίμικτος. — Λίθου Γαγάτου προκριτέον τὸν ταχέως ἐξαπτόμενον καὶ ἀσφαλτίζοντα ἐν τῇ ὁσμῇ.
- 2 56 74 —Τοῦ δὲ Μάγνητος λίθου ἄριστός ἐστὶν ὁ τὸν σίδηρον εὐχερῶς ἔλκων καὶ τὴν χροάν κυανίζων, πυκνός.
- 2 56 75 —Μελαντηρία διαφέρει ἡ θειόχρους, λεία, ὅμαλή, καθαρὰ καὶ ἐν τῷ θιγεῖν 〈ῥδατος〉 μελαιομένη ταχέως.
- 2 56 76 δύναμιν δ' ἔχει καὶ καῦσιν τὴν αὐτὴν τῷ μίσυ.
- 2 56 77 —Μίλτος ἡ Σινωπικὴ κρατίστη ἡ πυκνὴ καὶ βαρεῖα, ἡπατίζουσα, ἄλιθος, ὁμόχρους, πολύχυτος ἐν τῇ ἀνέσει.
- 2 56 78 —Μίσυ παραληπτέον τὸ Κύπριον, χρυσοφανές, σκληρὸν καὶ ἐν τῷ θραυσθῆναι χρυσίζον καὶ ἀποστίλβον ἀστεροειδῶς.
- 2 56 79

- καῦσιν τὴν αὐτὴν ἔχει τῇ χαλκίτιδι δίχα τοῦ ψωρικοῦ τῆς κατασκευῆς. —Μολύβδαινα καλὴ ἐστὶν ἡ λιθαργυροειδής, ξανθὴ, ὑποσίλβουσα καὶ κίρρᾳ ἐν τῷ λειοτριβεῖσθαι.
- 2 56 81 πλῦσιν δὲ καὶ καῦσιν ἔχει τὴν αὐτὴν λιθαργύρῳ.
- 2 56 82 —Νίτρον προκριτέον τὸ κοῦφον καὶ ῥοδωπὸν ἢ λευκὸν τὴν χροάν, κατατετρημένον.
- 2 56 83 ἀφρὸς δὲ νίτρου ἄριστος εἶναι δοκεῖ ὁ κουφότατος καὶ πλακώδης, εὐθρυπτος καὶ ἐμπόρφυρος ἢ ἀφρώδης.
- 2 56 84 καίεται δ' ὁμοίως ἁλσίν. —Πομφόλυξ ἀρίστη ἐστὶν ἡ Κυπρία, ἐν δὲ τῷ ὄξει φυραθεῖσα ἀποφορὰν ἔχει χαλκοῦ, χροάν δ' ἰάζουσιν ποσῶς, ἔτι δὲ βορβορίζουσα τῇ γεύσει καὶ ἐπ' ἄνθρακος διαπύρου ἐπιτεθεῖσα.
- 2 56 86 —Σανδαράκην προκριτέον τὴν κατακορῇ καὶ πυρρὰν καὶ εὐανθῇ, καθαρὰν καὶ κινναβαρίζουσαν τῇ χροᾷ, ἔτι δὲ θειώδη ἀποφορὰν ἔχουσαν.
- 2 56 87 —Στίμμι κράτιστόν ἐστι τὸ στίλβον καὶ λαμπυρίζον ἐν τῇ θραύσει, γεῶδες ἢ λιπαρὸν εὐχερῶς τε θραυόμενον.
- 2 56 88 —Στυπτηρία ἀρίστη ἐστὶν ἡ σχιστή, πρόσφατος καὶ λευκὴ ἄγαν καὶ ἄλιθος.
- 2 56 89 —Σῶρι προκριτέον τὸ Αἰγύπτιον, καὶ ἐν τῷ θραυσθῆναι μελάντερον φαινόμενον, κατατρήσεις πολλὰς ἔχον καὶ ὑπολίπαρον, ἔτι δὲ στῦφον.
- 2 56 90 —Τρύγα παραληπτέον μάλιστα τὴν ἀπ' οἴνου Ἰταλικοῦ παλαιοῦ ἢ ὁμοίου τούτῳ.
- 2 56 91 —Χαλκὸς κεκαυμένος καλὸς ἐστὶν ὁ ἐρυθρὸς καὶ ἐν τῇ τρίψει κινναβαρίζων.
- 2 56 92 πλύνεται ὡς ἡ καδμεία, τετράκις τῆς ἡμέρας ἀλλασσομένου τοῦ ὕδατος. Περὶ συμμετρίας κηροῦ πρὸς ἔλαιον.
- 2 57 1 Εἰ μὲν οἷα τὰ καλούμενα ἄκοπα χρίσματα βούλοιο ποιῆσαι, τετραπλάσιον ἐμβαλεῖς τοῦ κηροῦ τὸ ἔλαιον· εἰ δ' οἷαν ἐπὶ τῶν καταγμάτων τὴν ὑγρὰν κηρωτὴν ἐργαζόμεθα, διπλάσιον· εἰ δὲ τὸ φάρμακον ἐμπλαστῶδες ποιῆσαι βουλευθείημεν, τότε τῷ κηρῷ μίξομεν ἴσον τὸ ἔλαιον, ἐὰν τὸ περιέχον ἦ σύμμετρον, ἐὰν δ' ὅ τε κηρὸς παλαιὸς ἦ καὶ αὐχμηρὸς τό τε περιέχον ψυχρόν, ὀλίγω πλέον, ὥσπερ γε καὶ ἐὰν ὅ τε κηρὸς λιπαρὸς ἦ καὶ τὸ περιέχον θερμόν, ἔλαττον ὀλίγω. ^[5]
- 2 57 2 τὸ δ' ὀλίγον τοῦτο δωδέκατον ἔστω μέρος ἐφ' ἐκατέρου τοῦ μέσου· καὶ γὰρ οὐγγίας ια καὶ ιγ ἐλαίου ποτὲ μίξεις τῇ λίτρᾳ τοῦ κηροῦ. Περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.
- 2 58 1 Τὸ Ἰταλικὸν κεράμιον ἔχει ξέστας μη , ὁ ξέστης <τοῦ οἴνου> ἔχει [?] α Ϟ η , ὁ ζ' τοῦ μέλιτος ἔχει [?] β , ὁ χοῦς ἔχει ζ'ς , ὁ ζ' κοτύλας μὲν ἔχει β , κυάθους δὲ ιβ . ἡ μνᾶ ἔχει οὐγγίας κ , ἡ οὐγγία ἔχει γράμματα κδ , ἡ δραχμὴ ἥτοι ὀλκὴ ἔχει γράμματα γ , ὁ ὀβολὸς ἔχει γράμματος [?] .
- 2 58 2 ὀξύβαφόν ἐστι κοτύλης τέταρτον, ὃ ἐστὶ κύαθος εἷς [?] , ἡ χήμη ἢ μεγάλη ἔχει κυάθους δ , ἡ δὲ μικρὰ χήμη κοτύλης ἐστὶ δωδέκατον, τῷ δὲ σταθμῷ <λίτρας> δωδέκατον, μύστρον τὸ μέγα κοτύλης ἐστὶ τρίτον.
- 2 58 3,4 δάκτυλοι πλήρεις ἀρπάζουσι <β> . ὁ κύαμος ὁ Αἰγύπτιος ἔχει ὀβολοὺς δ , ὁ δ' Ἀλεξανδρινὸς ὀβολοὺς γ , ὁ δ' Ἑλληνικὸς ὀβολοὺς β , τὸ Ποντικὸν κάρυον ἔχει ὀβολοὺς ις .
- 2 58 5 πᾶσα δραχμὴ ἔχει ὀβολοὺς ς , ὁ δ' ὀβολὸς χαλκοῦς η . ὁ ὀβολὸς ἔχει κεράτια γ , τὸ γράμμα ὀβολοὺς β . Ἀδαμαντίου. Περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων. Ὁ σταθμὸς βάρει μετρούμενος κρίνεται, τὸ δὲ μέτρον ἀγγείου κοιλότητι· ἔχει δὲ τὰ μέτρα οὕτως.
- 2 58 7 τὸ Ἰταλικὸν κεράμιον ἔχει ζ'μη , χοῦς η , κοτύλας ςς , χήμας ρμδ , μύστρα μεγάλα σπη , ὀξύβαφα τπδ , κυάθους φος , χήμας μικρὰς , αρνβ . ὁ μὲν γὰρ χοῦς ζ'ἔχει ς , ὁ δὲ ξέστης κοτύλας ἔχειβ . ἡ δὲ κοτύλη χήμας μεγάλας α [?] , μύστρα μεγάλα γ , ὀξύβαφα δὲ δ , κυάθους δὲ ς , χήμας μικρὰς ἥτοι μύστρα μικρὰ ιβ . ^[5]

- 2 58 8 πάλιν ὁ ξέστης τοῦ οἴνου ὁ Ἰταλικὸς μέτρῳ μὲν οὐγγίας ἔχει κδ , σταθμῷ δὲ [?] α Ϟ η , ὁ δὲ ξέστης τοῦ μέλιτος ἄγει σταθμῷ [?] β .
- 2 58 9 ὅτι δὲ τὸ ὀξύβαφον ἐν μέτρῳ κατὰ σταθμὸν ἔχει γρα. ιβ , ὅ ἐστι Ϟ [?] , ὁ Διοσκορίδης δηλοῖ ἐν τῷ τετάρτῳ λέγων κατὰ τὸ ρζγ οὕτως· «τοῦ ἐπιθύμου δοτέον ὀξυβάφου πληθὸς πρὸς ὀλκὴν τεσσάρων δραχμῶν».
- 2 58 10 δῆλον γὰρ ὡς ἡ δραχμὴ ἔχει γράμματα γ . ἡ μὲν οὖν τῶν μέτρων τῶν ὑγρῶν διαίρεσις τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, ἡ δὲ τῶν σταθμῶν οὕτως.
- 2 58 11 ἡ Ἀττικὴ καὶ Αἰγυπτία μνᾶ ἔχει Ϟ ις , ἡ δὲ Ῥωμαϊκὴ μνᾶ Ϟ ἐστὶν κ , ἡ λίτρα ἐστὶν Ϟ ιβ , ἡ οὐγγία ἐστὶ γρ. κδ , <ἡ δραχμὴ> γρα. ἐστὶ τριῶν, ὀβολῶν ἕξ, ὁ ὀβολὸς ἔχει κεράτια γ , γρα. [?] . ὁ κύαμος ὁ Αἰγύπτιος ἔχει ὀβολοὺς δ , ὁ δ' Ἀλεξανδρινὸς ὀβολοὺς γ , ὁ δ' Ἑλληνικὸς ὀβολοὺς β , τὸ Ποντικὸν κάρυον ἔχει ὀβολοὺς ις , ὁ δ' ὀβολὸς ἔχει χαλκοὺς η . ^[5]
- 2 58 12 ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ Λυσάνδρῳ· «κινδυνεύει δὲ καὶ τὸ παράπαν ἀρχαῖον οὕτως ἔχειν· ὀβελίσκοις χρωμένων νομίσμασι σιδηροῖς, ἐνίων δὲ χαλκοῖς, ἀφ' ὧν παραμένει τὸ πληθὸς ἔτι καὶ νῦν τῶν κερμάτων ὀβολοὺς καλεῖσθαι, δραχμὴν δὲ τοὺς ἕξ ὀβολοὺς· τοσοῦτους γὰρ ἡ χεὶρ περιεδράττετο.» Περὶ τῶν κοπτῶν καλουμένων πλατυσμάτων. ^[5]
- 2 59 1 Τὰ κοπτὰ καλούμενα πλατύσματα εἰ μὲν μέτριον βουλευθεῖη τις ποιῆσαι φάρμακον ἐπουλωτικὸν τῶν δυσιάτων ἐλκῶν, τὸ τέταρτον μέρος ὀφείλει προσβάλλειν τῷ κηρῷ τῶν μεταλλικῶν· εἰ δ' ἰσχυρότερον, τὸ τρίτον, δηλονότι τοῦ κηροῦ μαλαττομένου ἐν ἡλίῳ ἢ παρὰ πυρὶ ἢ ἐν ὕδατι θερμῷ, καὶ οὕτω μιγνυμένων τῶν μεταλλικῶν. Ἐκ τῶν Ἀντύλλου. ^[5]
- 2 60 t Περὶ ἐψήσεως τῶν ἐμβαλλομένων εἰς τὰς ἐμπλάστρους φαρμάκων. Ἐν ταῖς ἐψήσεσι τῶν φαρμάκων ἡ λιθάργυρος ἐν ἐλαίῳ καθέψεται· δεῖ δὲ λεάναντας τὴν λιθάργυρον αὐθις σὺν τῷ ἐλαίῳ λειοτριβεῖν ὥστε γλοιωθῆναι, ἔπειτα οὕτως ἐψεῖν ἐπὶ μαλακοῦ πυρὸς ἀδιαλείπτως.
- 2 60 2 κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἀνοιδαίνει καὶ πομφολυγοῦται· πλησίον δ' ἤδη τῆς αὐτάρκους ἐψήσεως γενομένη <τῷ χρώματι τρυγωδεστέρα γίνεται· τὸ δὲ μέτρον ἀπολαμβάνει τῆς ἐψήσεως, ὅταν ἐκ τῆς οἰδήσεως κατασταλῇ καὶ ἀμόλυντος γένηται.
- 2 60 3 —Ὅμοίως δὲ τῇ λιθαργύρῳ καὶ ἡ μολύβδαινα ἔψεται· μέτρον δὲ τῆς ἐψήσεως· οὐ μόνον τὸ ἀμόλυντον, ἀλλὰ καὶ τὸ μεταβάλλειν ἐκ τοῦ ῥυπώδους χρώματος ἐπὶ τὸ κερρὸν καὶ σφόδρα εὐανθές.
- 2 60 4 —Χαλκὸς δ' ἔψεται οὐ κατ' ἀρχὰς ἐμβαλλόμενος, ἀλλ' ἡμιέφθου τῆς ἐμπλάστρου τυγχανούσης· μέτρον δὲ τῆς ἐψήσεως, ἐὰν <μὴ> πάνυ ὀλίγον ἐμβάληται, κρατῆσαι τῷ χρώματι καὶ κερρὰν ποιῆσαι τὴν ἔμπλαστρον.
- 2 60 5 —Σῶρι δὲ καὶ διφρυγὲς ἐμβάλλεται μὲν καὶ αὐτὰ μέσα τῆς ἐψήσεως· μέτρον δὲ διφρυγοῦς μὲν ὅπερ καὶ λεπίδος, κρατῆσαι τῷ χρώματι· σῶρι δ' οὐδὲν ἴδιον ἔχει μέτρον· τὸ πάντων δ' ἀμόλυντον ὑπάρχειν τὴν ἔμπλαστρον.
- 2 60 6 —Χαλκίτις δ' ἔψεται ὁμοίως χαλκῷ, καὶ μετρεῖται γε ἡ ἔψησις αὐτῆς τῷ ποσῷ πυρροτέραν καὶ φοινικοτέραν ποιῆσαι τὴν ἔμπλαστρον.
- 2 60 7 —Χαλκοῦ ἄνθος ὁμοίως χαλκῷ· μέτρον δ' αὐτοῦ τὸ κοινὸν τῆς ἐψήσεως.
- 2 60 8 —Χάλκανθον ἐμβάλλεται κατὰ τὸ μέσον τῆς ἐψήσεως· ἐψόμενον δὲ φαιδροτέραν ποιεῖ τὴν χροάν τῆς ἐμπλάστρου· εἰ δ' ἔχει καὶ τὰ ἄλλα μὴ ἀντιπράσσοντα, μέλαιναν ποιεῖ τὴν ἔμπλαστρον.
- 2 60 9 —Μίσυ ἐπὶ τέλει μὲν ἐμβάλλεται, ἴδιον δὲ μέτρον οὐδὲν παρέχεται.
- 2 60 10 —Ἀρσενικὸν καὶ σανδαράκη βάλλονται ἐπὶ τέλει τῆς ἐψήσεως.
- 2 60 11

—Μόλυβδος κεκαυμένος μεσούσης τῆς ἐψήσεως ἐμβάλλεται.

2 60 12 —Ψιμύθιον ἐμβάλλεται εἰς μὲν τὰς λευκὰς ἐμπλάστρους ἐπὶ τέλει (συντηρεῖ γὰρ οὕτω τὸ χρῶμα καὶ μᾶλλον λευκαίνει), εἰς δὲ τὰς μελαίνας κατ' ἀρχάς· ἐψόμενον γὰρ ἐπὶ πλέον μέλαν γίνεται.

2 60 13 —Ἰὸς εἰς τὰς χλωρὰς ἐμπλάστρους ἐμβάλλεται μετὰ τὴν ἔψησιν· ἐφ' ὧν δ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐμβάλλεται τῇ χύτρῳ, ἀλλὰ σὺν ὄξει λειοτριβθέντος αὐτοῦ καὶ μένοντος ἐν θυίᾳ κατερᾶται τὰ ἄλλα.

2 60 14 ἐν δὲ ταῖς μιλίναις ἡμιέφθου τῆς σκευασίας οὔσης ἐμβάλλεται· μετρίας γὰρ τυχὼν ἐψήσεως μιλίνην ποιεῖ τὴν χροάν· ἐπὶ δὲ τῶν διπροσώπων μετὰ τὰς ἀρχὰς εὐθύς ἐνέψομεν τὸν ἰόν· ὑπερτείνόμενος γὰρ κατὰ τὴν ἔψησιν πρῶτον μὲν μιλινὸν ἐπάγει, διπρόσωπον δ' ὃν κίρρον ἀπεργάζεται τὸ χρῶμα.

2 60 15 —Στυπτηρία ἐμβάλλεται τὰ πολλὰ μετὰ τὴν ἔψησιν· ἴδιον δὲ τῆς ἐψήσεως οὐδὲν ἔχει μέτρον. — Μίλτος ἐμβάλλεται ἐπὶ τέλει.

2 60 16, 17 —Καδμεία καὶ πομφόλυξ ἐμβάλλονται κατ' ἀρχάς.

2 60 18 —Ἄλας καὶ νίτρον ἐμβάλλεται κατὰ μέσσην τὴν ἔψησιν· θεῖον ἐπὶ τέλει· ἡ δ' ἔψησις αὐτοῦ μελαίνει τὰς ἐμπλάστρους. —Γῆ πᾶσα καὶ λίθοι ἐμβάλλονται ἐπὶ τέλει τὰ πολλὰ· καὶ ἡ κίσηρις δ' ἐπὶ τέλει βάλλεται.

2 60 21 —Τὸ δ' ἔλαιον, ἐὰν μὲν ἐν ἀρχαῖς ἐμβληθῇ ῥητίνῃ τινὶ ἢ πίσσῃ ὑγρᾷ, ἀσύστατον ποιεῖ τὴν ἔμπλαστρον· δεῖ οὖν μετὰ τὸ συστῆναι ἐκεῖνα ἐψόμενα οὕτως ἐμβάλλειν τὸ ἔλαιον· τὰ δ' ἄλλα λίπη τὰ ἄναλα περὶ μέσσην ἐμβάλλειν τὴν ἔψησιν χρή.

2 60 22 —Τῶν δὲ μύρων ἴρινον μὲν ἔψησιν φέρει, κύπρινον δὲ καὶ ρόδιον ἥσσον, τὰ δ' ἄλλα οὐδ' ὅλως· διόπερ ἐπὶ τέλει τῆς ἐψήσεως ἐμβλητέα ἐστίν. —Κηρὸς οὐχ ἐψεῖται κατ' ἰδίαν· μόνος (κατακαίεται γὰρ) οὔτε μετὰ ῥητίνης ὑγρᾷς ἢ πίσσης ὑγρᾷς (ἀσύστατος γὰρ μένει), ἀλλ' ἐπεμβάλλεται ἢ ἐλαίῳ καθαρῷ ἢ ἐλαιώδει μετὰ τινος τῶν μεταλλικῶν ἐψηθέντι ἢ ῥητίνῃ ἢ πίσσῃ προεψηθείσῃ καὶ πρότερον συστάσῃ· τῶν ἄλλων τῶν ἐχόντων ἐμβληθῆναι πρότερον ὁ κηρὸς ἐμβάλλεται. ^[5]

2 60 23 —Ἡ ῥητίνη <ἡ> ξηρὰ ἐμβάλλεται μετὰ κηροῦ· ἡ δ' ὑγρὰ πρότερον τῶν ἄλλων πάντων αὐτὴ κατ' αὐτὴν ἐψεῖται, εἰ μὴ σφόδρα ὀλίγη παραλαμβάνοιτο.

2 60 25 —Πίσσα μὲν ἐμβάλλεται πρὸ τῶν ἄλλων· μέτρον δὲ τῆς μὲν ὑγρᾷς ἐψομένης τὸ συστῆναι, τῆς δὲ ξηρᾷς, μάλιστα εἰ σὺν ὄξει ἔψοιτο ὥς μηκέτι πομφολυγίζειν μηδὲ ἀνοιδαίνειν.

2 60 26 —Ἀσφαλτος ἔψεται ἐμβαλλομένη κατ' ἀρχάς· οὐ δεῖ δὲ λειοτριβεῖν αὐτήν, ἐπεὶ τραχύτητας ἴσχει κεγχραμίσις ὁμοίας· δεῖ οὖν θρύπτειν αὐτήν εἰς ἀδρὰ καὶ ἐψεῖν ἐν ὄξει μὴ κινουῦντα, ἕως μηκέτι πομφολυγίζει. —Πρόπολιν μαλάσσειν δεῖ καὶ ἐψεῖν· ὑπὸ γὰρ τῆς ἐψήσεως οὐδ' ὅλως συγγέεται.

2 60 28 —Ἀμμωνιακὸν περὶ μέσσην ἐμβαλλε τὴν ἔψησιν· δεῖ δέ, εἰ μὲν δύναιτο λεανθῆναι, λεπτὸν ἐμπάσσειν· εἰ δὲ μή, σὺν ὑγρῷ τινὶ λειοτριβεῖν, ἐὰν μὲν ἔναιμος ἢ ἔμπλαστρος ᾗ, σὺν ὄξει ἢ σὺν οἴνῳ, ἐὰν δὲ μαλακὴ, οἷαί εἰσιν αἱ δακτυλικαί, σὺν ὕδατι, καὶ γλοιώσαντας οὕτως ἐγχεῖν διεψυγμένων τῶν ἄλλων, ἵνα μὴ ἀναξέωσιν.

2 60 29 —Ὁποπάναξ ἐμβάλλεται πολὺ ὕστερον ἀμμωνιακοῦ· παντελῶς δ' ὀλίγης ἐψήσεως χρήζει.

2 60 30 δεῖ δὲ καὶ τοῦτον προλεαίνειν σὺν οἴνῳ ἢ σὺν ὄξει. —Χαλβάνη ἔψησιν οὐδ' ὅλως φέρει, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀμόλυντον γενέσθαι τὴν ἔμπλαστρον αἶρειν ἀπὸ τοῦ πυρὸς δεῖ καὶ μαλάξαντας αὐτήν ἐμβάλλειν.

2 60 32

—Σαγαπηνὸν κόπτεται ἐν ὄλμῳ καὶ ἀπαλὸν γενόμενον συμμαλάσσεται τῇ ἐμπλάστρῳ μετὰ τὸ χωρισθῆναι τοῦ πυρός. — Ἀλόη ἐμπάσσεται μετὰ τὴν ἔψησιν.

2 60 33, 34 —Ὅπὸς μήκωνος ἐμβρέχεται πρὸ μιᾶς ἡμέρας ἐν ὕδατι ὀλίγῳ, εἴτα λεαίνεται ἐν θυίᾳ, κᾶπειτα οὕτως αὐτοῦ καταχεῖται ἡ ἔμπλαστρος.

2 60 35 —Θαψία ἐμπάσσεται τελευταῖα.

2 60 36 —Βδέλλιον λειοτριβηθὲν ἐμπάσσεται μετὰ τὸ ἀρθῆναι τὴν ἔμπλαστρον ἐκ τοῦ πυρός· εἰ δὲ λιπαρὸν τυγχάνον μὴ δύναιτο λειωθῆναι, παραπλησίως τῷ σαγαπηνῶ κόψαντες αὐτὸ καὶ ποιήσαντες ἐμπλαστῶδες οὕτω συμμαλάζομεν τῇ ἐμπλάστρῳ μετὰ τὴν ἔψησιν. — Λιβανωτὸς καὶ μάννα ἐπὶ τέλει τῆς ἐψήσεως ἐμπάσσεται.

2 60 37, 38 —Σμύρνα λειωθεῖσα ἢ σὺν ὀλίγῳ μέλιτι ἢ σὺν ὄξει ἢ ὕδατι, ἐὰν ὑγρὸν ἐπιδέχεται ἡ ἔμπλαστρος, οὕτως ἐμβάλλεται συντετελεσμένης τῆς ἐψήσεως.

2 60 39 —Σπερμάτων δὲ καὶ ῥιζῶν καὶ βοτανῶν οὐδὲν ἔψησιν ὑπομένει· λεανθέντων οὖν καὶ μενόντων ἐν θυίᾳ καταχυτέον τὰ τηκτά. Περιέχει συνθέσεις φαρμάκων τῶν ἐν χρήσει ἡμῖν.

3 1 τ Πυοποιά. τὸ βασιλικὸν ἢ τετραφάρμακον. Κηροῦ, στέατος ταυρείου, φρυκτῆς, πίσης ἴσα.

3 1 1, 2 ἐὰν θέλῃς αὐτὸ τάχιον συμπέψαι καὶ σαρκῶσαι, συμπλέκεις λιβάνου μέρος ἓν πρὸς μέρη τοῦ βασιλικοῦ ιβ, ποτὲ δὲ καὶ ιγ.

3 2 τ Πυοποιὸς ἐννεαφάρμακος ἄκρως ποιοῦσα καὶ εἰς τὰς κενὰς συντρήσεις τὰς περὶ θώρακα καὶ σύριγγας μετὰ τὸ ἐκτυλωθῆναι· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰς ἐν μήτρᾳ σκληρίας καὶ τὰ ἔλκη τὰ ἐν αὐτῇ θεραπεύει ἀνειμένη.

3 2 1 Κηροῦ, μυελοῦ ἐλαφείου, στέατος χηνείου, ταυρείου, βουτύρου, τερμινθίνης, μέλιτος, ροδίνου ἐλαίου, κικίνου, πάντα ἴσα.

3 2 2 τινὲς δ' ἀντὶ τοῦ ροδίνου καὶ τοῦ κικίνου ἐνέβαλον σούσινον, ὅπερ ἐστὶν ἔλαιον κρίνινον γενόμενον ὡς τὸ ρόδιον ἀπὸ φύλλων κρίνων.

3 2 3 ἀνακαθαίρει, ἐπουλοῖ, σαρκοῖ. Ἡ διὰ καδμείας ἐπουλωτική.

3 3 1 Καδμείας κεκαυμένης καὶ οἴνῳ κατεσκευασμένης, χαλκίτεως ὀπτῆς ἀνὰ [?] α, κηροῦ [?] β, κολοφωνίας [?] β, ἐλαίου μυρσίνου [?] α, οἴνου Ἰταλικοῦ τὸ αὐτάρκες.

3 3 2 τρίβε χαλκίτιν, καδμείαν τῷ οἴνῳ ὥστε ὑγρᾶς κηρωτῆς ἔχειν σύστασιν, τὸ δὲ κηρὸν καὶ τὴν ῥητίνην τήξας ἐν χύτρᾳ ὀστρακίνῃ παράχει τὰ μεταλλικὰ μετὰ τοῦ οἴνου, καὶ πάντα λειώσας ἐν θυίᾳ χρῶ μαλάξας, πρὸς μὲν τὰ χρόνια ἀκράτῳ, πρὸς δὲ τὰ πρόσφατα μετὰ κηρωτῆς ροδίνης. Ἀτταλικὴ λευκὴ ποιοῦσα πρὸς ἔλκη γερόντων καὶ ἀπαλοχρώτων καὶ τῶν ἐχόντων ὑγρὰ τὰ ἔλκη· καὶ ἀντικνήμια ἰᾶται καὶ ἀποσύρματα κάλλιστα καὶ γονάτων ἐφ' ὧν ὁ περίοστεος γυμνός ἐστίν. ^[5]

3 4 1 Λιθαργύρου < ρ, ψιμυθίου < ρ, κηροῦ λευκοῦ < ν, τερμινθίνης < κε, λιβανωτοῦ ϖ γ (οἱ δὲ ϖ δ), στυπτηρίας σχιστῆς < ζ, πεπέρεως < γ, ἐλαίου παλαιοῦ κ ο β, ὕδατος κ ο β.

3 4 2 ἔψε τὰ μεταλλικὰ ἐν ἡλίῳ μέχρις ἀμολύντου, καὶ οὕτω βαλὼν κηρὸν καὶ ῥητίνην ἐνώσας ἐπίβαλλε τὸ λιβανωτὸν μὲν πρῶτον, δευτέραν δὲ στυπτηρίαν καὶ τελευταῖον τὸ πέπερι.

3 4 3 τινὲς δ' ἀντὶ πεπέρεως κύπερον βάλλουσιν. Γαληνοῦ φοινικίνῃ.

3 5 1 Χοιρείου παλαιοῦ καὶ ἀνάλου στέατος [?] β, λιθαργύρου ϖ γ, ἐλαίου παλαιότατου [?] γ, χαλκίτεως ϖ δ.

3 5 2 τὴν χαλκίτιν κόψας καὶ σήσας λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ, βαλὼν εἰς ἴγδιν μετὰ τῶν τριῶν λιτρῶν τοῦ ἐλαίου ἐπιμελῶς τρίβε, ἕως λειοτάτῃ γένηται, εἴτ' ἐπέμβαλλε τὴν λιθαργύρον λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ καὶ αὐτὴν σεσησμένην καὶ προλελειωμένην ἐπιμελῶς εἰς ἴγδιν καὶ συλλείου ἐπὶ

- πλείονα χρόνον τῇ χαλκίτιδι, καὶ μάλιστα ἐν ἡλίῳ, ὅπως τὸ ἔλαιον ὑγρὸν διαμένη· ἐπιβάλλεται δ' αὐτοῖς τελευταῖον τὸ στέαρ ἄγον [?] β μετὰ τὸ ἐξυμενισθῆναι, καὶ συλλειώσας ἐπιμελῶς, βαλὼν εἰς κακκάβην ἔψει κινῶν σπάθη φοινικίνη ἀφρημένη τοῦ φλοιοῦ τοῦ χλωροῦ τοῦ ἔξωθεν αὐτῆς, ἵνα δυνηθῇ τῆς οἰκείας ὑγρότητος μεταδιδόναι τῷ φαρμάκῳ. ^[5]
- 3 5 3 ἀρκέσει δ' εἰς τὴν ἔψησιν τῶν φοινίκων εἷς κλάδος, ὡς τῷ μὲν ἀδροτέρῳ μέρει τοῦ ξύλου χρῆσθαι εἰς τὴν τῆς σπάθης γένεσιν, τῷ δ' ἐτέρῳ, ὅπερ ἦν τῇ σπάθῃ συνεχές, καὶ αὐτῷ ἐξεσμένῳ ὡς λευκῷ γενέσθαι χρήσασθαι τε δυνηθῆναι εἰς τὸ ἐμβληθῆναι τῷ φαρμάκῳ, εἰς λεπτὰ διηρημένου καὶ κατακεκομμένου αὐτοῦ. ^[5]
- 3 5 4 ἐμβληθήσεται δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἂν ἤδη τὸ φάρμακον εἰς σύστασιν ἤκη κηρωτῆς συμμέτρου· ἐὰν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐμβάλῃς αὐτά, καταναλίσκεται διὰ τῆς ἐψήσεως ὁ χυλὸς αὐτῶν, ὃν βουλόμεθα διαμένειν ἐπὶ πλεῖον διὰ τὴν στύψιν αὐτοῦ.
- 3 5 5 καὶ αὐτῆς δὲ τῆς σπάθης ἀποκόπτειν χρή τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ φαρμάκου ἀνεξηρασμένον, καὶ τοῦτο μὲν ρίπτειν, τῷ δὲ καταλοιπῷ μέρει χρῆσθαι, ὅπως ἂν ἀπολάβῃ τὸ φάρμακον τῆς ὑγρότητος αὐτῆς.
- 3 5 6 τοῦτο δὲ χρή ποιεῖν καὶ δις καὶ τρίς, εἰ ὁρώης ἀναξηρανομένην τὴν σπάθην.
- 3 5 7 φανερόν δ' ἐστὶν ὡς χρή τὸν κλάδον τοῦ φοίνικος πρόσφατον εἶναι καὶ αὐτῆς <τῆς> ἡμέρας κεκόφθαι, ὅπως ἔγχυλος εἴη.
- 3 5 8 ὅταν δ' ἐψόμενον τὸ φάρμακον ἀμόλυντον γένηται, αὐτῷ μὲν ἐμπλάστρω χρήσῃ κατὰ τε τῶν ἐναίμων τραυμάτων καὶ τῶν δυσεπουλώτων καὶ ἐπὶ κόλπων, ἐλαίῳ δὲ διατήκων ἐπὶ τῶν φλεγμαινόντων πάντων χρῶ, ἐν ποδάγραις, ἀρθρίτισιν, ἐν παντὶ καιρῷ καθ' ὃν οὐκ εἰσὶν ὀδύνη σφοδραί, ἐν βουβῶσιν, ἐν φύμασιν, ἐν κατάγμασιν, ἐν χειμέθλαις, ἐν κατακαύμασιν, ἐν ῥευματικαῖς διαθέσεσιν ἀπάσαις. ^[5]
- 3 5 9 ἐν τῷ λύεσθαι δ' ἡ συμμετρία τοῦ φαρμάκου τοιαύδε ἔστω· βραχὺ πλεῖον ἔστω τὸ φάρμακον τοῦ ἐλαίου, καὶ μᾶλλον τοῦ θέρους, ὡς εἶναι δέκα μὲν οὐγγίας τοῦ φαρμάκου, ἐννέα δὲ τοῦ ἐλαίου. Χλωρὰ λιτὴ θεραπεύουσα κοῖλον ἔλκος ἀπερίστατον τακεῖσα ῥοδίνῳ.
- 3 6 1 Κηροῦ, φρυκτῆς ἀνὰ [?] α , ἰοῦ Ϝ β , ἐλαίου κ ο β .
- 3 6 2 ποιεῖ πρὸς τοὺς ἀπαλόχρωτας.
- 3 6 3 — Τὸ δίχρωμο ν . Χαλκοῦ κεκαυμένου, στυπτηρίας σχιστῆς, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ Ϝ α , κηροῦ, κολοφωνίας, στέατος χοιρείου ἀνὰ [?] α .
- 3 6 4 ὄξει τὰ ξηρὰ λείου. Τὸ πεντάθετον.
- 3 7 1,2 Κηροῦ, ταυρείου, φρυκτῆς, πίσσης, τιτάνεως ἴσα. ἢ ἔκλυσις τοῦ φαρμάκου Ϝ δ , κηροῦ Ϝ δ ἢ γ , ἐλαίου [?] α .
- 3 7 3 ἀνάκοπτε οἶνῳ ἢ ὄξει ἢ ὕδατι πρὸς τὴν χρεῖαν. Τὸ δι' ὑοσκυάμου ἤτοι ψιτάκιον.
- 3 8 1 Φρυκτῆς, κηροῦ, στέατος χοιρείου, ὑοσκυάμου χυλοῦ ἴσα. Τὸ μυρσινάτον.
- 3 9 1 Λιθαργύρου Ϝ ζ , κηροῦ [?] α , ἐλαίου μυρσινάτου [?] β , οἶνου τὸ ἀρκοῦν.
- 3 9 2 — Ἄλλ ο . Λιθαργύρου Ϝ α , μολύβδου κεκαυμένου Ϝ α , Συριακοῦ Ϝ β , ἐλαίου μυρσινάτου [?] α . Λευκὸν πρὸς τὰ κατακαύματα.
- 3 10 1 Λιθαργύρου, ψιμυθίου, θείου ἀπύρου ἀνὰ Ϝ ζ , κηροῦ Ϝ δ , ἐλαίου μυρσινάτου τὸ ἀρκοῦν. Τὸ κοπτόν.
- 3 11 1,2 Ἰοῦ Ϝ α , λεπίδος χαλκοῦ Ϝ α , τερμινθίνης Ϝ β , κηροῦ Ϝ ε . ὀλμοκοπητέον τὸν κηρὸν μετὰ τῆς ῥητίνης, καὶ ἐνώσας τὸν ἰὸν ἔμπασσε, καὶ χρῶ πλατύσματι ἰσομεγέθει τῷ ἔλκει καὶ ἐπίλυε παρὰ μίαν.

- 3 12 t Ἡ ἄφρα ἔναιμος πρὸς τὰς μεγάλας διαθέσεις, μάλιστα πρὸς τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ σύριγγας, κόλπους, κατὰγματα ἀρμόζει καὶ ἡπατικοῖς καὶ σπληνικοῖς· ἀφλέγμαντα κολλᾷ· ποιεῖ καὶ ἐπὶ χόνδρων διακεκομμένων καὶ ὁσῶν θαυμαστῶς ἔτι ποιεῖ πρὸς ἐπιφορὰς καὶ κόλπους (κολλᾷ γὰρ μεγάλως) καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστημάτων, ὅταν κομισάμενος τὸ ὑγρὸν ταύτην ἐπιθῇ· ἔστι δὲ καὶ ἴσυχαιμος καλῇ, καὶ μάλιστα ἐφ' αἶμα ἀναγόντων. ^[5]
- 3 12 1 ἔμπλασσε δ' εἰς ὀθόνια δύο, ἐν μὲν ἐπὶ τὸ στῆθος καὶ τὰς πλευρὰς ἐπιτιθεῖς, ἕτερον δ' ἐπὶ τὸ μετάφρενον· παραδόξως ἐπέχει τὸ αἶμα.
- 3 12 2 ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ κυνόδηκτα καὶ ἀνθρωπόδηκτα καὶ ὅλως ἀφλέγμαντός ἐστι καὶ ἐνίκησε τὰς τραυματικὰς πάσας.
- 3 12 3, 4 λύε χειμῶνος δι' ἡμερῶν τριῶν. Κηροῦ, πίσης, ἀσφάλτου, πιτυΐνης ὑγρᾶς ἀνὰ [2] α, μάννης Ϝ ς, ψιμυθίου Ϝ δ, χαλκάνθου Ϝ δ, ὀποπάνακος Ϝ β, ἐλαίου ἡμίναν α (οἱ δ' ἡμίλιτρον), ὄξους κ ο β.
- 3 12 5 κηρόν, ἄσφαλτον ἰδίᾳ, ἔλαιον, ὄξους ὀλίγον εἰς χύτραν βάλλων τῆκε, εἴτ' ἐπίβαλλε τὴν πίσσαν καὶ τὴν ῥητίνην· ὅταν δ' ἡμίεφθος ᾗ, ἄρας τὴν χύτραν καὶ διαψύξας ποσῶς ἔμπασσε τὸ χάλκανθον διεθὲν ὄξει ἐκ τῶν δύο κοτυλῶν κατὰ μικρόν, μὴ ὑπερζέσῃ· ἅπαν δ' ἐγχεάς ἐλαφρῶς ὑπόκαιε κινῶν.
- 3 12 6 ὅταν δ' ἀμόλυντος ᾗ, ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἔγχει τὸν ὀποπάνακα πρὸ μιᾶς βεβρεγμένον εἰς μέρος τοῦ ὑπολειπομένου ὄξους ὥστε διαχυθῆναι, εἴτ' ἔμπασον τὸ ψιμύθιον καὶ τὴν μάνναν ὁμοῦ λελειωμένα ἱκανῶς, καὶ μακρὸν χλιάνας, ἕως ἐνωθῇ, φυλασσόμενος μὴ προσκαῇ ὁ ὀποπάναξ καὶ ἡ μάννα, κατάχει εἰς θυίαν καὶ ἐάσας ψυγῆναι ἀναμάλασσε. Πόλλητος γεράνειος. ^[5]
- 3 13 t Ποιεῖ πρὸς τὰ πεπαχυσμένα ἢ κεχαλασμένα, καὶ ἐφ' ὧν κίνδυνος πάρεσιν γενέσθαι, καὶ πρὸς τὰ ρεύματα τὰ εἰς ἄρθρον φερόμενα, ἐφ' ὧν καὶ οἰδησις συμβαίνει, καὶ πρὸς τὰ ὀλισθον ἔχοντα μόρια καὶ πρὸς τὰ ἡγκυλωμένα ἢ συνδεδεμένα, καὶ εἰ ὑπὸ βίας κινηθεῖ ἐκτοποῦντα, ὡς ἐξάκουστον γίνεσθαι ψόφον. ὠφέλιμον δ' ἐστὶ καὶ ὅταν ἐν ἀγκῶσιν ἢ γόνασιν ἢ ἄλλῳ τινὶ μορίῳ ἄργον ὑγρὸν περιέχεται ἢ πνεῦμα· καὶ γάγγλια δ' ἰᾶται καὶ πᾶσαν συστροφὴν καὶ στεατώματα καὶ ἀθιρώματα καὶ πᾶν ἄργον ὑγρὸν ἢ πνεῦμα συστάν [περιέχεται] ἐν χιτῶσιν· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ἀνευρύσματα, καὶ χοιράδας καὶ φύματα μαλάσσει καὶ πάντα τὰ ἐσκληρυμμένα κατατίτρησι καὶ ἐξιποῖ καὶ ῥήσσει καὶ λεπτύνει καὶ κολλᾷ καὶ τὰ παρειμένα τονοῖ. ^[10]
- 3 13 1 —Σκευάζεται δ' οὕτως· ἀνδριάντος χαλκοῦ τοῦ ξέσματος τὸ ῥυπῶδες καὶ ἰῶδες, ὅπερ τοῖς ἐξαλειφομένοις συνίσταται, Ϝ κδ, κηροῦ τὸ αὐτό, σάνδυκος <τὸ> ἡμισυ καὶ σανδαράκης τὸ αὐτό, τερεβινθίνης τὸ αὐτό (ἐὰν δὲ σκληρότερον ᾗ τὸ ξέσμα, τότε τὸ αὐτὸ τῷ ξέσματι τῆς τερεβινθίνης ἐμβαλεῖς), γεράνου πάντα τὰ πτερὰ κεκαυμένα τὸν τρόπον τοῦτον· εἰς καινὴν χύτραν κεραμίαν ἐμβαλὼν τὰ πτερὰ ὅλα καὶ τὸ πῶμα πηλῷ περιπλάσας μετὰ πάσης τῆς χύτρας, ἔμβαλε τὴν χύτραν εἰς κάμινον, ἕως ὃ μὲν πηλὸς ἐκπυρωθῇ, εὐρεθῇ δὲ τὰ πτερὰ, ἀναπωμασθείσης τῆς χύτρας, καυθέντα καὶ ἐνωθέντα. ^[5]
- 3 13 2 ταῦτα λείου χνοῶδη, εἴτα τὸν κηρὸν τήξας ἐπ' ἀνθράκων ἅμα τῇ ῥητίνῃ ἔμπασσε εἰς αὐτὸν τὴν σανδαράκην καὶ τὴν σάνδουκα λεῖα καὶ ἀνακίνει, ἕως ἂν καλῶς ἀναμιχθῇ, μετὰ ταῦτα δ' ἐμβαλὼν εἰς ὄλμον τὸ ξέσμα κόπτε εὖ μάλα, ὡς ἀναμιχθῆναι μετὰ τοῦ κηροῦ τὰ ἀναμειγμένα καταχεόμενα, εἴτ' ἔμπασσε τὰ πτερὰ λεῖα εἰς τὸν ὄλμον καὶ κόπτε ἐρρωμένως, ἄχρις ἂν καλῶς ἀναμιχθῇ καὶ ἔμπλαστῶδες γένηται τὸ φάρμακον. Ἡ διὰ δικτάμνου. ^[5]
- 3 14 1 Δικτάμνου μέρη κη, <χαιμαίπιτος μέρη η>, χαιμαῖδρος μέρη ιβ, χαιμαίηλου μέρη ιδ, τριφύλλου μέρη δ, πρασίου μέρη ιβ, σφάγνου μέρη ε, πενταφύλλου μέρη δ, ἀρτεμισίας μέρη δ, κυπέρου μέρη ζ, ἀριστολοχίας ἀδρᾶς μέρη λε, ἱρεως μέρη ζ, πολίου μέρη ιβ, κενταυρίου μέρη ιβ, γεντιανῆς μέρη ιβ, λιβανωτοῦ μέρη ς, γαγάτου μέρη ζ, λιθαργύρου μέρη ρν, ἐλαίου

παλαιοῦ μέρη μη , κηροῦ μέρη ιβ , ῥητίνης πιτυίνης ξηρᾶς μέρη λβ , κολοφωνίας μέρη ν , τερεβινθίνης μέρη ιδ , γῆς ἀμπελίτιδος μέρη κβ (ἢ ἀντὶ γῆς ἀμπελίτιδος πίττης ξηρᾶς μέρη ιβ) , ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος μέρη λε , λεπίδος χαλκοῦ μέρη ιη , χαλκοῦ κεκαυμένου μέρη ιη , προπόλεως μέρη ιβ , διφρυγοῦς μέρη η , μίλτου μέρη ιβ , ψιμυθίου μέρη ιβ , ἀλόης μέρη ις , χαλκίτεως μέρη ι , χαλκάνθου μέρη κδ , λιβάνου λευκοῦ μέρη ιβ , σμύρνης μέρη ζ , χαλβάνης μέρη κε , ὀποπάνακος μέρη ζ . ^[10]

3 14 2 προαναζέσαντα τὸ ἔλαιον ἐπὶ μαλθακοῦ πυρὸς ἐμβάλλειν δεῖ τὴν λιθάργυρον λειοτάτην κατὰ βραχὺ κινοῦντα, ἕως τὴν χρόαν μεταβάλλῃ καὶ ἐπὶ ποσὸν συστῇ, εἴτ' ἐπεμβάλλειν τὴν πίσσαν ἢ τὴν ἀμπελίτιν γῆν, καὶ ὅταν ἀρχὴν λάβῃ τοῦ συστρέφεσθαι, τὸν κηρὸν ἐμβάλλειν καὶ μετ' αὐτὸν τὴν πιτυίνην καὶ τὴν κολοφωνίαν, εἴτα τὸ ἀμμωνιακὸν τετριμμένον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν λεπίδα τοῦ χαλκοῦ καὶ τὸν χαλκόν, εἴτα τὴν μίλτον καὶ τὸ διφρυγές, ἐφεξῆς δὲ τὴν χαλκίτιν καὶ τὸ χάλκανθον καὶ <τὸ> ψιμύθιον, εἴτα τὸν λιβανωτὸν καὶ τὴν σμύρναν καὶ τὴν ἀλόην, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν τερεβινθίνην καὶ τὴν χαλβάνην καὶ τὸν ὀποπάνακα. ^[5]

3 14 3 καὶ ταῦτα πάντα ἀναμιχθέντα καθαίρει προσηκόντως τοῦ πυρός, καὶ οὕτως ἔμπασσε τὰς βοτάνας λείας κινῶν τῇ σπάθῃ, τελευταῖον δ' ἐμβάλλειν τὸ χαμαίμηλον.

3 14 4 χρῶ δὲ τῷ φαρμάκῳ πρὸς τὰ νεότρωτα καὶ τὰ παλαιὰ ἔλκη καὶ πρὸς τὰ ἰοβόλα καὶ λυσσόδηκτα καὶ σκορπιόδηκτα καὶ πρὸς κονδυλώματα καὶ γάγγλια καὶ χοιράδας καὶ φακοὺς καὶ παρωτίδας καὶ φύματα καὶ σύριγγας καὶ τὰ Χειρώνεια καὶ τὰ κακοήθη ἔλκη.

3 14 5 ἀνάγει καὶ ὅστέα καὶ σκόλοπας καὶ ἀκίδας καὶ τοὺς κόλπους προσίστησι, καθαιρεῖ, σαρκοῖ, ἐπουλοῖ καὶ τὰς φλεγμονὰς διαλύει, πρὸς τε τὰ ἐν θώρακι πάντα καὶ τὰς περὶ τὰ σπλάγχνα διαθέσεις καὶ σκληρίας καὶ σκίρρους καὶ τοὺς ὑδέρους καὶ τὰ ἠγκυλωμένα τῶν ἄρθρων καὶ τῶν ὀστέων τὰ κατάγματα καὶ τῶν ἐλκῶν τὰ δυσίατα καὶ τὰ νομώδη καὶ πρὸς νεῦρα διακεκομμένα καὶ θλάσματα καὶ σηπεδόνας καὶ ἀποσκήμματα καὶ χεῖμεθλα καὶ ἄνθρακας καὶ ὅσα μαλάξεως δεῖται. ^[5]

3 14 6 καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὰ ρεύματα ἐπιτιθέμενον τῷ μετώπῳ ἴστησιν, ἀνεθὲν δὲ ῥοδίνῳ πρὸς τε τὰ πυορροοῦντα ὤτα καὶ τὰ ἐν αἰδοίοις καὶ ἔδρα.

3 14 7 ὑποθυμιάν δ' αὐτὸ καὶ ταῖς διὰ ψῦξιν κεκακωμέναις μήτραις καὶ ταῖς δυστοκούσαις ἐξαγάγοις δ' ἂν εὐμενῶς τὸ ἔμβρυον ζῶν οὐδὲν κακώσας καὶ τὰ καλούμενα δεύτερα, εἴπερ ἐπέχοιτο.

3 14 8 βοηθεῖ δὲ καὶ ταῖς περιοδικαῖς νόσοις σπληνίων ἐπιτεθὲν τῷ μετώπῳ πρὸ τῆς λήψεως. καὶ τὰς ἐχίδνας καὶ πάντα τὰ ἰοβόλα ἐν οἴκῳ ὑποθυμιώμενον ἐξελαύνει. Ἡ διὰ λινოსπέρμου ἐκ τῶν Πόλλητος.

3 15 t Πρὸς τὰ ἐν θώρακι πάθη ἀρμόττει καὶ μαλάσσει καὶ διαφορεῖ, τὰς φλεγμονὰς τῶν νευρωδῶν σωμάτων πραῦνει· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς παροξυσμοὺς τῶν ποδαγρῶν καὶ τὰ ἠγκυλωμένα τῶν ἄρθρων διαλύει.

3 15 1 Λινოსπέρμου μέρη β , ἀλεύρου κριθίνου μέρη γ , ῥητίνης κολοφωνίας μέρη λ , κηροῦ μέρη δ , ῥητίνης κυπαρισσίνης μέρη β , θλάσπεως μέρος α , χαμαιμήλου τὸ ἴσον καὶ τῆς κυπαρίσσου τῶν σφαιρίων τῶν χλωρῶν τῶν μεμυκότεων τὸ αὐτό, ἐλαίου παλαιοῦ μέρη β .

3 15 2 τήξας τὸν κηρὸν μετὰ τῆς ῥητίνης ἐπ' ἀνθράκων ἐπέμβαλλε τὸ ἔλαιον καὶ ἀνακίνει τῇ σπάθῃ· μιχθέντων δὲ τούτων καλῶς, ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἔμπασσε <τὰ σφαιρία> τῆς κυπαρίσσου λεπτά, προσέχων ὥς μὴ τὸ φάρμακον ἀναζέσαν καὶ ἀνοιδῇσαν ὑπερεκβάλλῃ τῆς χύτρας, ἔπειτα τὸ ἄλευρον, εἴτα τὸ λινόσπερμον, εἴτα τὸ θλάσπι καὶ τὸ χαμαίμηλον, καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν εἰς τὸ πῦρ ἐπιθεῖς ἀνακίνει, ἕως ἂν καλῶς μιχθῇ, ἐνωθέντων δ' ἐπὶ τέλει τὴν ῥητίνην τὴν κυπαρισσίνην ἔμβαλλε, καὶ τακείσης ταύτης μετέρα τὸ φάρμακον καθ' ὕδατος εἰς θυίαν, εἴτα μάλασσε καὶ χρῶ. Πόλλητος ἢ διὰ περιστερεῶνος ἦτοι διὰ τῆς ἱερᾶς βοτάνης ποιοῦσα πρὸς

κεφαλαλγίαν παλαιάν καὶ πρόσφατον καὶ πρὸς ἡμικραίραν ἐπιτιθεμένη κατὰ τοῦ μετώπου καὶ τῶν κροτάφων· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ὀδονταλγίας καὶ ὀφθαλμῶν ρεύματα καὶ πρὸς δυσουρίας κατὰ τοῦ ἥτρου ἐπιτιθεμένη καὶ πρὸς σκορπιοπλήκτους καὶ πρὸς φλεγμονὰς τῶν νευρωδῶν μορίων. ^[5]

3 16 1 Τῆς ἱερᾶς βοτάνης ἦτοι περιστερεῶνος μέρη θ , ῥητίνης κολοφωνίας μέρη κδ , κηροῦ μέρη δ , ἐλαίου μέρη β . Ἐλεφαντίνη ἦτοι διὰ δορυκνίου ποιούσα πρὸς ἄρθρα ἠγκυλωμένα καὶ τοὺς πώρους τῶν καταγμάτων· μαλάσσει γὰρ καὶ λύει τὰς ἡμαρτημένας προσφύσεις τὰς τε χοιράδας τὰς δυσμεταβλήτους καὶ τὰ σκιρρώματα [καί] τὰ δύσπεπτα καὶ δυσπαθῆ· διαχυτικὸν γάρ ἐστι καὶ μαλακτικὸν καὶ διαφορητικὸν ἐνεργὸν πάνυ· εἰ καὶ τμήμα ἐλέφαντος ἐνθείης τῷ φαρμάκῳ περιπλάσας ἕως ἡμερῶν δέκα, μαλθάξαις ἂν ὥστε κάμπτεσθαι· πλείονι δὲ χρόνῳ μείναντα λεπτότερον ἴδοις ἂν ὥσπερ ἰμάντα. ^[5]

3 17 1 —Τὸ δὲ φάρμακον σκευάσειας ἂν οὕτως· δορυκνίου προσφάτου χλωροῦ ἢ ξηρανθέντος ἐν σκιᾷ μέρη ι , μανδραγόρου τῆς ρίζης, εἴτε χλωρᾶς εἴτε ξηρᾶς, μέρη η , πάνακος ρίζης μέρη ς , ῥητίνης κολοφωνίας μέρη κ , ῥητίνης ὑγρᾶς πιτυϊνῆς μέρη δ , ὀποπάνακος μέρη β , τερεβινθίνης μέρη ιβ , βδελλίου μέρη η , κηροῦ μέρη ιβ , ὄξους λευκοῦ κοτύλη ἢ καὶ πλεόν, ἐὰν δέχεται τὸ φάρμακον. ^[5]

3 17 2 τὸ δὲ δορύκνιον ἐὰν ἢ χλωρόν, ὅλον ἀπὸ ριζῶν ἀνασπασθὲν ἐμβάλλειν εἰς ὄλμον χρή καὶ κόπτειν εὐτόνως παραστάζοντα κατὰ βραχὺ τοῦ ὄξους· τὰ αὐτὰ δὲ ποιήσεις προσεμβάλλων καὶ τὴν τοῦ μανδραγόρου ρίζαν· τὴν δὲ ρίζαν τοῦ πάνακος κόψας καὶ σήσας ἰδίᾳ ἔμβαλλε, καὶ ἐπ’ αὐτῷ τὸ βδελλιον, εἴτα προκαταθράυσας αὐτὸ ἐν τῷ ὄλμῳ παραστάζων τοῦ ὄξους κόπτε· εὐτόνως ὡς ἐμπλαστῶδες γενέσθαι, καὶ ἀναμίξας τὰς προπαρασκευασθείσας βοτάνας κόπτε· τὰς δὲ ῥητίνας καὶ τὸν κηρὸν προεψήσας ἐπὶ μαλακοῦ πυρός, ἕως ἂν ἐμπλαστῶδες καὶ ἀμόλυντον γένηται, ἔμβαλλε τὸν ὀποπάνακα προτετριμμένον καὶ διαλελυμένον ὄξει καὶ ταῦτα ἐπικατάχει τοῖς ἐν τῷ ὄλμῳ κοπεῖσιν· κόπτε δὲ φιλοπόνως, ἄχρις ἂν ἐνωθῇ πᾶν τὸ φάρμακον· μετὰ ταῦτα δ’ ἐξελὼν καὶ ταῖς χερσὶν εὐτόνως μαλάξας εἰς ἀγγεῖον κεραμεοῦν καὶνὸν ἢ χαλκοῦν ὄξει προϋγράνας ἔνθεος τὸ φάρμακον, ἵνα ἀδιάπνευστον μένη καὶ μὴ χρονίσαν καὶ ξηρανθὲν ἀσθενέστερον γένηται. Ἡ δι’ οἰνάνθης. ^[15]

3 18 1 Τὴν οἰνάνθην βοτάνην χρή λαβόμενον ἀκμαίαν ἕαρος ὥρῃ ριζόθεν ἐξερύσαντα χυλὸν ἐξ αὐτῆς ποιεῖσθαι καὶ ξηραίνειν ἐν ἡλίῳ, μετὰ δὲ ταῦτα λαβόμενον ῥητίνης τῆς κολοφωνίας μέρη η ἐπὶ τοῖσι τεσσαράκοντα, πρὸς δὲ καὶ τῆς ὑγρῆς ῥητίνης τῆς πιτυϊνῆς μέρη η , κηροῦ μέρη η , ἐλαίου μέρη δ καὶ τοῦ χυλοῦ τῆς βοτάνης τετριμμένου λείου καὶ διασεσημένου μέρη ς . ^[5]

3 18 2 τὰς ῥητίνας ἅμα τῷ ἐλαίῳ προεψήσας ἐπὶ πυρὸς μαλθακοῦ, ἐπὴν ἢ ξηρότερον καὶ πέλας τοῦ θρύπτεσθαι, τότε προσλαβὼν τὸν κηρὸν ... τακέντος καὶ ἀναμιχθέντος πειρηθείης μαλθακωτέρου τοῦ φαρμάκου ... τὸν χυλὸν ἐπέμβαλε κινῶν τῇ σπάθῃ. ἐπὴν δὲ συμμιγῆς καὶ ἀμόλυντον γένηται, κατακεράσας εἰς ὕδωρ ψυχρόν, ἔστ’ ἂν ἀποψυχθῇ, καὶ μαλθάξας εὐτόνως χρήσαι πρὸς τὰ ὀκόσα καθῆραι ἢ λευκῆναι ἢ λεπτύναι ἢ διαφορῆσαι ἢ πληρῶσαι ἢ ἐπουλῶσαι χρή, καὶ πρὸς χοιράδας καὶ φύματα καὶ παρωτίδας καὶ τὰ νεότρωτα καὶ τὰ παλαιὰ ἔλκεα πληγὰς τε καὶ κρούσματα καὶ τὰ ἐν τοῖς στόμασιν οἰδήματα καὶ τὰ ἐν θώρακι καὶ σπλάγχνοις, καὶ μάλιστα ἡπατικοῖς ἢ στομαχικοῖς καὶ σπληνικοῖς· ἄριστον καὶ φλεγμασίης πάσης διακωλυτικόν, εἰ καὶ μύες φλεγμαίνουσιν· πρὸς δὲ καὶ λειοποιητικόν, καὶ τοῖς ποδαγρικοῖς παροξυσμοῖς, καὶ ρευμάτων ἀναξηραντικὸν καὶ τοῖς ἰκτέρω κάμνουσιν ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τὸ στέρνον ὀνήϊστον· ἄγει γὰρ αὐτοῖς ἰδρώτας τὴν χροιάν χολοειδέας. ^[5]

3 19 t Ἡ δι’ ἀνεμώνης Ἀφροδίτη. Τῶν ἀνθέων τῆς ἀνεμώνης κεκαθαρμένων ξηρῶν λαβὼν Ϟ η βάλλε ὄξους .

- 3 19 1 . κ ο γ καὶ ἕασον βρέχεσθαι ἡμέραν καὶ νύκτα. μετὰ δὲ ταῦτα ἀναφυράσας αὐτὰ ταῖς χερσὶν ἔκθλιβε κατὰ βραχύ, ἄχρις ἂν πάντα τὸν χυλὸν ἐκθλίψῃς, εἴτα ῥητίνης κολοφωνίας λαβὼν Ϝ μη , τῆς δ' ὑγρᾶς πιτυίνης Ϝ δ , κηροῦ Ϝ δ καὶ τοῦ χυλοῦ τῶν ἀνθέων κ ο β , ἐλαίου Ϝ δ . ^[5]
- 3 19 2 τὴν κολοφωνίαν ἅμα τῷ ἐλαίῳ ἐψήσας πρῶως πυρὶ μαλακῷ, κινῶν τῇ σπάθῃ, μέχρις ἂν πειρωμένῳ σοι σκληροτέρα φαίνεται μᾶλλον ἢ δεῖ, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπεμβάλλειν τὴν ὑγρὰν ῥητίνην καὶ πάλιν ἔψε, ἄχρις ἂν σκληροτέρα γένηται, εἴτ' ἐπέμβαλλε τὸν κηρόν· ὅταν δὲ κινῶν ἐνώσεως αὐτὰ καὶ ἄχρις ἀμολύντου καταστήσῃς, καθελὼν τὴν χύτραν τοῦ πυρὸς κίνει τὸ φάρμακον τῇ σπάθῃ, ἕως ἂν τοῦ ζέματος λήξῃ· μετὰ δὲ ταῦτα ἔγχει τὸν χυλὸν κατ' ὀλίγον παντελῶς, ἵνα μὴ ἀνοιδήσῃ καὶ ὑπερπέσῃ τῆς χύτρας· οὕτω γὰρ μιγνύμενον ποικιλόχροον ἂν γένοιτο. ^[5]
- 3 19 3 πειρᾶσθαι δὲ τοῦ φαρμάκου χρὴ ἀποστάζοντα ἐπὶ μαρμάρου ἢ τινοῦ λείου καὶ στεγανοῦ, ψυγὲν δὲ δοκιμάζειν εἰ ἀμόλυντόν τε εἶη καὶ μὴ προσιζάνον τῷ χρώματι μολύνει τὴν χροάν πορφυρᾶν ἐπιτεταμένως. οὕτω δ' ἔχον προλειήνας εἰς θυίαν κατέρα τὸ φάρμακον· ἀποψυγὲν δ' ἀναμάλασσε ταῖς χερσὶν οὕτως ὥς μὴ ἐκπίπτειν τοῦ φαρμάκου τὸν χυλόν, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ ἀναλαμβάνειν τὸν ἐκθλιβόμενον ὥς παντὶ τῷ φαρμάκῳ ἀναληφθέντα ἐνωθῆναι καὶ γενέσθαι εὐανθὲς καὶ εὐτονον.
- 3 19 5 χρῶ δ' αὐτῷ πρὸς τὰ ἔναιμα καὶ θλάσματα τῆς σαρκὸς καὶ πρὸς τὰ κακοήθη τῶν ἐλκῶν καὶ πρὸς τὰ παλαιὰ καὶ ὀχθώδη καὶ συκώδη καὶ δυσκατούλωτα καὶ πρὸς τὰ τῶν ἰοβόλων δῆγματα καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὀνύχων πτερύγια καὶ νεῦρα πεπαχυμμένα, εἰ καὶ ἐν ἄρθροις ἢ καὶ χρόνια εἶη καὶ ἐπώδυνα ἢ καὶ διὰ φλεγμονὴν δυσκίνητα μετ' ἀληγδόνης τυγχάνοι, πρὸς τε σύριγγας καὶ χοιράδας καὶ τῶν ὀστέων τὰ ψιλώματα καὶ γάγγλια καὶ δοθιήνας καὶ στεατώματα καὶ νομᾶς καὶ κόλπους καὶ τῶν κωλικῶν τὰς ἐμπνευματώσεις καὶ τὰ ὑπὸ ψύξεως ὀδυνώμενα καὶ τὰ πυρίκαυτα καὶ πρὸς σπλάγχχνα καὶ ὑποχόνδρια καὶ στόμαχον καὶ τὰ ἐν θώρακι, τὰ τε ἄλλα καὶ τὰ ἀποστήματα, καὶ οἷς αἱμορραγία γίνεται διὰ ῥινῶν πολλὴ καὶ δυσχερῶς στέλλεται. ^[10]
- 3 19 6 τοῦτοις δὲ δεῖ ἐπιτιθέναι πτυγμάτιον κατὰ τοῦ στομάχου, κάλλιον δὲ ποιήσεις καὶ κατὰ τοῦ μετώπου.
- 3 19 7 πρὸς δὲ τὰ ρεύματα τῶν ὀφθαλμῶν σπληνίον κατὰ τοῦ μετώπου ἐπιτιθέμενον στέλλει.
- 3 19 8 ἀνιεμένη δὲ ῥοδίνῳ ἀγαθὴ πρὸς τὰ ἐν ἀρχῷ καὶ πόσθῃ καὶ τᾶλλα ἐν οἷς ἀνιεμένων φαρμάκων χρεία. Αἰμηρή.
- 3 20 1 Λίθος ἔστι πυκνός, βαρὺς, λεῖος, χροίην ὅλος αἰμηρός, μονόχροος, ὃν Μηδικὸν καλέουσι· καυθεὶς οὕτως ὥς φλογερὸς γενέσθαι, εἴτ' ἀποψυχθεὶς λευκὸς ἂν φαίνοιτο, τριφθεὶς δὲ καὶ λειωθεὶς εὖ μάλα χροίην ἀμείβεται· οὔτε γὰρ ἔτι λευκὸς ὁ τέως ἀρχῆθεν ἀμπαν αἰμηρός, βραχὺ δὲ τι παρηλαγμένος ἐπὶ τὸ ῥοδοχροώτερον.
- 3 20 2 τὸν λίθον τουτονὶ τρίψας καὶ διασήσας, ἔπειτα προσμίξας ὡοῦ τῆς ἀλεκτορίδος τὸ λευκόν, ἔμπαλιν καλῶς λειήνας χρίοις τῶν παιδίων τὰ ἔλκη τὰ ἀστόμωτα.
- 3 20 3 καὶ μὴν γε καὶ τὰ ἐρπηστικὰ ἐπιστήσειας ἂν καὶ ξηράνειας καὶ καθήραις ὁμαλά τε καὶ λεῖα θείης καὶ κατουλώσειας.
- 3 20 4 τεύξεας δ' ἂν ἐξ αὐτοῦ φάρμακον ἄριστον τῆς ῥητίνης τῆς κολοφωνίας λαβόμενος μέρη δ ἐπὶ τοῖς εἴκοσι καὶ τῆς ἄλλης τῆς ὑγρᾶς μέρη δ , κηροῦ μέρη δ , ἐλαίου μέρη γ καὶ τοῦ λίθου τοῦ αἰμηροῦ μέρη ς .
- 3 20 5 τὴν κολοφωνίαν ἅμα τῷ ἐλαίῳ ἐπὶ πυρὸς μαλθακοῦ πρῶως ἐψήσας, ἔπειτα ἐπενδασάμενος τὸν κηρόν, τακέντος ἐμπάσας τὸν λίθον, μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπὶ πειρωμένῳ σκληρότερον

- <φαίνονται> μᾶλλον ἢ δεῖ, ἐπενδάσασθαι τὴν ῥητίνην τὴν ὑγρὰν ἀνακινῶν τῇ σπάθῃ, ἕως ἀμόλυντον καὶ εὐμιγῆς καταστήσης, ὅπως ἐν χρῶ προσίσχεται καρτερῶς ὡς οἶόν τε. ^[5]
- 3 20 6 δύναμιν δ' ἔχει τὸ φάρμακον τοῦτο καθαρτικὴν, ξηραντικὴν, ἀνασπαστικὴν, διαφορητικὴν, λεπτυντικὴν, διαχυτικὴν, κολλητικὴν, λευκαντικὴν, ἐπουλωτικὴν, φλεγμασίης πάσης διαλυτικὴν καὶ τῶν κατισχνωμένων κάρτα θρεπτικὴν· ἀγαθὸν δὲ καὶ πρὸς πλευρῆς ἄλγος καὶ τοῖς ὑπὸ στομάχου βαρυνομένοις δι' ἀτονίην αὐτοῦ νυκτὸς ὅλης ιδρώσσουσιν· ἀναλγέα τε γὰρ καὶ ἥσσον ιδρωτικά θείη καὶ τοῦ βάρους ἐπελαφρίσαι καὶ τὰ περὶ τὸ ἦτρον καὶ τὸν κτένα ἐπικεχαλασμένα ἢ ἐξωδηκότα ἰήσαιτο. ^[5]
- 3 20 7 τὰς δ' ἀκροχορδόνas πλατύνει καὶ διαχεῖ καὶ διαφορεῖ καὶ πληγὰς καὶ κρούσματα ἀναλγέα τίθῃσι καὶ τὰ φύματα ἐκπύσκει τε καὶ ῥήσσει.
- 3 20 8 ἀγαθὸν δὲ καὶ νεοτρώτοις καὶ παλαιοῖς ἔλκεσι καὶ χοιράσι καὶ τοῖς ὑπὸ ψύξεως ἢ ἐπιρροῆς κεκακωμένοις ἀνεθὲν ῥοδίνῳ, πρὸς τε ὦτα πυορροοῦντα καὶ τὰ ἐν αἰδοίοις καὶ ἔδρῃ ἔλκεα κράτιστον. Ἡ δι' ἰτεῶν, ἣν ὁ Μέγης εὗρεν, ἀδήκτως ξηραίνουσα καὶ ποιοῦσα πρὸς ἅπαντα τὰ ῥεύματα.
- 3 21 1 Ἰτέας φύλλα λαβὼν χλωρὰ τεθελότα, κόψας ἐν ὄλμῳ καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβάλων εἰς χύτραν ὀστρακίνην καὶνὴν ἐπέμβαλλε οἴνου παλαιοῦ λευκοῦ τοσοῦτον ὅσον αὐταρκες βρέξει καὶ κατασχεῖν τὰ κεκομμένα, ἐψήσας δ' ἐπὶ πυρὸς μαλθακοῦ ἐπὶ πλείονα χρόνον, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐμβάλων εἰς τὸν ὄλμον καὶ συγκόψας πάνυ, ὀθόνην ὑποτείνας πυκνήν, ἐνιῖς εἰς αὐτὴν τὰ κεκομμένα καὶ ἀποθλίψας διαπηδῶντα τὸν χυλόν. ^[5]
- 3 21 2 μετὰ δὲ ταῦτα λαβὼν τῆς ῥητίνης τῆς κολοφωνίας Ϝ κδ , κηροῦ Ϝ δ , ἐλαίου Ϝ β καὶ τοῦ τῆς ἰτέας χυλοῦ κ ο α κατασκευασθέντος οὕτως, τὴν ῥητίνην μετὰ τοῦ ἐλαίου ἐψήσας πυρὶ μαλακῶ, ἄχρις ἂν πειρωμένῳ καὶ ἀνατρίβοντι στερεὰ φανῇ καὶ ἐγγὺς τοῦ θρύπτεσθαι, μετὰ ταῦτα ἐπεμβάλλειν τὸν κηρόν.
- 3 21 3 ἐπειδὰν δὲ καλῶς ἔχῃ φανῇ, λαβὼν ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὴν χύτραν ἐπεμβάλλειν εἰς αὐτὴν τῆς ἰτέας τὸν χυλὸν κατ' ὀλίγον πάνυ.
- 3 21 4 ἔπειτα ἐπιθέντα εἰς τὸ πῦρ ἔψειν χρὴ πρῶως, ὅπως μὴ ἐκφλογωθεῖσα καυθῇ.
- 3 21 5 μιχθέντος δὲ τοῦ φαρμάκου τὸν τρόπον τοῦτον, εἰς ἀγγεῖον λίθινον λεῖον ἢ χαλκοῦν χρίσας ἐπίσταξον μέρος τοῦ χυλοῦ, ἔπειτα εἰς αὐτὸ καταχέας τὸ φάρμακον, ἀποξύσας καὶ ἀναμαλάξας χρῶ. Τὸ διὰ κηρύκων διαφοροῦν ἀδήκτως.
- 3 22 1 Λιθαργύρου < ις , κηρύκων τέφρας < ις , ψιμυθίου < κ , ἐλαίου παλαιοῦ κ ο α , ῥητίνης τερεβινθίνης < ιγ , λιβάνου < η , ὕδατος κ υ δ . Πρὸς ἀλωπεκίας.
- 3 23 1 Εὐφορβίου, θαψίας ἀνὰ < β , θείου ἀπύρου < δ , ἐλλεβόρου λευκοῦ ἢ μέλανος < α .
- 3 23 2,3 τοῦτοις μίγνυε κηροῦ < ς ἢ ε . δαφνίνῳ ἐλαίῳ τήξας παλαιῶ χρῶ τούτῳ ὡς ἰσχυροτάτῳ φαρμάκῳ ἐπὶ τῶν κεχρονισμένων καὶ δυσθεραπεύτων.
- 3 23 4 θαψίας δὲ μὴ παρούσης, τοσοῦτον σταθμὸν μίξεις ἥτοι καρδαμώμου σπέρματος ἢ εὐζώμου.
- 3 23 5 καὶ δάφνινον δὲ μὴ ἦ, ὑγρὰν πίσσαν ἐμβαλλε. Ἀδαμαντίου πρὸς ἀλωπεκίας.
- 3 24 t —Ἡ δι' ἰτεῶν ἔναιμος. Σκόρδων τέφραν μετὰ μέλιτος χρῆε.
- 3 24 1,2 —Τὴν δὲ διὰ τῶν ἰτεῶν ἔνδοξόν τε καὶ πολύχρηστον οὔσαν καὶ αὐτὴν ὁμοίως ταῖς προειρημέναις ὁ Κρίτων οὕτως γράφει· «ἡ δι' ἰτεῶν ἀρμόζουσα πρὸς τὰ ἔναιμα καὶ ἄρθρα λελυμένα καὶ πρὸς σύριγγας ἐντιθεμένη καὶ πρὸς πλαδαρὰς σάρκας, καὶ μάλιστα τὰς ἐπὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις ποιεῖ καὶ πρὸς ἐρυσιπέλατα καὶ πρὸς ἄλλας πλείστας διαθέσεις δίχα κατακαυμάτων.
- 3 24 4

μίσους, χαλκίτεως, ἰοῦ, ψιμυθίου, κηκίδων ἀτρήτων, στυπτηρίας σχιστῆς καὶ στρογγύλης, μελαντηρίας ἀνὰ Ϝ ζ , κηροῦ, ῥητίνης πιτυΐνης, πίσσης, ἀσφάλτου, ἰτέας φύλλων ἀνὰ 2 α , ἐλαίου κ ο β καὶ Ϝ δ , χαλκάνθου Ϝ ζ , σιδίων Ϝ ζ , ὄξους ζ ζ .

3 24 5 μετὰ τοῦ ὄξους τὰς ἰτέας προαποβρέξας ἡμέρας τρεῖς, ἕως λειφθῶσι ζ β , εἴτα προλελειωμένῳ ἰῶ καὶ ψιμυθίῳ καὶ μελαντηρίᾳ ἐπίβαλλε τὰ φύλλα λελειωμένα ἐπιμελῶς καὶ συλλειοτρίβει, εἴτα τὰ ξηρὰ λεῖα ἔνωσον, εἴτα τὰ τηκτὰ ἐπικατάχει καὶ ἐνώσας χρῶ.» Πρὸς ἡλκωμένους καρκίνους πρῶτον.

3 25 1 Λιθαργύρου, κηροῦ, στέατος χοιρείου ἀνὰ 2 α , λεκίθους ὠῶν ὀπτῶν ι , ἐλαίου κ υ η .

3 25 2 τὴν λιθαργυρον τρίβε μεθ' ὕδατος συμμέτρου παραχέων τι καὶ τοῦ ἐλαίου, εἴτα τὰς λεκίθους συλλέαινε, τὸ δὲ στέαρ ἐξίνισας τῆκε σὺν τῷ κηρῷ καὶ τῇ λειουμένῃ λιθαργύρῳ, συνεπιβαλὼν καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ ἐλαίου.

3 25 3 ἡ χρῆσις τοῦ μὲν ἀνεθέντος σὺν ῥοδίνῳ διὰ μότου ἐρεοῦ ἢ λινοῦ, ὥς ἂν ἀρμόττειν δοκῇ.

3 25 4 ἀνωδύνου δ' ὄντος τοῦ ἔλκου, παραπλεκέσθω σμύρνης, ἴρεως, ἀριστολοχίας ἀνὰ Ϝ γ , ὃ καὶ τοῖς ἀνελκώτοις ἀρμόττει.

3 25 5 — Ἀδαμαντίου πρὸς φαγεδαινικὰ ἔλκ η .

3 25 6 Χλωρὰν ἀλθαίαν ἢ ξηρὰν ἀναλαβὼν στέατι τραγείῳ χρῶ. εἰ δὲ πάνυ ὑγρὰ εἴη τὰ ἔλκη, προὔποθεις μότα ξηρὰ ἐπιτίθει τὸ στέαρ μετὰ τῆς ἀλθαίας. κέχρησο δὲ καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τοῦ λε κεφαλαίου. Πρὸς καρκίνους πάνυ πολλὴν καὶ νομώδη διάβρωσιν ἔχοντας.

3 26 t Οἷσις δὲ καρκίνους πολλὴ καὶ νομώδης ἐστὶν ἡ διάβρωσις, θαυμαστὸν ὥς δραστηρίως βοηθεῖ τόδε.

3 26 1 Οἶνου Ἀδριανοῦ καλοῦ ζ κ , ῥόδου βυρσοδεψικῆς 2 α , κυπαρίσσου σφαιρίων 2 α , κηκίδος ὀμφακίτιδος ἀτρήτου Ϝ ζ , κασίας σπουδαίας Ϝ ζ .

3 26 2 θλασθέντα βρέχεται ἐφ' ἡμέρας δ καὶ ἔψεται, μέχρι ζέση τρίτον ἢ τέταρτον.

3 26 3 κινεῖν δὲ χρὴ σπάθῃ κυπαρισσίνῃ, εἴτα ταῦτα μὲν ἐκθλιφθέντα ἀναιρεῖται, εἴθ' ἔψεται, ἕως μέλιτος σύστασιν λάβῃ, καὶ τότε ἐν ὑελῷ ἀγγεῖῳ ἀποτίθεται.

3 26 4 ἡ χρῆσις ἀκράτου μὲν ἐπὶ τῶν νεμομένων· εἰ δὲ παχύτερον εἴη ποτέ, ἀνυγραίνειν αὐτὸ οἶνῳ χρὴ, μάλιστα ἐπὶ γυναικῶν καὶ γυναικείου κόλπου. ἔστι δὲ καὶ τῶν ὀδυνῶν παρηγορητικὸν γάλακτι ἀνιέμενον τοῦτο, καὶ τὰς ἄλλας νομὰς ἰᾶται θαυμαστῶς.

3 27 t Πρὸς ἐντέρων ὀλισθήσεις. Κυπαρίσσου σφαιρίων τῶν μικρῶν καὶ ἀπαλῶν, σιδίων ῥοιᾶς ἀνὰ Ϝ γ , μέλανος οἶνου ὅσον ἐξαρκεῖ.

3 27 2 ἔψε ἐπιβαλὼν τὸν οἶνον μέχρι παντελοῦς διαλύσεως, εἴτα μετεράσας εἰς θυίαν καὶ τρίψας ἐπιμελῶς ἀναλάμβανε στέατι ὑεῖῳ παλαιῷ ὥστε ἐμπλάστρου ἔχειν πάχος, ἔπειτα ἐμπλάσας εἰς ὀθόνιον ἐπιτίθει, προαναθλίψας τὸ ἔντερον· ἔξωθεν δὲ τοῦ φαρμάκου μαλακὸν σπόγγον ἐπιτίθει.

3 27 3 τὰς δὲ λύσεις ποιοῦ διὰ τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν. Ἀδαμαντίου πρὸς ἐντεροκηλικούς.

3 28 1 Κηκίδας, ἄλικα, κνίδης ρίζας ἴσα ἐψήσας οἶνῳ πρωτείῳ στύφοντι λείου, ἕως γένηται κηρωτῆς πάχος, καὶ κατάπλαττε κατὰ τοῦ περιτοναίου, λύων δι' ἡμερῶν ἑπτὰ ἕως ἀποθεραπείας· ἀνάσπα δὲ καὶ προστύπου τὴν ὀλίσθησιν πρότερον.

3 28 2 — Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ ὕ . Σταφίδων ἐκγιγαρισμένων 2 α , κυμίνου χνωώδους Ϝ ζ , νίτρου Ϝ γ .

3 28 3 ὁμοίως χρῶ. εἰ δὲ δύοι διὰ τὰς ἀπὸ τῆς περισφίγγεως περιτάσεις χρεῖν, κηρωτῇ Σικωνίᾳ μαστίχην Χίαν ἐπίπασσε.

3 28 4

— Ἀδαμαντίου βρογχοκηλικό ν . Κηκίδων Ϝ α , λίθου πυρίτου < γ , πυρέθρου < β , νίτρου < α ,
τερμινθίνης < β , σιλφίου < α , σανδαράκης < β , κηροῦ Ϝ γ , πίσης Ϝ γ , ἄξουγγίου παλαιοῦ Ϝ β ,
στυπτηρίας ὕγρας Ϝ α .

3 28 5 τὰ ξηρὰ οἴνω ἀθαλάσσω καὶ ἐψήματι λειώσας ἐπίβαλλε τὰ τηκτά.

3 28 6 — Πρὸς βρογχοκήλας καὶ ὕγκοκῆλα ς . Βδέλλιον πτυάλῳ ἀσίτου δεύσας ὡς ἐμπλαστῶδη
σύστασιν ἔχειν χρῶ.

3 28 7 — Πρὸς ἐντεροκηλικού ς . Κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ σφαιρία τὰ νέα καὶ
ἀπαλά· λειώσας ἔμπλασσε καὶ ἐπιδέσκει.

3 28 8 τινὲς δ' οἴνω ἐψήσαντες πρότερον τὰ αὐτὰ ποιοῦσιν . μάλιστα δὲ ποιεῖ τοῖς δι' ὑγρότητα σώμασι
χαλαροῖς . ξηραίνει γὰρ καὶ τόνον ἐντίθησιν .

3 28 9 — Πρὸς ὕγκοκῆλα ς . Σταφίδων χωρὶς τῶν γιγάρτων < η , ἄμεως < κ , νίτρου ἐρυθροῦ < ι ,
τερμινθίνης < η , μέλιτος παχυτέρου < ις .

3 28 10 ἔψε τὸ μέλι καὶ τὴν ῥητίνην , ἕως ἐμπλαστῶδες γένηται , τὰ δὲ ξηρὰ χνοώδη τῇ σταφίδι
λειοτάτῃ συλλειώσας ἐπίβαλλε τὸ μέλι , ἔπειτα μαλάξας καὶ ἐνώσας χρῶ , ἀναλαβὼν τὸν
ὄσχεον ταινιδίῳ .

3 28 11 ἡσυχάζετω δ' ὁ πάσχων μὴ λουόμενος· τὰς δὲ λύσεις παρὰ μίαν ποιοῦ , ἔπειτα σπόγγοις
ἀποπυρία , καὶ πάλιν νεαρὸν ἐπιτίθει . Ἀδαμαντίου πρὸς μελικηρίδας καὶ τὰ ὅμοια .

3 29 1 Κηροῦ Ϝ β , τερεβινθίνης Ϝ β , λεπίδος χαλκοῦ Ϝ β , νίτρου Ϝ α , θείου ἀπύρου Ϝ α , καννάβεως
ἀγρίας ρίζης ξηρᾶς < λε (εἰ δὲ μή , ἀριστολοχίας στρογγύλης τὸ αὐτό) , κόπρου περιστερᾶς < λε ,
ἐλαίου παλαιοῦ [?] α .

3 29 2 ἐναφέψει τῷ ἐλαίῳ τὰς ρίζας . Ὁ κόραξ πρὸς νομάς .

3 30 1 Λιβάνου Ϝ β , ἰοῦ Ϝ δ , τερμινθίνης Ϝ η , χαλκάνθου < ις , κηροῦ Ϝ η , κηκίδος Ϝ η , ταυρείου
στέατος Ϝ η , μέλιτος Ϝ η , < ἐλαίου μυρσίνου Ϝ η , > ὄξους τὸ ἄρκοῦν πρὸς ἐκλείωσιν .

3 30 2 μετὰ τὸ βληθῆναι τὰ ἄλλα ἐπεμβάλλεται ὁ λίβανος καὶ καταχεῖται κατὰ τοῦ κακκάβου . Πρὸς
βρογχοκήλας τὸ δι' ἁλῶν , ἐφ' ὧν καὶ διαφορῆσαι δεῖ .

3 31 1 Ἀλῶν κοινῶν πεφρυγμένων [?] α ἢ τέφρας πρασίων [?] α , ψιμυθίου [?] α , ἐλαίου παλαιοῦ [?]
α .

3 31 2 ἔψε ἕως ἀμολύντου . Πρὸς φλεγμονὰς ἔδρας .

3 32 1 Ὡοῦ ὁπτοῦ λέκιθος , ὀπίου ὀβολός , κρόκου ὀβολός , μέλιτος τὸ ἄρκοῦν . Ἐντατικόν .

3 33 1 Σατυρίου < β , εὐζώμου σπέρματος < δ , πυρέθρου < δ , κάγχρυος < γ , αἰδοίου ἐλαφείου < β ,
σκίγκου οὐρᾶς < β , εὐφορβίου < α , τερμινθίνης Ϝ α , κηροῦ < δ , ὡὰ στρουθῶν τρωγλιτῶν γ ,
ἄσκαλαβώτας γ , ἐλαίου δαδίνου ἢ ἱρίνου < τὸ ἄρκοῦν > .

3 33 2 βρέχονται ζῶντες ἐν ὄξει οἱ ἄσκαλαβῶται ἕως ἡμερῶν μ , τεθέντος τοῦ ἀγγείου ἐν κοπρίᾳ καὶ
χωσθέντος . Καταγματική .

3 34 1 Πίσης Βρυττίας [?] α Ϝ δ , λιθαργύρου [?] α Ϝ δ , λιβάνου Ϝ η , τερμινθίνης Ϝ η , στέατος
ταυρείου [?] α Ϝ δ χαλβάνης Ϝ α , ὀποπάνακος Ϝ α , κηροῦ Ϝ δ , ἐλαίου παλαιοῦ [?] α , ὄξους Ϝ ε .

3 34 2 — Πρὸς ἀπαλόχρωτας καὶ δυσελκεῖ ς .

3 34 3 Κηροῦ [?] α , ῥοδίνου [?] α , ψιμυθίου Ϝ η , ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ Ϝ δ , λεπίδος Κυπρίας Ϝ β ,
λιβανωτοῦ Ϝ α , σχιστῆς Ϝ α , ἰοῦ Ϝ α , σιδίων Ϝ α , ἀσβέστου Ϝ α .

3 34 4 — Ἄλλο ἀντὶ μὲν ἰοῦ ἔχον θείου τὸ διπλάσιον , ὁμοίως δὲ καὶ λεπίδος τὸ ἥμισυ . Πρὸς
φαγέδαιναν .

3 35 1

Ψιμυθίου β, θείου άπύρου β, λεπίδος α, ιού α, λιβάνου α, σιδίων α, άλλος άμμωνιακού β, στυπτηρίας σχιστής α, άσβέστου α, κηροϋ α, ρόδινου α.

3 35 2 τόν κηρόν καί τὸ ρόδινον τήξας ψύξον, τὰ λοιπὰ λείου, τήν δὲ κηρωτὴν ζέσας πρόσβαλλε καὶ πάλιν ἐπιμελῶς λείου.

3 35 3 ἐν τῇ χρήσει πλάτυσμα ποιοῦ ἴσον τῇ ἐλκώσει, ἐπιτίθει δ' ἐπάνω σπόγγον ἐξ ὕδατος ψυχροῦ καὶ ἐπίδει ἐπιτεταμένως ἀλλάσσω τῷ φαρμάκῳ.

3 35 4 — Ἀδαμαντίου πρὸς φαγεδαίνας καὶ παλαιὰ καὶ δυσεπούλωτ α. Βολβοῦ σκίλλης ἐνὸς τὸ ἀπαλώτατον εἰς ἐλαίου ξα βαλὼν ἔψε, ἕως ἀποτριτωθῇ, καὶ τῷ ἐλαίῳ χρῶ περιχρίων πτερῷ τὸ ἔλκος χωρὶς τοῦ διαμοτῶσαι.

3 35 5 τὸ αὐτὸ καθαιρεῖ, σαρκοῖ, ἀπουλοῖ, τὸ δὲ μεῖζον, οὐδὲ μυῖα ἐπικαθέζεται τῷ ἔλκει τούτου ἐπιχρισθέντος.

3 35 6 — Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ πρὸς φαγεδαινικὰ ἔλκ η. Σταφυλίνου φύλλα λεῖα ἐπιτίθει μετὰ μέλιτος, κάλλιον μὲν, εἰ ἀγρίου, εἰ δὲ μή, ἡμέρου.

3 35 7 — Ἄλλο πρὸς πάντα τὰ κακοήθη ἔλκη καὶ φαγεδαινικ ἁ. Ὅποῦ Κυρηναϊκοῦ, ὄνυχος ὄνου κεκαυμένου, καρκίνων ποταμίων κεκαυμένων ἀνά α, μολύβδου κεκαυμένου, σχίνου, καδμείας, λιβάνου ἀνά α α.

3 35 8 τὸν μὲν οὖν ὄνυχᾳ λείου γάλακτι ὀνειῶ, τοὺς δὲ καρκίνους ὕδατι, τὸν δὲ μόλυβδον καὶ τήν καδμείαν λείου μετ' ὀξυρροδίνου ἰδίᾳ, εἴτα λειωθέντα ἐπιβαλὼν τὸν ὀπὸν καὶ τὸν λίβανον μετὰ μυρσίνου ἐλαίου ὀλίγου, μίξας ὁμοῦ πάντα καὶ ποιήσας ὡς ἀνακόλλημα, καταβρέχων ὀθόνιον ἐπιτίθει καὶ ξηραίνόμενον ἄλλασσε συνεχῶς μολυνόμενον μόνον τοῖς ἰχώρσιν. [5]

3 35 9 — Πρὸς ἔλκη κακοήθη καὶ δυσεπούλωτα καὶ χρόνια καὶ σηπεδονώδη καὶ πλαδαρ ἁ. Λημνία σφραγὶς τὰ τοιαῦτα ἔλκη ὠφελεῖ μεγάλως προσκομιζομένη κατὰ σύστασιν πηλώδη ἄλλ' εἰ μὲν εἷη τὸ ἔλκος δυσῶδες καὶ πάνυ πλαδαρὸν καὶ ῥυπαρόν, ἄνιε αὐτὴν ὀξει δριμυτάτῳ, εἰ δὲ μή, δι' οἴνου ἢ ὕδατος ἢ ὀξυκράτου ἢ ὀξυμέλιτος ἢ μελικράτου, ἢ ὅπως ἂν ὑποφαίνῃ τὸ πρόσφορον τῆς χρήσεως. [5]

3 35 10 — Πρὸς ἔλκη καρκινώδη καὶ κακοήθη καὶ πρὸς τὰς ἐν αἰδοίοις καὶ ὄρχεσι καὶ ἔδρᾳ καὶ μαστοῖς φλεγμονά ς, ἔτι δὲ ῥαγάδα ς, στολὶδα ς, ἀναξέσεις ἔδρα ς. Ἐν μολυβδίνῃ θυῖα καὶ δοῖδυκι μολυβδίνῳ τρίβων ποίει γλοιῶδες, τρίβε δ' ἢ ρόδινον ἢ ἔλαιον ὁμφάκινον ἢ χυλὸν αἰεζώου ἢ κοτυληδόνοϋ ἢ θριδακίνης ἢ ψυλλίου ἢ ὄμφακος σταφυλῆς καὶ περιχρίε. [5]

3 35 11 — Ἄλλ ο. Κενταύριον τὸ μικρὸν πρόσφατον καταπλασσόμενον τὰ δυσεπούλωτα ἐπουλοῖ καὶ τὰ κακοήθη τῶν ἐλκῶν ἰᾶται. — Ἄλλο πρὸς τὰ κάθυγρα ἔλκ η.

3 35 12 Κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ σφαιρία τὰ νέα καὶ ἀπαλὰ τὰς ὑγρότητας τῶν πλαδαρῶν ἐλκῶν καὶ σηπεδονωδῶν ἀλύπως καὶ ἀσφαλῶς ἐκβόσκεται καταπλασσόμενα ἢ καθ' ἑαυτὰ ἢ οἴνῳ ἀποζεννύμενα.

3 35 13 κέχρησο δὲ καὶ τῇ εἰρημένη κατὰ τὸ κε καὶ κς κεφάλαιον ἀγωγῇ.

3 35 14 — Ἄλλο πρὸς τὰ κάθυγρα ἔλκ η. Κυπέρου ρίζαι τὰ δι' ὑγρότητα δυσεπούλωτα θαυμαστῶς ὠφελοῦσιν.

3 35 15 κολοκύνθης ξηρᾶς κεκαυμένης ἢ τέφρα τοῖς μὴ φλεγμαίνουσι μὲν, καθύγραις δὲ καὶ σηπομένοις ἀρμόζει, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν πόσθῃ αἰδοίου.

3 35 16,17 τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖ καὶ ἀνήθου ρίζης ἢ τέφρα. — Πρὸς ἔλκη κακοήθη καὶ ρευματιζόμενα καὶ σηπεδονώδ η.

3 35 17 (2) Ἀρνόγλωσσον κατάπλασσε χλωρὸν ἢ κόψας ξηρὸν ἐπίπασσε.

- 3 35 18 — Ἄλλο πρὸς τὰ αὐτὰ ἄ . Ἰσάτις ἡμέρος δραστικῶς ἀνθίσταται τοῖς τοιούτοις ἔλκεσι σηπομένοις καὶ ἀναβιβρωσκομένοις.
- 3 35 19 εἰ δ' ἰσχυροτέρα φαίνοιτο ἢ ἰσάτις τῆς τοῦ κάμνοντος ἕξεως, μιγνύναι χρή τοῖς φύλλοις αὐτῆς ἢ ἄρτον ἢ κρίθινον ἢ πύρινον ἄλευρον ἢ ἄλφιτα.
- 3 35 20 — Πρὸς τὰ Χειρώνεια ἔλκ η .
- 3 35 21 Λεπίδος χαλκοῦ < ι , κηροῦ < ι , στυπτηρίας σχιστῆς < β . τὸν κηρὸν θερμάνας καὶ μαλάξας ἀνάμιξον τὰ ξηρὰ καὶ ἀνάλαβε λειότατα καὶ εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσας ἐπιτίθει.
- 3 35 22 — Πρὸς ἔλκη θηριῶδ η . Σίδιον καύσας λείον ἐπίπασσε ἢ αὐτὸ λειώσας ἐπιτίθει· ἢ στυπτηρίαν σχιστὴν κεκαυμένην λείαν ἐπίπασσε.
- 3 35 24 — Ἄλλο πρὸς τὰ αὐτὰ ἄ . Ὑσώπου < δ , σταφίδων < δ , νίτρου < β .
- 3 35 25 λεία ποιήσας ἐπίπαττε προὔποχρίσας μέλιτι τὸ ἔλκος.
- 3 35 26 — Πρὸς ἔλκη σηπεδονώδη καὶ νεμόμενα χαλκίτις, ἀρσενικόν, τίτανος ἢ καθ' ἑαυτὰ ἢ ἅμα ἐπιπασσόμενα ποιεῖ. ἢ πράσιον ἐφθὸν γενόμενον ἐν οἴνῳ κατάπλασσε, ἢ ὄροβον λείον μετὰ μέλιτος ἐπιτίθει, ἢ ἐλαίας φύλλοις ἀπαλοῖς ἐφθοῖς ἐν οἴνῳ λειώσας ὡσαύτως χρῶ· κατάντλει δ' ὕδατι θαλαττίῳ θερμῷ.
- 3 35 28 — Πρὸς σκώληκας τοὺς ἐν ἔλκεσι τοῖς σηπεδονώδεσι γινομένου ς . Χυλὸν καλαμίνθης ἔγχει ἢ αὐτὴν τὴν καλαμίνθην χλωρὰν λειώσας κατάπλασσε.
- 3 35 29 — Πρὸς χρονίας καὶ δυσσαρκώτους καὶ συριγγώδεις κοιλότητος ἐλκῶν ἐκ ῥευμάτων ν . Ὀστρείων ὅσῃ καύσας λειώσας ἐπίπαττε.
- 3 35 30 πευκεδάνου ῥίζα ἐπιπάττεται ξηρὰ γενομένη χνοώδης· αὕτη γὰρ ἐκκαθαίρει καὶ σαρκοῖ καὶ ἐπουλοῖ.
- 3 35 31 — Πρὸς ἔλκη πλαδαρὰ ἄ . Ἐρια κεκαυμένα λεία ἐπιπαττόμενα τὰς πλαδαρὰς σάρκας ἐπὶ τῶν ἐλκῶν ἀποτῇκει τάχιστα.
- 3 35 32 πλατάνου φλοιὸς καυθεὶς καὶ λεῖος ἐπιπαττόμενος τὰ δι' ὑγρότητα πολλὴν ἔλκη πλαδαρὰ καὶ ῥυπαρὰ ἰᾶται. — Πρὸς ἔλκη δυσεπούλωτ α .
- 3 35 33 Ἀλόη τὰ δυσεπούλωτα τῶν ἐλκῶν ἰᾶται τὰ καθ' ἑδραν καὶ αἰδοῖον μάλιστα, ὠφελεῖ δὲ καὶ τὰς φλεγμονὰς αὐτῶν ὕδατι διεθεῖσα.
- 3 35 34 — Πρὸς ἔλκη παλαιὰ ἄ . Τὰ παλαιὰ ἔλκη ἰᾶται κηρὸς ἐν ἡλίῳ μαλαχθεὶς καὶ ἀναλαβὼν λεπίδα χαλκοῦ χνοώδη ὡς ἐνὶ μάλιστα πλείστην ἢ χρυσοκόλλαν.
- 3 35 35 δεῖ δ' εἰς ὀθόνην ἐμπλάσσοντα τιθέναι καὶ μὴ ἀφαιρεῖν συνεχῶς. Πρὸς στίγματα καὶ οὐλὰς.
- 3 36 1 Κηκίδος ὀμφακίτιδος, μελαντηρίας, ἔτι δὲ σιδίων ῥοιᾶς χυλίζοντας παραχεῖν ἀμπελοπράσων χλωρῶν χυλόν, ἕως ἂν ἀπαλωτάτης κηρωτῆς σχῇ πάχος· ἐκνιτρώσαντες δὲ καὶ ἀποσμήξαντες τὸ πρόσωπον, ἢ καὶ ὅ τι τοῦ σώματος μέρος ἐγράφομεν .
- 3 36 2 .. ταυτί μοι τὰ στίγματα σεύτλου ἀφεψήματι νίτρῳ τε ὁπτῷ καὶ ὄροβίνῳ σμήγματι ἀπορρύπτεται· ἦν δὲ τῷ μέλανι τῷδε, ἐν ᾧ στίζονται, ἄνθος χαλκοῦ μίξη τις, ἀεὶ διαρκέσει· ἐξαλείψεις δὲ τὰ στίγματα καὶ τὰς οὐλὰς ἐκνιτρώσας τὸν τόπον.
- 3 36 3 καταπλάσσωσιν τὰ στίγματα ἐφ' ἡμέρας πέντε ῥητίνῃ, τῇ δ' ἐξῆς ἐκλύσας, βελόνῃ κατακέντησον στιγμαῖς πυκνοτάταις ὡς ἀμύξαι συμμέτρως τοὺς τόπους· ἀμύξας δὲ τὸ αἷμα τρίψον καὶ διαλιπὼν ὅσον ἡμιώριον, εἴτα σπογγίσας ἐντίθει τὸ φάρμακον ἐφ' ἐκάστου τῶν στιγμάτων· τῇ τριταίᾳ δὲ πάλιν αὐτὸ λύσας τῶν ἐπιδέσμων ἐλευθέρου. διὰ μὲν οὖν τὴν τοῦ φαρμάκου χρήσιν μελανία τις ὀλιγοχρόνιος ἐπιγενήσεται, οὔτε δ' ἔλκος οὔτε οὐλή τις, καὶ τὸ μελανθὲν ἀφανισθήσεται ἐν οὐδὲ ὅλαις ἡμέραις εἴκοσιν. [5]

- 3 36 5 τὴν δὲ τοῦ φαρμάκου σύνθεσιν οὕτω ποίει· κηροῦ, νίτρου, ἀφρονίτρου, ἀσβέστου κονίας, λιβανωτοῦ ἴσα τρίψας ἐπίχει μέλιτος ἐνὸς τῶν προειρημένων τὸ διπλάσιον, δηλαδὴ συντηκομένου τοῦδε τῷ κηρῷ. Πρὸς ὄνυχας ψωρώδεις.
- 3 37 1 Ἴξοῦ δρυϊνοῦ Ϟ β , τηλίνου ἀλεύρου Ϟ β , θαψίας χυλοῦ Ϟ β , κανθαρίδων Ϟ α , σανδαράκης Ϟ β , ὄξους τὸ ἄρκοῦν. Ἡ δὲ ἄλων ποιοῦσα πρὸς ἀποστήματα, χοιράδας καὶ πάντα ὅσα σιδήρου χρήζει.
- 3 38 1 Ἄλατος ἀμμωνιακοῦ, μολυβδαίνης, ἐλαίου, κονίας κληματίνης στακτῆς ἀνὰ [?] α , περιστερῶν κόπρου Ϟ γ .
- 3 38 2 βαλὼν εἰς θυίαν τὸ ἄλας καὶ τὴν κονίαν λείου, ἕως λυθῇ τὸ ἄλας, εἴτ' ἐπίβαλλε μολύβδαιναν, ἔλαιον καὶ τὴν κόπρον καὶ συλλειώσας παντελῶς, ἕως γλοιοῦ γένηται πάχος, καὶ βαλὼν εἰς κάκκαβον ἔψε μαλθακῷ πυρί, ἕως ἀμόλυντον γένηται, καὶ ἀναλαβὼν χρῶ. Πρὸς ἡλκωμένους καρκίνους πρᾶτάτον. [5]
- 3 39 1 Λιθαργύρου, κηροῦ, στέατος χοιρείου ἀνὰ [?] α , λεκίθους ὥων ὀπτῶν ι , ἐλαίου κ υ η .
- 3 39 2 τὴν λιθάργυρον τρίβε μεθ' ὕδατος συμμέτρου παραχέων τι καὶ τοῦ ἐλαίου, εἴτα τὰς λεκίθους συλλέαινε, τὸ δὲ στέαρ ἐξυμενίσας τῆκε σὺν τῷ κηρῷ, λειομένη τῇ λιθαργύρῳ προσεπιβαλὼν τὸ λοιπὸν τοῦ ἐλαίου.
- 3 39 3 ἡ χρήσις τοῦ μὲν ἀνεθέντος ῥοδίνου διὰ μότου ἔρεοῦ ἢ πεσσοῦ τοῦ δι' ἐρίου ὡς ἂν ἀρμόττη.
- 3 39 4 ἀνωδύνου δ' ὄντος τοῦ ἔλκου, παραπλεκέσθω σμύρνης, ἴρεως, ἀριστολοχίας ἀνὰ < γ , ὃ καὶ τοῖς ἀνεγκώτοις ἀρμόττει.
- 3 39 5 οἷς δὲ πολλὴ καὶ νομώδης ἐστὶν ἡ διάβρωσις, θαυμαστὸν ὡς δραστηρίως βοηθεῖ τόδε· Ἀδριανοῦ καλουμένου ξ'κ , ῥοὸς βυρσοδεψικῆς, κυπαρίσσου σφαιρίων [?] α , κηκίδος ὁμφακίτιδος ἀτρήτου Ϟ ζ , κασίας σποδοῦ Ϟ ζ .
- 3 39 6 τὰ σφαιρία θλασθέντα βρέχεται ἐφ' ἡμέρας δ καὶ ἔψεται, ἄχρι ζέση τρίτον ἢ τέταρτον, κινουόντος σπάθῃ κυπαρισσίνῃ· εἴτα ταῦτα μὲν ἐκθλιφθέντα ἀναιρεῖται, ἔψεται δέ, ἕως μέλιτος σύστασιν λάβῃ, καὶ ἐν ὑελῷ ἀγγεῖῳ ἀποτίθεται.
- 3 39 8 ἡ χρήσις ἀκράτου μὲν ἐπὶ τῶν νεμομένων· εἰ δὲ παχύτερον εἴη ποτέ, ἀνυγραίνειν αὐτὸ οἴνω χρή, μάλιστα ἐπὶ γυναικείου κόλπου.
- 3 39 9 ἔστι δὲ καὶ τῶν ὀδυνῶν παρηγορητικὸν γάλακτι ἐνιέμενον τοῦτο, καὶ τὰς ἄλλας νομὰς ἰᾶται θαυμαστῶς. Κηρωταὶ καὶ ἐμβροχαί.
- 3 40 t Κηρωτὴ ποιοῦσα πρὸς παρωτίδας καὶ φύματα πάντα καὶ δοθιῆνας. Ἐλαίου, κηροῦ, σάπωνος, στακτῆς, νίτρου ἀνὰ [?] α .
- 3 40 1,2 τῆκε τὸν κηρὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ· λελειώσθω δ' ὁ σάπων μετὰ τῆς στακτῆς ἐν θυίᾳ, εἴτα τὸ νίτρον εἰς τὴν θυίαν βαλέσθω, καὶ τὰ ἐν τῇ θυίᾳ βαλὼν εἰς κακκάβην ἐπιτίθει ταύτην.
- 3 41 t Πρὸς βουβωνοκηλικούς. Ταυροκόλλης, σιδίων ἀνὰ < α , λιβάνου, ὑποκιστίδος χυλοῦ ἀνὰ Ϟ α .
- 3 41 2 ἀναλάμβανε γλυκεῖ. Κηρωτὴ ἄλλη διὰ τεσσάρων.
- 3 42 1,2 Κηροῦ, ταυρείου, φρυκτῆς, ἀξουγγίου ἴσα. — Ὁ Ἀζανίτη ζ . Κηροῦ, πιτυΐνης, ὑσσώπου, χοιρείου στέατος, φρυκτῆς ἀνὰ [?] α , ταυρείου Ϟ ζ , πίσης Ϟ ζ .
- 3 43 t Χαλαστικόν. Κηροῦ, φρυκτῆς, πιτυΐνης, στέατος χοιρείου ἀνὰ [?] α , πίσης, ὑσσώπου, μυελοῦ ἐλαφείου ἀνὰ Ϟ γ .
- 3 44 t Ὑποχονδριακὴ ἀνηθίνη. Ἐλαίου [?] β , θαλάσσης [?] α , ἀνήθου Ϟ ζ , σκίλλης Ϟ δ , στέατος προσφάτου [?] α , κηροῦ [?] α .
- 3 45 t

Ἐπὶ καυσουμένων. Ἐπὶ δὲ καυσουμένων καὶ ἐπὶ καταγμάτων ὕδατος ποτίμου ἀντὶ ἄλης καὶ ἀγχοῦσης < Ϝ α > .

3 46 τ Πρὸς ἐρυσσιπέλατα ἐπίχριστον. Ψιμυθίου < η , θείου ἀπύρου < β , ὀπίου < δ , ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

3 47 τ Ἐπιβροχὴ κεφαλῆς. Ναρδίνου μύρου Ϝ η , ἱρίνου Ϝ η , ὀποβαλσάμου Ϝ β , στακτῆς Ϝ β , κεδρίας Λακωνικῆς Ϝ β .

3 48 τ Ἄλλη ἐπὶ κρουσμάτων καὶ πληγῶν ὥστε ἀφλέγμαντα μεῖναι. Ἐλαίου μέρη δ , ὄξους μέρος α , ξύλα ἀνήθου δέσμη, ὥστε κινεῖν ἐψόμενον ἐν θερμοσποδιᾷ, ἕως ἀφεψηθῇ τὸ ὄξος, εἴτ' ἐπίβαλλε κηροῦ, ἕως γλοιῶδες γέννηται.

3 49 τ Πρὸς καρδιακοῦς. Κηρὸν τήξας μετ' οἶνανθίνου πρόσβαλλε ῥοῦν Συριακὸν καὶ χρῖε ὅλον.

3 50 τ Πρὸς ποδαγρούς. Παλαιότατον ἔλαιον ἔψε, ἕως οὗ σύστασιν λάβῃ ἐμπλαστώδη, καὶ ἐπιπάσας λειότατον νίτρον καὶ ἀναλαβὼν χρῶ ἐμπλάσας εἰς ὀθόνην.

3 51 τ Ἡ χεὶρ τὸ κηρωτεῖον. Κηροῦ Ϝ ε , ταυρείου Ϝ δ , βουτύρου Ϝ γ , ὑσσώπου Ϝ β , τερμινθίνης Ϝ α .

3 51 2 τῆκε. Ἐπιβροχὴ κεφαλῆς, ἥ ἐχρησάμεθα.

3 52 1 Ἰρίνου Ϝ ε , νάρδου Ϝ δ , ὀποβαλσάμου Ϝ β , δαφνίνου Ϝ β , στακτῆς Ϝ β . Πρὸς ἐρπηστικά ἔλκη καὶ ἐρυσίπελας.

3 53 1,2 Ἡδύσμου, θείου, ψιμυθίου, ἀκακίας ἴσα. γλυκεῖ ἀναλαμβάναν· ἐπὶ δὲ τῆς χρείας ὄξει χρῶ.

3 53 3 τοῦτο ἐσκεύασα πολλάκις. Πρὸς ἀχῶρας.

3 54 1,2 Λιθαργύρου < κ , ἀσβέστου < κ , ὄξους κ ο α . ἐκλειώσας τῷ ὄξει ἐπιμελῶς ἐπίβαλλε Ϝ α ἐλαίου καὶ ἀναλαβὼν χρῶ.

3 55 τ Χρῖσμα πρὸς νευρικὰς συμπαθείας. Ἐλαίου τηλίνου [?] β , κηροῦ Ϝ δ , τερμινθίνης Ϝ γ , ὑσσώπου Ϝ γ .

3 56 τ Μάλαγμα Μνασέου. Ἐλαίου [?] α , κηροῦ [?] α , λιθαργύρου [?] γ , στέατος ὑείου [?] α , φρυκτῆς Ϝ ζ .

3 57 τ Τὸ Ἀμυθάωνος πρὸς τὰς τῶν ὑποχονδρίων διαθέσεις. Λύει πᾶσαν σκληρίαν, ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ δυσκίνητα τῶν ἄρθρων. Ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος Ϝ λς , κηροῦ Ϝ λς , τερμινθίνης, βδελλίου, χαλβάνης ἀνὰ Ϝ η , λιβάνου, σμύρνης, κυπρίνου ἀνὰ Ϝ δ .

3 57 2 βρέχεται σμύρνα, λιβανωτός, βδέλλιον οἴνω, τὸ δ' ἀμμωνιακὸν ὄξει διαλύεται, πάντα δὲ κόπτεται, τοῦ ὑπέρου χριομένου τῷ κυπρίνῳ μέχρι παντελοῦς διαλύσεως. Τὸ διὰ σπερμάτων πρὸς τὰ ἐντὸς πάντα.

3 58 1 Ἀμμωνιακοῦ < η , τήλεως, πάνακος, ἱρεως, νίτρον, στέατος ταυρείου τεθεραπευμένου ἀνὰ < κε , μέλιτος < η [?] , ὄξους κ ο α , κυπρίνου ὀλίγον. Τὸ διὰ πτισάνης.

3 59 1 Τήλεως, λινοσπέρμου, πτισάνης ἀνὰ κ ο λ , μελιώτου Ϝ β , ἀναδενδρομαλάχης ἐβίσκου < [?] β > .

3 59 2 τούτων ἐψηθεισῶν ἐν ὕδατι ἀπὸ τοῦ χυλοῦ [?] γ , ἐλαίου παλαιοῦ [?] γ , πάλιν ἔψε, ἕως λειφθῇ τὸ ἔλαιον, καὶ πρόσβαλλε τῷ ἐλαίῳ ταυρείου Ϝ ζ , φρυκτῆς Ϝ ζ , κηροῦ [?] δ [?] , χαλβάνης Ϝ α . Ληξιπύρετον.

3 60 1 Κηροῦ Ϝ ζ , στέατος ταυρείου νεαροῦ Ϝ γ , ῥοδίνου Ϝ ιβ , λινοσπέρμου χυλοῦ ὅσον ἂν ἐπιδέχεται.

3 60 2 τὰ τηκτὰ τῆκε καὶ κατέρα καὶ κίνει τῇ χειρὶ καὶ ἐπίβαλλε κατὰ βραχὺ τοῦ χυλοῦ, τὸν δὲ χυλὸν οὕτω ποίει. τὸ λινόσπερμον πλῦνε ἐπιμελῶς καὶ λαβὼν ὕδατος ζ'γ εἰς μίαν λινοσπέρμου ζέσον δῖς, καὶ οὕτω χρῶ.

3 60 4

ποιεῖ πρὸς καυσουμένους ἔτι τε καὶ διψῶδεις ὄντας καὶ πρὸς φλεγμονὰς ἥπατος καὶ σπληνός.
Μάλαγμα τὸ διὰ τήλεως.

- 3 61 1 Κηροῦ Ϝ η , τερμινθίνης Ϝ ζ , ὑσσώπου Ϝ δ , τηλίνου ἀλεύρου [?] α Ϝ δ , ἐνίοτε δὲ καὶ φρυκτῆς [?] α . Ἐπίθεμα στομάχου πολύχρηστον.
- 3 62 1 Κηροῦ [?] α , νάρδου [?] α , ἀλόης, μαστίχης, ἀψινθίου ἀνὰ Ϝ δ , κασίας, στύρακος, σχοίνου ἄνθους ἀνὰ Ϝ γ . Ἡ τοῦ κουρέως πρὸς σπληνικούς, ἥπατικούς, ἰσχιαδικούς.
- 3 63 1 Πίσσης ξηρᾶς [?] δ , κηροῦ, πιτυίνης, ἀμμωνιακοῦ, δαφνίδων, στέατος ταυρείου ἀνὰ [?] β , νίτρου ἐρυθροῦ [?] β , ἀλεύρου τηλίνου ξα , χαμαιλέοντος μέλανος τῆς ρίζης λειοτάτης ξα , κυμίνου λειοτάτου ξα [?] . Τὸ διὰ ψυχῶν πρὸς πᾶσαν σκληρίαν.
- 3 64 1 Χυλοῦ τήλεως, λινοσπέρμου, ἀλθαίας ἀνὰ [?] α , τερμινθίνης [?] α , λιθαργύρου [?] β , ψυχῶν [?] γ , φρυκτῆς [?] β , ἐλαίου [?] α , ἴρεως, ἰοῦ, ἀριστολοχίας στρογγύλης ἀνὰ Ϝ β , μελιλώτου, μάννης, ἀλὸς ἄνθους ἀνὰ Ϝ γ . Ἡ διὰ φοινίκων.
- 3 65 1 Τήλεως, λινοσπέρμου ἀνὰ [?] α , μελιλώτου, χαμαιμήλου ἀνὰ Ϝ γ , φοινίκων [?] β , οἶνου εὐώδους ξη , ὕδατος [?] α , ἄρτου καθαροῦ [?] β , λιθαργύρου [?] β , ψιμυθίου [?] β , ἐλαίου [?] ε , κηροῦ [?] α , κολοφωνίας [?] α , τερμινθίνης [?] α .
- 3 65 2 ἔψε ἕως ἀμολύντου. Ἐπίθεμα στομαχικοῖς, ἥπατικοῖς καὶ πρὸς τὰς τῶν ὑποχονδρίων φλεγμονὰς καὶ πρὸς πᾶσαν νευρικήν συμπίθειαν.
- 3 66 1 Κηροῦ < ρ , ἀμμωνιακοῦ < ρ , μελιλώτου < ιβ , κρόκου < ιβ , σμύρνης < ιβ , ἐλαίου κυπρίνου [?] α . Ἄλλο βασιλικὸν ἐπιγραφόμενον.
- 3 67 1 Ποιεῖ πρὸς τὰς εἰρημένας διαθέσεις καὶ πᾶσαν νευρικήν συμπίθειαν. Κηροῦ μναῖ γ , ἀμμωνιακοῦ μναῖ β , ῥητίνης φρυκτῆς μναῖ α , μελιλώτου μναῖς ἥμισυ, προπόλεως, σμύρνης, στύρακος, νάρδου Κελτικῆς, κυπέρου Ἰνδικῆς, ἴρεως Ἰλλυρικῆς, καρδαμώμου, πάνακος ἀνὰ < κε , κρόκου < κ , κασίας, μαστίχης Χίας, ὀποβαλάμου, ἀμώμου ἀνὰ < ις , οἶνου Ἰταλικοῦ εὐώδους ὅσον ἐξαρκεῖ, νάρδου Ἀσιανῆς ἀρωματικῆς [?] α . [5]
- 3 67 2 τὰ ξηρὰ φυράσας οἶνῳ σκεύαζε κατὰ τρόπον. Κυφοειδῆς πρὸς ἥπατικούς καὶ πρὸς τὰ ἐν θώρακι πάντα.
- 3 68 1 Σταφίδων σαρκὸς < κε (οἱ δὲ < ρ) , κρόκου < α (οἱ δὲ τριώβολον), καλάμου < β , βδελλίου < β , κινναμώμου τριώβολον, κασίας τριώβολον, νάρδου τριώβολον, σχίνου < β , σμύρνης < δ , τερμινθίνης < δ (οἱ δὲ < ις) , ἀσπαλάθου ρινήματος ὀβολοὶ ιβ , μέλιτος < ις , οἶνου τὸ ἀρκοῦν.
- 3 68 2 δύναται δὲ καὶ θυμιάσθαι τὸ φάρμακον. Τὸ διὰ τῆς οἰνάνθης ἐπίθεμα πρακτικῶς ἐνεργοῦν πρὸς τὰς τοῦ στομάχου ἀνορεξίας καὶ καῦμα καὶ ἔκλυσιν.
- 3 69 1 Οἰνάνθης ξηρᾶς, κηκίδος, ἀκακίας, ρόδων ξηρῶν, ὀμφακίου, στυπτηρίας στρογγύλης, ἀλόης ἀνὰ Ϝ β , ἐλαίου μυρσίνου, κηροῦ, πίσσης ἀνὰ Ϝ α , ρόδος Συριακῆς Ϝ δ .
- 3 69 2 οἶνῳ Ἀμιναίῳ κατάρραινε τὰ ξηρὰ. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ πρὸς φλεγμονὰς τὰς ἐν τῷ στόματι τῆς γαστρὸς.
- 3 70 1 Κηροῦ Ποντικοῦ ἢ Τυρρηνικοῦ ἢ τοῦ τυχόντος πλυθέντος χειμῶνος μὲν < η , θέρους δὲ < ζ , νάρδου μύρου Ϝ α .
- 3 70 2 τηκέσθω ὁ κηρὸς ἐν διπλώματι, κάπειτα ξυθεῖσαν τὴν κηρωτὴν μίγνυε ἐκλελειωμένη ἀκριβῶς ἀλόη καὶ μαστίχη ἀνὰ < α .
- 3 70 3 εἰ δὲ πλείονος δέοιτο στύψεως ἀτονίας οὔσης ὥς μηδὲ τῶν τροφῶν κρατεῖν, προσμιγνύσθω καὶ ὀμφακίου [?] α · μίγνύσθω δὲ πρῶτον τὸ ὀμφάκιον, εἴθ' οὕτως τὰ ἄλλα.

3 70 4

- μίγνυε δ' ἐνίοτε καὶ ἀψινθίου χυλὸν καὶ ποτε καὶ ἀμφότερα, ὥσπερ γε καὶ ὑποκιστίδος ἢ οἰνάνθης, καὶ μέντοι καὶ ῥοῦ χυλόν.
- 3 70 5 παραύξειν δ' αἰὲν χρή τῆς ναρδίνης κηρωτῆς τὸ πλῆθος ἀνάλογον τῷ τῶν ἄλλων φαρμάκων ἀριθμῷ. Μάλαγμα σπληνικὸν λίαν γενναῖον.
- 3 71 1 Μυροβαλάνου ἀλεύρου Ϝ γ , νίτρου Ϝ δ , κηροῦ < ζ , τερεβινθίνης < η , ὄξους τὸ αὐτάρκες.
- 3 71 2 τοῦτο ὑπεκτῆκει. Μάλαγμα τὸ διὰ δαφνίδων σπληνικοῖς, ὕδρωπικοῖς.
- 3 72 1 Διαλύει πᾶσαν σκληρίαν, ἀναπίνει τὰς ἐν βάθει ἀποστάσεις. Κηροῦ, πιτυΐνης, πίσσης Βρυττίας ξηρᾶς, νίτρου ἐρυθροῦ, δαφνίδων ξηρῶν, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, στέατος μοσχείου κατειργασμένου ἀνὰ [?] α . τὰ τηκτὰ τήκεται καὶ τοῖς ξηροῖς ἐπιβάλλεται καὶ ἀνακόπτεται.
- 3 73 t Μάλαγμα τὸ Ἀπολλοφάνους. Κηροῦ, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, βδελλίου, ἱρεως Ἰλλυρικῆς ἀνὰ < η , ῥητίνης τερμινθίνης, μάννης λιβάνου ἀνὰ < μ .
- 3 73 2 ἱρίνω κόπτεται. Πρὸς ἰσχιαδικούς.
- 3 74 1 Πηγάνου ἀγρίου σπέρματος, σιλφίου, δαφνίδων, ἀφρονίτρου, ἀβροτόνου, κολοκυνθίδος, καρδαμώμου, ἅμεως ἀνὰ < δ , πηγάνου χλωροῦ μνάς ὄγδοον, κηροῦ τὸ αὐτό, πίσσης τὸ αὐτό, τερμινθίνης τὸ αὐτό, ἀμμωνιακοῦ τὸ αὐτό, στέατος τὸ αὐτό, χαλβάνης < ζ , ὀποπάνακος < δ , θείου ἀπύρου < δ .
- 3 74 2 τοῦτο τὸ φάρμακον ἰσχυρῶς ἐστὶ θερμαντικὸν καὶ ἔλκειν δύναται τοὺς ἐν βάθει λυποῦντας χυμούς. Ἐκ τῶν Φιλουμένου τὸ Μνασέου κλειδίον.
- 3 75 1 Κηκίδος ὀμφακίτιδος, ὑποκιστίδος, στυπτηρίας στρογγύλης, ἀκακίας, ῥοῦ τοῦ ἐπὶ τὰ ὄψα, σιδίων ξηρῶν, σελίνου σπέρματος ἀνὰ Ϝ α , ἰξοῦ δρυΐνου < δ , ἀμμωνιακοῦ < δ , πίσσης ξηρᾶς < β , κηροῦ < δ , ἐλαίου μυρσίνου ἢ σχινίνου Ϝ δ .
- 3 75 2 δεῖ δὲ τὰς κηκίδας καὶ τὰ σίδια ἔψιν οἴνου κ υ θ , μέχρι λειφθῇ τὸ τρίτον μέρος, εἶτα κόψαι καὶ σῆσαι πρὸς τὰ λοιπὰ σὺν τῷ οἴνῳ, τὸ δ' ἀμμωνιακὸν ὄξει λειαίνειν μέχρι μελιτώδους συστάσεως, τὸν ἰξὸν δὲ μετὰ βραχέος ἐλαίου μαλάσσειν, εἶτα τὴν πίσσαν ἅμα καὶ τὸν κηρὸν συντετηκότα μετὰ τοῦ ὑπολειπομένου ἐλαίου ἐπιχεῖν πᾶσι καὶ λεαίνειν, ἔπειτα κόπτειν ἐν ὀλμῳ, μέχρις ἐνωθῇ. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ ἐπίρριμμα ψῦχον. ^[5]
- 3 76 1 Ἐκθλίψαντες ὑγρὸν ψύχοντός τινος, οἶον θρίδακος ἢ στρύχνου ἢ ὀξαλίδος, ἐμβάλλομεν μετ' ἀνδράχνης, εἶτα κόψαντες ἐκπιέζομεν· στήσαντες δὲ τὸ ἀγγεῖον ἐν ὕδατι ψυχρῷ ἢ χιόνι μίγνυμεν ἀλφίτου λεπτοῦ ὀλίγον καὶ ἀναδεύσαντες ἐπιρριπτοῦμεν.
- 3 76 2 δεῖ δ' αὐτὸ συνεχῶς ἀμείβειν, ἄχρις ἂν ὁ κάμνων αἰσθηται ψύξεως. Περὶ καταπλασμάτων.
- 3 77 t —Κατάπλασμα τὸ διὰ ζύμης δυνάμενον διαχέαι τὰ συνεστῶτα καὶ ἐκτῆξαι ἱκανώτατον.
- 3 77 1 ἐπίπλασμα τοῦτο ἐπιτήδειόν ἐστιν· καὶ γὰρ δοθιῆνας ὠφελεῖ καὶ ἐκπυήματα σχολαίτερον πρὸς τὴν μεταβολὴν ἰόντα καὶ σκόλοπας ἐξάγει καὶ σκίρροις ἐπαρκεῖ καὶ θλάσμασι τοῖς κατὰ πέλματα.
- 3 77 2 ποιήσεις δὲ πολυειδεῖς εἰσὶν αὐτοῦ· ἢ γὰρ αὐτῷ ἐλαίῳ συμμαλάττεται, ἐξαρκοῦν τοῦτο πρὸς δοθιῆνας καὶ τὰς σχολαίας ἐκπυήσεις, ἢ καὶ νίτρον που λεπτὸν συμμίγνυται αὐτῷ, ὅπου δριμυτέρου ἐπιθέματος χρῆζομεν ἐπὶ τῶν σφόδρα στερεῶν σκίρρων, ἢ ἔστιν ὅτε διαχέοντες τὴν ζύμην αὐθις συνιστῶμεν, ἔψοντες αὐτήν, ἔλαιον ὀλίγον ἢ ἱρίνον μύρον προσμίζαντες. ^[5]
- 3 77 3 ἔστι δὲ τοῦδε καὶ ἄλλος μεταχειρισμός· ὄξει διαλύεται ἡ ζύμη ὥς εἶναι χυλοῦ τὸ πάχος (τοῦτο τοῖς κατὰ τὸ ἥπαρ καὶ τὸν σπλῆνα σκίρροις ἐπιτήδειόν ἐστιν), ἢ κόμη ἀψινθίου ἢ ἱρίς ἢ ἀβρότονον ἢ θύμον ἢ γλήχων, ταῦτα πάντα μετὰ τῆς ζύμης τοῖς κατὰ τὸ σπλῆνα σκίρροις καὶ τοῖς κατὰ τὸ ἥπαρ ἐπαρκεῖ.

- 3 78 t Περὶ τοῦ ἐξ ἄρτου. Τὸ δ' ἐξ ἄρτου κατάπλασμα παναρκέστατόν ἐστιν· πάσαις γὰρ σχεδὸν ἀρμόζει φλεγμοναῖς.
- 3 78 1 αἱ ποιήσεις δ' αὐτοῦ πολλαὶ πάννυ· ἡ γὰρ ψυχρῷ ὕδατι βραχεῖς καὶ συνεργασθεῖς ῥοδίνῳ ὁ ἄρτος ἐπιπλάττεται (οὕτω δ' ἐπιτήδειός ἐστι ταῖς ἐρυσιπελατώδεσι φλεγμοναῖς) <ἡ ἀντὶ τοῦ ὕδατος δι' ὅξυκράτου σκευάζεται (μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐφαρμόττει ταῖς ἐρυσιπελατώδεσι φλεγμοναῖς)> ἡ θερμῷ ὕδατι βρέχεται καὶ συμμαλάττεται ἐλαίῳ, εἴτ' ἐπιπλάττεται θερμὸς ὁ ἄρτος ἀρμόζων ταῖς σκληροτέραις καὶ οὐ ζεύουσαις φλεγμοναῖς ἡ ἀντὶ τοῦ ἐλαίου τὸ βούτυρον ἐμβαλεῖς καὶ ποιήσεις χρησιμώτερον πρὸς τὰς αὐτὰς διαθέσεις. ^[5]
- 3 78 2 γίνεται δὲ συνεχῶς καὶ τοῦτο· <ὕδατι διαλύεται ὁ ἄρτος ὡς χυλοῦ σύστασιν σχεῖν, καὶ τοῦτῳ> μίγνυται ἔλαιον ἢ βούτυρον, εἴθ' ἔψεται μέχρι συστάσεως τοῦτο ὧν ἐγὼ οἶδα πάντων ἄμεινον πρὸς φλεγμονὰς τὰς ἐπὶ τραύμασι καὶ πρὸς τὸ τάχιον ἐκπυῆσαι τὰ τούτου δεόμενα.
- 3 78 3 ὅπῃ δὲ νεῦρον ἢ νευρῶδές τι διατεθλασμένον, ἐνταῦθα ἐγὼ καὶ πίττης ὑγρᾶς βραχὺ μίγνυνς οἶδα μετρίως λυσιτελὲς ἀποφήνας τὸ ἐπίπλασμα. τοῦτο δὲ καὶ ταῖς ποδαγρικαῖς φλεγμοναῖς ἐπιτήδειόν ἐστιν.
- 3 78 4,5 — Ἄλλη σκευασί α .
- 3 78 5 (2) Ταῖν χερσὶν διατρίψαι τὰ ἔνδοθεν τοῦ ἄρτου χρὴ τοῦ χθιζοῦ· ἐπειδὰν δ' ἀμμῶδες γένηται, καὶ μέλιτι ἐμπλάσσειν χρὴ τὸ ἄλευρον καὶ ἔψοντα εἰς τὸ μέτριον συνιστᾶν πάχος, καὶ εἰ φαίνοιτο καλῶς ἔχειν, ἔλαιον ἐπιχέοντα ἀναμιγνύναι.
- 3 78 6 τοῦτο ἐπιτήδειόν ἐστι ταῖς καθ' ὑποχόνδρια φλεγμοναῖς ἄμεινον δ' εἰ τῷ μέλιτι ὀλίγον ὕδωρ μεμιγμένον εἴῃ· τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐψήσει διαχεῖται.
- 3 78 7 καὶ τὸ ἐκ πυρῶν δὲ καὶ πάλης καὶ τὸ ἐξ ἀλεύρων πυρίνων κατάπλασμα σχεδὸν τὰ αὐτὰ δύναται ποιεῖν, τὰς αὐτὰς ἐπιδεχόμενον σκευασίας. Περὶ τοῦ ἐκ πιτύρων.
- 3 79 1 Τὰ πίτυρα ὧδε χρὴ σκευάζειν· πολλάκις πιλεῖν αὐτὰ προσήκει ὡς λεπτότατα γενέσθαι ἢ ἐν ὀλμῳ κόπτοντα καὶ διασήσαντα τὸ αὐτὸ ποιεῖν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἐπὶ σκίρρων πάντῃ τε ἄλλου σώματος συνισταμένων καὶ ἐφ' ἥπατος καὶ σπληνός· παρασκευάζειν δ' αὐτὸ δι' ὅξυμέλιτος ἢ καὶ τοῦ ἀμμωνιακοῦ μίγνύντας καὶ θερμὸν ἐπιπλάττοντας. λῶον δ' ἂν εἴῃ, εἴ τις ἐξ ἐτέρου ἕτερον ἐπιθεῖη, ὡς μὴ ἐκλείπειν τὴν θάλψιν ποτέ. ^[5]
- 3 79 3 καὶ ὁπότε δ' οἱ ὄρχεις φλεγμαίνοιεν, ὠφελιμώτατον γίνεται τοῦτο· σκευαζέσθω δὲ χωρὶς ὄξους.
- 3 79 4 ἀρμόζοι δ' ἂν τὸ κατάπλασμα τοῦτο καὶ δοθῇσι καὶ τοῖς ἄλλοις φύμασι τοῖς σκληροῖς.
- 3 79 5 πάννυ δὲ καὶ πρὸς τὰ ἰοβόλα συμφέρει ὅξει δευόμενα τὰ πίτυρα ἐξ ἐτέρων ἕτερα ἐπιτιθέμενα. Περὶ τοῦ ἐκ σύκων.
- 3 80 1 Πολυειδεστάτῃ ἐστὶ τοῦ ἐπιπλάσματος τοῦδε ἡ μεταχείρισις καὶ ἐπαρκὴς εἰς πολλά· ἥτοι γὰρ εὖ μάλα κόπτεται ὡς μὴδ' ὅτιοῦν ἀργὸν ἀφείσθαι μέρος, μήτε οὖν αὐτοῦ τοῦ σύκου μήτε, εἰς ὅσον ἀνυστόν, τοῦ σπέρματος, καὶ τῷ οὕτω πεποιημένῳ προσηνεῖας ἕνεκα μύρου ἱρίνου οὐ πολὺ μίγνυται αὐτῷ.
- 3 80 2 ποιεῖ δὲ πρὸς τὰς σκληρότητας τῶν νεύρων καὶ τὰ ἡγκυλωμένα τῶν ἄρθρων καὶ τὰ πέρα τοῦ μετρίου ἐκτεταμένα καὶ πρὸς σκίρρους, καὶ μάλιστα τοὺς τῶν σπληνῶν· ὠφελεῖ δὲ καὶ τοὺς τοῦ ἥπατος.
- 3 80 3 προσλαβὼν δὲ νίτρον ὀλίγον ῥήττει τε κόλπους καὶ σκόλοπας ἀνάγει.
- 3 80 4 εἰ δ' ὁμοίως κοπεῖται τὰ σῦκα καὶ προσλάβοι γλήχωνος ἢ ὀριγάνου ἢ θύμου κόμης ἢ ἀψινθίου, εἰς τὸ λεπτότατον εἰργασμένα, ὕδρωπικοῖς ἀρμόττει καταπλασσόμενον κατὰ τε τῶν ὑποχονδρίων πάντων καὶ τῆς ὀσφύος καὶ τοῦ νώτου παντός.
- 3 80 5

- Ἄλλη ποιήσις. Ἐψεται ὅσον εὐπετῶς διαχεῖσθαι μάλα λίαν τὰ σῦκα, κάπειτα λειοῦται ὁμοῦ
τινι μέρει τοῦ ὕδατος ἐν ᾧ ἤψηται, εἴτα κρίθινον ἄλευρον ἢ πύρινον ἢ καὶ ἄρτος μίγνυται
αὐτοῖς καὶ συνεργάζεται ὡς μάλιστα, καὶ ἔψεται αὐθις ἄχρι συστάσεως καταπλάσματος.
- 3 80 6 ἀρμόζει δὲ φύμασι τοῖς μὴ ῥαδίως πεπαινομένοις καὶ παρωτίσιν, ἃς ἐκπύσκεσθαι χρή, καὶ
δοθῆσιν.
- 3 80 7 λίπει δ' εἴ τις ἐθέλει χρῆσθαι, βούτυρον μιγνύειν· εἰ δὲ καὶ πηγάνου φύλλα τριφθέντα λεῖα
μιχθείη, τὰς ἐν τοῖς ἐντέροις ὁδύνας ὑπὸ πνεύματος γινομένας ὀνίνησιν· λίπος δὲ μιγνύσθω ἢ
ἔλαιον ἔνθα κύμινον ἢ πήγανον ἐνήψηται. Ἄκοπα.
- 3 81 t —Ἄκοπον τὸ δεκάμοιρον. Νάρδου στάχυος, φύλλου, εὐφορβίου, πεπέρεως, κόστου, ἀδάρκης
ἀνὰ ρ α , μαστίχης ρ α , ὀποβαλσάμου ρ ζ , νάρδου ρ α , κηροῦ ρ γ .
- 3 82 t Τὸ πεντάμοιρον. Στύρακος ρ α , μαστίχης ρ β , κηροῦ λευκοῦ ρ γ , ὀποβαλσάμου ρ δ , νάρδου ρ
ε .
- 3 83 t Ἄκοπον χρῖσμα τὸ διὰ καστορίου πρὸς παραλύσεις καὶ τὰς κεχρονισμένας διαθέσεις. Ὑσσώπου
ρ γ , τερμινθίνης ρ γ , μυελοῦ ἐλαφείου ρ δ , ἀμμωνιακοῦ, χαλβάνης, καστορίου, πεπέρεως
λευκοῦ, εὐφορβίου, ἀδάρκης, νίτρου ἀφροῦ, ὀποπάνακος ἀνὰ ρ β , ἐλαίου στυρακίνου ρ α ,
ἐλαίου ἱρίνου ρ θ , ἐλαίου παλαιοῦ ρ δ , κηροῦ ρ α .
- 3 83 2 σκεύαζε. Ἄλλο ἀπλοῦν.
- 3 84 1 Βούτυρον καὶ ῥητίνη ἢ κολοφωνία, κηρὸς λευκὸς νέος ἴσα τῷ σταθμῷ τηκόμενα. Πρὸς τὰς
κατεψυγμένας διὰ γῆρας ἕξεις.
- 3 85 1,2 Λουόμενος ρύμματα πυροῦντι χρήσθω τῷδε. καλαμίνθην καὶ τὸ σάμψυχον καὶ τὸ ὕσσωπον καὶ
δαφνίδας καὶ τὴν τῶν στεφανωμάτων λιβανωτίδα καὶ λίθον πυρίτην καὶ ἄλας καὶ τρύγα
κεκαυμένην καὶ νίτρον καὶ κίσσηριν τὸ κατὰ λόγον ἐκάστου καὶ βραχὺ νάπυος καὶ τῆς ἀγρίας
σταφίδος καὶ κόκκου Κνιδίου.
- 3 85 3 ἀπὸ δὲ τοῦ λουτροῦ ἀκόπῳ χρήσθω τῷδε. Ἄκοπον μετὰ λουτρόν.
- 3 86 1 Μύρον νάρδινον καὶ ἀμαράκινον καὶ Κομμαγηνόν, ἐκάστου μνᾶς τέταρτον, σικύου ἀγρίου
ρίζης καὶ βρυωνίας, ἐκατέρου μνᾶς ἥμισυ, κάχρυ καὶ πύρεθρον καὶ εὐφόρβιον καὶ ζιγγίβερι καὶ
ἀλκυόνιον ξηρὸν καὶ κόστον ἄγοντα ἀνὰ < δ , πέπερι δὲ μακρὸν καὶ φύλλα ξηρὰ ῥοδοδάφνης
ἐκατέρου < β , μίαν δὲ θείου ἀπύρου καὶ μίαν χυλοῦ θαψίας. λείοις πᾶσιν εὖ μάλα τὰ μύρα
καταχεῖται καὶ ἐπὶ πολὺ συντρίβεται. [5]
- 3 86 3 τούτῳ καὶ πάρετοί τινες γενόμενοι κατέστησαν. Πρὸς ἄχροιαν καὶ πελιώματα.
- 3 87 1 Καλὸν ἐστὶν ἔλαιον ἐνεψηθείσης αὐτῷ βρυωνίας ρίζης ἐπὶ μακρόν· τοῦτο καὶ τετανδὸν
ἐργάζεται τὸ σῶμα.
- 3 87 2 αἶρει δὲ τὰ πελιώματα βολβῶν λείων < ζ , πνεύμονος τράγου κεκαυμένου < ζ , στρουθίου < η .
- 3 87 3 τοῦτο κατάπλασσε προπυριῶν ἀφεψήματι ραφάνων ἢ ἀψινθίῳ. Ἐκ τῶν Ῥούφου χρῖσμα
ἐντεῖνον ἐνεργότερον.
- 3 88 1 Σμύρνης, θείου, κνήκου τοῦ ἐντὸς ἀνὰ < α , μελανθίου < β καὶ πυρέθρου ἄγον ὀβολοὺς β καὶ
κόκκους πεπέρεως μέλανος λ , Κνιδίους δὲ κ καθαρούς.
- 3 88 2,3 κόψας ὁμοῦ λείανε ἅμα σκίλλη καταγούση < α · ἐπὴν δὲ καλῶς ἔχη, τήξας κηροῦ βραχὺ σὺν
ἐλαίῳ κικίνῳ καὶ μέλιτι ἐπιχέων τρίβε.
- 3 88 4 πλῆθος δ' ἔστω τοῦ μέλιτος καὶ τοῦ ἐλαίου ἐκατέρου κ ο α .
- 3 88 5 ἔνιοι δὲ τῷ χρίσματι τούτῳ καὶ τῆς ἔδρας παράπτονται, πρὸ δὲ τῆς μίξεως ὀθόνη πρὸς τὸ
ἀκριβῶς ἐκμάσσεσθαι. Ἰσχιαδικόν.

- 3 89 1 Κυπρίνου ἐλαίου, ἄξουγγίου ἐλαίου παλαιοῦ ἀνὰ [?] α, κηροῦ Ϝ ϝ, θείου ἀπύρου < ιε, ἀδάρκης < ι, νίτρου < ιβ, πεπέρεως < ις, πυρέθρου < ι, πηγάνου ἀπαλοῦ < η, ὀριγάνου < ις, δαφνίδων < ιβ, εὐφορβίου < ιβ.
- 3 89 2 τὰ τηκτὰ κατὰ τῶν ξηρῶν. Τὸ διὰ κισσοῦ ποιοῦν πρὸς κόπους καὶ πᾶσαν νεύρων ἢ μυῶν συμπάθειαν.
- 3 90 1 Τήλεως [?] α, δαφνίδων κόκκοι ϱ, κυπαρίσσου σφαιρία κ, βράθυος [?] α, λιβανωτίδος [?] α, ἐλαίου Σαβίνου ἢ παλαιοῦ [?] ι, κηροῦ [?] α, τερμινθίνης Ϝ ϝ, πιτυΐνης [?] α, ὁποῦ κισσοῦ Ϝ δ, ὕδατος ξ'γ.
- 3 90 2 τὰς βοτάνας κόψας βρέχε εἰς ὕδωρ ἡμέρας τρεῖς, εἴτ' ἐπεμβαλὼν τὸ ἔλαιον ἔψε ἀρκούντως καὶ διυλίσας ἐπέμβαλλε τὰ τηκτὰ, τὸν δ' ὁπὸν τοῦ κισσοῦ λείου μετὰ τάχους καὶ ψύξας κατάχει τὰ τηκτὰ εἰς θυίαν καὶ ἀνελόμενος χρῶ. Ἰσχιαδικὸν σύγχρισμα δραστικόν.
- 3 91 1 Εὐφορβίου Ϝ ε, πεπέρεως Ϝ ϝ, ὁποπάνακος Ϝ ϝ, ἀδάρκης Ϝ ε, καστορίου [?] α, σαμψύχου Ϝ β, κυκλοπάνακος Ϝ ϝ, στρουθίου Ϝ δ, πυρέθρου Ϝ δ, ἐλαίου κυπρίνου [?] δ, ἐλαίου ἱρίνου [?] γ, ἐλαίου Σικωνίου [?] γ, ἐλαίου δαφνίνου [?] γ, κηροῦ [?] β, ὕσσώπου ὕγροῦ, τερμινθίνης ἀνὰ [?] β.
- 3 91 2 — Ἰσχιαδικὸν παρὰ τοῦ Εὐτονίου ἀρχιητρο ὕ. Ἐλαίου παλαιοῦ ξ'α, σικύου ἀγρίου σφαιρία ε ἔψε ἐν τῷ ἐλαίῳ, ἕως φρυγῶσιν κηροῦ Ϝ ϝ, πυρέθρου Ϝ α, θείου ἀπύρου Ϝ ϝ, τερμινθίνης Ϝ ϝ, εὐφορβίου Ϝ β, σταφίδος ἀγρίας Ϝ α, κάχρυος Ϝ α, θαψίας Ϝ α, δικτάμνου Ϝ β, ἀδάρκης Ϝ α. Τὸ μετασυγκριτικόν. ^[5]
- 3 92 1 Ὅποπάνακος, ἀμμωνιακοῦ, τερμινθίνης, καστορίου, ὕσσώπου, εὐφορβίου, χαλβάνης, ἀδάρκης ἀνὰ Ϝ β, πεπέρεως λευκοῦ, μυελοῦ ἐλαφείου ἀνὰ Ϝ α, δαφνίνου, στυρακίνου ἀνὰ Ϝ δ, ἱρίνου Ϝ ϝ, κηροῦ, ἐλαίου παλαιοῦ, ἀμαρακίνου ἀνὰ [?] α.
- 3 92 2 τούτων δὲ τὸν μὲν ὁποπάνακα ὄξει δεῖ λειοτριβεῖν ἐν θυίᾳ, μέχρι γλοιοῦ πάχος ἔχη, τὸν δὲ κηρὸν καὶ τὸ ἔλαιον τήξας πρόσβαλλε τὸ ἀμμωνιακὸν σεσησμένον, εἴτα τὰ λοιπὰ τῶν τηκτῶν, μετὰ τοῦτο δέ, ἀρθείσης ἀπὸ τοῦ πυρὸς τῆς χύτρας, προσέμπασσε τὰ ξηρὰ κατὰ τῶν ἐν τῇ θυίᾳ καὶ συνεκλεάνας ἀπόθου. Τροχίσκοι. ^[5]
- 3 93 t — Ὁ Ἀνδρώνειος τροχίσκος. Χαλκάνθου < β, σμύρνης < β, λιβάνου < δ, σχιστῆς < δ, σιδίων < η, ἀριστολοχίας < η.
- 3 93 2 οἶνω αὐστηρῶ ἀναλαμβάνων χρῶ, ὄξει διαλύων δ' ἐπίχριε. Ὁ Μούσα.
- 3 94 1 Στυπτηρίας σχιστῆς, ἀλόης, σμύρνης ἀνὰ < ϝ, κρόκου < γ, κροκομάγματος < γ, χαλκοῦ κεκαυμένου < ϝ, χαλκάνθου < ϝ, ῥοιᾶς κυτίνων < ϝ.
- 3 94 2 οἶνομέλιτι ἀναλάμβανε. Ὁ Ἄρης πρὸς ὑπώπια, λειχήνας, σπίλους, ὑπερσαρκώματα, σύριγγας καὶ ἄλλα πολλά.
- 3 95 1 Σινωπίδος, ἰοῦ ξυστοῦ, λιβάνου ἄρρενος, στυπτηρίας σχιστῆς ἴσα, ὄξους τὸ ἀρκοῦν. Ὁ τῆς Ἥρης πρὸς νομὰς πάσας, μάλιστα δὲ τὰς ἐν αἰδοίοις καὶ στόματι.
- 3 96 1,2 Κρόκου < η, στυπτηρίας < ϱ, σμύρνης < η. ἄνιε ὄξυμέλιτι καὶ πτύγμα βρέχων χρῶ.
- 3 97 t Τροχίσκος ὁ διὰ χάρτου πρὸς νομὰς. Χάρτου κεκαυμένου < λβ, τιτάνου, ἀρσενικοῦ, σανδαράκης ἀνὰ Ϝ α.
- 3 97 1 ἀρνογλώσσου χυλῶ ἀναλάμβανε. Τροχίσκος πρὸς ἀλφούς, λεύκας, λέπρας, λειχήνας.
- 3 98 1 Ἑλλεβόρου λευκοῦ, πεπέρεως μακροῦ, κάχρυος, ἀλκυονίου, θείου ἀπύρου, σανδαράκης, καλάμου ἀρωματικοῦ, ἀδάρκης ἴσα λεῖα σήσας ἐν ὄξει λείου καὶ ποιεῖ τροχίσκους, ἀνατρίψας δὲ τὰ μέρη ράκει καὶ χρίσας ἕα ἡλιοῦσθαι ἐπὶ πολὺ. Τροχίσκος ὁ κροκώδης.

- 3 99 1 Σμύρνης < β , καστορίου < β , κρόκου < γ , ὁποῦ μήκωνος, σελίνου σπέρματος, ὕσώπου, στύρακος ἀνὰ < α , ὕοσκάμου σπέρματος ἀνὰ < ζ .
- 3 99 2 ὕδατι ἀναλαβὼν ποίει τροχίσκους τριωβολιαίους. Λειχηνικὸς τροχίσκος.
- 3 100 1 Χαλκίτεως, μίσυος, θείου ἀπύρου, χαλκάνθου, λιβάνου ἀνὰ < δ , συκῆς φύλλων χλωρῶν < ζ .
- 3 100 2 ὄξει ἀναλάμβανε. Τροχίσκος πρὸς δυσεντερικούς, αἰμοπτοϊκούς, ῥοῦν γυναικεῖον.
- 3 101 1 Ὑποκιστίδος χυλοῦ, γῆς Σαμίας, κηκίδος ὁμφακίτιδος, ἀκακίας κιρρᾶς ἀνὰ < η .
- 3 101 2 ἀναλάμβανε ὕδατι ὁμβρίῳ. ἡ χρῆσις ἐπὶ μὲν δυσεντερικῶν ἐνίεται μετὰ χυλοῦ ὀρύζης ἢ φακῆς ἢ τινος τοιούτου· ἐπὶ δ' αἰμοπτοϊκῶν ἐν κυάθῳ ψυχροῦ ὕδατος τοῦ φαρμάκου < α . ἐπὶ δὲ ῥοῦ γυναικείου ὁμοίως ἐνίεται μετὰ τινος χυλοῦ ἢ προστίθεται ἐν κροκίδι ἐρίου ἀνεθείς χυλῶ στρύχνου ἢ πολυγόνου ἢ ἀρνογλώσσου ἢ τινος τοιούτου. Τροχίσκος ὁ Πασίωνος. ^[5]
- 3 102 1 Λεπίδος χαλκοῦ < ιβ , χαλκοῦ κεκαυμένου, ἀλὸς ἀμμωνιακοῦ, στυπτηρίας στρογγύλης, ἰοῦ ξυστοῦ, λιβάνου ἀνὰ < η .
- 3 102 2 τρίβε χαλκόν, ἄλας, ἰόν, λεπίδα, στυπτηρίαν, ὄξος ἐπιβαλὼν ἐν ἡλίῳ· ὅταν δὲ παντελῶς λειωθῇ, ἐπιβάλλε τὸν λίβανον καὶ τρίψας ἱκανῶς, ὅτε συστραφῇ, ποίει τροχίσκους ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως ὄξει διαλύων ἐπίχριε. Ποδαγρικὸς ὁ Πρόκλου.
- 3 103 t Ἰᾶται ποδάγραν καὶ ἰσχιάδα καὶ καθόλου πάσας ἀρθρίτιδας καὶ πόνους πάντας ἐπ' ἐνιαυτὸν πινόμενος, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν ἀκριβεστέραν ἀπεργάζεται, καθαίρων πρῶως δι' οὖρων, καὶ τὸ ὅλον σῶμα ὑγιεινότερον κατασκευάζει· ἰᾶται καὶ ἐπιληψίας, σκίρρους ἥπατος καὶ σπληνός. Χαμαίδρυος Ϝ θ , κενταυρείου λευκοῦ ἐγκάρπου Ϝ η , ἀριστολοχίας μακρᾶς ὀρεινῆς Ϝ ζ , γεντιανῆς ἀτρήτου Ϝ ζ , ὑπερικοῦ Ϝ ε , πετροσελίνου Ϝ γ , φοῦ Ϝ γ , ἀγαρικοῦ Ϝ α , μέλιτος κ ο β .
^[5]
- 3 103 2 κόπτε καὶ σῆθε ἰδίᾳ ἕκαστον καὶ μίξας μάλασσε τῷ μέλιτι καὶ κόψας πλάσσε τροχίσκους ἀνὰ < α .
- 3 103 3 ἡ δὲ χρῆσις καὶ πόσις εὐπέπτω περὶ ὥραν τρίτην μετὰ τὸ διακεχωρηκέναι τὴν γαστέρα· ἀνιέσθω δ' ὕδατι θερμῷ κυάθοις δυσί, καὶ λαβὼν βαδίζετω ἢ αἰωρεῖσθω.
- 3 103 4 ἡ δ' ἀρχὴ τῆς πόσεως μὴ ἐν θέρει γενέσθω, ἀλλ' ἐν τινι τῶν ἄλλων ὥρων.
- 3 103 5 διάστημα δὲ πρὸς τὸ λουτρὸν ἢ τὴν τροφήν ὥραι τρεῖς ἔστωσαν· ἀπεπτήσαντι δὲ πάντως φυλακτέα μὲν ἢ πόσις, ἀναπληρούσθω δ' ὁ τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμερῶν ἀριθμὸς. ἔστω δ' ἡ δίαιτα εὐχυμος, εὐπεπτος, μὴ πλησμονὴν ἐργαζομένη.
- 3 103 6 κράμβην δ' ἐσθίειν τοῖς ἀρθριτικοῖς παραινῶ· ἔχει γάρ τι ἀντιπαθές· οἶνω δὲ συμμέτρῳ χρῆσθαι δεῖ καὶ συμμέτρως κεκραμένῳ μετὰ τὴν τροφήν. Ὁ δι' ἡλέκτρον τροχίσκος.
- 3 104 t Ποιεῖ πρὸς αἰμοπτοϊκούς, βήττοντας χρονίως, φθισικούς, ἀναφορικούς, ἐμπυϊκούς, κοιλιακούς, δυσεντερικούς, ἐμπνευματούμενους ἔστι δὲ καὶ ὥτικὴ ἀγαθή.
- 3 104 1 Ψυλλίου κεκαθαρμένου < μ (οἱ δὲ κ), Ἰλλυρικῆς μαστίχης, ἡλέκτρον ῥινήματος, κρόκου ἀνὰ < λ , ὀπίου < ιε . ψύλλιον βαλὼν εἰς ὕδωρ θερμὸν ἕα βρέχεσθαι καὶ ὅταν γλίσχρον καὶ κολλῶδες γένηται τὸ ὕδωρ, ἔκθλιβε τὸ ὑγρόν· ἐκ τούτου σκευάσας τὸ φάρμακον ἀνάπλαττε τροχίσκους καὶ δίδου τριώβολον εἰς ὕπνον ἀπερχομένοις ἔστωσαν δὲ τοῦ ὕδατος ξγ .
- 3 105 t Τροχίσκος ὁ διὰ τῆς ἀκακίας πρὸς ποδαγρικούς καὶ ἀρθριτικούς καὶ φλεγμονὰς καὶ τὰ κνησμώδη πάντα κατ' ἀρχὰς καταχριόμενος.
- 3 105 1 Ἀκακίας μελαίνης καὶ ξανθῆς ἀνὰ Ϝ δ , κόλλης τεκτονικῆς (ἄμεινον δ' ἰχθυοκόλλης) Ϝ δ , ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος Ϝ β , ἀλόης Ϝ β , γλαυκίου Ϝ β , λιβανωτοῦ ἄρρενος, ἔλλεβόρου λευκοῦ καὶ μέλανος ἀνὰ Ϝ α .

- 3 105 2 ὄξει σκιλλητικῶ ἀναλάμβανε καὶ ποίει τροχίσκους. ἐπὶ δὲ τῆς χρείας τῷ αὐτῷ ὄξει ἄνιε καὶ
κατάχριε καὶ ἔα ξηραίνεσθαι καὶ ἀπόπεμπε εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ ὅταν ἐπανέλθῃ, τῇ αὐτῇ
χρήσει χρῶ. Τροχίσκος ἡμικρανικός.
- 3 106 1 Καρδάμου σπέρματος < δ , πηγάνου φύλλων χλωρῶν < δ , ὀπίου < α .
- 3 106 2 ὄξει. Ξηρία.
- 3 107 t —Ξηρίον ἀπουλωτικόν. Ὀστρέων κεκαυμένων < β , μάννης < α , καδμείας ὀβολοῦς δ .
- 3 107 2 λείοις χρῶ καὶ πρὸς νομάς. Ἄλλο ἀπουλωτικὸν ποιοῦν καὶ πρὸς τὰ κακοήθη καὶ πρὸς νομάς.
- 3 108 1 Πίτυος φλοιοῦ < ζ , κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου < δ , ἰοῦ ξυστοῦ < β .
- 3 108 2 λείοις χρῶ. Κεφαλικόν.
- 3 109 t Ἀφίστησι λεπίδας, ἀνάγει ὅστ᾽ διεφθορότα καὶ τὰ κοῖλα σαρκοῖ. Ἴρεως < δ , πάνακος < δ ,
ἀριστολοχίας < β , λιβάνου < β , μάννης < β .
- 3 109 2 πάντα κόψας καὶ σήσας χρῶ κατ' ἰδίαν καὶ μετὰ μέλιτος. Ἄλλο ἐσχαρωτικὸν καὶ τύλων
ἐκκοπτικὸν καταπασσόμενον καὶ προστριβόμενον πυρῆνι μύλης ἔστι δὲ καὶ κατασταλτικόν.
- 3 110 1,2 Χαλκίτεως ὠμῆς < η , καδμείας < δ . ἀναλαμβάνεται ὄξει δριμυτάτῳ καὶ ξηραίνεται καὶ
λεαίνεται.
- 3 111 t Σηπτὸν ἀνώδυνον. Ἀρσενικοῦ, χαλκίτεως, σανδαράκης ἀνὰ < δ , τιτάνου < η .
- 3 112 t Ἡ Ῥοδιακὴ καταστέλλουσα τὰ ὑπερσαρκοῦντα. Κηκίδος ὀμφακίτιδος < θ , λεπίδος χαλκοῦ < ε ,
χαλκάνθου < γ , στυπτηρίας σχιστῆς < δ .
- 3 112 2 τὴν ἡμίσειαν κηκίδα καῦσον καὶ σβέσον οἶνω. Τὸ διὰ χάρτου.
- 3 113 1 Χάρτου κεκαυμένου Ϝ ζ , ἀρσενικοῦ, σανδαράκης, τιτάνου ἀνὰ < δ .
- 3 113 2 εἰ δὲ τροχίσκους ποιῆσαι βούλει, χυλῷ ἀρνογλώσσου ἢ οἶνω αὐστηρῷ ἀναλάμβανε. Πρὸς
νομάς.
- 3 114 1 Χαλκίτεως, μίσυος, λεπίδος, κηκίδος ἴσα. Καυστικὸν ἄδηκτον ἀλλοτριοῦν παραχρῆμα.
- 3 115 1,2 Ἀσβέστου Ϝ α , φέκλης < α , νίτρου Ϝ [?] . Λεάνας ἔψε ἐν στακτῇ συκίνη < ἦ > ὄξει, ἕως δις ἢ
τρὶς ζέσῃ· ἐχέτω δὲ πρὸ τοῦ ἔψεσθαι γλυκέος πάχος.
- 3 115 3 εἰ δ' ἐμπλαστῶδες βούλει γενέσθαι, ἱζῶ ἀναλάμβανε ἀνεθέντι ἀτμῷ ὕδατος θερμοῦ. Ἀνθηρὰ ἐκ
τῶν Φιλουμένου πρὸς τὰ ἐν τῷ στόματι ἔλκη.
- 3 116 1 Σανδαράκης, Ἴρεως ἀνὰ < δ , κυτέρου < η , κρόκου, σμύρνης, στυπτηρίας σχιστῆς ἀνὰ < β ,
ρόδων ἄνθους < α . Κολλύρια.
- 3 117 t —Τὸ Λιβυανόν. Στίμμεως κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου < ιβ , καδμείας κεκαυμένης καὶ
πεπλυμένης < ιβ , ψιμυθίου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου < ις , ἀμύλου < ις , σποδίου < η ,
ἀστέρος Σαμίου < η , μολύβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου < η , < τραγακάνθης < η > ,
σμύρνης < η , ὀπίου πεφωσμένου < η , κόμμεως < α · πρὸς τὴν ἀνάληψιν ὧν προσφάτων κ τὸ
λευκόν, ὕδωρ ὄμβριον. ^[5]
- 3 118 t Σύλλουτρον τὸ Ἀπολλιναρίου. Ψιμυθίου < κδ , καδμείας < η , χαλκοῦ κεκαυμένου < ιβ , σμύρνης
< β , ἀλόης < β , κρόκου < β , ἀκακίας < δ , τραγακάνθης < η , ἀμύλου < ζ , ὀπίου < ιβ , κόμμεως <
ι , ὕδωρ ὄμβριον.
- 3 119 t Κύκνος ξανθὸς Βάσσου πρὸς ῥεύματα καὶ περιωδυνίας καὶ ἐλκώσεις δι' ὧν ἢ ὕδατος.
- 3 119 1 Καδμείας κεκαυμένης καὶ πεπλυμένης < λβ , ψιμυθίου πεπλυμένου < ις , σποδίου < ις , ὀπίου
πεφωσμένου < η , ἀκακίας κερῆς, ἀμύλου, κόμμεως, τραγακάνθης ἀνὰ < δ , ὕδωρ ὄμβριον. Τὸ
δι' ἐρείκης.

- 3 120 1 Ἐρείκης καρποῦ, σμύρνης, ὀπίου ἀνὰ < β , χαλκοῦ κεκαυμένου < α , κόμμεως < ζ , ἀκακίας < ζ , καδμείας < ζ , ὕδωρ ὄμβριον. Τὸ οὐράνιον πρὸς ἔλκη, φλυκταίνας, ῥήξεις, ἐπικαύματα, προπτώσεις, σταφυλώματα, ὑποπύους, διαβρώσεις, νομάς, ἄνθρακας καὶ πρὸς πάσας τὰς μεγάλας διαθέσεις, μάλιστα δὲ τρυφεροφθάλμοις καὶ χαροποῖς.
- 3 121 1 ἐν ἀρχαῖς ὕδαρεστέως ἐγχυματίζε· ὅταν δὲ λεπτὸν καὶ δηκτὸν ἦ καὶ πυρῶδες τὸ ρεῦμα, χρῶ μετὰ γάλακτος· ὅταν δ' ἀνακαθαρθῇ, καὶ παχὺ ρεῦμα διαλυῖσαι θέλῃς, δι' ὕδατος.
- 3 121 2 Γῆς Σαμίας ὠπτημένης Ϝ γ , σποδίου πεπλυμένου Ϝ α , καδμείας κεκαυμένης καὶ πεπλυμένης Ϝ β , στίμμεως πεπλυμένου Ϝ β , λεπίδος πεπλυμένης Ϝ δ , ὀπίου < ζ , κόμμεως Ϝ δ , ὕδωρ ὄμβριον. Κολλύριον τὸ ἀχάριστον πρὸς τὰς μεγίστας ἐπιφοράς.
- 3 122 1 Ποιεῖ μάλιστα ἐπὶ τῶν ἀγροικοτέρων. Καδμείας < ις , ἀκακίας < η , χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου < η , ὀπίου < δ , ἐρείκης καρποῦ < δ , σμύρνης < δ , κόμμεως < ζ .
- 3 122 2,3 ὕδατι ἀναλάμβανε. ἡ χρῆσις διὰ γάλακτος γυναικείου· ἡ κρᾶσις μέση.
- 3 122 4 ὅταν δ' οὐδὲ ἦ ἐπιφορά, ἀλλ' ἡ διάθεσις περὶ τοὺς ὀφθαλμούς ἦ, ἀπέχεσθαι δεῖ τοῦ κολλυρίου. Τὸ διὰ λιβάνου πρὸς ρεύματα καὶ χημώσεις.
- 3 123 1 Καδμείας κεκαυμένης καὶ πεπλυμένης < κ , λιβάνου < κ , ψιμυθίου πεπλυμένου < μ , ὀπίου < ζ , κόμμεως < ζ .
- 3 123 2 ὕδατι ὄμβριῳ. Κύκνος πρὸς ἔλκη παντοῖα, ἐπιφοράς, περιωδυνίας, ὑποπύους ὀφθαλμούς.
- 3 124 1 Σποδίου πεπλυμένου < δ , γῆς Σαμίας, ἀμύλου, ἀκακίας, ὀπίου ἀνὰ < δ , τραγακάνθης < β .
- 3 124 2,3 ὕδατι ὄμβριῳ. ἡ χρῆσις δι' ὡοῦ. Λιβυανὸν πρὸς φλύκτεις, ἐπικαύματα, ῥήξεις, κοιλώματα, πρὸς ὑποπύους ὀφθαλμούς, χημώσεις, σταφυλώματα, πρὸς περιωδυνίας καὶ διαθέσεις· καὶ οὐλὰς ἀποσμήχει.
- 3 125 1 Καδμείας κεκαυμένης καὶ πεπλυμένης < ις , ψιμυθίου < γ , σμύρνης < ιβ , στίμμεως κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου < ιβ , μολύβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου < η , ὕδωρ· καὶ πρὸς τῇ ἀναλήψει ὧν κ τὸ λευκόν. ἐν ἄλλῳ καὶ ὀπίου < β . Τὸ διὰ κέρατος ἐλάφου πρὸς ἔλκη, φλύκτεις· καὶ οὐλὰς ἀποσμήχει.
- 3 126 1 Κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου < δ , λιβάνου < δ , μολύβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου < β , <λεπίδος χαλκοῦ < β ,> ὀπίου < α , κόμμεως < δ , ὕδωρ ὄμβριον. Δημοσθένους τὸ Νείλου διάρροδον.
- 3 127 1 Ῥόδων ἀπαλῶν < δ , κρόκου < β , μήκωνος ὀβολός, νάρδου ὀβολός, κόμμεως < α , ὕδωρ.
- 3 127 2 ποιεῖ δὲ πρὸς χημώσεις καὶ προπτώσεις καὶ φλυκταίνας καὶ ἔλκη προέχοντα καὶ ῥυπαρὰ καὶ πρὸς περιωδυνίας καὶ τραχέα βλέφαρα. Τὸ Μηδικόν.
- 3 128 1 Γλαυκίου < δ , σαρκοκόλλης < δ , κρόκου < α , τραγακάνθης < β . Λεάνας ἐν ὕδατι τὰ ἄλλα, ὅταν καλῶς ἔχη, προβεβρεγμένην τὴν τραγάκανθαν συλλέανον καὶ ἀναπλάσας χρῶ πολλάκις ὑπαλείφων παχυτέρῳ.
- 3 129 t Τὸ σποδιακὸν ποιοῦν πρὸς φλεγμονὰς καὶ ρεύματα. Λιβάνου, στίμμεως ἀνὰ < ρ , καδμείας, ψιμυθίου ἀνὰ < κδ , Σαμίας γῆς ἀστέρος < γ , μήκωνος < γ , κόμμεως < ιε .
- 3 129 2 λέαινε ἐν θαλλείας χυλῷ, ποίει δὲ τὸν χυλὸν οὕτως· τὰ ἀπαλώτατα φύλλα τῆς ἐλαίας πλυθέντα κόψας ἐν ὀλμῳ, σύμμετρον ὕδατος παραχέων, δι' ὀθονίου καθαροῦ ἀπόθλιψον. Νάρδιον.
- 3 130 1 Καδμείας < ιβ , χαλκοῦ κεκαυμένου < γ , στίμμεως < κ , νάρδου Συριακῆς < δ , ἀκακίας < ι , κόμμεως < κ , κρόκου < β .
- 3 130 2

λέαινε ὀμβρίῳ ὕδατι. Κολλύρια μήτε ἐμπλάσσοντα μήτε παχύνοντα τὰ ὑγρά, ἀλλὰ χέοντα καὶ ἐκκρίνοντα, οἷά ἐστι τὸ ἀρωματικὸν καὶ τὸ Χιακόν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀρωματικὸν τοιόνδε· Πομφόλυγος < ε , χαλκοῦ κεκαυμένου < β , σμύρνης < γ , λίθου αἱματίτου < δ , πεπéρεως λευκοῦ κόκκοι ιη , κρόκου < β , κόμμεως < γ .

3 131 2 οἶνω Χίῳ ἢ Φαλερίνῳ χρῶ. Τὸ δὲ Χιακόν· Σποδίου < γ , χαλκοῦ κεκαυμένου < γ , κρόκου < α , σμύρνης < δ , μηκωνίου < δ , πεπéρεως λευκοῦ κόκκοι ιβ , κόμμεως < α .

3 132 1 λέαινε οἶνω Χίῳ ἀθαλάσσω ἢ Ἀμηνάιῳ. Ξηρὸν πρὸς τοὺς ψωρώδεις κανθοῦς.

3 133 1,2 Χαλκίτεως < ε , καδμείας < ε . λεία ἐντίθεται εἰς ἀγγεῖον κεραμεοῦν, καὶ βάλλεται τὸ χυτρίδιον εἰς ὄξος κεκραμένον, ὥστε ἔξω μὲν βρέχεσθαι τὴν χύτραν, ἔσωθεν δ' αὐτῆς μὴ παραρρυῆναι τὸ ὑγρόν, καὶ ἀφίεται ἡμέρας ζ , εἴτα ξηραίνεται.

3 134 t Κολλύριον τὸ διακεντητόν. Καδμείας < δ , ἰοῦ < α , μίσυος ὀπτοῦ τριώβολον, πεπéρεως λευκοῦ < γ , κόμμεως < β .

3 134 2 ποιεῖ δὲ πρὸς ἀμβλυωπίας καὶ πρὸς ἀρχομένας ὑποχύσεις καὶ λεπτύνει· ἔστι δὲ θερμόν. Ἡ Ἑρασιστράτου πάγχρηστος, ὑγρά, θαυμαστή, ποιοῦσα πρὸς φλεγμονὰς τῶν ὀφθαλμῶν καὶ πρὸς τὰς ἀρχομένας ὀφθαλμίας καὶ βλέφαρα τραχέα, καὶ σχεδὸν περὶ πᾶσαν ὀφθαλμίαν τῶν ἐνεργῶν· ἐχρήτο δ' αὐτῇ καὶ πρὸς αἰδοῖα ἡλκωμένα καὶ ὥτα πυορροοῦντα καὶ παρίσθμια καὶ σταφυλὰς καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος ἄλλως οὐχ ὑγιαζόμενα ἔλκη καὶ μελανίας τὰς ἐπὶ τῶν ἐλκῶν καὶ τὰ ἐν τοῖς μυκτῆρσι γινόμενα πάθη καὶ τὰ ἐν τῷ στόματι. ^[5]

3 135 1 Ἦστι δὲ χαλκοῦ κεκαυμένου < β , σμύρνης < α , μίσυος ὀπτοῦ < α , πεπéρεως ὀβολοὶ ιβ , κρόκου τριώβολον.

3 135 2 οἶνω Χίῳ λεαίνεται, εἴτα μίγνυται γλυκέος κ ο α , καὶ πάλιν λεαίνεται, ἕως μιγῇ τὸ φάρμακον, εἴτ' εἰς χαλκοῦν ἀναληφθὲν ἀγγεῖον ἔψεται ἐπὶ μαλακοῦ πυρός, μέχρι γένηται ἰξῶδες, εἴτα μεταχεῖται εἰς χαλκὴν πυξίδα καὶ τελέως ἔχει πρὸς τὰς εἰρημένας χρείας. Κολλύριον πρὸς τὰ καθαρὰ ἔλκη καὶ ἀκάθαρτα καὶ τὰ νεμόμενα καὶ τὰς ὑπεροχάς, ἔτι δὲ παλαιὰς διαθέσεις καὶ τραχέα βλέφαρα καὶ συκώσεις καὶ ἐκτροπὰς καὶ ἥλους καὶ σταφυλῶματα καὶ ῥεύμα πᾶν καὶ περιωδυνίας καὶ ψωροφθαλμίας· ποιεῖ δὲ καὶ τὰς οὐλὰς λείας ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀνθρακώσεις καὶ τὰς πυώσεις (παραδιθεῖν γὰρ < ἄν > τὸ πύον), καὶ καθόλου κάλλιστον πρὸς πάντα τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς. ^[5]

3 136 1 Ἦστι δὲ σποδίου < γ , χαλκάνθου < β , κρόκου < α , σμύρνης ὀβολοὶ δ , μηκωνίου ὀβολοὶ δ , πεπéρεως λευκοῦ κόκκοι ιβ , κόμμεως < α , οἶνου Χίου αὐστηροῦ ἢ Ἀμηνάιου τὸ ἱκανόν. Ἄλλο πρὸς τὰ καθαρὰ ἔλκη καὶ ἤδη δεόμενα πληρώσεως καὶ ἀπουλώσεως, τὸ τοῦ Κλέωνος λεγόμενον, ᾧ καὶ ἡμεῖς χρώμενοι εὐαρεστοῦμεν· πάνυ γὰρ βαθύτατα ἔλκη πληροῖ τάχιστα καὶ κατουλοῖ συντόμως λεπταῖς καὶ ἀδήλοις οὐλαῖς καὶ ἀφλέγμαντα τὰ ἔλκη διατρεῖ.

3 137 1 Ἦστι δὲ σποδίου < α , μολύβδου κεκαυμένου μετὰ θείου ἀπύρου καὶ πεπλυμένου < δ , λεπίδος στομώματος πεπλυμένης < α καὶ τριώβολον, κόμμεως < β .

3 137 2 ὕδατι λεάνας καὶ ἀναπλάσας χρῶ μετὰ γάλακτος ἢ ὡοῦ τοῦ λευκοῦ. Κολλύριον τὸ Δίωνος.

3 138 1 Σποδίου < δ (οἱ δὲ < α), φλοιοῦ λιβάνου ὀβολόν, σμύρνης ὀβολόν, λεπίδος χαλκοῦ ὀβολόν, ἀκακίας, νάρδου Ἰνδικῆς, μηκωνίου πεφωσμένου ἀνὰ ὀβολόν, κόμμεως < δ , ὕδωρ ὄμβριον.

3 138 2 ἔγχριε δι' ὡοῦ. Κολλύριον τὸ καλούμενον πεπιεσμένον, ἄριστον πρὸς οὐλὰς καὶ τὰ ὑπερσαρκώματα καὶ πρὸς τραχέων βλεφάρων ἀποκάθαρσιν καὶ πρὸς τὰς ἐκτροπὰς καὶ λιθιάσεις καὶ χαλάζια καὶ σκιρρώδεις διαθέσεις καὶ πτερύγια καὶ ἐγκανθίδας καὶ ψωροφθαλμίας καὶ ὑμένων παχύτητας καὶ ῥεύματος πολλοῦ καὶ παχέος ἀποκάθαρσιν καὶ πρὸς

τὸ ὕδαρες καὶ πολὺ ἐπέχειν ῥεῦμα· ἀποτῆκει τε γὰρ καὶ ἀποκαθαίρει ἀσφαλῶς, λεπτύνει καὶ σμήχει δάκνον ἱκανῶς, ἀσύγχυτόν τε τηρεῖ τὸν ὀφθαλμὸν ἡδιστον καὶ προσηνέστατον. ^[5]

3 139 1 Ἔστι δὲ τοιόνδε χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ὀβολοὶ δ , κρόκου < α , σμύρνης ὀβολοὶ γ , νάρδου Ἰνδικῆς ὀβολοὶ β , κινναμώμου ὀβολοὶ β , μήκωνος ὀβολοὶ β , πεπέρεως κόκκοι ιε , κόμμεως ὀβολοὶ γ , οἴνου Χίου τὸ ἱκανόν.

3 139 2 εἰ δέ ποτε προσβάλλης σποδίου < δ , γίνεται πρὸς πᾶν ῥεῦμα καὶ ὀφθαλμίαν ἄριστον. Κολλῦριον πρὸς ἀνθρακώσεις τὸ λεγόμενον ἀνίκητον.

3 140 1 Σποδίου πεπλυμένου < δ , μηκωνίου < α , ὕσकुάμου χυλίσματος < α , ἀκακίας < α , νάρδου ὀβολοὶ β , χαλκοῦ ἐρυθροῦ ὀβολοὶ β , λιβάνου ἀτόμου αἰθάλης ὀβολοὶ δ , κόμμεως < γ , κωνείου χυλίσματος < α .

3 140 2 ἔστι δὲ καὶ περίχριστον. Πρὸς ἄνθρακας.

3 141 1 Μηκωνίου, ἀκακίας, ὕσकुάμου ἢ μίσυος, μυρίκης καρποῦ ἐκάστου ἴσον.

3 141 2 λεάνας καὶ διεῖς οἴνω παχεῖ ἐπίχριε τούς τε ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἄνθρακας καὶ περὶ τὰ ἄλλα μέρη. Κολλῦριον πρὸς φθίσιν.

3 142 1 Ἀμμωνιακοῦ < α , κροκομάγματος < δ , κρόκου < β , ἰοῦ < α . ὕδατι ἀναλάμβανε.

3 143 t Πρὸς ὑποχύσεις. Μαράθρου χλωροῦ χυλὸν μίξας μέλιτι ἴσον ἴσω ἅμα ζέσον, ἕως ὅτε μέλιτος σχῆ πάχος.

3 143 2 τοῦτο καὶ πτερύγια ἀφαιρεῖ. ἡμεῖς δὲ μάλιστα χρώμεθα τῇ ὑπογεγραμμένη.

3 143 3 ἐπὶ πολλῶν γὰρ τὸ δέον ἐποίησεν. Καυκαλίδος χυλοῦ, χαμαίδρυος, κορωνόποδος ἐκάστου ἴσον.

3 143 4 λεάνας ποιεῖ κολλῦρια.

3 143 5 ἐνίοτε δὲ καὶ ὀθόννης χυλοῦ ἐν μέρος ἕμιξαν· ταύτην δὲ τὴν ὀθόννην τινὲς καλοῦσι χελιδόνιον μέγα, ὡς ὁ Διοσκορίδης φησίν. φυλάττεσθαι δὲ χρὴ τὸ μικρὸν χελιδόνιον, ὃ καλοῦσι καὶ πυρὸν ἄγριον· δριμὺ γάρ ἐστι καὶ ἔλκοι, ὡς καὶ ὁ Γαληνὸς μαρτυρεῖ.

3 143 7 ἀδηκτότερον δ' ἐστὶ τὸ πρότερον τὸ πρὸς ὑποχύσεις. Ἀρχιγένους ὀξυδορκικώτατον.

3 144 1 Ὀνίσκου τοῦ ἰχθύος λίπος τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ λαβὼν ἀπόστησον Ϝ γ , σκαμμωνίας Ϝ [?] .

3 144 2,3 τούτοις λείους μίσγεται κεδρίας Ϝ α . ἐγχρίεσθαι δὲ δεῖ ἢ ἐν βαλανεῖω ἢ ἐν ἡλίῳ ἐκπύρω.

3 145 t Δημοσθένους κολλῦριον πρὸς τὰς παλαιὰς διαθέσεις. Λυκίου < γ , χαλκοῦ κεκαυμένου < ιβ , καδμείας < ιβ , μηκωνίου < ζ , κρόκου < ιβ , ἀκακίας < ιβ .

3 145 2 λέαινε ὕδατι. Ἀνακόλλημα ῥεύματος ἐφεκτικὸν Κλέωνος.

3 146 1,2 Γῆς Σαμίας μέρος α , σμύρνης μέρος α , μάννης μέρος α . ἀναλάμβανε ὡοῦ τῷ λευκῷ, ἔπειτα ἐμπλάσας εἰς ὀθόνιον ἐπιτίθει κατὰ τῶν κροτάφων καὶ τοῦ μετώπου.

3 147 t Ξηρὸν καλλιβλέφαρον ποιοῦν νηπίοις μάλιστα. Στίμμεως < ις , μολύβδου κεκαυμένου < η , λεπίδος, κρόκου, ῥόδων ἄνθους, σμύρνης, νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου ἄρρενος, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ < α , φοινίκων ὁστᾶ λ .

3 147 2 πάντα βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεοῦν ὅπτα φιλοπόνως, ἔπειτα εἰς θυίαν ἐξεράσας καὶ τρίψας ἐπίβαλλε ὀποβαλάμου κοχλιάρια β , ἔπειτα ἀνακόψας καὶ ξηράνας χρῶ. Ξηρίον πρὸς ψωροφθαλμίαν καὶ σύκωσιν καὶ σηπεδόνας καὶ ὑπερσαρκώματα.

3 148 1 Καδμείας < ι , χαλκίτεως < κ , πεπέρεως κόκκοι ιε , νάρδου Κελτικῆς < α .

3 148 2 τρίβε καδμείαν καὶ χαλκίτιν μετ' οἴνου, καὶ ὅταν ξηρανθῇ, ἐπίβαλλε νάρδον καὶ τὸ πέπερι καὶ ποιήσας χνοῶδες χρῶ. Ὑγρὰ πρὸς τὰς συκώδεις ἐπαναστάσεις καὶ πάσης σαρκὸς ἐξοχὴν καὶ πρὸς ἐγκανθίδας.

- 3 149 1 Μίσυος ὀπτοῦ < ζ , χαλκάνθου < δ , μέλιτος Ἀττικοῦ κ υ ι . Ἄλλο πρὸς τύλους καὶ πᾶσαν ἐξοχήν.
- 3 150 1 Χαλκοῦ κεκαυμένου < β , μίσυος κεκαυμένου < α , σμύρνης, κρόκου ὄμφακος ἀνὰ < α , οἶνου Χίου κ υ η , μέλιτος Ἀττικοῦ Ϝ ζ . Πρὸς ὀξυδορκίαν καὶ ἀπογλαύκωσιν.
- 3 151 1 Πέρδικος χολῆς μέρος α , μέλιτος Ἀττικοῦ μέρη γ , κενταυρίου χυλοῦ μέρος α . Οὐλὰς ὀφθαλμῶν ἄραι.
- 3 152 1 Λαγωῦ χολὴν μετὰ μέλιτος λειώσας ἔγχριε. Ἀνακολλήματα τριχῶν.
- 3 153 1 Κηροῦ, πίσης, λιθοκόλλης ἀνὰ < α ὁμοῦ τήξας ἀπόθου· ἐν δὲ τῇ χρήσει μηλωτίδος τὸ ἄκρον πυρώσας παράπτου τῷ φαρμάκῳ καὶ τὸ διαλυόμενον αἴρων ἀνακόλλα τὰς τρίχας. Πρὸς κριθὰς καὶ χαλάζια.
- 3 154 1 Σαγαπηνὸν μετ' ὄξους τρίψας χρῶ. Πρὸς αἰγίλωπας.
- 3 155 1 Λιβάνου < η , σμύρνης < η , λαδάνου < δ , κηροῦ < η , σχιστῆς < δ , ἀφρονίτρου < δ , πυτίας λαγωῦ < δ .
- 3 155 2 κόπτεται τὸ φάρμακον καὶ μαλάσσεται ἱρίνου μύρου ὑποστάθμη. Πρὸς περιωδυνίας ὀφθαλμῶν κατάπλασμα.
- 3 156 1,2 ῥόδων ξηρῶν < δ , ὀπίου < α , κρόκου < α . ἀναλάμβανε μελιλώτου ἀφεψήματι ἐν γλυκεῖ.
- 3 157 t Πρὸς περιωδυνίας ἐπίχρισμα. Ἀλόης, λυκίου, ῥόδων χλωρῶν, κρόκου, ὀπίου, σμύρνης ἐκάστου τὸ ἴσον.
- 3 157 2 οἴνῳ φυράσας ἀνάπλασσε τροχίσκους καὶ ξήραινε ἐν σκιᾷ. ἐν δὲ τῇ χρήσει γλυκεῖ διαλύων ἐπίχριε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ μέτωπον καὶ τοὺς κροτάφους. Διάρροδον Διαγόρου τὸ μέγα καλούμενον πρὸς περιωδυνίας, φλυκταίνας, ἐπικαύματα, σταφυλώματα, προπτώσεις, ὑποπύους ὀφθαλμούς, ρεύματα παλαιά, ὀφθαλμίας, δυσεπαλλάκτους διαθέσεις.
- 3 158 1 ῥόδων χλωρῶν χωρὶς τῶν λοβῶν < οβ , καδμείας < κδ , κρόκου < ζ , ὀπίου < γ , στίμμεως < β , χαλκοῦ < β , νάρδου Ἰνδικῆς < α , σμύρνης Ϝ γ , κόμμεως < κδ , ὕδωρ ὄμβριον. Κροκῶδες παιδικὸν ἐπιγραφόμενον πρὸς ἐπιφορὰς καὶ περιωδυνίας καὶ τὰς ἐκ πληγῶν διαθέσεις. ^[5]
- 3 159 1 Σποδοῦ πομφόλυγος < ις , κρόκου < ις , ὀπίου < ις , τραγακάνθης < η .
- 3 159 2 ὕδατι ὄμβριῳ καὶ πρὸς τῇ ἀναλήψει ὥων τεσσάρων τὸ λευκόν. Τὸ Ἀσκληπιάδειον τὸ Πακκιανὸν πρὸς περιωδυνίας, ρεῦμα λεπτὸν καὶ πολὺ, ἐπικαύματα, φλυκταίνας, ὑμένων ἐπαναστάσεις, τραχώματα, κεχρονισμένας διαθέσεις καὶ τοὺς ὑπὸ πολλῶν ἐγχρίσεων βλαβέντας παραχρῆμα ὠφελεῖ.
- 3 160 1 Καδμείας, χαλκοῦ, κρόκου, λεπίδος χαλκοῦ ἀνὰ < ιβ , σμύρνης, λίθου αἱματίτου, ῥόδων ξηρῶν, νάρδου Ἰνδικῆς, ὀπίου ἀνὰ < δ , πεπέρεως λευκοῦ κόκκοι κ , κόμμεως < ιβ , οἶνου Χίου τὸ αὐταρκες.
- 3 160 2 ἡ χρῆσις δι' ὡοῦ. Πρὸς τὴν ἀχλὺν τῶν ὀμμάτων ἐγγεῖν δεῖ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας ὥδε πεποιημένον ἐπὶ μῆνα καὶ ἡμέραν.
- 3 161 1 Μάραθρα βάλλειν χλωρὰ εἰς ἄγγος κεραμεοῦν ἔξωθεν πίσην κεχρισμένον καὶ ὕδωρ ὄμβριον, ἔπειτα ἐξελόμενον τὰ μάραθρα ἔχειν ἀποκείμενον. Σμήγματα καὶ δρώπακες.
- 3 162 t —Σμήγμα ὁ Ἀσκληπιός. Ἀλῶν κοινῶν, ἀλῶν ἀμμωνιακῶν, ἀλῶν Καππαδοκικῶν πεφωγμένων, κισήρεως, ἀφρονίτρου λευκοῦ, δαφνίδων ξηρῶν ἀνὰ [?] α , ἐλλεβόρου λευκοῦ, στρουθίου, σταφίδος ἀγρίας, νάπυος Ἀλεξανδρίνου, θείου ἀπύρου, πυρέθρου, φέκλης, σχίνου ἄνθους, κυπέρου ἀνὰ Ϝ ζ , σαμψύχου, στυπτηρίας σχιστῆς, κηκίδος, κόμμεως, λιβανωτοῦ, ἀλκυωνίου, πεπέρεως, κάχρυος, σικύου ἀγρίου ρίζης, χαμαιλέοντος, ἴρεως, πρασίου ξηροῦ ἀνὰ Ϝ γ . ^[5]
- 3 162 2 κόψας καὶ σήσας χρῶ. Σμήγμα ξηραῖνον κεφαλὴν.

- 3 163 1 Κιμωλίας < β , νίτρου, βρυωνίας, σικύου άγρίου φλοιού της ρίζης ξηρού, κυαμίνου άλεύρου, θερμίνου άνά ήμίξεστον.
- 3 163 2 λεία μετρήσας ένωσον. χρώ δ' έν λουτρῶ· σπουδαίως βοηθεῖ. Σάπων άποκρουστικός.
- 3 164 1 Βαλαυστίων Ϝ α , άλόης, κηκίδος, στυπτηρίας, λιβάνου, φύλλου, σιδίων, κόστου, ροιῶν λέπους άνά Ϝ α , νάρδου στάχυος Ϝ α σαρκοκόλλης Ϝ α , σάπωνος Γαλλικού Ϝ ς , θέρμων πικρῶν άπόζεμα όσον αὔταρκες.
- 3 164 2 ένιοι δέ προστιθέασι σμύρνης Ϝ α , κυτίνων Ϝ α . Δρώπαξ Γάλλος.
- 3 165 1 Κολοφωνίας της λιβανωτιζούσης [?] δ , πιτυίνης [?] δ και της ξυλώδους καλουμένης, έν Ἰταλία μόνη γινομένης [?] δ , άποχύματος πίσσης ξηρᾶς [?] δ , κηροῦ [?] δ , φρυκτῆς [?] ιε , πίσσης Βρυττίας [?] β , νίτρου [?] α άσφάλτου, χαλβάνης, άδάρκης, πυρέθρου άνά Ϝ ς , όποπάνακος, εύφορβίου, έλλεβόρου λευκοῦ, πεπέρεως άνά Ϝ δ , θείου άπύρου Ϝ γ , καστορίου, άμμωνιακοῦ, σταφίδος άγρίας άνά Ϝ β , έλαίου Σικυωνίου [?] α , όποβαλσάμου Ϝ ς . Ἄλλο άπλοῦν. ^[5]
- 3 166 1 Κηροῦ [?] α , <πίσσης ξηρᾶς [?][?][?] , πίσσης> Βρυττίας [?] α , πιτυίνης [?] α , φρυκτῆς [?] α Ϝ γ . Ψίλωθρον.
- 3 167 1 Ὅρουζαν, κυάμινον άλευρον, πτισάνην έψε έν ὕδατι και τῷ χυλῷ τούτων χρησάμενος άντι ὕδατος μίσγε άρσενικοῦ Ϝ α , άσβέστου [?] α και μετά ταῦτα μίγνυε σμύρνης Ϝ α , μαστίχης Ϝ α , κισήρεως όπτῆς Ϝ [?] , όποβαλσάμου κοχλιάρια β . Πρὸς ρυτίδωσιν έκ τῶν Ῥούφου σμηγμα.
- 3 168 1 Συνεχῶς σμηχόμενον τὸ ρυσὸν σῶμα τούτῳ τείνεται. Σύκοις άμα πίσσι βρυωνία κόπτεται και άλευρον όρόβου κεκαυμένον, σηπίας όστρακα, μέλιτος έπισταζομένου βραχείος. Σμηγμα λαμπρυντικὸν και χνοῦν άφαιροῦν.
- 3 169 1 Κυάμων άλεύρου χ ο β , κισήρεως καθαρᾶς χ ο β , σεμιδάλεως χ ο β , άφρονίτρου λευκοῦ χ ο β , μαράθρου έψηθέντος εις πτισάνην και άποπλυθέντος ὕστερον όξυμέλιτι, είτα κοπέντος και σησθέντος χ ο β , σάπωνος Γαλλικού [?] β .
- 3 169 2 μίγνυε τὸν σάπωνα εις τὰ λοιπὰ έπιθρύβων ταῖς χερσὶ και κέχρησο έν βαλανείῳ. Στοματικά.
- 3 170 t —Φιλαγρίου πρὸς τὰς έν τῷ στόματι άναβρώσεις. Σχίνου καρποῦ μηδέπω μελανθέντος < δ , κηκίδος < δ , κόστου < α , φύλλου < α .
- 3 171 t Ἄνθηρά πρὸς τὰ έν τῷ στόματι έλκη. Σανδαράκης, Ἱρεως άνά < δ , κυπέρου < η , κρόκου, σμύρνης, στυπτηρίας σχιστῆς άνά < β , ρόδων άνθους < α .
- 3 172 t Σμηγμα εύῶδες όδόντων, ίνα και λευκοὶ ὤσι και μὴ βιβρώσκωνται.
- 3 172 1 Νίτρου, σηπίας όστράκου, σμύρνης άνά Ϝ α .
- 3 172 2 λείοις χρώ. Τὸ διὰ μόρων ὡς Γαληνός.
- 3 173 1 Μέλιτος [?] α , τῶν μόρων τοῦ χυλοῦ κ ο ε , κρόκου Ϝ α [?] , σμύρνης Ϝ α [?] , <στυπτηρίας σχιστῆς τριῶβολον> ὀμφακίου Ϝ α , οἶνου αὔστηροῦ κ ο ε .
- 3 173 2,3 εἰ δὲ μὴ έχεις ὀμφάκιον, άντι αὐτοῦ ροῦ χυλὸν έμβαλλε. προέψεσθαι δὲ χρή τὸν χυλὸν αὐτὸν καθ' έαυτὸν μόνον, άχρι γλοιοῦ σχῆ πάχος, είθ' οὔτως προσβάλλειν τὸ μέλι, και έπειδάν ἤδη μέλλης αἶρειν τὴν κακκάβην άπὸ τοῦ πυρός, έπιμιγνύειν τὰ λοιπὰ και μετά τὸ θεῖναι κάτω τὴν κακκάβην κινεῖν, άχρι πάντα ένωθῇ καλῶς.
- 3 173 4 ή μὲν οὔν τοῦ μέσου τῇ δυνάμει φαρμάκου συμμετρία τε και έψησις άρμόττουσα ταῖς μετρίαις φλεγμοναῖς και ταῖς τῶν μειζόνων άκμαῖς, είτε πρὸς άρχάς τε και αύξήσεις αὕτη άρμόττον φάρμακον είρηται· πρὸς δὲ τὰς σκληρουμένης φλεγμονάς, όταν ἤδη παύηται μὲν ή άκμή, και μηκέτι έπιρρέη μηδέν, ήκη δὲ τοῦ διαφορεῖν ό καιρός, έπιμίγνυσθαι προσήκει τῷ στοματικῷ

φαρμάκῳ τῶν διαφορητικῶν ἔνια· ἀρκεῖ δὲ τῇ προειρημένῃ τοῦ μέσου συμμετρίας μιχθῆναι λίτρου < δ , < θείου < δ > . Ἡ διὰ τοῦ βησαῶ στοματικὴ διάχριστος ἔνδοξος πρὸς συνάγχας τὰς ἀπηλπισμένας. ^[5]

- 3 174 1 Ἀνήσσου σπέρματος, <σελίνου σπέρματος, ἄμεως σπέρματος> , σχίνου ἄνθους, στυπτηρίας σχιστῆς, ἴρεως, βησαῶ, ὅ τινες ἀρμαλᾶ καλοῦσι, κινναμώμου, σμύρνης τρωγλίτιδος, ἀριστολοχίας μακρᾶς, κασίας, κροκομάγματος, ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ Ϝ α , κόστου, χελιδόνων νοσσιᾶς σποδοῦ προσφάτου ἀνὰ Ϝ γ , κρόκου Ϝ α , νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ Ϝ [?] , κηκίδας η . ^[5]
- 3 174 2 λείοις σὺν μέλιτι χρῶ· ἐπὶ δὲ τῆς χρείας ἄνιε μέλιτι. καρκῖνοι ποτάμιοι ἐν ὕδατος ψυχροῦ κ ο α λειωθέντες καὶ διηθούμενοι συναγχικῶν ἀναγαργάρισμα κρατιστόν ἐστιν· παχέα γὰρ ἄγει συχνὰ ὥστε ἐπικουφίζειν αὐτίκα.
- 3 175 t Πρὸς συνάγχην. Κυνεῖαν κόπρον λευκὴν λαβὼν ξήρανον καὶ λεάνας σῆσον καὶ ἔχε ἔτοιμον· ἐπὶ δὲ τῆς χρείας ἄνιε μέλιτι καὶ διάχριε.
- 3 175 2 ἰσχυρότερον τούτου τοῦ φαρμάκου οὐδὲν ἔγνων οὔτε ἐπὶ συναγχικῶν οὔτε ἐπὶ παρισθμίῳν μεγάλῃ φλεγμονῇ καὶ ἀντιάδων κινδυνευόντων πνιγῆναι.
- 3 175 3 ὅταν δ' ὅσῃ βεβρωκότες ὥσιν οἱ κύνες, λευκὴ τ' ἐστὶν ἡ κόπρος καὶ ἀρίστη. Πρὸς κιονίδα κεχαλασμένην.
- 3 176 1 Μέλιτος [?] α , στυπτηρίας ὑγρᾶς [?] α , ῥόδων ἄνθους [?] α , ὑποκιστίδος χυλοῦ Ϝ ε .
- 3 176 2 ἔψε στυπτηρίαν μέλιτι, εἴτα τὰ ξηρὰ ἔμβαλλε καὶ οὕτω χρῶ· ἔψε δ' ἐπ' ὀλίγον.
- 3 176 3 καλόν ἐστιν ὄντως τοῦτο τὸ φάρμακον, καὶ δεῖ χρῆσθαι τρισὶ τρόποις αὐτῶ· εἷς μὲν γὰρ τρόπος χρήσεώς ἐστι, καὶ μάλιστα ἐν ἀρχῇ, διαλύοντος τὸ φάρμακον ἢ δι' ὕδατος θερμοῦ ἢ δι' ὕδρομέλιτος ἀνακογχυλίζεσθαι· καὶ γὰρ παρηγορητικόν ἐστὶ τοῦτο καὶ τὸ δέον ἀνύει· μεταξὺ δὲ τῆς τοιαύτης χρήσεως καὶ ἀκράτῳ φαρμάκῳ χρῆσθαι προσήκει, τοῦτο μὲν διαχρίοντας τοῖς δακτύλοις, τοῦτο δὲ διὰ κοχλιαρίου προσαπτόμενον μετὰ τοῦ ἀναπιέζειν καὶ ἅμα πρὸς τοῦκτὸς ἄγειν τὴν κιονίδα· συμφέρει γὰρ ὥς ὅτι μάλιστα πρὸς τὴν γλῶτταν αὐτὴν ἐπιρρέπειν ἀποχωροῦσαν τῆς εὐθύτητος. Εἰ λῖνα πλείονα, καὶ μάλιστα τῶν ἀπὸ τῆς θαλαττίας πορφύρας, περιβαλὼν ἐχίδνης τραχήλῳ πνίξειας αὐτοῖς τὴν ἔχιδναν, εἴτα περιάπτῳις ἕκαστον λῖνον τῷ τραχήλῳ, θαυμαστῶς ὅπως ὀνίνησι παρίσθημι τε καὶ ὅσα περὶ τράχηλον ἐκβλαστάνει. ^[5]
- 3 177 2 Γαληνὸς ἐπαινεῖ τοῦτο. Ὀδόντων προφυλακτικόν.
- 3 178 1 Κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου μέρος α , μαστίχης Χίας ἥμισυ, κυπέρου τρίτον.
- 3 178 2 κόψας εὔ μάλα καὶ σήσας χρῶ. Πρὸς σειομένους ὀδόντας.
- 3 179 1 Στυπτηρίαν στρογγύλην μεθ' ἄλως διπλοῦ περίπλαττε τοῖς ὁδοῦσιν, ἢ πτελέας φλοιὸν ἐν οἴνῳ ἐψήσας διακράτει.
- 3 180 t Πρὸς χεῖλη κατερρωγότα. Κηκίδα ὁμφακίτιν λείαν ἀναλάμβανε τερμινθίνῃ ἢ ὕσώπῳ ἢ μέλιτι καὶ ἐπίχριε.
- 3 180 2 πρὸς δὲ τὰς βαθυτέρας ἐπιρρήξεις ἐπάλειψε λίπει αἰγείῳ τεθεραπευμένῳ ἢ βοείῳ ἢ μυελῷ βοείῳ ἢ στέατι χηνείῳ. Φιλαγρίου πρὸς τὰς ἐν τῷ στόματι ἀναβρώσεις.
- 3 181 1 Σχίνου καρποῦ μηδέπω μελανθέντος, κηκίδος ἀνὰ < δ , κόστου, φύλλου ἀνὰ < α . Ἀντίδοτοι πρὸς κωλικούς.
- 3 182 1 Λύκου κόπρον ἐπότιζε τις κωλικούς, οὐ μόνον ἐν τοῖς παροξυσμοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς διαλείμμασιν, ὅσοι γε χωρὶς φλεγμονῆς ἔπασχον. εἰδὼν τινὰς αὐτῶν μηκέτι ἀλόντας τῷ παθήματι, τοὺς δ' ἀλόντας οὐδέποτε αὐθις ἰσχυρῶς παθόντας, ἀλλ' οὐδὲ μετ' ὀλίγον χρόνον.

- 3 182 3 ἐλάμβανε δὲ τὴν λευκοτέραν κόπρον, ἥτις ὀστοφαγούντων ἀποκρίνεται· ἐθαύμασα δ' αὐτῆς ὅτι καὶ περιπατομένη πολλάκις ἐναργῶς ὠφέλησεν.
- 3 182 5 ἐλάμβανε δ' οὗτος τὴν κόπρον οὐδὲ πεπτωκυῖαν ἐπὶ τὴν γῆν· οὐ χαλεπῶς δὲ γίνεται τοῦτο· φύσιν γὰρ ἔχει τὸ ζῶον καθάπερ ὁ κύων, ἐπαίρων τὸ ἕτερον τῶν ὀπισθίων σκέλος οὐρεῖν καὶ ἀποπατεῖν πρὸς τι τῶν ἐξεχόντων τῆς γῆς.
- 3 182 6 εὐρίσκεται δ' ἐν ταῖς κόπροις αὐτῶν καὶ αὐτῶν τῶν ὀστέων μόρια, καὶ ταῦτα κόπτων καὶ λειῶν ἐδίδου πίνειν τοῖς κωλικοῖς.
- 3 182 7 ἐπὶ δὲ τῶν καθαριωτέρων ἐμίγνυε ἀλός τι καὶ πεπέρεως, ἐδίδου δ' ἐν οἴνῳ λεπτῷ, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐν ὕδατι.
- 3 182 8 τὸ δ' οὖν περιεπτόμενον τῆς κόπρου ταῖς λαγόσι περιῆπτεν ἄρτημα ἔχον, μάλιστα μὲν ἀπὸ βοὸς ἢ προβάτου λυκοβρώτου γεγονός· εἰ δὲ μή, ἐκ δέρματος ἐλαφείου, περιελιττομένου τοῦ ἱμάντος ταῖς λαγόσιν.
- 3 182 9 καὶ αὐτὸ δὲ τὸ περιέξον ἐκέλευσεν εἶναι ἐκ δέρματος ἐλαφείου.
- 3 182 10 — Ἡ Φίλωνος πρὸς κωλικούς ἀνώδυνος· Κρόκου < ε , πυρέθρου < δ , εὐφορβίου < α , νάρδου στάχυος < α , πεπέρεως λευκοῦ < κ , ὕοσκυάμου < κ , ὀπίου < ι .
- 3 182 11 τοῦτο τὸ φάρμακον ἔνδοξόν ἐστιν. Ἡ τρίγωνος ἀναξηραντική ἀνώδυνος.
- 3 183 1 Ὑοσκυάμου σπέρματος < δ , < σελίνου σπέρματος < δ > , ἀνήσου < β , ὀπίου < α .
- 3 183 2 σὺν ὕδατι ἀνάπλαττε τροχίσκους τέταρτον. δίδου σὺν ψυχρῷ πρωῒ καὶ ἐσπέρα ἕνα. Πρὸς τοὺς ἐκκαιομένους καταπότιον ἐκ τῶν Διοσκορίδους.
- 3 184 1,2 Σικίου ἡμέρου σπέρματος < η , τραγακάνθης < δ . διάλυε τὴν τραγάκανθαν ὠν ὠν προσφάτων τῷ λευκῷ, καὶ ὅταν διαλυθῇ, τρίψας ἐπιμελῶς καὶ μίξας ἀνάπλασσε καταπότια καὶ ξήραινεν ἐν σκιᾷ καὶ δίδου ἐν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν κατέχειν καὶ τὸ διαλυόμενον ὑγρὸν καταπίνειν.
[5]
- 3 185 t Πρὸς τεταρταίους Γαληνοῦ. Ὅπου Κυρηναϊκοῦ, πεπέρεως, σμύρνης, πηγάνου φύλλων ἀνὰ < α .
- 3 185 2 λειώσας καὶ μίξας ἀναλάμβανε καὶ χρῶ πρὸ τῆς ἐπισημασίας ἐν ὀξυμέλιτι διδοὺς ὀβολοὺς β μόνους. Πρὸς λυσοδοήκτους.
- 3 186 1 Καρκίνων ποταμίων ἢ τέφρα θαυμασίως ἐπὶ τῶν λυσοδοήκτων ὠφελεῖ, καὶ μόνη μὲν, ἀλλὰ καὶ μετὰ γεντιανῆς τε καὶ λιβανωτοῦ, ὥς εἶναι τοῦ λιβανωτοῦ μὲν μίαν μοῖραν, πέντε δὲ τῆς γεντιανῆς καὶ τῶν καρκίνων δέκα.
- 3 186 2 καίεσθαι δὲ τοὺς καρκίνους οὕτως· κατὰ λοπάδα ἐξ ἐρυθροῦ χαλκοῦ ζῶντας ἐπιτιθέντας τοὺς καρκίνους καίειν δεῖ, μέχρις οὗ τεφρωθῶσιν ὥς εὐκόλως λειοῦσθαι· καίειν δὲ μετὰ Κυνὸς ἐπιτολήν, ἡνίκα ἐν Λέοντι μὲν ὁ ἥλιος, ὀκτωκαιδεκαταία δ' ἡ σελήνη. πίνειν δὲ καθ' ἐκάστην ἡμέραν τὸ φάρμακον τοῦτο τοὺς λυσοδοήκτους ἄχρι τῆς τεσσαρακοστῆς, ἐπιπάσσων ὕδατος κοχλιάριον εὐμέγεθες· εἰ δ' οὐκ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ μεθ' ἡμέρας τινὰς τοῦ δηχθῆναι προνοῇ τοῦ δεδηγμένου, δύο κοχλιάρια καθ' ἡμέραν ἐπίπασσε. [5]
- 3 186 4 χρῆσθαι δὲ κατ' αὐτοῦ τοῦ τραύματος τῷ διὰ τῆς Βρυττίας πίττης φαρμάκῳ, μίαν μὲν λαμβάνοντι τῆς πίττης λίτραν, ἕνα δ' ὄξους δριμυτάτου ξέστην Ἰταλικόν, ὀποπάνακος δὲ Ϟ γ .
- 3 186 5 τοῦτοις Αἰσχυρίων ἐχρήτο, καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ἀπέθανεν. Πρὸς τοὺς ἀπὸ μυκήτων πνιγομένους.
- 3 187 1 Ἐπὶ < τῶν ἀπὸ > μυκήτων πνιγομένων καλῶς ποιεῖ τὸ ἀφρόνιτρον, καὶ νίτρον δὲ κεκαυμένον καὶ ἄκαυστον ὁμοίως.
- 3 187 2

ἀλεκτορίδων κόπρω ἐπὶ τινων ὑπὸ μυκήτων ἐδωδῆς πνιγομένων ἐχρησάμην ἐπιπάττων
λελειωμένην κυάθοις τρισὶν ἢ τέτταρσιν ὀξυκράτου τε καὶ ὀξυμέλιτος, καὶ προφανῶς ὠφέλησε
διὰ ταχέων· ἤμεσαν γὰρ ὀλίγον ὕστερον οἱ πνιγόμενοι φλεγματώδη παχύτατον χυμόν, ἐφ' ᾧ
τελέως ἐπαύσαντο τοῦ συμπτώματος, καὶ καλαμίνθης δὲ χυλὸς ἢ ἀπόζεμα πινόμενον
θεραπεύει. ^[5]

- 3 188 t Πρὸς ἐπιληπτικούς τὸ διὰ σκίλλης. Μελιτηρὸν ἀγγεῖον οὐκέτι ἔχον μέλι παρασκευάσας
ἐπίβαλλε σκίλλαν εἰς λεπτὰ διαθρύψας ταῖς χερσίν, εἴτα πωμάσας στεγανῷ πώματι καὶ
περιθεὶς ἔξωθεν ὄλω τῷ στόματι τοῦ ἀγγείου [τὸ] δέρμα καὶ δῆσας ἀκριβῶς ἐν χωρίῳ
κατατίθημι πρὸς μεσημβρίαν μὲν ἐστραμμένῳ, σκεπομένῳ δ' ἀπὸ τῶν βορείων πνευμάτων ὡς
μηδ' ὅλως ὑπ' αὐτῶν καταπνεῖσθαι. ^[5]
- 3 188 2 ποιῶ δὲ τοῦτο κατὰ τὴν τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις· ἀτρέμα δέ πως ἔν τισιν
αὐτῶν ὑπαλλάττων τοῦ κεραμίου τὴν θέσιν, θερμαίνεσθαι κατὰ πᾶν μέρος ὁμοίως αὐτὸ
βουλούμενος, εἴτα μετὰ τὸν χρόνον τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν εὐρίσκω λύσας τὸ ἀγγεῖον
ἠψημένῳ παραπλήσιον τὸ σῶμα τῆς σκίλλης, ἐξερρυγκότα δὲ τὸν χυλὸν αὐτῆς, ὃν ἀνελόμενος
ἠδύνω μέλιτι καλλίστῳ καὶ δίδωμι τούτου καθ' ἐκάστην ἡμέραν κοχλιάριον μεστόν, τοῖς μὲν
παιδίοις μικρόν, τοῖς δὲ τελείοις μέγα. ^[5]
- 3 188 3 καὶ μέντοι καὶ τὸ σωματῶδες τῆς σκίλλης κόψας, λειώσας, μετὰ μέλιτος δίδωμι κοχλιάριον ἔν,
ὥσπερ εἴρηται. δευτέραν δύνανμι τοῦτο τοῦ πρόσθεν ἔχειν γίνωσκε.
- 3 189 t Πρὸς φωνῆς ῥώσιν τροχίσκος. Νάπυος πεφρυγμένου καὶ σεσησμένου λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ μέρη
γ , πεπέρεως λεπτοτάτου μέρος α .
- 3 189 2 μέλιτι ἀναλαμβάνεται ἀπέφθω, καὶ γίνονται τροχίσκοι ὀβολιαῖοι.
- 3 189 3,4 ἓνα τροχίσκον κατεσθίειν δεῖ. δῆξιν καὶ πύρωσιν οὐκ ὀλίγην ἀνίστησιν, ἀλλὰ τὴν ἀρτηρίαν
ποιεῖ λείαν εἶναι.
- 3 190 t Ἄλλο. Ὑπὸ τῇ γλώσση κρατεῖται κυάμου μέγεθος ὥστε καταπίνειν ἐπὶ σχολῆς τὸ τηκόμενον,
καὶ σφόδρα τὴν ἀρτηρίαν λεαίνει τε καὶ ἀνδρειοῖ.
- 3 190 2 ποιεῖται δ' οὕτως. γλυκυρρίζης < ιβ , κασίας < δ , κρόκου, σμύρνης, φύλλου, νάρδου Κελτικῆς,
λιβανωτοῦ, ὑποκιστίδος χυλοῦ, λυκίου, κόμμεως ἀνὰ < β .
- 3 190 3 τὰ μὲν κόπτεται, τὰ δὲ τρίβεται, καὶ μέλιτι Ἀττικῷ πάντα καταμίγνυται, συμμιχθείσης αὐτῷ
τερμινθίνης < β . Ἡ δι' ὀπωρῶν πρὸς δυσεντερικούς καὶ κοιλιακούς.
- 3 191 1 Ῥοιαὶ ὀλόκληροι κ , μῆλα κυδώνια κ , ῥόδων ξηρῶν ζ'α , προύμνων ἀγρίων ξ'β , οὕων
ἐπετείων ξ'β , ἄπιοι Ταρεντῖναι κ , μῆλα Σκαυδιανὰ λ , ῥοῦ Συριακοῦ ξ'γ , γλεύκους Ἀμιναίου
ἀφηψημένου εἰς τὸ τρίτον ξ'μη . ἔψε ὁμοῦ, ἕως σχῆ μέλιτος πάχος, καὶ ἀποτίθεσο ἐν ὀστρακίνῳ
καινῷ.
- 3 192 t Ἀντίδοτος ἡ Κοῖντου ἀνώδυνος. Στύρακος, ἀσάρου, ὀπίου, ὑοσκυάμου σπέρματος, καστορίου
ἴσα· μέλιτι ἀναλάμβανε.
- 3 193 t Ὁ Διοσπολίτης. Ἐνίστε μὲν ἐξ ἀπάντων ἴσων σκευάζεται, κυμίνου τε καὶ πεπέρεως μακροῦ ἢ
λευκοῦ καὶ πηγάνου καὶ νίτρου, καὶ ἔστι μᾶλλον οὕτως ὑπακτικώτερος γαστρός· ἐνίστε δὲ τῶν
μὲν ἄλλων ἴσον ἐκάστου μίγνυται, λίτρου δ' ἥμισυ.
- 3 193 2 ἐμβρεχέσθω δὲ τὸ κύμινον ὅξει δριμυτάτῳ, κάπειτα εὐθὺς τριβέσθω πρότερον φρυγέσθω
μετρίως.
- 3 193 3 ἔστω δὲ καὶ τὰ τοῦ πηγάνου φύλλα προανεξηρασμένα συμμέτρως.
- 3 193 4

τούτοις τοῖς τέτταρσιν ἐνίστε μὲν ἀναμίγνυται μέλι προαπηφρισμένον, ἐνίστε δ' οὐδέν, ἀλλὰ μόνα χωρὶς τοῦ μέλιτος ἀποτεθέντα πτισάνης ἐμβάλλεται χυλῶ, ἢ ὅτωπερ ἂν τῶν ἐδεσμάτων δόξη. Τὸ διὰ τριῶν πεπέρων τὸ ἀπλοῦν.

3 194 1 Εἰς < ν [ἐστι τοιόνδε] ἐκάστου τῶν τριῶν πεπέρων ἀρκεῖ μιγνύειν ἀνήσου τε καὶ θύμου καὶ ζιγγιβέρεως ἐκάστου < η . Τὸ διὰ καλαμίνθης.

3 195 1 Καλαμίνθης καὶ γλήχους καὶ πετροσελίνου καὶ σεσέλεως ἐκάστου < β , σελίνου σπέρματος < δ , θύμου κορύμβων < δ , λιβυστικοῦ < ις , πεπέρων < μη , μέλι τὸ κάλλιστον ἀπηφρισμένον. Τὸ διὰ τοῦ χυλοῦ τῶν κυδωνίων.

3 196 1 Μήλων κυδωνίων τοῦ χυλοῦ λαβόντας ἕβ χρὴ μῖξαι μέλιτος μὲν ὥς ὅτι καλλίστου τὸ ἴσον μέτρον, ὄξους δὲ ἕα , καὶ ταῦτα ἐπ' ἀνθράκων διακεκαυμένων προεψήσαντα μετρίως καὶ ἀπαφρίσαντα μῖξαι ζιγγιβέρεως < Ϝ γ , πεπέρων λευκοῦ Ϝ β > καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν κεκαυμένων ἀνθράκων ἐψηῆσαι μέχρι μελιτώδους συστάσεως. Ἡ Ζηνοφίλου ἀντίδοτος πρὸς κύστιν ἠλκωμένην καὶ νεφροὺς καὶ λίθους θραύουσα ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ. ^[5]

3 197 1 Κασίας σύριγγος Ϝ α , σαρξифάγου Ϝ δ , βετονίκης, κυτέρου, πετροσελίνου, κόστου ἀνὰ τριώβολον, λύγου σπέρματος, λινοσπέρμου πεφωγμένου ἀνὰ Ϝ β , φύλλου, νάρδου στάχυος, ἀσάρου, δικτάμνου, δαφνίδων, ὠκίμου σπέρματος ἀνὰ Ϝ α , στροβιλίων Ϝ ζ , ζιγγιβέρεως Ϝ [?] , σελίνου σπέρματος Ϝ α , μέλιτος [?] β .

3 197 2 δίδου ἐν λουτρῶ ἢ πρὸ λουτροῦ δι' οἶνομέλιτος ἢ χρυσαττικοῦ κυάμου τὸ μέγεθος. Καθαρτήρια.

3 198 t —Γαληνοῦ ἢ πικρά. Ἀλόης < ρ , κινναμώμου, νάρδου στάχυος, ξυλοβαλσάμου, μαστίχης, ἀσάρου, κρόκου ἀνὰ < ζ .

3 198 2 ἐγὼ δ' ἀλόης μὲν < ζ , κρόκου δὲ < ε βαλὼν οὕτως αὐτῷ χρῶμαι.

3 198 3 ἢ δόσις ἐστὶ < α . Ὑπακτικὴ γαστρος ἢ καθαρτικὴ.

3 199 1 Ζιγγιβέρεως, σκαμμωνίας ἀνὰ Ϝ α , ἀλῶν ἀμμωνιακῶν Ϝ δ , ἀλόης Ϝ δ , ὄξους, γάρου ἀνὰ κ ο α . Κοκκάρια ὑγιεινά, στομαχικά, γαστρος ὑπακτικά μάλιστα· περιγράφει δὲ καὶ τύπους.

3 200 1 Ἀλόης Ϝ α , ἀψινθίου χυλοῦ Ϝ γ , σκίλλης ἐγκαρδίου Ϝ α .

3 200 2 τὴν σκίλλαν ἐμβαλὼν ζύμη καὶ ὀπτήσας ὥστε ἐψηθῆναι, τὴν σκίλλαν ἐξελὼν καὶ ἐξινιάσας στάθμισον καὶ βαλὼν εἰς ὄλμον εὐτόνως κόψον, ἐπεμβαλὼν τὸν χυλὸν τοῦ ἀψινθίου, καὶ τὴν ἀλόην λελειωμένην προσεμπάσας ἀναλάμβανε μαλάξας ὥστε ἐνωθῆναι, καὶ ποιήσας ζύμην ἀνελοῦ καὶ ἀποθέμενος πλάσσε κοκκάρια ἐρεβίνθου τὸ μέγεθος καὶ δίδου τοῖς ἀπὸ νόσου μακρᾶς δυσαναλήπτως ἔχουσιν. Ἄλλο. ^[5]

3 201 1 Σκαμμωνίας Ϝ α , ἀλόης Ϝ α , κολοκυνθίδος ἐντεριώνης Ϝ [?] , βδελλίου < γ , μαστίχης, ἀψινθίου χυλοῦ, κράμβης χυλοῦ ἀνὰ < β .

3 201 2 ἀναλάμβανε ὀροβιαῖα καὶ δίδου ἢ ις ἢ ιθ ἢ κα τοῖς ἔχουσιν ὑγιεινῶς, νοσοῦσι δ' ἢ ζ ἢ θ ἢ ια ἢ ιγ ἢ ιε ἐξῆς ἡμερῶν ε ἢ ζ ἢ θ .

3 201 3 ἐὰν δὲ θέλης φλεγμαγωγὰ ποιῆσαι ἢ εὐτονώτερα, πρόσβαλλε τῇ ζύμῃ εὐφορβίου < α εἰς τὸ πᾶν. Καθαρτικὸν καλούμενον κοπτάριον.

3 202 1 Σεμιδάλεως < α , κωνείου < δ , πεπέρων < β , σκαμμωνίας < γ . ἀναλάμβανε μέλιτι Ἀττικῶ.

3 202 2,3 ἢ τελεία δόσις < β . χρῶ καὶ ἐπ' ἱκτερικῶν. Πάστιλλος καθαίρων.

3 203 1 Σκαμμωνίας < δ , εὐφορβίου < δ , πεπέρων < β , φύλλου < β , μέλιτος [?] α .

3 203 2 ἢ δόσις Ϝ α . Κοκκία.

3 204 1,2

Σκαμμωνίας Ϝ α , ἀλόης < δ , εὐφορβίου < δ . ἀναλάμβανε ὕδατι ὀροβιαῖα καὶ δίδου ζ ἥ θ ἥ ια ἥ ιγ ἥ ιε ἥ ιζ ἥ ιθ ἥ ικ α .

3 205 t Καθαρτικὸν κωλικὸν ὑποκαθαῖρον. Εὐφορβίου, κυπέρου, πετροσελίνου, ἴρεως ἴσα.

3 206 t Τὸ συμβιωτάριον. Σκαμμωνίας Ϝ β , πεπερέως, ζιγγιβέρεως, ἀλῶν, πετροσελίνου ἀνὰ Ϝ α .

3 207 t Ἐλεφαντιώντων καθαρτικόν. Κολοκυνθίδας δύο συμμέτρους τῷ μεγέθει περίγλυψον, καὶ πῶμα ποιήσαντα, τὸ σπέρμα πᾶν ἐκκενώσαντα τὴν ἐντεριώνην ἐᾶσαι δεῖ καὶ γεμίσαι ἐλαίῳ, τῷ ἰδίῳ πώματι πωμάσαι νύκτα τε ἐᾶσαι μίαν· τῇ δ' ἐξῆς τοῦ ἐλαίου κενωθέντος ἐψῆσαι δεῖ τὰς κολοκυνθίδας ἐν ὕδατι, ἄχρι τακερωθῶσιν, εἴτ' αὐτὰς μὲν ῥῖψαι, τοῦ δ' ἐλαίου τῷ ὕδατι παραχυθέντος προσεμβάλλειν μέλανος ἐλλεβόρου τριώβολον, σκαμμωνίας δὲ < α , συνεψῆσαι δὲ τούτοις πολτάριον ἐκ σεμιδάλεως, ἔπειτα ἀπ' αὐτοῦ τῷ πάσχοντι δοῦναι λιτῶς προδιητημένῳ μέγεθος καρύων Ποντικῶν κδ καὶ ποτὸν ὕδωρ. ^[5]

3 208 t Τὸ διὰ τοῦ ζωμοῦ τοῦ παλαιοῦ ἀλεκτρυόνος καθαρτήριον. Ἐξελεῖν δεῖ τὰ ἐντός, ἔπειτα ἐμβαλεῖν ἄλας ὥστε ἐμπεπλῆσθαι καὶ καταρράψαντας ἐψεῖν ὕδατι πολλῷ βραχὺ μὲν ἐλαίου ἔχοντι, δαψιλὲς δ' ἀνήθου καὶ πράσου· συντακέντων δ' αὐτῶν, ἡδὺς καὶ εὐστόμαχος μὲν, καθαρτικώτατος δ' ὁ ζωμὸς γίνεται.

3 208 2 διδόσθω δὲ διηθημένος τὸ ἐλάχιστον κ ο β , ἵνα ἄκρως ποιεῖ πρὸς τὰς κεχρονισμένας καταφοράς. Διάχρισμα ἔδρας πρὸς ἔκδοσιν φυσῶν.

3 209 1 Πήγανον μέλιτι ἐφθῶ συλλειοτριβεῖται ὥστε ἔγχυλον γενέσθαι καὶ ἐσωτάτῳ διαχρίεται τῆς ἔδρας.

3 209 2 πρακτικώτατον δ' ἐστίν, εἰ προσλάβοι κυμίνου βραχὺ καὶ νίτρου ἢ κυκλαμίνου χυλοῦ.

3 209 3 καὶ κροκύδι δ' ἀνάλατος παρεντίθεται· φῦσαι γὰρ ὑπεξίσαι ἱκαναὶ πάνυ καὶ κουφίζουσαι. Ῥούφου ἱερά.

3 210 1 Σικυωνίας ἦτοι κολοκυνθίδος ἐντεριώνης < κ , χαμαῖδρυος < ι , ἀγαρικοῦ < ι , σαγαπηνοῦ < η , ὀποπάνακος < η , πετροσελίνου, ἀριστολοχίας στρογγύλης, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ < ε , κινναμώμου ἢ τοῦ διπλοῦ κασίας σύριγγος, < νάρδου > στάχυος, κρόκου, σμύρνης, πολίου ἀνὰ < δ .

3 210 2 πάντα ταῦτα μίξας, λεπτὰ ποιήσας, μέλιτι δεύσας ἀπόθου καὶ τὸ πλεῖστον δίδου < δ . Καθαρτικὸν Λύκου.

3 211 1 Σκαμμωνία μεθ' ἀλῶν ὅτι λευκοτάτων λειοῦται ἐφ' ἱκανόν, ἔπειτα ἔψεται ἐν πυξίδι μολυβδίνη ἐν διπλώματι.

3 211 2 τρόπος δὲ τῆς διπλῆς ἐψήσεως ὅδε· πύξις μολυβδῆ ἐστι, τὸ δ' ἐπίθεμα αὐτῆς ἢ τρῆμα ἢ αὐλὸν ἔχειν ὀφείλει· ἐνταῦθα ἢ μετὰ τῶν ἀλῶν λελειωμένη βάλλεται σκαμμωνία, καὶ ἐγκαθίσταται τὸ ἀγγεῖον τοῦτο λοπάδι < ἐρεγμοῦ πλήρει. ἔψεται δ' ὁ ἐρεγμὸς ἔχων τὴν μολυβδὴν πυξίδα, ὀξυκράτου ἐπιχυθέντος καὶ οὐχ ὕδατος, ὃ τε > ἐρεγμὸς ἔψεται, καὶ ἡ σκαμμωνία ἱκανῶς ἐψήσεως ἔχει.

3 211 4 ἐπειδὰν δὲ τοῦτο γένηται, ἀποψῦξαι ἐν τῇ πυξίδι τὸ φάρμακον χρή καὶ αὔθις λειοῦν, [καὶ] ἢ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἢ πεπέρεως λευκοῦ μίξαντα τοσοῦτον ὅσον ἡδῦναι τὸ φάρμακον ἱκανῶς.

3 211 5 οὕτως εἰ μεταχειρίσαιο, ἢ σκαμμωνία οὔτε τῷ στόματι οὔτε τῷ στομάχῳ ἀηδὴς γίνεται καὶ καθαίρει οὐδὲν μεῖον. Ἄλλο καθαρτικὸν πρὸς τοὺς ἐλεφαντιῶντας.

3 212 1 Λαβὼν κολοκυνθίδα καλὴν ἔμβρεχε εἰς ἔλαιον νύκτα καὶ ἡμέραν, εἴτ' ἀποχέας τὸ ἔλαιον ἔψε ἐν κυθριδίῳ καινῷ τὴν κολοκυνθίδα μεθ' ὕδατος, ἕως ἂν καταλειφθῇ κρασίδιον, καὶ πρόσβαλλε σεμιδάλεως ὅσον ἐξαρκεῖ ἀναλαβεῖν τὸ ὕδωρ, καὶ ὅταν ἐψηθῇ, μίγνυε ἐλλεβόρου

- μέλανος < α , σκαμμωνίας < α καὶ ἀνακινήσας καρφίῳ ἀνήθου ἀνάπλασσε, ὥς ἔστι θερμόν,
Ποντικοῦ καρύου μέγεθος καὶ δίδου καταπίνειν. Διάχρισμα καθαρτικὸν κινεῖν γαστέρα. ^[5]
- 3 213 1 Στυπτηρία σὺν μέλιτι συλλεανθεῖσα ἔψεται, ἕως οὗ κίρρὰ γένηται, καὶ ἐκ τούτου διαχρίουσι
τὴν ἔδραν.
- 3 213 2 καλεῖται δὲ χεζανάγκη τὸ φάρμακον, ῥαδίως δὲ πολλὰ μέν, οὐκ ἀπόνως δὲ προβιβάζει.
Θυμιάματα.
- 3 214 t —Πολτάριον ἦτοι θυμιατόν. Ῥόδων νεαρῶν [?] β (εἰ δὲ ξηρῶν, [?] α), φύλλου, κρόκου, κασίας
ἀνὰ [?], στύρακος [?] α, ἀμώμου [?] α, ὀνύχων [?] α, σμύρνης [?] β, βδελλίου [?] α,
καρποβαλσάμου [?] α, ἀκακίας [?] β, ὀποβαλσάμου [?] β.
- 3 215 t Ἄλλο. Φύλλου [?] ε, ἀμώμου ἀνὰ γρ.
- 3 215 1 η, καρυοφύλλων γρ. ζ, νάρδου στάχυος γρ.
- 3 215 2 ε, στύρακος γρ. ι, ῥόδων [?] α, σμύρνης [?] α. λείου τὴν σμύρναν οἴνω καὶ πάντα ἀναμαλάσας
ἀνάπλασσε μετὰ βραχέος ὀποβαλσάμου. Θυμίαμα.
- 3 216 1 Κόστου, ἀμώμου, σμύρνης, κασίας ἀνὰ [?] α, στύρακος, ἀκακίας, βδελλίου, ὀνύχων, βρύων,
λαδάνου ἀνὰ [?] β, ῥόδων κεκαθαρμένων [?] κθ. Ῥούφου ἡ ἀπλῆ.
- 3 217 1 Κολοκυνθίδος ἐστὶ < β, πρασίου, χαμαῖδρυος, στοιχάδος ἀνὰ < ι, γεντιανῆς, ἀγαρικοῦ ἀνὰ < ιβ,
βδελλίου, νάρδου στάχυος, κρόκου, κινναμώμου ἀνὰ < η, κασίας, σχίνου ἄνθους, πεπέραως
λευκοῦ, πεπέραως μακροῦ, σκίλλης ὀπτῆς ἀνὰ < ζ, κενταυρίου τῆς ρίζης < δ.
- 3 217 2 λεῖα πάντα καταμίγνυται διεθέντι τῷ βδελλίῳ ἀφεψήματι πάνακος καὶ μέλιτι κατέφθω.
Ξηρόμυρον τὸ Ἀραβικόν.
- 3 218 1 Φύλλου, ἀμώμου, κόστου, ζαρναβοῦ ἀνὰ [?] α, καρποβαλσάμου [?] α. Θυμίαμα ὑπνοποιόν.
- 3 219 1 Στύρακος, ἀμώμου, κόστου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, βδελλίου Σκυθικοῦ, μανδραγόρου ρίζης,
ὁποῦ μήκωνος < ἴσα > .
- 3 219 2 θυμία ἐπὶ τῶν κυπαρισσίνων ξύλων. Κῦφι τὸ σεληνιακόν.
- 3 220 1 Βδελλίου [?] ζ, ἐλενίου [?] ζ, σχίνου ἄνθους [?] β, σφάγνου [?] ε, ἀρκευθίδας μικρὰς ν, ἀσπαλάθου
[?] α, καρδαμώμου [?] ε, κασίας σύριγγος [?] ε, νάρδου στάχυος [?] β, κυτέρου [?] θ, ἀσφοδέλου
ρίζης [?] δ, κυπαρίσσου σπέρματος [?] γ, βράθυος [?] δ, νάρδου Κελτικῆς [?] γ, κόστου [?] β, σμύρνης
[?] ζ, ἰσχάδων λιπαρῶν [?] β, σταφίδων ἐκγιγαρισμένων [?] β, στροβιλίων [?] γ, τερμινθίνης [?] α,
ῥόδων ξηρῶν [?] γ, στύρακος [?] ζ, φοινίκων λιπαρῶν [?] α, μέλιτος [?] ε, οἴνου εὐώδους τὸ
ἄρκοῦν. Ὅσα λεπτόνοντα ἐν τροφαῖς. ^[5]
- 4 1 1 Σκόρδα, κρόμμυα, κάρδαμα, πράσα, νάπυ, πέπερι, σμύρνιον, πύρεθρον, ὀρίγανος, καλαμίνθη,
ὑσσωπον, σίον, σισύμβριον, γλήχων, θύμα, θύμβρα χλωρὰ προσφερόμενα· ξηρανθέντα γὰρ ἤδη
φάρμακα καὶ οὐκέτι τροφαί· καθόλου γὰρ πᾶν τὸ ξηρότερον ἰσχυρότερον τοῦ τεθελότος ἐστὶ,
καὶ ὅσα κατὰ λόφους ἢ ἐν χωρίοις ἀνδροτέροις ἠυξήθη τῶν ἐν πεδίοις ἢ κήποις ἢ τέλμασιν
ἰσχυρότερα. ^[5]
- 4 1 2 ταῦτα μὲν οὖν ὑπὲρ πάντων χρὴ γινώσκειν κοινῇ· τοῖς δ' εἰρημένοις ἐφεξῆς ἐστὶν εὐζωμα, σία,
σέλινα, πετροσέλινα, ὠκιμα, ῥαφανίδες, κράμβαι, τεῦτλα, σκόλυμον, ἡρύγγιον, κορίαννον,
ἀκαλήφη, μάραθρον, πήγανον, ἀνήθον, λιβυστικόν, κύμινον, καππάρεως καὶ τερμίνθου
καρπός, τὸ τῆς καρῶς σπέρμα, ἀνήθου, σίνωνος, ἄμεως, δαύκου, σεσέλεως, τορδύλου καὶ
πάντων τῶν εὐωδῶν καὶ δριμέων καὶ θερμῶν ἐπιφανῶς. ^[5]
- 4 1 3 τῶν ἰσχυρῶς δὲ λεπτυνόντων ἐστὶ τὸ τοῦ πηγάνου σπέρμα καὶ καννάβεως, ὥς εἶναι
φαρμακώδη λοιπόν. τῶν δὲ Δημητρίων σπερμάτων εἰς λεπτόνουςαν δίαιταν ἄλυποι κριθαὶ

μόναι, δευτεροειδεῖς δ' οἱ ἐκ τῶν πυρῶν ἄρτοι κριβανῖται· τῶν δ' ἄλλων ἀπέχεσθαι πειραῖσθαι, πλὴν εἰ διὰ μακροῦ χρόνου πισσοῦ ἢ φακοῦ γεύεσθαι τις ἐθέλοι.

4 1 5 πλείστην δ' ἂν ἔχοις, εἰ βούλοιο, καὶ ἄφθονον ἐδεσμάτων χρῆσιν εἰς λόγον λεπτυνούσης διαίτης ἀπό τε τῶν πετραίων ἰχθύων καὶ τῶν ὀρεινῶν ὀρνίθων τῶν μικρῶν· τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι διαιτώμενα ζῶα πάντα ξηρότερα τε καὶ θερμότερα ταῖς κράσεσιν ὑπάρχει, καὶ ἡ σὰρξ αὐτῶν ἥκιστα φλεγματώδης ἐστὶ καὶ γλίσχρα. ^[5]

4 1 6 ψᾶρας οὖν καὶ κίχλας καὶ κοττύφους καὶ πέρδικας ἐσθίειν· καὶ οἱ πυργῖται καλούμενοι στρουθοί, καὶ ὅσοι κατὰ τὰς ἀμπέλους διαιτῶνται, καὶ τῶν περιστερῶν αἱ ἐκ τῶν πύργων ἀμείνους τῶν κατοικιδίων εἰσί, καὶ καθόλου πάντα τὰ ἐγγεγυμνασμένα τῶν ἀγυμνάστων, καὶ τὰ ξηρότεrais τροφαῖς χρώμενα τῶν ὑγροτέραις, καὶ τὰ καθαρὸν καὶ λεπτὸν ἀναπνέοντα τὸν ἀέρα βελτίω τῶν ἐναντίων.

4 1 8 καὶ ἰχθύων δὲ τῶν πετραίων ἐσθίειν ἰουλίδος καὶ φυκίδος καὶ κοττύφου καὶ κίχλης καὶ σκάρου, καὶ ἀπλῶς ἀπάντων ὅσοι μαλακὴν τε ἅμα καὶ ψαθυρὰν ἔχουσι τὴν σάρκα· τῶν δ' ἥτοι σκληρὰν ἢ γλίσχραν ἔχόντων ἀπέχεσθαι παντάπασι.

4 1 9 μαλακὴ μὲν οὖν ἡ τῶν ὀνίσκων σὰρξ, ἀλλ' ἦττον ψαθυρὰ τῆς τῶν πετραίων· τῶν μέντοι τριγλῶν ψαθυρὰ μὲν, οὐ μὴν καὶ μαλακὴ.

4 1 10 ταῦτα οὖν ἔχειν ἅμφω τὰ γνωρίσματα περὶ παντὸς ζώου σαρκός, τὸ μαλακὸν τε καὶ ψαθυρόν, καὶ τούτοις προσέχων τὸν νοῦν, ὧ μὲν ἂν ὑπάρχη τὸ συναμφοτέρων, εἰς κόρον ἐσθίειν, τῶν δ' ἄλλων ὧ μὲν μηδέτερον, ἀπέχεσθαι παντάπασι, ὧ δὲ θάτερον μόνον, ἐσθίειν μὲν ποτε καὶ τοῦδε τῶν ἄλλων ἀπορήσαντα, φυλάττεσθαι δ' εἰς κόρον, ὥστε καὶ ὀνίσκων καὶ τριγλῶν καὶ τῶν ἄλλων πελαγίων ἰχθύων ἐξέσται σοι προσφέρεσθαι μὴ παρόντων πετραίων, καὶ μᾶλλον ὅσοι διὰ νάπυος ἐσθίονται, καθάπερ ὁ σκορπίος. ^[5]

4 1 11 ἔστι δὲ δὴ τινα γένη ζώων οἷς ὑπάρχει μὲν τὸ ἕτερον ὧν εἶπον γνωρισμάτων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀμετρίαν θατέρου φυλάττεσθαι χρὴ καὶ τὴν τούτων ἐδωδὴν· αἱ μὲν γὰρ ἐγγέλυσες καὶ τὰ πλείστα τῶν μαλακίων τε καὶ σελαχίων, καίτοι μαλακὴν ἔχοντα τὴν σάρκα, διὰ τὸ γλίσχρον καὶ φλεγματώδες αὐτῆς ἱκανῶς ἐστὶ βλαβερὰ· τοῖς δὲ λεπτυνούσῃ διαίτῃ χρῆσθαι δεόμενοις ἐπιτήδεια ἐκ τῶν σελαχίων ἐστὶν ἡ νάρκη καὶ ἡ τρυγὼν μόνα, καὶ χρῆσθαι δέ ποτε καὶ τούτοις ἐγχωρεῖ μὴ παρόντων πετραίων. ^[5]

4 1 12 τῆς δ' αὐτῆς ἐστὶ δυνάμεως τὰ τε βούγλωττα καὶ ἡ ψῆττα.

4 1 13 καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι δέ, εἰ γυμνάζοιτό τις, οὐ κωλύω κεκρῆσθαι καὶ περιστραῖς καὶ τρυγόσι, καὶ μάλιστα ταῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμέναις· χρὴ δὲ μὴ πρόσφατον, ἀλλ' ἔωλον ἐργασαμένους ἡμέραν μίαν τοῦλάχιστον οὕτως ἐσθίειν πάντα τὰ μετρίως σκληρὰν ἔχοντα τὴν σάρκα.

4 1 14 καὶ οἱ ταριχευθέντες δὲ τῶν ἰχθύων ἱκανώτατα λεπτύνουσι καὶ τέμνουσιν· ἐκλέγεσθαι δὲ καὶ τούτων ὅσοι φύσει μαλακόσαρκοι· τοὺς δὲ κητώδεις φυλάττεσθαι.

4 1 15 ταριχευθέντων γέ τοι καὶ τῶν χοιρείων κρεῶν γεύοιτο ἂν τις ἀσφαλῶς.

4 1 16 καὶ ὑπὸ τῶν ὀπωρῶν δ' ἥκιστα ἂν τις λυποῖτο τῶν λαπαττουσῶν τὴν κοιλίαν.

4 1 17 τὰς μαλακωτέρας οὖν μᾶλλον ἐσθίειν τῶν σκληροτέρων καὶ βραδυπόρων, οὐ μὴν εἰς κόρον γε οὐδενός· ὅσα δὲ σφοδρῶς αὐστηρὰ καὶ στρυφνὰ, μοχθηρὰ τῇ τοιαύτῃ διαίτῃ.

4 1 18 ἐπιτηδειότερα δὲ πάντων εἰσὶν ἰσχάδες, κάρυα καὶ πιστάκια καὶ τῶν ἀμυγδαλῶν αἱ ὑπόπικροι· ἐλαίας δ' οὔτε ἐπαινεῖν ἔχοιμι ἂν οὔτε ψέγειν.

4 1 20 τῶν δὲ γλυκέων οὐκ ἐδεσμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ πομάτων τὸ μέλι μόνον, ὥς ἔπος εἰπεῖν, ἀκριβῶς λεπτοῦ τὴν σύστασιν ἐστὶ χυμοῦ γεννητικόν.

4 1 21

καὶ τῶν οἴνων δ' οἱ λευκοὶ καὶ λεπτοὶ τέμνουσί τε τοὺς παχεῖς χυμοὺς καὶ καθαίρουσι δι' οὕρων.

4 1 22 καὶ μὲν δὴ καὶ ὁ τοῦ γάλακτος ὁρὸς ἐκ τῶν λεπτυνόντων ἐστίν. χρησιμώτερον δ' εἰς λεπτύνουσιν δίαταν τὸ ὀξύμελι μάλιστα ὑπάρχει. Ὅσα παχύχυμα.

4 2 1 Οἱ ἱπνῖται τῶν ἄρτων καὶ οἱ μὴ καλῶς ἐσκευασμένοι παχύχυμοι καὶ ὁ καλούμενος τράγος καὶ τὰ διὰ γλεύκους καὶ σεμιδάλεως πέμματα καὶ λάγανα καὶ τὰ ρύμματα ἅπερ ἴτρια προσαγορεύεται καὶ πᾶν ἄζυμον ἐκ πυροῦ πέμμα καὶ οἱ δι' αὐτῶν δηλονότι σκευαζόμενοι πλακοῦντες. ἔστι δὲ καὶ ἡ σεμίδαλις καὶ ὁ χόνδρος ἱκανῶς παχύχυμα· ἄμυλον μετρίως.

4 2 3 καὶ οἱ βολβοὶ δ' εἰσὶ παχύχυμοι καὶ θερμοὶ καὶ τῆς φακῆς ἢ οἶον σάρξ, κύαμοι φρυγέστες, σησάμου σπέρμα, ἐρυσίμου σπέρμα, τὰ καλούμενα μαλάκια, τευθίδες, σηπίαι, πολύποδες, οἱ κητώδεις τῶν ἰχθύων.

4 2 4 ἱκανῶς δὲ παχύχυμα τὰ τε ὄστρεα, οἱ κήρυκες, αἶ τε πορφύραι, χῆμαι, λεπάδες, κτένες, πίνναι, καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ ὀστρακόδερμα, ἐγγέλυες, κοχλίοι, ἐλάφεια κρέα, αἶγεια, βόεια, λάγεια, χοίρεια, ἥπαρ, νεφροὶ, ὄρχεις, ἐγκέφαλοι, νωτιαῖος μυελός, οὐθαί, ἀδένες, γλῶττα μετρίως, γάλα τὸ ἐπὶ πλεον ἐψηθέν, τυροὶ πάντες (οἱ δὲ νέοι καὶ ὀξυγαλάκτινοι ἦττον), ὀξύγαλα, πυρίεφθον, καὶ τῶν ὠῶν ὅσα μέχρι τελέας πήξεως ἔψουσι (μᾶλλον δὲ τὰ ὀπτά, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ τηγανιστά), φοίνικες, κάστανα, βάλανοι, βολβοί, γογγύλαι, μύκητες, ἄρου ρίζαι, ὕδνα, κῶνος, σῦκα τὰ μὴ καλῶς πέπειρα, κιτρίου σάρξ, σίκυος τοῖς πλεονάσασιν τῇ ἐδωδῇ αὐτῶν. ^[5]

4 2 5 τῶν οἴνων οἱ γλυκεῖς αἵματος παχέος εἰσὶ γεννητικοί, καὶ μᾶλλον ἔτι τὸ καλούμενον σίραιον, καὶ ὁ γλευκίνης ὁμοίως, καὶ οἱ παχεῖς καὶ μέλανες οἶνοι. Ὅσα μέσα τῶν λεπτυνόντων καὶ παχυνόντων εἰσίν.

4 3 1 Οἱ κάλλιστα κατασκευασθέντες ἄρτοι, καὶ <αἱ> σάρκες τῶν ἀλεκτορίδων τε καὶ ἀλεκτρονίων, ὀρνίθων τε <καὶ> φασιανικῶν καὶ περδίκων καὶ περιστερῶν, ἀτταγήνων τε καὶ τρυγόνων καὶ κιχλῶν, κοττύφων τε καὶ τῶν μικρῶν στρουθίων ἅμα πάντων, ἔτι τε πετραίων ἰχθύων, αἰγιαλείων τε καὶ πελαγίων, κωβίων τε καὶ σφυραίων καὶ βουγλώσων, καὶ πάντων ἀπλῶς ἰχθύων ὅσοι μὴτε γλισχρότητά τινα μὴτε δυσωδίαν ἔχουσι κατὰ τὴν ἐδωδὴν, σῦκα τὰ πέπανα, λαχάνων ἀγρίων ἢ σέρις (τοῦτο δὲ κοινόν τι γένος ἐστὶ πλειόνων, τὰ δὲ κατ' εἶδος ἕκαστον αὐτῶν ἴδιον ὄνομα κέκτηται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, οἶον θριδακίνη καὶ χονδρίλη, γιγγίδια, καὶ ἄλλα μυρία τούτου τοῦ γένους ἐστίν), ὃ τε ἔλειος καὶ ὁ μυακάνθινος καὶ ὁ τῆς χαμαιδάφνης ἀσπάραγος καὶ ὁ τῆς βρυωνίας, οἶνος ὁ ξανθός τε ἅμα καὶ γλυκὺς καὶ διαυγής, οἶός ἐστιν ὃ τε Ἀριούσιος καὶ ὁ Λέσβιος καὶ ὁ Φαλερῖνος καὶ ὁ Τρωλῖτης· χρηστὸν γὰρ οἱ τοιοῦτοι πάντες αἶμα καὶ σύμμετρον τῷ πάχει γεννῶσιν. Ὅσα γλίσχρον χυμὸν γεννᾷ. ^[15]

4 4 1 Τῶν πυρῶν ὅσοι μὲν βαρεῖς καὶ πυκνοὶ καὶ διὰ βάθους ξανθοί, γλίσχροι· ὅσοι δὲ κοῦφοι καὶ ἀραιοὶ καὶ λευκοὶ τὰ ἔνδον, ἦττον τοιοῦτοι· καὶ ἡ σεμίδαλις δὲ καὶ ὁ χόνδρος ἱκανῶς γλίσχρα.

4 4 2,3 τένοντες καὶ ἀπονευρώσεις καὶ τὰ περὶ τὰ χεῖλη μόρια, καλλῶσον, χοίρειον πᾶν κρέας καὶ ἡ τῶν ἀρνῶν σάρξ, τὸ τοῦ σησάμου σπέρμα, βολβοί, φοίνικες οἱ λιπαροί.

4 5 τ Ὅσα ὠμοὺς χυμοὺς γεννᾷ. Φοίνικες χλωροὶ χυμῶν ὠμῶν ἐμπιπλῶσι τοὺς ἐσθίοντας, ὥς δυσεκθερμάντοις ἀλίσκεσθαι ρίγεσιν.

4 5 2 καὶ ἡ ρίζα τῆς γογγυλίδος, ὅταν πλεονάσῃ τις ἐπὶ τῇ ἐδωδῇ αὐτῆς, καὶ ἡ σὰρξ τῶν ὀστρακοδέρμων τῶν σκληροσάρκων ἀποβαλοῦσα τὸν ἀλυκὸν χυμὸν ἐκ πλείονος ἐψήσεως, καὶ τὰ μαλάκια καλούμενα, πολύποδες, σηπίαι, ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα, πάντα τὰ κητώδη τῶν ἐν θαλάττῃ ζώων, κοιλία, ἔντερα, μήτραι τῶν τετραπόδων καὶ οἱ σκληρότεροι τῶν ἀδένων

ἀπεπτούμενοι, ὀξύγαλα, τηγανῖται, θερμοί, σταφυλὴ ἐπισχεθεῖσα καὶ μὴ διαχωρηθεῖσα. Ὅσα ψυχροὺς χυμοὺς γεννᾷ. ^[5]

4 6 1 Τοῖς ἄδην σικύων ἐμπορουμένοις ψυχρὸν χυμὸν ἀθροίζειν συμβέβηκεν οὐκ εὐπετῶς ἐπιδέξασθαι δυνάμενον τὴν εἰς αἷμα χρηστὸν ἀλλοίωσιν.

4 6 2 κοιλία καὶ ἔντερα καὶ μήτραι τῶν τετραπόδων ζώων, ὀξύγαλα, βωλῖται, μῆλα τὰ μὴ πέπειρα, βολβοί. Ὅσα φλέγμα γεννᾷ.

4 7 1 Φλεγματικὸν δ' ἀπλῶς χυμὸν γεννᾷ τῶν ζώων τὰ νευρώδη μόρια, ἐγκέφαλος, πνεύμων, νωτιαῖος, ἀδένες ἀπεπτούμενοι, ἢ τῶν ἀρνῶν σὰρξ, βωλῖται, ἀμανῖται, καὶ ἡ σὰρξ τῶν ὀστρακοδέρμων, μῆλα τὰ μὴ πέπειρα. Ὅσα μελαγχολικὸν χυμὸν γεννᾷ.

4 8 1 Κρέα βόεια, αἴγεια, καὶ μᾶλλον τὰ τῶν τράγων καὶ ταύρων, ἔτι δὲ μᾶλλον ὄνεια, καμήλεια, ἀλωπέκεια, κυνῶν, λαγωῶν, τῶν ἀγρίων ὕων, τὰ ταριχευθέντα κρέα τῶν ἐπιγείων ζώων καὶ οἱ σπλήνες τῶν ζώων, τῶν δὲ θαλαττίων θύννης καὶ φαλαίνης, φώκης, κυνός, δελφίνος καὶ τῶν κητωδῶν ἀπάντων, κοιλίαι, κράμβαι, καὶ τῶν δένδρων οἱ βλαστοὶ δι' ἄλμης τε καὶ ὀξάλμης συντιθέμενοι, σκίνου λέγω καὶ τερμίνθου καὶ βάτου καὶ κυνοσβάτου, καὶ τῆς κινάρας ἢ οἶον σὰρξ. ^[5]

4 8 2 καὶ ἡ φακὴ δὲ μελαγχολικώτατόν ἐστιν ἔδεσμα, καὶ μετὰ ταύτην οἱ πιτυρίται τῶν ἄρτων οἳ τε ἐκ τῆς τίφης καὶ τῶν ἄλλων τῶν μοχθηρῶν σπερμάτων οἳ τε ἀπαλοὶ τυροὶ καὶ φακὸς καὶ βῆκος καὶ τῶν οἴνων οἱ παχεῖς καὶ μέλανες. Ὅσα χολώδη χυμὸν γεννᾷ. ^[5]

4 9 1,2 Κεράτια· τῆς κινάρας ὁ χυλὸς λεπτὸς καὶ πικρόχολός ἐστιν· ἄμεινον δ' ἀφέψοντας αὐτὴν ἐσθίειν.

4 9 3 καὶ τὸ μέλι ῥαδίως ἐκχολοῦται κατὰ τὰ θερμὰ σώματα (πάντες γάρ εἰσιν οἱ γλυκεῖς χυμοὶ ὕλη τῇ ξανθῇ χολῇ) καὶ οἱ γλυκεῖς οἶνοι. Ὅσα περιττωματικά.

4 10 1 Φάτται, χῆνες πλὴν τῶν πτερῶν, σπλάγχνα πάντα, νωτιαῖος, ἐγκέφαλος, οἱ ἐν τοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις καὶ τοῖς πεδίοις ὄρνιθες, ἐρέβινθοι, κύαμοι χλωροί, κύαμος Αἰγύπτιος, οἱ νέοι τῶν χοίρων, τῶν προβάτων ἡ σὰρξ καὶ πάντων τῶν νέων ζώων, καὶ τῶν ἀργῶς βιούντων καὶ τῶν ἰχθύων οἱ ποτάμιοι καὶ οἱ λιμναῖοι καὶ οἱ ἐν ἰλύι διαιτώμενοι καὶ πάντα τὰ κητώδη τῶν ἐν θαλάττῃ ζώων. Ὅσα ἀπέριττα. ^[5]

4 11 1 Τράχηλοι ζώων, οὐραί, πτερά, ἢ τῶν ἀγρίων ζώων σὰρξ καὶ τῶν ἐν ξηροῖς τόποις διαιτωμένων. Ὅσα πολύτροφα.

4 12 1 Συῶν ἡμέρων αἱ σάρκες πάντων ἐδεσμάτων εἰσὶ τροφιμώταται· βοῶν ἐγκέφαλοι, ὄρχεις, καρδία, νωτιαῖος καὶ ὁ ἄλλος μυελὸς καὶ πτερὰ τῶν χηνῶν, καὶ μᾶλλον ἀλεκτορίδων, καὶ πάντων τῶν πτηνῶν αἱ κοιλίαι, κοιλιοί, καὶ μᾶλλον δίσεφθοι γενόμενοι.

4 12 3 τῶν ὀστρακοδέρμων τὰ σκληρόσαρκα, οἶον χῆμαι, πορφύραι, κήρυκες, ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα, πλείονα τροφὴν δίδωσιν· ἀστακοί, πάγουροι, καρκῖνοι, καρῖδες, κάραβοι, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, μαλάκια, οἶον πολυπόδες, σηπίαι, τευθίδες καὶ τὰ τοιαῦτα.

4 12 4 τῶν σελαχιῶν νάρκη μὲν καὶ τρυγῶν μετρίως, βάτοι καὶ λειόβατοι καὶ ῥῖναι μᾶλλον, τρίγλαι, κωβιοὶ ἔλαττον.

4 12 5 γάλα τὸ μὲν παχύτερον μᾶλλον, τὸ δ' ὑγρότερον ἔλαττον.

4 12 6 τῶν ἄρτων τροφιμώτατος ὁ σιλιγνίτης, ἐφεξῆς δ' ὁ σεμιδαλίτης, καὶ τρίτος ὁ συγκομιστός. ἐφθοὶ πυροί, σεμίδαλις, χόνδρος.

4 12 7,8 κύαμοι σαρκουσί τὴν ἑξὶν οὐκ ἐσφιγμένη καὶ πυκνῇ σαρκί, ἀλλὰ χαυνοτέρᾳ μᾶλλον.

4 12 9 ἐρέβινθοι κύαμων τρέφουσι μᾶλλον, φάσιλοι καὶ ὦχροι τήλεως πλέον.

- 4 12 10 δόλιχοι, οὐς λοβούς καὶ φασιόλους καλοῦσι, τρέφουσι πισσῶν οὐκ ἔλαττον.
- 4 12 11 θέρμοι τρόφιμοι, κάστανα, φακή, οἱ γλυκεῖς φοίνικες, σταφίδες αἱ γλυκεῖαι καὶ λιπαραί, βάλανοι, γογγυλῖς, ἦν καὶ βουνιάδα καλοῦσιν.
- 4 12 12 βολβοὶ τροφιμώτατοι, καὶ μᾶλλον δίσεφθοι.
- 4 12 13 μέλι τὸ ἀπαφρισθὲν ἐπιτήδειον πρὸς τε ἀνάδοσιν καὶ θρέψιν γίνεται· μελίκρατον τὸ καλῶς ἐψηθὲν.
- 4 12 14 ἅπας οἶνος ἀνὰ λόγον τρέφει τῆς παχύτητος· οἱ μὲν οὖν ἐρυθροὶ καὶ παχεῖς πάντων οἴνων εἰσὶν εἰς αἵματος γενέσιν ἐπιτηδειότατοι, ἐφεξῆς δ' αὐτῶν οἱ μέλανες καὶ παχεῖς καὶ στύφοντες, τούτων δ' ἦττον τρέφουσιν οἱ λευκοὶ τε ἅμα καὶ παχεῖς καὶ αὐστηροί, πάντων δ' ἦττον οἱ λευκοὶ καὶ λεπτοί. ^[5]
- 4 12 15 καὶ πάντα δὲ τὰ παχύχυμα, εἰ καλῶς πεφθειρή καὶ αἵματωθείη, πολύτροφα γίνεται. Ὅσα ἐλάττονα τροφήν δίδωσιν.
- 4 13 1 Τὰ ἄκρεα τῶν ζώων, μήτρα, γαστήρ, ἔντερα, οὐρά, ὦτα, πιμελή, στέαρ.
- 4 13 2 ἅπαν τὸ γένος τῶν ὀρνίθων ὀλιγοτροφώτερόν ἐστι παραβαλλόμενον τῷ γένει τῶν πεζῶν, καὶ ἡ τῶν γεγηρακότων ζώων σὰρξ ὀλιγοτροφωτέρα τῶν ἔτι αὐξανομένων.
- 4 13 4 τῶν δ' ἰχθύων ἡ τροφή αἱματός ἐστι λεπτοτέρου γεννητική, ὥς μήτε τρέφειν δαψιλῶς καὶ διαφορεῖσθαι θάπτων.
- 4 13 5 τῶν δ' ὀστρακοδέρμων τὰ μαλακόσαρκα, οἷα τὰ ὄστρεα, ὀλιγότροφα. ἄρτοι κρίθινοι, ὅπως ἂν σκευασθῶσιν, ὀλιγότροφοι πάντες εἰσὶ, τὰ ἐκ κριθῶν ἄλφιτα τούτοις ὁμοίως.
- 4 13 6 ἄρτοι πιτυρίαι καὶ οἱ ῥυπαροὶ πάντες <καὶ> οἱ πλυτοί, ἄμυλον, μᾶζα ἐξ ἀλφίτων, κριθή, βρόμος, κέγχρος, καὶ μᾶλλον ἔλυμος, ὄρυζα, κύαμοι χλωροί, μήκωνος σπέρμα, ὄρμινα, συκάμينا, ὁ τῶν κυνοσβάτων καρπός, ἄρκευθίδες, μύρτα, ἀμύγδαλα, πιστάκια, κοκκύμηλα, περσικά, ἄρμενιακά, πραικόκκια, ἐλαῖαι, καὶ μάλιστα αἱ δρυπεπεῖς, λεπτοκάρυα, καὶ μᾶλλον τὰ βασιλικά κάρυα, σηρικά, κράνα, προῦμνα, βάτινα, μιμαίκυλα, ζίζυφα, διόσπυρα, ἀλικάκκαβα, κάππαρις, καὶ μάλιστα ἡ ταριχευθεῖσα, τῆς τερμίνθου πάντα, κράμβη, τεῦτλα, λάπαθον, <ὀξυλάπαθον,> ἀνδράχνη, στρύχνον, ῥάφανος, νάπυ, κάρδαμον, πύρεθρον καὶ οἱ ἀσπάραγοι πάντες, σταφυλῖνος, δαῦκος, κάρω. ^[10]
- 4 13 7 κρόμμυα δὲ καὶ σκόροδα καὶ πράσα καὶ ἀμπελόπρασα ὡμὰ μὲν οὐδ' ὅλως τροφήν δίδωσιν, ἐψηθέντα δὲ δις ἢ τρις ὀλιγίστην. ῥοιαὶ ὀλιγότροφοι· ἄπιοι δέ, καὶ μάλιστα αἱ μεγάλαι, ἔχουσί τι τρόφιμον.
- 4 13 9 κολοκύνθη ὀλιγότροφος, σταφίδες αἱ αὐστηραί τε καὶ ἀλιπεῖς. μέσα δέ πῶς ἐστι τῶν ὀλιγοτρόφων τε καὶ πολυτρόφων φάσιλοι, ὥχροι, λάθυροι, ἄρακοι.
- 4 13 11 καὶ σῦκα οὐχ ὁμοίως ταῖς ἄλλαις ὀπώραις ὀλιγότροφα, σομφώδη δὲ ποιεῖ τὴν σάρκα ὁμοίως σταφυλαῖς ἔλαττον δ' αὐταὶ τῶν σύκων τρέφουσι χαύνη καὶ πλαδαρᾷ σαρκί.
- 4 13 12 πάντα ὅσα τῶν ἐδεσμάτων φαρμακώδη τινὰ ἔχει ποιότητα σφοδράν, ὅταν ἀπόθῃται ταύτην ὀπτήσεσιν ἢ ἐψήσεσιν ἢ τέγξεσιν, ὀλίγην τροφήν δίδωσι τοῖς σώμασι, πρότερον οὐδ' ὅλως διδόντα. Ὅσα εὐχυμα.
- 4 14 1 Εὐχυμότατόν ἐστι τὸ γάλα σχεδὸν πάντων ὧν προσφερόμεθα· ἄριστον δὲ τὸ τῶν εὐεκτούντων ζώων, ὅταν ἀμελχθῇ πινόμενον εὐθέως. ὡὰ τρομητὰ καὶ ῥοφητά.
- 4 14 2,3 ὄρνιθες καὶ ἰχθύες ὀλίγου δεῖν ἅπαντες εὐχυμοὶ πλὴν τῶν ἐν ἔλεσι καὶ λίμναις καὶ ποταμοῖς ἰλυώδεσι διαιτωμένων, καὶ μάλιστα ὅταν ἐκ πόλεως ῥέῃ τὸ ὕδωρ ἐκκαθαῖρον ἀποπάτους τε καὶ βαλανεῖα <καὶ μαγειρεῖα> καὶ τὰ τῶν πλυνόντων τὴν ἐσθῆτα ῥύμματα.

- 4 14 4 ἀσφαλὲς οὖν αἰὶ προσφέρεσθαι τῶν ἰχθύων τοὺς ἐκ τῆς ἀμίκτου θαλάσσης ὕδατι γλυκεῖ, οἷοί
εἰσιν οἱ πελάγιοι καὶ οἱ πετραῖοι· καὶ γὰρ εἰς εὐχυμίαν καὶ εἰς ἡδονὴν πολὺ προὔχουσι τῶν
ἄλλων.
- 4 14 5 εἰ δέ τι τῶν ἐν ἑκατέροις τοῖς ὕδασι διαιτωμένων εἴη, καθάπερ γε κεφαλοὶ καὶ ὁ λάβραξ,
ὄνίσκος τε καὶ κωβίος, σμύραινά τε καὶ καρκῖνοι καὶ ἐγγέλυες, ἀναπυθάνεσθαι μὲν χρή
πρότερον, ὅθεν εἴη τεθηραμένα, μετὰ δὲ ταῦτα τῇ τε ὁσμῇ καὶ τῇ γεύσει τὴν διάγνωσιν αὐτῶν
ποιεῖσθαι· καὶ γὰρ δυσώδεις καὶ ἀηδεῖς καὶ βλενώδεις εἰσιν ὅσοι τὴν δίαιταν ἔχουσιν ἐν ὕδατι
μοχθηρῶ. ^[5]
- 4 14 6 καὶ μέντοι καὶ λίπος αὐτοῖς ὑπάρχει πολὺ πλεόν ἢ τοῖς ἄλλοις, καὶ σήπονται ταχέως.
- 4 14 7 καὶ παρὰ τὰς ἐπιχωρίους δὲ τροφὰς ἀμείνους τε καὶ χείρους ἑαυτῶν οἱ ἰχθύες γίνονται,
διαγινωσκόμενοι ῥαδίως ὁσμῇ τε καὶ γεύσει, καθάπερ αἱ τρίγλαι· μοχθηρόταται γὰρ αὐτῶν αἱ
τὴν καρκινάδα σιτούμεναι, τῶν δ' ἄλλων ἡ σὰρξ σκληροτέρα μὲν, οὐ κακόχυμος δέ.
- 4 14 8 κίθαρος καὶ ῥόμβος καὶ ἥπατος καὶ βούγλωσσον καὶ [ή] ψῆττα καὶ σαυρὸς μέσοι πῶς εἰσι τῶν
ἀπαλοσάρκων καὶ σκληροσάρκων· ἡ τροφή δ' αὐτῶν καλλίστη τοῖς γε μὴ γυμναζομένοις ἐστὶ
καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἐκνοσηλευομένοις.
- 4 14 9 ἡ ψαθυρὰ καὶ μαλακὴ τροφή πρὸς ὑγείαν ἐπιτηδειοτάτη ἐστὶ καὶ εὐχυμοτάτη πάντων ἐστίν.
- 4 14 10 αἱ σάρκες τῶν ζώων, ὅταν καλῶς πεφθῶσιν, αἵματός εἰσιν ἀρίστου γεννητικάι, καὶ μάλιστα
τῶν εὐχύμων, οἷόν ἐστι τὸ γένος τῶν ὤων· κάλλιστον γὰρ δὴ τὸ τούτων κρέας εἰς ἡδονὴν τε
καὶ πέψιν ἐστί, καὶ μάλιστα τὸ τῶν μέσων κατὰ τὴν ἡλικίαν ὤων· χεῖρον γὰρ τό τε τοῦ
παλαιοτάτου καὶ τὸ τοῦ μετὰ τὴν ἀποκύψιν εὐθέως ἐσθιομένου· ὑγρότατόν τε γὰρ
ὑπερβαλλόντως ἐστὶ τὸ τῶν ἀρτιγενῶν καὶ φλέγμα γεννᾷ πλεῖστον. ^[5]
- 4 14 11 οὐθαρ εὐχυμον, ἥπαρ, τὰ περὶ τὰ χεῖλη μόρια, πτερὰ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἄκρεα.
- 4 14 12 ἔντερά τε καὶ μήτρα καὶ οὐρὰ τῶν σαρκῶν ἦττον εὐχυμα· οἱ δ' ἀδένες πεφθέντες καλῶς
διδόασιν ὁμοίαν τροφήν ἐγγὺς τῇ κατὰ σάρκα.
- 4 14 13 καρδία οὐ κακόχυμος.
- 4 14 14 βελτίους οἱ πόδες τῶν ὤων εἰσι τοῦ ῥύγχους καὶ τῶν ὠτων· τῶν δ' ἄλλων ζώων, καθ' ὅσον αἱ
σάρκες εἰς ἀρετὴν τροφῆς ἀπολείπονται τῶν ὤων, κατὰ τοσοῦτον καὶ τῶν ἀκρέων ἐν ὑσὶ
μορίων εἰσὶ χεῖρω τὰ κατ' ἐκεῖνα τὰ ζῶα.
- 4 14 15 οἱ ἐγκέφαλοι τῶν πτηνῶν πολὺ βελτίους εἰσὶ τῶν ἐν τοῖς πεζοῖς.
- 4 14 16 τῶν ἀγρίων ζώων ἡ σὰρξ εὐχυμοτέρα τῆς τῶν ἡμέρων ἐστίν.
- 4 14 17 ἄρτος καθαρὸς καλῶς ἐσκευασμένος εὐχυμος, χόνδρος, πτισάνη καλῶς ἡψημένη, κύαμοι·
κάστανα οὐ κακόχυμα, σῦκα πέπειρα καὶ σταφυλὴ πέπειρος· κρεμασθεῖσα δ' ἄμεμπος.
- 4 14 19 ἰσχάδες ἀναδοθεῖσαι μὲν ταχέως εὐχυμοὶ, χρονίσασαι δ' ἐν γαστρὶ κακόχυμοι γίνονται καὶ
φθειρῶν γεννητικάι· μετὰ δὲ καρύων ἐσθιόμεναι κάλλιστον ἔδεσμα· ὅσοι δὲ μετὰ τινος ἄλλου
τῶν ἐδεσμάτων ἐσθίουσι τὰ σῦκα καὶ τὰς ἰσχάδας, οὐ μικρὰ βλάπτονται.
- 4 14 20 θρίδαξ, ὡς ἐν λαχάνοις, αἶμα γεννᾷ, καὶ μετ' αὐτὴν οἱ ἴντυβοι.
- 4 14 21 οἱ εὐώδεις οἶνοι εὐχυμοὶ· τῶν εὐχυμοτάτων δ' ἐστὶ Φαλερῖνος, καὶ μᾶλλον ὁ γλυκύτερος, καὶ
Ἀριούσιος καὶ ὁ κερρὸς Τρωλῖτης ὁ γλυκύς. Ὅσα κακόχυμα.
- 4 15 1 Τῆς κακοχυμίας οὐχ ἐν εἰδός ἐστιν· ἡ μὲν γὰρ ψυχροτέρα <τε καὶ φλεγματικωτέρα>
τυγχάνει, ἡ δὲ θερμωτέρα τε καὶ χολωδεστέρα, ἄλλη δ' ὕδατωδεστέρα, καθάπερ ἄλλη
μελαγχολικωτέρα.
- 4 15 2

πάντων δ' ἀπέχεσθαι τῶν κακοχύμων ἐδεσμάτων συμβουλεύω, κἄν εὐπεπτα ᾗ· λανθάνει γὰρ ἐν χρόνῳ πλείονι μοχθηρὸς ἐν ταῖς φλεψὶ χυμὸς ἀθροιζόμενος ἐξ αὐτῶν, ὃς ἐπειδὰν ἀφορμῆς ὀλίγης εἰς σῆψιν ἐπιλάβηται, πυρετοὺς κακοήθεις ἀπεργάζεται.

4 15 3 ἔστι δὲ κακόχυμα τάδε· τῶν προβάτων ἡ σὰρξ καὶ τῶν αἰγῶν ὁμοίως μετὰ δριμύτητος, ἡ δὲ τῶν τράγων χειρίστη, ἐφεξῆς δ' ἡ τῶν κριῶν, εἴθ' ἡ τῶν ταύρων· ἐν ἅπασιν δὲ τούτοις τὰ τῶν εὐνουχισθέντων ἀμείνω, τὰ δὲ πρεσβυτικά χειρίστα. τῶν λαγῶν δ' ἡ σὰρξ αἵματος μὲν ἐστὶ παχυτέρου γεννητική, βελτίονος δ' εἰς εὐχυμίαν ἢ κατὰ βοῦν καὶ πρόβατον· κακόχυμος δ' οὐδὲν ἦττον τούτων ἐστὶ καὶ ἡ τῶν ἐλάφων.

4 15 5 νεφροὶ κακόχυμοι καὶ τῶν ἐπὶ πλεόν ἠϋξημένων οἱ ὄρχεις πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἀλεκτρυόσιν. ἐγκέφαλος, νωτιαῖος, καλλῶσον, σπλήν (ἦττον δ' ὁ τῶν ὕων), πάντα σπλάγχνα τῶν ζώων, ὡὰ ταγηνιστά, τυροὶ παλαιοί, βωλῖται ἀμανῖται (τῶν γὰρ ἄλλων βωλιτῶν ἀσφαλέστερον μὴδὲ ἐσθίειν), τῆλιν, φακή, τίφαι· βρόμος ὃ τε ἀπὸ τούτων ἄρτος οὐκ εὐχυμος.

4 15 7,8 ἐρέβινθος οὐκ εὐχυμος· ἡ δ' ὄλυρα τοσοῦτον πυροῦ χείρων ἐστὶν ὅσον τίφης καὶ βρόμου κρείττων· μελίνη, κέγχρος, καὶ ὅσα τοιαῦτα οὐκ εὐχυμα.

4 15 9 δράκοντες, κόκκυγες, γαλεώννυμοι, σκορπίοι τε καὶ τράχουροι, τρίγλαι, ὄρφοι, γλαῦκοι, καὶ ὅσα ἄλλα τῶν ἐν θαλάττῃ ζώων κητωδῶν, πάντα κακόχυμα.

4 15 10 καὶ οἱ ὠραῖοι καρποὶ καλούμενοι πάντες κακόχυμοι, σῦκα δ' ἦττον τῶν ἄλλων ὠραίων· αἱ δ' ἰσχάδες τοῖς πλεονάζουσιν ἐν αὐταῖς οὐ πάνυ χρηστὸν αἶμα γεννῶσιν· ὅθεν αὐταῖς καὶ τὸ τῶν φθειρῶν ἔπεται πλῆθος.

4 15 11 μῆλα τὰ μήπω πέπειρα, ἅπιοι πρὶν πεφθῆναι, ὁ τῆς τερμίνθου καρπὸς κακόχυμος, κινάρα, καὶ μᾶλλον ὅταν σκληροτέρα γένηται, σίκυοι πέπονες, <μηλοπέπονες> δ' ἦττον.

4 15 12 κολοκύνθη τούτων μὲν ἀμείνων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αὕτη διαφθαρεῖσα κατὰ τὴν γαστέρα κακόχυμος ἱκανῶς γίνεται.

4 15 13 τῶν δὲ λαχάνων οὐδὲν μὲν εὐχυμὸν ἐστίν, ἐν μέσῳ δ' εὐχύμων τε καὶ κακοχύμων θρίδαξ ἐστὶ <καὶ> ἴντυβοι καὶ μετὰ ταῦτα μαλάχη, εἴτ' ἀτράφαξ καὶ ἀνδράχνη καὶ βλίτον καὶ λάπαθον.

4 15 14 αἱ δὲ ρίζαι τῶν λαχανωδῶν φυτῶν κακόχυμοι μὲν ὅσαι δριμεῖαι, καθάπερ <ἡ> τῶν κρομμύων καὶ πράσων καὶ σκόρδων καὶ ῥαφανίδων καὶ δαύκου· μέσαι δ' εὐχύμων καὶ κακοχύμων αἱ τε τῶν ἄρων εἰσὶ καὶ τῶν γογγυλίδων ἃς βουνιάδας ὀνομάζουσι, καὶ τῆς καλουμένης καρῶου.

4 15 15 ὦκιμον κακοχυμότατον, γογγυλὶς ἡ ὠμοτέρα, κράμβη, βολβοὶ μὴ καλῶς ἐψηθέντες.

4 15 16 κρόμμυα δὲ καὶ σκόρδα καὶ πράσα καὶ ἀμπελόπρασα δίσεφθα γενόμενα τὴν κακοχυμίαν ἀποτίθεται. κακόχυμα δ' ἐστὶ πάντα ἐσχάτως ἃ καλοῦσιν ἄγρια λάχανα, θριδακίνη, χονδρίλη, σκάνδιξ, γιγγίδιον, σέρις, κιχώριον.

4 15 18 οἴνων οἱ παχεῖς ἅμα καὶ δυσώδεις καὶ ἀηδεῖς καὶ αὐστηροί, οἷός ἐστιν ὁ φαῦλος Βιθυνὸς ὁ ἐν τοῖς μεγάλοις κεραμίσι· ὁ γὰρ ἐν τοῖς μικροῖς οὔτε εὐχυμὸς ἐστίν οὔτε κακόχυμος, ἀλλὰ μέσος. Ὅσα εὐπεπτα.

4 16 1 Ἄρτοι καλῶς σκευασθέντες, ἰχθύων οἱ πετράιοι πάντες, κωβίος, νάρκη, τρυγῶν.

4 16 2 παντὸς γένους τῶν πτηνῶν ὀρνίθων ἡ σὰρξ παραβαλλομένη τῷ γένει τῶν πεζῶν εὐπεπτοτέρα τυγχάνει, καὶ μάλιστα πέρδικος, ἀτταγῆνός τε καὶ περιστερᾶς, ἀλεκτορίδος τε καὶ ἀλεκτρυόνος καὶ φασιανικῶν.

4 16 3 τὰ πτερὰ τῶν χηνῶν εὐπεπτα, καὶ μᾶλλον τὰ τῶν ἀλεκτορίδων, καὶ καθόλου κάλλιστα μὲν τὰ τῶν εὐτραφῶν τε καὶ νέων πτερὰ, χειρίστα δὲ τὰ τῶν ἰσχνῶν καὶ γεγηρακότων.

4 16 4

- τῶν σιτευθέντων δι' ὁροῦ γάλακτος χηνῶν τὸ ἥπαρ καὶ τῶν ὁμοίως τραφέντων ἀλεκτρούνων οἱ ὄρχεις εὐπεπτότατοι.
- 4 16 5 τὰ κρέα τῶν ὑῶν εἰς πέψιν ἐπιτηδειότερα. τῶν δὲ τελείων βοῶν οἱ μόσχοι βελτίους εἰσὶν εἰς πέψιν, <καὶ> οἱ ἔριφοι τῶν αἰγῶν.
- 4 16 6 πάντων <τῶν> ἔτι ἀύξανομένων ἡ σὰρξ εὐπεπτοτέρα τῆς τῶν παρακμαζόντων ἐστί, καὶ τῶν ἐν ξηροῖς τόποις διαιτωμένων εὐπεπτοτέρα τῆς τῶν ἄλλων.
- 4 16 7 τὸ βασιλικὸν κάρυον πέττεται μᾶλλον τοῦ λεπτοκαρύου.
- 4 16 8 βολβοὶ πεφθῆναι ῥάους οἱ δίσεφθοι. ὡὰ τρομητὰ καὶ ῥοφητὰ, θρίδακες, ἴντυβοι, μαλάχη, κολοκύνθη ἐφθή, ὅταν μὴ διαφθαρή.
- 4 16 10 οἱ γλυκεῖς οἶνοι τῶν αὐστηρῶν πέττονται μᾶλλον. ἄμεινον δ' εἰς τὴν πέψιν ἰστέον εἶναι τῶν ἐξίσης ὑγιεινῶν τὸ ἥδιον.
- 4 17 ^t Ὅσα δύσπεπτα. Αἴγεια, βόεια, ἐλάφεια· χειρίστη δὲ τῶν τράγων ἡ σὰρξ πρὸς πέψιν, ἐφεξῆς δ' <ἡ τῶν> κριῶν, εἴθ' ἡ <τῶν> ταύρων· καὶ τὰ πρεσβυτικά δὲ τῶν ζώων χειρίστα, καὶ τῶν ὑῶν αὐτῶν οἱ γηράσαντες.
- 4 17 2 γαστήρ δύσπεπτος, ἔντερα, μήτρα, καλλῶσον, καρδία, ἥπαρ, ὦτα, οὐραί, νεφροί, σπλάγχνα πάντα, ἐγκέφαλος, νωτιαῖος καὶ οἱ τῶν τελείων ζώων ὄρχεις, ἅπαν αἶμα, χῆνες πλὴν τῶν πτερῶν.
- 4 17 3 φαττῶν, κιχλῶν, κοττύφων καὶ ἡ τῶν μικρῶν στρουθίων σκληροτέρα ἐστὶ σὰρξ, καὶ ἔτι μᾶλλον τρυγόνος καὶ νήττης, καὶ πλέον ἡ τοῦ ταῶνος καὶ ἡ τῶν ὠτίδων.
- 4 17 4 αἱ κοιλίαι πᾶσαι τῶν πτηνῶν δύσπεπτοι· ψευδῶς γὰρ ἐπαινοῦσιν ἔνιοι τὴν τοῦ στρουθοκαμήλου καὶ αἰθυίης ὥς τι φάρμακον πεπτικόν· οὔτε αὐταὶ γὰρ πέττονται ῥαδίως, οὔτε ἄλλων σιτίων πεπτικόν εἰσι φάρμακον.
- 4 17 5 κοχλίοι δύσπεπτοι, ὀξύγαλα, καὶ μάλιστα τοῖς ψυχρὰν ἔχουσι τὴν κοιλίαν, τυρὸς παλαιός· ὁ δὲ νέος καὶ μάλιστα ὀξυγαλάκτινος καλλίων.
- 4 17 6 πορφυρῶν καὶ κηρύκων καὶ τῶν ἄλλων ὀστρακοδέρμων τὰ σκληρὰν ἔχοντα τὴν σάρκα δύσπεπτα.
- 4 17 7 ἄστακοί, πάγουροι, καρκῖνοι, κάραβοι, καρίδες καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, πολupoδες, σπηΐαι, τευθίδες καὶ πάντα τὰ καλούμενα μαλακόδερμα, βάτοι, λειόβατοι, ῥῖναι, δράκοντες, κόκκυγες, γαλεώνυμοι, σκορπίοι, τράχουροι, τρίγλαι, ὀρφοί, γλαῦκοι, ζύγαιναι, σάλπαι, γόγγροι, φάγροι, λάμμαι, ἀετοί, ὡὰ ὀπτά, ἐφθά, ταγηνιστά, πυροὶ ἐφθοί, ὁ καλούμενος τράγος. ^[5]
- 4 17 8 τὸ κρίμνον δυσπεπτότερον ἀλφίτου.
- 4 17 9 τίφαι, βρόμος καὶ οἱ ἀπ' αὐτῶν ἄρτοι, κύαμοι, ὦχροι, δόλιχοι, φάσιλοι, λάθυροι, ἄρακοι, ἐρέβινθοι, ὄρυζα, θέρμοι, μελίνη, κέγχρος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, φακός, βῖκος, σήσαμον, ἐρύσιμον, κάστανα, βάλανοι, μῆλα καὶ ἄπιοι καὶ σῦκα πρὶν πεπανθῆναι, σταφυλαὶ ὀξεῖαι καὶ αὐστηραί, φοίνικες πάντες, κεράτια, κίτριον (εἰ δ' ὥς φαρμάκῳ τις χρῶτο, τὸ ἔξωθεν αὐτοῦ συντελέσει πρὸς πέψιν, ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν δριμέων), ὠκιμον, γογγυλὶς ἢ ὠμοτέρα, βολβοὶ ὠμότεροι, σταφυλῖνος, δαῦκος, κάρω καὶ πᾶσαι αἱ ῥίζαι τῶν λαχάνων, καὶ αὐτὰ τὰ λάχανα πάντα πλὴν θρίδακος καὶ ἰντύβου. ^[5]
- 4 17 11 οἴνων οἱ παχεῖς καὶ νέοι δύσπεπτοι.
- 4 17 12 δύσπεπτον δὲ καὶ ὕδωρ πᾶν. Ὅσα εὐστόμαχα.
- 4 18 1

- Φοίνικες οἱ αὐστηροί, μῆλα κυδώνια, ἐλαῖαι ἀλμάδες (ἐπιτηδειότεραι <δ> αἱ μετ' ὄξους συντιθέμεναι), σταφίδες αὐστηραί, ἢ ἐν τοῖς στεμφύλοις ἀποτιθεμένη σταφυλή, τὸ βασιλικὸν κάρυον τοῦ λεπτοκαρύου μᾶλλον, καὶ πολὺ πλεον σὺν ἰσχάσιν.
- 4 18 2 τὰ ἀκανθώδη πάντα μετρίως ἐστὶν εὐστόμαχα, τουτέστι σκόλυμος, ἀτρακτυλὶς, λευκάκανθα, δίψακος, κνήκος, τραγάκανθα, ἀτραγὶς ἢ τε τιμωμένη μειζόνως ἢ προσήκει κινάρα, σισάρου ρίζα ἐφθῇ.
- 4 18 3 τὸ γιγγίδιον παραπλήσιόν ἐστι τῷ σκάνδικι· πάνυ δ' ἐστὶν εὐστόμαχον, καὶ ὤμὸν καὶ ἐφθὸν ἐσθιόμενον· μακροτέρας δ' ἐψησεως οὐκ ἀνέχεται.
- 4 18 4 νάπυ, ράφανος, γογγυλὶς, κάρδαμον, πύρεθρον καὶ ὁ βασιλικὸς ἀσπάραγος καὶ ὁ ἔλειος καὶ ὀξυμύρσινος καὶ χαμαιδάφνης, ὀξυακάνθης τε καὶ βρυωνίας.
- 4 18 5 βολβοὶ εἰς ὄρεξιν ἐπεγείρουσιν, κάππαρις ταριχευθεῖσα.
- 4 18 6 κιτρίου τὸ ἐκτὸς ῥώννυσιν ἐν φαρμάκου μοίρᾳ λαμβανόμενον.
- 4 18 7 ὁ αὐστηρὸς οἶνος ῥώννυσι στόμα γαστρὸς καὶ κοιλίαν μάλιστα κατὰ δυσκρασίαν θερμὴν πεπονθυῖαν.
- 4 18 8 ὥς δ' ἐν φαρμάκοις ἀψίνθιον, ἀλόη. Ὅσα κακοστόμαχα.
- 4 19 1 Ἀρκευθίδες δάκνουσι τὸν στόμαχον, κεδρίαι <δὲ> μᾶλλον. μιμαΐκυλον, ἀμάραντον, ἄγνου σπέρμα, τεῦτλα κακοστόμαχα, ὥς καὶ δηγμὸν ἐμποιεῖν ὅταν πλείονα βρωθῇ· λάπαθον ὁμοίως.
- 4 19 3 ὦκιμον, γογγυλὶς ἢ ὠμοτέρα, βλίτον, ἀτράφαξος, εἰ μὴ μετ' ὄξους καὶ γάρου καὶ ἐλαίου προσφέροιτο.
- 4 19 4,5 τῆλις ἀνατρέπει, καὶ σήσαμον ὁμοίως. γάλα τοῖς μὲν ψυχρὰν ἔχουσι τὴν κοιλίαν ὀξύνεται, τοῖς δὲ θερμὴν κνισοῦται· εἰκότως οὖν βλαβερὸν ἐστὶ καὶ τοῖς πυρέττουσιν.
- 4 19 6 εἴ τις τοῦ μέλιτος πλείονος προσενέγκοιτο, πρὸς ἔμετον ὀρμᾷ.
- 4 19 7 πέπων μὴ καλῶς πεφθὲις χολερικοὺς ἀποτελεῖν εἴωθεν· καὶ γὰρ καὶ πρὶν διαφθαρῆναι εἰς ἔμετον ἐπιτήδειός ἐστι, καὶ πλείων βρωθεῖς, ἐὰν μὴ τις αὐτῷ τι τῶν εὐχύμων ἐδεσμάτων ἐπιφάγῃ, κινήσει πάντως ἔμετον· καὶ μηλοπέπων ὁμοίως.
- 4 19 8 ἐγκέφαλος πᾶς κακοστόμαχος καὶ ναυτιώδης, ὥσπερ καὶ ὁ τῶν ὀστέων μυελός.
- 4 19 9 οἶνος μέλας καὶ αὐστηρὸς ῥαδίως ἀποξύνεται καὶ εἰς ἔμετον ὀρμᾷ, καὶ ὁ παχὺς καὶ νέος.
- 4 19 10 ὥς δ' ἐν φαρμάκοις ἀβρότονον, σέριφον, ἀφρόνιτρον. Ὅσα κεφαλὴν βλάπτει.
- 4 20 1 Συκάμινα, βάτινα κεφαλαλγῇ, μιμαΐκυλα, ἀρκευθίδες, κεδρίδες, καννάβεως σπέρμα, μήου αἱ ρίζαι, φοίνικες πάντες, εὖζωμον, τῆλις, λίνου σπέρμα.
- 4 20 2 ὁ κίρρὸς καὶ αὐστηρὸς οἶνος κεφαλαλγῆς καὶ γνώμης ἄπτεται μᾶλλον τοῦ μέλανος καὶ αὐστηροῦ, καὶ οἱ εὐώδεις κεφαλαλγεῖς ὁ δ' ὑδατώδης οὔτε κεφαλαλγῆς οὔτε τῶν νεύρων ἄπτεται· ὁ δ' ὀλιγοφόρος καὶ παύει τὰς κεφαλαλγίας τὰς γινομένας διὰ χυμοὺς τοὺς ἐν γαστρί.
- 4 20 3 γάλα οὐκ ἐπιτήδειον κεφαλῇ, εἰ μὴ τις ἰσχυρὰν ἔχῃ πάνυ. τὸ ἀπόβρεγμα τῶν στεμφύλων, ὃ καλοῦσι τρύγα, κεφαλαλγές, καὶ ἢ ἐν τοῖς στεμφύλοις ἀποτιθεμένη σταφυλή.
- 4 21 t Ὅσα ἄφουσα. <Πισσοί, φασίολοι> , κύμινον, λιβυστικοῦ ἢ ρίζα καὶ τὸ σπέρμα, ἄγνου σπέρμα· καννάβεως ὁ καρπὸς καὶ ἀπὸ φυσιωδῶν ἄφυσος.
- 4 21 2,3 κύαμοι ἐψηθέντες καὶ φρυγέντες, βολβοὶ οἱ ἐπὶ πλέον ἢ καὶ δις ἐψηθέντες ἐν ἐλαίῳ καὶ γάρῳ μετ' ὄξους ἐσθιόμενοι, μέλι τὸ ἀπαφρισθέν.
- 4 21 4 ὀξύμελι δὲ καὶ φύσας καταρρήγνυσιν.
- 4 21 5 ἄρτοι κρίθινοι, ὅπως ἂν σκευασθῶσιν, ἥκιστα φυσιώδεις εἰσίν.

- 4 21 6 μέσοι δ' ὑπάρχουσι τῶν ἀφύσων καὶ φυσώδων φάσιλοι, ὦχροι, λάθυροι, ἄρακοι. Ὅσα φυσώδη.
- 4 22 1 [Πισσοί, φασίολοι,] κύαμοι, λάθυροι, φακός, τυρός, ἐρέβινθοι, θέρμοι, φάσιλοι, ὦχροι, μελίνη, κέγχρος, καὶ ὅσα τοιαῦτα.
- 4 22 2 κυάμων δὲ τοῦ ἔτνου φυσώδους ὄντος, ἔτι μᾶλλον ὅτε ὀλοκλήρους τις αὐτοὺς ἢ ὀπωσοῦν ἄλλως ἐψήσας χρῶτο.
- 4 22 3 μᾶζα ἐξ ἀλφίτων φυσώδης· φυραθεῖσα δὲ καὶ τριφθεῖσα μέχρι πλείονος διαχωρεῖ μᾶλλον κάτω, καὶ μάλιστα μέλιτος προσλαβοῦσα.
- 4 22 4 ζύθος, ὅποι πάντες, καὶ μᾶλλον ὁ Κυρηναϊκός, σατύριον, σιλφίου ὁπὸς καὶ ἡ ρίζα.
- 4 22 5 σύκων ὀλιγοχρόνιος ἢ φῦσα γίνεται διὰ τὸ ὑπέρχεσθαι ῥαδίως· τὰ δ' ἀκριβῶς πέπειρα ἐγγύς ἐστι τοῦ μηδ' ὅλως βλάπτειν ὁμοίως ταῖς ἰσχάσιν.
- 4 22 6 οἱ χλωροὶ φοίνικες φυσώδεις εἰσὶν ὥσπερ τὰ σῦκα· γογγυλὶς ἢ ὠμοτέρα.
- 4 22 7 γάλα ῥαδίως ἐν τῇ γαστρὶ πνευματοῦται.
- 4 22 8 βολβοὶ ὠμότεροι, μέλι τὸ μὴ τελέως ἐψηθέν. οἱ γλυκεῖς οἶνοι φῦσαν βραδύπορον γεννῶσιν· οἱ δὲ γλυκεῖς ἅμα καὶ αὐστηροὶ οὔτε ἀναδιδόμενοι οὔτε ὑπερχόμενοι, ἀλλ' ἐπιπλέοντες ἐν τῇ ἄνω γαστρὶ πνευματοῦσι ταύτην.
- 4 22 10 γλεῦκος φυσώδης ἐστιν. Ὅσα ῥύπτει, τέμνει, ἐκφράττει.
- 4 23 1 Πτισάνη ῥύπτει, τῆλις, μηλοπέπων, πέπων, σταφίδες αἱ γλυκεῖαι, κύαμοι, ἐρέβινθοι, καὶ μᾶλλον οἱ μέλανες, οἱ καὶ τοὺς ἐν νεφροῖς λίθους θρύπτουσιν ἐναργῶς.
- 4 23 2 κάππαρις λεπτομερὴς ἱκανῶς ἐστιν· ἡ γοῦν ταριχευθεῖσα ἀπορρύπτει τε καὶ ὑπάγει τὰ κατὰ τὴν γαστέρα φλέγματα καὶ τὰς κατὰ σπλῆνα καὶ ἥπαρ ἐμφράξεις καθαίρει, χρῆσθαι δ' εἰς ταῦτα προσήκεν αὐτῇ δι' ὅξυμέλιτος ἢ ὀξελαίου πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων σιτίων.
- 4 23 3 ὁ ἐν τοῖς τεύτλοις χυλὸς ῥυπτικός ἐστι καὶ τὰς κατὰ τὸ ἥπαρ ἐμφράξεις λύει, καὶ μᾶλλον ὅταν μετὰ νάπυος ἢ ὄξους ἐσθίηται· ὁμοίως λάπαθον.
- 4 23 4,5 ἀκαλήφη λεπτομερὴ δύναμιν ἔχει. ἄρου καὶ ἀσφοδέλου ρίζα καὶ βολβοὶ δύναμιν ἔχουσι λεπτυντικὴν τε καὶ ἐκφρακτικὴν· διὸ καὶ τὸν ἀσπάραγον τοῦ ἀσφοδέλου τοῖς ἰκτεριῶσι διδόασιν τινες ὡς μέγιστον ἱάμα.
- 4 23 6 κρόμμυα, σκόροδα καὶ πράσα καὶ ἀμπελόπρασα λεπτύνει καὶ τέμνει τοὺς ἐν σώματι παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμούς· ἐψηθέντα μέντοι δις ἢ τρίς ἀποτίθεται τὴν δριμύτητα, λεπτύνει δ' ὁμῶς ἔτι.
- 4 23 7,8 τὸ ὀρῶδες τοῦ γάλακτος λεπτύνει πάχος χυμῶν. σῦκα ῥύπτει· διὸ καὶ ψαμμώδη πολλὰ τοῖς νεφριτικοῖς ἐπὶ ταῖς ἐδωδαῖς αὐτῶν ἐκκρίνεται.
- 4 23 9 ἰσχάδες λεπτύνουσι καὶ τέμνουσιν, ὅθεν καὶ νεφροὺς ἐκκαθαίρουσιν.
- 4 23 10 ἀρκευθίδες ἐκκαθαίρουσι τὰ καθ' ἥπαρ καὶ νεφροὺς καὶ λεπτύνουσι τοὺς παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμούς.
- 4 23 11 ἀμύγδαλα ῥύπτει καὶ λεπτύνει καθαίρει <τε> τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος ἀναπτύσεις τῶν ὑγρῶν ἐργάζεται.
- 4 23 12 πιστάκια χρήσιμα εἰς εὐρωστίαν ἥπατος καὶ κάθαρσιν τῶν ἐμπεφραγμένων κατὰ τὰς διεξόδους αὐτοῦ χυμῶν.
- 4 23 13,14 ῥαφανὶς λεπτομεροῦς ἐστὶ δυνάμεως. μέλι λεπτομερέστατόν ἐστι τὸ γενόμενον ἐκ θερμῶν καὶ ξηρῶν φυτῶν· διὸ καὶ τὸ μελίκρατον ἐπιτήδειόν ἐστι πρὸς τὴν τῶν πτυάλων ἀναγωγὴν.
- 4 23 15 ὀξύμελι τὰ μὴ παντάπασι γλίσχρα καὶ παχέα ῥαδίως ἀνάγει, καὶ τὰ σπλάγχνα δ' ἀλύπως διακαθαίρει· πάνυ δ' ὠφελεῖ καὶ τὰ κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα πάθη.

- 4 23 16 τοῖς παχὺν ἡθροικόσι χυμὸν οἱ λεπτόταται τῶν οἴνων χρήσιμοι· ἐὰν δὲ καὶ ψυχροὶ τυγχάνωσιν οἱ χυμοί, οἱ λεπτοὶ καὶ παλαιοὶ μετὰ δριμύτητος· ὁ δ' ὕδατώδης οἶνος ἐπιτήδειός ἐστιν εἰς τὴν τῶν ἐκ πνεύμονος ἀναγωγὴν, ῥωννὺς καὶ τοὺς χυμοὺς ὑγραίνων καὶ τέμνων μετρίως· καὶ ὁ γλυκὺς δ' οἶνος ἐν τοῖς ὀξέσι νοσήμασιν εἰς ἀνάπτυσιν ἐπιτήδειος ἤδη πεπεμμένης τῆς περιπνευμονίας καὶ πλευρίτιδος. ^[5]
- 4 24 1 Γάλα τὸ μὲν ὀροῦ πλεῖστον ἔχον ἀκινδυνότατόν ἐστι, κἂν διὰ παντὸς αὐτῷ τις χρῶτο· τὸ δ' ὀλίγον μὲν ἔχον τούτου, πολὺ δὲ τοῦ τυρώδους, οὐκ ἀσφαλές ἐστι τοῖς ἐν αὐτῷ πλεονάζουσιν· βλάπτει μὲν γὰρ καὶ νεφροὺς, ὅσοι γε ἐπιτηδείως ἔχουσιν εἰς λίθων γένεσιν, ἐμφράξεις δὲ καὶ καθ' ἥπαρ ἐργάζεται τοῖς ἐτοίμως παθεῖν δυναμένοις.
- 4 24 2 ἰσχάδες ἥπατι καὶ σπληνὶ φλεγμαίνουσι βλαβεραὶ καθάπερ τὰ σῦκα, οὐ κατ' ἰδίαν τινὰ δύναμιν ἐξαίρετον, ἀλλὰ τῷ κοινῷ λόγῳ πάντων τῶν γλυκέων· πάντα γὰρ τὰ γλυκέα βλάπτει σπλῆνα καὶ ἥπαρ· ἐμπεφραγμένοις δὲ καὶ σκιρρουμένοις αὐταὶ μὲν καθ' ἑαυτὰς οὐδὲν οὔτε εἰς ὠφέλειαν οὔτε εἰς βλάβην ἐργάζονται μέγα, μιγνύμεναι δὲ τοῖς τέμνουσι καὶ ρύπτουσι φαρμάκοις οὐ μικρὸν ὄφελός εἰσιν. ^[5]
- 4 24 3 τὸ μελίκρατον ἀνεπιτήδειον οἷς εἰς ὄγκον ἦρθη τὰ σπλάγχνα σκιρρούμενα καὶ οἰδισκόμενα καὶ φλεγμαίνοντα, ταχέως τοῦ μέλιτος εἰς χολώδη χυμὸν μεταβάλλεσθαι πεφυκότος.
- 4 24 4 μήκωνος σπέρμα ἐπισχετικόν ἐστι τῶν ἐκ τοῦ θώρακος.
- 4 24 5 οἱ λιπαροὶ φοίνικες καὶ γλυκεῖς ἐμφρακτικοί, καὶ μᾶλλον οἱ χλωροί, πάντα δ' ὅσα δι' ἰτρίων καὶ σεμιδάλεως σκευάζεται, ἐμφρακτικὰ καὶ σπληνὸς αὐξητικὰ καὶ λίθων ἐν νεφροῖς ποιητικὰ· ὁμοίως καὶ ἄλευρον πυροῦ μετὰ γάλακτος.
- 4 24 7 καὶ χόνδρος δ' ἀνεπιτήδειος τοῖς γε τὸ ἥπαρ εὐέμφρακτον ἔχουσι, καὶ τοῖς τοὺς νεφροὺς πρὸς λίθων γένεσιν ἐπιτηδέιους.
- 4 24 8 οἶνος ὁ γλυκὺς ἐμφράττει καὶ τοὺς ὄγκους τῶν σπλάγχνων αὐξάνει. Ὅσα βραδύπορα.
- 4 25 1 Πάντα ὅσα δι' ἰτρίων καὶ σεμιδάλεως σκευάζεται, βραδύπορα· κύαμοι φρυγέντες, οἱ καθαροὶ τῶν ἄρτων, φακὴ τοῦ λέπους ἀφηρημένη, ἐγκέφαλος, νωτιαῖος, ἥπαρ, καρδία, πυρίεφθος, ὠὰ ἐφθά, καὶ μᾶλλον ὀπτά, καὶ ἔτι μᾶλλον τηγανιστά, θερμοὶ, φάσιλοι, πισσοί, σήσαμον, ἐρύσιμον, βάλανοι, μῆλα καὶ ἄπιοι [οἱ] μηδέπω πέπειροι, κεράτια, οἶνος γλυκὺς, καὶ μᾶλλον ὁ αὐστηρὸς καὶ μέλας ἄνευ γλυκύτητος, καὶ ὁ παχὺς καὶ νέος πᾶς· καὶ ὕδωρ πᾶν βραδύπορόν ἐστιν. ^[5]
- 4 26 t Ὅσα εὐφθαρτά ἐστιν. Περσικά, ἀρμένια καὶ πραικόκκια· καὶ πᾶσι δὲ τοῖς ὠραίοις ἐδέσμασιν, ὅσα καὶ ταῖς κράσεσιν ὑγρά ἐστι, συμβέβηκε φθειρεσθαι κατὰ γαστέρα, ὅταν μὴ φθάσῃ ταχέως ὑπελθεῖν· διόπερ προεσθίειν αὐτὰ χρή τῶν ἄλλων· οὕτως γὰρ αὐτὰ <τε> ταχέως ὑπέρχεται καὶ τοῖς ἄλλοις ποδηγεῖ· τὰ δ' ὕστατα βρωθέντα συνδιαφθείρει καὶ τὰ ἄλλα. ^[5]
- 4 27 t Ὅσα δύσφθαρτα. Τὰ μικρὰ χημία, πορφύραι, κήρυκες, ὅσα τε ἄλλα τῶν ὀστρακοδέρμων σκληρὰν ἔχει τὴν σάρκα, [καὶ] διδόαμεν τοῖς διαφθεύρουσι τὴν τροφὴν ὑπὸ κακοχυμίας ἔψοντες δις καὶ τρίς ἐν ὕδατι καλλίστῳ, μετατιθέντες εἰς τὸ καθαρὸν, ὅταν ἤδη τὸ πρότερον ἀλμυρὸν φαίνεται.
- 4 27 2 καὶ ἀστακοὶ καὶ πάγουροι, καρκῖνοι τε καὶ κάραβοι καὶ καρίδες, ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα δύσφθαρτον ἔχει τὴν σάρκα παραπλησίως τοῖς σκληροσάρκοις τῶν ὀστρακοδέρμων. Ὅσα ἐν σιτίοις ὑπάγει γαστέρα.
- 4 28 1 Φακὴ καὶ κράμβη καὶ τῶν θαλαττίων σχεδὸν ἀπάντων τὰ ὀστρακόδερμα καλούμενα σύνθετον ἔχει τὴν φύσιν ἐξ ἐναντίων δυνάμεων· αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ στερεὸν ἐκάστου σῶμα βραδύπορόν ἐστι καὶ σταλτικὸν τῆς γαστροῦς, ἡ δ' ὑγρότης ἐρεθίζει πρὸς ἔκκρισιν.
- 4 28 2

εἴ τις οὖν καθεψήσας φακὴν ἢ κράμβην ἢ τι τῶν θαλαττίων ζώων ὧν εἶπον, εἴθ' ἡδύνας τὸ ἀφέψημα δι' ἐλαίου καὶ γάρου καὶ πεπéρεως, ἔπειτα δοίῃ πιεῖν ὅτῳ βούλεται, θεάσεται διαχωροῦσαν ἐπὶ τῷ πόματι τὴν κοιλίαν. καὶ τῶν θαλαττίων οὖν ἐχίνων καὶ τῶν κογχαρίων πάντων οἱ ζωμοὶ καὶ τῶν παλαιῶν ἀλεκτρονίων ὑπάγουσιν.

4 28 4 τὴν δὲ κράμβην ὑπάγειν βουλόμενοι, πλησίον κειμένης τῆς κακκάβης μετὰ τοῦ ὕδατος ἐν ᾧ περ ἂν ἡψημένη τύχη, ἀνασπῶντες εὐθέως ἐμβάλλομεν τῷ γαρελαίῳ· χρή δὲ μὴ πάνυ καθεψεῖν αὐτήν.

4 28 5 ἄρτοι πιτυρίται ὑπάγουσι διὰ τε τὸ ἐν τῇ γαστρὶ πολὺ ποιεῖν περίττωμα καὶ διὰ τὸ ῥυπτικῆς δυνάμεως μετέχειν τὸ πίτυρον.

4 28 6 τήλεως χυλὸς ἐψηθεῖς μετὰ μέλιτος καὶ λαμβανόμενος ἐπιτήδειός ἐστιν ὑπάγειν ἅπαντας τοὺς ἐν τοῖς ἐντέροις μοχθηροὺς χυμοὺς καὶ τῷ ῥυπτικῷ παρορμαῖν τὸ ἔντερον ἐπὶ τὴν ἔκκρισιν· ὀλίγον δ' εἶναι χρή τὸ μιγνύμενον αὐτῷ μέλι, μὴ πως γένηται δακνῶδες.

4 28 7 ἐλαῖαι ἀλμάδες ὑπάγουσι γαστέρα μετὰ γάρου πρὸ τῶν σιτίων ἐσθιόμεναι.

4 28 8 ὥσπερ τοῖς ὀστρακοδέρμοις, οὕτω καὶ τοῖς κοχλίοις χυλὸς ἐστὶ γαστρὸς ὑπακτικός, καὶ διὰ τοῦτο τινες ἀρτύοντες αὐτοὺς δι' ἐλαίου καὶ οἴνου καὶ γάρου τῷ γενομένῳ ζωμῷ χρῶνται πρὸς διαχώρησιν.

4 28 9 γάλα τὸ μὲν ὑγρότερον ὑπάγει μᾶλλον, τὸ δὲ παχύτερον ἥττον.

4 28 10 ὁ δ' ὀρὸς τοῦ γάλακτος σφοδρῶς λαπάττει· ἐμβάλλειν δ' αὐτῷ χρή μέλιτος ἀρίστου τοσοῦτον ὅσον ἡδῦναι χωρὶς ἀνατροπῆς στομάχου· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν ἁλῶν ὅσον μὴ λυπῆσαι τὴν γεῦσιν· εἴ γε μὴν μᾶλλον ἐθέλοις ὑπάγειν αὐτόν, ὥς πλείστον ἐμβαλλε τῶν ἁλῶν λειοτάτων.

4 28 12 τῶν πάνυ νέων ζώων τὰ κρέα ῥᾶον ὑπέρχεται κατὰ γαστέρα, καὶ τὰ ἄκρεα αὐτῶν ὁμοίως.

4 28 13 τῶν σελαχίων νάρκη τε καὶ τρυγῶν ὑπέρχονται μετρίως· μαλάχη μετρίως.

4 28 14, 15 τεῦτλον, λάπαθον, κνίδη ἢ καὶ ἀκαλήφη ὃ τε νεοπαγῆς τυρὸς μετὰ μέλιτος, ἀτράφαζυς, βλίτον, κολοκύνθη, πέπονες, μηλοπέπονες, σῦκα, ἰσχάδες, σταφυλαὶ γλυκεῖαι, καὶ μάλιστα ὅταν ὦσιν ὑγραί.

4 28 16 συκάμινα καθαρᾷ μὲν ἐμπεσόντα γαστρὶ καὶ πρῶτα ληφθέντα διεξέρχεται τάχιστα καὶ τοῖς σιτίοις ὑφηγεῖται· δεύτερα δ' ἐφ' ἐτέροις ἢ καὶ μοχθηρὸν εὐρόντα χυμὸν ἐν αὐτῇ, διαφθείρεται τάχιστα ταῖς κολοκύνθαις ὁμοίως.

4 28 17 τὸ ὑγρὸν ἔτι κάρυον πρὸς διαχώρησιν ἐπιτήδειον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἤδη ξηρῶν προαποβεβρεγμένων ὕδατι παραπλησία γίνεται τοῖς χλωροῖς ἢ δύναμις. κοκκύμηλα τὰ ὑγρά ὑπάγει· τὰ δὲ ξηρὰ αὐτῶν μελικράτῳ βεβρεγμένα πλέον ἔχοντι μέλιτος ἱκανῶς λαπάττει γαστέρα, κἂν μόνα τις αὐτὰ φάγῃ, καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐὰν ἐπιρροφῇ τοῦ μελικράτου· πρόδηλον δ' ὅτι συντελεῖ τῇ τῆς γαστρὸς ὑπαγωγῇ τὸ μετὰ τὴν προσφορὰν αὐτῶν μένειν ἐπὶ τινὰ χρόνον πίνοντας γλυκέος οἴνου καὶ οὐκ εὐθέως ἀριστᾶν.

4 28 20 μόρα, κεράσια, πραικόκκια, περσικά καὶ πάντα τὰ ὑγρά καὶ ὑδατώδη, καὶ ὅλως ὅσα μηδεμίαν ἰσχυρὰν ἔχειν φαίνεται ποιότητα τοῖς γενομένοις ἢ ὀσμωμένοις αὐτῶν, ἐὰν ἐπιτηδεῖως ἢ γαστήρ ἔχῃ πρὸς τὴν κάτω διαχώρησιν, ὑπέρχεται ῥαδίως· εἰ δὲ μὴ, μένει καὶ αὐτὰ μετέωρα, μηδὲν εἰς ἔκκρισιν αὐτὴν ὠφελοῦντα διὰ τὸ μηδεμίαν ὑπάρχειν δριμεῖαν ἢ λιτρῶδη ποιότητα.

4 28 22 καὶ μέση πῶς ἐστὶν ἡ τοιαύτη τῶν ἐδεσμάτων ὕλη τῆς τε τῶν προτρεπόντων τὴν γαστέρα καὶ τῶν ἐπεχόντων, βραχύ τι ῥέπουσα πρὸς τὸ ἔτερον, ὅταν γε μὴ πάνυ τύχη νωθρᾶς γαστρὸς εἰς ἀπόκρισιν ἢ ἰσχυρᾶς εἰς ἀνάδοσιν· ἐνίοτε γὰρ ἐπέχει γαστέρα διὰ τοῦτο καὶ τὸ μελίκρατον οἷς ἀναδίδοσθαι φθάνει ταχέως· τότε γὰρ οὐ μόνον οὐ προτρέπει τὴν γαστέρα πρὸς ἔκκρισιν, ἀλλὰ

καὶ τοῖς μιχθεῖσι σιτίοις εἰς ἀνάδοσιν ὑψηγείται· εἰ δὲ μὴ φθάσειεν ἀναδοθῆναι ταχέως, ἐρεθίζει πρὸς ἔκκρισιν ἔχον τι δριμύ. ^[5]

- 4 28 23 καὶ μόνον δ' αὐτὸ τὸ μέλι εἴ τις μὴ ἀφεψήσας ἐκλείχοι, καλῶς ὑπάγει.
- 4 28 24 τὸ δ' ἐπ' ὀλίγον ἢ μὴδ' ὅλως ἐψηθὲν μελίκρατον ὑπέρχεσθαι φθάνει πρὶν ἀναδοθῆναι.
- 4 28 25 τὸ δ' ὀξύμελι ξέει τὸ ἀσθενέστερον ἔντερον.
- 4 28 26 οἶνος γλυκὺς συλλαμβάνει τι βραχὺ τῇ κατὰ γαστέρα διεξόδῳ.
- 4 28 27 γλεῦκος ὑπάγει, καὶ ὡς πρόσφατα μετὰ πολλοῦ γαρελαίου πρῶτα ῥοφούμενα. Μέσα καθαρκτικῶν καὶ ὑπακτικῶν.
- 4 29 1 Λινόζωστις καθ' ἑαυτὴν ἢ μετὰ λαχάνων κομιζομένη καὶ ἐσθιομένη, πρότερον μετὰ τοῦ ζωμοῦ ῥοφουμένη· πολυπόδιον ὁμοίως.
- 4 29 2 τὸ ἀλύπιον ὁμοίως· τὸ δὲ σπέρμα πινόμενον ὅσον κοχλιάριον καθαίρει μέλαιναν.
- 4 29 3 ὁμοίως καὶ σπέρμα κνήκου κοπτόμενον καὶ χυλιζόμενον σὺν ὑδρομέλιτι ἢ ζωμῷ ὄρνιθος ἢ μιγὲν ἀμυγδάλοις καὶ νίτρῳ καὶ ἀνήσῳ καὶ μέλιτι καὶ ἰσχάσιν. Ὅσα ἐπέχει γαστέρα.
- 4 30 1 Φοίνικες οἱ αὐστηροί, σταφίδες αἱ αὐστηραί, συκάμινα, βάτινα (ὁ δὲ τῶν κυνοσβάτων καρπὸς μᾶλλον), μύρτα, ἄγρια κοκκύμηλα, ἃ καὶ προῦμνα καλοῦσιν.
- 4 30 3 μῆλα τὰ μὲν στύφοντα ἐπέχει, τὰ δ' ὀξέα, παχὺν μὲν εὐρόντα χυμὸν ἐν τῇ γαστρὶ τέμνοντα τοῦτον, ὑπάγει καὶ διὰ τοῦτο ὑγραίνει τὰ διαχωρήματα, καθαρὰν δ' εὐρόντα τὴν κοιλίαν ἐπέχει μᾶλλον αὐτήν· τὰ δὲ γλυκὺν ἔχοντα τὸν χυμὸν ἄνευ μὲν δριμύτητος <ἀναδίδοται μᾶλλον, μετὰ δὲ δριμύτητος> ὑπέρχεται μᾶλλον· τὰ δ' ὑδατώδη καὶ ἅποια ἀηδὴ ἐστί καὶ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔχοντα. ^[5]
- 4 30 4 ὅσα δ' ἐπὶ μήλων εἴρηται, ταῦτα καὶ ἐπὶ ροιῶν καὶ ἀπίων εἰρῆσθαι νόμιζε. εἰ προεψήσας τις τὸ γάλα τὸν ὀρὸν ἐκδαπανήσειεν, οὐδ' ὅλως ὑπάγει· κοχλάκων δὲ διαπύρων τοσοῦτων ἐμβληθέντων <ὡς> ἐκδαπανῆσαι τὸν ὀρὸν, ἐπέχει τοῦτο οὕτω σκευασθὲν, καὶ δίδομέν γε αὐτὸ τοῖς ὑπὸ δριμέων δακνομένοις περιττωμάτων τὰ κατὰ τὴν γαστέρα.
- 4 30 6 τῶν κοχλάκων δ' οὐχ ἦττον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, ἐμβαλλόμενοι κυκλίσκοι σιδηροὶ διάπυροι ταύτῳ ἐργάζονται τυροῦταί γε μὴν ῥαδίως ἐν τῇ γαστρὶ τὸ οὕτω σκευασθὲν γάλα· διὸ καὶ μίγνυμεν αὐτῷ μέλιτός τε καὶ ἁλῶν· ἀσφαλέστερον δὲ καὶ ὕδατος ἐπεγχεῖν.
- 4 30 7 καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ τὸν ὀρὸν ἐκδαπανήσαντες αὐθις ὕδατος ἐπεγχείομεν· οὐ γὰρ τὴν ὑγρότητα τοῦ ὀροῦ φεύγομεν, ἀλλὰ τὴν δριμύτητα, καθ' ἣν ὑπάγει τὴν γαστέρα. ἀστακοί, καρκῖνοι, πάγουροι, καρίδες, κάραβοι, ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα τῶν μαλακοστροφῶν, ἔλαττον μὲν τῶν ὀστρακοδέρμων, ἔχει δ' οὖν <καὶ> αὐτὰ τὸν ἀλυκὸν χυμὸν, ὃν ἐὰν ἐναπόθῃται τῷ ὕδατι, ὥσπερ τῶν ὀστρέων καὶ τῶν ἄλλων ὀστρακοδέρμων, ἢ σὰρξ ἐπισχετική γίνεται γαστρός.
- 4 30 9 καὶ φακὴ δὲ καὶ κράμβη δίσσεφθαι γινόμεναι καὶ τὸν χυμὸν ἀποθέμεναι γαστρὸς ἐφεκτικαὶ γίνονται, καὶ ξηρᾶναι βουληθέντες ὑγρὰν γαστέρα, ὅταν ἤδη μετρίως ἡψῆσθαι δοκῇ ἢ κράμβη, τὸ πρότερον ὕδωρ ἀποχέοντες ἐμβαλοῦμεν εὐθέως ἐν ἐτέρῳ θερμῷ, κᾶπειτα πάλιν ἐν ἐκείνῳ καθεψήσομεν ὥστε τακερὰν γενέσθαι.
- 4 30 10 χρὴ δὲ μήτε ἀέρος μήτε ὕδατος ψυχροῦ ψαύειν τὸ δις ἐψόμενον· οὐκέτι γὰρ ἀκριβῶς γίνεται τακερόν, οὐδ' ἂν ἐπὶ πλεῖστον ἔψῃς.
- 4 30 11 ἀφαιρεθεῖσα δ' ἡ φακὴ τοῦ λέμματος τὸ ἰσχυρῶς στυπτικὸν ἀπόλλυσι καὶ οὐχ ὁμοίως ξηραίνει τὰ κατὰ τὴν γαστέρα ρεύματα· εἰ μέντοι πτίσας αὐτήν καὶ δις ἐψήσας ἀποχέοις τὸ πρότερον ὕδωρ, εἴτ' ὀλίγον ἁλῶν ἢ γάρου συμμίσξας ἐμβάλλοις τι τῶν ἐφεκτικῶν γαστρὸς ἄχρι τοῦ μὴ λυπῆσαι τὴν γεῦσιν, ἥδιστόν τε καὶ ὠφελιμώτατον ἐργάσῃ φάρμακόν τε καὶ σιτίον. ^[5]

- 4 30 12 ἄλφιστα δι' οἴνου αὐστηροῦ ποθέντα ξηραίνει.
- 4 30 13 ὄρυζα ἐπέχει, ἔλυμον ἥτοι μελίνη, κέγχρος, τηγανιστὰ πάντα, λάγεια κρέα, οἶνος ὁ αὐστηρὸς καὶ μέλας ἄνευ γλυκύτητος καὶ ὁ λευκὸς καὶ αὐστηρὸς καὶ ὁ κίρρος καὶ αὐστηρὸς. Ὅσα θερμαίνει.
- 4 31 1 Πυροὶ ἐφθοὶ καὶ οἱ ἀπ' αὐτῶν ἄρτοι, τίφη, βρόμος, τήλις, ἀρκευθίδες, οἱ γλυκεῖς φοίνικες, μήλα τὰ γλυκέα, σήσαμον, ἐρύσιμον (διὸ καὶ διψώδη), καννάβεως σπέρμα, αἱ γλυκεῖαι τῶν σταφυλῶν (διὸ καὶ διψώδεις), αἱ γλυκεῖαι σταφίδες, μαλάχαι μετρίως, σέλινον, σμύρνιον, εὐζωμον, ῥάφανος, γογγυλὶς, ῥαφανίς, νάπυ, κάρδαμον, πύρεθρον [ὅσα] δριμέα καὶ θερμά.
- 4 31 5, 6 σταφυλίνος, δαῦκος, κάρω θερμαίνει σαφῶς. σκόροδον, κρόμμυον, πρᾶσον, ἀμπελόπρασον ἱκανῶς ἐστὶ δριμέα· ἐψηθέντα δὲ δις ἢ τρίς ἀποτίθεται τὴν δριμύτητα.
- 4 31 7 τυρὸς ὁ παλαιὸς θερμὸς καὶ διὰ τοῦτο διψώδης.
- 4 31 8 οἶνος ὁ γλυκὺς μετρίως, ὁ δὲ κίρρος θερμότερος τοῦ μέλανος· ὁ δὲ ξανθὸς θερμότατός ἐστιν ἄκρως, εἴθ' ὁ κίρρος, εἴθ' ὁ ἐρυθρὸς, εἴθ' ὁ γλυκὺς, εἴθ' ὁ λευκὸς ἀπάντων ἥττον θερμαίνει· ὁ παλαιότατος δ' ἱκανῶς θερμὸς. Ὅσα ψύχει.
- 4 32 1 Κριθὴ κατὰ πάντας τρόπους τῆς χρήσεως, κέγχρος, ἔλυμος, ὕδνα, κολοκύνθη ἐφθὴ, πέπονες, μηλοπέπονες, σίκυες, κοκκύμηλα, συκόμορα, αἱ αὐστηραὶ καὶ ὀξεῖαι σταφυλαί, αἱ αὐστηραὶ τῶν σταφίδων. μήλα τὰ μὲν στύφοντα ψυχρὸν ἔχει καὶ γεώδη τὸν χυμὸν, τὰ δ' ὀξέα ψυχρὸν καὶ λεπτομερῆ· ῥέπει δὲ πρὸς τὸ ψυχρὸν καὶ τὰ τελέως ἄποια καὶ οἶον ὕδατῶδη.
- 4 32 3, 4 τὰ αὐτὰ περὶ ἀπίων καὶ ροιῶν ὑπολάμβανε. οὐκ ὀλίγοι δ' εἰσὶ καὶ ἄλλοι τῶν δένδρων καρποὶ ψύχοντες, καὶ μάλιστα ὅσους οὐδὲ εἰς ἀπόθεσιν ἀγαγεῖν ἔστιν.
- 4 32 5 οἱ στύφοντες φοίνικες ψυχρὸν ἔχουσι χυμὸν.
- 4 32 6 θρίδαξ, ἴντυβοι μετριώτερον, ἀνδράχνη, μήκωνος σπέρμα· τοῦτο καὶ ὑπνωτικόν ἐστιν, εἰ δὲ πλεῖον ληφθεῖ, καὶ καταφορικόν· ὠφελεῖ δὲ τοὺς ἀπὸ κεφαλῆς λεπτῶ ῥεύματι καταρροϊζομένους· βέλτιον δ' ἐστὶ τὸ λευκότερον.
- 4 32 7 μύρτα ψύχει μὲν, ἀλλ' οὐχ ἅμα τῇ στύψει· ἔχει γάρ τι καὶ δριμύτητος.
- 4 32 8 στρύχνον δραστήριον ψῦξιν στύφουσιν ἔχει.
- 4 32 9, 10 ὕδωρ, ὕδατῶδης οἶνος οὐ σαφῶς θερμαίνει· διὸ καὶ τοῖς πυρέττουσιν ἀκινδυνότερον δίδοται.
- 4 32 11 οἶνος ὁ λευκὸς καὶ αὐστηρὸς ἥκιστα, ὡς ἐν οἴνοις, θερμαίνει, ὁ δὲ λευκὸς ἅμα καὶ αὐστηρὸς καὶ παχὺς καὶ νέος αἰσθητῶς ψύχει.
- 4 32 12 〈ψύχει δὲ〉 καὶ τὸ ὄξος· λεπτομερὲς δ' ὑπάρχει· διὸ καὶ τὰ νεῦρα πλεόν τῶν ἄλλων ψυχόντων βλάπτει διαδιδόμενον εἰς βάθος.
- 4 32 13 μέσα δέ πως θερμαινόντων καὶ ψυχόντων ἐστὶν ἄρτοι πλυτοί, ἄμυλον, αἱ οἰνώδεις τῶν σταφυλῶν. Ὅσα ξηραίνει.
- 4 33 1 Φακὴ καὶ κράμβη παραπλησίως ἀλλήλοις ξηραίνουσι καὶ διὰ τοῦτο τὴν ὄσιν ἀμβλύνουσι, πλὴν εἰ τύχοι ποτὲ ὑγρότερος ὢν ὁ σύμπας ὀφθαλμός· ἥττον δὲ τῆς κράμβης ὁ ἀσπάραγος αὐτῆς ξηραίνει. τῶν δ' ἄλλων λαχάνων ξηρότερος ὁ καυλὸς ἐστίν· ἔμπαλιν δὲ ῥαφανίδος καὶ γογγυλίδος νάπυος τε καὶ καρδάμου καὶ πυρέθρου καὶ πάντων ὅσα δριμέα τὸν ἀσπάραγον 〈ὑγρότερον〉 εἶναι συμβέβηκεν. ^[5]
- 4 33 2 ἄλφιστα ξηραίνει, ἄγνου σπέρμα.
- 4 33 3 ὄροβοι δις ἐψηθέντες [ἢ] 〈καὶ ἀπογλυκανθέντες〉 πολλάκις δι' ὕδατος ἔδεσμα ξηραντικὸν γίνονται· βελτίους δ' εἰσὶν οἱ λευκοί.
- 4 33 4

καὶ ὅσα ὀπτῶντες ἢ τηγανίζοντες ἐσθίουσι, ξηροτέραν τροφήν δίδωσιν, ὅσα δ' ἐν ὕδατι προεψήσαντες, ὑγροτέραν· ὅσα δ' ἐν ταῖς λοπάσιν ἀρτύοντες, ἐν τῷ μεταξὺ τούτων ἐστί, καὶ ὅσα μὲν ἔχει θαψιλῶς οἴνου καὶ γάρου, ξηρότερα τῶν οὐκ ἐχόντων ἐστίν· τὰ δὲ τούτων μὲν ἐνδεέστερον, ἥτοι δὲ σίραιον ἔχοντα πλεον ἢ κατὰ τὸν ἀπλοῦν καὶ λιτὸν καὶ λευκὸν ζωμὸν ἤψηται, τὰ πολλὰ τῶν προειρημένων ἐστὶν ὑγρότερα· τὰ δ' ἐξ ὕδατος μόνου καὶ τούτων ἐστὶν ὑγρότερα. ^[5]

4 33 5 μεγίστη δ' ἐν τῇ σκευασίᾳ διαφορὰ γίνεται κατὰ τὴν τῶν ἐπεμβαλλομένων αὐτοῖς δύναμιν σπερμάτων τε καὶ λαχανωδῶν φυτῶν, ἀπάντων μὲν ξηραίνοντων, ἀλλ' ἥτοι μᾶλλον ἢ ἥττον. Ὅσα ὑγραίνει.

4 34 1 Πτισάνη, κολοκύνθη ἐφθῆ, πέπωνες, μηλοπέπωνες, σίκυοι, κάρυον τὸ χλωρόν, κοκκύμηλα, συκόμορα.

4 34 2 συκάμινα τὰ μὴ διαφθαρέντα ὑγραίνει μὲν πάντως, ψύχει δ' οὐ πάντως, εἰ μὴ ψυχρὰ ληφθεῖη.

4 34 3 θριδακίνη ὑγραίνει, ἴντυβοι ταύτης ἀσθενέστερον, ἀνδράχνη· μαλάχη δὲ καὶ βλίτον καὶ ἀτράφαξ υἷδατωδέστατα λαχάνων ἐστίν.

4 34 5 ὑγροὶ δ' εἰσὶν οὐκ ὀλίγοι καὶ ἄλλων δένδρων καρποί, καὶ μάλιστα ὅσους οὐδὲ εἰς ἀπόθεσιν ἀγαγεῖν ἔστιν.

4 34 6 ὑγραίνει καὶ τὸ τῆς θριδακίνης καὶ τὸ τῆς μήκωνος σπέρμα. κύαμοι χλωροί, ἐρέβινθοι χλωροί.

4 34 7,8 ὕδωρ ὑγραίνει καὶ ψύχει· θερμανθὲν δ' ὑγραίνει καὶ θερμαίνει.

4 35 t Περὶ ἐψήσεως ῥοφημάτων. Πτισάνη προσηκόντως σκευασθήσεται, ὅταν ἐπὶ πλείστον ἀνοιδήσασα τύχη κατὰ τὴν ἔψησιν καὶ μετὰ ταῦτα διὰ μαλακοῦ πυρὸς ἄχρι πολλοῦ χυλωθῇ.

4 35 2 μίγνυται δ' αὐτῇ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ὄξος, ὅταν οἰδήσῃ τελέως· ἐφθῆς δ' ἀκριβῶς γενομένης ἐπεμβάλλειν χρή τοὺς ἄλλας λεπτοὺς οὐ πολὺ πρὸ τῆς ἐδωδῆς· ἔλαιον δ' εἰ κατ' ἀχρὰς ἐμβάλλοις, οὐ βλάψεις τὴν ἔψησιν.

4 35 3 οὐ μὴν ἄλλο τι χρή μίγνυειν ὅτι μὴ πράσου βραχὺ καὶ ἀνήθου, καὶ ταῦτα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ.

4 35 4 —Ἡ δὲ φακοπτισάνη σκευάζεται καλῶς πλείονος πτισάνης ἐμβαλλομένης καὶ ἀρτυομένης ὁμοίως, πλὴν ὅτι θύμβρας ἢ γληχοῦς ἐμβαλεῖν αὐτῇ χρή. — Ἡδιστον δ' ἐστὶν ἔδεσμα κολοκύνθη μετὰ ταρίχους ἐν πατέλλῃ σκευασθεῖσα.

4 35 6 —Τοῖς δ' ἀσθενῶς κάρτα ἔχουσι καὶ μὴ δυναμένοις προσδέχεσθαι παχυτέραν ὕδατος τροφήν ἀποβρέχειν κράτιστον καὶ ἐψεῖν καὶ τρίβειν τὴν τροφήν.

4 35 7 ἀποβρέχοι μὲν οὖν ἂν τις τὸ ἄλφιτον καὶ τὸ καπυρὸν τῶν ἄρτων· πλείστην δ' ἀφιᾷσι δύναμιν οἱ ἄρτοι ὡς θερμότατοι κλασθέντες καὶ ἀποβραχέντες.

4 35 8 τῶν δ' ἀφεψομένων ἔτι μᾶλλον τὸ πόμα κρεῖττον καὶ τροφιμώτερόν ἐστιν.

4 35 9 τοῖς δὲ πυρέττουσι δεῖ τὴν κριθὴν μὴ περιπτίσειν, ἀλλὰ πλύναντας ἐψεῖν τῷ ὕδατι· πρότερον δὲ χλιάναντα ἀποχεῖν, καὶ ἄλλο ἐπιχέοντα ὕδωρ ἐψεῖν· ἔψοιτο δ' ἂν καλῶς, εἰ δέκα κοτύλας ὕδατος εἰς μίαν τῆς κριθῆς ἐπιχέαις· ἔψεται δέ, ἕως ἂν ἡ κριθὴ ῥαγῇ· εἴτ' ἀπηθήσας τὸ λεπτότατον ὕδωρ, μίσγων μέλιτι <ἢ> αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δίδου. ^[5]

4 35 10 τοῦτο καὶ τὴν κοιλίαν εὖλυτον ποιεῖ καὶ οὐρεῖται καὶ τρέφει ἱκανῶς.

4 35 11 δίδοται δὲ καὶ ἡ εἰς τὸ ἄλφιτον κριθὴ φρυχθεῖσα, ἣν καὶ κάχυρδα καλοῦσιν· δεῖ δὲ πρὸ τοῦ ἀλεσθῆναι αὐτὴν ἀποτρίψαι κούφως τὸ προκεκαυμένον ἄχυρον καὶ ἀποβρέξαντας ἐψεῖν· τὴν γὰρ κοιλίαν μᾶλλον ἐφίστησιν ἐκείνου.

4 35 12 ἀφέψοι δ' ἂν τις καὶ πᾶσαν σχεδὸν τροφήν ὁμοίως, ὁποῖαν ἂν τινα ὑπολαμβάνῃ οἰκείαν τῷ κάμνοντι εἶναι.

- 4 35 13 τὰ δ' ὑποτριβόμενα παχύτερα μὲν τῶν διαβρεγμάτων φαίνεται εἶναι καὶ τῶν ἐψομένων καὶ ἰσχυρότερα· ὑποτρίβοιτο δ' ἂν σχεδὸν πᾶσα τροφή ὡσαύτως εἰς τὰ διδόμενα πόματα.
- 4 35 14 δεῖ δὲ τοὺς μὲν ἄρτους ξηροὺς καὶ τοὺς προσφάτους βρέξαντας τρίβειν διέντα ὕδατι καὶ ἡθεῖν δι' ὀθονίου.
- 4 35 15 μίσγοις δ' ἂν αὐτοῖς πρὸς τὸ τὴν λευκότητα μὴ ἐμφαίνεσθαι τὴν ἀπὸ τοῦ ἄρτου τοῦ σικύου σπέρμα φώξας καὶ ἀμύγδαλα καὶ στροβίλους καὶ οὖα, καὶ μεθ' ἑνὸς ἐκάστου καὶ μετὰ τινων ἢ πάντων ἀνήσου τε ἢ μαράθρου σπέρματος μίσγων, τοῖς μὲν οὖν πυρέσσουσιν ἐν μελικράτῳ, τοῖς δ' ἄνευ πυρετῶν οἴνου παραχέων. ^[5]
- 4 35 16 ἡ δὲ κέγχρος καὶ ἡ μελίνη τριβομένη μάλιστα πεφωγμένα ἀρμόσειεν ἂν καὶ περιλελεπισμένα οἷς αἱ κοιλίαι ἐκχολοῦνται, καὶ οἷς λεπταὶ καὶ πολλαὶ ὑποχωρήσεις γίνονται.
- 4 35 17 δεῖ δὲ τρίβοντα διέναι ὕδατι μὴ ἔλασσον ὀξύβαφου εἰς δέκα ὕδατος ὀξύβαφα καὶ ἐκχυλίσας διὰ πυκνοῦ ὀθονίου, ἐπιχέων οἴνου αὐστηροῦ τὸ μέτριον, ἐψήσας πρόσφερε νήστει.
- 4 35 18 ἀρμόσει δ' ὑποτρίβειν τῇ κέγχρῳ τὰ Εὐβοϊκὰ κάρυα σὺν τῷ λέμματι τῷ ἐντὸς μὴ πολλὰ συνεκχυλιζόμενα μετὰ τῆς κέγχρου.
- 4 35 19 βρόμος δ' εὐπεπτότατον πάντων τῶν ὀσπρίων, καὶ τὸ ρόφημα κάλλιστόν ἐστιν, ἔψεται δὲ τῇ πτισάνῃ τὸν αὐτὸν τρόπον, κοτύλῃ ἐν ὕδατος κοτύλαις δέκα. Ὅσα ἀντὶ ἐλαίου ὑποτρίβειν χρή.
- 4 36 1 Ὑποτρίβειν εἰς πᾶν ρόφημα ἀντὶ ἐλαίου πλὴν εἰς φακὴν τὸ τοῦ σικύου σπέρμα ὡμόν.
- 4 36 2 διηθῶν μίσγε τῇ πτισάνῃ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐψήμασιν ἢ τοῦ κώνου [ἢ] τὸ κάρυον ἢ τὰ Ποντικά ἢ τὰ Θάσια κάρυα ἢ τὰ ἀμύγδαλα.
- 4 36 3 τοῖς δὲ κατὰ κοιλίαν ἐνοχλουμένοις ἀντὶ ἐλαίου ὑποτρίβειν τὴν λευκὴν μήκωνα ἡσυχῇ φώξαντα σὺν τῷ ἐλύτρῳ· ὑποτρίβειν δὲ χρή πρὸς τὰς κοιλίας καὶ τὰ κάστανα σὺν τῷ ἐντὸς λέμματι. Σκευασίαι τροφῶν.
- 4 37 1 Ὑψοις δ' ἂν καὶ σεμίδαλιν τεταρτημόριον ἐν δέκα κοτύλαις ὕδατος μετ' ἐλαίου μετρίου καὶ ἀνήθου προπλύνας τὴν σεμίδαλιν.
- 4 37 2 ἔωλος ἄρτος ἀποβρεχέσθω ὕδατι θερμῷ ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ συνεχῶς ἀποχεομένῳ· μὴ πᾶν δὲ τοῦ ἄρτου μέρος, ἀλλὰ τὸ ἔνδοθεν.
- 4 37 3 μέτρον δὲ τῆς διαβροχῆς οὐ τὸ ἀνοιδῆσαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποπνεῦσαι τῆς ζύμης καὶ μηδὲν ἐκείνης ὁδωδέναι.
- 4 37 4 πτισάνης δ' ἐψέσθω ἐν μέρος εἰς πεντεκαίδεκα ὕδατος, ὑπολειπομένου δὲ κατὰ τὴν ἔψησιν τοῦ πέμπτου μέρους καὶ διηθουμένου.
- 4 37 5 καὶ ἴτριον δὲ καὶ ἄρτον ξηρὸν ἔψοις ἂν λεπτὸν γενόμενον σφόδρα καὶ τριβόμενον· ἐψέσθω δ' ἐν ὕδατι καθαρωτάτῳ ἐπὶ πλεῖστον ὥστε ἐνωθῆναι.
- 4 37 6 ἐχέτω δ' ὀλίγον ἁλῶν καὶ ἔστω ἀνέλαιον.
- 4 37 7 γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ μαλάχης ρόφημα, τῶν φύλλων ἐψομένων τῶν νεαρῶν χωρὶς τῶν ἰνῶν, ἔπειτα τριβομένων ἐν θυίᾳ καὶ αὐθις ἐψομένων ὕδατι καὶ ἁλὶ καὶ ἐλαίῳ.
- 4 37 8 τὰ δ' ὡὰ ἐψεῖν δεῖ ἐν ὕδατι κινουντας ἀδιαπαύστως αὐτά· οὐ γὰρ συνίσταται τὰ κινούμενα οὐδὲ παχύνεται· βέλτιον δ' ἐν ὀξυκράτῳ ἐψεῖν· ἔτι γὰρ μᾶλλον ὑγρὰ διαμένει.
- 4 38 τ Περὶ μελικράτου. Τὸ μελίκρατον οὐ πάνυ τι τοῖς πικροχόλοις ὠφέλιμόν ἐστιν· ἐκχολοῦται γὰρ ἐν αὐτοῖς.
- 4 38 2 συμφέρει τοίνυν ὑδαρέστερον ἐπὶ τῶν τοιούτων φύσεων δίδοσθαι τὸ μελίκρατον.
- 4 38 3 ἀνεπιτήδειον δὲ καὶ τοῖς ἔχουσιν ἐν πείσει τὰ σπλάγχνα.
- 4 38 4

σκευάζειν δὲ δεῖ τὸ μελίκρατον, κἂν ὀκταπλάσιον μιγνύντας ὕδωρ τοῦ μέλιτος, καὶ οὕτως ἔψοντας, ἄχρις ἂν ἀφρίζον παύσῃται.

4 38 5 προσήκει δ' αἶρειν ἀπ' αὐτοῦ συνεχῶς τὸν ἀφρόν εὐθὺς ἅμα τῷ γεννᾶσθαι. Περὶ ποτημάτων τοῖς ἄρρωστοῦσι χρησίμων.

4 39 1 Πότῃμα δὲ τοῖς πυρέττουσιν ἄριστον μὲν μελίκρατον ἢ ὀξύμελι· καὶ τὸ ὕδωρ δ' ἀδηκτότατον τῷ πυρέσσοντι.

4 39 2, 3 τὰ δ' ἀποβρέγματα στύψιν ἔχοντα μάλιστα μὲν πρὸς τὰς ἐκταράξεις τῶν κοιλιῶν εἴη ἂν οὐκ ἀνάρμοστα, καὶ πρὸς τοὺς ἐμέτους δέ, οἷς ἢ τε τοῦ μέλιτος καὶ τοῦ ὀξύμελιτος προσάντης ἐστίν.

4 39 4 ἀποβρέχοιτο δ' ἂν καθ' ὥραν τὰ τε ἡρινὰ γλυκύμηλα τμηθέντα λεπτά, ἔστ' ἂν εὖ μάλα τὸ ὕδωρ χρώσῃ, ἢ τῶν κυδωνίων μήλων τὰ πέποννα τέμνοντα ὡσαύτως ἀποβρέχειν.

4 39 5 διδόναι δὲ μάλιστα τοῖς χολεμετοῦσι τὸ ἀπὸ τῶν μήλων καὶ πρὸς τὰς κοιλίας. καὶ ἀπίους δ' ἀποβρέχειν, ὅσαι στρυφναὶ καὶ γλυκεῖαι εἰσιν.

4 39 6, 7 τὰ δ' ἀπαλὰ μύρτα βραχέντα γλυκεῖ οἶνω ἀηδὲς μὲν τῇ πόσει, ἄδηκτον δὲ καὶ λεῖον τὸ πόμα.

4 39 8 ἀποβρέχεται δὲ καὶ τὰ γίγαρτα ἐρειχθέντα· μᾶλλον δὲ τὸ ἀφέψημα αὐτῶν χρησιμώτερόν ἐστιν, οὐδεμίαν δριμύτητα οὐδ' ὀξύτητα ἔχον. Ῥούφου.

4 40 t Περὶ γαλακτοποσίας. Τῷ δὲ γαλακτοποτοῦντι τῶν ἄλλων σιτίων ἀφεκτέον ἐστίν, ἔστ' ἂν πεφθῇ τε καὶ διαχωρήσῃ κάτω.

4 40 2 ἄμεινον οὖν ἔωθεν πίνειν νεόβδαλτον καὶ ἀσιτεῖν ἐπ' αὐτῷ καὶ τῶν πόνων τῶν ἄγαν ἀφαιρεῖν τηνικαῦτα, ὅτι πονοῦσιν ἀνάγκη ὀξύνεσθαι· ἀλλ' ἡσυχῇ περιπατήσαι ἄμεινον καὶ μεταξὺ ἀγρύπνως ἀναπαύεσθαι (οὕτω γὰρ ποιοῦντι τὰ πρῶτα διαχωρεῖ), διαχωρήσαντος δ' ἄλλο πίνειν, καὶ εἰ τοῦτο διαχωρήσαι, ἄλλο. [5]

4 40 3 κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν καθαίρει χρηστῶς, οὐδὲν μὲν πολὺ τοῦ ἄλλου ὄγκου, ὅσα δ' ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔσω ἐστίν· μετὰ δ' αὐτὸ ἤδη εἰσέρχεται εἰς τὰς φλέβας καὶ τρέφει κάλλιστα καὶ οὐκέτι διαχωρεῖ. τοῖς δὲ χολώδεσι ρεύμασι, καὶ ὅσαι συντήξεις ἐπὶ γαστέρα συννεύουσιν, ἐψῶντα διδόναι τοῦ γάλακτος· ἐψεῖν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ καὶ ἐπ' ὀλίγον, ὥς μέρος μὲν τι διαχωρήσαι, μέρος δέ τι σχεθῆναι, μετὰ δ' ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐψεῖν, φυλαττόμενον μήτε κατακαίειν μήτε τυρὸν ἐξ αὐτοῦ ποιεῖν.

4 40 5 φυλακὴ δ' ἀρίστη μαλακῶς τε ἐψεῖν καὶ τῇ κινήσει τὸ ἐφιστάμενον ἀποξύειν πάντοθεν· κινεῖν δὲ νάρθηκι λείῳ καὶ λεπτῷ, καὶ ἢν τι ἐφίζη τοῖς χεῖλεσι τοῦ ἐχίνου, καὶ τοῦτο σπόγγῳ καθαίρειν· πολλάκις γὰρ ἐνθένδε καὶ τὸ ἄλλο διεφθάρη.

4 40 6 ἐψεῖν οὖν, ὥς εἴρηται, τὸ γάλα, μέχρι παχύτερόν τε ὁμαλῶς καὶ γλυκύτερον τοῦ ὡμοῦ γένηται. Περὶ ὑδάτων.

4 41 1 Δεῖ δὲ καὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἀρετῆς τε καὶ κακίας ἐμπεύρους εἶναι· πολύχρηστα γὰρ τὰ ὕδατα σχεδὸν ἀπάντων μᾶλλον ἐστὶν εἰς ἅπασαν τὴν δίαιταν.

4 41 2 εἰδέναι χρή τοίνυν τὸ ἄριστον ὕδωρ ἀποιότατον εἶναι κατὰ γεῦσιν καὶ κατ' ὁσμὴν· εὐθὺς δὲ τοῦτο καὶ ἡδιστον ὑπάρχει τοῖς πίνουσι καὶ ὀφθῆναι καθαρόν.

4 41 3 ὅταν δὲ καὶ ὑποχωρῇ τῶν ὑποχονδρίων ταχέως, μηδὲ ζητεῖν ἕτερον ἄμεινον· τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὑποχονδρίοις χρονίζοντα καὶ τὴν γαστέρα πλήττοντα καὶ ἐμφυσῶντα καὶ βαρύνοντα, τῶν προειρημένων ἀγαθῶν ὑπαρχόντων, ἡμιμόχθηρα νομιστέον· οὔτε γὰρ θερμαίνεται ταχέως οὔτε ψύχεται τὰ τοιαῦτα τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐψόμενα βραδύτατα καὶ κάκιον ἔψεται.

[5]

4 41 4

βέλτιον μὲν οὖν τῇ πείρᾳ κρίνειν τὸ τοιοῦτον ὕδωρ· ὁ δὲ βουλόμενος καὶ διὰ γνωρισμάτων διαγινώσκειν τοῖς ῥηθησομένοις κρινέτω· τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτους ἐστραμμένα καὶ τὸν ἥλιον ἀπεστραμμένα βραδύπορά τέ ἐστι καὶ ἀτέραμνα καὶ θερμαίνεται καὶ ψύχεται βραδέως· τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς διὰ πώρου τινὸς ἢ γῆς ἡθούμενα τάχιστα θερμαινόμενα καὶ ψυχόμενα, ταῦτα ἐλπίζειν εἶναι κάλλιστα. ^[5]

4 41 5 καλὰ δὲ καὶ ὅσα θέρους μὲν ψυχρότερα, χειμῶνος δὲ θερμότερα.

4 41 6 τινὲς δὲ καὶ σταθμῶ δοκιμάζουσι, τὰ κοῦφα νομίζοντες ἀμείνω· τοῦτο δ' εἰ μὲν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῖς εἰρημένοις, ἐπαινεῖν· μόνον δ' οὐκ ἐξαρκεῖ τεκμήριον εἶναι τῶν ἀγαθῶν.

4 41 7 'κουφότατα δέ', ὥς φησιν Ἱπποκράτης, 'τὰ ὄμβρια καὶ γλυκύτατα καὶ λαμπρότατα καὶ λεπτότατα, διόπερ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὸ κουφότατον ἔλκεται καὶ λεπτότατον· ἀνάγει δ' οὐκ ἐκ μόνων τῶν ἄλλων ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν· διὸ καὶ εὐσηπτότατόν ἐστι πάντων, ὥς ἂν ὑπὸ διαφόρων καὶ πλείονων ποιότητων συνιστάμενον'. ^[5]

4 41 8 μὴ τις δ' ὑπολάβῃ κάκιστον εἶναι τὸ εὐσηπτον ὕδωρ· τὸ γὰρ εὐαλλοιώτον πρὸς ἀρετῆς μᾶλλον ἐστὶν ἢ κακίας, ὥστε ὅταν ἔχη τὰ γνωρίσματα τῶν ἀρίστων ὑδάτων, καὶ εὐσηπτον ὑπάρχει, κάλλιστον ὑποληπτέον.

4 41 9 <τρέπεσθαι μὴν ἀρχόμενον τοῖς πιούσιν αἴτιον> βράγχων τε καὶ βηχῶν καὶ βαρυφωνίας καθίσταται.

4 41 10 τούτων δὲ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων τὸ θερινὸν τοῦ λαίλαπώδους ἀμεινόν ἐστι καὶ τὸ βρονταῖον.

4 41 11 τὰ δ' ἀπὸ κρυστάλλων καὶ χιόνος πονηρότατα· κατὰ γὰρ τὴν πῆξιν τοῦ ὕδατος πᾶν τὸ λεπτομερέστερον ἐκθλίβεται. καλῶς δ' ἂν ἔχοι τά τε ἰλυώδη καὶ δυσώδη καὶ τὰ ποιότητος ἀτόπους ἔχοντα ταῖς ἐψήσεσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέποντας οὕτως πίνειν καὶ κεραννύντας οἶνω, τὰ μὲν στρυφνὰ τῷ γλυκυτέρῳ, τὰ δ' ἄλλα τῷ στρυφνοτέρῳ· τὰ δὲ που καὶ ἡθεῖν συμφέρει, τὰ ἰλυώδη καὶ ἀλυκά, καὶ ἀλφίτοις ἡθεῖν, τὰ δ' ἄγαν ψυχρὰ μετὰ τροφήν πίνειν καὶ μήτε ἀθρόως μήτε χανδὸν μήτε ἄοινα. ^[5]

4 41 13 τινὲς δ' ἐξευρήκασιν βρωτὰ καὶ ποτὰ πρὸς τὰς τῶν ὑδάτων κακίας ἰάματα, καὶ οἱ μὲν ἐρεβίνθων ἀφεψήματα προπίνουσι καὶ αὐτῶν ἐσθίουσιν, οἱ δὲ καυκαλίδας ὡσαύτως μετὰ τινος ἰχθυοῦ ἐφθὰς καὶ μάραθρα ὁμοίως, οἱ δὲ τεῦτλα καὶ κολοκύνθας προεσθίουσι μεθ' ἄλμης [ἐν] οἶνω κεκραμένης. Περὶ τῶν συμβαινόντων ταῖς κυούσαις. ^[5]

5 1 1 Τῶν συμπιπτόντων ταῖς κυούσαις ἐπειδὴ ταῦτα μάλιστα ἐνοχλεῖ, τὸ περισσαίνειν καὶ συνεχῶς ἐμεῖν καὶ πτυελίζειν καὶ καρδιώσσειν καὶ ἀσιτεῖν, οὐ χεῖρον καὶ πρὸς ταῦτα ὑποθήκας γράψαι.

5 1 2 περίπατοι, σιτία μήτε ἄγαν στρυφνὰ μήτε ἄγαν γλυκέα καὶ οἶνοι κίρροι καὶ εὖοσμοι, πενταετεῖς μάλιστα, ἀρμόττουσι καὶ τὸ μέτριον ποτόν. ταῦτα πάντα τοῦ περισσαίνειν καὶ τοῦ ἐμεῖν ἰάματά ἐστιν· ὥς δὲ φάρμακα, πολύγονον μὲν τὴν πόαν ἐν ὕδατι ἔψοντα πίνειν καὶ ἄνηθον ὡσαύτως καὶ τῆς Ποντικῆς ῥίζης· καλεῖται δ' ἐπιχωρίως ῥᾶ. τοῦτο καὶ ἐπὶ τῷ σίτῳ καὶ πρὸ τοῦ σίτου λαμβάνειν· ἔξωθεν δ' οἰνάνθην καὶ βαλαύστιον καὶ κυτίσου καὶ σμυρνίου κόμην καὶ μαράθρου σπέρμα, κοινῇ τε καὶ ὥς ἂν μίσγειν ἐθέλοι, μετὰ φοινίκων καὶ οἶνου παλαιοῦ καταπλάσσειν τὸ προκάρδιον. ^[5]

5 1 3 τοὺς δὲ καρδιωγμοὺς ἐπικουφίζει τό τε ἐπιρροφεῖν θερμοῦ ὕδατος καὶ τὸ ἡσυχῇ περιπατῆσαι καὶ τὸ σκεπάζειν τὸ ὑποχόνδριον ἐρίῳ μαλακῷ.

5 1 4 τὰς δ' ἀποσίτους προτρέποι ἂν ἐσθίειν τά τε ποικίλα σιτία καὶ τὰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ἄμυλον ξηρόν.

5 1 5 καὶ μᾶλλον ἂν τοῦτο συνενέγκαι ταῖς ἐπιθυμούσαις γῆν ἐσθίειν.

5 1 6 εὖσιτοι δὲ καὶ οἱ πόνοι καὶ αἱ μακρότεραι ἀποδημίαι.

- 5 1 7 ἥτις δ' εἰθίσθη ἀταλαιπώρως διαιτᾶσθαι, κύουσα αὕτη οὐ χρηστῶς ἦνεγκε τὰς ἐξαπιναίους
κινήσεις.
- 5 1 8 καὶ τὸ δριμέων δέ ποτε ἀπογεύεσθαι, καὶ μάλιστα νάπυος, ἐπιτήδειον τῇ ἀποσίτῳ.
- 5 1 9 πρὸς δὲ τὰ οἰδήματα τῶν ποδῶν ἐξαίρετα ἀνθήλην ὄξει βεβρεγμένην ἐπιδεῖν καὶ φύλλα
κράμβης πλατέα ἐπιτιθέναι καὶ γῆν Κιμωλίαν μετ' ὄξους ἐπιχρίειν καὶ στυπτηρίαν μετ' ὄξους
ὡσαύτως. ἀγαθὸν δὲ καὶ τῶν Μηδικῶν καλουμένων μήλων ἐψήσασαν ἐν ὕδατι κατανίζειν
τοὺς πόδας.
- 5 2 t Περὶ τιτθῆς. Αἰρεῖσθαι χρή τιτθὴν μηδὲ ὁτιοῦν νόσημα ἔχουσαν, μήτε ἄγαν νεωτέραν μήτε
ἄγαν πρεσβυτέραν.
- 5 2 2 ἔστω δ' ἡ μὲν νεωτάτη ἐτῶν κε [καὶ κθ], ἡ δὲ πρεσβυτάτη ἐτῶν λε .
- 5 2 3 καὶ στήθος μέγα ἐχέτω καὶ τιτθοὺς μεγάλους καὶ θηλὰς μήτε μεμυκίας μήτε ἀπεστραμμένας.
- 5 2 4 ἔστω δὲ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα μήτε πίων ἰσχυρῶς μήτε ὑπέρλεπτος.
- 5 2 5 μέγα δ' ἐστὶ τῷ παιδίῳ καὶ τὸ τὴν τιτθὴν μὴ πάλαι τετοκυῖαν εἶναι καὶ ἄρρεν μᾶλλον.
- 5 2 6 φυλασσέσθω δὲ καὶ τὰ πάνυ ξηραίνοντα καὶ τὰ ἀλυκὰ καὶ δριμέα καὶ στρυφνὰ καὶ ὀξέα καὶ
πικρὰ καὶ ἰσχυρῶς θερμαίνοντα καὶ τὰ πάνυ δύσοσμα καὶ τὰς ἐπισήμους εὐωδίας τε καὶ
ἀρτύσεις καὶ τὰ ἄλλα τὰ δριμέα.
- 5 2 7 ἀπεχέσθω δ' ἡ τιτθὴ καὶ λαγνείων καὶ πονεῖτω ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων.
- 5 2 8 ἀλεσάτω οὖν καὶ ὑφηνάτω καὶ ἐπ' ἀγκάλης ἔχουσα τὸ παιδίον περιελθέτω· φέρειν δ' ἐπ'
ἀγκάλης τρίμηνα καὶ τετράμηνα. Περὶ τοῦ τῆς τροφῆς γάλακτος.
- 5 3 1 Γάλα δὲ βέλτιστόν ἐστι τὸ σύμμετρον πάχει καὶ πλήθει, χρόα, ὁσμῇ, γεύσει· χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ
τὸ ἐπὶ τοῦ ὄνυχος ἐπισταζόμενον τοῦ μεγάλου δακτύλου, ὑπὸ τὴν αὐγὴν θεωρούμενον, ὅταν ἐν
τῷ ἀποκλίνειν τὸν ὄνυχα μήτε ταχέως μήτε βραδέως ἀπορρέῃ, χρήσιμον. δοκιμάζειν δὲ καὶ
οὕτως· ἐγγέαντα τὸ ὄγδοον μόριον τοῦ γάλακτος εἰς ἀγγεῖον ὑέλινον ἐμβάλλειν ταμίσου τὸ
σύμμετρον καὶ διαθλίψαι τοῖς δακτύλοις, εἴτ' ἐάσαντα ἕως παγῆ, θεωρεῖν εἰ ἔλαττον τὸ
τυρῶδες τοῦ ὀρώδους· τὸ γὰρ τοιοῦτον γάλα ἄχρηστον, τὸ δ' ἐναντίον δύσπεπτον· ἄριστον δὲ τὸ
σύμμετρα ἔχον ἀμφοτέρω. ^[5]
- 5 4 t Πῶς διορθωτέον τὰς κακίας τοῦ γάλακτος. Τὰς δὲ κακίας τοῦ γάλακτος διορθοῦν χρή ὧδε· εἰ
μὲν τύχοι παχύτερον, ἐμέτοις ἐξελεῖν δεῖ τοῦ φλέγματος· ἄριστοι δ' οἱ ἐπὶ τῷ ὀξυμέλιτι.
- 5 4 2 δεῖ δὲ καὶ τοῖς πόνοις λεπτῦναι <τοῖς> πρὸ τῶν σιτίων. ἐνταῦθα δῆπου καὶ ὀρίγανον καὶ
ὑσσώπον καὶ ἡ θύμβρα καὶ ὁ σκάνδιξ καὶ ὁ θύμος ἐπιτήδεια, καὶ ῥαφανὶς ὀλίγη καὶ τάριχος
παλαιὸν μετ' ὀξυμέλιτος.
- 5 4 4 εἰ δὲ που γένοιτο δριμύτερόν τε καὶ λεπτότερον, ἐνταῦθα τῶν μὲν πόνων κουφίζειν τῶν
πολλῶν, εὐωχεῖν δὲ τὴν τιτθὴν ῥοφήμασί τε καὶ κρέασι χοίρων καὶ σίραιον διδόναι πίνειν καὶ
οἶνον γλυκύν· εἰ δ' ἦσσαν γένηται, τῶν τε ῥοφημάτων προσφέρειν καὶ δαψιλέστερον διαιτᾶν
καὶ οἶνον διδόναι πίνειν γλυκύν καὶ ἀνατρίβειν στήθος καὶ τιτθοὺς. ^[5]
- 5 4 5 ταῖς δ' ἂν καὶ σικύα προσβαλλομένη παράσχοι τὸ δέον.
- 5 4 6 τὰ δὲ φάρμακα οἷς ἄγουσι γάλα ὅτι μὲν ἀνύει τι, οἶδα· οὐ μὴν συνεχῶς χρῆσθαι αὐτοῖς κελεύω·
συντήκει γὰρ βιαιότερον· ἔστι δὲ μαράθρου τε ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς ἡψημένα ἐν πτισάνῃ καὶ
κυτίσου φύλλα ἐν οἶνῳ μέλανι ἢ πτισάνῃ καὶ μελάνθιον ἐν γλυκεῖ καὶ ἄνηθον καὶ σταφυλίνου
ρίζα καὶ ὁ καρπός.
- 5 4 7 χρή δὲ θερμῷ προαιονήσαντας οὕτως προσφέρειν.
- 5 4 8

πάν μέντοι τὸ πονηρὸν γάλα, καὶ εἰ παχὺ εἴη ἢ δριμύ, καὶ εἰ δυσώδεις, προαμέλξασαν οὕτω προστίθεσθαι τὸ παιδίον· τὸ δὲ δριμὺ μηδέποτε ἀσίτῳ διδόναι.

5 4 9 τὰς δὲ δυσωδίας κἂν οἶνος εὐώδης κἂν σιτίον ἡδὺ διορθοῦν δύναται. Κομιδὴ παιδίου.

5 5 1 Πρώτην τροφὴν εἰσφέρειν δεῖ τῷ νεογενεῖ παιδίῳ τοῦ μέλιτος, μετὰ δὲ τοῦτο τοῦ γάλακτος διδόναι δις τῆς ἡμέρας ἢ τρίς τὸ πλεῖστον· ὅταν δ' αὐτὸ τε πρόθυμον ᾖ λαμβάνειν καὶ ἐλπίδας παρέχῃ εἰς πέψιν, τηνικαῦτα ἤδη καὶ σιτίον διδόναι μὴ ἐμπιπλάσαν.

5 5 2 εἰ δὲ που λαθόντα πληρωθεῖη, ὑπνωδέστερά τε εὐθὺς γίνεται καὶ νωθρότερα, καὶ ὄγκος ἐν γαστρὶ ἔνεστι καὶ φῦσα, καὶ οὐρεῖ ὕδατωδέστερα, οἷς χρή τεκμαιρομένην μηδὲν διδόναι, ἔστ' ἂν καταναλώσῃ.

5 5 3 ἀρκεῖ δ' ἔτη δύο τρέφειν τῷ γάλακτι, τὸ δ' ἐντεῦθεν μεταβάλλειν πρὸς σιτία. Περὶ τῶν γινομένων ἐξανθημάτων τῷ παιδίῳ.

5 6 1 Ὅσα δὲ τῷ παιδίῳ ἐξανθεῖ κατὰ τὸ δέρμα, χρή τὸ μὲν αὐτίκα ἀσμένην δέχεσθαι· ὅταν δ' ἀπανθήσῃ καλῶς, τηνικαῦτα ἤδη θεραπεύειν, τοῖς μὲν λουτροῖς προσεμβάλλουσιν μυσσίνης ἢ σχίνου ἢ ῥόδων, εἴτα ῥοδίνῳ ἢ σχινίνῳ χρωμένην καὶ κηρωτῇ ἐψιμμιθιωμένην, καὶ ῥύπτειν δέ που τοῖς νίτροις μαλακώτερον· οὐ γὰρ οἶσει τὰ ἰσχυρότερα.

5 6 2 κάλλιστον δὲ καὶ τὴν τιτθὴν διαιτᾶσθαι τῷ γλυκυτέρῳ τρόπῳ, κάλλιστον δὲ καὶ τὸ παιδίον αὐτὸ διαιτῆσαι μήτε ἐμπιπλάντας μήτε αὖ σφόδρα ἐνδεῶς.

5 6 3 ἐὰν δ' ἐφιστῇται ἡ κοιλία τοῦ παιδίου, τότε μέλιτος ἐπιχέοντα συνεψεῖν τῇ τροφῇ· ἐὰν δὲ μηδὲ οὕτως ὑπακούῃ, τῆς τερμινθίνης παρεμβάλλειν ὅσον ἐρέβινθον· παρυγραιομένης δὲ τῆς κοιλίας κέγχρον μάλιστα προσφέρειν. Περὶ βηχὸς παιδίου καὶ κορύζης.

5 7 1 Εἰ δὲ ποτε βῆξ ἢ κόρυζα συμβαίῃ τῷ παιδίῳ, τοὺς μελιτισμοὺς καλουμένους παραληπτέον· χρή τοίνυν λούσασαν αὐτὸ πολλῷ θερμῷ καὶ κατὰ κεφαλῆς χρῆσαι μέλιτι πολλῷ κᾶπειτα τῷ δακτύλῳ τὴν γλῶτταν πρᾶως πιέσαι· ἐμεῖ γὰρ φλέγμα πολὺ. Περὶ ὁδαξισμοῦ.

5 8 1 Εἰ δὲ τις ὁδαξισμὸς παρείῃ τῷ παιδίῳ, πυρίᾳ χρηστέον καὶ ἀφθόνῳ ἀλείμματι δι' ἐλαίου ἀπέφθου συντακέντος ὀλίγου κηροῦ. Περὶ ὁδοντοφυΐας.

5 9 1 Ὅδοντοφυΐαι γίνονται μὲν περὶ ἔβδομον μῆνα· συμβαίνουσι δὲ τότε φλεγμοναὶ τῶν τε οὖλων καὶ σιαγόνων καὶ τενόντων καὶ ποτε καὶ σπασμοί.

5 9 2 χρή οὖν τηνικαῦτα μηδὲν διδόναι τῷ παιδίῳ μασήσεως δεόμενον, τῷ δακτύλῳ δὲ συνεχῶς παρὰ τὸ λουτρὸν τὰ οὖλα ψηλαφᾶν καὶ μαλάσσειν ὀρνιθείῳ στέατι ἢ ἐγκεφάλῳ λαγωῦ, τῶν δ' ὁδόντων ἤδη παρακυψάντων χρῆσθαι τρυφερῶν ἐρίων καθαρῶν ἐπιβολῇ τραχήλου καὶ κεφαλῆς καὶ σιαγόνων ἐμβροχῇ τε τῶν αὐτῶν δι' ἐλαίου γλυκέος καὶ θερμοῦ παρενσταζομένου καὶ τοῖς ἀκουστικοῖς πόροις. ^[5]

5 9 3 χρή δὲ τηνικαῦτα τὸ παιδίον εὐσταλέστερον διαιτᾶν καὶ λούειν θερμῷ, καὶ εἰ μὲν διάρροϊαν ἔχοι, πειρᾶσθαι συνάγειν τὴν γαστέρα τοῖς ἐπιθέμασιν, οἷα μάλιστα ἴστησι, τὸ κύμινον ἐμπάσσοντας ἐρίῳ ἢ τὸ ἄνησον ἢ τὸ σέλινον.

5 9 4 ἀγαθὸν δὲ καὶ σπέρμα ῥόδων προσμίσγειν καὶ τὸ ὅλον θερμῶς ξηραίνειν.

5 9 5 εἰ δὲ μηδὲν ὑπιοὶ κάτω, ἐρεθίζειν πρᾶως τῷ μέλιτι, πλάσσοντας ὥς βαλάνιον, ἢ μίνθη τετριμμένη μετὰ μέλιτος διαχρίειν.

5 9 6 δοκεῖ δὲ κάλλιστα βοηθεῖν τοῖς σπασμοῖς τῶν παιδίων ἡλιοτρόπιον ἐψόμενον <ἐν> ὕδατι, εἰ λούοιτο ἐν τούτῳ τὸ παιδίον. ὠφελεῖ δὲ καὶ ἱρίνῳ χρῆσαι ἢ κυπρίνῳ καὶ τῷ Σικυωνίῳ καὶ τὸ σύμπαν θερμαίνειν.

5 9 8

- ἐπεὶ δ' ἀνατελλόντων τῶν ὀδόντων δάκνει τοὺς δακτύλους καὶ τιτρώσκει, καλῶς ἂν ἔχοι κατέχειν ἵρεως ρίζαν ἐξεσμένην μὴ πάνυ ξηράν.
- 5 9 9,10 τοῦτο καὶ τοῖς ἔλκεσι προσβοηθεῖ. καὶ τὸ βούτυρον μετὰ μέλιτος διαχρίόμενον ὀνίνησιν.
- 5 9 11 <τοὺς δ' ὀδαξησμοὺς τῶν οὐλῶν σὰρξ ταρίχου παλαιοῦ ὀνίνησιν.> Πρὸς ἄφθας.
- 5 10 1 Γίνεται δὲ τῷ παιδίῳ καὶ ἔλκος τὸ καλούμενον ἄφθα, τὸ μὲν ὑπόλευκον, τὸ δ' ὑπέρυθρον, τὸ δ' αὖ μέλαν οἷον ἐσχάρα· κάκιστον δὲ τὸ μέλαν καὶ θανατωδέστατον.
- 5 10 2 βοηθεῖ δ' ἴρις μετὰ μέλιτος, καὶ εἰ ξηρὰν ἐμφυσαῖν ἐθέλοις, καὶ ρόδων φύλλα κεκομμένα καὶ τὸ ἄνθος τῶν ρόδων καὶ κρόκος καὶ ὀλίγον σμύρνης καὶ ἡ κηκὶς καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ ὁ φλοιὸς τοῦ λιβάνου, ὁμοῦ τε καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον, μέλιτι δευόμενα· ἐπὶ δὲ τούτοις μελίκρατόν τε καὶ ροιᾶς γλυκείας ὁ χυλός. Πρὸς τὰ τῶν μηνῶν παρατρίμματα. ^[5]
- 5 11 1 Τὰ δὲ κατὰ μηροὺς ἐκτρίμματα μυρσίνη ξηρὰ διαπάσσειν καὶ κυπέρῳ καὶ ρόδοις. Πρὸς τὰς τῶν ὠτῶν ὑγρότητας.
- 5 12 1 Τὰς δὲ τῶν ὠτῶν ὑγρότητας ξηραίνειν ἢ ἔριον ἀπὸ στυπτηρίας ἐντιθεῖσιν ἢ οἴνου ἢ μελικράτου παλαιοῦ ἐνστάζουσιν ἢ κρόκον μετ' οἴνου τρίψασαν. Περὶ σειριάσεως.
- 5 13 1 Σειριάσις ἐστὶ φλεγμονὴ τῶν περὶ τὸν ἐγκέφαλον καὶ μήνιγγας μερῶν· παρακολουθεῖ δὲ τοῦ βρέγματος κοιλότης καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μετ' ὠχριάσεως καὶ ξηρότητος τοῦ σώματος.
- 5 13 2 βοηθεῖ δ' αὐτοῖς ὡοῦ τὸ ἐρυθρὸν μετὰ ροδίνου τιθέμενον κατὰ τοῦ βρέγματος ἐν τρόπῳ πτύγματος συνεχῶς ἀλλασσόμενον. Δίαιτα νηπίων καὶ τῶν ἐφεξῆς ἡλικιῶν ἄχρι τῶν παρακμαζόντων.
- 5 14 1 Τοὺς νηπίους καὶ ἀπὸ τοῦ γάλακτος γεγονότας ἐπ' ἀνέσει τε ἔαν καὶ ἰλαρότητος γυμνασίᾳ καὶ τροφὰς αὐτοῖς προσφέρειν ἐλαφρῶς· ἀπὸ δὲ τῶν ἕξ καὶ ἑπτὰ ἐτῶν τοὺς τε παῖδας καὶ τὰς κόρας γραμματισταῖς παραδιδόναι πραέσι καὶ φιλανθρώποις (οὗτοι γὰρ μετ' ἀνέσεως καὶ χαρᾶς διδάσκουσιν· ἢ δ' ἄνεσις τῶν ψυχῶν εἰς εὐτροφίαν σώματος μεγάλα συμβάλλεται)· τοὺς δὲ δωδεκαετείς τῶν παίδων πρὸς τε γραμματικὸν φοιτᾶν ἤδη καὶ γεωμέτρως καὶ τὸ σῶμα γυμνάζειν ἀναγκαῖον. ^[5]
- 5 14 2 ἀπὸ δὲ τῶν τεσσαρεσκαίδεκαετῶν μέχρι τῶν τριῶν ἐβδομάδων ἀρμόσει μαθημάτων ἀσκήσις καὶ φιλοσόφων λόγων κατήχησις καὶ γυμνάσια πλείονα παραλαμβάνειν διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος, ὅπως καὶ ψυχῇ καὶ σώματι ποιοῦντες ταῖς ὁρμαῖς κωλύονται χρῆσθαι ταῖς εἰς ἀφροδίσει.
- 5 14 3,4 συναιρετέον δὲ καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ τούτων. τοῖς δ' ἀκμάζουσιν ἀρμόζει δίαιτα τελεία καὶ ψυχῆς καὶ σώματος· διὸ γυμνασίοις χρηστέον πᾶσι, μάλιστα δ' οἷς ἕκαστος εἴθισται, καὶ τροφαῖς ἱκαναῖς τρέφεσθαι καὶ εὐτρόφοις.
- 5 14 5 τοῖς δὲ παρακμάζουσιν ἀρμόζει δίαιτα ὑφειμένη καὶ ψυχῆς καὶ σώματος· τὰ γὰρ γυμνάσια, ὅποια ποτε ἂν ᾖ, κατὰ λόγον τούτων ὑφαιρετέον, καὶ τὰς τροφὰς ἐκ προσαγωγῆς συσταλτέον, τῆς ἕξεως αὐτῶν ἀρχὴν ψύξεως λαμβανούσης. Περὶ κόπων τῶν ἐπὶ γυμνασίοις.
- 5 15 1 Ὁ ἐλκώδης κόπος ἐπὶ πλήθει γίνεται περιττωμάτων λεπτῶν τε ἅμα καὶ δριμέων· ὁ δὲ τονώδης, ἐν ᾧ τείνεσθαι δοκεῖ τὰ μόρια, ... περίττωμα μὲν οὐδὲν ὅτι καὶ ἄξιον λόγου ἔγκειται τοῖς σώμασι, κατὰ δὲ τοὺς μῦς καὶ τὰ νεῦρα διάθεσίς τις ἐγγίνεται, καθ' ἣν τείνεσθαι δοκοῦσι, κἂν μηκέτι τείνωνται.
- 5 15 2 ὁ δὲ φλεγμονώδης, καθ' ὃν ὥσπερ τεθλασμένων ἢ φλεγμαινόντων αἰσθανόμεθα τῶν μορίων, τηνικαῦτα συμπίπτειν εἴωθεν, ὅταν ἐκθερμανθέντες ἱκανῶς οἱ μῦες ἐπισπᾶσονται τι τῶν περικεχυμένων ἑαυτοῖς περιττωμάτων.
- 5 15 3

ἔστι δὲ καὶ ἄλλη διάθεσις τετάρτη, ἥς ἢ μὲν γένεσις ἐν τῷ ξηρανθῆναι τοὺς μῦς περαιτέρω τοῦ προσήκοντος, ὥστε ἀποδύντων ἀύχμηρόν καὶ προσεσταλμένον φαίνεσθαι τὸ σῶμα καὶ πρὸς τὰς κινήσεις ὀκνεῖν.

5 15 4 τὴν δ' ἴασις ὁ μὲν ἐλκώδης κόπος ἔχει τὴν διαχώρησιν τῶν περιττωμάτων διὰ τρίψεώς τε πολλῆς καὶ μαλακῆς σὺν ἐλαίῳ πολλῷ μηδεμίαν ἔχοντι στύψιν.

5 15 5 ὁ δ' ἕτερος, ὁ τονώδης, τὸν σκοπὸν τῆς ἰάσεως ἔχει τὴν χάλασιν· χαλᾶται δὲ τὸ συντεταμένον τρίψει μὲν ὀλίγη τε ἅμα καὶ μαλακῇ δι' ἐλαίου γλυκέος εἰληθεροῦς, ἀναπαύσει δὲ πάσῃ καὶ ἡσυχίᾳ καὶ λουτροῖς εὐκράτοις καὶ διατριβῇ πλείονι κατὰ τὸ θερμὸν ὕδωρ, ὥστε εἰ καὶ δις καὶ τρίς αὐτὸν λούεις, ὀνήσεις μειζόνως. ὁ δὲ δὴ τρίτος τῶν κόπων τῆς ἰάσεως τρεῖς ἔχει τοὺς σκοπούς, κένωσιν τοῦ περιττοῦ καὶ ἀνάπαυσιν τοῦ συντεταμένου καὶ ἀνάψυξιν τοῦ φλεγμονώδους. ^[5]

5 15 7 ἔλαιόν τε οὖν πολὺ χλιαρὸν αἶ τε τρίψεις μαλακώταται καὶ ἢ ἐν τοῖς εὐκράτοις ὕδασι πολυχρονιωτάτῃ διατριβῇ τοὺς τοιούτους ἰᾶται κόπους· οὕτω δὲ καὶ ἡσυχία πολλή καὶ ἀλείμματα συνεχῇ.

5 15 8 ἡ δὲ τετάρτη διάθεσις δεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἡμέραν οὐδενὸς ἐξηλλαγμένου παρὰ τὸ πρόσθεν ὅτι μὴ θερμότερου τοῦ ὕδατος, ὡς συναγαγεῖν ἀτρέμα καὶ θερμᾶναι καὶ τονῶσαι τὸ δέρμα, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀποθεραπευτικοῦ γυμνασίου· ἐκπηδάτωσαν εὐθέως ἐν τοῖς λουτροῖς ἐκ τῆς ψυχρᾶς δεξαμενῆς.

5 15 9 εὐχύμου δὲ πάντες οἱ κεκοπωμένοι δέονται τροφῆς. Περὶ στεγνώσεως.

5 16 1 Ἡ δὲ στέρνωσις γίνεται μὲν δι' ἔμφραξιν ἢ πύκνωσιν τῶν πόρων· διαγινώσκεται δ' εὐθὺς μὲν ἀποδύντων ἀχροῖα τε λευκῇ καὶ σκληρότητι καὶ πυκνώσει τοῦ δέρματος, κατὰ δὲ τὸ γυμνάζεσθαι τῷ δυσεκθερμάντῳ.

5 16 2 ἡ δ' ἴασις τῆς τοιαύτης διαθέσεως θέρμανσίς ἐστιν· συντονωτέροις οὖν γυμνασίοις χρηστέον καὶ βαλανείοις θερμότεροις· ἐν δὲ τῇ ψυχρᾷ κολυμβήθρᾳ διατριβὴ μὴ πολυχρόνιος γινέσθω, μηδὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ ἄγαν ἔστω ψυχρόν.

5 16 3 ἐνδύεσθαι δὲ μέλλοντες ἀλειφέσθωσάν τινα τῶν μετρίως θαλπόντων ἐλαίῳ γλυκεῖ καὶ λεπτομερεῖ.

5 16 4 τὰς πυκνώσεις δὲ τοῦ δέρματος ἱκανῶς ἰᾶται καὶ τὸ ἀνήθινον ἔλαιον, καὶ μάλιστα εἰ χλωρὸν εἴῃ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ αἰγείρινον ἔλαιον. Περὶ τῶν αὐτομάτων κόπων.

5 17 1 Ἐπειδὴ διὰ κακοχυμίαν γίνεται δριμέων περιττωμάτων ὁ ἐλκώδης κόπος, εἰ μὲν ὀλίγη παντάπασις ἢ κακοχυμία εἴῃ, γυμνάσιον ἀρκέσει τὸ ἀποθεραπευτικόν, εἰ δὲ μείζων καὶ διὰ βάθους, οὐκέτι τὸν τοιοῦτον οὔτε ἐπὶ γυμνάσιον ἄξομεν οὔτε ἐπὶ κίνησιν ὅλως οὐδεμίαν, ἡσυχάσαι δὲ καὶ ὑπνῶσαι κελεύσαντες ἐν ἀσιτίᾳ φυλάξομεν ὅλην τὴν ἡμέραν, εἴτ' εἰς ἐσπέραν ἀλείψαντες λιπαρῶς καὶ λούσαντες εὐκράτῳ θερμῷ, τροφήν εὐχυμόν τε καὶ ῥοφηματώδη δώσομεν ὀλίγην· οὐκ ἀφέξομεν δ' αὐτοὺς οὐδὲ οἶνου· πέττει γὰρ τοὺς ἡμιπέπτους χυμούς, εἴπερ τι ἄλλο, καὶ οἶνος. ^[5]

5 17 2 εἰ μὲν οὖν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κατασταίῃ τὸ σύμπτωμα, πρὸς τὰ συνήθη κατ' ὀλίγον ἐπανάγειν τὸν ἄνθρωπον· εἰ δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐξῆς ἡμέραν ἔτι παραμένοι, σκεπτέον ἤδη περὶ βοηθήματος ἰσχυροτέρου· σὺν μὲν γὰρ ἰσχυρᾷ τῇ δυνάμει δυοῖν θάτερον, ἢ φλεβοτομεῖν <ἢ καθαίρειν προσήκει, διορισμένους ὁποτέρου δεῖ μᾶλλον· σὺν ἀσθενεῖ δὲ φλεβοτομεῖν μὲν> οὐδαμῶς, ὑποκαθαίρειν δὲ μετρίως. ^[5]

5 17 3

- εἰ δ' ὦμοι χυμοὶ πάμπολλοι τύχοιεν ὄντες, μήτε φλεβοτομεῖν μήτε καθαίρειν μήτε γυμνάζειν, ἀλλὰ μηδὲ κινεῖν ὅλως μηδὲ λούειν· φυλακτέον δ' αὐτοὺς ἐν ἡσυχίᾳ πάσῃ καὶ δοτέον ἐδέσματα τε καὶ πόματα καὶ φάρμακα λεπτύνοντα καὶ τέμνοντα ἄνευ τοῦ θερμαίνειν ἐπιφανῶς.
- 5 17 4 διαιτᾶν οὖν αὐτοὺς ἐπ' ὀξύμελιτι, βραχύ τι καὶ πτισάνης, ἐνίοτε δὲ καὶ μελικράτου διδόντα.
- 5 17 5 ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ὑποχόνδριον ἅπασι τοῖς τοιούτοις ἐπῆρταί τε καὶ ἐμπεφύσεται, καὶ ῥαδίως, ὅτι περ ἂν προσάρωνται, πνευματοῦνται, βέλτιον ἂν εἴη διδόναι τι σὺν τῇ τροφῇ πεπέρεως· ἄμεινον δὲ καὶ τῷ Διοσπολιτικῷ χρῆσθαι φαρμάκῳ καὶ τῷ διὰ τριῶν πεπέρεων τῷ ἀπλῷ.
- 5 17 6 καὶ ὀξύμελι δὲ χρησιμώτατον αὐτοῖς ἐστίν.
- 5 17 7 ποτῷ δὲ χρήσθωσαν ἀπομέλιτι, καὶ μάλιστα ὅταν ὀξυνθῇ, καὶ τῶν οἴνων τοῖς ὠξυσμένοις ἀτρέμα καὶ τῶν ἐδεσμάτων τοῖς λεπτύνουσιν ἄνευ τοῦ θερμαίνειν, οἵαπέρ ἐστι καὶ ἡ κάππαρις, εἰ δι' ὀξύμελιτος ἢ δι' ὀξελαίου λαμβάνοιτο.
- 5 17 8 ὁ δὲ τονώδης κόπος ὅταν ἄνευ γυμνασίων συνιστῇται, πλῆθος ἐνδείκνυται διατεῖνον τὰ στερεὰ τοῦ ζώου μόρια.
- 5 17 9 δῆλον δέ, ὅταν αἷματος ἢ πλῆθος, ἄριστον ἦτοι φλέβα τέμνειν ἢ ἀποσχάζειν τὰ σφυρά.
- 5 17 10 ὁ δὲ φλεγμονώδης αὐτόματος κόπος οὐδὲ ὥρων ὀλίγων, μή τί γε δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν ἀνέχεται βραδυτήτος, ἀλλ' αὐτίκα πυρετὸν ἐπάγει σφοδρότατον, ἢν μή τις φθάσας ἀποχέῃ τοῦ αἵματος.
- 5 17 11 κάλλιον δέ, εἰ ἐγχωροίῃ, δις ἀφαιρεῖν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, τὸ μὲν πρότερον οὕτω κενοῦντας ὥς <μή> λειποθυμῆσαι τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ δεύτερον οὐδὲ τὴν λειποθυμίαν φοβεῖσθαι προσήκει.
- 5 17 12 μὴ φλεβοτομηθέντες δ' οἱ οὕτω διακείμενοι τύχης ἀγαθῆς εἰς τὸ σωθῆναι δέονται. Δίαιτα γερόντων.
- 5 18 1 Τὸ γῆράς ἐστι μὲν ξηρὸν καὶ ψυχρόν· ἐπανόρθωσις δ' αὐτοῦ διὰ τῶν θερμαινόντων τε καὶ ὑγραίνόντων γίνεται· τοιαῦτα δ' ἐστὶ θερμὰ λουτρά γλυκέων ὑδάτων καὶ οἴνου πόσις, ὅσαι τε τῶν τροφῶν ὑγραίνουσιν τε ἅμα καὶ θερμαίνουσιν.
- 5 18 2 χρὴ δὲ καὶ ἀνατρίβεσθαι τοὺς γέροντας ἅμα λίπει μετὰ τοὺς ὕπνους, ἐφεξῆς δὲ περιπατεῖν τε καὶ αἰωρεῖσθαι χωρὶς κόπου.
- 5 18 3 τροφήν δὲ διδόναι τοῖς ἀσθενεστέροις τρίτον, περὶ μὲν τρίτην ὥραν ἄρτου βραχύ μετὰ μέλιτος Ἀττικοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐβδόμην ὥραν τριψαμένοις καὶ γυμνασαμένοις τὰ πρέποντα γυμνάσια γέρουσι καὶ λουσαμένοις πρῶτα μὲν ὅσα λαπάσσει γαστέρα προσφέρειν, ἐφεξῆς δ' ἰχθύων ἢ ὀρνίθων κᾶπειτα ἐπὶ τῷ δείπνῳ τῶν εὐχυμοτάτων καὶ δυσφθάρτων.^[5]
- 5 18 4 οὐ κωλύω δ' οὐδὲ τοῖς σκευαζομένοις διὰ μέλιτος οἴνοις χρῆσθαι, καὶ μάλιστα ὅσοις ὑποψία τις τῶν γερόντων ἐστὶν ἐν νεφροῖς λίθων γενέσεως ἢ καὶ ποδάγρας· ἐπεμβάλλειν δ' αὐτῷ τῆνικαῦτα πετροσελίνου.
- 5 18 5 εἰ δέ ποτε φλέγματος ἐν γαστρὶ γεννηθέντος [εἰ] ἐξ ἀνάγκης ἐλοίμεθ' αἵ τινες τῶν τεμνόντων αὐτό, μετιέναι χρὴ ταχέως ἐπὶ τὴν ὑγραίνουσαν δίαιταν.
- 5 18 6 διδόναι δ' αὐτοῖς καὶ πέπειρα σῦκα πρὸ τῆς ἄλλης τροφῆς καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα τὰς ἰσχάδας μηδενὸς συμπτώματος αἰσθανομένοις κατὰ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον.
- 5 18 7 ἐπεὶ δὲ τὰ τε ὀρώδη καὶ φλεγματώδη περιττώματα κατὰ τὸ τῶν πρεσβυτέρων ἀθροίζεται σῶμα, τὴν οὕρησιν ἐφ' ἡμέρᾳ προτρέπειν χρὴ ὑπάγειν τε τὴν γαστέρα δι' ἐλαίου μάλιστα, καταρροφοῦντας αὐτὸ πρὸ τῶν σιτίων.
- 5 18 8 εὐδὴλον δ' ὅτι καὶ τὰ λαχανώδη πάντα πρὸ τῶν σιτίων ἐσθίειν χρὴ δι' ἐλαίου τε καὶ γάρου.

- 5 18 9 ἐπὶ πλέον δ' ἐπισχεθείσης τῆς γαστρος, καὶ ἡ λινοζῶστις αὐτάρκης ἐστὶ καὶ κνήκος.
- 5 18 10 ποιεῖ δὲ καὶ τερμινθίνῃ λαμβάνειν δ' αὐτῆς ἐνίοτε μὲν καρύου Ποντικοῦ τὸ μέγεθος, ἐνίοτε δὲ
δυοῖν ἢ τριῶν.
- 5 18 11 ἐγχεῖν δὲ καὶ ἔλαιον διὰ κλυσμοῦ τοῖς ἐπεχομένοις χρησιμώτατον. Πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους
πλησιάζειν.
- 5 19 1 Χρίειν δεῖ λίπει συνεχεῖ τὰ αἰδοῖα μῖγμα ἔχοντι τῆς τοῦ ναρκίσσου ρίζης μέρος βραχὺ ἢ κόκκου
τοῦ Κνιδίου ἢ πυρέθρου ἢ σταφίδος τῆς ἀγρίας ἢ σπέρματος τῆς κνίδος ἢ τῆς ἄγνου.
- 5 19 2 ὀρθιάζεται δὲ καὶ ὅστις ὁποῦ Κυρηναϊκοῦ κέγχρου μέγεθος ἐντίθεται.
- 5 19 3 κατεσθίειν δὲ πρὸ τῆς τροφῆς ὠπτημένους βολβούς τοὺς ἐρυθῶντας τοὺς μικροὺς ἅμα ἁλσί καὶ
ἐλαίῳ ἢ μάραθρα πεφρυγμένα ἅμα ταρίχῳ ἢ σκίλλης βραχὺ μεμαρασμένης. Πρὸς
ἐρρυτιδωμένον σῶμα.
- 5 20 1 Ἀρρυτίδωτον δὲ ποιεῖ σῶμα καὶ ἄλευρα ὀρόβων ἀμπέλῳ μιχθέντα τῇ λευκῇ.
- 5 20 2 — Ἄλλο σμῆγμα συνεχῶς σμηχόμενον ν . Σῦκα πίονα ἅμα βρυωνία κόπτεται καὶ ἄλευρα ὀρόβων
κεκαυμένα ἢ σηπίας ὄστρακα μέλιτος ἐπισταζομένου βραχέος. Ὡστε ἡδὺ πνέειν.
- 5 21 1 Ὅπως δὲ πνέῃ τὸ σῶμα ἡδύ, τῇ ἀφῇ καταμίσγειν κόμην κυπαρίσσου ξηρὰν κόψαντας ἢ πίτυος
φλοιόν.
- 5 21 2 μεμνησθαι δ' ὅπως τοῦ ὄρθρου μετὰ τὴν στολὴν μικρὸν ἀπογεύσωνται κασίας ἢ βράθυος. Ὡστε
ἀναθερμαίνειν τὴν ἕξιν.
- 5 22 1 Ἐπειδὴ δὲ δεῖ καὶ τῇ ἕξει ἀμῦναι, ρύμματι λουόμενος πυροῦντι χρῆσθαι τῷδε· καλαμίνθην καὶ
σάμψυχον καὶ ὕσσωπον καὶ δαφνίτιδας καὶ λιβανωτίδα καὶ λίθον πυρίτην καὶ ἄλας καὶ τρύγα
τὴν κεκαυμένην καὶ νίτρον καὶ κίσσηριν τὸ κατὰ λόγον ἐκάστου καὶ βραχὺ νάπυος καὶ ἀγρίας
σταφίδος καὶ κόκκου Κνιδίου.
- 5 22 2 ἀπὸ δὲ τοῦ λουτροῦ ἀκόπῳ χρήσθω θερμαίνοντι. Πρὸς ἄχροιαν.
- 5 23 1 Τὴν δὲ τοῦ σώματος ἄχροιαν μειοῖ βίος εὐφρόσυνος καὶ ἡ προσηνὴς βρώμη· τῇ δὲ βρώμῃ
καταμιγνύειν ῥαφανίδας καὶ πράσα καὶ τὸν χλωρὸν ἐρέβινθον.
- 5 23 2 εὐχροιαν δ' ἐργάζεται καὶ τῆς γλυκείας ροιᾶς ὁ χυλὸς ροφούμενος.
- 5 23 3 καλὸν δ' ἐστὶ καὶ ἔλαιον ἐνεψηθείσης ἐπὶ μακρὸν αὐτῷ βρυωνίας ρίζης.
- 5 23 4,5 τοῦτο καὶ τετανὸν ἐργάζεται τὸ σῶμα. τοῖς δὲ ρύμμασι μιγνύειν κόλλινας γεγονυίας ἕκ τινος
τῶν ῥυπτόντων ἀλεύρου καὶ βολβοῦ τῆς ναρκίσσου καὶ βρυωνίας ρίζης.
- 5 23 6 εὖ δὲ χρώζει ὅτῳ ἔστιν εὐπορία, ρίζα τε τῆς πικρᾶς ἀμυγδαλῆς καὶ ὁ καρπὸς ἐν ὕδατι ἐψηθέντα
ᾧ χρῆται λουτρῷ. Πρὸς τὰ πελιώματα.
- 5 24 1 Κωλύειν μὲν συνίστασθαι πελιώματα τοῖς γέρουσι παχεῖαν ἐργαζομένους τὴν δорὰν καὶ
δυσπαθῇ καὶ τὴν ἕξιν εὖ μάλα θερμὴν. Ὅπως δὲ θαττον ἀπογένηται, ἁλσί μὲν χρῆσθαι ἐν τοῖς
βαλανείοις κατὰ τὸ μελανθέν, παρ' αὐτὰ δὲ πυριᾶν σπόγγοις δευθεῖσιν εἰς ἀφέψημα τῆς
ῥαφάνου ἢ τοῦ ἀψινθίου.
- 5 25 t Ὀδόντων φυλακτικά. Οἱ ὀδόντες οὐκ ἀπογενήσονται, ἢν τις ταῦτα ποιῇ· φυλάσσεσθαι πρῶτον
δεῖ διαφθορὰς σιτίων, φυλάσσεσθαι δὲ καὶ συνεχῶς ἐμεῖν· ὑφορᾶσθαι δὲ καὶ ἐδωδὰς ὅσαι μὴ
σύμφοροι ὀδοῦσι, σῦκα ξηρὰ καὶ μέλι ἐφθὸν τῷ σκληρὸν ἄγαν εἶναι καὶ φοίνικας ὅσοι
δύσθρυπτοι, καὶ πάντα ὅσα τῆς κόλλης ἔχει, καὶ τὰ καταγνύμενα μόλις.
- 5 25 2 ὀλέκει ὀδόντας καὶ τὰ αἰμωδίαν ἐμποιοῦντα <καὶ τὰ κατάψυχρα καὶ τὰ σαπρὰ πάντα> .
- 5 25 3 δεῖ δὲ καὶ μετὰ τὰ δεῖπνα ἐκκαθαίρειν τοὺς ὀδόντας. Ὡστε μὴ βαρυηκοεῖν.
- 5 26 1

Πρὸς δὲ τὸ μὴ ἀκούειν βαρὺ πρῶτον ἐκκαθαίρειν τὰ ῥύπη τὰ ἐν τῷ πόρῳ, παρὰ χρόνον δὲ καθιέναι λίνον εἰς αὐτὸν καταβαφέν δρώπακι καὶ προσπιεσθὲν ἐξέλκειν (ἄκρα γὰρ τοῦ πόρου ἐκκάθαρσις γίνεται καὶ ἅμα τῆς ἀκοῆς πρόκλησις), μετὰ δὲ ταῦτα οἶον ὁρόβου μέγεθος περισχεθὲν βῦσαι τὸν πόρον ἐφ' ἡμέραν, κᾶπειτα ἐξελόμενον χρίειν ἐφ' ἡμέρας πέντε ἐλαίῳ ἀμυγδαλίνῳ ἢ ναρδίνῳ ἢ χαμαιμηλίνῳ ἢ λίπει χηνῶν καὶ ὀλίγῃ χολῇ βοείᾳ. ^[5]

5 26 2 πάλιν δὲ μετὰ χρόνον νάπυ καὶ σῦκα τρίψας πεποιημένον ἐκ τούτου κολλύριον ἐντιθέναι ἐφ' ὥρας δύο, κᾶπειτα ἐξελέσθαι μὲν τοῦτο, ἐγχεῖν δ' ἔλαιον ἀπεζεσμένον ἐν κοιλώματι ἀσφοδέλου ρίζης. Πρὸς ἀχλὺν ὀμμάτων.

5 27 1 Ὅπως δὲ μὴ ἀχλὺν ἔχη τὰ ὄμματα, ὅτε δύνουσι καθ' ὕδατος ψυχροῦ, μακρὸν ἀναβλέπειν (προσδίδοται γὰρ ἔνθεν ἰσχὺς τῇ ὁράσει)· μὴ λείπεσθαι δὲ μηδὲ ἀναγνώσεως τὸν γε ἔμπειρον.

5 27 2 καὶ δυσόρατα βιαζέσθωσαν βλέπειν, ὑφοράσθωσαν δ' οἶνον τὸν παχὺν καὶ γλυκὺν καὶ τροφὰς ὅσαι ἄνω πολὺ μένουσι, καὶ ὅσαι δύσπεπτοι καὶ ὑγρὰ γεννώσιν ἀργὰ καὶ παχέα, καὶ τὰ εὐζῶμα καὶ τὰ πράσα, καὶ πάντα ὧν ἡ δριμύτης ἄνω αἴρεται.

5 27 3 φυλάσσεσθαι δὲ καὶ κατάκλισιν ὑπτίαν ἐπὶ μακρὸν καὶ κρύος καὶ ἀνέμους τοὺς ἐναντίους καὶ καπνὸν καὶ κόνιν. ἐγχεῖν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐκάστης ἡμέρας ὧδε πεποιημένον ὕδωρ ἐπὶ μῆνα καὶ ἡμέραν· μάραθρα βάλλειν χλωρὰ εἰς ἄγγος κεραμεοῦν ἔξωθεν πίση κεχρισμένον καὶ ὕδωρ ὄμβριον, ἔπειτα ἀποκείμενον ἔχειν ἐξελόμενον τὰ μάραθρα.

5 28 t Περὶ πλησμονῆς. Μέγιστον ἐν σιτίοις ἀμαρτάνεται περὶ πλησμονήν· εἰ γὰρ τινι καὶ πέψει χρηστῶς ἡ κοιλία, ἀλλ' αἱ φλέβες ὑπερεμπιπλάμεναι πονοῦσί τε καὶ διατείνονται καὶ ῥήγνυνται καὶ ἀποφράττονται καὶ πνεύματος μεσταὶ γίνονται· καὶ πάνυ πείθου τὰ κάκιστα τῶν νοσημάτων πλησμονὴν εἶναι.

5 28 2 τὸ δὲ τῆς γαστρὸς πλήρωμα καὶ ἐκένωσεν ἔστιν ὅπῃ ἄνω τὸ ὑπερβάλλον καὶ κάτω διαχωρῆσαν ὅλως δ' ἀσθενέστερον τοῦ κατὰ τὰς φλέβας ἐστίν· οὐ μὲν οὐδὲ τοῦτο αἰρετέον, ἀλλ' ἢν τις πλείω προσενέγκηται, αὐτίκα χρή ἐμέσαι· κίνδυνος γὰρ πέψαντι ἐμπλῆσαι τὰς φλέβας, καὶ μᾶλλον εἰ συνεχῶς τις περὶ τὴν τροφήν ἀκολασταίνων μηδεμίαν κένωσιν ἐξευρίσκει. ^[5]

5 28 3 ἐμεῖν μὲν οὖν χρή πρὶν διαφθαρεῖν τὰ σιτία· εἰ δέ τινα κωλύματα εἴη πρὸς τὸν ἔμετον, εἰ μὲν ῥυτὴ γαστήρ, πολλάκις ὠφέλησεν· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ κοιμηθῆναί γε ἐπὶ πλείστον καὶ ποτὸν ὕδωρ θερμὸν πιεῖν πυκνά, πέψαντα δ' ἱκανῶς, μάλιστα εἰ καὶ διαχωρῆσαι, λούεσθαι καὶ πυριᾶσθαι καὶ σιτίον ἐσθίειν ὀλίγον καὶ πόμα ὕδαρες πίνειν. ^[5]

5 28 4 εἰ δὲ μήτε διεχώρησέ τι μήτε ἔπεψε ταχύ, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα βαρὺ καὶ δυσκίνητον καὶ ὑπνώδες εἴη, καὶ τινες παράλογοι ὅκνοι τὴν γνώμην ἔχοιεν (ταῦτα γὰρ σημαίνει κατὰ φλέβας πλησμονήν, πόνοι δὲ κοπῶδεις ἐπὶ τούτοις γίνονται), μέχρι μὲν τὰ ἐν γαστρὶ ἐκπέψωσιν, ἀτρεμεῖν συμφέρει, μετὰ δὲ ταῦτα πόνοις κενοῦν. Δίαιτα τοῖς ἐν ἀσχόλῳ βίῳ τυγχάνουσιν. ^[5]

5 29 t Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Τὸν ἐν ἀσχόλῳ βίῳ τυγχάνοντα χρή σκοπεῖν, εἴτε γυμνάζεσθαι κατὰ τὸν ἔμπροσθεν βίον ἔθος ἔχοι εἴτε ἀγύμναστος λούεσθαι, καὶ εἰ μὴ γυμναζόμενος μετρίως φέρει τὸ τοιοῦτον ἔθος ὥς μὴ νοσεῖν συνεχῶς, εὐδιάπνευστος ὢν.

5 29 1 τὴν γὰρ τοιαύτην φύσιν τοῦ σώματος οὐ χρή μετὰγειν ἐφ' ἕτερον ἔθος, οὐδ' ὅλως ὅσαι διὰ πολλοῦ νοσοῦσιν.

5 29 2 εἰ δὲ συνεχῶς τις φαίνοιτο νοσῶν, εἰ μὲν πληθωρικός, σκοπὸς ἔστω σοι παρ' ὅλην τὴν ὑγιεινὴν δίαιταν ὅπως αἰεὶ συμμέτρους ἔξει τοὺς χυμούς, εἰ δὲ διὰ κακοχυμίαν, ὅπως ἀρίστους.

5 29 3 τῶν μὲν οὖν πληθώραν ἀθροίζόντων τοὺς μὲν ἄντικρυς εἰς τὸ βαλανεῖον εἰσιόντας ἔπειτα τρίψει τε κεχρησθαι καὶ τι βραχὺ κεκονίσθαι πρότερον· ὅσοι δ' ἔφθανον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἐπ'

ὀλίγον μὲν αὐξῆσαι καὶ αὐτὰ ταῦτα συμβουλευόμεν, ἀφελεῖν δέ τι καὶ τῶν τροφῶν καὶ τὰς ὀλιγοτρόφους προσφέρεισθαι.

- 5 29 4 τῶν δὲ κακοχυμίαν ἀθροίζόντων οὐχ εἷς ἐστὶν ὁ σκοπός, ὅτι μὴδὲ τῆς κακοχυμίας ἰδέα μία·
τινὲς μὲν γὰρ ψυχροτέραν καὶ φλεγματικωτέραν ἀθροίζουσι, τινὲς δὲ θερμότεραν τε καὶ
χολωδεστέραν, ἔνιοι δ' ὑδατωδεστέραν, ὥσπερ ἄλλοι μελαγχολικωτέραν ἀθροίζουσιν.
- 5 29 5 ἀφεκτέον οὖν ἐκάστω σιτίων τε καὶ ποτῶν ὅσα πέφυκε γεννᾶν ἐτοίμως τὸν ἀθροιζόμενον
αὐτοῖς χυμόν.
- 5 29 6 ἐπὶ πάντων δὲ τούτων βοήθημα κοινὸν γαστρὸς ὑπαγωγή. Περὶ τῶν διαφθειρόντων τὰ σιτία.
- 5 30 1 Διαφθορᾶς τῶν σιτίων ἐν τῇ γαστρὶ γινομένης, οἷς μὲν ὑπέρχεται τὰ διεφθαρμένα, μέγιστον
ἐφόδιον εἰς ὑγίαν ἔχουσιν, οἷς δ' οὐχ ὑπέρχεται, διὰ τῶν ἀλύπως ὑπαγόντων ἐρεθιστέον.
- 5 30 2 τοῖς δ' οὕτω διακειμένοις συμφέρουσι καὶ πρὸ τροφῆς ἔμετοι δι' οἴνου πόσεως γλυκέος
γινόμενοι· συμβουλεύειν δ' αὐτοῖς χρή μὴδὲν κνισῶδες ἢ βρωμῶδες ἢ ὅλως εὐφθαρτον σιτίον
προσφέρεισθαι, τὰ εὐχυμα δ' ἐκλέγεσθαι.
- 5 30 3 τοῖς δ' οὕτως ἔχουσιν ἐκ διαλειμμάτων χρόνου συμμετρου τῆς γαστρὸς ὑπαγωγῇ συμφέρουσι
διὰ τῶν μετρίως καθαιρόντων. Ἐκ τῶν Διοκλέους.
- 5 31 τ Ὀδοιποροῦσι δίαίτα. Πρὸς τὰς πορείας ῥᾶστα ἂν τις ἀπαλλάττοι λαπαρὸς ὦν καὶ μὴ συντόνως
πορευόμενος, ἔτι δὲ τοῦ μὲν θέρους ταινία μαλακῇ πλάτος ἕξ ἢ ἑπτὰ δακτύλων ἐχούσῃ, μήκος
δὲ μὴ ἔλαττον πέντε πηχῶν, κατειλημένος τὴν ὁσφὺν ἄχρι τῶν λαγόνων.
- 5 31 2 καὶ ἡ βακτηρία δὲ χρησίμη γίνεται παρὰ τὰς πορείας· ἐν μὲν γὰρ τοῖς κατάντεσι προβαλλόμενος
ἴσχει τὸ σῶμα προπετὲς γινόμενον καθάπερ τις κοντός, ἐν δὲ τοῖς ἀνάντεσιν ἐπερειδόμενος
ῥᾶον ἂν ποιῆσαι τὴν εἰς τὸ πρόσαντες κίνησιν τοῦ σώματος.
- 5 31 3 ἔτι δ' ἦττον ἂν σφάλλοιτό τις τρισὶν ἐπερειδόμενος ἢ δυοῖν.
- 5 31 4 δι' ἀναπαύσεως μὲν οὖν γινομένης τῆς πορείας, ἄλειμμα καὶ σμικρὰ σίτου προσφορὰ τῶν
θερινῶν τινος καὶ πόμα μέτριον ἀρμόττει ταύτην τὴν ὥραν καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἀνάπαυσις
〈πρὸ τοῦ〉 προέρχεσθαι, συνείρειν δ' ἀναγκαζομένῳ καὶ διψῶντι λεπτὸν ἄλφιτον ἐφ' ὕδατι
μεθ' ἄλδος μετρίου πίνειν.
- 5 31 5 τὰ δὲ καύματα καὶ τοὺς ἡλίους εὐλαβεῖσθαι δεῖ μὴδὲν γυμνὸν ἡλιούμενον τοῦ σώματος, ἀλλὰ
σκεπασάμενον, ὅπως ἰδίῃ καὶ μὴ σκληρύνῃται ξηραίνόμενον παρὰ τὴν πορείαν· οὕτω γὰρ ἂν ὅ
τε κόπος ἦττων συμβαίνοι, καὶ τῶν προειρημένων παθῶν οὐδὲν ἂν γένοιτο ὁμοίως.
- 5 31 6 τοῦ δὲ χειμῶνος ψύχους ὄντος πρὸ τῆς πορείας λαπαχθέντα καὶ ἀλειψάμενον σιτίων τῶν
χειμερινῶν [μὴ] πολὺ τι καὶ πόμα μικρὸν ἀρμόττει λαβεῖν καὶ εἰλίξασθαι ταινία μακροτέρα, μὴ
μόνον τὴν ὁσφύν, ἀλλὰ καὶ τὴν ῥάχιν καὶ τὸ στήθος εὖ καὶ καλῶς.
- 5 31 7 διαναπαύομενον δ' ἐν τῇ τοιαύτῃ παρηγορίᾳ, γινομένου ψύχους ἱκανοῦ, μήτε ἀλείφεσθαι μήτε
σιτίον μήτε πόμα λαμβάνειν βέλτιόν ἐστι, μὴδ' ἂν ὅπως οὖν παρῇ, πυριᾶν, εἰ μὴ μέλλοι τις
αὐτοῦ καταμένειν.
- 5 31 8 μετὰ δὲ τὰς πορείας τὰς μακρὰς καὶ τοὺς ἄλλους πόνους τοὺς ἰσχυροὺς, κἂν μὴ κοπιᾷ τις, δεῖ
θεραπεύειν αὐτὸν καθάπερ τοὺς κοπιῶντας· ἦττον γὰρ ἂν οὕτως ἀποβαίνοι τι δυσχερές. Ἐκ τῶν
Ἑρασιστράτου.
- 5 32 τ Τίνα συμβάλλεται τοῖς ἀποδημοῦσι πρὸς μεταβολὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸς τὰ νιτρώδη τῶν ὑδάτων
καὶ ἀλυκίδα τίνα ἔχοντα οἶνον εὐώδη τε καὶ διουρητικὸν ὥς βέλτιστον πλείω μιγνύναι τῷ
πινόμενῳ, καὶ ἀκρατέστερον ποιοῦντα τὸ πᾶν ὑγρὸν μὴ πολὺ λαμβάνειν, πρὸς δὲ τὰ
δυσέκκριτα τῶν ὑδάτων οἶνόν τε οἷος εἴρηται νῦν μιγνύειν καὶ μέλι βέλτιστον καὶ τούτων
ἀμφοτέρων πλείω τὴν μῆξιν ποιεῖσθαι καὶ τὸ πᾶν ὑγρὸν μὴ πολὺ λαμβάνειν· οὕτω γὰρ ἤκιστα

- ἄν τις ὑπὸ τῆς τῶν ὑδάτων κακίας ἐνοχλοῖτο, ὅταν αὐτῷ τῷ ὕδατι μιγνύη χυλοὺς συνήθεις τε καὶ πλείους ἐναντιουμένους τῇ τοῦ ὕδατος κακίᾳ καὶ τὸ πᾶν ὑγρὸν μὴ πλεῖον προσφέρεται. ^[5]
- 5 32 2 συµμεταβάλλειν δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ διαίτῃ προσφερόμενα ἀρμοζόντως πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος
〈κακίαν.
- 5 32 3 οὐ μόνον δὲ τὴν τοῦ ὕδατος〉 μεταβολὴν ἐπιβλέπειν δεῖ τοὺς ἀποδημοῦντας, ἀλλὰ καὶ τὴν
τοῦ ἀέρος καὶ τὴν τῶν προσφερομένων ἀπάντων· τὰ γὰρ μέλλοντα νοσοποιεῖν ἢ ἐν τῷ πλήθει
τῆς τροφῆς τὴν αἰτίαν λήψεται ἢ ἐν τῇ κακοχυμίᾳ ἢ ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς ἀναπνοῆς γινομένοις. Ἐκ
τῶν Διεύχους. ^[5]
- 5 33 t Πλωϊζομένων δίαίτα. Πρὸς τοὺς συμβαίνοντας ἐμέτους τοῖς πλωϊζομένοις, τοῖς μὲν ἀπὸ
πρώτης γινομένοις οὔτε ῥάδιον οὔτε χρήσιμον ἀντιτάσσεσθαι πάντα γὰρ ὥς ἐπὶ πολὺ εἴωθεν
ὠφελεῖν.
- 5 33 2 δεῖ δὲ μετὰ τὸν ἔμετον μὴ πολλὰ μηδὲ τὰ τυχόντα βρώματα προσφέρεσθαι, ἀλλ' ἢ τῷ φακῷ
χρησθαι ὀξηρῷ καὶ κατέφθω γληχοῦς μικρὸν ἔχοντι ἢ ἄρτῳ κατατεθρυμμένῳ ἐν οἴνῳ ὕδαρεῖ
καὶ εὐώδει· τῷ δὲ ποτῷ χρησθαι βραχεῖ, καὶ τούτῳ ἢ οἶναρίῳ παντελῶς ὕδαρεῖ ἢ ὀξειδίῳ τῷ
ἀπὸ τοῦ μέλιτος. τοὺς δὲ φακοὺς ἐψῆσαι δεήσει, κάπειτα, ὅταν μαλακοὶ γένωνται, τρίβειν
λείους, εἴτα ξηρᾶναι κάπειτα οὕτως συνθεῖναι εἰς κεραμεοῦν ἄγγος. ^[5]
- 5 33 4 ἐπὶ πλείῳ δὲ χρόνον πλειόνων γενομένων ἐμέτων τῇ ὑποστολῇ τῆς τροφῆς σφοδροτέρᾳ
χρηστέον καὶ τῷ ποτῷ βραχεῖ ἢ τῷ ὀξειδίῳ τῷ ἀπὸ τοῦ μέλιτος μεθ' ὕδατος, θύμου ἐν αὐτῷ
ἀποβεβρεγμένου, ἢ γλήχωνι καὶ ὕδατι μετ' ἀλφίτου πάλης ἢ τῷ οἶναρίῳ τῷ εὐώδει μετὰ πάλης
ὕδαρεῖ ὡσαύτως.
- 5 33 5 πρὸς δὲ τὰς δυσχερεῖς ὁσμὰς τὰς ἐν τοῖς πλοίοις ἢ μῆλα δέοι ἂν ὁσφραίνεσθαι τὰ κυδώνια ἢ τὸν
θύμον ἢ τὸν γλήχωνα.
- 5 33 6 δεῖ δὲ καὶ βλέπειν ὅτι ἥκιστα εἰς τὴν θάλασσαν, ἕως εἰς τὸν ἐθισμόν ἔλθῃ τῆς ἐν τῷ πλοίῳ
διατριβῆς.
- 5 33 7 καὶ τοῖς ὕδασι δὲ προσέχειν, ὅπως μῆτε θολερὰ μῆτε δυσώδη μῆτε ἀλυκὰ ἔσται. Περὶ μέθης.
- 5 34 1 Τοῖς μέθῃ κατεσχημένοις ἔμετος ἀρμόσει παραχρῆμα γινόμενος. δεῖ δὲ καὶ δαψιλὲς ὕδωρ
ἐπιπίνοντας καὶ μελίκρατον ἐμεῖν ὥς πλεῖστά τε ἀπορρίψωσι καὶ τὰς δῆξεις ἀμβλύνωσι, μετὰ
δὲ τοὺς ἐμέτους ἐμβάσει τε χρησθαι καὶ σὺν αλείμματι δαψιλεῖ, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον
ἡσυχάζειν ἐν σκέπῃ κοιμωμένους ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἕως ἂν ἐξοινίσωσιν. ^[5]
- 5 35 t Περὶ τῶν ἀμέτρως πεπλησιακότων. Τοῖς δ' ἀμέτρως πεπλησιακόσιν ἀρμόζει σκέπη, ἀλέα,
ἡσυχία, ὕπνοι ἱκανοί, ἕως ἂν ἐκ μὲν τῆς συντονίας ἄνεσιν λάβῃ τὸ σῶμα, ἐκ δὲ τῆς ἀτονίας
ἀνακτῆσονται ἑαυτοῦς.
- 5 36 t Περὶ τῶν κατεψυγμένων. Καταψύξεως δ' ἱκανῆς γενηθείσης κατακλίνειν ἐν τόποις θερμοῖς
αὐτούς, συναλείφοντας κυπρίνῳ ἢ ἱρίνῳ, μετὰ δὲ ταῦτα σμικρὸν ἀναθερμανθέντων διδόναι
πέπερι καὶ σμύρναν μετ' οἴνου λευκοῦ εὐώδους παλαιοῦ ἢ ὁπὸν Κυρηναϊκὸν μετ' οἴνου ἢ ὄξους
ἢ πύρεθρον ἢ καστόριον μετ' ὄξους· τροφήν δὲ προσφέρειν θερμοτέραν καὶ σύμμετρον. ^[5]
- 5 37 t Περὶ τῶν ἐγκεκαυμένων. Ἐγκαύσεως δὲ γενομένης κατακλίνεισθαι μὲν ἐν τόποις εὐπνόοις,
προσκλύζεσθαι δὲ τό τε πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὰ σκέλη ψυχροῖς ὕδασι, προσδίψους δὲ
γεγονότας πίνειν ψυχρὸν ὕδωρ, οἷς σύνηθες.
- 5 37 2 ταῦτα δὲ ποιεῖν ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἀθρόως τροφήν δὲ λαμβάνειν ὀλίγην εὐδιοίκητον,
ὕγροτέραν μᾶλλον ἢ σιτωδεστέραν. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ.
- 5 38 t Περὶ φλέγματος ἐν τῇ γαστρὶ πλεονάζοντος. Εἴ τιτι περιτετύχηκας ποτε τὰς τῶν τροφίμων
σιτίων προσφοράς ἀποστρεφόμενῳ καὶ δεινῶς ἀποσίτῳ καί, εἰ βιάζοιτο προσφέρεσθαι,

ναυτιώδει γινομένῳ, μόνα δέ, εἴπερ ἄρα, τὰ δριμύτερα προσιεμένῳ, χαίροντι δὲ μηδὲ ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἐμφυσωμένῳ καὶ διατεινομένῳ τὴν γαστέρα καὶ ναυτιῶντι καὶ βραχὺ ταῖς ἐρυγαῖς ἐπικουφιζομένῳ μόναις, διαφθείροντι δ' ἔστιν ὅτε καὶ αὐτὰ τὰ λαμβανόμενα σιτία, καὶ μάλιστα τὴν εἰς ὀξύτητα διαφθοράν, πάντως ἔγνωσ τὰ βοηθήματα κεφάλαιον ἔχοντα τῆς ἰάσεως ἀπορρύψαι τῆς γαστρὸς τὸ φλέγμα. ^[5]

5 38 2 ἐγὼ γοῦν οἶδά ποτέ τινα τῶν οὕτω διακειμένων ἐπὶ ταῖς δι' ὀξυμέλιτος ραφανῖσι πλήθος μὲν ἄπιστόν τι φλέγματος παχυτάτου ἐμέσαντα, παραχρῆμα δ' ὑγιᾶ τελέως ἀποδειχθέντα. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ.

5 39 t Τί ποιητέον ἐν ταῖς δυσκράτοις καταστάσεσιν. Σκοπεῖν ἐν ἀπάσαις ταῖς καταστάσεσι δεῖ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν φύσιν ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἔχει σχέσεως πρὸς τὴν κατάστασιν· αἱ μὲν γὰρ ὅμοιαι καταστάσεις νοσώδεις εἰσίν, αἱ δ' ἐναντίαι συμφέρουσι, καὶ τοῖς μὲν εὐκράτοις σώμασιν αἱ μὲν εὐκράτοι καταστάσεις ὑγιειναί, βλαβεραὶ δ' αἱ δύσκρατοι.

5 39 2 ἀλλ' ὥσπερ οὐδεμία τῶν δυσκράτων καταστάσεων ἀγαθὴ τοῖς εὐκράτοις ἐστίν, οὕτως οὐδὲ μεγάλως βλαβερὰ καθάπερ τοῖς δυσκράτοις· ὅσα γὰρ ἐγγὺς ἤδη τοῦ νοσεῖν ἐστὶ σώματα νόσον τοιάνδε διὰ τὴν οἰκείαν δυσκρασίαν, ταῦτα ὑπὸ τῆς ὁμοίας τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος δυσκρασίας ἐξελέγχεται· τὰ δ' ἐναντίως κεκραμένα τῷ περιέχοντι πρὸς τῷ μηδὲν ἀδικεῖσθαι γίνεται βελτίῳ, τὴν ἀμετρίαν τῆς κράσεως τῆς ἐναντίας ἀμετρίας κολαζούσης. ^[5]

5 39 3 ἐὰν οὖν τοῦτό τις γινώσκῃ, τὴν ὑγίειαν φυλάξει τοῖς σώμασι τάναντία διαιτήματα προσάγων. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ.

5 40 t Περὶ σαρκὸς καθαιρέσεως. Ὅταν εἰς πολυσαρκίαν ἄμετρον ἐκτραπῇ τὸ σῶμα, τήκειν αὐτὸ καὶ καθαιρεῖν χρή· δέδεικται δ' ἡ θερμότερα καὶ ξηροτέρα κρᾶσις ἰσχνὸν ἐργαζομένη τὸ σῶμα.

5 40 2 τοιαύτην οὖν σοι ποιητέον ἐστὶ τὴν τῶν παχέων, εἰ μέλλοι γενήσεσθαι σύμμετρος· μεμάθηκας δ' ὥς ὀξέα γυμνάσια καὶ δίαίτα λεπτύνουσα καὶ φάρμακα τὰ τοιαῦτα καὶ τῆς ψυχῆς αἱ φροντίδες ἀποφαίνουσι τὴν τε κρᾶσιν ὅλην ξηροτέραν καὶ δι' αὐτὴν τὸ σῶμα λεπτότερον.

5 40 3 τὰ μὲν οὖν τῆς λεπτυνούσης διαίτης πρόδηλα· φάρμακα δὲ τὰ σφοδρότερα πηγάνου τὸ σπέρμα, καὶ μᾶλλον τοῦ ἀγρίου σὺν αὐτοῖς <τοῖς> κορύμβοις, ἀριστολοχία στρογγύλη καὶ τὸ λεπτὸν κενταύριον ἢ τε γεντιανὴ καὶ τὸ πόλιον, ὅσα τε τῶν οὖρητικῶν ἰσχυρά, καθάπερ τὸ πετροσέλινον· ἕκαστον γὰρ τῶν τοιούτων, καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ καὶ σὺν ἀλλήλοις πάντα, λεπτύναι τε τοὺς χυμοὺς ἱκανὰ καὶ κενῶσαι, ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ τῶν κεκαυμένων ἐχιδνῶν ἄλες ἱκανῶς λεπτύνουσι, καὶ αὕτη δ' ἡ θηριακή. ^[5]

5 40 4 διαφορεῖ δὲ καὶ λεπτύνει συγχριόμενον ἔλαιον ἐνηψημένης σικύου ἀγρίου ρίζης καὶ ἀλθαίας καὶ γεντιανῆς καὶ πάνακος ρίζης καὶ ἀριστολοχίας, καὶ τὸ πόλιον δὲ καὶ τὸ κενταύριον.

5 40 5 δεῖ δὲ τὴν τροφήν οὐκ εὐθὺς ἐπὶ λουτροῖς διδόναι, ἀλλὰ κοιμᾶσθαι πρότερον ἐπιτρέπειν.

5 40 6 κάλλιον δ' εἶναι καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ λουτρῷ τῶν διαφορητικῶν· εἰ μὲν αὐτοφυεῖς ἔχομεν, οἷόν ἐστι τὸ ἐν τῇ Μυτιλήνῃ, εἰ δὲ μή, ἀλὸς ἄνθος θαλασσίῳ ὕδατι μιγνύειν καὶ οἴνοις χρῆσθαι τοῖς λευκοῖς καὶ λεπτοῖς.

5 40 7 καὶ ἡ ξηροτριβία δὲ δι' ἐκμαγείων παχυτέρων λεπτύνειν ἱκανή· δεῖ δὲ μὴ πρὸς λόγον τῶν γυμνασίων, ἐλάττους δὲ προσφέρειν τὰς τροφάς. ὠφελεῖ δὲ καὶ ἡλίωσις τοὺς κατασάρκους· χρὴ δὲ μὴ τι προπίνειν αὐτούς, καὶ μονοσιτεῖν δ' ἄμεινον, καὶ ἀνατρίβειν δὲ τὸ σῶμα νίτρῳ καὶ ἀλσὶ τραχυτέροις.

5 40 9 τὸ μὲν οὖν πολὺ νίτρον ἐν λουτροῖς λεπτύνει, τὸ δ' ὀλίγον ἐρεθισμός ἐστιν εἰς εὐτροφίαν.

5 40 10 λεπτύνει δὲ καὶ τὸ οὕτω μεμιγμένον· πεπέρεως καὶ πετροσελίνου διπλοῦν, ἀσάρου δὲ καὶ ἀνήσου ἥμισυ.

- 5 40 11 τοῦτο δὲ καὶ οὐρηθῆναι ἀγαθὸν καὶ εἰς διαχώρησιν. Πῶς ἀνατρέφειν χρὴ τοὺς κατισχνωθέντας.
- 5 41 1 Ὅσους δ' ἀνατρέφειν βουλόμεθα καταλελεπτυσμένους, οἶνον μὲν δώσομεν τὸν παχύν, ἐδέσματα δὲ τὰ παχύχυμα, καὶ γυμνάσια δὲ τὰ βραδέα καὶ τρῖψιν μετρίαν καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἅπαντα τοῖς προειρημένοις τὰ ἐναντία.
- 5 41 2 ἐπιτήδειον δ' ἐστὶν αὐτοῖς καὶ τὸ πιττοῦσθαι δι' ἡμερῶν τριῶν ἢ τεσσάρων.
- 5 41 3 εἰ δὲ νήστεις λούονται, πρὸ τοῦ λουτροῦ χρὴ σινδόνη ἀνατρίβειν τὸ σῶμα μέχρις ἂν φοινιχθῇ, καῖπειτα σκληρίᾳ μὴ πολλῇ πιλοῦντα τὸ δέρμα πυκνὸν καὶ σκληρὸν ἐργάζεσθαι.
- 5 41 4 δεῖ δὲ καὶ ὀξυθυμίας ἐμποιεῖν τοῖς ἀχροοῦσί τε καὶ ἀτροφοῦσι καὶ συγκινήσεις ψυχικάς. Πῶς ἂν τις ἰάσαιτο κατισχνωθέντα μόρια.
- 5 42 1 Τῶν δὲ γινομένων ἐν μέρεσί τιςιν ἰσχυροτήτων αἱ πλεῖσται διὰ πολυχρόνιον ἡσυχίαν αὐτῶν ἢ καταγματικὸν ἐπιδέσεως τρόπον εἰς τὸ πάθημα τοῦτο ἔρχονται.
- 5 42 2 χρὴ οὖν ῥωννύναι μὲν τὴν ἐν τῷ μορίῳ δύναμιν, ἐπισπᾶσθαι δ' αἷμα δαφυλές, τρίψεσί τε χρωμένους μετρίαις ἐπιτηδείαις τε κινήσει καὶ καταχύσει θερμοῦ ὕδατος μετρίᾳ· ταῦτα δὲ ποιεῖν, μέχρις ἂν ἐρυθρὸν γενόμενον μετεωρισθῇ, καὶ πρὶν ἂν πέσῃ παύεσθαι.
- 5 42 3 δεῖ δὲ καὶ τῶν πιττωτῶν φαρμάκῳ χρῆσθαι κατὰ τοὺς εἰρημένους σκοπούς· ὅταν δ' αἴσθησις ἢ ψυχροτέρου τοῦ μορίου, σινδόσιν τε ἀνατρίβειν αὐτὸ καὶ τινὶ φαρμάκῳ θερμαίνοντι.
- 5 42 4 ἐχρησάμην δ' ἐνίοτε καὶ θαψία, ποτὲ μὲν μετὰ μέλιτος ἐπιχρίων, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ κηρωτῆς. Διάγνωσις ἀρίστης κράσεως.
- 5 43 1 Εὐκράτος ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς ἂν τῷ σώματι φαίνεται μέσος ἀκριβῶς ἀπάντων τῶν ἄκρων, ἰσχυρότης τε καὶ παχύτης, μαλακότης τε καὶ σκληρότης, καὶ θερμότης καὶ ψυχρότης, καὶ ὑγρότης καὶ ξηρότης, καὶ συνελόντι φάναι τὰς τε φυσικὰς ἐνεργείας καὶ τὰς ψυχικὰς ἀμέμπτως ἔχει, μέσος δ' ἐστὶ καὶ ψιλοῦ τριχῶν καὶ δασέος, καὶ μέλανος καὶ λευκοῦ τὴν χροάν, καὶ τρίχας ἔχει παῖς μὲν ὢν πυρροτέρας μᾶλλον ἢ μελαντέρας, ἀκμάζων δ' ἔμπαλιν. Διάγνωσις τῶν δυσκράτων σωμάτων. ^[5]
- 5 44 1 Ὅσα δὲ σώματα τοῦ συμέτρου θερμότερα τυγχάνει, τοὺς τε ὀδόντας φύει θάττον αὐξηθήσεται τε ὁμοίως.
- 5 44 2 φανεῖται δὲ δήπου καὶ ἀπτομένοις θερμότερα καὶ πιμελῆς ἦττον ἔχοντα, τῇ χροᾷ δ' ἐξέρυθρα καὶ μελανότριχα καὶ μετρίως δασέα καὶ εὐρείας ἔχοντα τὰς φλέβας. εἰ δ' ἅμα τις εἴῃ πιμελώδης τε καὶ παχὺς καὶ τὰς φλέβας εὐρείας ἔχοι, δι' ἔθος οὗτος, οὐ φύσει πιμελώδης ἐγένετο.
- 5 44 4 ψυχροτέρας δὲ κράσεως σημεῖα τὸ ψυχρὸν ἀπτομένοις, τὸ ἄτριχον, τὸ πιμελώδες· ἡ χροᾷ δὲ τοῖς τοιοῦτοις ἅμα ταῖς θριξὶ πυρροτέρα· πολλῆς δὲ τῆς ψύξεως οὔσης, πελιδνὴ πῶς ἐστὶ καὶ μολυβδόχρους.
- 5 44 5 καὶ στενὰς δ' ἔχουσι τὰς φλέβας· εἰ δὲ τις στενὰς μὲν ἔχει τὰς φλέβας, ἰσχνὸς δ' ὑπάρχει, οὐδὲ οὗτος ἐξ ἀνάγκης τοιοῦτος, ἀλλὰ δι' ἔθος ἐγένετο.
- 5 44 6 ἡ δὲ ξηρὰ σκληροτέρα τέ ἐστὶ καὶ ἰσχυρότερα τῆς εὐκράτου καὶ δασεῖα.
- 5 44 7 ἡ μὲν οὖν σκληρότης ἀχώριστός ἐστι τελέως τῆς ξηρᾶς κράσεως· ἡ δ' ἰσχυρότης οὐ μόνον ἔπεται ταῖς συμφύτοις κράσεσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐπικτήτοις ἐξ ἔθους μακροῦ γενομένη.
- 5 44 8 σημεῖον δὲ τῆς ξηρότητος καὶ τὸ δυσκίνητον καὶ ξηρὸν καὶ αὐχμηρὸν ὑπὸ τῶν ξηραίνόντων γίνεσθαι τὸ σῶμα.
- 5 44 9 ἡ ὑγρὰ δὲ τὰ μὲν ἄλλα παραπλήσιός ἐστὶ τῇ εὐκράτῳ, μαλακωτέρα δὲ καὶ πολυσαρκοτέρα.
- 5 44 10

- καὶ ταύτης ἀχώριστός ἐστιν ἡ μαλακότης ὥσπερ γε καὶ ἡ παχύτης, οὐ τῇ συμφύτῳ μόνον ἐπομένη κράσει, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑθους τινὸς μακροῦ λάβῃ τὴν σύστασιν.
- 5 44 11 ἴδιον δ' ἐστὶν ὑγρότητος καὶ τὸ βαρύνεσθαι τὸ σῶμα ὑπὸ τῶν ὑγραινόντων.
- 5 44 12 ἡ δὲ θερμὴ καὶ ξηρὰ δασεῖα μὲν ἐσχάτως ἐστί, τὰς δὲ τῆς κεφαλῆς τρίχας εὐαυξεστάτας καὶ μελαίνας καὶ πολλὰς ἔχει κατὰ τὴν νέαν ἡλικίαν, ἐπὶ δὲ προϊόντι τῷ χρόνῳ καὶ φαλάκρῳσις ἀκολουθεῖ.
- 5 44 13 καὶ αἱ φλέβες δ' εὐρεῖται τυγχάνουσιν, ὥσπερ δὴ καὶ αἱ ἀρτηρίαι μεγάλαι τέ εἰσιν ἅμα καὶ σφοδρότατα σφύζουσιν.
- 5 44 14 καὶ δὴ καὶ σύντονον καὶ διηρθρωμένον καὶ μυῶδες καὶ ἀπίμελον ὅλον τὸ σῶμα, καὶ τὸ δέρμα σκληρότερόν τε καὶ μελάντερον.
- 5 44 15 ψυχρᾶς δ' οὖσης καὶ ὑγρᾶς, ὁ μὲν θώραξ στενός ἐστι καθόλου, καὶ πᾶν τὸ σῶμα ψιλὸν τριχῶν, ἀπαλὸν καὶ λευκὸν τὸ δέρμα καὶ ὑπόπυρρον ταῖς θριξί, καὶ μάλιστα ἐν νεότητι, καὶ οὐ φαλακροῦνται γηρῶντες.
- 5 44 16 εὐθύς δὲ καὶ δειλοὶ καὶ ἄτολμοι καὶ ὀκνηροὶ καὶ ἀδήλους ἔχοντες τὰς φλέβας καὶ παχεῖς καὶ πιμελώδεις καὶ νεύροις καὶ μυσὶν ἄρρωστοι καὶ ἀδιάρθρωτοι καὶ βλαιοὶ γίνονται.
- 5 44 17 τῆς ψυχρότητος δὲ καὶ τῆς ὑγρότητος ἐπὶ πλεόν ἀύξηθείσης, ἡ χροὰ ἅμα ταῖς θριξὶ πυρρά, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀύξηθῶσι, πελιδνή.
- 5 44 18 ἡ δὲ θερμὴ καὶ ὑγρὰ κρᾶσις μαλακωτέρα καὶ πολυσαρκοτέρα τῆς ἀρίστης κράσεώς ἐστιν· ἐπὶ πλεῖστον δ' ἀύξηθεῖσα τοῖς σηπεδονώδεσιν ἐτοίμως ἀλίσκεται νοσήμασιν.
- 5 44 19 εἰ δ' ὀλίγῳ μὲν ὑγροτέρα, παμπόλλῳ δ' εἴῃ θερμότερα, μαλακώτεροι μὲν ὀλίγῳ τῶν συμμέτρων οἱ τοιοῦτοι καὶ σαρκωδέστεροι, λασιώτεροι δ' οὐκ ὀλίγῳ, καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπτομένοις οὐκ ὀλίγῳ θερμότεροι. εἰ δὲ τὸ ψυχρὸν ἅμα τῷ ξηρῷ κατ' ἴσον ἀύξηθείη, φύσει σκληρὸν καὶ ἰσχνὸν ἔχουσι τὸ σῶμα καὶ λευκὸν ἄμυόν τε καὶ ἄναρθρον καὶ ἄχρουν καὶ ἄτριχον ἀπτομένοις τε ψυχρὸν· ἡ πιμελὴ δ' ὁμοίως αὐτοῖς, καίτοι γε ἰσχυροῖς οὖσι, παρέσπαρται τῇ σαρκί· τὰ δὲ τῶν τριχῶν τῆς χροᾶς ἀνὰ λόγον τῷ μέτρῳ τῆς ψυχρότητος· τὸ δὲ τῆς ψυχῆς ἥθος ἄτολμον καὶ δειλὸν καὶ δύσθυμον. ^[5]
- 5 44 21 συλλήβδην δ' εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν κατὰ συζυγίαν κράσεων αἰετῆς ἐπικρατοῦσης ποιότητος ἐπικρατήσῃ τὰ γνωρίσματα. Περὶ διαπλάσεως τῆς κεφαλῆς.
- 5 45 1 Ἡ μὲν μικρὰ κεφαλὴ μοχθηρᾶς ἐγκεφάλου κατασκευῆς ἴδιον σημεῖον· ἡ μεγάλη δ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀγαθῆς. εἰ μὲν γὰρ διὰ ῥώμην ἐγένετο τῆς ἐγχωρίου δυνάμεως ὕλην χρηστήν τε καὶ πολλὴν δημιουργούσης, ἀγαθὸν σημεῖον· εἰ δὲ διὰ τὸ μόνης τῆς ὕλης πλῆθος, οὐκ ἀγαθόν.
- 5 45 2 διοριστέον οὖν αὐτὰ ἐστὶ τῷ σχήματι καὶ τοῖς ἀπ' αὐτῆς πεφυκόσιν· τῷ σχήματι μὲν, εἰ εὐρυθμος (αἰετὶ γὰρ ἀγαθὸν τοῦτο σημεῖον), τοῖς πεφυκόσι δέ, εἰ ἄριστα διάκειται, καὶ τὸ νευρῶδες αὐτῶν σύμπαν εὐτραφές τέ ἐστι καὶ εὐτονον, καὶ εἰ δριμὺν δεδορκότες εἶεν οἱ ὀφθαλμοί.
- 5 45 3 αἱ δὲ φοξαὶ ἐλλείπουσαν ἔχουσι τὴν κατ' ἰνίον ἢ μέτωπον ἐξοχὴν ἢ περαιτέρω τοῦ προσήκοντος ἠϋξημένην.
- 5 45 4 ὥς τὸ πολὺ μὲν οὖν, ὥσπερ τὴν μεγάλην, οὕτω καὶ ταύτας εὐρήσομεν μεμπτάς· ἐν δὲ τῷ σπανίῳ καὶ τούτων γίνονται τινες ἀγαθαί, τῆς διαπλαττούσης δυνάμεως ἰσχυρᾶς ὑπαρχούσης. Ἐγκεφάλου κράσεως γνωρίσματα.
- 5 46 1 Ὁ μὲν εὐκρατος ἐγκέφαλος μετρίως ἔχει ταῖς ψυχικαῖς ἐνεργείαις καὶ τοῖς περιττώμασιν ἥκιστα τε βλαβήσεται πρὸς ἀπάντων τῶν ἔξωθεν.
- 5 46 2

τοῖς τοιοῦτοις αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς βρέφει μὲν οὖσιν ὑπόπυρροι, παισὶ δ' ὑπόξανθοι, τελειούμενοις δὲ γίνονται ξανθαί, μεταξύ πως οὔσαι τῶν τε ἀκριβῶς οὔλων καὶ τῶν ἀπλῶν· οὐ μὴν οὐδὲ φαλακροῦνται ῥαδίως.

5 46 3 εἰ δὲ θερμότερος εἴη τοῦ μέτρου, ἐρυθρότερα καὶ θερμότερα τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἔσται σύμπαντα, καὶ αἰσθηταὶ μὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αἱ φλέβες, αἱ δὲ τρίχες τούτοις γενηθεῖσι ταχέως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φύονται, καὶ πολλῶ μὲν οὔσι θερμοτέροις μέλαιναι καὶ ἰσχυραὶ καὶ οὔλαι, μὴ πολλῶ δ' ὑπόξανθοι μὲν τὸ πρῶτον, εἴτα μελαίνονται· προϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας φαλακροῦνται. ^[5]

5 46 4 περιττώματα δὲ τούτοις ἔστιν ὅτε βραχέα ἀμέμπτως ὑγιαίνουσιν· πληροῦνται δὲ καὶ βαρύνονται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῶν θερμαίνοντων ἐδεσμάτων τε καὶ πομάτων καὶ ὁσμῶν καὶ τῶν ἔξωθεν προσπιπτόντων.

5 46 5 βραχέσιν ὕπνοις αἱ τοιαῦται κράσεις ἀρκοῦνται πρὸς τῷ μηδὲ βαθεῖς αὐτοὺς γίνεσθαι. ψυχροτέρου δ' ἢ προσῆκεν ἐγκεφάλου γνωρίσματα περιττώματα πλείω κατὰ τὰς οἰκείας ἐκροὰς καὶ τρίχες εὐθεῖαί τε καὶ πυρραὶ καὶ μόνιμοι, καὶ ῥαδίως ὑπὸ τῶν ψυχρῶν αἰτίων βλάπτονται καὶ κατάρροις καὶ κορύζαις συνεχῶς ἀλίσκονται, καὶ αἱ τῶν ὀφθαλμῶν φλέβες ἀόρατοι, καὶ ὑπνωδέστεροί πῶς εἰσιν.

5 46 7 ξηροτέρου δ' ἐγκεφάλου γνωρίσματα τὸ ἀπέριττον ἐν ταῖς ἐκροαῖς, καὶ τὸ τῶν αἰσθήσεων ἀκριβές, ἀγρυπνητικοί τέ εἰσι καὶ τρίχας ἰσχυροτάτας μὲν καὶ τάχιστα φύουσι γενηθέντες οὔλας τε μᾶλλον ἔχουσιν· φαλακροῦνται δ' ἐν τάχει.

5 46 8 ὑγροτέρου δ' αἱ τρίχες ἀπαλαί, καὶ οὐδ' ὅλως φαλακροῦνται, καὶ αἱ αἰσθήσεις ἀχλυώδεις εἰσὶ, καὶ περιττωμάτων πλῆθος, καὶ ὕπνοι πολλοὶ καὶ βαθεῖς.

5 46 9 θερμοῦ δὲ καὶ ξηροῦ τυγχάνοντος, ἀπέριττοί τέ εἰσι καὶ ἀκριβεῖς ταῖς αἰσθήσεσι καὶ ἀγρυπνητικώτατοι καὶ φαλακροῦνται ταχέως.

5 46 10 ἡ πρώτη μέντοι γενεαὶς αὐτοῖς τῶν τριχῶν ταχίστη τέ ἐστὶ καὶ εὐτραφεστάτη, μελανότριχες τε καὶ οὐλότριχες εἰσι καὶ θερμοὶ ψαυόντων τῆς κεφαλῆς ἐρυθροὶ τε περὶ τὸν τῆς ἀκμῆς χρόνον.

5 46 11 εἰ δ' ὑγρότης προσεῖη τῇ θερμότητι, βραχὺ μὲν ὑπερβαλλουσῶν ἀμφοῖν τὸ σύμμετρον, εὐχροια καὶ θερμότης, καὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φλέβες μεγάλαι, περιττώματα πλείω μετρίως πεπεμμένα, καὶ τρίχες εὐθεῖαι καὶ ὑπόξανθοι, καὶ οὐ φαλακροῦνται ῥαδίως· πληροῦνται δὲ καὶ βαρύνονται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῶν θερμαίνοντων. ^[5]

5 46 12 ὅταν δ' ἐπὶ πλεῖστον ὑγρότητος καὶ θερμότητος ἦκωσι, νοσώδης ἡ κεφαλὴ γίνεται καὶ ῥαδίως ὑπὸ τῶν θερμαίνοντων τε καὶ ὑγραίνοντων βλαπτομένη· οὐ μὴν οὐδὲ ἐγρηγορέναι δύνανται μέχρι πλείονος καὶ ταῖς αἰσθήσεσιν οὐκ ἀκριβεῖς εἰσιν.

5 46 13 αἱ ψυχραὶ δ' ἅμα καὶ ξηραὶ κράσεις ἐγκεφάλου ψυχρὰν καὶ ἄχρουν ἀποτελοῦσι τὴν κεφαλὴν· εἰσὶ δ' αἱ τοιαῦται κράσεις καὶ ἄφλεβοι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ὑπὸ τῶν ψυχρῶν αἰτίων ἐτοιμῶς βλάπτονται· διὸ καὶ ἀνωμάλως ὑγιαίνουσιν.

5 46 14 αἱ δ' αἰσθήσεις αὐτοῖς ἐν νεότητι μὲν ἀκριβεῖς εἰσι καὶ ἄμεμπτοι τὰ πάντα, προϊοῦσι δ' ἀπομαραίνονται τε ταχέως καὶ συλλήβδην εἰπεῖν ταχύγηροι τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἅπαντά εἰσιν· αἱ τρίχες δ' αὐτοῖς γενηθεῖσι μὲν ἀνέρχονται μόγισ, ἄτροφοι δὲ καὶ πυρραί.

5 46 15 αἱ δ' ὑγραὶ καὶ ψυχραὶ κράσεις ἐγκεφάλου κωματώδεις ἐργάζονται καὶ ὑπνηλοὺς καὶ φαύλους ταῖς αἰσθήσεσι καὶ περιττωματικούς εὐψύκτους τε καὶ εὐπληρώτους τὴν κεφαλὴν εὐαλώτους τε κατάρροις καὶ κορύζαις· οὐ μὴν φαλακροῦνται γε οἱ τοιοῦτοι. Γαστρὸς κράσεως γνωρίσματα.

[5]

5 47 1

Γαστρός γνωρίσματα τῆς μὲν φύσει ξηροτέρας, εἰ ταχέως διψῶδεις γίνονται, καὶ ὀλίγον αὐτοῖς ἄρκοι τὸ ποτόν, καὶ βαρύνονται τῷ πλείονι καὶ κλύδωνας ἔχουσιν, εἰ ἐπιπολάζῃ τὸ περιττεῦον αὐτοῖς, ἐδέσμασί τε χαίρουσιν ξηροτέροις ὑγροτέρας δέ, εἰ μήτε διψῶδεις γίνονται καὶ τὸ πλεον ὑγρὸν ἀλύπως φέρουσιν ἐδέσμασί τε χαίρουσιν ὑγροτέροις. ^[5]

- 5 47 2 ἡ θερμότερα δὲ φύσει γαστήρ πέττειν μὲν ἀμείνων ἢ ὀρέγεσθαι, καὶ μᾶλλον ὅσα σκληρὰ καὶ
δυσσαλλοίωτα, χαίρουσα δὲ τοῖς θερμοῖς ἐδέσμασί τε καὶ πόμασιν, οὐδ' ὑπὸ τῶν ψυχρῶν οὐδὲν
βλάπτεται κατὰ <γε> τὴν ἔμμετρον χρῆσιν.
- 5 47 3 ἡ δὲ ψυχροτέρα φύσει γαστήρ ὀρεχθῆναι μὲν ἀγαθὴ, πέψαι δ' οὐκ ἀγαθὴ, καὶ μάλιστα ὅσα
δυσσαλλοίωτα καὶ ψυχρὰ τῶν ἐδεσμάτων ἐστίν· ὀξύνεται γοῦν ἐτοίμως ἐν αὐτῇ· καὶ χαίρει μὲν
τοῖς ψυχροῖς, βλάπτεται δὲ ῥαδίως ἀμετρότερον χρησαμένων.
- 5 47 4 αἱ μέντοι διὰ νόσον ἐν τῇ γαστρὶ δυσκρασίαι ταύτῃ διαφέρουσι τῶν ἐμφύτων, ἢ τῶν ἐναντίων
ἐπιθυμοῦσιν, οὐ τῶν ὁμοίων. εἰ μὲν οὖν πέττει καλῶς ἡ γαστήρ, εὐκρατος, εἰ δ' οὐ πέττει,
δύσκρατος· ἀλλ' εἰ μὲν κνισώδεις ἢ καπνώδεις ἐργάζοιτο τὰς ἐρυγὰς, ἄμετρον αὐτῇ καὶ
πυρῶδες τὸ θερμόν, εἰ δ' ὀξείας, τὸ ἐναντίον.
- 5 47 5 οὕτω καὶ τὰ μὲν δυσκατέργαστα καλῶς πεττόντων ἄμετρον· ἀσθενὲς δὲ τῶν ταῦτα μὲν
ἀπεπτούντων, ἰχθὺς δὲ πεττόντων.
- 5 47 6 ἐπισκέπτεσθαι δ' εἰ μὴ διὰ τινα χυμὸν ἐτέρωθεν ἐπιρρέοντα τὸ σύμπτωμα γίνεται· τοῖς μὲν γὰρ
φλεγματοῦδεσιν ὀξυρεγμιώδεις γίνονται, τοῖς δὲ χολώδεσιν κνισώδεις καὶ βορβορώδεις ἢ τινες
ἀλλόκοτοι ποιότητες.
- 5 47 7 κοινὰ δὲ συμπτώματα ναυτίαι, ἀλλ' εἰ μὲν ἐμπλέοιεν οἱ μοχθηροὶ χυμοὶ τῷ κύτει τῆς γαστρός,
ἐπιπολάζουσιν ἐμούμενοι· σπαράττουσι δὲ μάτην ἐπὶ κεναῖς ἐμέτων ναυτίαις οἱ τῷ σώματι τῆς
γαστρός περιεχόμενοι κατὰ τοὺς χιτῶνας αὐτῆς. Πνεύμονος διάγνωσις. ^[5]
- 5 48 1 Οὐ μόνον ἡ κοιλία διψῶδεις τε καὶ ἀδίψους ἐργάζεται καὶ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ πόματος
ὀρεκτικούς, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν θώρακα.
- 5 48 2 καὶ μὲν δὴ καὶ πίνοντες οὐκ αὐτίκα παύονται, καὶ τὸ ψυχρὸν ποτόν ἴστησιν αὐτῶν μᾶλλον τὸ
δίψος ἢ περὶ τὸ πολὺ θερμόν.
- 5 48 3 ἀναψύχει δ' αὐτοὺς καὶ ὁ ψυχρὸς ἀήρ εἰσπνεόμενος, οὐδὲν ἐπικουφίζων τοὺς ἐκ γαστρός
διψῶδεις· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἐναντίως ἔχοντες ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς εἰσπνοῆς αἰσθητῶς ἀνιῶνται.
- 5 48 4 καὶ μέγιστόν ἐστι γνῶρισμα τοῦτο τῆς ἐν πνεύμονι ψυχρότητος, ἀλλὰ καὶ φλέγμα
ἀναχρεμπτόμενοι μετὰ βηχὸς ἀναπτύουσιν.
- 5 48 5 αἱ ξηρότητες δὲ τοῦ πνεύμονος ἀπερίττοι τέ εἰσι καὶ καθαραὶ τῷ φθέγματι, καθάπερ αἱ
ὕγρότητες περιττωματικαί, καὶ ἀλαμπῇ μὲν ἐργάζονται καὶ βραγχώδη τὴν φωνήν· ἐντρέχει δ'
αὐτοῖς περίττωμα μεῖζόν τε καὶ ὀξύτερον φθέγξασθαι προελομένοις. Κράσεως καρδίας
γνωρίσματα.
- 5 49 1 Καρδίας δὲ τῆς μὲν θερμότερας σημεῖα μέγεθος ἀναπνοῆς καὶ σφυγμοῦ τάχος καὶ πυκνότης
ἐστὶ μετ' εὐτολμίας τε καὶ μανιώδους θρασύτητος.
- 5 49 2 ἔστι δὲ λάσιος αὐτοῖς ὁ θώραξ, καὶ μάλιστα τὰ στέρνα, καὶ τῶν καθ' ὑποχόνδριον ὅσα τούτοις
πλησίον ὡς ἐπὶ πολὺ, καὶ τὸ σύμπαν σῶμα θερμόν, πλὴν εἰ μὴ μεγάλως ἀντιπράττει τὸ ἥπαρ.
- 5 49 3 καὶ μὴν γε καὶ ἡ τοῦ θώρακος εὐρύτης θερμότητος γνῶρισμα, πλὴν εἰ μὴ κἀναυθὰ ποτε
μεγάλως ὁ ἐγκέφαλος ἀντιπράξειεν.
- 5 49 4 ἡ δὲ ψυχροτέρα καρδία σφυγμοὺς ἔχει σμικροτέρους τῶν συμμέτρων, δειλοὶ τέ εἰσι τὴν φύσιν
οἱ τοιοῦτοι καὶ ἄτολμοι καὶ μελληταί, καὶ ψιλὸν ἐστὶν αὐτοῖς τὸ στέρνον.
- 5 49 5

ἡ δὲ ξηροτέρα καρδία τοὺς σφυγμοὺς ἐργάζεται σκληροὺς καὶ τὸν θυμὸν οὐχ ἔτοιμον, ἄγριον δὲ καὶ δυσκατάπαυστον· ὥς τὰ πολλὰ δὲ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ξηρότερον, εἰ μὴ τὰ καθ' ἥπαρ ἀντιπράττοι.

5 49 6 ὑγροτέρας δὲ σημεία σφυγμοὶ μαλακοὶ καὶ τὸ ἦθος εὐκίνητόν τε πρὸς ὀργὴν καὶ εὐκατάπαυστον καὶ τὸ σύμπαν ὑγρότερον σῶμα, πλὴν εἰ μὴ τὰ καθ' ἥπαρ ἀντιπράττοι.

5 49 7 θερμῆς δὲ καὶ ξηρᾶς οἱ σφυγμοὶ σκληροὶ καὶ μεγάλοι καὶ ταχεῖς καὶ πυκνοί, καὶ <αἱ> ἀναπνοαὶ μεγάλαι τε καὶ ταχεῖαι καὶ πυκναί.

5 49 8 ἀπάντων οὗτοι λασιώτατοι τὰ κατὰ τὸ στέρνον εἰσὶ καὶ τὸ ὑποχόνδριον, εἰς δὲ τὰς πράξεις ἄοκνοι καὶ θυμικοὶ καὶ θρασεῖς καὶ τυραννικοὶ τοῖς ἥθεσιν· καὶ γὰρ ὀξύθυμοι καὶ δυσκατάπαυστοι.

5 49 9 εἰ δ' ὑγρότης ἐπικρατήσκειν ἅμα θερμότητι, λάσιοι μὲν ἦττον οὗτοι τῶν προειρημένων, ἔτοιμοι δ' εἰς τὰς πράξεις· οὐ μὴν ἄγριος ὁ θυμός, ἀλλ' εἰς ὀργὴν μόνον ἔτοιμοι, καὶ οἱ σφυγμοὶ μεγάλοι καὶ μαλακοὶ καὶ ταχεῖς καὶ πυκνοί.

5 49 10 ὑγροτέρας δ' οὔσης καὶ ψυχροτέρας οἱ μὲν σφυγμοὶ μαλακοί, τὸ δ' ἦθος ἄτολμον καὶ δειλὸν καὶ ὀκνηρόν· εἰσὶ δὲ ψιλοὶ τριχῶν οὗτοι τὰ στέρνα καὶ ἥκιστα μηνιῶσιν, ὥσπερ γε καὶ εἰς ὀργὴν <οὐχ> ἔτοιμοι.

5 49 11 ἡ ψυχρὰ δὲ καὶ ξηρὰ καρδία τοὺς μὲν σφυγμοὺς σκληροτέρους ἐργάζεται καὶ μικροῦς· ἀοργητότατοι δὲ πάντων οὗτοι· ὀργισθέντες δὲ φυλάττουσι τὴν μῆνιν· εἰσὶ δὲ καὶ ἄτριχοι τὰ στέρνα μάλιστα πάντων. Ἡπατος κράσεως διάγνωσις.

5 50 1 Ἡπατος θερμοῦ μὲν γνωρίσματα φλεβῶν εὐρύτης, ἡ ξανθὴ χολὴ πλείων, ἐν τῷ χρόνῳ δὲ τῆς ἀκμῆς καὶ ἡ μέλαινα, θερμότερον αὐτοῖς τὸ αἷμα, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ σύμπαν σῶμα, πλὴν εἰ μὴ τὰ κατὰ τὴν καρδίαν ἀντιπράττοι, δασύτης τῶν καθ' ὑποχόνδριά τε καὶ γαστέρα· ψυχροτέρου δὲ στενότης φλεβῶν, φλέγμα πλέον, αἷμα ψυχρότερον, ἡ σύμπασα τοῦ σώματος ἕξις ψυχροτέρα, χωρὶς εἰ μὴ τι πρὸς τῆς καρδίας θερμαίνοιτο, ψιλὰ τριχῶν ὑποχόνδρια καὶ γαστήρ· ξηροτέρου δὲ τὸ μὲν αἷμα παχύτερόν τε καὶ ὀλιγώτερον, καὶ αἱ φλέβες ξηρότεραι, καὶ ἡ σύμπασα τοῦ σώματος ἕξις ξηροτέρα. ^[5]

5 50 2 τοῦ δ' ὑγροτέρου γνωρίσματα τὸ μὲν αἷμα πλέον τε καὶ ὑγρόν, αἱ φλέβες δὲ μαλακώτεραι· οὕτω δὲ καὶ τὸ σύμπαν σῶμα, πλὴν εἰ μὴ τὰ κατὰ τὴν καρδίαν ἀντιπράττοι.

5 50 3 θερμοῦ δ' ἅμα καὶ ξηροῦ σημεία λασιώτατον ὑποχόνδριον καὶ αἷμα παχύτερόν τε ἅμα καὶ ὀλιγώτερον, ἡ πικρὰ χολὴ πλείστη (κατὰ δὲ τὴν ἀκμὴν καὶ ἡ μέλαινα), φλεβῶν εὐρύτης καὶ σκληρότης, οὕτω δὲ καὶ τὸ σύμπαν σῶμα θερμὸν καὶ ξηρόν· ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ καρδίας ὀρμωμένη θερμότης νικῆσαι δύναται τὴν ἐξ ἥπατος ὀρμωμένην ψυχρότητα, καθάπερ γε καὶ ἡ ψυχρότης τὴν θερμότητα· τὴν ξηρότητα δ' οὐχ οἶόν τε πρὸς τοῦναντίον ὑπὸ τῆς καρδίας ὑγροτέρας γενομένης ἀχθῆναι. ^[5]

5 50 4 δῆλον δ' ὥς, ἐπειδὰν ἐς ταῦτόν συνδράμωσι τῶν ἀρχῶν ἀμφοτέρων αἱ κράσεις, ὅλον ἀκριβῶς τὸ σῶμα κατ' ἐκεῖνο διατίθεται. τὸ δ' ὑγρόν ἅμα καὶ θερμὸν ἥπαρ ἦττον μὲν τοῦ θερμοῦ καὶ ξηροῦ τὰ καθ' ὑποχόνδριον ἐργάζεται λάσια, πλείστον δ' αἷμα καὶ φλέβας μεγάλας καὶ τὴν ἕξιν ὑγρὰν καὶ θερμὴν, εἰ μὴ τὰ κατὰ τὴν καρδίαν ἀντιπράττοι.

5 50 6 εἰ δ' ἐπὶ πλείον ἀμφοτέραις ταῖς ποιότησιν ἐκτραπείη τοῦ κατὰ φύσιν, ἐτοίμως ἀλίσκονται τοῖς σηπεδονώδεσι καὶ κακοχύμοις νοσήμασιν· ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ ἐπὶ πλείστον μὲν αὐξηθεῖη τὸ ὑγρόν, ἐπ' ὀλίγον δὲ τὸ θερμόν, καὶ κακόχυμοι γίνονται.

5 50 7

τὸ δ' ὑγρόν τε καὶ ψυχρόν ἄτριχον μὲν ἔχει τὸ ὑποχόνδριον, αἷμα δ' ἐργάζεται
φλεγματικώτερον ἅμα φλεβῶν στενότητι, καὶ τὸ σύμπαν σῶμα παραπλησίως ἔχει, εἰ μὴ πρὸς
καρδίας ἐπὶ τάναντία μετάγοιτο.

5 50 8 τὸ δὲ ψυχρὸν ἅμα καὶ ξηρὸν ὀλίγαιμόν τε καὶ στενόφλεβον ἐργάζεται τὸ σῶμα καὶ ψυχρότερον
ὑποχόνδριόν τε ψιλόν, εἰ μὴ κάνταῦθα νικήσειεν ἡ καρδία. Διόρθωσις τῶν θερμῶν
δυσκρασιῶν.

5 51 1 Ἐπεὶ δὲ ταῖς θερμαῖς δυσκρασίαις πλεονάζει τὸ χολῶδες, κάτω μὲν ὑπιόντος αὐτοῦ, πρόδηλον
ὡς οὐδὲν χρή περιεργάζεσθαι· πρὸς δὲ τὴν ἄνω γαστέρα φερομένου, δι' ἐμέτων ἐκκενοῦν μετὰ
〈τὰ γυμνάσια πρὸ τῆς τροφῆς ἀφ' ὕδατος〉 .

5 51 2 γυμνάζεσθαι δ' αὐτοὺς βέλτιον οὐκ ὀξὺ καὶ σύντονον γυμνάσιον, ἀλλὰ σχολαίτερόν τε καὶ
μαλακώτερον· τινὲς δὲ τῶν σφόδρα θερμῶν οὐδ' ὅλως χρήζουσιν, ἀλλ' ἄρκεϊ περίπατος καὶ
λουτρὸν αὐτοῖς· οὗτοι δὲ καὶ τοῖς μετὰ τροφήν λουτροῖς χαίρουσιν.

5 51 3 οἱ δὲ μετὰ ξηρότητος δέονται διαίτης ὑγραινούσης διὰ τε τῶν ὑγραινόντων ἐδεσμάτων καὶ
λουτρῶν καὶ ἀποχῆς γυμνασιῶν συντόνων καὶ πολλῶν, ὥστε θέρους ὥρα καὶ θάττον
λούεσθαι, καὶ μετὰ τροφήν αὐθις τὸ δεύτερον [τὸ δ' ὑγρόν].

5 51 4 ὀνίνησι τούτους καὶ ἡ τοῦ ψυχροῦ πόσις.

5 51 5, 6 ἐναντιώτατα ταῖς ξηραῖς κράσεσιν ἀφροδίσια· φεῖδεσθαι δ' αὐτοὺς χρή μάλιστα κόπων τε καὶ
ἐγκαύσεων καὶ φροντίδων καὶ ἀγρυπνιῶν.

5 51 7 αἱ δ' ὑγραὶ τῇ φύσει ἐν τῇ τῶν παίδων ἡλικίᾳ ρευματικοῖς τε καὶ πληθωρικοῖς ἀλίσκονται
νοσήμασι, καὶ πρὸς τούτοις τοῖς σηπεδονώδεσιν. δέονται τοίνυν γυμνασιῶν τε πλειόνων
ἀκριβοῦς τε τῆς ἐν γαστρὶ πέψεως· διὸ καὶ πρὸ τροφῆς δις καὶ τρίς οὗτοι λουόμενοι καὶ τοῖς
αὐτοφυέσι θερμοῖς ὕδασι χρώμενοι μάλιστα ὠφελοῦνται.

5 51 9 καὶ τῶν ἀπορροιῶν δὲ προνοεῖν χρή διὰ τε λουτρῶν καὶ γυμνασιῶν πολλῶν πρὸ τροφῆς
ἐκκρίσεων τε δι' οὕρων καὶ γαστρός.

5 51 10 οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ ἀποφλεγματισμοῖς ποτε χρῆσθαι καὶ καθάρσεσιν εὐχύμοις τε ἐδέεσμαι καὶ
οἴνου πόσει τὴν οὕρησιν κινούντος. Διόρθωσις τῶν ψυχρῶν δυσκρασιῶν.

5 52 1 Τῶν δὲ ψυχρῶν δυσκρασιῶν τρεῖς εἰσι διαφοραί, ὧν χειρίστη μὲν ἐστὶν ἡ ξηρὰ κρᾶσις· ὃ γὰρ ἐν
χρόνῳ τοῖς γηρῶσι γίνεται, τοῦτο εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχει τούτοις.

5 52 2 ὑγραίνειν τε οὖν αὐτοὺς χρή καὶ θερμαίνειν· ἔσται δὲ τοῦτο γυμνασίῳ τε συμμέτρῳ καὶ
τροφαῖς ὑγραῖς τε καὶ θερμαῖς οἴνου τε πόσει τῶν θερμότερων ὕπνοις τε πλείοσι,
προνοουμένων ἡμῶν ὅπως τὰ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ σώματι γεννώμενα περιττώματα
ἐκκενοῦται πάντα.

5 52 3 τὰ δ' ἀφροδίσια πάντας τοὺς ξηροτέρους βλάπτει, καὶ μάλιστα τοὺς πρὸς τῇ ξηρότητι καὶ
ψυχρούς· μόνοις δ' ἐστὶν ἀβλαβῇ τοῖς θερμοῖς καὶ ὑγροῖς.

5 52 4 μοχθηραὶ δ' αἱ μεθ' ὑγρότητος ψυχραὶ κράσεις εἰσὶ, καὶ μάλιστα αὗται τοῖς ρευματικοῖς
ἀλίσκονται νοσήμασιν, ὀνίνησι δ' αὐτοὺς ἀλουσία τε καὶ γυμνάσια πλείονα καὶ δίαιτα
λεπτοτέρα καὶ κρίσματα μετρίως θερμότερα.

5 52 5 ὅσοι δὲ ψυχρότεροι μὲν εἰσι φύσει, συμμέτρως δ' ἔχουσι τῆς κατὰ τὸ ξηρόν τε καὶ ὑγρὸν
κράσεως, ἐπεγείρειν τε αὐτῶν καὶ ῥωννύναι τὴν θερμασίαν, ἐν δὲ τῇ καθ' ὑγρότητα καὶ
ξηρότητα τῆς ὅλης διαίτης ἰδέα τὸ μέσον ἐκλέγειν. Ἰασις τῶν ξηρῶν δυσκρασιῶν ἐπὶ γαστρός
ὡς ἐπὶ παραδείγματος. ^[5]

5 53 1 Τῆς ξηρᾶς δυσκρασίας ἡ μὲν ἐστὶν ἐν τῷ τὰ ἐκ τῆς στερεᾶς οὐσίας ὁμοιομερῆ σώματα γενέσθαι
ξηρότερα, ἥτις δὴ καὶ ἀνιάτος ἐστὶν· ἡ δὲ τῶν ἐξ ὑγροπαγοῦς οὐσίας 〈συνεστῶτων, ὁποῖόν

ἐστὶ πιμελὴ καὶ σὰρξ, ἐκτακέντων, καὶ τρίτη γε> πρὸς ταύταις τῆς οἰκείας ὑγρότητος, ἐξ ἧς τρέφεται τὰ μόρια, τελέως ἀπολομένης· περιέχεται δ' αὕτη κατὰ πάντα τοῦ ζώου τὰ μόρια δροσοειδῶς ἐν αὐτοῖς παρεσπαρμένη. ^[5]

5 53 2 ταύτην δ' ἐνθεῖναι τοῖς μορίοις οὐχ οἷόν τε ἄνευ τροφῆς, καὶ διὰ τοῦτο χαλεπωτάτη τῶν τοιούτων διαθέσεων ἡ ἱσὶς ἐστίν.

5 53 3 ἄλλη δὲ ξηρότης ἐστὶν ἢ κατὰ τὰς μικρὰς ἀρτηρίας τε καὶ φλέβας συνισταμένη.

5 53 4 ταύτας τὰς ξηρότητας θεραπεύειν προσῆκεν ὑγραινούσῃ [τε] τροφῇ πληροῦντα τῆς οἰκείας ὑγρότητος ἕκαστον τῶν ὁμοιομερῶν.

5 53 5 λουτρὸν οὖν ἐπιτήδειον εὐκρατον, ἐνδιατρίβοντος τοῦ κάμνοντος πλέον τῷ ὕδατι· μετὰ δὲ τὸ λουτρὸν εὐθέως γάλα διδόναι ὄνειον νεόβδαλτον.

5 53 6 δεῖ δὲ καὶ μέλιτος ὀλίγον χλιαροῦ μιγνύειν τῷ γάλακτι, καὶ μετὰ τοῦτο ἔαν ἡσυχάζειν ἄχρι τοῦ δευτέρου λουτροῦ· τρίβειν δὲ τηνικαῦτα μετρίως τε ἅμα καὶ λιπαρῶς, εἰ ἀκριβῶς κατείργασται τὸ δοθὲν γάλα, ταῖς ἐρυγαῖς καὶ τῷ τῆς γαστρὸς ὄγκῳ τεκμαιρομένους.

5 53 7 σύμμετρος δ' ἀπὸ τοῦ πρώτου λουτροῦ πρὸς τὸ δεύτερον ὥρων ἰσημερινῶν τεσσάρων ἢ πέντε χρόνος, εἰ τὸ τρίτον ἔτι μέλλοις λούειν αὐτόν· εἰ δὲ μή, πλειόνων. καὶ μὲν δὴ καὶ ἐπαλείφειν αὐτὸν ἐλαίῳ πρὶν ἀμφιέννυσθαι καθ' ἕκαστον λουτρόν.

5 53 9 εἰ μὲν οὖν ἤδοιτο τῷ γάλακτι, καὶ μετὰ τὸ δεύτερον λουτρὸν δώσομεν· εἰ δὲ μή, πτισάνην ἀκριβῶς καθηψημένην ἢ χόνδρον ὡς πτισάνην ἐσκευασμένον, εἴτ' αὐθις ἡσυχάσαντα πρὸς τὸ τρίτον ἄξομεν λουτρὸν ἢ ἄντικρυς ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

5 53 10 ἄρτος δ' ἔστω παρεσκευασμένος καλῶς πεπονημένος κριβανίτης καθαρός· ὄψον δὲ τῶν πετραίων ἰχθύων ἢ ὀνίσκος ἐκ λευκοῦ ζωμοῦ.

5 53 11 συνελόντι δὲ φάναι τὸ κεφάλαιον τῆς τροφῆς, εὐπεπτος ἔστω καὶ τρόφιμος ἡκιστα τε γλίσχρος καὶ περιττωματικός.

5 53 12 πόμα δ' οἶνος ὑδατώδης ἔστω καὶ λευκός, καθαρός, ὀλιγοφόρος, βραχεῖαν ἔχων τὴν στύψιν.

5 53 13 μεγίστης μὲν οὖν ξηρότητος ἱσὶς ἐστὶν αὕτη· αἱ δὲ μέτραι τῆς οὕτως ἀκριβοῦς οὐ δέονται διαίτης, καὶ ἀδροτέρως δ' ἐγχωρεῖ διαιτᾶν.

5 53 14 ὑποκείσθω δὲ παραπλησία μὲν ξηρότης τῇ πρόσθεν· ἐξεύχθω δ' αὐτῇ ψυχρότης.

5 53 15 ἐπιμίξομεν τοῖς ἔμπροσθεν τὴν τῶν θερμαινόντων ὕλην καὶ προσθήσομεν τοῖς εἰρημένοις ἐν μὲν τῇ τοῦ γάλακτος χρήσει τὸ μέλι πλέον, οἶνον δ' ἥττον ὑδαρῇ δώσομεν τοῦ πρόσθεν.

5 53 16 ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐδέσματα θερμότερα δοτέον, οὐ μόνον ταῖς φυσικαῖς κράσεσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς προσφάτοις ποιότησιν. καὶ ναρδίνῳ μύρῳ συνεχῶς ὑπαλειπτέον ἢ μαστιχίνῳ.

5 53 17, 18 τῆς ψύξεως δ' οὕσης πολλῆς ἅμα τῇ ξηρότητι, πρῶτον μὲν αὐτὴν χαλεπωτάτην νόμιζε καὶ δυσεπανόρθωτον· τοῖς δ' αὐτοῖς χρῆσθαι καὶ καθ' ἑαυτὸ μέλιτι ἀπέφθω ἀπηφρισμένῳ· τὸν δ' οἶνον αἰρεῖσθαι παλαιότερον.

5 53 19 ἄριστον δὲ φάρμακον ἐπὶ τῶν τοιούτων πάντων ᾧ συνεχῶς οἱ πιττωταὶ χρῶνται, καὶ χρίειν αὐτῷ δεῖ τὴν γαστέρα καὶ ἀποσπᾶν θερμὸν ἔτι τυγχάνον. ὠφελεῖ δὲ τοὺς τοιούτους καὶ παιδίον εὖσαρκον συγκοιμώμενον ὡς ψαύειν ἀεὶ τῶν κατ' ἐπιγαστρὶον.

5 53 21 μιγνύσθω δ' ἐξῆς τῇ ξηρότητι θερμότης μετρία· ἐπὶ ταύτης τὴν πρώτην ἀγωγὴν φυλάξαι, ὡς μέλιτος μὲν μηδ' ὅλως γεύεσθαι, τὸν δ' οἶνον ἡκιστα παλαιὸν προσφέρεσθαι. χλιαρὰ δὲ τὰ ἐδέσματα καὶ γαλακτώδη προσοίσομεν καὶ τὴν κοιλίαν ἐπαλείψομεν ὀμφακίνῳ τε καὶ μηλίνῳ.

5 53 23 ψύχειν δὲ τούτους ἀγωνιστικώτερον οὐκ ἀκίνδυνον πυρεκτικῆς πῶς οὕσης τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ὅταν πλεονάζῃ τὸ θερμόν.

- 5 53 24 ὑποκείσθω δὴ πάλιν ἐπικρατεῖν μὲν ἢ θερμὴ δυσκρασία, μεμῖχθαι δ' αὐτῇ τὴν ὑγρότητα· τὴν τοιαύτην δυσκρασίαν ὕδατος ψυχροῦ πόσει ἀδεέστερον θεραπεύσομεν.
- 5 53 25 ἐπιτήδειος δὲ καὶ ἡ τῶν στυφόντων ἐδεσμάτων χρήσις· ἔστω δὲ καὶ ταῦτα χωρὶς τοῦ θερμαίνειν αὐστηρά.
- 5 53 26 τῆς δ' ὑγρᾶς δυσκρασίας μόνης συνισταμένης τὰ ξηραίνοντα τῶν ἐδεσμάτων ἄνευ τοῦ θερμαίνειν ἢ ψύχειν ἰσχυρῶς βοηθεῖ, καὶ πρὸς τούτοις ἔνδεια τῶν συνήθων ποτῶν.
- 5 53 27 τῆς δὲ μετὰ ψύξεως ὑγρᾶς δυσκρασίας ἄριστα ἰάματα τὰ δριμέα σύμπαντα· μιγνύσθω δ' αὐτοῖς καὶ τὰ στύφοντα χωρὶς τοῦ ψύχειν σαφῶς.
- 5 53 28 ἄριστον δ' ἅμα καὶ τούτοις ὀλίγον τὸ πόμα, καὶ τοῦτο τῶν θερμαινόντων ἰσχυρῶς οἴνων.
- 5 53 29 τῶν μὲν οὖν ἐπὶ ταῖς ποιότησι δυσκρασιῶν τοιαῦταί τινές εἰσιν ἰάσεις· ἐπεὶ δὲ πολλάκις καὶ περιεχόμενον ὑγρὸν ἐν τῷ κύτει τῆς γαστρὸς ἢ ἀναποθὲν ὑπὸ τῶν χιτῶνων αὐτῆς τὰς δυσκρασίας ἐργάζεται, καλῶς ἂν ἔχοι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν.
- 5 53 30 ἡ μὲν οὖν προτέρα διάθεσις εἰ μὲν ἄπαξ συσταίῃ, δι' ἐμέτων καθαρθεῖσα καθίσταται ῥαδίως· εἰ δ' αὖθις ἐξ ἐτέρου τινὸς ἢ ἐτέρων ἐπιρρέει μορίων, ἀκριβοῦς δεῖται διαγνώσεως, ἢ θεραπεία δ' αὐτοῖς ἐπακολουθήσει· τὴν μὲν γὰρ σύμπασαν θεραπείαν τῷ πεπονθότι χρή προσάγειν, προνοεῖσθαι δὲ τῶν δεχομένων τοσοῦτον μόνον, ὥς μὴ ῥαδίως δέχοιτο τὰ ἐπιρρέοντα· γένοιτο δ' ἂν τοῦτο διὰ τε τῶν στυφόντων καὶ διὰ τῶν εἰς εὐεξίαν ἀγόντων τὸ πᾶν σῶμα. ^[5]
- 5 53 31 τὰς δ' ἐν χιτῶνι τῆς γαστρὸς κακοχυμίας διὰ τῶν καθαιρόντων μετρίως, οἷόν ἐστιν ἀλόη καὶ τὸ δι' αὐτῆς σκευαζόμενον φάρμακον ἢ πικρά.
- 5 53 32 γλίσχρου δ' ἅμα φλέγματος ἐμπεπλασμένου τῇ γαστρί, δοτέον αὐτοῖς πρότερον ὅσα τέμνει τοῦτο, κᾄπειτα οὕτως καθαρτέον.
- 5 53 33, 34 εἰ δ' ἐπιτηδείως ἔχοι, διὰ ῥαφανίδων ἐμείτω. εἰ δὲ μήτε γλίσχρος μήτε παχὺς εἴη ὁ χυμός, ἀρκεῖ καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ χυλοῦ τῆς πτισάνης ἔμετος καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ μελικράτου· πίνειν δὲ καὶ ἀψινθίου χυλὸν ἐν μελικράτῳ.
- 5 53 35 ἀνὰ λόγον δὲ χρή καὶ τὰς ἐν τοῖς ἄλλοις μέρεσι γινομένης δυσκρασίας ἰᾶσθαι, τὰς ἐπιτηδείους ἐκροὰς εὐρίσκοντα τοῖς ὑγροῖς· εἰ δὲ μήτε κοιλότητα μήτε ἐκροὴν ἔχοι τὸ μόριον αἰσθητήν, ἀτμοῖς καὶ ἰδρῶσιν ἐκκενῶσαι χρή τοὺς πλεονάζοντας ἰχώρας ἢ χυμοὺς ἐν αὐτῷ, καθάπερ γε κἂν πνεῦμα φουσῶδες ἦ τὸ περιεχόμενον. Ὅτι τὰ κρίσιμα σημεῖα ἐν ἀρχῇ φαινόμενα μοχθηρά. ^[5]
- 6 1 1 Πέψεως μὲν οὐκ ἔστιν ὅτε κακῶς ἐπιφαίνεται σημεῖα, τὰ κρίσιμα δ' ἔστιν ὅτε κακῶς· οὔτε γὰρ ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὔτε ἐν ταῖς ἀναβάσεσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀκμαῖς αὐτὰ φαίνεσθαι χρή. Πῶς ἐνεστῶσαν ἀρίστην κρίσιν διαγινώσκειν χρή.
- 6 2 1 Εἰ μὲν ὅ τε πυρετὸς λύοιτο κρινομένῳ τῷ κάμνοντι καὶ τῶν ἄλλων ἀπαλλάττοιο συμπτωμάτων εὐχρύτερός τε γίνοιτο πρὸς λόγον τῆς κενώσεως εὐσφυκτότερός τε καὶ ἰσχυρότερος ἐν ταῖς ἐπαναστάσεσιν, αὕτη μὲν ἡ ἀρίστη κρίσις ἐστίν· εἰ δέ τι τούτων ἐλλείποι, τοσοῦτον ἀποδεῖ τῆς ἀρίστης ἡλικίᾳ τοῦ λείποντος ἢ δύναμις. Πῶς ἐσομένην κρίσιν προγινώσκειν χρή. ^[5]
- 6 3 1 Εἰ μὲν ἐπιτείνοντο καὶ προλαμβάνοιεν οἱ παροξυσμοὶ καὶ σφοδρότεροι γίνοντο πολλῶ καὶ διὰ τρίτης ἀπαντῶεν, ἐν τάχει τὸ νόσημα κριθήσεσθαι δηλοῦσιν· εἰ δ' ἀργῶς κινοῖντο καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν εἰσβάλλοιεν, ἐφ' ἐκάστης τε γίνοντο ἡμέρας, μετὰ πλείονα χρόνον ἔσεσθαι σημαίνουσι τὴν κρίσιν.
- 6 3 2 καὶ τῶν ἐπὶ ῥίγεσι σφοδροῖς πυρεττόντων οὐχ οἷόν τε λύσιν γενέσθαι πρὸ τοῦ πραϋνθῆναι τὸ ῥίγος· τούτου γὰρ μηδὲν ἐνδιδόντος ἀδύνατόν ἐστιν ἤδη τὴν ἀκμὴν ἀπειληφέναι τὸ νόσημα,

καὶ δῆλον ὅτι πολὺ μᾶλλον οὐδὲ τὴν παρακμὴν ἐλπίζειν χρή. Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν οὖρων σημειώσεως.

- 6 4 1 Οὖρον ἄριστόν ἐστι τὸ τοῖς τῶν ὑγαινόντων ὁμοιότατον· τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ ὑπόπυρρον τε ἅμα καὶ ὑπόξανθον.
- 6 4 2 εὐθὺς δὲ τοῦτο καὶ πάχους συμμέτρως ἔχει· οὔσης γὰρ τριττῆς διαφορᾶς τῶν θολερῶν οὖρων (ἢ γὰρ οὐρηθέντα τοιαῦτα καθίσταται μετ' ὀλίγον, ἢ μένει παραπλήσια μέχρι παντός, ἢ καθαρὰ μὲν ἐκκρίνεται, μετὰ ταῦτα δ' ἀναθολοῦται), μοχθηρὸν μὲν τὸ τρίτον εἰρημένον, ἐπιεικὲς δὲ τὸ πρῶτον, ἐν μέσῳ δ' ἀμφοῖν ἐστὶ τὸ δεύτερον. ^[5]
- 6 4 3 τὸ δ' ἐσχάτως ἄπεπτον, ὅπερ ἐστὶ τὸ ὑδατώδες ἀκριβῶς, οἷον ἀπεγνωσμένης πέψεως σύμπτωμα τοῦ φλεβώδους γένους ὑπάρχει· ὅταν δὲ καὶ ταχέως διεξέρχεται, ὁ καλούμενος διαβήτης γίνεται.
- 6 4 4 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀπέπτων οὖρων τὸ χεῖριστόν ἐστιν, ἐφεξῆς δ' αὐτῷ τὸ λευκὸν οὕτως καὶ λεπτὸν οἷον περ τὸ ὕδωρ· τούτῳ δ' ἐγγύς ἐστιν ἕτερον οὖρον ἐν πολλαῖς νόσοις φαινόμενον ὡς οἴνου δοκεῖν ἱκανῶς λεπτοῦ <καὶ λευκοῦ> ἔχειν τὴν χροάν· τὸ δ' ὑπωχρον ἐφεξῆς ἐστὶ τούτῳ, τὸ δ' ὠχρόν, εἴη μὲν ἂν ἤδη τοῦτο καὶ ὑπόπυρρον, πέπεπται δ' ἤδη τῆς χροᾶς ἕνεκα· χρή δ' αὐτὸ καὶ τῷ πάχει τοσοῦτον ἀποκεχωρηκέναι τοῦ ὑδατώδους, εἰ μέλλοι πεπεφθαι καλῶς, ὅσον καὶ τῷ χρώματι. ^[5]
- 6 4 5 εἰ δὲ τὴν κατὰ φύσιν χροάν ἀκριβῶς φυλάττον ὑπόστασιν λευκὴν καὶ λεῖαν καὶ ὁμαλὴν καὶ πολλὴν ποιοῖτο, πέψεως μὲν ἂν εἴη ἀκριβοῦς γνωρίσματα, πλείονα δὲ τὸν ὠμὸν χυμὸν ἐκκαθαίρεσθαι δηλοῖ.
- 6 4 6 καὶν παχύτερον δ' ἢ μετρίως καὶ ἔχη τινὰ ὑπόστασιν, οὐ πάντως ἤδη πέπεπται· εἰ γὰρ ἦτοι κριμνώδεις ἢ πεταλώδεις ἢ πιτυρώδεις ἢ μελαίνας ἢ πελιδνάς ἢ χλωράς ἢ δυσώδεις ὑποστάσεις ἔχῃ, πρὸς τῷ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἄπεπτον εἶναι καὶ ἄλλως ὀλέθριον ὑπάρχει.
- 6 4 7 τὰ δ' εὐχροά τε ἅμα καὶ ἦτοι τὰς ὑποστάσεις λευκάς καὶ λεῖας καὶ ὁμαλὰς ἢ νεφέλας τινὰς ὁμοίας ἢ ἐναιωρήματα ποιούμενα πάντων ἐστὶν οὖρων τὰ χρηστότατα, καὶ μάλιστα μὲν ὧν ἡ ὑπόστασις εἴη τοιαύτη, δεύτερα δ' ὧν ἂν ἐναιώρημα, τρίτα δ' ὧν αἱ νεφέλαι. καὶ ἀπλῶς <τὰ> τοῖς οὖροις ἐμφερόμενα χρηστῶς ὅσῳ περ ἂν ὑφίζη κάτω, τοσοῦτω βελτίῳ γίνεται.
- 6 5 1 Περὶ πτυσμάτων. Ὅσα μὲν ὑπόξανθὰ τέ ἐστι καὶ ὑπόπυρρα <καὶ ὑπωχρα> καὶ ὑπαφρα καὶ λεπτά, μόνης ἀπεψίας ὑπάρχει γνωρίσματα, κακὸν δ' οὐδὲν ἐπίσημον ἐνδείκνυται· τὰ δ' ἀκράτως ξανθὰ καὶ πυρρὰ καὶ ἀφρώδη καὶ χλωρὰ καὶ γλίσχρα καὶ στρογγύλα, καὶ τούτων ἔτι μᾶλλον τὰ μέλανα μοχθηρά· πλὴν γὰρ τοῦ αἵματος ὅστις ἂν τῶν ἄλλων χυμῶν ἄκρατος ᾖ, μοχθηρὰν ἐνδείκνυται τὴν διάθεσιν, ἐπὶ θερμότητι φλογώδει τὴν γένεσιν ἔχων. ^[5]
- 6 5 2 τὰ μὲν οὖν αἱματώδη τε καὶ φλεγματώδη πτύσματα μέτρια· τὰ δὲ τῆς ξανθῆς ἢ μελαίνης <χολῆς> χαλεπά.
- 6 5 3 προσεπισκέπτεσθαι δὲ δεῖ καὶ τὸν τῆς ἀναγωγῆς αὐτῶν πρῶτον τρόπον· εἰ γὰρ εὐπετῶς ἀναπτύοιτο, πρόδηλον ὡς τὰ τοιαῦτα μὲν ἐστὶν ἀγαθὰ, τὰ δ' ἐναντία μοχθηρά.
- 6 5 4 τελέας μὲν οὖν ἐστὶ πέψεως γνώρισμα τὸ πτύελον ὅταν ᾖ λεῖόν τε καὶ λευκὸν καὶ ὁμαλὲς καὶ τῇ συστάσει μήτε ὑγρὸν μήτε ὑπέρπαχυ, παντελοῦς δ' ἀπεψίας τὸ μὴδ' ὅλως ἀναπτύομενον.
- 6 5 5 εἰ δὲ πτύοιτο μὲν, ἀλλὰ λεπτὸν ἔτι, πέψεως ἀμυδράς ἐστὶ σημεῖον· εἰ δ' ἀκράτως εἴη πυρρὸν ἢ ξανθόν, οὐκ ἀγαθόν· εἰ δὲ πελιδνὸν καὶ ἰώδες ἢ μέλαν, ὀλεθριώτατον. Περὶ ἐφημέρων πυρετῶν.
- 6 6 1 Τῶν ἐφημέρων πυρετῶν ἴδιον καὶ ἀχώριστον σημεῖόν ἐστιν ἡ τῶν οὖρων πέψις ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερῶν.

- 6 6 2 καὶ τὸ τῆς θερμασίας δ' ἡδὺ τῶν τοιούτων πυρετῶν ἴδιον καὶ ἀχώριστόν ἐστιν.
- 6 6 3 μετὰ δὲ τὴν πρώτην λύσιν τοῦ πυρετοῦ πιστοτέραν ἔξεις τὴν διάγνωσιν· ἢ τε γὰρ τῶν ἀρτηριῶν κίνησις ἐν τῷδε καθάπαξ ὁμοιοῦται τῇ τῶν ὑγιαινόντων, οὐδενὸς τῶν ἄλλων πυρετῶν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐπανιόντος.
- 6 6 4 καὶ ἡ τοῦ κάμνοντος δ' εὐφορία μέγιστον καὶ αὕτῃ σημεῖόν ἐστιν.
- 6 6 5 εὐάλωτοι τοῖς τοιούτοις πυρετοῖς εἰσιν ἐφ' ὧν αἱ ἀπόρροιαι τοῦ σώματος εἰσιν οὐκ ἀτμώδεις, ἀλλὰ καὶ δριμύ τι καὶ οἶον καπνῶδες ἔχουσιν· οὗτοι δ' εἰσὶ θερμοὶ καὶ ξηροὶ τὴν κρᾶσιν καὶ ὅλως πικρόχολοι.
- 6 6 6 τοὺς μὲν οὖν ἐπὶ κόπῳ πυρέξαντας λιπαρῶς τε ἅμα καὶ μαλακῶς ἀνατρίβειν καὶ λούειν, τοὺς δ' ἐπὶ ξηρότητι τρίβειν μὲν ἔλαττον τούτων, λούειν δὲ πλεόν· τοὺς δ' ἐπὶ φροντίσι καὶ λύπαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ θυμοῖς λούειν μὲν μὴ πολλάκις, ἐλαίῳ δὲ πολλῷ χλιαρῷ ἥκιστα μετέχοντι στύψεως ἀνατρίβειν βραχέα καὶ λούειν ὡς ἔθος· τοὺς δ' ἐπ' ἐγκαύσεσιν εὐθέως μὲν ἐξ ἀρχῆς χρή τοῖς ψύχουσιν ἐξιᾶσθαι καὶ λουτροῖς πλείοσιν, ἥκιστα δ' ἐλαίῳ δαψιλεῖ καὶ τρίψει· τὰ δὲ ψύχοντα ῥόδιον ἔστω καὶ ἔλαιον ὁμφάκινον χωρὶς ἁλῶν ἐσκευασμένον· ψύχοντα δ' αὐτὰ σφοδρῶς καταχεῖν δεῖ κατὰ τοῦ βρέγματος καὶ λούειν παρακμάσαντος τοῦ πυρετοῦ. ^[5]
- 6 6 8 εἰ δέ τις ψυχθεὶς πυρέξειε, καὶ τοῦτον λούειν ἐν ταῖς παρακμαῖς· εἰ δ' ἅμα κατάρρῳ πυρέττειν, πρὶν πεφθῆναι λούειν οὐ χρή· τοὺς δ' ἐπ' ἐγκαύσει καὶ τούτων παρόντων λουστέον· τοὺς δ' ἐπὶ ψύξει τοῖς θερμαίνουσι μετρίως διαβρέχειν τὴν κεφαλὴν, οἷόν ἐστι τό τε ἵρινον καὶ τὸ νάρδινον.
- 6 6 9 ἐφ' ὧν δ' ἡ στέγνωσις πυρετὸν ἐργάζεται, τούτοις ἀρμόττει λουτρὰ γλυκέων ὑδάτων εὐκράτων καὶ τρῖψις ἀραιωτικὴ καὶ γυμνάσια καὶ δίαιτα γλυκύχυμος.
- 6 6 10 εἰ δὲ καὶ δι' αἰτίαν γένοιτο πυρετός, τοῦ πρώτου παροξυσμοῦ παρακμάσαντος εἰσάγειν εἰς τὸ βαλανεῖον αὐτοὺς καὶ χλιαρὸν ἔλαιον πλείστον καταχεῖν, ἀνατρίβειν δὲ πρῶτα καὶ τὸ πλείστον τοῦ χρόνου ἐν τῇ θερμῇ δεξαμενῇ διατρίβειν· ἐξελθόντα δὲ καὶ ἀναλαβόντα τὴν δύναμιν εἰσάγειν εἰς τὸ λουτρόν, καὶ μετὰ ταῦτα πίνοντα θερμὸν ὕδωρ διδόναι πτισάνης χυλόν, ἐνίστε δὲ καὶ θριδακίνης καὶ τῶν ἀπαλοσάρκων ἰχθύων ἐν λευκῷ ζωμῷ. ^[5]
- 6 6 11 κοινὸν δὲ πάντων εἶδος ἔστω τῆς διαίτης εὐχυμον, εὐπεπτον, οὐδαμόθεν κατὰ τοὺς πόρους ἰσχύμενον· οἶνον δὲ διδόναι τὸν ὑδατώδη καὶ ὄψει καὶ δυνάμει.
- 6 6 12 δεῖ δὲ κατὰ τὴν πρώτην εἰσβολὴν ἐνίστε τοῦ πρώτου παροξυσμοῦ τούτων τινὰς τρέφειν, ἐφ' ὧν ἡ δυσκρασία τοῦ σώματος ἐπὶ τὸ θερμὸν καὶ ξηρὸν ἐκτρεπομένη πυρετοὺς ἀπάπτει.
- 6 6 13 οἱ δ' ἐπὶ βουβῶσι πυρέξαντες οὐδὲ πυνθάνονται τῶν ἱατρῶν ὅ τι χρή ποιεῖν, ἀλλὰ τοῦ ἔλκου, ἐφ' ᾧ περ, ἂν ὁ βουβὼν γένηται, προνοησάμενοι λούονται κατὰ τὴν παρακμὴν τοῦ γενομένου παροξυσμοῦ. εἴργειν δ' αὐτοὺς οἶνου προσήκει πρὶν τοὺς βουβῶνας λυθῆναι, καὶ λεπτότερον διαιτᾶν.
- 6 7 ^t Γαληνοῦ τῶν ἐπὶ σηπεδόνι πυρετῶν διάγνωσις. Τῶν ἐπὶ σήψει πυρετῶν διάγνωσις τὸ μηδὲν τῶν προκαταρκτικῶν αἰτίων ἡγήσασθαι.
- 6 7 2 καὶ τὸ ἀπὸ ῥίγους δ' ἄρξασθαι τὸν πυρετόν, οὔτε ἐγκαύσεως οὔτε ἐμψύξεως ἰσχυρᾶς προηγησαμένης, ἰδίον ἐστὶ καὶ αὐτὸ τῶν ἐπὶ σηπεδόνι πυρετῶν, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς θλίψεως τῶν σφυγμῶν (οὕτως δ' ὀνομάζουσιν, ὅταν ἀρχομένου τοῦ παροξυσμοῦ μικροὺς ἱκανῶς ἔχῃ καὶ ἀνωμάλους αὐτούς)· ἴδιον γάρ ἐστιν ἐξαιρετόν τοῦτο τῶν τοιούτων πυρετῶν. ^[5]
- 6 7 3 μέγιστον δὲ γνῶρισμα τῶν ἐπὶ σήψει πυρετῶν ἐστὶ καὶ ἡ τῆς θερμασίας ποιότης· καπνώδης γάρ ἐστιν ὡς διαγιγνώσκειν τῇ ἀφῇ.
- 6 7 4 ἰδίον ἐστὶ μάλιστα τῶν τοιούτων πυρετῶν καὶ ἡ τῶν οὖρων ἀπεψία, καὶ ἡ ἀμυδρὰ δὲ πέψις.

- 6 7 5 μέγα δὲ καὶ ἀξιόλογον γνῶρισμα πέψεως ἐν τοῖς πρώτοις οὔροις οὐδέποτε φαίνεται κατὰ τοὺς τοιοῦτους πυρετούς. Ἰασις τῶν ἐπὶ σηπεδόνι πυρετῶν.
- 6 8 1 Τῶν δυνάμεων ἰσχυρῶν ὑπαρχουσῶν τὸν ἐπὶ σηπεδόνι πυρέσσοντα φλεβοτομητέον αὐτίκα χωρὶς ἀπειρίας τῆς κατὰ γαστέρα· τῆς δυνάμεως δ' ἀσθενοῦς ὑπαρχούσης ἢ κωλυούσης τῆς ἡλικίας, οὐ φλεβοτομήσεις.
- 6 8 2 μετὰ δὲ τὴν κένωσιν τοῦ αἵματος ἐκκαθαίρειν χρή τὰ σεσηπότα δι' οὔρων καὶ γαστρὸς καὶ ἰδρώτων· εἰ δ' αὐτόματά ποτε τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς ποιήσαιο, καὶ δι' ἐμέτων· ἄλλως δ' οὐ χρή παρὰ φύσιν ἐρεθίζειν.
- 6 8 3 ἐκλεκτέον δ' ὕλας ὅσαι χωρὶς τοῦ θερμαίνειν καὶ ξηραίνειν ἱκαναὶ τὰς εἰρημένους κενώσεις ἐργάζεσθαι, καθάπερ ὅ τε τῆς πτισάνης χυλὸς καὶ τὸ μελίκρατον ὀξύμελί τε καὶ ἀπόμελι καὶ ἡ τοῦ σελίνου ῥίζα· μὴ διαχωρούσης δὲ τῆς κοιλίας, κλύζειν μελικράτῳ δι' ἐλαίου.
- 6 8 4 τὸ δ' ὅλον σῶμα πρὶν μὲν κενῶσαι μανοῦν οὐ χρή· κενώσαντα δ' ἐγχωρεῖ μανοῦν φαρμάκῳ χλιαρὰν ἔχοντι τὴν θερμασίαν, ὁποῖόν ἐστι τὸ διὰ τοῦ χαμαιμήλου.
- 6 8 5 ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ καὶ οἶνος πινόμενος ὑδατώδης ἀπάσας κινεῖ τὰς ἐκκρίσεις, καὶ λουτρὸν εὐκρατον ἐκ γλυκέος ὕδατος, ἀλλ' ὅταν ἀνθίστηται τὸ μέγεθος τοῦ πυρετοῦ, οὔτε οἶνω χρηστέον οὔτε λουτρῷ οὔτε ἀλείμμασιν ἀραιωτικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐν τούτοις τοῖς πυρετοῖς πινόμενον ἐπιτηδειότατον, εἰ μή τι καὶ τοῦτο κωλύει. ^[5]
- 6 8 6 εἰ μὲν οὖν αἱ δυνάμεις ἰσχυραὶ πᾶσαι τύχοιεν οὔσαι, καὶ ὁ πυρετὸς διακαέστατος, καὶ τὰ τῆς πέψεως ἐναργῆ σημεῖα, τὸ ψυχρὸν διδόναι θαρροῦντα· εἰ δὲ καὶ εὐσαρκος εἴη, καὶ ἡ κατάστασις θερμὴ καὶ ξηρά, κἂν εἰς κολυμβήθραν ἑαυτὸν ἐμβάλλῃ ψυχράν, οὐ βλαβήσεται· μετρίου δ' ὑπάρχοντος τοῦ πυρετοῦ καὶ τῶν δυνάμεων οὐκ ἰσχυρῶν ἅμα τοῖς τῆς πέψεως σημείοις ὠφελεῖ τοὺς τοιοῦτους τὰ βαλανεῖα καὶ ἡ τοῦ οἶνου πόσις, ὅσα τε τῶν ἀλειμμάτων μανωτικά. Τριταίων διάγνωσις. ^[5]
- 6 9 1 Ὁ μὲν τριταῖος πυρετὸς ἔκγονος ὑπάρχων τῆς ξανθῆς χολῆς κινουμένης εὐθὺς κατ' ἀρχὰς ῥίγος οὐκ ἀγεννὲς ἐπιφέρει διαφέρον τοῦ τεταρταϊκοῦ ῥίγους τῷ κεντεῖσθαι δοκεῖν καὶ τιτρώσκεσθαι τὸν χρῶτα· ἐν δὲ τοῖς τεταρταίοις ἡ εἰσβολὴ κατάψυξιν ἔχει σφοδροτέραν· τῶν δ' ἀμφημερινῶν οὐδὲ προηγεῖται ῥίγος, ἀλλὰ περιψύχονται μόνον. ἔστι δ' ἐν τοῖς τριταίοις καὶ τάξις ἀκριβῆς τῶν σφυγμῶν. ^[5]
- 6 9 2,3 ἐπιφέρει δὲ δίψος κατὰ τὰς ἀκμὰς σφοδρὸν ὁ τριταῖος καὶ διακαίει τὸν ἄνθρωπον, καὶ μικρὸν ὕστερον παρακμάζει, καὶ τὸ θερμὸν ὁμαλῶς ἐκτέταται πάντῃ· εἰ δ' ἐπιβάλλοις τὴν χεῖρα, κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐπιβολὴν ἀπαντᾷ θερμασία πολλή καὶ δριμεῖα καὶ οἶον μετ' ἀτμοῦ τινος ἀναφερομένη, νικᾷται δ' ὀλίγον ὕστερον ὑπὸ τῆς χειρός. ^[5]
- 6 9 4 πiónτος δὲ τοῦ κάμνοντος αὐτίκα δὴ μάλα πλῆθος ἄνεισιν ἀτμοῦ θερμοῦ διὰ τοῦ δέρματος ἀγγέλλον ἰδρώτας· ἔμετος δ' ἐπιφαίνεται χολῆς, ἢ γαστήρ που κατέρρηξε, καὶ οὔρουσι χολώδη.
- 6 9 5 ἐπὶ τούτοις εἰς ἀπυρεξίαν παύεται τὸν σύμπαντα χρόνον τοῦ παροξυσμοῦ ὥρων οὐ πλειόνων δυοκαίδεκα ποιησάμενος.
- 6 9 6 τὸν μὲν οὖν ἐντὸς τῶν δυοκαίδεκα ὥρων παυόμενον ἀκριβῆ τριταῖον ὠνομάσαμεν· ὅστις δ' ἂν ἔχῃ πολυχρονιώτερον τούτου τὸν παροξυσμόν, ἐκεῖνον ἀπλοῦν τριταῖον ὠνομάσαμεν· ὅστις δ' ἂν ἐπὶ πλείστον μὲν ἐκτεταμένον τὸν παροξυσμόν, ὀλίγον δὲ τὸ διάλειμμα, τοῦτον αὖ πάλιν ὠνομάσαμεν ἐκτεταμένον τριταῖον. Θεραπεία τριταίου. ^[5]
- 6 10 1 Τὸν ἀκριβῆ τριταῖον, ὡς ἂν ὑπὸ ξανθῆς χολῆς γινόμενον, ὑγραίνειν τε δεῖ καὶ ψύχειν καὶ τὸ μὲν εἰς τὴν γαστέρα συρρέον κενοῦν δι' ἐμέτων τε καὶ κάτω, καὶ τοῖς οὔροις δὲ καὶ τοῖς ἰδρώσι ποδηγεῖν. τὴν μὲν οὖν γαστέρα μαλακοῖς κλύσμασι κινεῖν· τὰ δ' οὔρα προτρέπειν σελίνου τε καὶ

- ἀνήθου τοῖς πόμασιν ἐναποβρέχοντα, καὶ ἦν σοι σημεῖα πέψεως φαίνηται, θαρρῶν ἤδη καὶ τοῦ ἀψινθίου διδόναι· λουτρὰ δὲ δι' ὕδατος θερμοῦ ποτίμου, καὶ μήτε νίτρου μήτε ἁλῶν μήτε νάπυος ἐν τοῖς λουτροῖς προσπάττειν, ἀλλ' ὅτι μάλιστα θερμὸν ἔλαιον περιχέας ἐμβιβάζειν. ^[5]
- 6 10 3 τοὺς δὲ φιλολούτρος οὐδ' εἰ δις λούοις, ἀμαρτάνοις ἄν· εἰ δὲ καὶ πέψεως σημεῖα τῆς νόσου φαίνοιτο, κἂν εἰ πλεονάκις λούοις, οὐκ ἂν ἀμάρτοις.
- 6 10 4 οἴνου δέ, πρὶν μὲν πέττεσθαι τὸ νόσημα, παντάπασιν εἴργειν, ἀρξαμένου δὲ πέττεσθαι λεπτὸν καὶ ὕδαρῇ καὶ ὀλίγον τὴν γε πρώτην διδόναι· σιτία δ' ὅσα ὑγραίνει καὶ ψύχει χρήσιμα.
- 6 10 5 ἀπέχειν δὲ μέλιτος καὶ νάπυος καὶ ταρίχου καὶ τῶν δριμέων πάντων καὶ οἴνων τῶν φύσει θερμῶν. Θεραπεία νόθων τριταίων.
- 6 11 1 Λούειν ἐπὶ τῶν νόθων τριταίων οὐκ ἀγαθὸν κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ἡνίκα ἂν ἤδη φαίνηται τὰ σημεῖα τῆς πέψεως, οὐδὲ καθ' ἡμέραν τρέφειν, ἀλλ' ἀρκεῖ παρὰ μίαν.
- 6 11 2 ἡσυχία δὲ καὶ θάλψις τῶν καθ' ὑποχόνδριον αὐτοῖς συμφέρει καὶ ροφήματα εὐπεπτότατα καὶ κλύσματα τῆς κάτω γαστρὸς μὴ πάνυ μαλακά, καὶ εἰ αἵματος ἀφαιρέσεως χρεῖα, μηδὲ τοῦτο παραλιπεῖν.
- 6 11 3 ἡ δ' ὅλη τῆς διαίτης κατάστασις οὐ ψύχουσα καὶ ὑγραίνουσα τὸ σύμπαν, ἀλλὰ τι καὶ τοῦ γε τμητικωτέρου τρόπου προσεπιλαμβανέσθω.
- 6 11 4 μάλιστα δ' ἂν ἀρμόσειεν αὐτοῖς ὁ τῆς πτισάνης χυλὸς ἐμβαλλομένου πεπέρεως ἢ ὑσσώπου ἢ ὀριγάνου καὶ στάχυος νάρδου.
- 6 11 5 καὶ μελικράτῳ δὲ πεπέρεως ἐμβάλλων καὶ συνέψων δίδου πίνειν, καὶ τὰ ἄλλα δ' ὅσα οὖρησιν κινεῖ πλὴν τῶν σφοδρῶς θερμαινόντων τε καὶ ξηραίνόντων· μάλιστα δὲ τοῦ ἀψινθίου διδόναι μετὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν.
- 6 11 7 καὶ μὲν δὴ καὶ ὀξύμελι πολλοὺς ὥνησε πινόμενον καὶ τι τῶν ἐπιεικῶν ὑπηλάτων· ὁ δ' ἐπὶ τοῖς σιτίοις ἔμετος τοῖς ἐν τούτῳ τῷ πυρετῷ χρονίζουσι χρησιμώτατος. Τεταρταίων διάγνωσις.
- 6 12 1 Ὁ τεταρταῖος τὴν εἰσβολὴν ποιεῖται μετὰ πολλῆς καταψύξεως ἅτε <ἐκ> ψυχροῦ χυμοῦ, τῆς μελαίνης χολῆς, τὴν γένεσιν ἔχων, ἀλλὰ καὶ τὸ θερμὸν καὶ διακαές οὐκ ἔχει τοῦ πυρετοῦ καθάπερ ὁ τριταῖος· ἀλλ' οὐδὲ χολῆς ἔμετος παρακολουθεῖ.
- 6 12 2,3 ἐπὶ τούτοις εἰ λευκὰ καὶ λεπτὰ καὶ ὕδατώδη <τὰ> οὖρα τυγχάνοι, τεταρταῖος ἂν εἴη ὁ πυρετός.
- 6 12 4 ἐξαίρετον δ' ἂν εἴη τεταρταίου γνῶρισμα μέγας καὶ ἀραιὸς σφυγμός. Θεραπεία τεταρταίου.
- 6 13 1 Τοὺς τεταρταῖον νοσοῦντας πράως ἄγειν, μήτε φάρμακον μηδὲν ἰσχυρὸν προσάγοντας μήτε κένωσιν, εἰ μὴ τι ἄρα φαίνοιτο πλεονάζον αἷμα, ἡνίκα χρή φλεβοτομεῖν· δίαιταν δ' ἄφυσον καὶ χρηστὴν προσάγειν καὶ μαλάττειν τὴν γαστέρα διὰ τῶν συνήθων· εἰ δὲ μηδὲν ἀνύει ταῦτα, κλύσμασι χρῆσθαι, κατ' ἀρχάς μὲν μαλακοῖς, ὕστερον δὲ καὶ δριμυτέροις χοιρείων δὲ κρεῶν εἴργειν αὐτοὺς καὶ πάντων ὅσα γλίσχρα καὶ βραδύπορα καὶ τῶν ψυχόντων καὶ ὑγραίνόντων ἐδεσμάτων ἀπάντων· οἶνῳ δὲ χρῆσθαι λεπτῷ καὶ λευκῷ καὶ συμμέτρως θερμῷ· ταρίχει δὲ καὶ νάπυϊ χρῆσθαι καὶ δι' ἡμερῶν τινῶν τοῦ διὰ τριῶν πεπέρεων λαμβάνειν ἢ τοῦ Διοσπολιτικοῦ φαρμάκου. ^[5]
- 6 13 2 καὶ εἰ πεπέρεως δὲ μόνου σὺν ὕδατι λαμβάνοιεν καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ὀρθῶς ἂν ποιοῖεν.
- 6 13 3 εἰ δ' ἐν ἀκμῇ τοῦ νοσήματος ὁ κάμνων εἴη, τότε χρή διαιτῶν μὲν λεπτότερον, εὐθὺς δὲ καὶ ἡσυχάζειν κελεύειν ἐς μακρὸν καὶ τῶν σπλάγχνων προνοεῖν διὰ τῶν μαλαττόντων καὶ χαλῶντων· ἐφεξῆς δὲ τοῖς οὐρητικοῖς φαρμάκοις χρῆσθαι, καὶ εἰ τὰ τῆς πέψεως φαίνοιτο σημεῖα, καθαίρειν τηνικαῦτα τοῖς τοὺς μελαγχολικοὺς χυμοὺς κενοῦσιν, οὐχ ἅπαξ μόνον, ἀλλὰ καὶ πλεονάκις· μετὰ δὲ σφοδρὰν κάθαρσιν καὶ τοῦ δι' ἐχιδνῶν φαρμάκου διδόναι καὶ τῶν

ἄλλων ὅσα πρὸς τοὺς τοιοῦτους ἐπαινέται πυρετούς, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν ἀπάντων δοκιμώτατον ὅπου Κυρηναϊκοῦ λαμβάνειν. Ἀμφημερινοῦ διάγνωσις. ^[10]

6 14 1 Ὁ δ' ἀμφημερινὸς οὐδαμῶς μετὰ ῥίγους εἰσβάλλει κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν εὐθύς, ἀλλὰ καὶ προήκοντος τοῦ χρόνου περίψυξις μᾶλλον ἢ ῥίγος γίνεται· δυσεκθέρμαντος δ' ἐστὶ καὶ πολυχρόνιον ἔχει τὴν ἀνάβασιν, οὐ μὴν οὐδὲ διακαίει τοὺς κάμνοντας οὐδὲ πολὺ καὶ πυκνὸν ἀναπνεῖν ἀναγκάζει οὐδ' ἐκφυσᾷν ἢ πίνειν ψυχρόν.

6 14 2 γίνονται δὲ καὶ φλεγματώδεις ἔμετοι.

6 14 3 καὶ ὅσα διὰ γαστρός ἐκκενοῦται, ψυχρότερα καὶ ὠμότερα καὶ ὕδατωδέστερα ἐν τούτοις τοῖς πυρετοῖς εὐρήσεις.

6 14 4 καὶ ἰδροῦσιν ἥκιστα περὶ τὰς πρώτας ἡμέρας.

6 14 5 οὐδ' εἰς ἀπυρεξίαν ἔρχονται, καὶ ὠχρόλευκος δὲ τούτοις ἢ χροᾶ· τὰ δ' οὖρα λεπτὰ καὶ λευκὰ ἢ παχέα καὶ θολερὰ ἢ ἐρυθρά. Θεραπεία ἀμφημερινῶν.

6 15 1 Θεραπεύοντες δ' ἀμφημερινὸν ὀξυμέλιτι τε χρώμεθα τὰς πρώτας ἡμέρας καὶ τοῖς οὖρα προτρέπειν καλῶς δυναμένοις.

6 15 2 καὶ τὸ σύμπαν σοι τῆς διαίτης εἶδος τμητικὸν ἔστω.

6 15 3 περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν χρὴ προνοεῖσθαι τῆς γαστρός, μάλιστα δὲ τοῦ στόματος αὐτῆς, κἄπειτα καὶ ἐμεῖν ἀπὸ ραφανίδων καὶ σιτίων κελεύειν καὶ τοῖς φλέγμα κενοῦσιν ὑψηλάτοις χρῆσθαι. Περὶ συνεχῶν πυρετῶν.

6 16 1 Οἱ συνεχεῖς ὁμογενεῖς πυρετοὶ καλοῦνται ἐκάστω τῶν διαλειπόντων, τριταίῳ μὲν ἀκριβεῖ ὁ ἀκριβὴς καῦσος, ἀμφημερινῷ δ' ὁ καθ' ἐκάστην ἡμέραν παροξυνόμενος, εἰς ἀπυρεξίαν δὲ μὴ παυόμενος, οὕτω δὲ καὶ τεταρταίῳ ὁ διὰ τετάρτης· ὃ τε γὰρ ἀκριβὴς καῦσος ἅλλα πάντα φυλάττων ἀκριβοῦς τριταίου γνωρίσματα μόνῳ τῷ μὴ μετὰ ῥίγους εἰσβάλλειν μήτε εἰς ἀπυρεξίαν παύεσθαι διενήνοχεν, ὃ τε καθ' ἐκάστην ἡμέραν παροξυνόμενος ὁμοίως πάντα ἔχει τὰ γνωρίσματα τοῖς ἀκριβέσιν ἀμφημερινοῖς, τῷ μὴ παύεσθαι δ' εἰς ἀπυρεξίαν διαφέρει τοῦ ὁμογενοῦς ἀμφημερινοῦ [ὁμογενὴς ἐστὶν αὐτοῖς]. ^[5]

6 16 2 κατὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ διὰ τετάρτης μὲν παροξυνόμενος, εἰς ἀπυρεξίαν δὲ μὴ παυόμενος ὁμογενὴς ἐστὶ τῷ τεταρταίῳ.

6 16 3 συνεχὴς μὲν οὖν ἐστὶ πυρετὸς ὁ εἰς ἀπυρεξίαν πρὶν τελέως λυθῆναι μὴ παυόμενος· ὅταν δὲ μηδὲ παρακμὴ τις φαίνεται, τοῦ γένους μὲν ἐστὶ καὶ οὗτος τῶν καυσωδῶν, ὁξύτητι δ' αὐτῶν διενήνοχεν. Θεραπεία συνεχῶν πυρετῶν.

6 17 1 Τῶν συνεχῶν πυρετῶν ἱσὶς ἐστὶ φλεβοτομία ἄχρι λειποθυμίας· μὴ φλεβοτομηθέντες δ' οἱ τοιοῦτω πυρετῷ πυρέττοντες εἰς ἔσχατον ἤκουσι κίνδυνον.

6 17 2 εἰ δὲ διὰ τι κωλυθεῖν κενῶσαι διὰ φλεβοτόμου, τοῖς ἄλλοις δεῖ χρῆσθαι βοηθήμασι τοῖς ἐκφράττουσι καὶ τὸ πλῆθος κενοῦσι καὶ πραῦνουσι τὸ ζέον τῶν πυρετῶν.

6 17 3 ὅταν δὲ ποτε ἐπ' αὐτῶν ἴδῃς τὰ τῆς πέψεως τῶν χυμῶν σημεῖα, καὶ μήτε κυρίῳ μορίῳ φλεγμονώδης ὄγκος ἢ οἰδηματώδης σκιρρώδης εἴη, μήτε τι μόριον ψυχρόν ὥς εἰς αὐτὸ κατασκήψαι τὴν βλάβην, θαρρῶν διδόναι τὸ ψυχρόν, καὶ μάλιστα εἰ ψυχροπότης ὁ κάμνων εἴη. Καύσων διάγνωσις. ^[5]

6 18 1 Τοῖς καύσοις παρακολουθεῖ συμπτώματα γλῶσσα μὲν ξηρὰ καὶ τραχεῖα καὶ μέλαινα, δῆξις δὲ τῆς γαστρός καὶ ὑποχωρήματα ὠχρὰ καὶ δίψα σφοδρὰ καὶ ἀγρυπνία, ποτὲ δὲ καὶ παραφροσύνη. Καύσων θεραπεία.

6 19 1

- Τῶν δύο τούτων ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐπὶ τῶν καύσων τὸ ἕτερον γενέσθαι, εἰ μέλλοι λυθήσεσθαι τελέως, ἢ ἐκκριθῆναι τοὺς χολώδεις χυμοὺς ἢ σβεσθῆναι.
- 6 19 2 ἐκκρίνονται μὲν οὖν ἢ δι' ἰδρώτων ἢ δι' ἐμέτων ἢ διὰ τῆς κάτω γαστροῦ. σβέννυνται δὲ διὰ ψυχροῦ πόσεως, ἢ διαπαντὸς ἐθεραπεύσαμεν ἡμεῖς τοὺς καύσους.
- 6 19 3 διαιτᾶν δὲ τοὺς καυσουμένους οὔτε ἐφ' ὕδατος μόνου προσῆκεν οὔτε ἐπὶ μελικράτου μόνου, ἀλλ' ὕδαρὲς μελίκρατον ἐφθὸν διδόναι· δεῖ γὰρ τοὺς οὕτω νοσοῦντας ἐπὶ μόνων τῶν πομάτων διαιτᾶσθαι.
- 6 19 4 λουτρὸν δὲ τοῖς καυσωδῶς νοσοῦσιν ἐκείνοις ἀρμόσει μόνοις ὅσοι χωρὶς ὄγκου φλεγμονώδους ἢ ἐρυσιπελατώδους· ἐὰν δὲ καὶ πέψεως ἔχῃσι γνωρίσματα, πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ἀρμόσει, τοῖς δὲ δι' ἀλυκὸν χυμὸν καυσωδῶς νοσοῦσιν οὐχ ἀρμόσει.
- 6 19 5 τούτους δὲ καὶ χυλῷ πτισάνης τρέφειν προσήκει. Ἐπ' ἐρυσιπελατώδει διαθέσει πυρετοῦ θεραπεία.
- 6 20 1 Ἐν πυρετοῖς ἐπ' ἐρυσιπελατώδει διαθέσει συνισταμένοις ἀπέχεσθαι μὲν χρή βαλανείου τὸ σύμπαν· ὕδατι δὲ ψυχρῷ κατὰ μὲν τὴν ἀκμὴν τοῦ νοσήματος χρηστὸν ἀγωνιστικῷ, τουτέστι ψυχροτάτῳ· ἐν ἀρχῇ δ' οὐ χρηστὸν, ἀλλ' ἔξωθεν ἐπιτιθέναι χρή τὰ ψύχοντα, καὶ εἰ μηδὲν ἀνύει, καὶ εἴσω τοῦ σώματος ἀναγκάζειν λαμβάνειν.
- 6 20 2 μάλιστα δ' αὐτῶν ἀρμόττουσιν αἱ ὑγραὶ θριδακίνας.
- 6 20 3 ἔξωθεν δὲ καὶ αὐτὸς μὲν ὁ τῆς θριδακίνης χυλὸς ἐπιτήδειος, ἀλλὰ καὶ ἀειζῶου, ὅσα τε ἄλλα ψύχοντα. κάλλιστον δ' ὃ μάλιστα χρώμεθα· τὸ γὰρ ὑγρὸν ἐκθλίψαντες τῶν ψυχόντων τινὸς ἐμβάλλομεν ὅλμῳ μετ' ἀνδράχνης, εἴτα κόψαντες ἐκπιέζομεν, ἐνστήσαντες δὲ τὸ ἀγγεῖον ὕδατι ψυχρῷ μίγνυμεν ἐπὶ τῆς χρήσεως ὀλίγον ἀλφίτου λεπτοῦ καὶ ἀναδεύσαντες ὀθόνιον δίπτυχον ἐπιτείνομεν ἔξωθεν αὐτὸ κατὰ τῶν ὑποχονδρίων, οὐκ ἔωντες χρονίζειν, ἀλλ' ἕτερον ψυχρὸν ἐπιτιθέντες. ^[5]
- 6 20 5 μίγνυμεν δ' ἐνίοτε ἔλαιον ὁμφάκινον ἢ ρόδινον. Περὶ τῶν ἐκτικῶν πυρετῶν.
- 6 21 1 Ὁ ἐκτικὸς πυρετὸς οὐκ ἐν τοῖς ὑγροῖς καὶ τῷ πνεύματι συνίσταται μόνῳ, ἀλλ' ἤδη καὶ τοῖς στερεοῖς.
- 6 21 2 ἀνώδυνος δ' ἐστί, καὶ νομίζουσιν οἱ πυρέττοντες μηδὲ πυρέττειν ὅλως· οὐδὲ γὰρ αἰσθάνονται τῆς θερμασίας, ἀπάντων αὐτοῖς ὁμοίως ἐκτεθερμασμένων τῶν μορίων.
- 6 21 3 διττὸν δ' ἐστὶν εἶδος τῶν ἐκτικῶν πυρετῶν· οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ καυσώδεσι πυρετοῖς ὡς τὰ πολλὰ γίνονται, ἥτοι μηχανθεῖσιν εἰς τοσοῦτον ὡς ἐκδαπανῆσαι τῷ χρόνῳ τὴν ἱκμάδα τοῦ τῆς καρδίας σώματος, ἢ καὶ μενούσης ἔτι συχνῆς· οἱ δ' ἔτι μενούσης τῆς ὑγρότητος γινόμενοι τὸ σῶμα τῆς καρδίας καταλαμβάνοντες ἐντεῦθεν ἀνάπτονται.
- 6 21 5 ἡ μὲν δὴ μία γένεσις αὐτῶν εἴρηται· κατάλοιπος δ' ἐστίν, ὅταν ἐξ ἀρχῆς εὐθέως εἰσβάλλῃσι τὴν πρώτην γένεσιν ὁμοίαν ποιησάμενοι τοῖς ἐφημέροις ἐπὶ λύπῃ καὶ θυμῷ καὶ κόπῳ πλείονι μετ' ἐγκαύσεως ἅμα γενομένῳ. τούτους μὲν οὐ χαλεπὸν ἐστὶν ἰάσασθαι· τοὺς δ' ἐξ αὐτῶν εἰς μαρασμὸν ἀφικνουμένους οὐ δυνατόν ἰάσασθαι.
- 6 21 7 ὁ μὲν δὴ συνεμπίπτων τῷ μαρασμῷ πυρετὸς ἐκτικὸς ἐτοιμότητός ἐστι γνωσθῆναι· ὀφθαλμοῦς τε γὰρ κοίλους ἀμέτρως θεάσῃ καὶ λήμας κατ' αὐτοὺς ἐμφερομένας ξηρὰς καὶ τινα αὐχμώδη διάθεσιν.
- 6 21 8 ἀπόλωλε δὲ καὶ τῆς χροᾶς αὐτῶν τὸ ζωτικὸν ἄνθος, καὶ τὸ μέτωπον ξηρὸν καὶ περιτεταμένον.
- 6 21 9 καὶ μέντοι καὶ μύουσιν ὡς τὰ πολλὰ καθάπερ ὑπνώττοντες· ἔστι δ' οὐχ ὕπνος τὸ πάθος, ἀλλ' ἐργηγόρσεως ἀδυναμία.

- καὶ κρόταφοι συμπεπτωκότες εἰσὶν· καὶ τί γὰρ ἄλλο ἢ ὅσα καὶ δέρμα μόνον εἰσὶν; καὶ εἰ
γυμνῶσας ἐπισκέπτοιο τὰ κατὰ τὴν γαστέρα, δόξει σοι μήτε τῶν ἐντέρων μήτε τῶν σπλάγχνων
μηδὲν ἀποσώζεσθαι, καὶ τὸ ὑποχόνδριον δ' ἀνεσπάζσθαι σφοδρῶς.
- 6 21 12,13 καὶ τὸ δέρμα δ' αὐτοῖς ἐσχάτως καρφαλέον ἐστίν. ὁ σφυγμὸς ἰσχνὸς καὶ σκληρὸς καὶ πυκνός, ἡ
δὲ θερμασία κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐπιβολὴν ἀμαυρά, μετ' ὀλίγον δὲ τό τε δριμὺ καὶ
διαβρωτικὸν ἐνδείκνυται.
- 6 21 14 μέχρι μὲν οὖν τοῦ σώζεσθαι τι τῆς ὑγρασίας ἐκτικὸς μόνον ὁ πυρετὸς ἐστίν· ὅταν δ' εἰς
κίνδυνον ἦκη τοῦ μηκέτι εἶναι τῆς τοιαύτης ὑγρότητος μηδὲν, ἀκριβὴς ἤδη μαρασμὸς
συνίσταται. Ἐκτικῶν πυρετῶν θεραπεία.
- 6 22 1 Οἱ ἐκτικῶ πυρετῶ νοσοῦντες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τρέφεσθαι δεόνται διὰ τὸ δακνῶδες τῶν χυμῶν·
μέγιστον δ' ἴαμα ἡ ὑγραίνουσα δίαιτα. χρὴ οὖν ὅτι μάλιστα διὰ τε πτισάνης χυλοῦ καὶ χόνδρου
ρόφημάτων θρέψαντα καὶ ἄρτου τι προσεπιδιδόντα θεραπεῦσαι πόσει ψυχροῦ τὸν κάμνοντα
μεμετρημένως, οὐκ ἀγωνιστικῶς, ὅταν μήτε φλεγμονὴ τις αὐτῷ συνῇ μήτε σῆψις χυμῶν.
- 6 22 3 καὶ εἰ μεγάλην ἔσσεσθαι στοχάζοιο βλάβην, ἐπέχειν μὲν δεῖ τὴν δόσιν τοῦ ψυχροῦ, τοῖς δ'
ἔξωθεν ἐπιτιθεμένοις ψυκτηρίοις ἰάμασι χρῆσθαι.
- 6 22 4 καὶ βαλανεῖα δὲ τοῖς οὕτω κάμνουσιν ἐπιτήδεια κατὰ πάντα καιρὸν. Περὶ ἡμιτριταίων.
- 6 23 1 Τοῦ μὲν τριταίου μετὰ ῥίγους εἰσβάλλοντος, τοῦ δ' ἀμφημερινοῦ χωρὶς ῥίγους, ὁ μικτὸς ἐξ
ἀμφοῖν φρίκην ἐπιφέρει, ῥίγους μὲν ἔλαττον τι πρᾶγμα, μεῖζον δὲ περιψύξεως, ὅπερ
κεραννυμένων γίνεται τῶν ἄκρων.
- 6 23 2 οὐκοῦν οὐδ' ἄπο τρόπου τοῦνομα τῷ τοιούτῳ πυρετῷ τὸν ἡμιτριταῖον ἐπέθεντο.
- 6 23 3 διττὸς δ' ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῶν, ἥτοι συνελθόντων εἰς ἓνα καιρὸν τῶν δύο
παροξυσμῶν, ἡ εὐθέως ἐξ ἀρχῆς ἀνακεκραμένων ἀλλήλοις ἀμφοτέρων.
- 6 23 4 ὅταν μὲν οὖν ὁ τριταῖος ἐπικρατῇ, φρικωδέστερος ὁ πυρετὸς γίνεται καὶ τι καὶ ῥίγους
προσλαμβάνει κατὰ τὴν ἐπισημασίαν· εὐθὺς δ' ὁ τοιοῦτος θερμότερός ἐστι καὶ καυσωδέστερος
καὶ τινα χολῆς ἔμετον ἢ διαχώρησιν ἢ ἰκμάδα φέρει.
- 6 23 5 θατέρου δὲ τοῦ φλεγματώδους πλεονεκτοῦντος, ἐπικρατοῦσι μὲν αἱ ψύξεις τῶν ἄκρων, ὀλίγαι
δ' εἰσὶν αἱ φρίκαι· οὐ μὴν οὐδὲ διψώδεις εἰσὶν οὐδὲ καυσώδεις.
- 6 23 6 ἐπειδὴν δ' ἴσοι κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχωσιν ὁ τε τριταῖος διαλείπων καὶ ὁ ἀμφημερινὸς
συνεχής, ἡ μὲν εἰσβολὴ τοῦ παροξυσμοῦ μετὰ φρίκης γίνεται.
- 6 23 7 καὶ ἡνίκα μὲν ἂν ὁ ἐκ τοῦ φλεγματώδους ἐπικρατήσῃ, συστολαὶ γίνονται καὶ φρίκαι· εἰ δ' ὁ
θερμότερος ἐπικρατήσῃ, ἀθρόως ἐκθερμαίνονται.
- 6 23 8 τοιοῦτος μὲν τίς ἐστίν ὁ ἀκριβὴς ἡμιτριταῖος ἐξ ἰσοσθενοῦς κράσεως δυοῖν πυρετοῖν γινόμενος,
τριταίου διαλείποντος καὶ ἀμφημερινοῦ συνεχοῦς· ὁ δ' οὐκ ἀκριβὴς ἥτοι τὸν χολώδη χυμὸν
πλείονα κέκτηται ἢ τὸν φλεγματώδη. Περὶ τῶν πανδήμων νοσημάτων.
- 6 24 1 Πανδήμους καὶ κοινὰς νόσους τὰς πολλοῖς ἅμα συμπιπτούσας ὀνομάζουσιν, ὧν ὥσπερ ἡ
γένεσις, οὕτω καὶ ἡ αἰτία κοινή.
- 6 24 2 κοινὰ τε οὖν ἐδέσματα πονηρὰ τίκτουσι νοσήματα κοινὰ καὶ ὕδατος μοχθηροῦ πόσις
ταλαιπωρίαί τε ἄμετροι καὶ πόνοι συνήθεις ἐλλειφθέντες ἔνδειαί τε καὶ πλησμοναί, λιμοῦ
κατασχόντος ἢ εὐθηνίας γενομένης.
- 6 24 3 καὶ χωρίου δὲ φύσις κοινὰ νοσήματα πολλάκις ἐπήνεγκεν, ἐνίστε μὲν ἐλώδους, ἐνίστε δ'
ἔχοντος βάραθρον παρακείμενον ἀναθυμιάσιν δηλητηριώδη καὶ πονηρὰν ἀναπέμπον.
- 6 24 4

ταῦτα μὲν οὖν <οὐ> συνεχῶς εἴωθε συμπίπτειν· ὁ δὲ περιέχων ἡμᾶς ἀήρ συνεχῶς ἡμῶν
τρέπει τὰς κράσεις, ἥτοι θερμότερος ἀμέτρως ἢ ψυχρότερος ἢ ξηρότερος ἢ ὑγρότερος
γινόμενος· τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις αἰτίοις οὔτε πάντες ἅμα περιπίπτομεν οὔτε δι' ὅλης ἡμέρας
ὁμιλοῦμεν, ὁ δὲ περιέχων ἡμᾶς ἀήρ ἔξωθέν τε περικέχυται πᾶσι καὶ ἔλκεται διὰ τῆς εἰσπνοῆς.
[5]

- 6 24 5 ἀναγκαῖον οὖν συνδιατίθεσθαι ταῖς κατὰ τὴν κρᾶσιν ἐξαλλαγαῖς αὐτοῦ τὰ τῶν ζώων σώματα.
ταῦτα οὖν ὁ γινώσκων οὐ προγνώσεται μόνον τὰς γενησομένας νόσους ἐν ἐκάστη τῶν
καταστάσεων, ἀλλὰ καὶ κωλύσει γενέσθαι, ταῖς τοῦ περιέχοντος ἀμέτροις κράσεσι τὴν
ἐναντίαν ἐπιτεχνώμενος δίαιταν.
- 6 24 7 ὅσα μὲν οὖν ἐγγὺς τοῦ νοσεῖν ἐστὶ σώματα νόσον τινὰ διὰ τὴν οἰκείαν δυσκρασίαν, ταῦτα ὑπὸ
τῆς ὁμοίας τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς κράσεως ἐξελέγχεται· τὰ δ' ἐναντίως κεκραμένα τῷ
περιέχοντι πρὸς τῷ μηδὲν ἀδικεῖσθαι γίνεται βελτίω, τὴν ἀμετρίαν τῆς κράσεως τῆς ἐναντίας
ἀμετρίας κολαζούσης, καὶ ὁ γινώσκων τοῦτο τὴν ὑγίαν φυλάξει τοῖς σώμασι τάναντία
προσάγων, ποτὲ μὲν ἀναψύξει χρώμενος, εἰ οὕτως τύχοι, ποτὲ δὲ θερμάσμασιν, ὕδατος μὲν
ἐπαγωγαῖς ἀναψύχων καὶ ἀργίαις καὶ τροφῶν ἐνδείαις καὶ πόσεως πλεονασμοῖς, τῇ δὲ σκέπῃ
θερμαίνων καὶ πόνοις καὶ σιτίῳ πλείονι καὶ ποτῷ ἐλάσσονι. [5]
- 6 24 8 καὶ πυρὰν δέ τις ἀνακαίων πολλὰ δύναται ἂν μεταβαλεῖν ἐπὶ τὸ θερμὸν καὶ ξηρὸν τὸν ἀέρα
τέως ὑγρὸν ὄντα, καθάπερ ποιῆσαί φασιν Ἀκρῶνα τὸν Ἀκραγαντῖνον. Ἐκ τῶν Ῥούφου.
- 6 25 t Περὶ λοιμῶν. Πάντα ἂν γένοιτο ἐν λοιμῷ τὰ δεινότερα, καὶ οὐδὲν ἀποκεκριμένον ὥσπερ καθ'
ἕκαστον νόσημα· καὶ γὰρ παραφροσύνη γένοιτο ἂν καὶ χολῆς ἔμετοι καὶ ὑποχονδρίων
ἐντάσεις καὶ πόνοι καὶ ἰδρώτες πολλοὶ καὶ ψύξεις ἀκρέων καὶ διάρροιαι χολώδεις, λεπταί,
φυσώδεις, καὶ οὔρα ὑδατώδη, λεπτά, χολώδη, μέλανα, ὑποστάσεις κακὰς ἔχοντα, καὶ
ἐναιωρήματα οἷα δὴ κάκιστα, ἀπὸ ῥινῶν στάξεις, καύματα ἐν θώρακι, γλῶσσαι
καταπεφυγμένα, διψώδεις, ἀσπρηροί, ἄγρυπνοι, σπασμοὶ βίαιοι καὶ ἄλλα πολλὰ πονηρά. [5]
- 6 25 2 καὶ ἐλκούμενα γένοιτο δ' ἂν ἐν λοιμῷ.
- 6 25 3 καὶ τῶν δεινῶν τι οὐ δεινόν, καὶ τῶν οὐ δεινῶν δεινόν. εἰ δέ τις συνίδει μέλλοντα ἤξειν
λοιμὸν προσέχων ταῖς τε ὥραις πονηραῖς οὔσαις καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν εἰς ὑγίαν οὐ
συμφέρουσι ζώοις τε ἄλλοις προαπολλυμένοις—ὅταν ταῦτα ἐνθυμηθῇς, προσέτι κάκεῖνα
ἐνθυμοῦ, ποταπὴ μὲν ἡ παροῦσα ὥρα, ποταπὸν δὲ τὸ σύμπαν ἔτος· ἐντεῦθεν γὰρ τὰς διαίτας
εὐρήσεις ποιεῖσθαι κάλλιστα, οἷον δὴ τῆς μὲν ὥρας, εἴπερ ἦν ὀρθῶς γινομένη, ξηρᾶς
ὑπαρχούσης, ἀλλὰ νῦν ὑγρᾶς γεγενημένης, ἀνάγκη ταῖς διαίταις ἐπιξηραίνειν, ἵνα τὸ
ὑπερβάλλον ὑγρὸν ἀναλίσκηται. [5]
- 6 25 5 ἐπιμελητέον δὲ καὶ γαστρός· οἷς δ' ἂν ἡ ἄνω κοιλία φλέγμα ἔχη, ἐμέτοις κενοῦν, οἷς δ' ἂν τὸ
αἷμα ὑπερβάλλῃ, φλέβα τέμνειν.
- 6 25 6 ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ διὰ τῶν οὔρων κάθαρσις καὶ ὅσαι ἄλλαι καὶ ἡ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα.
- 6 25 7 εἰ δὲ καυσούμενος ὁ κάμνων εἴη, καὶ ἡ φλόξ ἄχρι στήθους ἀνίοι, οὐκ ἂν εἴη ἀπο τρόπου
ψυκτηρία τε τοῖς στήθεσι προσάγειν καὶ τὸ πόμα ψυχρὸν προσφέρειν, μὴ κατὰ μικρὰ
προσφέρων (ἀνακαίει γὰρ πλέον), ἀλλ' ἀθρόον ὥστε σβέσαι τὴν φλόγα.
- 6 25 8 εἰ δ' ὁ καῦσος ἔχοι τὰ ἔνδον, ἄκρεα δὲ ψυχθεῖη, καὶ τὸ δέρμα ἐπιπολῆς ψυχρὸν, καὶ
ὑποχόνδριον συντείνοιτο, καὶ ἡ γαστήρ τὰς συντήξεις τὰς μὲν ἄνω πέμποι, τὰς δ' αὖ κάτω,
ἀγρυπνία τε ἐνείη καὶ παραφροσύνη καὶ γλώσσης τραχύτητες, τούτοις θερμασμάτων δεῖ, ὥστε
ἐλकुσθῆναι τὸ θερμὸν πάντῃ τοῦ σώματος, καὶ εἰ δὴ τινὶ ἄλλῳ τρόπῳ οἷόν τε ἀνάγειν τὸ
θερμὸν κάτωθεν πρὸς τὰ ἔξω. Περὶ τῶν ἐπὶ πλήθει χυμῶν ὥμῶν συγκοπτομένων. [5]

6 26 1

Ἄρχονταί τινες πυρέττειν πάμπολύ τι πλῆθος ὠμῶν χυμῶν ἡθροικότες ἅμα τῷ κεκακῶσθαι τὸ στόμα τῆς γαστρὸς.

6 26 2 ἐμπεφύσηταί τε τούτοις τὸ ὑποχόνδριον ἐν ὄγκῳ τε μείζονι τοῦ κατὰ φύσιν τὸ στόμα τῆς γαστρὸς ἐστὶ, καὶ ἡ χροιά τοῖς μὲν ἐπὶ τὸ λευκότερόν τε καὶ οἰδαλεώτερον ἐκτρέπεται, ἔστι δ' οἷς ἐπὶ τὸ μελάντερον.

6 26 3 οὐδενὶ τῶν τοιούτων αἵματος ἀφαίρεσις ἄνευ μεγίστης εἴωθε γίνεσθαι βλάβης, καίτοι δέονται <γε> κενώσεως, ἀλλ' οὔτε φλεβοτομίαν οὔτε κάθαρσιν φέρουσιν· οἱ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἐξαίφνης συγκόπτονται.

6 26 4 θεραπεύειν οὖν αὐτοὺς χρή διὰ τρίψεως, ἄρχεσθαι δ' εὐθέως ἐν ἀρχῇ τῆς νόσου προσήκει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τῶν σκελῶν ἄνωθεν κάτω διὰ σινδόνων μετρίως τραχυτέρων, ἐφεξῆς δὲ καὶ ὅλας τὰς χεῖρας ἄνωθεν κάτω. ἐπειδὰν δ' ἱκανῶς τὰ κῶλα φαίνεται θερμά, καὶ φόβος ἢ κοπῶδους συναισθήσεως, ἐλαίῳ χαλαστικῷ χρηστέον, ἀπέχεσθαι δὲ τῶν στυφόντων· χειμῶνος δ' ὄντος καὶ διαφορητικῷ χρηστέον, οἷόν ἐστι τὸ Σικυώνιον ἔλαιον καὶ τὸ χαμαιμήλινον.

6 26 6 τρίψαντας δ' ἐπὶ πλεῖστον τὰ κῶλα μετὰ ταῦτα χρή τὸ μὲν ἔλαιον ἀπομάττειν, ἰέναι δ' ἐπὶ τὴν ῥάχιν ὅλην καὶ ταύτην ἀνατρίβειν ὁμοίως, εἴτ' αὐθις ἐπὶ τὰ σκέλη μετιέναι, καὶ ἐκ τούτων αὐθις ἐπὶ τὰς χεῖρας, εἴτ' ἐπὶ τὴν ῥάχιν, ὅλης τῆς ἡμέρας τοῦτο πράττοντας.

6 26 7 ἐπιτηδειότατον τούτοις ἐστὶ μελίκρατον, ἐνεψηθέντος ὑσσώπου, καὶ χρή μήτε σιτίον αὐτοῖς μήτε ῥόφημα μήτε ὕδωρ διδόναι μήτε ἐπιτρέπειν ὅλως πιεῖν δαψιλές, ἀλλ' ἀρκεῖσθαι τῷ μελικράτῳ μόνῳ κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας, ἐκ διαδοχῆς τρίβοντας. εἰ δὲ τόνου μετρίως ἔχοι, καὶ μὴ καλῶς τὰ κατὰ γαστέρα διεξίει, κλύζε θαρρῶν· εἰ δὲ πλείων τοῦ δέοντος ἡ ὁρμὴ τῶν περιττῶν ἐπὶ τὴν γαστέρα γίνοιτο, τὴν μὲν πρώτην ἐπὶ πλέον ἐψεῖν τὸ μελίκρατον (ἦττον γὰρ ὑπάγει), φερομένης δ' ἐπὶ πλέον, μηδὲ οὕτως μὲν ἰστάναι, διδόναι δ' ἀντὶ μελικράτου πτισάνης χυλόν· εἰ δ' ἔτι μένοι φερόμενα, τῷ ἐκ χόνδρου ροφήματι τρέφειν. ^[5]

6 26 9 ἐὰν δὲ δι' ἄρρωστίαν ἐκ τοῦ σφυγμοῦ καταμάθωμεν καταπεπτωκυῖαν τὴν δύναμιν, ἄρτον ἐξ οἴνου διδόναι κεκραμένου προσήκει, μήτε γαστρὸς μήτε ἥπατος φλεγμαινόντων, ὡς εἴ γε φλεγμαίνοιεν, ὠμῶν χυμῶν πεπληρωμένου τοῦ σώματος ἀνέλπιστός ἐστιν ὁ κάμνων.

6 26 10 ἐὰν δ' αἴσθη ποτὲ παχεῖς εἶναι ἱκανῶς τοὺς χυμούς, ὀξύμελι δίδου διὰ παντὸς ἀντὶ τοῦ μελικράτου.

6 26 11 εἰ μὲν δὴ θέρος εἴη, καὶ ψυχροπότης ὁ κάμνων, ψυχρὸν τούτῳ διδόναι τὸ ὀξύμελι, χειμῶνος δ' ὄντος θερμόν.

6 26 12 ἐναντιώτατα τούτοις ἐστὶ βαλανεῖα. εἰ δὲ συγκοπτομένων ἤδη κληθείης, ἀφλεγμάντων ὦν εἶπον μορίων ὄντων, διδόναι μὲν ἄρτου μὴ πολὺ δι' οἴνου, εὐθέως δ' ἐπὶ τὴν τριψὶν ἰέναι καὶ χρῆσθαι κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.

6 26 14 ἐφ' ὧν δὲ διὰ ξανθὴν χολὴν ἀδικήσασαν τὸ στόμα τῆς γαστρὸς ἡ συγκοπὴ γίνεται, ψυχρὸν χρή προσφέρειν τὸ ποτόν, παραλαμβάνοντα τὸν οἶνον λεπτὸν καὶ παλαιὸν καὶ κιρρόν. Περὶ τῶν ἐπὶ λεπτοῖς χυμοῖς συγκοπτομένων.

6 27 1 Τοὺς δ' ἐπὶ λεπτοῖς χυμοῖς συγκοπτομένους θεραπευτέον ἐναντίως τοῖς προειρημένοις, τρέφοντας κατὰ βραχὺ συνεχῶς.

6 27 2 καὶ τούτους δ' ἀνιάτως ἔχειν <νομιστέον>, ὅταν ἦπαρ αὐτῶν ἢ κοιλία φλεγμαίνῃ, καμνούσης ἤδη τῆς δυνάμεως.

6 27 3 ἐπὶ τῶν τοιούτων διαθέσεων ἡ νεκρώδης ἐν τῷ προσώπῳ κατάστασις ἐν τάχει γίνεται.

6 27 4 τὸ μὲν δὴ τρέφειν ἀναγκαῖον· ἀναγκαῖον δὲ καὶ τὸ πυκνοῦν τὴν ἐπιφάνειαν, ὥσπερ τῶν προτέρων ἀραιοῦν.

- 6 27 5 καὶ ψυχρὸν τὸν ἀέρα ποιητέον, καὶ ἀλειπτέον αὐτοὺς τοῖς στύφουσι, καὶ τροφὰς δοτέον οὐ
πάνυ διαρρεούσας.
- 6 27 6 δοτέον οὖν ἄρτον τε καὶ τὰ διὰ χόνδρου ῥοφήματα καὶ ὀπώρας αὐστηρὰς καὶ δυσφθάρτους,
αὐτάς τε καθ' ἑαυτάς καὶ μετ' ἄρτου.
- 6 27 7 δοτέον δὲ τούτοις καὶ ὡά, καὶ μάλιστα τὰς λεκίθους αὐτῶν· δοτέον δὲ καὶ ἐγκεφάλους υἱείους.
- 6 27 8 ἀναγκαῖος τούτοις ὁ ὑδατώδης οἶνος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῖς σιτίοις λαμβανόμενος. Περὶ τῶν
ἄλλων προφάσεων ἐφ' αἷς συγκοπαὶ γίνονται.
- 6 28 1 Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι προφάσεις, ἐφ' αἷς συγκόπτονται, τέσσαρες, ἄλγημα σφοδρόν, ἀγρυπνία καὶ
κένωσις ἄμετρος· τετάρτην δέ, εἰ βούλει, προστίθεται τὴν δυσκρασίαν τῶν ἀρχῶν.
- 6 28 2 τάχιστα μὲν οὖν ἀπώλεια γίνονται τῆς καρδίας παθούσης, ἐφεξῆς δὲ τοῦ ἐγκεφάλου, βραδὺ δὲ
τοῦ ἥπατος. Περὶ ὀδύνης.
- 6 29 1 Ἡ μὲν οὖν ναρκώδης ὀδύνη διὰ ψυχρὰν γίνεται διάθεσιν· ὁ δὲ σφυγματώδης πόνος ἰδίος ἐστὶ
μεγάλης φλεγμονῆς.
- 6 29 2 ἐὰν δ' ὥς ὑπὸ σκόλοπος ἐμπεπαρμένου ἢ ὥς ὑπὸ τρυπάνου τιτῶσθαι νομίζῃ, παχέος ἐντέρου
τὸ εἶδος τῆς ὀδύνης ἐστίν.
- 6 29 3 ὁ δὲ νυγματώδης συνίσταται περὶ τοὺς ὑμένας.
- 6 29 4 ὁ δὲ διαΐσσω πόνος συμβαίνει ταῖς σφοδροτάταις οὐχ ἑτεροκρανίαις μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς
κεφαλαίαις· ἐστὶ δὲ διαΐσσω, ὅταν ὥσπερ ἀπὸ ρίζης ἀρχόμενος τοῦ πρωτοπαθοῦντος μορίου
φέρηται ταχέως εἰς τὰ παρακείμενα.
- 6 29 5 διατείνοντες δ' εἰσὶν ἐκατέρωσε τῶν νεύρων οἱ πόνοι, διότι καὶ τείνεται πρὸς ἄμφω τὰ πέρατα·
ἥκιστα δ' εἰς πλάτος ἐκτεταμένους ἔχει τοὺς πόνους τὰ νεῦρα.
- 6 29 7 τονώδεις τε καὶ ναρκώδεις ἐπιφέρει τοὺς πόνους ὁ ὑπὸ τῷ δέρματι τεταγμένος ὑμὴν, οἱ δὲ
μεταξὺ τῆς σαρκὸς οἷον διασπῶντας· εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνωμάλως ἐμφυόμενοί τε καὶ
περιλαμβάνοντες αὐτήν.
- 6 29 8 οἱ δὲ τῶν περικειμένων τοῖς ὀστοῖς ὑμένων βύθιοί τέ εἰσιν αὐτῶν τε τῶν ὀστέων ἐπάγουσι
φαντασίαν ὡς ὀδυνωμένων.
- 6 29 9 ὅταν οὖν μηδὲν ἔξωθεν τῆς ὀδύνης αἴτιον φαίνεται γινόμενον, ἐπίσκεψαι τὴν προηγησαμένην
δίαιταν, εἰ εἴη ἀργότερα παρὰ τὸ ἔθος, ἢ σιτίοις ἐχρήσατο πλείοσιν ὁ ἄνθρωπος ἢ πολυτρόφοις,
ἢ συνήθης ἔκκρισις ἐπεσχέθη· εἰ γὰρ τι τούτων ἢ καὶ πάντα φαίνοιτο, πληθὸς αἰτίον ἐστὶ τῆς
ὀδύνης, καὶ ὅτι τάχιστα κένωσον τὸν ἄνθρωπον· οὕτως γὰρ ἐξέσται σοι μετὰ πάσης ἀσφαλείας
τοῖς ἀποκρουομένοις τὰ ρεύματα κατὰ τῶν ὀδυνωμένων χρῆσθαι μερῶν. ^[5]
- 6 29 10 εἰ μὲν οὖν αἵματος πληθὸς εἴη τὸ διατεῖνον, φλέβα τμητέον αὐτίκα μεγάλην τὴν ἐγγὺς τοῦ
πάσχοντος μέρους· κακοχυμίας δὲ μόνης ἐνοχλούσης, καθαρτέον· συνελθόντων δ' ἀμφοῖν,
ἀμφοτέραις χρήσῃ ταῖς κενώσεσι, φλεβοτομήσας πρότερον.
- 6 29 11 εἰ δὲ τούτων γενομένων ἔτι μένοι τὸ ἄλγημα, δῆλον μὲν δήπου κατὰ τὸ πεπονθὸς μόριον
ἐσφηνῶσθαι τὸ λυποῦν· εὐδηλος δὲ καὶ ἡ θεραπεία τοῖς διαφορητικοῖς ἐσομένη φαρμάκοις.
- 6 29 12 ὡσαύτως δὲ καὶ τὰς διὰ φουσῶδες πνεῦμα γινομένης ὀδύνης ἰασόμεθα προσλιπαροῦντες ἐπ'
αὐτῶν μᾶλλον τοῖς λεπτύνουσιν ἐδέσμασι καὶ πόμασιν ἐνέμασί τε καὶ καταπλάσμασι καὶ
καταιονήσεσιν τε καὶ πυριάσεσιν, ἀραιοῦντες τὸ περιέχον αὐτὸ σῶμα.
- 6 29 13 εἰ δ' ὄγκος βαρύνων ἢ θλῶν ὀδύνην ἐργάζεται, τὸν ὄγκον ἰατέον· εἰ δὲ καὶ διὰ δακνῶδες ὑγρὸν,
ἐναντιώτατα τούτοις ἐστὶ τὰ λεπτύνοντα καὶ θερμαίνοντα.
- 6 29 14

ἄνηθον οὖν ἐναφηψημένον ἐλαίῳ ἀνώδυνον καὶ ὑπνοποιὸν ὑπάρχει, καὶ μᾶλλον τὸ χλωρὸν τοῦ ξηροῦ. Περὶ συντήξεως.

- 6 30 1 Ὅταν ἐκκρίνηται τι διὰ γαστρὸς οὐκ ἐκ τῶν ἐδηδεσμένων καὶ πεπεμμένων, ἀλλ' ἐκ τοῦ σώματος εἰς αὐτὴν καταρρέοντος χυμοῦ, παραπλησίῳ μὲν ὄντος τῇ συνεχῶς ἐμουμένη τε καὶ διαχωρουμένη ξανθῇ χολῇ, διαφέροντος δ' αὐτῆς τῇ τε δυσωδίᾳ καὶ τῷ πυρρότερον φαίνεσθαι τὸ διαχώρημα καὶ πάχος ἔχειν γλοιῶδες, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐλαιῶδες, τότε πιμελὴ καὶ σὰρξ νεοπαγῆς ὑπὸ πυρετοῦ διακαοῦς ἀναλύεται καὶ τήκεται· <χρονίζοντος δὲ τοῦ πάθους καὶ αὐτῶν ἀποτήκεται> τι τῶν στερεῶν. ^[5]
- 6 30 2 ἐπὶ τούτου τοῦ πονηροτάτου πυρετοῦ ψυχροῦ πόσις ἐστὶν ἀπὸ πηγῆς ψυχροτάτης ἴαμα (τοιαῦτα δ' εἶναι χρὴ καὶ τὰ καταπλάσματα καὶ ἐπιθέματα ψύχοντα κατὰ τοῦ θώρακος ἐπιτιθέμενα καὶ τῶν ὑποχονδρίων) καὶ ἐμψύχουσαι τροφαὶ διδόμεναι. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ.
- 6 31 τ Περὶ ἀγρυπνούντων ἐν πυρετοῖς. Ὑπερβαλλόντως δ' ἀγρυπνούντων σκέλη καὶ χεῖρας δεσμεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καθ' ὃν ἐπὶ τὸν ὕπνον εἰώθεσαν τρέπεσθαι καὶ κελεύομεν ἐγρηγορέναι, διοίγειν τέ ποτε, εἰ μύσειεν, ἀναγκάζομεν τὰ βλέφαρα, μέχρις ἂν ἱκανῶς κάμωσιν, εἴτ' ἐξαίφνης λύομεν τοὺς δεσμοὺς καὶ τὸν λύχνον αἶρομεν, ἡσυχίαν δὲ πολλὴν εἶναι κελεύομεν. ^[5]
- 6 32 τ Ἡροδότου. Περὶ ἀγρυπνούντων. Ἰσχυρῶς ἐγκειμένης ἀγρυπνίας ἐν ἀνέσει τοῦ παροξυσμοῦ, προσκλυστέον τὸ πρόσωπον ἀφεψήματι κωδυῶν μελαινῶν καὶ ὀσφραντέον μήκωνος λευκῆς κέλυφος φώξας καὶ τρίψας καὶ μανδραγόρου ρίζης λεάνας ἴσον μετ' οἴνου καὶ ῥοδίνου μάλαγμα ποιήσας.
- 6 32 2 καταπλαστέον δὲ τὸ μέτωπον ἐρπύλῳ μετὰ μελιλώτου ἐν γλυκεῖ ἡψημένῃ· τούτῳ δὲ καὶ ἐν παροξυσμοῖς χρηστέον.
- 6 32 3 ἢ λείας τὰς κωδύας ἀναλαμβάνοντες ἄρτῳ μετὰ ῥοδίνου ἢ κηρωτῆς καταπλάσσομεν.
- 6 32 4 καὶ ἡ τροφή δὲ περιεργότερα πως ἔστω· συμβαλλέσθω γὰρ τοῖς ῥοφήμασι κωδύας λευκῆς σπέρματος ὅσον κοχλιάρια τρία· τοῖς δὲ λαχάνοις συνηδυνέσθω μήκωνος μελαίνης, εἰ μὲν εἴη, φύλλα χλωρὰ ὅσον τοῖς τρισὶ δακτύλοις λαβεῖν· εἰ δὲ μή, τρεῖς ἢ τέσσαρες κωδύαι ξηραὶ συναφεψηθεῖσαι ἐξαιρείσθωσαν. ^[5]
- 6 32 5 εἰ δὲ μὴδ' οὕτως κατενεχθεῖεν, περιχριέσθωσαν ὁπῶ μήκωνος ἢ μανδραγόρου χυλῷ. Ἡροδότου.
- 6 33 τ Περὶ καταφορᾶς. Ἀποσπογγίζειν δεῖ τὸ πρόσωπον ὀξυκράτῳ γαλακτώδει καὶ διακρατεῖν εὐτόνως τὰ ἄκρα.
- 6 33 2 ὀσφραντὰ δὲ προσαγέσθω τὰ τμητικὴν ἔχοντα δύναμιν, καὶ ἐν ταῖς ἀνέσει σικυαζέσθωσαν ἐνεργῶς κατὰ μεταφρένου καὶ ῥάχεως.
- 6 33 3 ἐπιμενούσης δὲ τῆς νόσου, καὶ παρμικὰ ἐν ἀνέσει τῶν παροξυσμῶν προσαγέσθω.
- 6 33 4 ἔστω δὲ καὶ ἡ τῶν σιτίων ὕλη τμητικὴ καὶ διαιρετικὴ. Περὶ κυνώδους ὀρέξεως.
- 6 34 1 Τοῖς τὴν καλουμένην ὀρεξιν κυνώδη νοσοῦσιν οἶνον χρὴ διδόναι δαψιλῇ τῶν ἱκανῶς θερμαινόντων ὡς μέγα ἴαμα· τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ κirroὶ τὴν χροάν ἢ ἐρυθροὶ χωρὶς τοῦ στύφειν.
- 6 34 2 χρὴ δ' αὐτοῖς, ὅταν ἐπὶ τὸ ἄριστον ἀφίκωνται, πρῶτον μὲν διδόναι τὰ λιπαρά, καὶ τὰ ἄλλα δὲ πάντα δι' ἐλαίου πολλοῦ σκευάζοντα, μὴδὲν αὐστηρὸν ἢ στῦφον ἔχοντα· μετὰ δὲ ταῦτα τῶν εἰρημένων οἴνων, κἂν μὴδέπω διψῶσι, κελεύω προσφέρεσθαι· πλέονι γὰρ χρόνῳ πραττόντων οὕτως παύεται. Περὶ ἀνορεξίας. ^[5]

6 35 1

Εἰ μὲν διὰ μοχθηροὺς χυμοὺς ἢ ἀνορεξία γίνοιτο, δοτέον αὐτοῖς ἐκεῖνα τῶν ἐδεσμάτων τε καὶ πομάτων ἃ τοὺς τοιούτους χυμοὺς ἦτοι γε ἀπορρῦψαντα δι' ἐμέτων ἢ διὰ τῆς κάτω κοιλίας ἐκκρίνειν πέφυκεν ἢ ἐπικεράσαντα βελτίους ἐργάζεσθαι.

6 35 2 τοὺς δὲ δι' ἄρρωστίαν δυνάμεως ἀνορέκτους, ἐπειδὴ πᾶσα δύναμις ἀρρωστεῖ διὰ δυσκрасίαν τῶν μορίων, χρὴ τὸ τῆς δυσκрасίας εἶδος διὰ τῶν ἐναντίων ἰᾶσθαι. Περὶ βουλίμου.

6 36 1 Τοὺς βουλιμιῶντας ἐν ταῖς ὁδοῖς ἢ ἄλλως πως ἀνακτησόμεθα τοῖς τε ἄλλοις ὁσφραντοῖς καὶ ὑείοις κρέασιν ὀπτοῖς καὶ ἐριφείοις, καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς ὁσμὴν κνισώδη ἔχουσι, τά τε ἄκρα αὐτῶν διακρατοῦντες καὶ ἐγείροντες αὐτούς, τὰς τε σιαγόνας νύσσοντες καὶ τρίχας ἢ ὦτα ἀνατείνοντες.

6 36 2 ἀνακτηθεῖσι δ' ἄρτον ἐν κράματι ἢ ἄλλο τι τῶν εὐαναδότων δίδου. Περὶ δίψους ἀμέτρου.

6 37 1 Τὴν μὲν πάνυ μικρὰν δίψαν γίνεσθαι νομιστέον διὰ ξηρότητα τῶν μορίων ἢ θερμότητα, δι' ὧν φέρεται τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ στόματος εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἴαμα τῆς μὲν ξηρότητός ἐστὶν ὕπνος, τῆς δὲ θερμότητος ἐγρήγορις.

6 37 2 ἔνιοι μέντοι διψώδεις ἐξ οἴνου γίνονται διὰ τὴν τῶν ἐδηδεσμένων θερμότητα, καὶ ἴαμα τούτων ἐστὶ τὸ ψυχρὸν πόμα. μοχθηρῶν δ' ἐπιθυμοῦσι πομάτων, ὥσπερ καὶ σιτίων ἀναλόγως τῇ κρατούσῃ κακοχυμῖα.

6 37 3 δίψει δ' ἀπαύστοις καταληφθέντας ... ἐξ ὧν περ καὶ ἀπέθανον. οἶδα δὲ ποτε φαγόντας ἐχίδνας διψάδας καὶ οἴνου παλαιοῦ μεθυσθέντας, καὶ τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ τοῦ ὕδατος ἐπιλιπόντος, ὧν ὅσοι τῆς θαλάσσης ἐτόλμησαν πιεῖν ἀπέθανον. Φιλουμένου. ^[5]

6 38 t Περὶ δίψης. Παρηγορεῖν πέφυκε τὸ ἐν πυρετῷ δίψος ἐμβροχή τῆς κεφαλῆς ψυχροτάτου ἐλαίου ἢ ῥοδίνου μετὰ κατακρουνισμοῦ γινομένη.

6 38 2 κάλλιστα δὲ ποιεῖ πρὸς δίψος τὸ τῆς μελαίνης θρίδακος σπέρμα διαμασηθὲν καὶ ἡ γλυκύρριζα λεγομένη καὶ τὸ τοῦ σικύου σπέρμα διακρατηθὲν ἐν τῷ στόματι. Διοσκορίδους.

6 39 t Ἄδιψον καταπότιον. Σικύου ἡμέρου σπέρματος < η , τραγακάνθης < δ · διάλυε τὴν τραγάκανθαν ὠν ὠμῶν προσφάτων τῷ λευκῷ, καὶ ὅταν διαλυθῇ, ἐπίβαλλε τρίψας τοῖς λοιποῖς, καὶ μίξας ἀνάπлатτε καταπότια, καὶ ξήραινε ἐν σκιᾷ, καὶ δίδου ἐν ὑπὸ τὴν γλῶτταν κατέχειν καὶ τὸ διαλυόμενον ὑγρὸν καταπίνειν.

6 39 2 δίδου δὲ καὶ ἀπόβρεγμα καταρροφεῖν ἢ μήλων κυδωνίων ἢ ἀπίων ἢ μεσπίλων ἢ ἐλίκων ἀμπέλου ἢ ῥοᾶς χυλοῦ ἢ ὄμφακος χυλοῦ. Περὶ ναυτίας.

6 40 1 Ὅταν χωρὶς τοῦ προσενεχθῆναί τι ναυτιώδης ὁ κάμνων γένηται, πρόδηλον οἶμαι λογίσασθαι μοχθηροὺς χυμοὺς ἀνιᾶν τὴν γαστέρα. τινὲς δὲ σπαράττονται μὲν, ἐμοῦσι δ' οὐδέν, ἐν αὐτοῖς τοῖς χιτῶσιν ἀναπεπωμένου τοῦ χυμοῦ.

6 40 3 φλεγματώδεις μὲν < οὔν > ὄντας τοὺς χυμοὺς πέττειν χρὴ ἐν ἡσυχίᾳ φυλάττοντας τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀσιτία καὶ ὕπνοις· τοὺς δὲ λεπτοτέρους ἔμετος ἐκβάλλει, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῷ τῆς πτισάνης χυλῷ γενόμενος ἢ μελικράτῳ· ὅσοι δὲ γλίσχροι τέ εἰσι καὶ παχεῖς, τῶν λεπτυνόντων χρῆζουσιν. Ἐκ τῶν Φιλουμένου. ^[5]

6 41 t Πῶς χολημεσίαν θεραπευτέον. Τοῖς χολημετοῦσι κατάπλασμα προσενεκτέον διὰ φοινίκων ἢ σιδίων ἢ κηκίδος ἠψημένων ἐν οἴνῳ ἢ ὀξυκράτῳ, συλλελειωμένων ἄρτῳ καὶ ἀκακία δὲ καὶ ὑποκιστὶς καὶ βαλαύστιον καὶ ῥοῦς συμπλεκέσθω τῷ καταπλάσματι, καὶ σικύα δὲ προσβαλλομένη μεγάλως ὠφελεῖ μετὰ φλογὸς πολλῆς.

6 41 3, 4 τὴν δὲ τροφήν πολλάκις κατὰ βραχὺ δώσομεν. ἐπὶ δὲ τῶν χολὴν μέλαιναν ἐμούντων καὶ φυσωμένων τὸν στόμαχον σπόγγους ὀξεῖ δριμυτάτῳ θερμῷ βεβρεγμένους ἐντίθει, ἢ κισσοῦ φύλλοις ἐφθοῖς ἐν οἴνῳ κατάπλασσε.

- 6 42 t Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Περὶ λυγμοῦ. Ὁ λυγμὸς γίνεται διὰ πλήρωσιν ἢ κένωσιν ἢ δριμέων χυμῶν δακνόντων τὸν στόμαχον, ὧν ἐμεθέντων παύεται· πολλοὶ δὲ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπέρων λαβόντες, ἐὰν εὐθέως ἐπιπίωσιν οἶνον, λύζουσιν.
- 6 42 2 ὅτι δὲ καὶ διαφθείραντες τροφήν τινες λύζουσι, τῶν γινωσκομένων ἐστίν· καὶ ριγώσαντες δὲ πολλοὶ λύζουσιν.
- 6 42 3 ἔμετον <μὲν> οὖν εὐρήσομεν αὐταρκες ἵαμα τῶν διὰ πλήθος ἢ δῆξιν λυζόντων, θερμασίαν δὲ τῶν διὰ ψῦξιν.
- 6 42 4 ὅταν δ' ὑπὸ πληρώσεως ὑγρῶν γένηται λυγμός, βιαίας δεῖται κενώσεως· τοῦτο δ' ὁ παρμὸς ἐργάζεται· τοὺς δ' ἐπὶ κενώσει λυγμοὺς οὐκ ἰᾶται παρμὸς.
- 6 42 5 διδόναι δὲ τοῖς λύζουσι πήγανον μετ' οἶνου ἢ ζιγγίβερι ἢ καλαμίνθην ἢ νάρδον Κελτικήν. Πῶς ἐπιμελητέον γλώσσης τραχύτητος.
- 6 43 1 Ὑγραίνειν δεῖ τὴν τραχύτητα τῆς γλώσσης ποιοῦντας διακρατεῖν λινοσπέρμου ἀφέψημα τοὺς κάμνοντας ἐν τῷ στόματι· βέλτιον δ' ἐνεργεῖ μύσκλον τῷ λινοσπέρμῳ ἐγκαθηψιμένον.
- 6 43 2 καὶ τὸν δάκτυλον δ' ἐκ τούτου τοῦ χυλοῦ προβρέξαντες καὶ τὴν γλῶσσαν ἀνατρίψαντες ἀποκλυζέσθωσαν ὕδατι καθαρῷ ἢ σπόγγῳ περιμασσέσθωσαν, εἴτα ροδίνῳ ἐπαλειφέσθωσαν.
- 6 43 3 καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ρόδιον μέλιτι συμμιγνὲν σπουδαίως ἐνεργεῖ, καὶ ὁ τῆς ἀνδράχνης χυλὸς κρατηθεῖς.
- 6 43 4 καὶ ῥοῦς ὁ ἐπὶ τὰ ὄψα μελικράτῳ μιγεῖς καλῶς ποιεῖ καὶ δαμασκηνοῦ καὶ μυσκλίου τὰ ὁστέα διακρατούμενα καὶ θριδακίνης καυλίων. Θεραπεία τῆς περὶ τὸ ἱερὸν ὁστέον ἑλκώσεως.
- 6 44 1 Ἦνίκα μὲν ἄρχεται ἐνερευθῆς ὁ τόπος γίνεσθαι, κύκλον ἐξ ἐρίου ποιήσαντες εὐμεγέθη ὑποθήσομεν τῷ τόπῳ, μετὰ ταῦτα ροδίνην ἢ μυρσίνην κηρωτὴν ποιήσαντες ἔχουσιν λιθάργυρον ἢ ψιμύθιον ἐπιθήσομεν.
- 6 44 2 φλεγμονῆς δὲ γενομένης ἄρτῳ καταπλαστέον μετὰ στρύχνου ἢ πολυγόνου ἢ ἄρνογλώσσου ἢ ἀπαλῆς κράμβης.
- 6 44 3 εἰ δὲ νομώδης ἑλκωσις εἴη, φακῇ καταπλαστέσθω μετὰ σιδίων. Περὶ λειποθυμίας τῆς ἐπὶ κενώσεσιν.
- 6 45 1 Τοῖς διὰ κένωσιν λειποθυμοῦσιν ὕδωρ ψυχρὸν προσραίνειν καὶ τοὺς μυκτῆρας ἐπιλαμβάνειν καὶ ἀνατρίβειν τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καὶ κελεύειν ἐμεῖν, ἀλλὰ καὶ χεῖρας καὶ σκέλη διαδεῖν· εἶναι δὲ δεῖ τοὺς δεσμοὺς πλείονας καὶ σφοδροτέρους, ἄνω μὲν ἐπὶ τοῖς κάτω, κάτω δ' ἐπὶ τοῖς ἄνω.
- 6 45 2 ἰᾶται δὲ καὶ οἶνος ψυχρῷ κεκραμένος τὰς ἐπὶ ταῖς ἀθρόαις κενώσεσιν ἐκλύσεις, εἰ μὴδὲν κωλύει.
- 6 45 3 λουτρὰ δὲ τοῖς μὲν ἐπὶ τὴν γαστέρα ρεύμασιν ἐπιτηδειότατα, τὰς δ' αἰμορραγίας δεινῶς παροξύνει.
- 6 45 4 καὶ ὅσοι διὰ πλήθος ἰδρώτων, καὶ τούτοις ἐναντιώτατα· καὶ γὰρ στύφειν καὶ ψύχειν αὐτῶν τὸ δέρμα δεῖ, οὐ χαλᾶν.
- 6 45 5 καὶ τὸν οἶνον μάλιστα τούτοις ψυχρὸν διδόναι. Περὶ τῶν ἐπὶ πλήθει λειποθυμούντων.
- 6 46 1 Τῶν ἐπὶ πλήθει δὲ λειποθυμούντων ἀνατρίβειν τὰ κῶλα χρή καὶ θερμαίνειν καὶ διαδεῖν, οἶνου δὲ καὶ τροφῆς ἀπέχειν καὶ λουτρῶν, εἰ πυρέττοιεν.
- 6 46 2 ἀρκεῖ δ' αὐτοῖς μελικράτου τε διδόναι πόμα θύμον ἢ ὀρίγανον ἢ γλήχωνα ἢ ὕσσωπον ἐναφηψιμένον ἔχον· ἐπιτήδειον δὲ καὶ ὀξύμελι. Θεραπεία ἐφ' ὧν στάξις παρηκολούθησεν.
- 6 47 1

Ἐπειδὴ ἡ μὲν στάξις δηλοῖ πλῆθος ἐν ὄλῳ τῷ σώματι ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ κατ' ἔκθλιψιν γινομένη διὰ πύκνωσιν, ἡ δὲ πλείων ἔκκρισις ἱκανή ἐστι καὶ χαλάσαι καὶ μειῶσαι τὸ πλῆθος, κατὰ λόγον δ' ἐστὶ ποιεῖσθαι αὐτὴν ἐκεῖθεν ὅθεν ἡ φύσις ὥρμησεν (οἰκειότερόν ἐστιν ἢ δι' ἐτέρων), ταῦτα ἐννοήσας ἐτόλμησα ἐπὶ τῶν τεταρταίων ἀποστάξεων διὰ στοιβῆς, ὡς ἔθος, τρῶσαι τὰ ἐν τοῖς μυζωτῆρσιν ἀγγεῖα. ^[5]

6 47 2 δεῖ δὲ μὴ ἀρκεῖσθαι ὀλίγῃ ῥύσει, ἀλλὰ πρὸς δύναμιν ἀφαιρεῖν. Περὶ τῶν ἀπλῶν ἑλκῶν.

7 1 1 Ἐπειδὴ τὸ ἀπλοῦν ἔλκος διαίρεσίς ἐστι μόνον, εἴ τις συναγάγοι τὰ διαιρεθέντα δεσμὸν ἐν κύκλῳ περιθεῖς, συμφυήσεται τὰ διεστῶτα μόρια χωρὶς τινος πραγματείας.

7 1 2 δεῖ δέ, ὅταν μὲν καθ' ἓν τι τῶν χειλῶν ἐκτετραμμένον εἴῃ τὸ ἔλκος εἰς τὸ πλάγιον, ἐκεῖθεν τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι τῆς ἐπιδέσεως καὶ περιτρέπειν εἰς τάναντία· κατ' ἀμφοτέρα <δ' οὔσης τῆς ἐκτροπῆς, τὴν ἀπὸ δυοῖν ἀρχῶν παρα> λαμβάνειν ἐπίδεσιν καὶ προσάγειν οὕτως τὰ χεῖλη· μηδενὸς γὰρ τῶν χειλῶν μεταξὺ παρεμπεσόντος, οἷον τριχὸς ἢ ψάμμου ἢ ἐλαίου ἢ ῥύπου ἢ τινος τοιούτου, πάντως συμφυήσεται τὸ ἔλκος. ^[5]

7 1 3 μεγάλου δ' ὄντος τοῦ ἔλκους, ὡς μὴ δύνασθαι τὰ κεχωρισμένα δι' ὅλου συναχθῆναι, ἢ ἰχώρος τινος ἀθροισθέντος, ἢ ὀδύνης οὔσης, κολληθῆναι τὸ τοιοῦτον ἔλκος οὐχ οἷόν τε διὰ μόνης τῆς συναγωγῆς, καὶ χρεῖα ξηραίνοντος φαρμάκου τόν τε ἡθροισμένον ἐκδαπανῶντος ἰχώρα καὶ κωλύοντος ἐπιρρεῖν ἕτερον. ^[5]

7 1 4 ὑγρῶν μὲν οὖν κάλλιστόν ἐστιν οἶνος· ποιεῖ δὲ καὶ ὀξύκρατον καὶ μελίκρατον· τῶν δ' ἄλλων κολλᾷ τραύματα δρυὸς φύλλα καταπλασσόμενα καὶ ἰτέας καὶ κράμβης μηλέας τε ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ χυλὸς καὶ ὁ φλοιὸς τῆς αὐστηροτέρας καὶ ὀξυτέρας, ἀρνόγλωσσον, πάπυρος ὀξυκράτῳ ἢ οἴνῳ βραχεῖσα ἐν κύκλῳ περιελουμένη.

7 1 5 τὰ δὲ πρόσφατα κολλᾷ πίτυος καὶ πεύκης τὰ φύλλα καὶ ὁ φλοιὸς πρόσφατος ὡς ἐπίδεσμος περιελούμενος, σπόγγος καὶνὸς μεθ' ὕδατος ἢ ὀξυκράτου ἢ οἴνου, τυρὸς πρόσφατος προλειωθείς· ἔξωθεν δ' ἐπιτιθέναι δεῖ φύλλα λαπάθου ἢ ἀμπέλου ἢ τεύτλου ἢ θριδακίνης· ὁ δ' ὀξυγαλάκτινος τυρὸς καὶ τὰ μείζονα τραύματα. ^[5]

7 1 6 ἀχράδες δὲ καὶ ἀναστέλλουσι τὸ ῥεῦμα· ἵππουρις καταπλαττομένη, κᾶν νεῦρα διατετμημένα τύχη· ἴσατις ἢ ἡμερος ἐπὶ τῶν σκληρῶν σωματίων, κᾶν ἐν ταῖς τῶν μυῶν ἢ κεφαλαῖς· κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ νέα τῶν σφαιρίων καὶ μαλακὰ ἐπὶ τῶν σκληρῶν σωματίων.

7 1 7 <κοχλίου σὰρξ λειωθείσα κολλᾷ τραύματα μετὰ νεύρου τρώσεως καὶ θλάσεως γεγονότα ἐπὶ σκληρῶν σωματίων>· μὴ γινύναι δὲ χρὴ αὐτῇ λελειωμένην ἄχνην ἀλεύρου λαμβάνοντα ἀπὸ [τοῦ] τοίχου πλησιάζοντος μύλη· σμύρνα σὺν ὕδατι καταχρισθεῖσα ἢ λιβανωτός.

7 1 8 γῆς ἔντερα καὶ νεύρων διακοπὰς κολλᾷ· πενταφύλλου φύλλα μετὰ μέλιτος· σκόροδα καέντα καταπλασσόμενα.

7 1 9 πρὸς δὲ τὰ πρεσβυτικά ἔλκη ἀναγαλλίς ποιεῖ μετὰ κηρωτῆς, κριθαὶ καυθεῖσαι καὶ ψιμύθιον σὺν κηρωτῇ μυσρίνῃ τριπλασίονι.

7 1 10 πρὸς δὲ τὰ ἐν κεφαλῇ σμύρναν ξηρὰν ἐπίπασσε καὶ μὴ βρέχε (ταχέως γὰρ συνάγει), ἢ ἀλόην ξηρανθεῖσαν ἢ ἀριστολοχίαν τρίψας μεθ' ὕδατος (τοῦτο καὶ ὁστὰ ἀνάγει), ἢ λιβανωτὸν καὶ σμύρναν ἴσα τρίψας καὶ μετὰ μέλιτος καὶ οἴνου συνεψήσας, ἕως πάχος σχῆ· σύμμετρον, εἰς μοτὸν κρίων ἐπιτίθει.

7 1 12 πρὸς δὲ τὰ τραύματα τὰ περιωδυνοῦντα καὶ φλεγμαίνοντα ῥοὰν γλυκεῖαν ἐψήσας οἴνῳ καὶ τρίψας κατάπλασσε.

7 1 13

θαυμαστὸν τοῦτο καὶ πολὺχρηστον πρὸς τε γὰρ τὰ ἐν κεφαλῇ ἔλκη ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ ἐν αἰδοίοις, καὶ πρὸς τὰ ἐν ὄλῳ τῷ σώματι περιωδυνοῦντα καὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς φλεγμαίνοντας. Περὶ τῶν κοίλων ἑλκῶν.

- 7 2 1 Τὸ κοῖλον ἕλκος ὑγρὸν ἐστὶ καὶ ῥυπαρόν· δεῖται οὖν τῶν μετρίως ξηραίνόντων καὶ ῥυπτόντων· τοιαῦτα δ' ἐστὶ λιβανωτός τε καὶ κρίθινον ἄλευρον καὶ κυάμινον καὶ ὀρόβινον καὶ ἴρις καὶ ἀριστολοχία καὶ καδμεία καὶ πάναξ καὶ πομφόλυξ.
- 7 2 2 ὅταν δὲ μηδὲν ὠφελήσῃ τὸ προσαγόμενον σαρκωτικὸν φάρμακον, οὕτω πως ἐπ' ἄλλο μεταβαίνειν· εἰ μὲν πλείων ὁ ῥύπος εἴη καὶ ὑγρότερον τὸ ἕλκος, εἰδέναι προσήκει ὥς ἐνδεέστερον ἐξήραινεν τὸ φάρμακον, καὶ ἐπιτείνειν αὐτὸ μέλιτος μίξει· εἰ δὲ καθαρὸν καὶ ἄνικμον εὔρεθῇ, πλέον ἢ ἐχρῆν ἐξήραινεν, ἐλαίου τε αὐτὸ καὶ κηρωτῆς ἀνιέναι μίξει. ^[5]
- 7 2 3 συμβαίνει δ' ἐνίστε τοῦ φαρμάκου τυγχάνοντος ἰσχυροτέρου συντήκεσθαι τι τῆς σαρκὸς ὥς ῥυπαρόν καὶ ὑγρὸν φαίνεσθαι τὸ ἕλκος παραπλησίως τοῖς ἐνδεέστερον ξηρανθεῖσιν· ἀλλὰ τοῦτο κοιλότερόν τε καὶ συντηκόμενον γίνεται καὶ ὀχθῶδες τοῖς χεῖλεσιν ἐρυθρότερόν τε καὶ φλεγμονὴν ἔχον, πολλάκις δὲ καὶ δάκνεται σαφῶς ὁ πάσχων· τὸ δ' ἔτερον ὑπὸ τῶν ἑλαττον ξηραίνόντων οὐδὲν ἔχει τούτων παρακολουθοῦν. ^[5]
- 7 2 4 σαπρότης τοίνυν ξύλων, καὶ μάλιστα ὅσα μετέχει μετρίας στύψεως τε καὶ ῥύψεως, ὥσπερ καὶ ἡ πτελέα, καθαίρει καὶ ἀναπληροῖ τὰ καθαρὰ τῶν ἑλκῶν· ἀνεμῶναι προστιθέμεναι.
- 7 2 5 πίτυος φλοιὸν ἀποξύσας καὶ τρίψας μετὰ κηρωτῆς τοὺς μοτοὺς ἐγχρίων ἐπὶ τῶν κοίλων ἑλκῶν, καὶ μάλιστα τῶν προσφάτων, ἐπιτίθει· πληροῖ γὰρ αὐτά.
- 7 2 6 καθαίρει δὲ τὰ ῥυπαρὰ πράσιον μετὰ μέλιτος, ἀριστολοχία σὺν μέλιτι, ἐλαῖαι κολυμβάδες καταπλασθεῖσαι. Περὶ τῶν οὐλῆς δεομένων ἑλκῶν.
- 7 3 1 Ξηραίνοντες καὶ στύφοντες τὴν σάρκα τῶν οὐλῆς δεομένων ἑλκῶν εἰς τοσοῦτον ὥστε μὴ μόνον διαφορῆσαι τὸ παρὰ φύσιν περιττόν, ἀλλὰ καὶ τοῦ κατὰ φύσιν ἄψασθαι, τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἕλκους παραπλήσιον δέρματι κατασκευάσομεν καὶ εἰς οὐλὴν ἄξομεν τὸ ἕλκος· ἐπιτηδεῖον δ' εἰς τοῦτο κηκίς ὀμφακίτις καὶ τὰ τῆς ῥοιᾶς λέμματα μετρίως ξηραίνοντα. ^[5]
- 7 3 2 καὶ ὅσα δὲ χωρὶς τοῦ στύφειν ἀδήκτως ξηραίνει, καὶ ταῦτα εἰς οὐλὴν ἄγει, οἷον σμύρνα, λιθάργυρος, καὶ εἰ καυθεῖη, ὅστρεον (ἐπιπαττόμενον γὰρ ξηρὸν καὶ τοῦτο πολλάκις ἐπούλωσεν), πίτυος φλοιὸς σὺν κηρωτῇ μυρσίνῃ, κισσοῦ ἄνθος μετὰ κηρωτῆς, κρίνου ῥίζα σὺν ῥοδίνῳ.
- 7 3 3 τὰ δὲ παλαιὰ ἐπουλοῖ ἰξὸς σὺν λιβάνῳ, ἰὸς μετὰ διφρυγοῦς ἴσου καὶ μετὰ κηρωτῆς μυρσίνης. Περὶ τῶν ὑπερσαρκούντων ἑλκῶν.
- 7 4 1 Ἡ τῶν ὑπεραυξηθεισῶν σαρκῶν ἐπὶ τῶν ἑλκῶν καθαίσεις ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶς ξηραίνόντων γίνεται φαρμάκων, οἷόν ἐστιν Ἀσσίας πέτρας ἄνθος.
- 7 4 2 καὶ τὰ ὀστρεῶδη πάντα καυθέντα μετρίως καθαίρει τὰ ὑπερσαρκούντα καὶ προσστέλλει καὶ οἱ ἐχῖνοι δ' ὁμοίως ἀμφοτέροι καυθέντες σὺν τῷ σώματι παντί, καὶ διφρυγὲς καταπασσόμενον. καὶ χαλκοῦ ἄνθος καὶ λεπίδα κατάπασσε. Πρὸς ἔλκη ἐπιπόλαια καὶ παρατρίμματα καὶ ἀποσύρματα καὶ πρεσβυτικά καὶ ἀπαλόχρωτα.
- 7 5 1 Λιθαργύρου χρυσίτιδος < ν , κηροῦ < κ , ῥητίνης ξηρᾶς πευκίνης < ιβ , ἐλαίου κοτύληα · τὴν λιθάργυρον καὶ τὸ ἔλαιον ἐψήσας, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν κηρὸν καὶ τὴν ῥητίνην ἐπεμβάλων, ὅταν ἐμπλάστρου πάχος λάβῃ, καθελὼν ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ βαλὼν εἰς θυίαν μαλάξας χρῶ.
- 7 5 2 τὸ δ' ἀποσυρὲν δέρμα οὐ χρὴ τῶν ἑλκῶν ἀποτέμνειν, ἀλλ' ἐπάγειν αὐτὸ καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθέναι τι τῶν ἐπιτηδείων φαρμάκων· κολλᾶται γὰρ οὕτω πολλάκις τὸ ἀποσυρὲν δέρμα, κἂν

μελανθῆναι φθάσῃ· γυμνωθείσης δὲ τῆς σαρκὸς τοῦ δέρματος, δύσκολος ἢ ἐπούλωσις γίνεται, δακνομένου καὶ ῥυπουμένου τοῦ ἔλκου. ^[5]

7 5 3 ἀφλέγμαντα δὲ τηρεῖ τὰ ἀποσύρματα ῥοῦς ἐρυθρὸς καταπλασσόμενος λεῖος σὺν μέλιτι, σκίνου. κόμη καυθεῖσα καὶ σὺν μέλιτι ἐπιτεθεῖσα.

7 5 4 πρὸς δὲ τὰ ἐξ ὑποδημάτων παρατρίμματα πνεύμων ἄρνεϊός τε καὶ χοίρειος καὶ αἴγειος ποιεῖ.

7 5 5 τὸ ἀπὸ τῶν καττυμάτων δέρμα καυθὲν φλεγμαίνοντα μὲν οὐκ ὠφελεῖ, παυσάμενα δὲ τῆς φλεγμονῆς ὀνίνησιν· ξηραντικὴ γάρ ἐστίν ἡ τοιαύτη τέφρα. κρόμμυον σὺν ὀρνιθείῳ στέατι λεῖον.

7 5 6 κηκίδα καύσας καὶ τρίψας ἐπίπασσε.

7 5 7 ἀκακίαν ἐν ὄξει διεῖς ἐπίχριε. Πρὸς τὰ πυρίκαυστα.

7 6 1 Τὰ δὲ πυρίκαυστα τῶν μετρίως ῥυπτόντων δεῖται φαρμάκων χωρὶς τοῦ θερμαίνειν ἢ ψύχειν ἐπιφανῶς.

7 6 2 γῆ τοίνυν Χία καὶ Κιμωλία, καὶ πᾶσα δὲ κούφη γῆ καταχριομένη δι' ὄξους μὴ πάνυ δριμέος ἢ ὕδατος μιγνυμένου ποιοῦσι καλῶς καὶ κωλύουσι φλυκταίνουσθαι, καὶ ὥδον ὅλον ὠμὸν παραχρῆμα ἐπιτιθέμενον ἀναλαμβάνόμενον ἐρίῳ μαλακῶ· καὶ γὰρ ἐμψύχει μετρίως καὶ ἀδήκτως ξηραίνει· ἢ μέλαν γραφικὸν περὶ χριε· <ἢ λιβανωτὸν λευκὸν ὕδατι διεῖς κατάχριε> καὶ φακὸν ἐψήσας καὶ λεάνας κατάπλασσε· ἄλευρον λεπτὸν ὡοῖς ὡμοῖς μίξας ἐπιτίθει· ἐλαίας ἀλμάδας μετ' ἀλφίτων λεάνας κατάπλασσε. ^[5]

7 6 3 πρὸς δὲ τὰ ἤδη πεφλυκταίνωμένα ῥοῦν καὶ ἄλφита τρίψας μετ' ὄξους κατάπλασσε· κονίαν ἄσβεστον κηρωτῇ μιγνύς καὶ εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσσωσιν ἐπιτίθει. τὰ δ' ἡλκωμένα πράσοις λείοις κατάπλασσε· ἢ ἀνδράχνην τρίψας μετ' ἀλφίτων κατάπλασσε· <ἢ φακῶ ἐφθῶ λείῳ μετὰ μέλιτος κατάπλασσε.

7 6 4 > περιστερᾶς κόπρον εἰς ὀθόνην εἰλήσας κατάκαυσον, ἕως τέφρα γένηται, καὶ διεῖς ἐλαίῳ χρῶ· θαυμαστὸν φάρμακον πίτυος ἢ πεύκης φλοιὸς ἢ ἀδιάντον ξηρὸν λεῖον ἢ μυρσίνης φύλλα κατακεκαυμένα λεῖα· ποιεῖ δὲ τούτων ἕκαστον καὶ μετὰ κηρωτῆς συντιθέμενον.

7 6 7 πρὸς δὲ τὰ ἀφ' ὕδατος κατακαύματα πρὶν φλυκταίνας γενέσθαι ἐλαίων ἀλμάδων ὕδωρ συνεχῶς κατάντλει, καὶ αὐτὰς τὰς ἀλμάδας τρίψας ἐπιτίθει, ἢ στυπτηρίαν σχιστὴν τρίψας μετ' ὄξους ἐπίχριε, ἢ χολῇ ταυρεῖα μεθ' ὕδατος δαψιλοῦς τετηκυῖα κατάχριε, ἢ, ὥς Ἀδαμάντιος ἐθεράπευε, βολβούς κρίνων μετὰ ῥοδίνου τρίψας καὶ ποιήσας γλοιῶδες κατάχριε. Πρὸς ἐξανθήματα. ^[5]

7 7 1 Ἐξανθήματα γίνεται παχέων χυμῶν ἐν τῷ δέρματι σφηνωθέντων καὶ πλέον κατὰ τὴν ἐπιδερμίδα πυκνὴν οὔσαν.

7 7 2 χρὴ οὖν αὐτοὺς κενοῦν διὰ τοῦ δέρματος καὶ μὴ πόρρω περισπᾶν εἰς τὸ βάθος ἐπὶ τῷ διὰ γαστρὸς ἢ ἐμέτων κενῶσαι.

7 7 3 καὶ μή τις ὑπολαμβάνῃ συμβουλεύειν με μηδέποτε καθαίρεσθαι τοὺς τοιούτους διὰ γαστρός· δεῖ γὰρ ἐφ' ὧν πλῆθος ὑπόκειται χυμῶν καθαίρειν· εἰ γάρ τις μὴ πράξας τοῦτο πρότερον ἐπιχειροίη διαφορεῖν, ἐμφράξει μᾶλλον ἢ κενώσει διὰ τοῦ δέρματος τοὺς χυμούς.

7 7 4 ἀλλὰ τὴν γε θεραπείαν τῶν ἐμπεπασμένων τῷ δέρματι χυμῶν διὰ τῶν ἐκ πυριώντων τε καὶ θερμαίνόντων ποιητέον, καὶ μάλιστα ὅταν πλατέα τυγχάνῃ ὄντα ἐξανθήματα· τὰ γὰρ τοιαῦτα δηλοῖ τὸν χυμὸν οὐ θερμὸν καὶ λεπτὸν ὑπάρχειν, ἀλλ' ἱκανῶς ψυχρὸν καὶ παχύν.

7 7 5 δάφνης οὖν φύλλων ἀπαλῶν καὶ πηγάνου καὶ μάννης ἴσον ἐκάστου τρίψας <καὶ διεῖς ἐν ἐλαίῳ κατάχριε.

7 7 6

σταφίδα ἀγρίαν φώξας καὶ τρίψας> καὶ λιβανωτὸν μετ' ἐλαίου διεὶς ἐπάλειψε· σεῦτλον ἀπαλὸν ἐψήσας καὶ τρίψας κατάπλασσε· κηροῦ < η , θείου ἴσον, ἀλὸς < ς . τὰ ξηρὰ τρίψας καὶ ἐπιχέας ἐλαίου κοτύλης ἥμισυ πάντα ὁμοῦ ἔψει, καὶ γενομένων ἐμπλαστῶν χρῶ· προσεδρεύειν δὲ χρὴ τῇ ἐψήσει· ἀγαθὸν σφόδρα τὸ φάρμακον.

- 7 8 t Περὶ κνησμῶν. Κνησμοὺς κατασκευάζειν μὲν χρὴ, ὅταν ἐκ τοῦ βάθους προκαλέσασθαι δέον ἢ χυμούς, κωλύειν δέ, ὅταν περὶ τὰ κνώμενα μόρια κίνδυνος ἢ ψώρας ἢ λέπρας ἢ τινα τῶν κακοήθων ἐλκῶν συστήναι· κωλύσεις δ' ἢ διὰ φαρμάκων ἀποκρουόμενος ἢ διὰ τοῦ καρτερεῖν κνησιτῶντα καὶ μὴ ψαύειν· παύεσθαι γὰρ πέφυκεν ἡ κνήσις καὶ οὕτως. ^[5]
- 7 8 2 πρὸς δὲ τοὺς ψωρώδεις κνησμοὺς θαλάσση θερμῇ ἢ ὄξει θερμῷ λοῦε <ἢ> σικύου ἀγρίου ἀφεψήματι ὁμοίως, ἢ ἀμπέλου παλαιᾶς φλοιὸν φρύξον ἐπ' ὀστράκου, καὶ τρίψας προεπαλείψας τε τὸν ψωριῶντα τόπον βουτύρῳ ἐπίπλασσε τούτῳ καὶ κατάδει, χρῶ τε τῷ φαρμάκῳ, μέχρις ἂν ὑγιασθῇ.
- 7 8 3 τὸ δ' ὅπιον μεθ' ὑγρᾶς κηρωτῆς συναλειφόμενον τοὺς κνησμοὺς καὶ τὰ ψυδράκια παρηγορεῖ. Περὶ φλυκταίνων.
- 7 9 1 Καὶ τὰς φλυκταίνας δ' ὀξείᾳ βελόνῃ τιτρᾶν προσήκει καθ' ὑπόρρυσιν, εἴτ' ἐκθλίβειν πρῶτος τὸ ὑγρὸν, ἔωντα τὸ δέρμα προσκείμενον, κἂν πληρωθῇ μύσαντος τοῦ τρήματος ἢ φλύκταινα, πάλιν αὐτὴν δεῖ τιτρᾶν ὁμοίως καὶ ἐκθλίβειν καὶ φυλάττειν τὸ δέρμα προσσταλὲν, ἄχρις ἂν ἐπουλωθῇ τὸ ὑπ' αὐτῷ ἠλκωμένον.
- 7 9 2 πρὶν μὲν οὖν ἐκραγῆναι τὰς φλυκτεῖς ἐφθῶ φακῶ λείῳ μεθ' ὕδατος κατάπλασσε, ἢ ροιᾶς ῥαβδία χλιαίνων ἐν τέφρᾳ θερμῇ τίθει καὶ κατόπτα τοὺς τόπους.
- 7 9 3 ἐὰν δ' ἐκραγῶσι καὶ ἔλκος γένηται, στέαρ ὕειον τήξας μετὰ φακῆς λείας εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσας ἐπιτίθει, ἢ κρίνου ρίζας ἐψήσας ἐν ὕδατι καὶ τρίψας μετὰ κηρωτῆς ἐπιτίθει. Περὶ ἀναρρηγνυμένων ἐλκῶν.
- 7 10 1 Τινὰ δὲ τῶν ἐλκῶν συνουλωμένα πολλάκις μετὰ χρόνον οὐ πολὺν αὐθις φλεγμαίνει τε καὶ ἀναρρήγνυται. παθόντος γὰρ ὅσπου τινος ἐνίστε ἢ ἐπικείμενη σὰρξ ἐπουλοῦται μὲν ῥαδίως καὶ ὑγιὲς εἶναι δοκεῖ τελέως, πάλιν δ' ἰχῶρος ἐπιρρυσθέντος κατ' ὀλίγον ἐκ τοῦ φθειρομένου κατὰ βάθος ὅσπου, φλεγμονή τε καὶ πύον ὑπογίνεται τὴν οὐλὴν ἀναξαίνον. ^[5]
- 7 10 2 τίς οὖν ἡ θεραπεία τῶν τοιούτων ἐλκῶν; ξήρανσις ἐπὶ τοσοῦτον ὥς ἀποστῆναι τὸ πεπονθὸς ὅσπου.
- 7 10 3 ῥαδίως οὖν ἀναπλεύσει τὰ ἐγκαθήμενα τῶν ὀστέων, εἰ μήκωνος ἀγρίας καὶ συκῆς φύλλα λειᾶ μετὰ πάλης ἀλφίτου καὶ οἴνου καταπλάσεις ἢ ὑοσκυάμου σπέρμα καὶ χάλκανθον ἴσα τρίψας ἐπιθήσεις.
- 7 10 4 πευκεδάνου ἢ ρίζα λεπίδας ὀστέων ἀφίστησιν ἐν τάχει. Περὶ κακοήθων ἐλκῶν.
- 7 11 1 Τὰ δὲ κακοήθη καὶ δυσεπούλωτα καὶ χρόνια καὶ σηπεδονώδη τῶν ἐλκῶν Λημνία σφραγὶς ὠφελεῖ μεγάλως· ἢ δὲ χρήσις γίνεται κατὰ τὸ μέγεθος τῆς τοῦ ἔλκους κακίας· τὸ μὲν γὰρ δυσῶδες καὶ λίαν πλαδαρὸν καὶ ῥυπαρὸν ἀνέχεται δι' ὄξους δριμυτάτου τῆς Λημνίας ἀνιευμένης εἰς πηλῶδη σύστασιν· καὶ δι' οἴνου δ' ἢ ὕδατος ἢ ὀξυμέλιτος ἢ ὀξυκράτου ἢ μελικράτου, ἢ ὅπως ἂν ἡ χρεῖα κελεύῃ, ἐπιτήδειόν ἐστιν.
- 7 11 3 εἴ τις θυίαν ἐκ μολύβδου κατασκευάσας μετὰ δοΐδουκος μολυβδίνου ρόδιον ἐμβαλὼν ἢ ὀμφάκινον ἔλαιον ἢ ἀειζώου χυλὸν ἢ κοτυληδόνης ἢ θριδακίνης ἢ ψυλλίου ἢ ὀμφακος τρίβοι ὥς ἀνεῖναι χυλὸν τινα, ἄριστον ἔξει φάρμακον πρὸς τὰ καρκινώδη καὶ κακοήθη τῶν ἐλκῶν καὶ πρὸς τὰς ἐν αἰδοίοις καὶ ὄρχεσι καὶ μαστοῖς φλεγμονὰς πρὸς τε τὰς ἐν ἔδρᾳ μεθ' ἐλκῶν ἢ στολίδων ἀνεξασμένων. ^[5]

- 7 11 4 κενταύριον τὸ μικρὸν καταπλασσόμενον πρόσφατον τὰ παλαιὰ καὶ δυσεπούλωτα τῶν ἑλκῶν ἀπουλοῖ καὶ τὰ κακοήθη ἰᾶται.
- 7 11 5 κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ σφαιρία τὰ νέα καὶ ἀπαλὰ τὰς κατὰ βάθος ὑγρότητας ἐν ταῖς πλαδαραῖς καὶ σηπεδονώδεσι διαθέσεσιν ἀλύπως τε ἅμα καὶ ἀσφαλῶς ἐκβόσκεται.
- 7 11 6 κυπέρου ρίζαι τὰ δι' ὑγρότητα πολλὴν ἐλκύνδρια δυσεπούλωτα θαυμαστῶς ὠφελοῦσιν.
- 7 11 7 κολοκύνθης ξηρᾶς κεκαυμένης ἡ τέφρα τοῖς ὑγροῖς ἅμα καὶ χωρὶς φλεγμονῆς σηπομένοις ἀρμόττει, καὶ μάλιστα τοῖς ἐπὶ πόσθης αἰδοίων· ὁμοίως καὶ ἀνήθου ρίζης.
- 7 11 8 ἀρνόγλωσσον πρὸς τὰ κακοήθη καὶ πρὸς ρεύματα καὶ σηπεδόνας ἀρμόττει. ἴσατις ἡ ἡμερος πρὸς πᾶν ἕλκος κακώθης δραστηρίως ἀνθίσταται, κἂν σήπηται κἂν ἀναβιβρώσκηται· εἰ δέ ποτε τῆς τοῦ κάμνοντος φύσεως ἰσχυροτέρα φαίνοιτο, μινύναι χρὴ τοῖς φύλλοις αὐτῆς λειωθεῖσιν ἢ ἄρτον ἢ κρίθινον ἄλευρον ἢ πύρινον ἢ ἄλφιτα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν ἐκάστῳ διάθεσιν.
- 7 11 10 ὀστράκοις χρώμεθα πρὸς τὰς ἐκ ρευμάτων χρονίας καὶ δυσσαρκώτους κοιλότητας ὅσαι συριγγώδεις εἰσὶ καὶ βαθεῖαι.
- 7 11 11 ἔρια κεκαυμένα τὰς πλαδαρὰς σάρκας ἐπὶ τῶν ἑλκῶν ἀποτήκει τάχιστα. πλατάνου φλοιὸς καυθεὶς καὶ ἐπιπαττόμενος τὰ δι' ὑγρότητα πολλὴν ἕλκη πλαδαρὰ καὶ ῥυπαρὰ ἰᾶται.
- 7 11 13 πευκεδάνου ρίζα τοῖς κακώθεσιν ἕλκεσιν ἄριστόν ἐστι φάρμακον ἐπιπαττομένη ξηρὰ· αὕτη γὰρ καὶ καθαίρει καὶ σαρκοῖ καὶ ἀπουλοῖ.
- 7 11 14 ἀλόη τὰ δυσεπούλωτα τῶν ἑλκῶν ἰᾶται, καὶ μάλιστα τὰ καθ' ἔδραν τε καὶ αἰδοῖον· ὠφελεῖ δὲ καὶ τὰς φλεγμονὰς αὐτῶν ὕδατι διεθεῖσα.
- 7 11 15 παλαιὰ δ' ἕλκη ἰᾶται κηρὸς ἐν ἡλίῳ μαλαχθεὶς καὶ χαλκοῦ λεπίδα πλείστην ἀναλαβὼν ἢ χρυσοκόλλαν· δεῖ δ' εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσσοντα τιθέναι καὶ μὴ ἀφαιρεῖν συνεχῶς τὸ σπληνίον.
- 7 11 16 πρὸς δὲ τὰ Χειρώνεια ποιεῖ χαλκοῦ λεπίδος < ι , κηροῦ τὸ ἴσον, στυπτηρίας < β .
- 7 11 17 τὸν κηρὸν θερμάνας καὶ μαλάξας ἀνάλαβε τὰ ξηρὰ λεῖα, καὶ εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσας ἐπιτίθει.
- 7 11 18 πρὸς δὲ τὰ θηριώδη σίδιον λεῖον καύσας ἐπιτίθει, ἢ στυπτηρίαν σχιστὴν κεκαυμένην λεῖαν ἐπιτίθει. ὕσσωπου < δ , σταφίδος ἴσον, νίτρου < β · προὔποχρίσας μέλιτι τὸ ἕλκος ἐπίπαττε αὐτὰ λεῖα.
- 7 11 20 τὰ δὲ σηπεδονώδη καὶ νεμόμενα τῶν ἑλκῶν ἰσχυροτάτων δεῖται φαρμάκων, οἷόν ἐστι χαλκίτις καὶ ἄρσενικὸν καὶ τίτανος· καίει γὰρ παραπλησίως τὰ τοιαῦτα πυρί, καὶ πολλάκις τούτων νικωμένων καὶ αὐτῷ < τῷ > πυρὶ χρώμεθα.
- 7 11 21 πράσιον ἐφθὸν ἐν οἴνῳ κατάπλασσε.
- 7 11 22, 23 ὄροβον λεῖον μετὰ μέλιτος ἐπιτίθει. ἐλαίας ἀπαλοῖς φύλλοις ἐφθοῖς ἐν οἴνῳ λείοις ὡσαύτως χρῶ· καταντλητέον δὲ θαλάσση θερμῇ.
- 7 11 24 τοὺς δὲ σκώληκας τοὺς ἐν τοῖς σηπεδονώδεσιν ἕλκεσι χυλὸς καλαμίνθης ἀναιρεῖ. Πρὸς ἄνθρακας.
- 7 12 1 Τοὺς δ' ἄνθρακας μελαγχολικὸν τὸ αἷμα γενόμενον καὶ ἀναζέσαν ἐπιφλέξαν τε τὸ δέρμα ποιεῖ· διὸ καὶ σὺν ἐσχάρᾳ γίνονται, φλυκταίνης προηγουμένης τοῦ ἕλκους ὥς ἐπὶ τῶν πυρिकाύστων· πυρετόν τε ὀξύτατον καὶ κίνδυνον ἐπάγει ταχύν.
- 7 12 2 κνησαμένων δ' ἐνίοτε καὶ πλείους συνίστανται φλύκταιναι σμικραί, πυκναὶ καὶ συνεχεῖς ὅμοιαι κέγχροις, αἵτινες ῥηγνύμεναι ποιοῦσιν ὁμοίως ἐσχαρῶδες τὸ ἕλκος, τῇ χροίᾳ ποτὲ μὲν τεφρώδους < γενομένης τῆς ἐσχάρας, ποτὲ δὲ μελαίνης > · ἢ δ' < ἄλλη > σὰρξ κύκλω

φλογώδης ἰσχυρῶς καὶ μέλαινα τῇ χροίᾳ γίνεται καὶ στίλβουσα παραπλησίως ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ· τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ ἀκριβῶς μέλαινα χολή. ^[5]

7 12 3 θεραπεύοντας δὲ τὸ τοιοῦτον πάθος ἀπὸ φλεβοτομίας ἄρχεσθαι προσήκει καὶ κενοῦν μέχρι λειποθυμίας.

7 12 4 καὶ μὴν καὶ ἀποσχάζειν μετὰ φλεβοτομίαν οὐκ ἀνάρμοστον βαθυτέραις ταῖς ἀμυχαῖς χρωμένους διὰ τὸ τοῦ χυμοῦ πάχος.

7 12 5 κατὰ δὲ τοῦ πεπονθότος τοῖς ἀποκρουομένοις μετρίως καὶ διαφοροῦσι χρησόμεθα· τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ δι' ἀρνογλώσσου καὶ φακῆς ἐφθῆς κατάπλασμα προσλαμβάνον ἄρτου κλιβανίτου τὸ ἀπαλόν, μήτε ἄγαν καθαροῦ μήτε ῥυπαροῦ.

7 12 6 κατ' αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔλκους ἐπιθήσομεν τῶν σφοδρῶν τι φαρμάκων, οἷόν ἐστι τὸ Ἄνδρωνος, ἀνιέντες σιραίῳ ἄχρι γλοιώδους συστάσεως.

7 12 7 παυσαμένης δὲ τῆς φλογώσεως, τοῖς ἄλλοις ἔλκεσιν ὁμοίως εἰς οὐλήν ἄξομεν τὸ ἔλκος.

7 12 8 παλαιὰ κάρυα τὰ ἐλαιώδη πρὸς ἄνθρακας ποιεῖ καὶ κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ νέα καὶ ἀπαλὰ σφαιρία σὺν ἀλφίτοις καὶ σταφῖς ἐκγιγαρτισμένη καὶ λειωθεῖσα καὶ ἰσχάδες ἐφθαῖ ἐν οἴνῳ κοπεῖσαι. Πρὸς καρκίνους.

7 13 1 Καὶ οἱ καρκῖνοι δ' ἐκ μελαίνης χολῆς ζεύσεως συνίστανται, κὰν δριμυτέρα τύχη, μεθ' ἔλκους διὰ τοῦτο κατὰ τὴν χροάν μελάντεροι τῶν φλεγμονῶν εἰσι χωρὶς θερμότητος. αἱ φλέβες δὲ πληροῦνται καὶ τείνονται πλέον ἐπ' αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῶν φλεγμονῶν, οὐδὲ αὐταὶ παραπλησίως ταῖς φλεγμοναῖς ἐρυθραὶ τυγχάνουσαι, κατὰ τὸν χυμὸν δὲ τὴν χροάν ἔχουσαι. ^[5]

7 13 2 διὰ δὲ τὸ πάχος τοῦ χυμοῦ τούτου καὶ ἀνίατος ὁ καρκίνος ἐστὶ, μήτε ἀποκρουσθῆναι δυνάμενος μήτε διαφορηθῆναι μήτε ἐπὶ ταῖς καθάρσεσιν ὅλου τοῦ σώματος εἴκων, καὶ τῶν μὲν πραοτέρων φαρμάκων ἐπιτιθεμένων καταφρονῶν, ὑπὸ δὲ τῶν σφοδροτέρων παροξυνόμενος.

7 13 3 δυνατὸν μὴν τοὺς ἀρχομένους καρκίνους κωλύειν αὔξεσθαι καθαίροντας τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν πρὶν ἐν τῷ πεπονθότῳ μορίῳ στηριχθῆναι· κενώσομεν δ' ἢ διὰ τῶν ἀπλῶν τινος, οἷόν ἐστι τὸ ἐπίθυμον πλήθος < δ' ἐν ὀρῷ γάλακτος ἢ μελικράτῳ διδόμενον, ἢ διὰ τῆς ἱερᾶς τὸν μέλανα ἐλλέβορον προσλαμβάνουσης.

7 13 4 ἐπὶ δὲ τοῦ πεπονθότος τόπου προσφερόμενον ἀλύπως ποιεῖ ἐπὶ τῶν ἡλκωμένων στρύχνου χυλός, ὀθονίου μαλακοῦ διπτύχου ἢ τριπτύχου δευομένου ἐπιτιθεμένου πολλῷ τῷ χυλῷ.

7 13 5 δεῖ δ' ἔξωθεν κατ' αὐτοῦ καὶ ἔριον ἀπαλὸν περιβάλλειν δευόμενον καὶ αὐτὸ τῷ χυλῷ, προνοεῖν δ' ὅπως μὴ ξηρανθῇ ταῦτα, συνεχέστερον ἐπαντλουμένου τοῦ χυλοῦ.

7 13 6 χρήσαιτο δ' ἂν τις δεόντως ἐπὶ τῶν ἡλκωμένων καρκίνων καὶ τῷ διὰ πομφόλυγος διαιτάσθω δ' ὁ πάσχων ἔν τε χυλῷ πτισάνης πλεονάζων καὶ γάλακτος ὀρῷ καὶ λαχάνων μαλάχῃ καὶ ἀτραφάξυϊ βλίτῳ τε καὶ κολοκύνθῃ καὶ τοῖς πετραίοις τῶν ἰχθύων καὶ πᾶσιν ὄρνισι πλήν τῶν ἐλείων. Πρὸς σαρκοθλάσματα καὶ ἐκχυμώματα. ^[5]

7 14 1 Σαρκὸς θλασθείσης ὑπὸ τινος βαρέος ἐμπεσόντος, καὶ τῶν σμικρῶν ἐν αὐτῇ φλεβίων διακριθέντων, αἷμα προχεῖται κατὰ διαπήδησιν, ὅπερ ἀθροιζόμενον ὑπὸ τῷ δέρματι ποιεῖ τὸ καλούμενον ἐκχύμωμα μὴ διαιρεθέντος τοῦ δέρματος.

7 14 2 σκοπὸς οὖν ἐστὶν ἡμῖν διαφορῆσαι τὸ θρομβωθὲν αἷμα, καὶ τοῦτο συντόμως πρὶν μελανθῆναι· κατ' ἀρχὰς δὲ καὶ τῶν στυπτικῶν τι παραπλέκειν χρή τοῖς διαφοροῦσι διὰ τὸ τοὺς χιτῶνας τῶν φλεβίων τεθλάσθαι καὶ χρήζειν πυκνώσεως· μετὰ γὰρ ταῦτα καὶ χωρὶς τοῦ στύφειν τοῖς διαφορητικοῖς μόνοις χρησόμεθα. καὶ ἀποσχάζοντες δ' ἐν ἀρχῇ τὰ ἐκχυμώματα, οὕτως τὴν ἐξῆς θεραπείαν προσάγομεν. ^[5]

7 14 4

- εἶδος δ' ἐστὶ τῶν ἐκχυμωμάτων καὶ τὰ καλούμενα ὑπώπια καὶ τὰ ὑποσφάγματα καὶ ἡ κατὰ τοὺς ὄνυχας ὑποδρομὴ τοῦ αἵματος ἐκ πληγῆς γινομένη.
- 7 14 5 δέρμα προβάτου νεωστὶ ἐκδεδαρμένον τοῖς μεμαστιγμένοις περιτεθὲν θεραπεύει παντὸς μᾶλλον ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ νυκτί.
- 7 14 6 ὕδροπέρι ἅμα τῷ καρπῷ καταπλασσόμενον ὑπώπιά τε καὶ τοὺς ἐскиρρωμένους ὄγκους διαφορεῖ. Περὶ ῥήγματος καὶ σπάσματος.
- 7 15 1 Τὰ ῥήγματα σὺν ἐκχυμώσεσι μὲν γίνεται πάντως· ἴαται δ' αὐτὰ τῶν φαρμάκων τὰ μετρίως θερμαίνοντα· τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ διὰ τῶν αἰγείρων ἄκοπον καὶ ὅσα τούτῳ ὅμοια.
- 7 15 2 δεῖ δ' ἐπὶ τῶν ἐν βάθει τοῦ σώματος ῥηγματίων ἐπιτείνεσθαι τὴν δύναμιν τῶν φαρμάκων ὡς δριμύτερα καὶ τμητικώτερα προσάγεσθαι.
- 7 15 3 ὠφέλιμος δ' ἐπὶ τῶν τοιούτων καὶ ἡ τῆς σικύας χρῆσις.
- 7 15 4 ἐὰν μὲν οὖν εὐθὺς διαφορηθῇ τὸ ὅλον ἐκχύμωμα, συμφύεται ῥαδίως ἢ διαστᾶσα σὰρξ· ἐὰν δὲ χρονίση, καὶ ῥύπος ὑποτραφῇ, συμφυῆναι τὰ ῥήγματα λοιπὸν ἀδύνατον, παρατίθεται δ' ἀλλήλοις τὰ χεῖλη μόνον, ὡς καὶ μικρὰν πρόφασιν ῥαδίως αὐτὰ διυστᾶν, ἐμπίπλασθαί τε τὴν μεταξὺ χώραν αὐτῶν ὑγρότητός τινος καὶ τρόπον τινὰ συνεχῶς ἐκχύμωμα γίνεσθαι παραπλήσιον τῷ κατ' ἀρχάς, πλὴν ὅτι θᾶπτον ἐκείνου διαφορούμενον, ἅτε ἰχώρα λεπτὸν περιέχον, τοῦ κατ' ἀρχάς ἐξ αἵματος συνισταμένου. ^[5]
- 7 15 5 τὸ δὲ σπᾶσμα γίνεται διασπωμένων τινῶν ἰνῶν, καὶ παρηγορίας δεῖται μόνης ἄχρις ἀνωδυνίας· κολληθῆναι γὰρ αὐτὰς οὐ δυνατόν.
- 7 15 6 ἀριστολοχία στρογγύλη ῥήγμασι καὶ σπάσμασιν, εἴπερ τι καὶ ἄλλο, ἐπιτήδειον· κενταυρίου τοῦ μεγάλου ἢ ῥίζα ὁμοίως καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς, ῥῆον, κόστος, βδέλλιον σὺν ὀξυμέλιτι πινόμενον. Πρὸς στρέμματα καὶ θλάσματα.
- 7 16 1 Πρὸς στρέμματα καὶ θλάσματα ποιεῖ ἔρια οἰσυπηρά, σπόγγος, ὀξελαΐω βρεχόμενα καὶ ἐπιτιθέμενα, βολβῶν ἐφθῶν τὰ ἀπαλὰ μετὰ μέλιτος ἢ κηρωτῆς, ἄλας λείον καὶ ἄλευρον μετὰ μέλιτος, ἄγνου φύλλα καὶ ἄλας καὶ νίτρον ὀπτὸν λείον μετὰ κηρωτῆς.
- 7 16 2 χρῶ δὲ καὶ καταντλήσει ὕδατος θαλάσσης θερμαίνων· μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὴν φλεγμονὴν καὶ τοὺς πόνους καὶ ἀνατρίψει χρῶ τῶν ἐστραμμένων μερῶν. Ὅσα σκόλοπας, ἀκίδας, ἀκάνθας ἀνάγει.
- 7 17 1 Ἀκίδας καὶ καλάμους καὶ ἀκάνθας, ἔτι δὲ καὶ σκόλοπας ἐπισπῶνται ἀναγαλλίδες αἱ δύο, ἀριστολοχία, ἀμμωνιακὸν σὺν μέλιτι, ὕοσκάμου καρπὸς λείος καταπλασσομένης.
- 7 17 2 καλάμου ῥίζας κόψας καὶ μέλιτι μίξας εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσσωσιν δαψιλῶς ἐπιτίθει καὶ κατάδει· συντόμως ἀνάγει. Περὶ παρωνυχιῶν.
- 7 18 1 Τὴν παρωνυχίαν μικρὰν οὖσαν ἔτι καὶ ἀρχομένην κηκίς μετὰ μέλιτος καταστέλλει καὶ κωλύει συστῆναι· γενομένην δ' ἤδη τὴν παρὰ φύσιν σάρκα σκοπὸς ἐστὶ διὰ τῶν ἀδήκτων ἀναλῶσαι καὶ τῆξαι.
- 7 18 2 ποιεῖ δὲ πρὸς παρωνυχίας ὃ τε τῶν ὥτων ῥύπος καὶ τὸ λύκιον.
- 7 18 3 ἐκπυθεῖσαν δὲ κεντήσας καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκχέας, σπογγίον ὕδατι βρέξας ἐπιτίθει, ἢ κατάπλασσε φακῶ μεθ' ὕδατος λείω, ἢ ῥόδοις χλωροῖς ἢ ξηροῖς ἀποβεβρεγμένοις ὕδατι λείοις κατάπλασσε, ἢ ἀλφίτῳ λείῳ μεθ' ὕδατος. δεῖ δὲ καὶ διαστέλλειν τὴν σάρκα πανταχόθεν ἀπὸ τοῦ ὄνυχος ζύσμασιν ὀθονίου.
- 7 18 5 τοὺς δὲ τεθλασμένους ὄνυχας μυρσίνης καὶ ροιᾶς φύλλοις ἀπαλοῖς λείοις κατάπλασσε.
- 7 18 6 ἐπὶ δὲ τῶν ὑφαίμων ὀνύχων ἄλευρον πίσση μίξας ἐπιτίθει.

- 7 18 7 πρὸς τὸ ἀφιστάναι τοὺς πεπονηκότας ὄνυχας θεῖον λεῖον ἀναλαβὼν ὑεῖω στέατι ἐπιτίθει.
- 7 18 8 τοὺς δὲ λεπριῶντας ὄνυχας ἀποστήσεις τούτῳ· ἰξοῦ δρυΐνου, σανδαράκης, τήλεως ἀνὰ β ,
κανθαρίδων, θαψίας ἀνὰ ρ α , ὅξους τὸ αὐτάρκες.
- 7 18 9 ποιεῖ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς τρυῆ ξηρὰ μετὰ κηρωτῆς ἐπιτιθεμένη ἢ σύκων σὰρξ κοπεῖσα χωρὶς
τῶν κεγχραμίδων· ἢ προὔποχρίσας πίσση τὸν ὄνυχά θεῖω καὶ σανδαράκῃ λείους ἴσοις
κατάπλασσε.
- 7 18 10 χρὴ δ' ἐπιμελῶς περιζέειν τὸν τε ὄνυχά καὶ ὁμαλίζειν καὶ ἐπιδεῖν καὶ τοῖς πρὸς τὰς ἀποστάσεις
τῶν ὀνύχων χρῆσθαι. πρὸς δὲ τὰ ἐν τοῖς δακτύλοις πτερύγια λιβανωτὸν λεῖον ἐπιτίθει καὶ
ἐπίδει, ἢ ὄροβον λεῖον ὡσαύτως, ἢ λιβανωτοῦ ἀτόμου « α , σανδαράκης τὸ διπλάσιον.
- 7 18 12 λεῖα ἐπιτίθει τῇ ρίζῃ τοῦ ὄνυχος διασάσσω ἐπιμελῶς, καὶ ἄνωθεν ἐπιτίθει ξηρὰ τιλτά.
- 7 18 13 τοῦτο ξηραίνει τὰ πτερύγια συντόμως. — Ἄλλο ἀγαθὸν σφόδρα ποιοῦν καὶ πρὸς τὰ
κακοηθεύμενα· κηκῖδος καὶ σιδίων ροιᾶς ὀξεῖας καὶ λεπίδος ἐρυθροῦ χαλκοῦ καὶ ἰσχάδων
κεκαυμένων τὸ ἴσον τρίψας καὶ μίξας μετὰ μέλιτος καὶ ἐγχριστοῦ πάχος ποιήσας μοτοῦς
ἐγχρίων ἐπιτίθει δις θεραπεύων τῆς ἡμέρας καὶ ἐπιδέων, μὴ λιπαίνων μηδὲ βρέχων τοὺς
τόπους· ἐὰν δ' ὑγρὸν ᾖ, σπογγίζειν ἀποβρέχων τὸν σπόγγον ἐν οἴνῳ. ^[5]
- 7 19 t Περὶ τῶν ἐν ἄρθροις ἐλκῶν. Τὰ ἄρθρα ξηρότερα τῶν σαρκωδῶν ἐστὶ μορίων· διόπερ ἐλκωθέντα
ξηροτέρων χρήζει φαρμάκων.
- 7 19 2 καλῶς γοῦν ὁ τοῦ Πολυείδους τροχίσκος ποιεῖ μετ' οἴνου τριβόμενος ἕως γλοιώδους
συστάσεως, καὶ τὰ ὁμοίως τούτῳ ξηραίνοντα.
- 7 19 3 καὶ θαλάττῃ δὲ καὶ ἄλμῃ πολλάκις αἰονήσαντες αὐτὰ βέλτιον ἐθεασάμεθα διατιθέμενα.
- 7 19 4 χρηστὸν οὖν ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῖς μᾶλλον ξηραίνουσιν. Περὶ αἱμορραγιῶν.
- 7 20 1 Αἱμορραγίαις βοήθημά ἐστὶ τὸ ἐπιτήδειον σχῆμα τοῦ τετρωμένου μορίου· τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ
ἀνάρροπον μετ' ἀνωδυνίας· τὸ γὰρ κατάρροπον ὀδυνῶδες, καὶ κινήσειεν ἂν καὶ τὰς οὐκ οὔσας.
- 7 20 2 ἐπὶ τῶν τετρωμένων οὖν καὶ αἱμορραγούντων ἐπίβαλε τὸν δάκτυλον εὐθὺς κατὰ τοῦ στομίου
τοῦ αἱμορραγοῦντος ἀγγείου πρᾶως πιέζων καὶ ἀνωδύνως θρόμβου γὰρ οὕτως ἐπιπαγέντος, ἢ
αἱμορραγία στήσεται.
- 7 20 3 μὴ ἐπισχεθείσης δ' αὐτῆς οὔτως, ἰσχαίμοις χρηστὸν· κάλλιστα δ' αὐτῶν ἐστὶ τὰ ἐμπλαστικά
μᾶλλον τῶν ἐσχαρούντων· ἀποπιπτούσης γὰρ ἐνίστε τῆς ἐσχάρας, αἱμορραγῆσαι πάλιν
κίνδυνος.
- 7 20 4 ἄριστον δ' ἐστὶ τὸ καὶ πρὸς τὰς ἐκ μηνίγγων αἱμορραγίας ποιοῦν· λιβανωτοῦ μέρος ἓν, ἀλόης
ἥμισυ, τῷ λευκῷ τοῦ ὠοῦ φυρόμενα ὡς μελιτώδη σύστασιν ἔχειν, εἴτ' ἀναλαμβάνόμενα
λαγῶαις θριξὶ ταῖς μαλακωτάταις καὶ τῷ ἔλκει παντὶ πλεῖστον ἐπιτιθέμενον· ἔπειτα ἐξ ὀθόνης
ἐπιδεσμεῖν δεῖ τὰς μὲν πρῶτας ἐπιβολὰς τέσσαρας ἢ πέντε κατ' αὐτοῦ τοῦ αἱμορραγοῦντος
ποιουμένων ἡμῶν, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν ρίζαν νεμομένων· λύειν δὲ διὰ τρίτης, καὶ εἰ μὲν
ἀσφαλῶς ἔτι προσέχοιτο τῷ ἔλκει τὸ φάρμακον, αὐθις ἐν κύκλῳ περισχεῖν καὶ ὥσπερ
ἐπιτείνειν τὸν ἐκ τῶν τριχῶν μοτὸν καὶ ἐπιδεῖν ὁμοίως· εἰ δ' αὐτομάτως ὁ μοτὸς ἀποπτύοιτο,
πιέζων ἡρέμα τῷ δακτύλῳ τὴν ρίζαν τοῦ ἀγγείου ὡς μηδὲν ἐπιρρυῆναι, πρᾶως τοῦτον
ἀφαιρεῖν καὶ ἕτερον ἐπιβάλλειν καὶ χρῆσθαι τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς θεραπείας, ἄχρις ἂν
ἐπιτραφῇ τῷ ἀγγεῖω σὰρξ. ^[10]
- 7 20 5 τὰ δὲ ποιοῦντα τὰς ἐσχάρας γυμνότερον ἐργάζεται τὸ μόριον ἢ κατὰ φύσιν εἶχε, τῆς ἐσχάρας
ἀποπιπτούσης, καὶ πολλάκις αἱμορραγία δυσεπίσχετος ἠκολούθησεν ἐκπιπτούσης αὐτῆς.
- 7 20 6

πλὴν ἔστιν ὅτε ἡ χρῆσις τῶν ἐσχαρωτικῶν ἀναγκαία γίνεται καθὰ καὶ τῶν διαπύρων καυτηριῶν, τῆς αἱμορραγίας ἐξ ἀναβρώσεως σηπεδονώδους συμπιπτούσης.

7 20 7 ἴσατις <ή> ἡμερος κατὰ τῶν αἱμορραγούντων ἐπιπλαττομένη καλῶς ἐπέχει, καὶ κηκίδες καυθεῖσαι· δεῖ δ' αὐτὰς διαπύρους δι' ὄξους ἢ οἴνου σβεννύειν.

7 20 8 γύψον μινγνὺς ὡοῦ τῷ λευκῷ καὶ λεπτῷ καὶ ἀλεύρου πυρίνου τὸ χνοωδέστατον, ὃ προσιζάνει τοῖς τοίχοις, ποιήσεις φάρμακον πρὸς αἱμορραγίας ἐπιτήδειον· ἀναλαμβάνειν δὲ χρὴ καὶ τὸ οὕτως φυραθὲν λαγῶαις θριξίν ἢ τινι τῶν ὁμοίως μαλακῶν.

7 20 9 πρὸς δὲ τὰς ἐκ στόματος γινομένης αἱμορραγίας ἡ θύμων ἢ φακῶν ἢ ἀκροχορδόνων ἢ αἱμορροΐδων πράσου φύλλα κόψας ἐπιτίθει, ἢ ῥοῦν ἐρυθρὸν ἢ γίγαρτα ἢ ῥοιᾶς κυτίνους κόψας ἐπιτίθει· ἢ σπόγγον καινὸν βάψας εἰς πίσσαν ὡμὴν κατάκαυσον καὶ λεάνας χρῶ.

7 20 10,11 χρήσιμον σφόδρα ἐστὶ τοῦτο. διακλύσματα δὲ ποιεῖ πρὸς τὰς ἐκ στόματος αἱμορραγίας ῥόδων χλωρῶν ἢ ξηρῶν ἀφέψημα ψυχρὸν ἢ ἐλίκων ἀμπέλου ἢ σχίνου φύλλων ἢ βάτου ἢ μήλων κυδωνίων ἢ ῥοιῶν ἢ γιγάρτων ἢ φακῶν.

7 20 12 τοῖς δ' αὐτοῖς τούτοις χρηστέον καὶ ἐγκαθίσμασι ψυχροῖς πρὸς τὰς καθ' ἑδραν καὶ μήτραν.

7 20 13 ἔστω δὲ καὶ ἡ δίαιτα τῶν αἱμορραγούντων στύφουσα καὶ παχύνουσα, οἷα ἐστὶ χόνδρος καὶ ἄλευρον καθαρὸν ἐφθὸν καὶ κοχλῖαι καὶ τυρὸς ἀπαλὸς καὶ βολβοὶ κάθεφθοι καὶ ἰχθύες ὅποτοι καὶ φοίνικες καὶ οἶνος μέλας αὐστηρὸς, φακὴ, ἄλφιτα, ὠῶν ὀπτῶν λέκιθοι, ἄπιοι, ἀχράδες, μῆλα κυδώνια, οὔα, μέσπιλα καὶ τὰ παραπλήσια. ^[5]

7 20 14 πρὸς δὲ τὰς ἐκ τῶν ῥινῶν αἱμορραγίας τὰ τῆς πλατάνου σφαιρία ξήραινε καὶ ἐπὶ τινος τριχίνου παρατρίβων τὸ σπέρμα ἀπόρριπτε, τὰ δὲ κνάφαλα ἀποτίθεσο εἰς ἀγγεῖον ὀστρακοῦν καινόν.

7 20 15 ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως ταῦτα τὰ ἐριώδη διὰ καλαμίσκου ἐμφύσα· τὸ δὲ μέτωπον καὶ τὴν ῥίνα κατάπλασσε γύψῳ ἢ πηλῷ κεραμικῷ.

7 20 16 ποιεῖ δὲ καὶ πράσου χυλὸς ἐρίῳ εἰργασμένῳ ἢ μοτῷ ἀναλαμβανόμενος καὶ ἐντιθέμενος τοῖς μυκτῆρσι, καὶ μάννα χυλῷ πράσου φυραθεῖσα καὶ ἐντιθεμένη.

7 20 17 χρὴ δὲ καὶ ἐλαίας φύλλοις λείοις ἀπαλοῖς ἔξωθεν τὴν ῥίνα καταπλάσσειν καὶ κώνειον ἐπὶ μαλακῆς τέφρας θυμιάν ὑπὸ τοὺς μυκτῆρας καὶ σπόγγοις ἢ ἐρίοις εἰς ὕδωρ ψυχρὸν ἀποβεβρεγμένοις ἐμφράττειν τοὺς πόρους ἐκατέρων τῶν ὠτίων καὶ σκέλη καὶ χεῖρας ἀποδεῖν καὶ μέτωπον καὶ κροτάφους ἀνακολλᾶν τοῖς πρὸς τὸ ῥεῦμα τῶν ὀφθαλμῶν ποιοῦσιν. ^[5]

7 20 18 ἐὰν δὲ τινες ὑπολειφθῶσι θρόμβοι μενούσης ἔτι τῆς αἱμορραγίας, τούτους μὲν ἐκμύσσεσθαι συνοίσει, ταχέως δὲ πάλιν χρῆσθαι τοῖς ἰσχαίμοις φαρμάκοις καὶ προσπιέζειν τὸν χόνδρον τοῦ μυκτῆρος ὑπ' αὐτὸ τὸ ὅστον τοῖς δυοῖ δακτύλοις τῆς χειρὸς, τῷ τε μεγάλῳ καὶ τῷ λιχανῷ, ποτίζεσθαι δὲ πρὸς τὰς εἰρημένης αἱμορραγίας, καὶ ἔτι πρὸς τὰς ἐκ τῶν ἐντέρων, πράσου χυλὸν ὡς κυάθους δύο· ἢ δάφνης ἀπαλὰ φύλλα τρίψας ἐν ὀξυκράτῳ πότιζε· ἢ λιβανωτοῦ καὶ δάφνης ἴσα λεάνας ἐν οἴνῳ μέλανι ἰσοκρατεῖ πότιζε· ἢ ὀπτοῦ ὡοῦ λέκιθον μεθ' ὕδατος συμμέτρου λεάνας πρόσφερε· ἢ ἄλευρον καθαρὸν ὡμὸν καὶ λιβανωτὸν καὶ κόμμι ἴσα τρίψας μεθ' ὕδατος δίδου. Πρὸς οὐλὰς μελαίνας καὶ λειχήνας καὶ στίγματα. ^[10]

7 21 1 Οὐλὰς μελαίνας αἶρει βρυωνίας ῥίζης λευκῆς καὶ μελαίνης ἐψηθείσης ἐν ἐλαίῳ ἄχρι χυλώσεως τὸ ἔλαιον ἐπιχριόμενον, καλαμίνθη ἐν οἴνῳ ἐφθῇ, λιθάργυρος πεπλυμένη σὺν ῥοδίῳ λευκῷ.

7 21 2 τὰς δ' ἐκ λειχήνων οὐλὰς καὶ τὰς ἄλλας ὁμοχρόους ποιεῖ ὄνειον στέαρ καταχριόμενον, εὐζώμου σπέρμα λεῖον μετὰ χολῆς αἰγὸς καὶ βοῆς καὶ προβάτου καταχριόμενον [σὺν λιθαργύρῳ], <εἴθ' ὅταν ξηρανθῇ ἀποτριβόμενον, καὶ> τοῦ λαχάνου δὲ τοῦ εὐζώμου χυλὸς καταχριόμενος σὺν λιθαργύρῳ. ^[5]

7 21 3

στίγματα δ' ἐξαίρει βατράχιον καταπλασθὲν ἢ καμπάρεως φύλλα ἢ ψιμύθιον σὺν ὄξει καταχρίομενον· χρόνῳ δ' αἶρει τοῦτο. μώλωπας δὲ ταχέως ὁμοχρόους ποιεῖ κρίνινον ἔλαιον ἐπαλειφόμενον συνεχῶς.

7 22 1 Περὶ νευροτρώτων. Νεῦρον τρωθὲν διὰ τὸ περιττὸν τῆς αἰσθήσεως ὀδυνᾶται τε καὶ φλεγμαίνει μειζόνως ἢ τᾶλλα.

7 22 2 δεῖ οὖν τὴν τοῦ δέρματος τρώσιν διατηρεῖν ἀκόλλητον, ἵνα οἱ ἰχώρες δι' αὐτῆς ἐκρέοιεν, καὶ φάρμακα τῷ τραύματι προσάγεσθαι τὰ τὴν ὀδύνην πραῦνοντα καὶ τὴν ἐκροὴν ἀναστομοῦντα.

7 22 3 τὸ μὲν οὖν θερμὸν ὕδωρ τὸ ταῖς ἄλλαις φλεγμοναῖς ἐπιτηδειότατον εἶδέναι χρή πολεμιώτατον εἶναι τούτοις, καὶ κάλλιον καταιονᾶν ἐλαίῳ λεπτομερεῖ μηδὲν ἔχοντι στύψεως.

7 22 4 τῶν δὲ φαρμάκων ἐπιτηδεῖός ἐστι ῥητίνη ἢ τερμινθίνη, καθ' ἑαυτὴν μὲν ἐπὶ παιδίων καὶ γυναικῶν καὶ τῶν ἀπαλοσάρκων, μετ' εὐφορβίου δ' ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ πρόπολις δὲ καθ' ἑαυτὴν τε καὶ μετ' εὐφορβίου μαλαττομένη, κἄν ποτε σκληροτέρα τύχη, σὺν τινι τῶν λεπτομερῶν ἐλαίων. καὶ καταπλάσμασι δ' ἂν τις ἐπὶ τῶν φλεγμαινόντων καὶ σηπομένων νεύρων χρήσαιτο, κρίθινον ἄλευρον <ἢ> κυάμινον ἢ ὀρόβινον ἐψήσας ἐν κονίᾳ στακτῇ ἢ ὄξυμέλιτι. ^[5]

7 22 6 καὶ κηρωτῇ δὲ χρήσαιτο ἂν τις τοιαύτη· κηροῦ Ϟ ς , εὐφορβίου Ϟ α , ἢ περιστερᾶς κόπρον ἐπὶ τῶν σκληροτέρων σωμάτων, ἐλαίου Ϟ ιβ .

7 22 7 ἀρμόττει δὲ καὶ τὸ βασιλικὸν φάρμακον προσλαμβάνον νίτρου ἢ ἀσβέστου ἢ εὐφορβίου ἢ θείου ἀπύρου ἢ ἀγρίας περιστερᾶς κόπρου.

7 22 8 εἰς λίτραν δὲ τοῦ τετραφαρμάκου < μίαν ἐμβαλεῖν τῶν εἰρημένων τινός· ποιεῖ γὰρ καλῶς πρὸς τοὺς νευροτρώτους, καὶ μάλιστα τοὺς νενυγμένους.

7 22 9 δύναιο δ' ἂν κατ' ἀγρὸν μηδενὸς εὐπορῶν πρόπολιν πρόσφατον καὶ λιπαρὰν ἐπιτιθέναι κατὰ τοῦ τραύματος, ἢ ζύμην μόνην τε καὶ μετὰ τῆς προπόλεως μίξας ἢ τιθυμάλλου ὁπὸν τῇ ζύμῃ μίξας.

7 22 10 τοῖς καταπλάσμασι δὲ τοῖς δι' ὄξυμέλιτος καὶ στακτῆς κονίας καὶ ἀλεύρου κυάμων ἢ ὀρόβων ἢ ἐρεβίνθων ἢ θέρμων πικρῶν ἢ κριθῶν ἢ πάλης ἀλφίτων οὐ μόνον ἐπὶ τῶν φλεγμαινόντων ἦδη, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀρχὰς εὐθέως κεχρῆσθαι δεῖ.

7 22 11 εἰ δὲ μὴ νυγείῃ τὸ νεῦρον, ἀλλὰ σαφεῖ τῇ τομῇ τρωθείῃ, διαιρεθέντος καὶ τοῦ προκειμένου δέρματος, ὥς γυμνὸν φαίνεσθαι τὸ νεῦρον καὶ ὄρθιον, οὐκ ἐγκάρσιον διηρημένον, τῶν προειρημένων δι' εὐφορβίου καὶ τῶν οὕτως δριμέων οὐδενὶ χρήσῃ· γυμνὸν γὰρ ὄν τὸ νεῦρον οὐκ οἶσει τὴν δύναμιν αὐτῶν σφοδρὰν οὔσαν. ^[5]

7 22 12 τὴν τίτανον οὖν παραλήψῃ πεπλυμένην πλεονάκεις ἐν ὥρᾳ θερινῇ πλείονι τῷ ἐλαίῳ δευομένην.

7 22 13 καλὸν δὲ καὶ τὸ διὰ πομφόλυγος καὶ τὸ διὰ μέλιτος ἐν ῥοδίνῳ πλείονι τακέν.

7 22 14 δεῖ δὲ μηδὲν τῆς τρώσεως ψαύειν· αἰσθητικὸν γάρ ἐστι τὸ νεῦρον καὶ τῇ κράσει ψυχρὸν καὶ συνεχὲς τῇ κυριωτάτῃ τῶν ἀρχῶν.

7 22 15 ἀλλ' οὐδ' ἐλαίῳ καταιονᾶν προσήκει τὸ τοιοῦτον ἔλκος (ῥυποῦται γάρ)· ἀποπλύνειν οὖν μόνον τοὺς ἰχώρας δεῖ, μαλακὸν ἔριον ὑπαλείπτρω περιελίττοντας. πάντων δὲ κατὰ γνώμην προχωρούντων, ἀκίνδυνον γλυκεῖ διαβρέχειν.

7 22 17 μετὰ δὲ τὸ σκεπασθῆναι τὸ γεγυμνωμένον νεῦρον τοῖς μοτοῖς περιβάλλειν ἕξωθεν δεῖ τινι τῶν πρὸς τὰς στενὰς τρώσεις ποιοούντων, ἢ τῷ δι' εὐφορβίου, ἢ τῷ διὰ τῆς κόπρου τῶν περιστερῶν συμπεριλαμβάνοντα πολὺ τῶν ὑγιῶν μερῶν.

7 22 18

τῆς τρώσεως δ' ἐγκαρσίας γενομένης, ὁ μὲν κίνδυνος τοῦ σπασθῆναι μείζων, τὰ δὲ τῆς
θεραπείας καὶ ἐπὶ ταύτης ὅμοια.

7 22 19 δίαίτα δὲ παραλαμβάνεσθω λεπτοτέρα καὶ ἡσυχία καὶ στρωμνὴ μαλακὴ, θερμῷ τε ἐλαίῳ
πλείονι χρῆσθαι κατὰ μασχαλῶν καὶ κεφαλῆς <καὶ τραχήλου· τῆς τρώσεως δ' ἐν σκέλει
γενομένης, τοὺς βουβῶνας μάλιστα πολλῷ τέγγειν τῷ ἐλαίῳ καὶ τὴν ῥάχιν μέχρι τραχήλου καὶ
κεφαλῆς> .

7 22 20 καὶ θλάσεως δὲ γενομένης τῶν νεύρων, ἐὰν μὲν ἅμα τῷ δέρματι θλασθέντι καὶ ἔλκωσις
γένηται, τὸ διὰ τῶν κυαμίνων ἀλεύρων καὶ ὄξυμέλιτος ἐπιτήδειον κατάπλασμα· τῇ θλάσει δ'
ὀδύνης συνούσης, πίττης ὑγρᾶς μιγνύειν· ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ θλασθῆναι τὸ δέρμα γένηται,
διαφορητικῷ καταντλεῖν ἐλαίῳ θερμῷ συνεχῶς.

7 22 21 τοῦ νεύρου δ' ὅλου διακοπέντος, κίνδυνος μὲν οὐδεὶς ἔψεται, τὸ μόριον δ' ἀνάπηρον
γενήσεται· θεραπεία δ' ὅμοιά παραληφθήσεται τοῖς ἄλλοις ἔλκεσιν.

7 22 22 — Τηκτὸν φάρμακον πρὸς νυγέντα νεῦρα· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς λυσοδῆκτους ὄξους ξα , πίσσης
λιπαρᾶς [?] α , ὀποπάνακος ρ γ · τὸν ὀποπάνακα λύσας ὄξει ἐπὶ πλεῖον λείου, καὶ τὴν πίσσαν
τήξας καὶ μίξας ἔψει.

7 22 23 τοῦτο τὸ φάρμακον τοῖς νενυγμένοις νεύροις ἐπιτήδειόν ἐστιν οὐ συγχωροῦν μῦσαι τὸ στόμιον
τοῦ νύγματος, ὥσπερ οὐδὲ τῶν λυσοδῆκτων συνουλωθῆναι τὸ ἔλκος· ποιεῖ δ' ἐπὶ μόνων τῶν
σκληρῶν σωματῶν.

7 22 24 εἰ δ' ἐπὶ παιδίου νυγέντος ἢ γυναικὸς ἢ ἀπαλοσάρκου χρῆσασθαι βουληθείης αὐτῷ, ἔνεστί σοι
τήκειν αὐτὸ διὰ τινος τῶν διαφορούντων, ἀμαρακίνου ἢ ὀποβαλσάμου ἢ ἐλαίου παλαιοῦ. Πρὸς
ἄρθρα κεχαλασμένα.

7 23 1 Ἀκακίας χυλὸς ἀνεθεὶς ὕδατι καὶ καταντλούμενος ἢ βάτου ἢ μυρσίνης ἢ σιδίων ἢ σχίνου ἢ
πτελέας τῶν ριζῶν τοῦ φλοιοῦ ἀφέψημα ἢ σίδια καταπλασθέντα ἢ μυρσίνης φύλλα σὺν
κηρωτῇ μυρσίνῃ ἐπιτιθέμενα. Περὶ φλεγμονῆς.

7 24 1 Ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς φλεγμονῆς ἐστὶ καθ' ὃν χρόνον πληροῦται τὸ μόριον αἱματώδους οὐσίας· ἢ δ'
αὔξησις ἡνίκα ἂν τὸ μὲν ἐπιρρέον παύσῃται, τὸ δ' ἐν τῷ μορίῳ περιεχόμενον ἀρχὴν λάβῃ τοῦ
σήπεσθαι, καὶ θερμὴ παρὰ φύσιν καὶ χύσις καὶ πνεῦμα γένηται καὶ τάσις τοῦ μορίου πλείων ἢ
πρόσθεν· ἢ δ' ἀκμὴ τοῦ πύου μὲν ἤδη συνισταμένου, μεγίστων δὲ γινομένων τῶν πόνων·
παρακμὴ δ' ἡνίκα διαφορούμενον τὸ ρεῦμα τὸν τε ὄγκον καὶ τὴν τάσιν ἐλαττώσῃ. ^[5]

7 24 2 κατὰ μὲν οὖν τὰς ἀρχὰς τῇ ἀποκρουστικῇ δυνάμει χρῆσόμεθα καθ' ἑαυτήν· ἐν δὲ ταῖς αὐξήσεσι
ταύτην μὲν ἐλαττοῦν, προστιθέναι δέ τι τοῖς διαφορητικοῖς, ἐν δὲ ταῖς ἀκμαῖς ἴσαις χρῆσθαι
ταῖς δυνάμεσι, τῇ τε ἀποκρουστικῇ καὶ τῇ διαφορητικῇ.

7 24 3 ὀδύνης δ' οὔσης σφοδρᾶς, χρεῖα τῆς παρηγορητικῆς δυνάμεως.

7 24 4 ἐν δὲ ταῖς παρακμαῖς τῇ διαφορητικῇ μόνῃ χρῆσόμεθα μηδενὸς στύφοντος παραπλεοκομένου.

7 24 5 ἐλξίνη πρὸς τὰς φλεγμονὰς ἀρμόττει ἐν ἀρχῇ τε καὶ ἀναβάσει· γλαύκιον ὁμοίως.

7 24 6 ἀτράφαξ καὶ μαλάχη ταῖς μὲν ἀρχομέναις καὶ αὐξανομέναις καὶ οἷον ζεοῦσαις αἰ
κηπευόμεναι, ταῖς δὲ παρακμαζούσαις καὶ σκληρυνόμεναις καὶ ἀποψυχομέναις αἰ ἄγριαι
συμφωρότεραι.

7 24 7 θρίδαξ καὶ κολοκύνθη πρὸς τὰς θερμὰς ἐπιπλαττόμεναι ποιοῦσι, καὶ ἀείζων πρὸς τὰς ἐκ
ρέυματος φλεγμονὰς, καὶ τρίβολοι ἀμφοτέροι ὁμοίως, καὶ κράμβη πρὸς τὰς σκληρυνόμενας.
Περὶ ρευματικῆς διαθέσεως.

7 25 1

Ἐπειδὴν ἐξαίφνης φλεγμαίνῃ τι μόριον ἄνευ τοῦ προηγήσασθαι φανεράν αἰτίαν, τὸ μὲν ποιῆσαν τὸ πάθος ρεῦμα καλεῖται, ρευματικὴ δὲ διάθεσις τὸ πάθος, καὶ χρὴ μάλιστα τῶν τοιούτων φλεγμονῶν τὰς ἀρχὰς τῶν ἰάσεων εἶναι χρηστάς.

- 7 25 2 κενοῦν τοίνυν χρὴ πᾶν τὸ σῶμα ταῖς ἐνδεχομέναις κενώσεσιν, αὐτὸ δὲ τὸ φλεγμαῖνον ἐπιβρέχειν τε καὶ καταπλάττειν μὴ τοῖς θερμαίνουσι καὶ ὑγραίνουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπωθεῖσθαι μὲν τὸ ἐπιρρέον δυναμένοις, τὸ δ' ἤδη περιεχόμενον ἐν τῷ πεπονθότι κενοῦν, τόνον δὲ καὶ ῥώμην ἐντιθέναι τοῖς πεπονθόσι μορίοις. ^[5]
- 7 25 3 καταπλάττειν οὖν τῷ δι' αἰεζώου καὶ λεμμάτων ροιᾶς ἐφθῶν ἐν οἴνῳ καὶ ῥοῦ καὶ ἀλφίτων συγκειμένῳ.
- 7 25 4 ὁδύνης μὲν οὖν σφοδρᾶς οὐκ οὔσης, τούτῳ τε καὶ τοῖς τοιούτοις χρηστέον· σὺν ὁδύνῃ δὲ μείζονι τοῦ μορίου ρευματισθέντος, μηδὲ οὕτως μὲν ὕδωρ θερμὸν ἢ ἔλαιον προσφέρειν ἢ τὰ διὰ τῶν ἀλεύρων καταπλάσματα (πολέμια γὰρ ταῦτα πάντα ταῖς ρευματικαῖς διαθέσεσιν), παραμυθεῖσθαι δὲ τὸ σφοδρὸν τῆς ὁδύνης τῷ διὰ γλυκέος καὶ ῥοδίνου καὶ κηροῦ βραχέος ἐρίοις ῥυπαροῖς οἶσυνον πολὺν ἔχουσιν ἀναλαμβάνοντα, καὶ προσφέροντα θέρους μὲν ψυχρά, χειμῶνος δὲ χλιαρά, περιλαμβάνοντα καὶ τοὺς ἀνωτέρω τόπους τῶν πεπονθότων χωρίων σπόγγῳ βραχέντι οἴνῳ αὐστηρῷ ἢ ὀξυκράτῳ ψυχρῷ. ^[5]
- 7 25 5 παραλλαγῇ δ' ἐπὶ τούτοις γενομένης καὶ πύου μὴ ὑποπίπτοντος, τῷ διὰ χαλκίτεως ἐμπλαστῷ φαρμάκῳ θεραπεύειν ἢ τινι τῶν ὁμοίων τῶν πρὸς τὰ ρεύματα ποιούντων, καθαρὸν δ' ἔριον οἴνῳ βεβρεγμένον αὐστηρῷ ἔξωθεν ἐπιβάλλειν τοῦ φαρμάκου.
- 7 25 6 τούτῳ μὲν οὖν ἴσῃ τῷ τρόπῳ τὰς ἐπὶ ρεύματι φλεγμονὰς· τὰς δ' ἐπὶ τινι προφάσει συνισταμένας ὑγραίνων καὶ θερμαίνων οὐ βλάψεις.
- 7 25 7 εἰς ἐκπυήσεις δ' αὐτὰς ἄγειν βουλόμενος καὶ ἀλεύρῳ πυρίνῳ καταπλάσεις ἐψῶν ἐν ὕδρελαίῳ.
- 7 25 8 κἂν ποτε χρειά γένηται ἀποσχάζειν αὐτάς, δεόντως τοῦτο ποιήσεις· τὰς δ' ἐπὶ ρεύμασι φλεγμονὰς ἀποσχάσας, καὶ μάλιστα ἐν ἀρχαῖς, αἴτιος κακοῦ τινος μεγάλου γενήσῃ τῷ πάσχοντι. Περὶ τῶν ἐν ρευματικαῖς διαθέσεσιν ἐκπυθέντων.
- 7 26 1 Ῥευματικῆς δ' οὔσης τῆς διαθέσεως καὶ ἐκ μηδενὸς τῶν προδήλων αἰτίων συστάσης, καταπλάττειν μὲν ἀναγκαῖον ἅπαξ ἢ δις· καὶ ἄμεινον εἰς τὰ παρόντα τὸ ἐκ τῶν κριθῶν ἄλευρον, παραπλέκειν δ' ὅμως τι καὶ τούτοις ὄξους ἢ οἴνου· διελόντα δὲ καὶ κενώσαντα τὸ πύον φυλάσσεσθαι μὲν τοῦ λοιποῦ προσφέρειν ἔλαιον ἢ ὕδωρ, ἀλλ' εἰ καὶ ἀπονίψαι πῶποτε δέοι τὸ τραῦμα, μελικράτῳ τε καὶ ὀξυκράτῳ καὶ οἴνῳ καὶ οἰνομέλιτι χρηστέον. ^[5]
- 7 26 2 καὶ εἰ μὲν ἔτι φλεγμαῖνοι, τὸ διὰ τῆς φακῆς κατάπλασμα· μὴ φλεγμαίνοντος δὲ τῶν ἄλλων τινὶ φαρμάκων τῶν ἐμπλαστῶν ἐπὶ ταῖς τοιαύταις τομαῖς χρώμεθα, καὶ οὐχ ἥκιστα τῷ διὰ χαλκίτεως.
- 7 26 3 ἐπιτίθει δὲ κατ' αὐτοῦ σπογγίον ἢ ἔριον οἴνῳ βρέχων στρυφνῷ.
- 7 26 4 τῷ δὲ τραύματι μηδὲν τῶν λιπαινόντων φαρμάκων προσφέρειν, οἶον τὸ τετραφάρμακόν ἐστιν· ἀκριβῶς γὰρ δεῖται ξηραίνεσθαι. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ.
- 7 27 τ Περὶ γαγγραίνης καὶ σφακέλου. Γαγγραῖνας τὰς διὰ μέγεθος φλεγμονῆς νεκρώσεις ὀνομάζουσιν οὐκ ἤδη γεγενημένας, ἀλλὰ γινομένας ἔτι.
- 7 27 2 καὶ εἰ μὴ ταχέως τις τὴν τοιαύτην διάθεσιν ἰάσαιτο, νεκροῦται ῥαδίως τὸ παθὸν οὕτως μόριον ἐπιλαμβάνει τε τὰ συνεχῇ καὶ ἀποκτείνει τὸν ἄνθρωπον.
- 7 27 3 ὅταν δὲ τελέως ἀναίσθητα γένηται τὰ οὕτω παθόντα σώματα, τὸ πάθος οὐκέτι γάγγραιναν, ἀλλ' ἤδη σφάκελον ὀνομάζουσιν.
- 7 27 4

συμβαίνει δὲ τοῦτο τὸ πάθος καὶ τοῖς ὅστοις, ὅταν ἡ περικειμένη σὰρξ αὐτοῖς μοχθηροῦς ἰχῶρας γεννῶσα διαβρέξῃ τούτοις αὐτὰ καὶ διασῇψῃ.

7 27 5 τελέως μὲν οὖν νεκρωθὲν μόριον τάχιστα χρή περικόπτειν καθ' ὃ ψαύει τοῦ πλησιάζοντος ὑγιοῦς· τὴν δὲ γάγγραιναν θεραπεύειν χρή κενούντων ὅσον πλεῖστον τοῦ κατὰ τὸ πάσχον μόριον αἵματος· ἢ γὰρ φλέβα τεμόντας κενῶσαι δεῖ τὸ ἐφθαρμένον αἷμα, ὅταν περὶ αὐτὸ τὸ μόριον φλέψ μεγάλη ᾖ, ἢ ὅλον τὸ δέρμα διαιροῦντας πολλαῖς καὶ βαθύαις ἀμυχαῖς καὶ ἐάσαντας ἀπορρυῆναι τὸ αἷμα τῶν φαρμάκων ἐπιτιθέναι τι τῶν πρὸς τὰ σηπόμενα χρήσιμων· ἔστι δὲ ταῦτα δι' ὄξυμέλιτος ἄλευρον ὀρόβων ἢ αἰρῶν ἢ τὸ τῶν κυάμων. ^[5]

7 27 6 προσάγειν δὲ σφοδρότερον βουλόμενος ἁλῶν ἐπεμβάλλειν ἢ τροχίσκον τὸν Ἄνδρωνος ἢ τινα τῶν ὁμοίων.

7 27 7 ποιεῖ πρὸς γαγγραῖνας καὶ παλαιὰ κάρυα τὰ ἐλαιώδη· ἀνακαθαίρει δ' αὐτὰς ἀκαλήφη καὶ ὀπὸς τιθυμάλλου ἐν καιρῷ καὶ μέτρῳ προσαγόμενος.

7 27 8 ὠφελεῖ δ' αὐτὰς καὶ θέρμων πικρῶν ἀφέψημα καταντλούμενον. Περὶ ἀποστημάτων.

7 28 1 Ἐπὶ δὲ τῶν ἀποστημάτων ἐὰν μὴ δυνατόν σοι φαίνεται τὸ κωλυθῆναι τὴν ἐκπύησιν, ἄρτον ἐψήσας ἐν ὑδρελαίῳ κατάπλασσε ἢ κρίθινον ἄλευρον παραπλησίως σκευαζόμενον· καταντλείσθω δ' ὕδατι τὸ μόριον ἀλθαίας ρίζης ἐνεψηθείσης.

7 28 2 ὅταν δὲ δυσεκπύητος ᾖ καὶ δυσδιαφόρητος ὁ ὄγκος, τῷ διὰ τῶν ἰσχάδων καταπλάσματι χρήσῃ· δεῖ δὲ γλυκείας καὶ λιπαρὰς ἔψοντας κατατήκειν ἐν ὕδατι καὶ ποιεῖν ὅμοιον τὸ ὕδωρ μέλιτι λεπτῷ καὶ προσβάλλειν κρίθινον ἄλευρον, καὶ εἰ διαφοροῖτο μὲν ὁ ὄγκος, ἐνδεέστερον δέ, ταῖς ἰσχάσι συνεψεῖν ὕσσωπον ἢ ὀρίγανον· εἰ δ' ἐπιτείνειν βουληθείης μᾶλλον, ἄλλας ἐπέμβαλλε τῷ ἀφειψήματι. ^[5]

7 28 3 πρόσεχε δ' ἀκριβῶς, μὴ διὰ τὸ ξηραίνεσθαι σφοδρότερον σκιρρῶδες γένηται τὸ μόριον, κἄν ποτέ τι τοιοῦτον θεάσῃ, συναψεῖν τῷ ὕδατι σικύου ἀγρίου ρίζαν ἢ ἀλθαίας ἢ βρυωνίας.

7 28 4 ἰσχυροτέρα δὲ τούτων ἢ τοῦ δρακοντίου καὶ διαφορητικώτερα ἐστίν.

7 28 5 ἐνίστε μὲν οὖν τοῦτο μόνον ἀφέψεις· ἐνίστε δὲ καὶ τῶν ἰσχάδων ἐμβάλλεις καὶ τὸ ἄλευρον ἀναμιγνύεις ἅμα στέατι.

7 28 6 διαφορεῖ δὲ καὶ ἀδίδαντον ἀποστήματα, καὶ τὸ ἀνήθινον δ' ἔλαιον διαφορητικόν ἐστι καὶ πεπτικὸν ὠμῶν χυμῶν καὶ ἀπέπτων ὄγκων.

7 28 7 πίττα συμπτέττει τοὺς σκληροὺς καὶ ἀπέπτους ὄγκους ἅπαντας ἐμβαλλομένη τοῖς καταπλάσμασι, καὶ μᾶλλον ἢ ὕγρα.

7 28 8 — Φάρμακον σύνθετον τὰ μὲν ἤδη πεπεμμένα τῶν ἀποστημάτων ἀπόνως ἐξωθοῦν ὥς πολλάκις εὐρίσκεσθαι ἐπὶ τοῦ σπληνίου πύον (τὰ δὲ μὴ πεπεμμένα εἰς τέλος διαφορεῖ)· λίθου πυρίτου < ιβ , ἀμμωνιακοῦ λείου ἴσον, κυαμίνου ἀλεύρου < ς .

7 28 9 ἀναλάμβανε ρητίνην ὑγρᾶ καὶ εἰς δέρμα ἐπιπλάσας ἐπιτίθει· τὸ δὲ σπληνίον μὴ ἀφαίρει, μέχρις ἂν αὐτόματον ἀποπέσῃ.

7 28 10 δεῖ δὲ μὴ πρὸ πολλοῦ σκευάζειν τὸ φάρμακον· ξηραίνεται γὰρ ταχέως. Πρὸς χοιράδας καὶ φύματα.

7 29 1 Θέρμων πικρῶν ἄλευρον οὐ τὰ πελιδνὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ χοιράδας καὶ φύματα θεραπεύει· ὅξει δ' ἐψεῖν αὐτὸ χρή ἢ ὄξυμέλιτι ἢ ὄξυκράτῳ. ἰατρός τις ἐπὶ σκληρῶν σωμάτων ἐχρήτο βοεῖα κόπρῳ σὺν ὀξει πρὸς χοιράδας καὶ τοὺς σκιρρῶδεις ὄγκους ἅπαντας καταπλάττων.

7 29 3

διαφορεῖ δὲ φύματα καταπλασσόμενα λεῖα ἀδύαντον, ἀτράφαξυς, ἐλξίνη, ἀλθαίας ῥίζα ἐν οἴνῳ ἐψηθεῖσα, ἀμμωνιακὸν μετὰ μέλιτος μαλαχθὲν καὶ ἐπιτεθέν, ἰξὸς σὺν ῥητίνῃ καὶ <κηρῷ, ἰτέας τὰ φύλλα ἀναληφθέντα> κηρωτῇ.

- 7 29 4 ῥήσσει δὲ φύματα πρόπολις, θερμοὶ πικροὶ μετ' ὄξους καταπλασθέντες, σικύου ἀγρίου ἢ ῥίζα ἀναληφθεῖσα τερμινθίνη, καππάρεως ῥίζα ὁμοίως, νίτρον μετὰ ζύμης ἢ σύκων.
- 7 29 5 τὰς δ' ἐντὸς ἀποστάσεις ῥήσσει θάλασσα μετὰ μελικράτου ποθεῖσα.
- 7 29 6 χοιράδας δὲ διαφορεῖ ἄσβεστος μέλιτι ἢ γλοιῷ ἀναληφθεῖσα ἢ ἐλαίῳ ἢ στέατι χοιρείῳ, αἶρινον ἄλευρον μετὰ περιστερᾶς κόπρου καὶ λινοσπέρμου ἐν οἴνῳ ἐψηθέν, ὄλυνθοι ἄγριοι καὶ ἡμεροὶ ἐφθοὶ λεῖοι καταπλασσόμενοι, καὶ πᾶσαν συστροφὴν διαφοροῦσιν. Πρὸς σύριγγας. ^[5]
- 7 30 1 Σπονδυλίου ἢ ῥίζα περιζομένη καὶ ἐντιθεμένη συρίγγων τύλους ἀφαιρεῖ.
- 7 30 2 καὶ ἐλλέβορος μέλας ἐντιθέμενος ἐν δύο καὶ τρισὶν ἡμέραις ἀφίστησι τὸν τύλον.
- 7 30 3 ἐκτῇκει δὲ καὶ ἰοῦ <β>, ἀμμωνιακοῦ <β> κολλυριοποιηθέντα καὶ ἐντεθέντα ταῖς σύριγγι μετ' ὄξους ἢ ὕδατος, ἀμόργη ἠψημένη καὶ ἐγκλυζόμενη, σῶρι ὠμὸν ἢ κεκαυμένον μετ' ὀλίγου κράματος καὶ μέλιτος ἐγκλυζόμενον.
- 7 30 4 καὶ σαρκοῖ ὁμφάκιον ἐγκλυζόμενον. Περὶ βουβῶνων.
- 7 31 1 Ὅταν βουβῶνες ἐπαναστῶσιν, εἰ μὲν πληθωρικὸν εἴη καὶ κακόχυμον πᾶν τὸ σῶμα, δύσκολος ἢ θεραπεία· παραληπτέον δ' ὅμως τὴν ἐπὶ τῶν ῥευματικῶν διαθέσεων εἰρημένην· εἰ δ' ὑγιεινὸν ἀκριβῶς, εὐκόλος· θερμαίνειν γὰρ χρή καὶ ὑγραίνειν ὅλον τὸ σκέλος, ἵνα ἀνώδυνον γένηται, καὶ ἐπιτιθέναι τῷ μὲν ἔλκει τῆς τετραφαρμάκου θερμῆς ἐν μοτῷ λυομένης ῥοδίνῳ ἢ τινὶ τῶν χαλαστικῶν ἐλαίων, περιελίττειν δὲ χρή ὅλῳ τῷ κώλῳ πύλημα ἐλαίῳ <θερμῷ> βεβρεγμένον ἕξωθέν τε καταπλάττειν τὸ ἔλκος καταπλάσματι θερμῷ ἐξ ἀλεύρου πυρίνου ἢ κριθίνου ἢ ἐξ ἀμφοτέρων σὺν ἐλαίῳ βραχεῖ, τὸν δ' ἀδένα τὸν φλεγμαίνειν ἠργμένον παρηγορεῖν κατ' ἀρχὰς ἔριον ἐπιτιθέντας διάβροχον ἐλαίῳ θερμῷ, μὴ μεθ' ἁλῶν, ὥς τινες ποιοῦσιν· ὕστερον γὰρ τούτοις χρῆσόμεθα, τοῦ τε παντὸς κώλου παρηγορηθέντος καὶ ἀνωδύνου γενομένου τοῦ ἔλκους. ^[10]
- 7 31 2 ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τῶν ἀδένων ἢ φλεγμονῇ λύεται· πολλάκις δὲ καὶ μείζων γίνεται καὶ ἐκπύσσεται.
- 7 31 3 ὅταν οὖν τὸ ζέον τῆς φλεγμονῆς παύσῃται, τῶν μὲν παρηγορητικῶν φαρμάκων ἀφίστασθαι, χρῆσθαι δὲ τοῖς διαφορητικοῖς, κατὰ βραχὺ μεταβαίνοντα τῶν διαφορούντων εἰς τὰ ταῖς συστάσεσιν ὑγρὰ ὅσα τοῖς ἐμμότοις ἐστὶν ὅμοια κηρωτοειδῇ· φεύγειν γὰρ ἐπὶ τούτων δεῖ τὰς σκληρὰς ἐμπλάστρους συντείνουσι γὰρ τὰ μόρια καὶ αὐθις φλεγμαίνειν ἀναγκάζουσιν. ^[5]
- 7 31 4 κἂν ἱκανὸν δ' ἢ πύον κατὰ τὸ διαπυῆσαν μόριον, οὐ χρή διαιρεῖν εὐθύς, ὥς τινες ποιοῦσιν, ἀλλ' ἐπιχειρεῖν διαφορεῖν φαρμάκοις.
- 7 31 5 διαφορεῖ δὲ πάτος ταχέως τὸν ὄγκον κατὰ τῶν βουβῶνων ἐπιτιθέμενος.
- 7 31 6 τοὺς μὲν οὖν ἐπὶ προσκόμμασι καὶ ἐλκυδρίοις βουβῶνας καὶ πυρετοὺς ἀκινδύνους νομιστέον, κακοὺς δὲ τοὺς ἄλλους, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπὶ πυρετοῖς γινομένους. Περὶ ἐρυσιπέλατος.
- 7 32 1 Παχὺς καὶ δριμύς χυμὸς ἐπιρρεύσας ἐργάζεται τὸ ἐρυσίπελας, ὅτε μὲν χωρὶς ἔλκους, ὅτε δὲ μεθ' ἔλκους.
- 7 32 2 θεραπεύειν οὖν αὐτὸ χολαγωγῷ πρότερον χρωμένους καθαρθήριῳ, εἴθ' οὕτως ἀποκρουομένους τὸ ἐπιρρέον διὰ τῶν ψυχόντων.
- 7 32 3 δεῖ δὲ μεταβαίνειν ἀπὸ τῶν ψυχόντων ἐπὶ τὰ διαφοροῦντα πρὶν πελιδνὸν ἢ καὶ μέλαν γενέσθαι τὸ μόριον.

- 7 32 4 χρήζει δὲ τὰ ἐρυσιπέλατα ψυχόντων μεθ' ὑγρότητος ἄνευ στύψεως, οἷόν ἐστιν αἰείζων καὶ ἀνδράχνη καὶ ψύλλιον ὃ τε ἀπὸ τῶν τελμάτων φακὸς καὶ κοτυληδῶν στρύχον τε καὶ ὑοσκύαμος καὶ θριδακίνη καὶ γλαύκιον αἶ τε δι' ὕδατος πάνυ ψυχροῦ κηρωταί.
- 7 32 5 μίγνυται δὲ καὶ ὀπίου τι τούτοις καὶ χυλοῦ μήκωνος καὶ κωνείου καὶ μανδραγόρου, καὶ γίνεται σύνθετα φάρμακα.
- 7 32 6 — Ψύχουσα κηρωτὴ · τήξαντας ἐλαίῳ κηρὸν ὥς ἔνι μάλιστα καθαρὸν, ποιεῖν χρή κηρωτὴν ὑγρὰν καὶ ψύξαντας ἐν θυίᾳ μαλάττειν ταῖς χερσίν, ὕδωρ ψυχρὸν παραχέοντας, ὅσον ἂν ἡ κηρωτὴ καταδέξασθαι δύνηται.
- 7 32 7 κάλλιον δ' εἶναι τὸ ἔλαιον ρόδιον ἐξ ὁμφακίνου χωρὶς ἁλῶν, καὶ τριπλάσιον εἶναι τοῦ κηροῦ τὸ ρόδιον. εἰ δὲ καὶ ὄξους βραχύ τι μῖξαι βουλευθείης λεπτοῦ καὶ διαυγοῦς, ἔτι δὴ καὶ μᾶλλον ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν ἀποτελέσει τὸ φάρμακον.
- 7 32 9 τοῦτο δ' ἐπιτήδειόν ἐστιν οὐ μόνον τοῖς ἐρυσιπέλασιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτικοῖς πυρετοῖς καὶ φλεγμοναῖς ταῖς ἐν αἰδοίοις κατ' ἀρχὰς πρὶν νομώδη τινὰ διάθεσιν συστήναι.
- 7 32 10 καὶ ψύχουσαι δὲ πόαι μετ' ἀλφίτων λεπτῶν ἐμψύχουσιν ἱκανῶς, καὶ φοίνικες δὲ λιπαροὶ τοῦ μὲν ὑμενώδους αὐτοῖς ἐξαιρεθέντος δι' ἐψήσεως τακεροὶ γενηθέντες, εἴτα λειωθέντες καὶ ἐπιτεθέντες ξηρότεροι δ' εἰ φανεῖεν κατὰ τὴν σύστασιν, τῆς προειρημένης κηρωτῆς μίξεις.
- 7 32 11 παυσαμένης δὲ τῆς φλεγμονῆς πρὶν πελιδνὸν γενέσθαι τὸ μόριον, καταπλάττειν δι' ὠμῆς λύσεως· εἰ δὲ καὶ φθάσειε γενέσθαι πελιδνόν, ἀποσχάζοντα καταπλάττειν οὕτως, καταντλεῖν δὲ δι' ὕδατος θερμοῦ γλυκέος, ἐνίοτε δὲ θαλάττῃ ἢ ἄλμῃ, καί ποτε καὶ τῷ καταπλάσματι μιγνύναι τούτων. Περὶ ἔρπητος. ^[5]
- 7 33 1 Δριμύς ἐστι χυμὸς ὁ καὶ τὸν ἔρπητα ποιῶν, ἀλλ' ἐὰν ἄμικτος ἢ χολὴ συρρεύσασα τύχῃ, τῇ σφοδρᾷ δριμύτητι τὸν ἐσθιόμενον ἔρπητα συνίστησι μετ' ἀναβρώσεως τὸ συνεχές τοῦ δέρματος ἐπιλαμβάνουσα (διὸ καὶ ἔρπητος ὠνομάσθη τὸ πάθος)· ἐὰν δὲ φλέγματι συμμιγῇ, τὸν ἕτερον ἔρπητα τὸν ὀνομαζόμενον κεγχρίαν ἀποτελεῖ, κέγχροις ὁμοίας ἐξοχὰς κατὰ τὸ δέρμα ποιοῦντα. ^[5]
- 7 33 2 ὁ μὲν οὖν καθαίρων πᾶν τὸ σῶμα πρότερον, εἴθ' ἐξῆς προσάγων τὰ ἀποκρουστικά τοῖς πεπονθόσι μορίοις, οὗτος ἰᾶται τὸν ἔρπητα προσηκόντως· ὁ δ' εὐθύς τοῖς ἐπουλοῦσι τὴν ἡλκωμένην ἐπιδερματίδα χρώμενος ταύτην μὲν ἰᾶται, τὴν δ' ἐφεξῆς οὐ κωλύσει διάθεσιν ἔχειν τὴν ὁμοίαν τῇ προτέρᾳ.
- 7 33 3 κενώσομεν οὖν τὸ σῶμα πᾶν ὥς ἐν τοῖς ἐρυσιπέλασιν ὁμοίως, τοῖς δὲ πεπονθόσι τόποις οὐ τὰ αὐτὰ προσάξομεν· ψύχεσθαι μὲν γὰρ δέονται παραπλησίως τοῖς ἐρυσιπέλασιν, οὐκέτι δὲ καὶ ὑγραίνεσθαι φέρουσιν.
- 7 33 4 κατάλληλα δ' αὐτοῖς τὰ ψύχοντα καὶ ξηραίνοντα· μήτε οὖν θριδακίνην προσαγέτω τις μήτε φακὸν τὸν ἐπὶ τῶν τελμάτων μήτε ἀνδράχνην ἢ αἰείζων ἢ τι τῶν οὕτως ψυχόντων ἢ ὑγραίνόντων, ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς μὲν ἔλικας ἀμπέλου καὶ βάτου καὶ ἄρνογλώσσου καταπλάττειν, ὕστερον δὲ φακὴν τούτοις μιγνύνειν καί ποτε καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ τὸ προγεγραμμένον πρὸς τὰς ἐκ ῥευμάτων φλεγμονὰς κατάπλασμα χωρὶς τοῦ αἰεζώου· τὰ δ' ἡλκωμένα τοῖς φαρμάκοις ἐπιχρίειν τοῖς πρὸς ἔρπητας ποιοῦσι τροχίσκοις λυομένοις γλυκεῖ ἢ οἴνῳ λεπτῷ καὶ αὐστηρῷ μὴ παλαιῷ ἢ ὀξυκράτῳ ὕδαρεϊ. ^[5]
- 7 33 5 χρονίων δ' ὄντων ἤδη τῶν τοιούτων ἐλκῶν, ἐπιτήδειος ὃ τε τοῦ Μούσα καὶ ὁ τοῦ Ἄνδρωνος τροχίσκος.
- 7 33 6 τὰ ἐπιπολῆς δὲ μόνον ἐλκώσαντος τοῦ ἔρπητος, εἰ μὴ πάνυ χρόνιος τυγχάνει, μὴ καταχρίειν μηδενὶ τούτων (ἰσχυρότερα γὰρ ἐστὶ καὶ ξηραίνει πλέον ἢ δεῖ), προσφέρειν δὲ τοῖς τοιούτοις

ἔρπησι γλαυκίον τε καὶ τὰ τούτῳ παραπλήσια, μάλιστα μὲν ἀνιέντα ὕδατι· μηδὲν δ' ἀνύοντος, ὄξους παραπλέκειν. ^[5]

7 33 7 καὶ χυλῷ δ' ἄρνογλώσσου ἢ στρύχνου διεῖς [οῖνω] ὀνήσεις οὐ μικρῶς.

7 33 8 λίνου σπέρμα φώξας καὶ ἐν οῖνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐψήσας καὶ λεάνας ἐπιτίθει· ἢ γῆν Κιμωλίαν στρύχνου χυλῷ διεῖς κατάχριε· ἢ λιθαργύρου < δ καὶ πράσου χυλοῦ κοτύλης ἡμισυ καὶ τεύτλου χυλοῦ τὸ ἴσον κατάχριε λεάνας.

7 34 t Περὶ σκίρρων. Σκληρὸς οὕτως ἐστὶν ὥσπερ ὅστουν ὁ σκίρρος· ἔστι δὲ καὶ ἀναίσθητος, καὶ ὃ γε τοιοῦτος ἀνίατος παντάπασιν· ὁ δ' ἔχων ἀμυδρὰν γοῦν αἴσθησιν ὑπὸ τῶν διαφορούντων θεραπεύεται φαρμάκων.

7 34 2 ἀλλὰ τὰ διαφοροῦντα καὶ ἀθρόως κενοῦντα χωρὶς τοῦ μαλάττειν ἐν μὲν ταῖς πρώταις ὀλίγαις ἡμέραις ἐλαττοῦν δοκεῖ τὸν ὄγκον· τὸ δ' ὑπόλοιπον τῆς διαθέσεως ἀνίατον καθίσταται, παντὸς τοῦ λεπτομεροῦς διαφορηθέντος· διὰ τοῦτο οὖν ἐπιτηδειότερα τῶν φαρμάκων ἐστὶν ὅσα μετὰ τοῦ μαλάττειν διαφορεῖν πέφυκεν. ^[5]

7 34 3 μαλακτικά μὲν οὖν ἐστὶν ἐλάφειον στέαρ καὶ μυελὸς καὶ ταύρειον καὶ τράγειον καὶ ἄρκειον στέαρ, ἀμμωνιακὸν τε καὶ βδέλλιον καὶ στύραξ, καὶ τούτοις χρησάμενοι μετὰ τὸ λυθῆναι τὴν σκληρότητα διαφορητικά προσάξομεν, ὅποια ἐστὶ τῆλις καὶ αἰγεία κόπρος σὺν ὀξυκράτῳ.

7 34 4 συντίθεται δὲ φάρμακα παρὰ τῶν ἱατρῶν πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς σκοποὺς ἀρμόττοντα, τὸν τε τῆς τοῦ σκίρρου διαλύσεως καὶ τὸν τῆς διαφορήσεως, οἷόν ἐστι καὶ τὸ Γαλήνιον· πέρνης χοιρείας παλαιᾶς λίπους, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, τυροῦ βοείου ἢ αἰγείου παλαιοῦ, στέατος ταυρείου, ἀποχύματος [2] α, μυελοῦ ἐλαφείου [3] η, ὑσσώπου [4] γ, κυπρίνου [5] ζ, οἶνου Αἰγυπτίου κοτύλης ἡμισυ. λέξομεν δὲ καὶ ἐν τῷ ἐννάτῳ περὶ τῶν ἐν ποδάγραις σκίρρων. ^[5]

7 35 t Περὶ οἰδημάτων. Ρεῦμα φλεγματώδες τὸ οἶδημα γεννᾷ, χαῦνον ὄγκον καὶ εἴκοντα καὶ βοθρούμενον κατὰ τὰς πιέσεις τῶν δακτύλων· ἔστι δὲ καὶ ἀνώδυνος.

7 35 2 ἰᾶσθαι δ' αὐτὸν χρή σπόγγον ὀξυκράτῳ βρέχοντα καὶ ἐπιτιθέναι μετ' ἐπιδέσεως ἡρέμα σφιγγούσης ἐκ τῶν κάτω μὲν ἀρχομένης μερῶν, τελευτώσης δ' εἰς τὰ ἄνω.

7 35 3 καινὸν δ' εἶναι χρή τὸν σπόγγον, κἂν μὴ παρῇ τοιοῦτος, ἐκκαθαίρειν τὸν παρόντα νίτρῳ, καὶ μᾶλλον τῇ καλουμένῃ στακτῇ κονίᾳ· μὴ καθισταμένου δ' ἐπὶ τούτοις τοῦ οἰδήματος, βραχὺ τι στυπτηρίας μιγνύειν.

7 35 4 ἐπιτηδεῖον δὲ καὶ τὸ ἀπαλώτατον ἐλλύχνιον ὑγρότητι τοιαύτῃ δευόμενον καὶ ἐπιτιθέμενον.

7 35 5 καλὸν δὲ καὶ τὸ γλαυκίον.

7 35 6 κεχρονικὸς δ' οἶδημα προῦπαλείψας ἐλαίῳ τὸ μόριον, εἴτ' ἐπιθεῖς σπόγγον ἐκ κονίας καὶ σφίγξας βιαιότερον θεραπεύσεις. ἴσατις ἢ ἡμερος τοὺς οἰδηματώδεις ὄγκους θαυμαστῶς διαφορεῖ τε καὶ προσστέλλει· γῆ λιπαρὰ πᾶσα, καὶ μᾶλλον ἢ Αἰγυπτία.

7 36 t Περὶ τερμίνθου. Εἶδος φύματος ἡ τέρμινθος ἐστὶν· ἐπικεῖται δὲ τῷ ἔλκει ἀνωτάτῳ φλύκταινα μέλαινα, ἣς ἐκραγείσης τὸ ὑποκάτω ὅμοιον ἀποσεσυρμένῳ ἐστίν· τούτου δὲ διαιρεθέντος, πύον εὐρίσκεται.

7 37 t Περὶ ἐπινυκτίδος. Αἱ δ' ἐπινυκτίδες ἐλκύδριά ἐστὶν ἀπὸ ταύτομάτου ἐξανθοῦντα, φλυκταινοειδῆ, ὑπέρυθρα, ὧν ῥηγνυμένων ἰχώρ ὕφαιμος ἀπορρεῖ.

7 37 2 ταῦτα μὲν ἡμέρας οὐ πάνυ ἐνοχλεῖ, νυκτὸς δ' ἐπώδυνά ἐστι μᾶλλον ἢ κατὰ τὸ ἔλκος.

7 37 3 ὁπὸν σιλφίου ὕδατι διεῖς ἐπιτίθει· ξηραίνει ἄνευ δήξεως. ἢ κώνειον λεάνας ἐπιτίθει.

7 37 4,5 ἢ κράμβην ὡμὴν μεθ' ὕδατος ἐπιτίθει. Περὶ συνδέσμων τμηθέντων.

7 38 1

Σύνδεσμος ὁ μὲν ἐξ ὅστοῦ διήκων εἰς ὅστοῦν ἀκινδυνότατός ἐστι, καὶ ξηραίνων αὐτὸν ὁποίοις βούλει φαρμάκοις οὐδὲν βλάβει· ὁ δ' εἰς μὺν ἐμφυόμενος, ὅσον ἀκινδυνότερός ἐστι τένοντος καὶ νεύρου, τοσοῦτον τῶν ἄλλων συνδέσμων σφαλερώτερος, ἢν μὴ χρηστῶς θεραπεύηται.
Περὶ θύμου.

- 7 39 1 Θύμος ἐστὶν ἕλκος ὑπερσαρκοῦν τραχεῖα καὶ ψαθυρᾶ σαρκί· γίνεται δ' ἔν τε ἔδρα καὶ αἰδοίοις.
7 39 2 καὶ τὸ μὲν εὗθηες καὶ πολλάκις αὐτόματον ἀποπῖπτον, τὸ δὲ κακοηθέστερον καὶ ὀδύνην παρέχον· τινὰ δὲ καὶ ἀνιάτά ἐστιν. Περὶ σύκων.
- 7 40 1 Σῦκα ὀνομάζουσι βλαστήματα ἐλκώδη, στρογγύλα, ὑπόσκληρα, ἐνερευθῆ, οἷς ἀκολουθεῖ καὶ ὀδύνη· φύεται δὲ ταῦτα τὸ μὲν πλεῖστον ἐν κεφαλῇ κὰν τῷ ἄλλῳ σώματι.
7 40 2 ἄριστον δ' ἐπὶ τούτοις φάρμακόν ἐστι στυπτηρία σχιστὴ καὶ χαλκοῦ ἄνθος ὀπτὸν καὶ ταυροκόλλα ἴσα μετὰ λεπίδος χαλκοῦ διπλασίας.
- 7 40 3, 4 τρίβων μετ' ὄξους καταχρίειν. ἀγαθὸν δὲ καὶ τῶν μαινίδων αἱ κεφαλαὶ κεκαυμέναι καὶ βολβοὶ ἐφθοὶ καὶ τέφρα μετ' ὄξους ὁμοῦ μεμιγμένη.
- 7 41 t Πρὸς δοθιῆνας. Ἐκ παχέων μὲν χυμῶν οἱ δοθιῆνες γίνονται· διαφοροῦσι δ' αὐτοὺς καὶ πέττουσι πυροὶ μασώμενοι καὶ ἐπιτιθέμενοι.
7 41 2 καὶ μαστίχη δ' αὐτοὺς ὀνίνησιν Αἰγυπτία.
7 41 3 σταφίδας ἐκγιγαρισμένας τρίψον, καὶ μίξας ἀλὸς λείου ἴσον κατάπλασσε τοῦτο· ἢ διαχεῖ ἢ ῥήσσει.
7 41 4 ἰσχάδας ἐφθὰς τρίψας καὶ ὕδωρ παραχέας χρῶ, ἢ ταῖς ἰσχάσι μίξας ῥητίνην ἐπιτίθει. Πρὸς ἐπινυκτίδας.
- 7 42 1, 2 Σέλινον μετ' ἀλφίτου τρίψας κατάπλασσε. κράμβης φύλλα τρίψας ἐπιτίθει.
7 42 3 ὕοσκυάμου φύλλα τρίψας μετὰ μέλιτος ἐπιτίθει· στρύχνον καθ' ἑαυτὸν καὶ μετὰ κορίου χλωροῦ.
7 42 4 ἐλαίας φύλλοις ἐφθοῖς μεθ' ὕδατος χρῶ.
7 42 5 σταφίδας ἐκγιγαρισμένας λείας μῖξον καὶ σπληνίῳ καταχρίων ἐπιτίθει· ἀδιάντον τρίψας μετὰ μέλιτος.
7 42 6 φυλακτέον δὲ τὴν τῶν δριμέων καὶ ὀξέων καὶ ἀλυκῶν προσφορὰν καὶ πυρίαν καὶ λουτρὸν καὶ ἥλιον. Πρὸς ἀκροχορδόνας καὶ μυρμηκίας καὶ τὰ ὅμοια.
- 7 43 1 Διὰ μὲν τῶν σφοδρῶς ἐλκόντων φαρμάκων ἢ τε μυρμηκία καὶ ἀκροχορδῶν ἀποσπασθήσεται, διὰ δὲ τῶν σηπόντων νεκρωθήσεται.
7 43 2 ἰτέας τοῦ φλοιοῦ κεκαυμένου ἢ τέφρα ἥλους καὶ τύλους ἔτι τε μυρμηκίας ἐξαίρει σὺν ὄξει δριμεῖ δευθεῖσα.
7 43 3 μελάνθιον ἥλους <καὶ> μυρμηκίας καὶ ἀκροχορδόνας καὶ πτερύγια καὶ θύμους ἀφαιρεῖ.
7 43 4 καὶ ἡ τῶν προβάτων κόπρος πρὸς ἀκροχορδόνας καὶ μυρμηκίας καὶ θύμους καὶ δοθιῆνας σκληροὺς καὶ ἥλους ποιεῖ ὄξει δευομένη.
7 43 5 ὄλυνθοι ἐψηθέντες μὲν σκληροὺς ὄγκους διαφοροῦσιν, ὥμοι δὲ καὶ μυρμηκίας τε καὶ θύμους ἐκβάλλουσιν.
7 43 6 τὰ δὲ κονδυλώματα στέλλει ἐλαίας ἄνθη μεθ' ὕδατος καταπρασσόμενα, ἀλόη σὺν γλυκεῖ καταχριομένη, πενταφύλλου ρίζα καταπλασθεῖσα, κυδώνια ἐφθὰ σὺν ἄρτω ἢ ἀλφίτῳ, μυρσίνης φύλλα κεκαυμένα σὺν κηρωτῇ, πρόπολις προμαλασσομένη καὶ ἐπιτιθεμένη.
- 7 43 7

αἶρει δὲ τὰ κονδυλώματα καὶ τὰς συκάς ἀρσενικὸν καταπλασθέν, ἄσβεστος καὶ τρυῆ ἰξῶ ἀναληφθέντα καὶ ὡς σπληνίον ἐπιτιθέμενα.

7 43 8 τὰς δ' ὑπερμεγέθεις συκάς ἀποβάλλει ἰὸς σιδήρου σὺν οἴνῳ ἐπιχρισθεὶς γλυκεῖ, ἀνήθου σπέρματος κεκαυμένου ἢ τέφρα καταπλασσομένη, στυπτηρία <σχιστὴ λεία σὺν ὄξει, στυπτηρία> ὑγρὰ μετ' ἄρτου καὶ οἴνου καὶ σελίνου.

7 43 9 συκάς δ' ἀφαιρεθείσας καὶ θύμους καὶ κονδυλώματα ἀποθεραπεύει καὶ οὐκ ἔῃ πάλιν αὔξεσθαι τέφρα κλημάτων σὺν ὄξει καταπλασθεῖσα. Πρὸς γάγγλια.

7 44 1 Μολυβδοῦν δισκάριον παχύτερον ὡς οἱ σπόνδυλοι μεῖζον τοῦ γαγγλίου ἐπιτίθει· τῷ βάρει γὰρ διαλύει αὐτὸ ἐν χρόνῳ πλείονι. Πρὸς χεῖμεθλα.

7 45 1 Θαλάσση χλιαρὰ κατάντλει ἢ τεύτλου ἀφεψήματι ἢ φακοῦ ἢ ὀρόβου ἢ ἀσφοδέλου ρίζης μετὰ δὲ τὴν κατάντλησιν φακὴν ἐφθὴν ἐν οἴνῳ λειώσας κατάπλασσε· ἢ σῦκα λεῖα μετ' ἐλαίου χλιάνας ἐπιτίθει· ἢ στυπτηρίαν καὶ ἄλευρον ἴσα τρίψας ἐν οἴνῳ κατάπλασσε· ἢ τρυγὶ ἀποξήρῳ κατάπλασσε· ἢ βολβὸν πρόσφατον ἐν οἴνῳ μίξας κατάπλασσε.

7 46 τ Πρὸς τὰς τῶν δακτύλων ῥαγάδας καὶ τῶν ὅλων ποδῶν. Πίσση ὑγρὰ κατάχριε.

7 46 1,2 καρκῖνον ποτάμιον ἢ θαλάσσιον καύσας ἐπ' ἀνθρώκων ἀπόξεσον τὸ ὄστρακον καὶ μετ' ἐλαίου τρίψας καὶ πάχος μέλιτος ποιήσας, προαποσμήξας τὰς ῥαγάδας ἔνσταζε.

7 46 3 ποιεῖ δὲ καὶ σκίλλης τὸ ἐντὸς ἐλαίῳ ζεσθὲν καὶ τερμινθίνῃ συλλεανθὲν καὶ κέρας αἴγειον καυθὲν καὶ ἀναληφθὲν στέατι αἰγείῳ.

7 46 4 δεῖ δὲ προπερικαθαίρειν τοὺς τύλους καὶ οὕτω χρῆσθαι τοῖς φαρμάκοις. Πρὸς αἰδοῖα ἠλκωμένα.

7 47 1 Καταντλήσεις διὰ τῶν στυφόντων ἢ ἐγχύσεις, οἶον βάτου, μυρσίνης κυτίνων ροιᾶς ἀγρίας, ἀγριελαίας ἀφέψημα.

7 47 2 τοῖς δ' αὐτοῖς καὶ λείοις κατάπλασσε· περίχριε δὲ καὶ Λημνία σφραγίδι ἢ ἀλόῃ μετὰ μέλιτος διεθείση.

7 47 3 πρὸς δ' ὅσχεον σφοδρῶς κνησμώνδη καὶ ἀκράτητον χρῆση τρυγὶ κεκαυμένη ἄχρι κούφης ἐπιδήξεως ἢ στυπτηρία ὑγρὰ ἢ μίσυι λείῳ. Περὶ λεύκης, ἀλφοῦ, λέπρας, ψώρας.

7 48 1 Φλεγματικὸν αἶμα καὶ γλίσχρον ποιεῖ τὴν λεύκην, ὅταν τρέψη χρόνῳ πλείονι τὴν χροᾶν καὶ ἐπὶ τὸ λευκότερον ἀλλοιώσῃ. τῶν δ' ἀλφῶν ἢ γένεσις ὁμοειδὴς μὲν ἐστίν, οὐ μὴν δι' ὅλου τῆς σαρκὸς πεπονθυίας, ἀλλ' ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος καὶ ἐκ τοῦ φλεγματικοῦ χυμοῦ.

7 48 2 τὴν λέπραν δ' ὁ γεννῶν χυμὸς ἄχρι βάθους διήκει, τῆς ψώρας ἐπιπολαιοτέρας οὖσης.

7 48 3 ἐὰν τοίνυν πεπλυμένην τὴν τίτανον, εἴτ' ἐξηρασμένην ἔχῃς, ὕδωρ μιννὺς τοσοῦτον ὡς πάχος γενέσθαι σύμμετρον εἰς ἐπιχρῖσιν, θεραπεύσεις ἐπ' ἀλφοῦ μὲν ἐπιχρίων ὑγροτέρῳ μᾶλλον, ἐπὶ ψώρας δὲ παχυτέρῳ, παχυτάτῳ δὲ τὰς λέπρας.

7 48 4 δρακοντίου ρίζα σὺν ὄξει καταπλασσομένη ἀλφούς ἰᾶται καὶ ἐλλέβορος ἐκάτερος, θέρμων πικρῶν ἀφέψημα καταντλούμενον καὶ τὸ ἄλευρον αὐτῶν καταπλασσομένον δι' ὄξους ἢ ὀξυμέλιτος, καππάρεως τῆς ρίζης ὁ φλοιὸς σὺν ὄξει, κρίνου ρίζα μετὰ μέλιτος, κρόμμυον σὺν ὄξει καταχρίόμενον ἐν ἡλίῳ, κροκοδείλου χερσαίου κόπρος ὁμοίως καὶ ἡ τῶν ψαρῶν, ὅταν ὀρυζαν μόνην ἐσθίωσιν, ἢ σηπίας ὄστρακα καυθέντα. ^[5]

7 48 5 πρὸς δὲ ψώρας ποιεῖ σταφὶς ἀγρία, ἐλλέβορος ἐκάτερος, θέρμοι πικροί, ὡς εἴρηται, καρδάμων μετ' ὄξους, κρίνου ρίζα μετὰ μέλιτος, ῥητίνῃ τερμινθίνῃ καὶ θεῖον (τούτου πείραν εἰλήφμεν), ἐρέβινθοι, αἰγεία κόπρος.

7 48 6

τὰς δὲ λέπρας ἀφιστᾷσιν ἀνεμῶναι προστιθέμεναι, ἐλλέβορος, ἀμπέλου λευκῆς ρίζαι. Περὶ λειχήνων.

- 7 49 1 Μιχθέντων ἰχώρων λεπτῶν καὶ δριμέων ἐτέροις παχυχύμοις οἱ λειχήνες συνίστανται, ῥαδίως εἰς ψώραν καὶ λέπραν μεταπίπτοντες διὸ τῶν ἰσχυρῶς ξηραινόντων χρήζουσι φαρμάκων.
- 7 49 2 ἀγρίους δὲ καλοῦσι λειχήνας τοὺς ὑπὸ μὲν τῶν μετρίως ξηραινόντων οὐδὲν ὀνινάμενους, ὑπὸ δὲ τῶν σφοδρῶν παροξυνομένους.
- 7 49 3 χρὴ οὖν ἐπὶ τούτων φάρμακα παραλαμβάνειν δραστήρια μὲν ἱκανῶς, χωρὶς δὲ τοῦ δάκνειν σφοδρῶς ὅπερ ἐρέβινθοι ποιοῦσι πρὸς λειχήνας, ἐλλέβορος ἑκάτερος, κοκκυμηλέας τὸ κόμμι ἐπὶ παιδίῳ, λειχήν ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν, πίσσα μινγυμένη κηρωτῇ, θεῖον μετὰ ῥητίνης (τοῦτο πεῖτραν ἔδωκεν), σίελον ἀνθρώπου ἐπὶ παιδίου (δεῖ δὲ συνεχῶς τῷ δακτύλῳ μετὰ τοῦ σιέλου τὸ πεπονθὸς ἀποτρίβειν δέρμα), κροκοδείλου χερσαίου κόπρος καὶ ἡ τῶν ψαρῶν, ὅταν ὄρυζαν μόνην ἐσθίωσιν. ^[5]
- 7 49 5 πρὸς δὲ τοὺς ἐπὶ γενείου προσφάτους λειχήνας ἢ ἄλλου μέρους τοῦ προσώπου πυροὺς πολλοὺς λαμβάνων ἐπὶ τινος ἄκμονος διαπύρου ἐπιτίθει, καὶ τὸ ἀπορρέον ἐξ αὐτῶν ὑγρὸν ἔτι θερμὸν λαμβάνων ἐπίχριε τοὺς λειχήνας.
- 7 49 6 πολλοὶ τούτῳ μόνῳ ἰάθησαν.
- 7 49 7 ἡ μαλάχης ἀγρίας τὸν καρπὸν ἀπαλὸν συλλέγων καὶ κόπτων τὸν χυλὸν ἀποτίθου καὶ τούτῳ συνεχῶς ἐπίχριε.
- 7 49 8 χρονιζόντων δὲ τῶν λειχήνων, χρῶ τοῖς ὑπογεγραμμένοις ἄγνου φύλλα τρίψας καὶ ὄξος ἐπιβαλὼν ὀλίγον κατὰπλασσε· ἡ καππάρεως φύλλα τρίψας μετ' ὄξους ἐπιτίθει.
- 7 49 10 — Τροχίσκος πρὸς λειχήνας· κόλλης τεκτονικῆς < δ , λιβάνου < β , ὄξους κοτύλης ἥμισυ· ἔν τισιν ἴσα ἔχει.
- 7 49 11 ὄξει διαλύων ἐπίχριε. Περὶ ἐμφυσήματος.
- 7 50 1 Πνεῦμα φυσιῶδες παχὺ καὶ ἀτμῶδες ὕλη τῶν ἐμφυσημάτων ἐστίν· συνεργεῖ δ' εἰς τὸ μὴ διαπνεῖσθαι τὸ πνεῦμα τῶν σωμάτων ἢ πύκνωσις· ὅθεν καὶ σκοπὸς τῆς θεραπείας ἀραίωσις μὲν τῶν πεπυκνωμένων καὶ λέπτυνσις τοῦ πεπαχυμένου πνεύματός ἐστι διὰ τῶν λεπτομερῶν φαρμάκων.
- 7 50 2 τῶν μυῶν δὲ διὰ θάλασιν ἐμπεφυσημένων, τὸ μὲν διαφορεῖν καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀναγκαῖον· δριμέων δ' ὄντων ὡς τὸ πολὺ τῶν διαφορητικῶν, ἀγανακτεῖν συμβαίνει τοὺς μῦς καὶ τὰς ὀδύνας ἐπιτείνεσθαι. χρὴ τοίνυν μεμῖχθαι τοῖς διαφορητικοῖς τὰ παρηγοροῦντα, κατ' ἀρχὰς μὲν πλεονάζειν τὰ παρηγορητικά, μετὰ ταῦτα δὲ παρακμῆς γενομένης τὰ διαφοροῦντα.
- 7 50 4 ἔστι δὲ παρηγορητικά μὲν ἐπὶ τῆς τοιαύτης διαθέσεως τῶν μυῶν τό τε ἔψημα καὶ ὕσσωπον μετ' ἐλαίου βραχέος· διαφορητικά δ' ὄξος καὶ νίτρον καὶ στακτὴ κονία.
- 7 50 5 χρηστέον οὖν κατ' ἀρχὰς τῷ ἐψήματι μετ' ἐλαίου βραχέος καὶ οἴνου ὁμοίως βραχέος, ἀναλαμβάνοντα οἰσυπηροῖς ἐρίοις θερμά, καὶ φροντίζειν ὅπως ἂν ἡ θερμότης παραμένῃ· ψύχεσθαι γὰρ οὐ χρὴ τὰ μόρια.
- 7 50 6 παρηγορηθέντος δὲ τοῦ κάμνοντος, παραμινγύναι τοῦ ὄξους καὶ τοῦ νίτρου καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τῆς κονίας στακτῆς, εἴθ' ὕστερον διαφορητικοῖς ἐμπλάστοις χρῆσθαι εἰς ἀποκατάστασιν, οἷόν ἐστι καὶ τὸ ὑποτεταγμένον· γλοιὸν ἀποζέσας διήθησον πρῶτον ὡς καθαρὸν γενέσθαι, καὶ πάλιν ἐμβαλὼν τῇ κακάβῃ λείαν ἄσβεστον τίτανον ὡς ἄλευρον ἐπίπαττε μέχρι πηλῶδους συστάσεως. Πρὸς ἐλεφαντιῶντας. ^[5]
- 7 51 1 Θαυμάσιόν ἐστι τοῖς ἐλεφαντιῶσι βοήθημα ἡ τῶν ἐχιδνῶν ἐδωδὴ· χρὴ δ' ἐσθίειν ταύτας ὥδε σκευάζοντας· πρῶτον ἀποκοπτομένης τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς οὐρᾶς ἄχρι δακτύλων τεσσάρων,

εἴτα τῶν ἔνδον ἀπάντων ἐξαيرهθέντων, καὶ τοῦ δέρματος ἀφαιρεθέντος, ὕδατί τε τοῦ σώματος αὐτῶν περιπλυθέντος, ἐν λοπάδι ταῖς ἐγγέλυσι παραπλησίως σκευάζοντας διὰ λευκοῦ ζωμοῦ γίνεται δ' οὗτος ὕδατος μὲν δαψιλοῦς ἐπεμβληθέντος, ἐλαίου δὲ βραχέος καὶ σὺν αὐτῷ πράσου καὶ ἀνήθου. πρόδηλον δ' ὅτι μέχρι τοσούτου τὰς σάρκας τῶν ἐχιδνῶν ἐψεῖν προσήκει, μέχρις ἂν ἀκριβῶς γεννηθῶσιν ἀπαλαί. ^[5]

- 7 51 3 καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δι' αὐτῶν σκευαζόμενον φάρμακον, ὃ καλοῦσι θηριακὴν, ἐπιτήδειόν ἐστι πίνεσθαι δαψιλὲς τοῖς οὕτω κάμνουσι, καὶ εἰ βούλοιτό τις αὐτῷ καὶ τὸ δέρμα χρίεσθαι ταῦτα γὰρ πάντα ποιούντων, ἔσθ' ὅτε λέπος ἀφίσταται τοῦ δέρματος, ὅποιον ἐπὶ τῶν ὄφεων τὸ καλούμενον γήρας.
- 7 51 4 χρώμεθα δ' ἐπ' αὐτῶν καὶ τοῖς ἀλσὶ τῆς θηριακῆς καὶ τῇ καλαμίνθῃ· ἀγαθὸν γὰρ καὶ τοῦτο, μὴ μόνον γενναίως διαφοροῦν τοὺς λεπτοὺς χυμούς, ἀλλὰ καὶ λεπτύνον ἰσχυρῶς καὶ τέμνον τοὺς παχεῖς τοὺς τοῦτο τὸ νόσημα γεννῶντας.
- 7 51 5 οὐ μὴν ἀπλῶς ἐφ' ἕκαστον τούτων ἐρχόμεθα, προκαθαίρομεν δὲ πάντως, ἔστι δ' ὅτε καὶ προφλεβοτομοῦμεν. Περὶ μνήμης ἀπωλείας καὶ τῶν ἄλλων ἀγρυπνητικῶν τε καὶ καταφορικῶν.
- 8 1 1 Ἐπὶ δὲ τῆς ἀπολωλυίας ἢ μεγάλως βεβλαμμένης μνήμης εἰ μὲν ψυχρὰ δυσκρασία πάντως ἐστί, καὶ θερμαίνειν αὐτὴν προσήκειν, οὐ μὴν ἐξ ἀνάγκης ξηραίνειν, ὥσπερ οὐδὲ ὑγραίνειν· ἀλλὰ εἰ μὲν μεθ' ὑγρότητος, ξηραίνειν, εἰ δὲ μετὰ ξηρότητος, ὑγραίνειν, εἰ δ' ἐν τῷ μέσῳ τούτων, ἐν αὐτῇ τῇ καταστάσει φυλάττειν.
- 8 1 2 τοὺς δὲ ληθαργικοὺς καὶ φρενιτικοὺς φλεβοτομεῖν χρή κατ' ἀρχὰς εὐθύς, καὶ τοῦτο μὲν κοινὸν ἀμφοτέροις τοῖς νοσήμασι (κοινὸν δὲ καὶ τὸ κατὰ τὴν ἀρχὴν ὀξυρρόδινον προσφέρειν), τὰ δ' ἐφεξῆς ἐναντία· πραῦνεν μὲν γὰρ προσήκει τὰ μετὰ τῶν ἀγρυπνιῶν, ἐπεγείρειν δὲ τὰ μετ' ἀκινήσιας.
- 8 1 3 εἰκότως οὖν ἀκμαζόντων αὐτῶν, τοῖς μὲν ἀγρυπνητικοῖς καὶ παρακοπτικοῖς νοσήμασι τὰς διὰ μήκωνος κωδῶν ἐπιβροχὰς προσοίσομεν ὁσφρανοῦμέν τε καὶ διαχρίσομεν ἥτοι τὰ πτερύγια τῆς ῥινὸς ἐκ τῶν ἔνδον μερῶν ἢ τὸ μέτωπον.
- 8 1 4 ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων παθῶν ἐπεγεῖραι καὶ τεμεῖν καὶ θερμᾶναι προσήκει τὸ πάχος τοῦ λυποῦντος χυμοῦ. ἐναφέσονται οὖν ὄξει θύμον καὶ γλήχωνα καὶ ὀρίγανον ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα τῇ ῥινὶ τῶν οὕτως διακειμένων προσοίσομεν· μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τὸν οὐρανίσκον ἰσχυροῖς καὶ δριμέσι φαρμάκοις χρίσομεν· ἐξῆς δὲ καὶ τοῖς πταρμικοῖς χρῆσόμεθα καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπιθήσομεν ὁμοίας δυνάμεις φαρμάκων ἄχρι τοῦ νάπυος. ^[5]
- 8 1 5 ἀλλὰ καὶ ταῖς σικύαις ἐπ' ἀμφοτέρων χρονιζόντων χρῆσόμεθα καὶ τῷ καστορίῳ. Περὶ ἐφιάλτου.
- 8 2 1 Οὐκ ἔστιν ὁ καλούμενος ἐφιάλτης δαίμων κακός, ἀλλ' ὁ μὲν τις νόσος ἰσχυρά, ὃ δ' ὑποφήτης ἱερὸς καὶ θεράπων Ἀσκληπιοῦ· προοίμια δ' ἐφιάλτου ταῦτα· πνίξ, ἀφωνία, βάρος.
- 8 2 2 φυλακτέον οὖν τὸ δεινὸν ἀρχόμενον· χρονίσαν γὰρ καὶ συνεχῶς νυκτὸς ἐπιπίπτον νόσημά τι τῶν μεγάλων, ἀποπληξίαν ἢ μανίαν ἢ ἐπιληψίαν ἀγγέλλει, ὅταν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρεται ἢ αἰτία· ὅσα γὰρ οἱ ἐπιληπτικοὶ μεθ' ἡμέραν, ταῦτα οἱ ἐφιαλτικοὶ πάσχουσι κοιμώμενοι.
- 8 2 3 χρὴ οὖν τέμνοντα φλέβα καὶ καθάρσεις παραλαμβάνοντα κενοῦν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ πάσχοντος· μάλιστα δὲ βοηθεῖ τούτοις μέλας ἐλλέβορος, εἰ δραχμῇ μιᾷ ὁποῦ σκαμμωνίας μίσγεις ὀβολοὺς τρεῖς καὶ τινα τῶν εὐωδῶν, ἄνησον, δαῦκον, πετροσέλινον.
- 8 2 4 καὶ ἢ διὰ τῆς σικυωνίας δ' ἱερὰ μεγάλως βοηθεῖ ἢ δὲ δίαίτα ἔστω λεπτή, καὶ τὰ φυσώδη φυλάττεσθαι χρή.

- 8 2 5 βοηθεῖ δ' αὐτοῖς καὶ ὁ τῆς παιωνίας καρπός· κόκκους δὲ πεντεκαίδεκα τοὺς μέλανας τρίψας μεθ' ὕδατος πίνειν συνεχῶς. Περὶ ἐπιληψίας.
- 8 3 1 Τοὺς ἐμπεσόντας εἰς ἐπιληψίαν λιπαρῶς τε ἐμβρέχειν τὰ σπώμενα καὶ διαστρεφόμενα μέρη διακρατεῖν τε καὶ ἀπευθύνειν, ἔπειτα διαστήσαντας τὸ στόμα ἐπικαθεῖναι δάκτυλον ἢ πτερὸν κεχρισμένον ἐλαίῳ ἱρίνῳ πρὸς τὸ κομίσασθαι φλέγμα· χρή δὲ καὶ τοῖς ὄσφραντοῖς τὴν αἴσθησιν ἐρεθίζειν, οἷον πευκεδάνῳ, Κυρηναϊκῷ ὀπῷ, ἀσφάλτῳ, κεδρίᾳ, πίσσῃ. ^[5]
- 8 3 2 μετὰ δὲ τοὺς παροξυσμούς, εἰ μὴδὲν κωλύει, φλεβοτομία χρηστὴ ἀπ' ἀγκῶνος.
- 8 3 3 μὴδὲν δ' ὑπείκοντος τοῦ παροξυσμοῦ, τὰ μὲν ἄκρα σιναπισμῷ καταληπτέον, σικύαν δὲ κολλητέον τοῖς ὑποχονδρίοις. μὴ γενομένης δὲ μὴδὲ πρὸς ταῦτα ἀνοχῆς, ὀλίγη μὲν ἐλπίς· ὅμως δὲ θαρσαλέως ὁ ἰατρὸς καστόριον βιαζόμενος ἐγχείτω καὶ ὀπὸν Κυρηναϊκὸν μετὰ μέλιτος καὶ ὄξους, καὶ δι' ἔδρας ἐνιέτω κενταυρίου ἀφέψημα ἢ κολοκυνθίδος.
- 8 3 5 τοὺς δ' ἀναστάντας ἐκ τῆς ἐπιληψίας μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῇ διὰ τῆς ἱερᾶς καθάρσει χρηστέον.
- 8 3 6 τοιαύτη μὲν δὴ τίς ἐστιν ἡ τῆς προσφάτου καὶ ὀξείας ἐπιληψίας θεραπεία· ἐφεξῆς δ' ὅσα πρὸς ἀνασκευὴν τῆς κεχρονισμένης παραδώσομεν.
- 8 3 7 χρή τοίνυν τοὺς πάσχοντας ἐν ὕδροποσίᾳ μὲν μακρᾷ συνέχειν, ἐγχειροῦντας δὲ τῇ θεραπείᾳ φλεβοτομεῖν, εἰ μὴδὲν κωλύει, καὶ διαλιπόντας τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας ἀναλαμβάνειν τὸ σωμάτιον καὶ οὕτως καθαρτικῷ ὑποκενοῦν, μάλιστα μὲν δι' ἐλλεβόρου μέλανος ἢ κολοκυνθίδος, εἴτε οὖν καὶ διὰ σκαμμωνίας.
- 8 3 8 δεῖ δὲ τοῦ μὲν ἐλλεβόρου δίχα τῆς ἐντεριώνης κεκομμένου καὶ σεσημένου ἐμπάσσειν μελικράτου κυάθοις πέντε ἢ ἕξ <ἢ> μέλιτι ἀπέφθω ἀναλαμβάνειν μετ' ὀλίγου πεπέρεως.
- 8 3 9 τῆς δὲ κολοκυνθίδος τὸ σπέρμα ἐκβαλόντας πληροῦν αὐτὴν ἔχουσιν τὴν ἐντεριώνην δεῖ γλυκέος καὶ ἑᾶν ὅλην τὴν νύκτα, ἔωθεν δὲ κεράσαντα τὸ γλυκὺ διδόναι πίνειν· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη καθάρσιν λούειν αὐτούς.
- 8 3 10 τῇ δὲ τρίτῃ σικυαστέον ὑποχόνδριά τε καὶ μετάφρενον μετ' ἀμυχῶν, εἴτα διαστήσαντας ἱκανὰς ἡμέρας καὶ ἀναλαμβάνοντας τὸ σωμάτιον τῆς διὰ κολοκυνθίδος ἱερᾶς προσάγειν, εἴτα μετὰ τοῦτο σικυαστέον κεφαλὴν καὶ ἰνίον, ταῖς δ' ἐξῆς καταπλάττειν αὐτὴν ἄρτῳ ἡψημένῳ μὲν μελικράτῳ, συλλελειωμένῳ δὲ πικροῖς ἀμυγδάλοις ἢ ἐρπύλλῳ ἢ ἡδυόσμῳ ἢ καλαμίνθῃ ἢ πηγάνῳ, καὶ τοῦτο ποιητέον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ μετὰ τοῦτο ξυράμενον τὴν κεφαλὴν καταχρίειν πευκεδάνου ὀπῷ ἐν ὅξει διειμένῳ, ᾧ σπονδύλιον ἐνήψηται· διαστήσαντα δὲ πάλιν καὶ ἀναλάβοντα τὸ σωμάτιον διδόναι τῆς διὰ κολοκυνθίδος ἀντιδότου ὀβολοὺς ἑννέα ἐν μελικράτῳ, καὶ διαστήσαντα ἡμέρας πάλιν διδόναι τῆς ἀντιδότου <γ>, εἴτα παρμικοῖς χρῆσθαι, καὶ μετὰ πέντε ἢ δέκα ἡμέρας καστόριον διδόναι ἐν μελικράτῳ· καὶ διαστήσαντα πάλιν κλύζειν τῷ διὰ κενταυρίου, καὶ ἐφεξῆς ἀποφλεγματισμοῖς χρῆσθαι καὶ ἐρρίνοις, εἴτα τῷ σιναπισμῷ κατὰ τῆς κεφαλῆς. ^[10]
- 8 3 11 δεῖ δὲ καὶ δριμυφαγίαις ἐν καιρῷ χρῆσθαι. — Ἐκ τῶν Γαληνοῦ.
- 8 3 12 Πρὸς ἐπιληπτικὸν γ'. Τοὺς ἐπιληπτικοὺς ὀνίνησιν ὀξύμελι καθ' ἐκάστην λαμβανόμενον, καὶ μάλιστα ἂν διὰ σκίλλης σκευασθῇ. ὠφελεῖ δ' αὐτοὺς καὶ κάππαρις σύνθετος συνεχῶς ἐσθιομένη καὶ τάριχος.
- 8 3 14 ἔστι δὲ καὶ φάρμακον διὰ σκίλλης ὠφελιμώτατον τοιόνδε· τῶν μελιτηρῶν ἀγγείων παρασκευάσας τι καὶ εἰς λεπτὰ τὴν σκίλλαν διαθρύψας ταῖς χερσὶ καὶ βαλὼν εἰς τὸ ἀγγεῖον πωμάσας τε στεγανῷ πώματι καὶ περιθεὶς ὅλῳ τῷ στόματι τοῦ ἀγγείου δέρμα καὶ δῆσας ἀκριβῶς ἐν χωρίῳ κατάθου πρὸς μεσημβρίαν μὲν ἐστραμμένῳ, σκεπομένῳ δ' ἀπὸ τῶν βορείων πνευμάτων. ^[5]

- 8 3 15 γινέσθω δ' ἐν τῇ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῇ· ἡμέραι δ' εἰσὶ τεσσαράκοντα.
- 8 3 16 ἀτρέμα δέ πως ὑπαλλάττειν χρή τὴν θέσιν τοῦ ἀγγείου· λύσας γὰρ μετὰ τὸν εἰρημένον χρόνον εὐρίσκεις τὸ σῶμα τῆς σκίλλης ἠψημένῳ παραπλήσιον, ἐξερρηκότα δὲ καὶ τὸν χυλὸν αὐτῆς, ὃν ἀνελόμενον ἠδύνειν χρή μέλιτι καλλίστῳ, καὶ διδόναι τούτου καθ' ἐκάστην ἡμέραν κοχλιάριον ἐν μεστόν, τοῖς μὲν παιδίοις μικρόν, τοῖς δὲ τελείοις μέγα. ^[5]
- 8 3 17 καὶ μέντοι καὶ τὸ σωματῶδες τῆς σκίλλης κόψας ἀκριβῶς καὶ λειώσας μετὰ μέλιτος δίδου κοχλιάριον ἐν· δεύτερον δ' ἐστὶ τοῦτο τῇ δυνάμει.
- 8 3 18 εἰ δὲ πρωτοπαθοῦντος τοῦ στομάχου γίνοιτο τὸ πάθος, κελεύειν χρή εὐπεψίας προνοοῦντα τὸν πάσχοντα περὶ τρίτην ὥραν ἄρτον ἐπιμελῶς ἐσκευασμένον προσφέρεσθαι ἐξ οἴνου κεκραμένου τῶν ἡρέμα στυφόντων καὶ λευκῶν.
- 8 3 19 δίδου δὲ τούτοις καὶ τοῦ δι' ἀλόης φαρμάκου δῖς που καὶ τρὶς ἐκάστου ἔτους.
- 8 3 20 οἶδα δέ ποτε παιδίον οὐδ' ὅλως ἐπιληφθέν, ἐξ ὅτου τῆς ρίζης τῆς γλυκυσίδης ἐφόρει μέγα καὶ πρόσφατον ἐξαρτῶμενον τοῦ τραχήλου.
- 8 3 21 καὶ τὸ ἀγαρικὸν δὲ τοὺς ἐπιληπτικούς ὀνίνησι σέσελί τε καὶ τοῦ σπονδυλίου ὁ καρπὸς καὶ ἡ ρίζα καὶ ἀριστολοχία στρογγύλη μεθ' ὕδατος πινομένη.
- 8 3 22 βοηθεῖ δὲ μεγάλως τούτοις καὶ ἡ ἀπόσχασις τῶν σκελῶν συνεχῶς γινομένη. Περὶ σκοτωματικῶν.
- 8 4 1 Τοὺς σκοτωματικούς ἐν ἐπιτάσει μὲν γινομένους διεγερτέον τοῖς τε ἐπιτηδείοις ὁσφραντοῖς χρωμένους καὶ τρίψεσι τῶν ἄκρων καὶ τοῖς τοιούτοις ἐν ἀνέσει δὲ τυγχάνοντας πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ πάθους φλεβοτομητέον πρῶτον, εἴτα καθαρτέον τῇ ἱερᾷ, καὶ διαστήσαντας κλυστῆρι δριμεῖ χρηστέον κενταυρίου ἢ κολοκυνθίδος ἀφεψήματι.
- 8 4 2 μετὰ δὲ τὰς τοιαύτας κενώσεις ἀμυκτέον τοπικῶς τὴν κεφαλὴν σικύας κατὰ τοῦ ἰνίου μετὰ ἐγχαράξεως τιθέντας, καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς ἀποφλεγματισμοῖς καὶ παρμικοῖς. Περὶ ἀποπληξίας.
- 8 5 ^t Ἐκ τῶν Φιλουμένου. Τῶν ἐαλωκότων ἀποπληξία ἐλαίῳ πολλῷ λιπαίνειν τεθειωμένῳ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιβρέχειν ῥοδίνῳ σπονδυλίου ἐνηψημένου μελίκρατόν τε ἐνστάζειν καὶ ὁσφραντὰ προσάγειν, καστόριον ἢ ὀποπάνακα καὶ χαλβάνην.
- 8 5 2 δεῖ δὲ βιαίως διανοίγοντας τὸ στόμα καθιέναι δάκτυλον ἢ πτερὸν ἐλαίῳ διαβραχὲν ἐπὶ τῷ σμηχθῆναι, εἴ τι περιττὸν ἐγκείμενον εἴη, καὶ διαχρίειν τὴν ἔδραν τοῖς ἐπαγωγοῖς τῶν πνευμάτων.
- 8 5 3 εἰ δὲ μηδὲν ἀνύοι ταῦτα, χρῆσθαι κλύσμασι δριμυτέροις, ἄλμην καὶ μέλι μίσγοντας.
- 8 5 4 τούτων πραχθέντων φλέβα τέμνειν χρή· μετὰ δὲ τὴν φλεβοτομίαν πάλιν τοῖς διεγερτικοῖς χρῆσόμεθα. Περὶ μελαγχολίας.
- 8 6 1 Ὅταν ὅλον τὸ σῶμα μελαγχολικὸν ἔχῃ τὸ αἷμα, τὴν ἀρχὴν τῆς θεραπείας ἀπὸ φλεβοτομίας ποιεῖσθαι προσῆκεν· ὅταν δὲ κατὰ μόνον τὸν ἐγκέφαλον, οὐ χρήζει φλεβοτομίας ὁ κάμνων.
- 8 6 2 ἔστι δὲ τις καὶ τρίτη διαφορὰ μελαγχολίας, ὅταν ὥσπερ ἐπιληψία τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς κοιλίας ἴσχη· καλοῦσι δ' ἔνιοι τῶν παλαιῶν ὑποχονδριακὸν νόσημα τὴν τοιαύτην διάθεσιν.
- 8 6 3 ἐὰν μὲν οὖν ἄρξηται πρῶτα τὰ κατὰ τὴν γαστέρα συμπτώματα, καὶ μείζουσιν αὐτοῖς γενομένοις ἀκολουθήσῃ τὰ μελαγχολικὰ πάθη, κουφίζηται τε ταῖς διαχωρήσεσι καὶ τοῖς ἐμέτοις καὶ ταῖς εὐπεψίαις καὶ ταῖς ἐρυγαῖς ὁ ἄνθρωπος, ὑποχονδριακὸν μὲν ὀνομάζομεν καὶ φυσῶδες τὸ νόσημα, σύμπτωμα δ' εἶναι φήσομεν αὐτοῦ τὴν δυσθυμίαν καὶ τὸν φόβον· ὅταν δὲ τὰ μὲν τῆς μελαγχολίας ἴδια συμπτώματα φαίνεται μεγάλα, κατὰ δὲ τὴν κοιλίαν ἤτοι μηδὲν ἢ

σμικρότατον, ἐγκέφαλον ἡγητέον ἐπὶ τούτων πρωτοπαθεῖν, ἡθροισμένης ἐν αὐτῷ μελαίνης χολῆς. ^[5]

8 6 4 δεῖ δὲ τὴν τοιαύτην μελαγχολίαν διὰ τε λουτρῶν συνεχῶν καὶ διαίτης εὐχύμου τε καὶ ὑγρᾶς ἐκθεραπεύειν χωρὶς ἑτέρου βοηθήματος, ὅταν γε μήπω διὰ χρόνου μῆκος δυσεκκένωτος ὁ λυπῶν ᾗ χυμός, ἥνικα ποικιλωτέρας τε καὶ ἰσχυρὰς προσάγειν χρή τὰς ἰάσεις.

8 6 5 ἀρχόμενον οὖν θεραπεύειν τὸ πάθος προσήκει· χρονίσαν γὰρ καὶ αὐξηθὲν δυσμεταχείριστον γίνεται.

8 6 6 καθαίρειν τοίνυν πρώτοις χρή ἐπιθύμῳ ἢ ἀλόῃ· τούτων γὰρ εἰ καὶ ὀλίγον ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας λαμβάνει, ὠφελεῖ τὰ μέτρια καὶ ἡσυχῇ ὑπάγει.

8 6 7 καθήραντα γοῦν, ὡς εἴρηται, διδόναι τοῦ ἀψινθίου, νῦν μὲν τῆς πόας βρέχων ἐν ὕδατι, καὶ ἐψῶν ὅσον κυάθους δύο, νῦν δὲ τοῦ χυλοῦ ὅσον ἡμίδραχμον διατήκων ὕδατι συνεχῶς· καὶ ὄξους δ' ἐπιρροφεῖν ὡς δριμυτάτου βραχύ, καθεύδειν δὲ μέλλοντα καὶ τὰ πολλὰ τῶν ὄψων εἰς τοῦτο ἀποβάπτοντα ἐσθίειν· ἄμεινον δὲ μεμῖχθαι τῷ ὄξει σκίλλης καὶ πολίου καὶ τῆς λεπτῆς ἀριστολοχίας.

8 6 10 ὅταν δ' ἐντύχῃς ἀρχομένῳ μὲν τῷ νοσήματι, συνεστῶτι δὲ τῷ σώματι, οὐ χεῖρον καὶ φλέβα ἐν ἀγκῶνι τεμεῖν, μετὰ δὲ τὴν φλεβοτομίαν ἀνακομίσαντας κάτω καθαίρειν τῷ διὰ σικυωνίας καὶ τῷ διὰ τοῦ μέλανος ἐλλεβόρου· ἀγαθὸν δὲ καὶ τὸ διὰ τοῦ ἐπιθύμου καὶ τῆς ἀλόης· μίσγειν δὲ καὶ εὐφορβίου συμφέρει καὶ τοῖς ὁροῖς κατακλύζειν.

8 6 12 ἴασις δὲ τοῦ νοσήματος καὶ αἱ διουρητικαὶ δυνάμεις· ἀγαθαὶ δὲ καὶ αἱ διὰ τῶν ἰδρώτων καθάρσεις.

8 6 13 χρή δὲ καὶ τῶν ὑποχονδρίων φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ πυριᾶν μὲν αὐτὰ διαβρέχοντας πηγάνου ἀφεψήματι καὶ ἀνήθου καὶ ἀψινθίου καὶ γλήχωνος καὶ ἄγνου σπέρματος καὶ δάφνης τοῦ καρποῦ (ταῦτα γὰρ καὶ τοὺς πόνους παρηγορεῖ καὶ τὰς φύσας μειοῖ), ἐψεῖν δ' ἐν ἐλαίῳ καὶ καταπλάττειν.

8 6 14 ἐχέτω δὲ καὶ τούτων τι τὰ καταπλάσματα καὶ τῶν πρὸς τὰς φύσας τὸ σέλινον ἢ τὸ ἄνησον ἢ τὸ κύμινον.

8 6 15 οὐ χεῖρον δὲ καὶ κύπερον καὶ ἶριν καὶ λιβανωτίδα ἐμβαλεῖν εἰς τὸ κατάπλασμα, ἔαν δ' ἐπὶ πολὺ προσκεῖσθαι αὐτὰ καὶ δι' ἡμέρας, καὶ ἐδηδοκότι καὶ ἀσίτῳ.

8 6 16 ὅταν δ' ἀφέλῃς, ἄλλο τι σκέπασμα ἐπίβαλλε ἢ ἔριον πλατύ.

8 6 17 καὶ σικύαις δὲ χρῆσθαι πρὸς μὲν τὰ πνεύματα κούφαις, πρὸς δὲ τοὺς πόνους καὶ τὰς φλεγμονὰς ἀποσχάζων· προϊόντας δὲ τῇ θεραπείᾳ μηδὲ τοῦ νάπυος ἐπιλανθάνεσθαι· χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς δριμέσι σμῆγμασι καὶ δρώπαξι κατὰ τε <τοῦ> μεταφρένου καὶ τῆς γαστρός. Περὶ μανίας. ^[5]

8 7 τ Ἐκ τῶν Φιλουμένου. Θεραπεία τῆς μανίας ἐστὶν ἡ αὕτη <τῇ> τῆς μελαγχολίας· μάλιστα δ' αὐτοὺς ὠφελεῖ ἵππομαράθρου ἡ ρίζα καὶ τὸ σπέρμα πινόμενον ἐν ὕδατι καὶ βρυωνίας ρίζης < α μεθ' ὕδατος καθ' ἡμέραν.

8 8 τ Περὶ τῶν ἐρώντων. Τοὺς δι' ἔρωτας δυσθυμουμένους καὶ ἀγρυπνοῦντας ἀγνοοῦντές τινες τὴν διάθεσιν ἀλουσίαις τε καὶ ἀσιτίαις καὶ λεπτῇ διαίτῃ κατέτηκον, ἐφ' ὧν ἐξευρόντες ἡμεῖς τὸν ἔρωτα ἐπὶ τε λουτρὰ καὶ οἰνοποσίαν αἰωρήσεις τε καὶ θεάματα καὶ ἀκούσματα τὴν διάνοιαν ἀπηγάγομεν, ἐνίοις δὲ καὶ φόβον ἐπηρτήσαμεν· οἱ γὰρ σχολάζοντες αἰεὶ τῷ ἔρωτι δυσέκνιπτον ἔχουσι τὸ πάθος. ^[5]

8 8 2 χρή οὖν καὶ φιλονεικίας πρὸς τινὰς ἐπεγείρειν κατὰ τὰς ὑποθέσεις ὧν προήρηνται βίων ἕκαστοι.

8 8 3

παρακολουθεῖ δὲ τοῖς ἐρῶσι τάδε· ὀφθαλμοὶ κοῖλοι καὶ οὐ δακρύουσι, φαινόμενοι δ' ὥσάν
ἡδονῆς πεπληρωμένοι εἰσὶν· κινεῖται δ' αὐτοῖς καὶ τὰ βλέφαρα θαμινά, τῶν τε ἄλλων τοῦ
σώματος μερῶν συμπιπτόντων, μόνοι οὗτοι τοῖς ἐρῶσιν οὐ συμπίπτουσιν. Περὶ λυκανθρωπίας.
[5]

- 8 9 1 Οἱ τῇ λυκανθρωπίᾳ κατεχόμενοι νυκτὸς ἐξίσαι τὰ πάντα λύκους μιμούμενοι καὶ μέχρις ἡμέρας
περὶ μνήματα διατρίβουσιν.
- 8 9 2 γνωριεῖς δὲ τὸν οὕτω πάσχοντα διὰ τῶνδε· ὠχροὶ τυγχάνουσι καὶ ὀρῶσιν ἀδρανὲς καὶ ξηροὺς
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐδὲ δακρύουσιν· θεάσῃ δ' αὐτῶν κοίλους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν
γλῶσσαν ξηροτάτην, καὶ σίελον οὐδ' ὅλως προχωροῦν αὐτοῖς· εἰσὶ δὲ καὶ διψῶδεις καὶ τὰς
κνήμας διὰ τὸ πολλάκις προσπταίνειν ἀνιάτως ἡλκωμένας ἴσχουσιν. [5]
- 8 9 3 τοιαῦτα μὲν αὐτῶν τὰ γνωρίσματα· γινώσκειν δὲ χρὴ εἶδος μελαγχολίας εἶναι τὴν
λυκανθρωπίαν, ἣν θεραπεύσεις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπισημασίας τέμνων φλέβα καὶ κενῶν
τοῦ αἵματος ἄχρι λειποθυμίας καὶ διαιτῶν τὸν κάμνοντα εὐχύμοις τροφαῖς.
- 8 9 4 κεκρήσθω δὲ τοῖς λουτροῖς γλυκέσιν· εἴτ' ὀρῶ γάλακτος χρησάμενος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας κάθαιρε
τῇ διὰ τῆς κολοκυνθίδος ἱερᾷ, καὶ δεύτερον καὶ τρίτον· μετὰ δὲ τὰς καθάρσεις καὶ τῇ διὰ τῶν
ἐχιδνῶν θηριακῇ χρήσῃ καὶ τὰ ἄλλα παραλήψῃ ὅσα ἐπὶ τῆς μελαγχολίας εἴρηται.
- 8 9 5 ἐπερχομένης δ' ἤδη τῆς νόσου τοῖς ὕπνους ἐμποιεῖν εἰωθόσιν ἐπιβρέγμασι χρήσῃ· καὶ ὀπίω δὲ
χρῖσον ὧτα καὶ μυκτῆρας εἰς ὕπνον τρεπομένοις. Περὶ φλεγμονῆς ἐγκεφάλου.
- 8 10 t Ἐκ τῶν Φιλουμένου. Φλεγμαίνων ὁ ἐγκέφαλος οἰδεῖ πολλάκις οὕτως ὥστε καὶ τὰς ἐν κεφαλῇ
ράφας διίστασθαι.
- 8 10 1 καὶ ὀδύνη δὲ μεγίστη καὶ διαρκὴς παρέπεται καὶ ἄση πολλή, ἔρευθός τε κατὰ τοῦ προσώπου
πολὺ συνίσταται, καὶ τὰ ὅμματα προπετῇ γίνεται, καὶ οἰδεῖ τὸ πρόσωπον καὶ ἡ κεφαλὴ πᾶσα.
- 8 10 3 φλεβοτομεῖν οὖν τούτους χρὴ καὶ κενοῦν ἀπ' ἀγκῶνος· δεῖ δὲ καὶ ἀπὸ ῥινὸς καὶ τῶν ὑπὸ τὴν
γλῶσσαν ἀγγείων κενοῦν τοῦ αἵματος. χρῶ δὲ καὶ ταῖς πρὸς τὰς φλεγμονὰς κατὰ τῆς κεφαλῆς
διαβροχαῖς καὶ καταπλάσμασι τοῖς ἀνυγραίνουσιν τε καὶ πεπαίνειν δυναμένοις.
- 8 11 t Περὶ ἐρυσιπέλατος ἐν ἐγκεφάλῳ. Γίνεται ἐρυσίπελας ἐν ἐγκεφάλῳ, καὶ πάσχει ὁ κάμνων τάδε·
ἀλγεῖ τὴν κεφαλὴν πᾶσαν καὶ δοκεῖ φλόγας ἐν αὐτῇ εἶναι, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πάσχοντος
ψυχρόν ἐστι καὶ ὑπωχρον, καὶ ξηραίνεται τὸ στόμα.
- 8 11 2 φλεβοτομητέον οὖν τὸν οὕτω πάσχοντα, καὶ μάλιστα τὰς ἐπὶ τῆς γλώσσης φλέβας διαιρεῖν, καὶ
πρόσφερε τὰ ψύχοντα, οἷς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐρυσιπελάτων χρώμεθα. Περὶ λυσοδοήκτων.
- 8 12 1 Οἱ δηχθέντες ὑπὸ λυσσῶντος κυνὸς ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν ὕδροφόβον.
- 8 12 2 σημεῖα δὲ τοῦ λυσσῶντος κυνὸς τάδε· ἄφωνοι τὸ ἐπίπαν εἰσὶ καὶ ἔκφρονες, ὥστε μηδὲ τοὺς
οἰκειοτάτους γνωρίζειν, ἀπόσιτοι δὲ καὶ διψῶδεις μὲν, οὐ ποτικοὶ δέ, καὶ ἀσθμαίνουσιν ἐπὶ
πολὺ καὶ τὰ ὧτα κλίνουσιν· σίελον δὲ καὶ δαψιλὲς καὶ ἀφρῶδες ἀφιάσιν.
- 8 12 3 τοὺς δηχθέντας οὖν αὐτίκα θεραπεύεσθαι πάσῃ τῇ νενομισμένη θεραπείᾳ, κἂν μικρὸν καὶ
ἐπιπόλαιον ᾗ τὸ ἔλκος, καὶ γυμνοῦν πάντοθεν καίειν τε καυτηρίοις σιδηροῖς (τηρεῖν γὰρ δεῖ τὸ
ἔλκος καὶ μὴ ἄγειν εἰς οὐλὴν ταχέως), ἀπονίζειν δ' ἐψῶντας ἐν τῷ ὕδατι τὴν ἀνθεμίδα καὶ τὴν
τοῦ ἀγρίου λαπάθου ῥίζαν, πίνειν δὲ τὸ λύκιον καὶ τὸν ὀπὸν τοῦ σιλφίου (τούτου δὲ καὶ εἰς τὸ
ἔλκος ἐντιθέναι), πίνειν δὲ καὶ χαμαῖδρυν καὶ σκόρδιον καὶ γεντιανῆς ῥίζαν καὶ πόλιον καὶ
ποταμίων καρκίνων ἔψημα, ἀνήθου πολὺ μίσγων· καθαίρειν δὲ τῷ διὰ σικυωνίας καθαρκτικῷ
καὶ διδόναι ἐφ' ἡμέρᾳ τούτου τοῦ φαρμάκου οὐκ εἰς κάθαρσιν ὅσον κυάμου μέγεθος. [10]
- 8 12 4 τὸ δ' ὕγρον ἔστω ἐλελίσφακου ἀφέψημα ἢ τῆς σιδηρίτιδος τῆς Ἡρακλείας, ἣν καὶ ἄλυσσον
ὀνομάζουσι διὰ τὸ καὶ μόνην αὐτὴν ὠφελεῖν.

- 8 12 5 δοίη δ' ἄν τις ὠφελίμως καὶ τοῦ δι' ἐχίδνης παραλαμβάνειν δὲ καὶ οὐρητικά.
- 8 12 6 χρῆσθαι δὲ δεῖ καὶ τῇ προσφορᾷ τοῦ ἥπατος τοῦ δακόντος κυνός μὴ θαρρεῖν δὲ μόνη, ἀλλὰ διὰ πάντων ἐπιχειρεῖν θεραπεύειν.
- 8 12 7 Ἀπολλώνιος δ' ὁ Περγαμηνὸς ἱστορηκέναι φησὶ πολλοὺς σεσωσμένους τοὺς ὑδροφόβῳ ληφθέντας δι' ἄλλην τινὰ κατασκευὴν ἀλόντας τῷ πάθει, τῶν δὲ διὰ δῆξιν λυσσῶντος κυνὸς οὐδένα σωθῆναι. Περὶ παραλύσεως.
- 8 13 1 Πάντων μὲν ἅμα τῶν νεύρων ἀπολεσάντων τὴν αἴσθησιν τε καὶ κίνησιν, ἀποπληξία τὸ πάθος ὀνομάζεται· κατὰ θάτερον δὲ μέρος, ἥτοι τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν, εἰ συμβαίῃ τοῦτο, παράλυσις καλεῖται, τοῦ μέρους ἐκείνου δηλονότι καθ' ὃ συνέστηκεν.
- 8 13 2 συμβαίνει δὲ τὸ πάθος ὑγρῶν γλίσχρων καὶ παχέων ἐμφραττόντων τὰ νεῦρα, δι' ὧν αἱ κατὰ προαίρεσιν κινήσεις ἀποτελοῦνται.
- 8 13 3 πρόδηλον οὖν ὥς ἐκκενῶσαι δεῖ τὸν τοιοῦτον χυμὸν· ἐκκενωθήσεται δὲ τοῦ καθαρτηρίου τῆς ἱερᾶς ποθείσης.
- 8 13 4 δεῖ οὖν ἀπὸ δραχμῆς ἀρξάμενον διδόναι τοῦ φαρμάκου χωρὶς μέλιτος ἐπεμβάλλοντα πεπέρεως χνοώδους (βουλόμεθα γὰρ ἀναδοθῆναι τὸ φάρμακον, οὐ καθῆραι), καὶ διὰ τρίτης πάλιν δοθῆναι τὴν δραχμὴν ἢ καὶ πλέον, εἴτα διαστήσας ἡμέρας τέσσαρας αὐθις διδόναι δύο ὁμοίως, καὶ πάλιν τρεῖς δραχμὰς διδόναι· διαστήσαντα δὲ μετὰ ταῦτα τὴν τελείαν διδόναι δόσιν < δ , καὶ τοῦ μέλιτος ἐπεμβάλλοντα καὶ τῶν ἁλῶν ὅσον κοχλιάριον· μιγνύναι δὲ καὶ νῦν πέπερι. ^[5]
- 8 13 5 ἔαν μὲν οὖν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ δόσει καθαρθῇ τελέως ὁ θεραπευόμενος· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ καὶ πέντε < διδόναι· ἔστι δ' οἷς καὶ ἕξ, ἔαν ἀκμάζοντες κατὰ τὴν ἡλικίαν ὦσιν.
- 8 13 6,7 δίατα δὲ λεπτύνουσα ἔστω. ἐπὶ δὲ τὸ τὴν ἔμφραξιν ἐσχηκὸς μόριον ἐπίβαλλέ τι τῶν διαφορητικῶν φαρμάκων.
- 8 13 8 χρὴ δὲ τῶν μὲν κατὰ πρόσωπον παραλελυμένων ἀποφλεγματοῖς τε χρῆσθαι συνεχέσι παραύξοντας τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ πταρμούς· κινεῖν καὶ τῆς κεφαλῆς προνοεῖν παντοίως· ἐφ' ὧν δ' οὐδὲν τῶν κατὰ πρόσωπον πέπονθεν, ἀρκεῖ προσφέρειν τὰ φάρμακα τῷ κατ' ἰνίον τε καὶ τοὺς πρῶτους σπονδύλους· χρῆσθαι δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ἀποφλεγματοῖς. Περὶ ῥίγους ἀνεκθερμάντου. ^[5]
- 8 14 1 Ἐφ' ὑαλῶδει πάνυ ψυχρῷ φλέγματι γίνεται τὸ τοιοῦτον ῥίγος ἄνευ πυρετοῦ, καὶ χρὴ ἀδεῶς κεχρηῆσθαι τοῖς θερμαίνουσιν ἐπὶ τούτων καὶ τέμνουσι πάχος χυμῶν ἐδέσμασί τε καὶ πόμασι καὶ φαρμάκοις τοιοῦτοις.
- 8 14 2 δεῖ δ' ἐν ἀρχῇ διδόναι τούτοις καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπέρεων, εἴτα τὸ διὰ καλαμίνθης, εἴτα τὸ δι' ὁποῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ καστορίου. Περὶ σπασμῶν.
- 8 15 1 Ὅταν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἢ οὐ μετὰ πολὺ τῆς ἀρχῆς τοῦ νοσήματος ἀρξάμενοι γίνεσθαι σπασμοὶ διαμένωσιν, ὑπὸ πληρώσεως ἰσχοῦσι τὴν γένεσιν· ὅταν δὲ μεθ' ἰδρώτας πολλοὺς ἢ ἐμέτους ἢ διαχωρήσεις ἢ αἱμορραγίας ἢ ἀγρυπνίας ἢ λιμὸν ἢ κινήσεις πολλὰς καὶ σφοδράς, ἐπὶ κενώσεσιν ἔπονται.
- 8 15 2 καὶ ὅταν τινὲς τῶν ὑγαινόντων ἐξαίφνης σπασθῇ συμβῇ, ἀναγκαῖον ἐπὶ πληρώσει γεγενῆσθαι.
- 8 15 3 εἰ δ' ἐκ πυρετῶν διακαῶν ξηρανθεῖ ὅλον τὸ σῶμα καὶ τὰ νεῦρα, κᾶπειτα διὰ τὴν ξηρότητα σπασθεῖ, μέγιστον δὴ τοῦτο τὸ κακὸν ἐστὶ καὶ σχεδὸν ἀνίατον.
- 8 15 4 ὅταν μὲν οὖν εἰς τὸ πρόσω τείνηται τὰ μόρια τοῦ σώματος, ἐμπροσθότονος· ὅταν δ' εἰς τοῦπίσω, ὀπισθότονος· τέτανος δέ, ὅταν ἰσοσθενῶς ἐφ' ἐκάτερα.
- 8 15 5

- τοὺς μὲν οὖν ἐπὶ ξηρότητι σπασμοὺς οὐκ ἂν ἰάσαιο· τοὺς δὲ διὰ πλῆθος ἢ φλεγμονὴν
γινομένους σπασμοὺς ἰάσῃ τὸ μὲν πλῆθος κενῶν, τὴν δὲ φλεγμονὴν τοῖς ἰδίους αὐτῆς
βοηθήμασιν ἐκθεραπεύων. γίνεται δὲ σπασμὸς καὶ ὅταν σπαραχθῶσι σφοδρότερον ἐμοῦντες.
8 15 6, 7 βοθηεῖ δὲ τοῖς σπωμένοις ἀκανθίου ρίζα, καὶ ἀκάνθης τῆς λευκῆς τὸ σπέρμα πινόμενον, καὶ
τῆς Αἰγυπτίας ἀκάνθης.
- 8 15 8 καὶ κενταυρίου δὲ τοῦ λεπτοῦ τὸν χυλὸν ἔνιοι διδόασιν πίνειν, ὅταν διὰ πλήρωσιν ὁ σπασμὸς
γένηται. μὴ μόνον δὲ πίνειν δίδου, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ἐπίχριε κατὰ τοῦ δέρματος καστόριον ἅμα
σικωνίῳ.
- 8 16 t Περὶ τετάνου. Ἐκ τῶν Φιλουμένων. Ἐπὶ τῶν τετανικῶν κύστιν πλατεῖαν θερμὸν ἔχουσαν
ἔλαιον τοῖς τένουσιν ἐπιτιθέναι χρή, ἵνα ὅλα θαλπόμενα προσηνῶς ἐπὶ τάναντία τῆς τάσεως
δύνηται φέρειν.
- 8 16 2 τὸ ὅλον γοῦν ἐναγωνιστέον ταῖς ἐμβροχαῖς καὶ τοῖς πιλήμασι, πρῶτον μὲν δι' ἐλαίου γλυκέος,
ἔπειτα δι' ἐλαίου πηγανίνου τε καὶ Σικωνίου.
- 8 16 3 πλέον δ' ἀνύει τὰ καταπλάσματα διὰ τήλεως, λινოსπέρμου, κριθίνου ἀλεύρου, μέλι δαψιλές
καὶ ἔλαιον ἔχοντα· περιλαμβανέτω δὲ καὶ αὐχένας καὶ σιαγόνας ἐκατέρας καὶ ῥάχιν ὅλην μέχρι
τῶν ψοῶν.
- 8 16 4 καὶ σικύαι δὲ μετ' ἀμύξεως παραληπτέαι· κολλάσθωσαν δὲ κατὰ τραχήλου καὶ ῥάχεως
ἐκατέρωθεν καὶ κατὰ τῶν τοῦ στέρνου μυωδῶν καὶ κατὰ τῶν ὑποχονδρίων.
- 8 16 5 ἐπὶ δὲ τῶν χρονισάντων καὶ ταῖς εἰς ἔλαιον ἐμβάσεσι χρηστέον, καὶ δις τῆς ἡμέρας, εἰ τὰ τῆς
δυνάμεως ἐπιτρέποι.
- 8 16 6 πηγανίνον ἔλαιον τερεβινθίνης ἐκτακείσης θερμὸν προσηνῶς δι' ἔδρας ἐνιέμενον θαυμαστῶς
ὀνίνησιν αὐτούς. προποτίζειν δ' αὐτούς ὅπῃ Κυρηναϊκόν, ἀλλ' ἐπεὶ διαλυθεὶς δάκνει τὴν
κατάποσιν, περιπλαστέον μέλιτι ἐφθῶ ὀρόβου τὸ μέγεθος.
- 8 16 8 καὶ ἡ ρίζα δὲ τοῦ σιλφίου πασθεῖσα μελικράτῳ δίδεται συμφερόντως, καὶ ἡ σμύρνα ὁμοίως καὶ
ὕσώπου ἀφέψημα.
- 8 16 9 πάντων δ' ὠφελιμώτατον τὸ καστόριον· διόπερ καὶ δύο κοχλιάρια δοτέον μετὰ μελικράτου
μεμερισμένως, οὐχ ὑφ' ἑν. Περὶ κεφαλαλιῶν.
- 8 17 1 Τὰς δι' ἔγκαυσιν ἢ τινα θερμότητα κεφαλαλγίας ἰᾶται τὰ ψυκτικὴν ἔχοντα δύναμιν ἄνευ τοῦ
στύφειν· ἄριστα δ' αὐτῶν ἐστὶν ὅσα λεπτομερέστερα ταῖς οὐσίαις ἐστίν· διὸ κατ' ἀρχὰς οὐδὲν
ἄμεινον τοῦ ῥοδίνου τοῦ χωρὶς ἁλῶν κατεσκευασμένου ψυχροτάτου κατὰ τοῦ βρέγματος
διαβρεχομένου· ἔστω δὲ μὴ παλαιὸν τὸ ῥόδιον.
- 8 17 2 ἐφεξῆς δὲ τῷ ῥοδίνῳ τὸ χαμαιμήλινόν ἐστιν ἔλαιον ἐφ' ᾧ μετρίαν δεῖ τὴν ἔμψυξιν
ἐργάσασθαι· ἐπειδὴν δὲ σφοδρῶς ψῦξαι βουληθῶμεν τὸ ῥόδιον, μιγνύναι αὐτῷ προσήκει
χυλὸν ἀειζώου ἢ ἀνδράχνης ἢ θριδακίνης καὶ ὄμφακος σταφυλῶν, μήκωνος δὲ καὶ
μανδραγόρου χυλὸν φυλάττεσθαι· οὐκ ἀβλαβῶς γὰρ ἐμψύχει. ^[5]
- 8 17 3 ἀνάγκης δέ ποτε καταλαβούσης ὀλίγον αὐτῶν μιγνύναι χρή.
- 8 17 4 Ἐρασίστρατος δὲ φησὶν μεγίστην εἶναι προφυλακὴν, ὅταν εἰς πυρίαν εἰσέλθῃ τις σπογγίον τῶν
πυκνῶν καὶ κοίλων βρέξας εἰς ὕδωρ καὶ ἐκπιέσας σφόδρα ἐπιτίθει κατὰ τῆς κεφαλῆς.
- 8 17 5 ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ ψῦξιν κεφαλαλγίας πηγανίνῳ ἐλαίῳ χρῆσι· σφοδροτέρας δ' εἴπερ δεηθεῖ τῆς
θερμασίας, ἐπεμβάλλειν εὐφορβίου βραχὺ τῷ ἐλαίῳ.
- 8 17 6 ἀλείφειν δὲ δεῖ μύρῳ ἱρίνῳ καὶ ἀμαρακίνῳ· καὶ τὸ δάφνινον δ' εἰς τὰ παρόντα χρήσιμον·
διαχρίειν δὲ τούτοις τὸ μέτωπον καὶ τῶν ῥινῶν καὶ τῶν ὠτων τοὺς πόρους.

- 8 17 7 ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τῶν προσφάτων κεφαλαλγιῶν· ἐπὶ δὲ τῶν χρονιζουσῶν ἀναγκαῖον γίνεται
ξύραντα τὴν κεφαλὴν φάρμακα προσφέρειν ἐμπλαστώδη τε καὶ κηρωτοειδῇ· τῇ δὲ τρίχας
ἐχούσῃ σμικροτάτας τοῖς ὑγροτέροις.
- 8 17 8 τὴν δ' ὕλην τῶν φαρμάκων χρὴ μεταφέρειν, τὴν μὲν ψύχουσιν ἀπὸ τῶν τὰ ἐρυσιπέλατα
ἰωμένων, τὴν δὲ θερμαίνουσιν διὰ τῶν θερμαίνοντων, οἷον τὸ δι' εὐφορβίου.
- 8 17 9 ἀρκεῖ δὲ α ἑμβάλλειν ἐν ἐλαίου γλυκέος [?] α καὶ κηροῦ β γ . τὴν δ' ἐπὶ στομάχῳ
κεφαλαλγίαν ἰάσῃ κενῶν τὴν γαστέρα ὥς ὅτι τάχιστα δι' ἐμέτων· μηδενὸς δ' ἐμουμένου, κἂν
σπαραχθῶσι, κατακρινῶν χρὴ τὴν μοχθηρὰν κακοχυμίαν δι' εὐχύμου τροφῆς.
- 8 17 11 χειρίστη δὲ γίνεται διάθεσις ἐπὶ μοχθηροῖς χυμοῖς ἀναποθεῖσι δυσεκνίπτως εἰς τοὺς χιτῶνας
τῆς γαστροῦ, ὧν ἄριστον βοήθημά ἐστιν ἡ πικρά.
- 8 17 12 ὀδυνώδους δ' ἐπικρατούσης θερμότητος, ἀποθεραπεία χρηστέον ἐκ τῆς τῶν ψυχόντων
δυνάμεως γινομένη· μετὰ δὲ ταῦτα τῶν παρηγορικῶν τε καὶ πεπτικῶν φαρμάκων μιγνύναι χρὴ
τοῖς ἀποκρουστικοῖς, εἴτα τῶν διαφορητικῶν τι καὶ λεπτυνόντων προσθετέον.
- 8 17 13 τῆς δ' ἐπὶ μεγέθει πυρετῶν γινομένης κεφαλαλγίας ἰάματά ἐστιν αἱ ψυχραὶ ποιότητές τε καὶ
δυνάμεις, δι' ἐλαίου τε καὶ ὀξυρροδίνου καὶ μήκωνος [καὶ] κωδυῶν ἐπιβροχαί.
- 8 17 14 τοῖς δ' ἐξ οἴνου κεφαλαλγοῦσι χρεῖα κενώσεως καὶ τῆς ἐμψυχούσης δυνάμεως.
- 8 17 15 ῥόδιον οὖν ἢ τι τοιοῦτον ἀρκεῖ προσφερόμενον, ὕπνος τε καὶ ἡσυχία καὶ εἰς ἐσπέραν λουτρὸν
καὶ τροφαῖς ταῖς εὐχύμοις 〈χρῆσθαι〉 , μὴ θερμαίνουσιν δέ.
- 8 17 16 ἐπὶ δὲ τῆς διὰ κατάπτωσιν ἢ πληγὴν κεφαλαλγίας, ἐπειδὴ φλεγμονή τις συνίσταται,
φλεβοτομία χρηστέον· εἰ δὲ τι κωλύει, διὰ κλυστήρος τὴν κένωσιν ποιησόμεθα. Περὶ
κεφαλαίας.
- 8 18 1 Ἐπὶ τῆς κεφαλαίας τὰ μὲν μετὰ βάρους ἀλγήματα πλῆθος δηλοῖ, τὰ δὲ μετὰ δόξως ἢ ἀτμῶν ἢ
χυμῶν δριμύτητα, τὰ δὲ μετὰ σφυγμοῦ φλεγμονήν, τὰ δὲ μετὰ τάσεως, εἰ μὲν ἄνευ βάρους καὶ
σφυγμοῦ, πνεύματος ἀπέπτου καὶ φυσώδους πλῆθος, εἰ δὲ μετὰ σφυγμοῦ, φλεγμονὴν
ὑμενώδους σώματος, εἰ δὲ μετὰ βάρους, πλῆθος ἐντὸς τῶν ὑμένων ἰσχύμενον. ^[5]
- 8 18 2 εἰ μὲν οὖν πλῆθος εἴη περιεχόμενον ἀτμῶν ἢ χυμῶν, ἐπισκοπεῖσθαι πότερον διὰ τὴν τοῦ
μέρους ἄρρωστίαν ἢ διὰ τὴν ἐν παντὶ τῷ σώματι πλησμονήν, ἣν ἰάσῃ ταῖς τοῦ ὅλου σώματος
κενώσεσιν· τὴν δ' ἐπ' ἀσθενείᾳ τοῦ μορίου ἰάσῃ, τὸ μὲν τι πάντη τοῦ σώματος ἀντισπῶν, τὸ δὲ
τι ταῖς τοῦ μέρους ἰάσεσιν. Περὶ ἡμικραίας. ^[5]
- 8 19 1 Θεραπεύειν ἐγχειρῶν τις ἡμικραίαν ἐπισκεψάσθω πρότερον ὁποίας δεῖται καθάρσεως ἢ
φλεβοτομίας ὁ κάμνων, εἴθ' οὕτως ἐπὶ τὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀφικόμενος βοηθήματα διὰ τε
τῶν δακτύλων τῆς ἑαυτοῦ χειρὸς καὶ διὰ σινδόνων ἀνατρίβων τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ μετώπου
ἐκθερμαίνετω πρὸ τῶν παροξυντικῶν ὥρων· μετὰ δὲ τὸν παροξυσμὸν τοῖς καλουμένοις
ἡμικρανικοῖς φαρμάκοις χρήσθω, θερμασίας μὲν πολλῆς ἐν ταῖς ὁδύναϊς αἰσθόμενος τοῖς
ἔχουσιν τι ψυκτικόν, ἄνευ δὲ ταύτης τοῖς ἰκανῶς ἐκθερμαίνουσιν· μεμίχθω δ' ἑκατέροις τῶν
τονούντων τι, στυπτικὴν ἔχον δηλονότι ποιότητα. ^[5]
- 8 19 2 ὀνίνησι δὲ τούτους καὶ εἰς τὸ οὖς ἐγχεόμενον ἔλαιον χλιαρὸν ἐμβεβλημένου βραχέος
εὐφορβίου εἰς [?] α β [?] . Πρὸς σεισοκεφάλους.
- 8 20 τ Ἐκ τῶν Διοσκορίδου. Στοιχάδα βοτάνην δι' ὕδατος ἢ ὑδρομέλιτος δίδου πίνειν, καὶ
ἀπαλλάσσονται.
- 8 21 τ Πρὸς σειριῶντα παιδιά. Τοῦ αὐτοῦ. Κατὰ τοῦ βρέγματος ἐπιτιθέναι χρὴ ἡλιοτροπίου τοῦ
σκορπιούρου καλουμένου φύλλα, κολοκύνθης ξέσματα, σικύου πέπονος τὸ περικείμενον τῇ
σαρκὶ δέρμα, στρύχνου κηπαίου τῶν φύλλων τὸν χυλὸν μετὰ ῥοδίνου.

- 8 22 ^t Περὶ ἄλωπεκίας καὶ ὀφιάσεως. Διὰ μοχθηρίαν ὑγρῶν ἄλωπεκίαι συνίστανται καὶ ὀφιάσεις.
- 8 22 ^{1,2} ὁποῖα δ' ἐστὶν ἡ μοχθηρία τῶν ὑγρῶν διὰ τῆς χροᾶς τοῦ τῆς κεφαλῆς δέρματος γνῶση, καὶ δώσεις καθαρτήριον τοῦ πλεονάζοντος χυμοῦ κενωτικόν, ἐκ τῆς χροᾶς τὸν πλεονάζοντα τεκμαιρόμενος.
- 8 22 ³ ἐγὼ δ' αἰεὶ διὰ τῆς ἱερᾶς καθαίρω, προσβάλλων ἐνίοτε μὲν ἐλλεβόρου μέλανος, εἰ μελαγχολικώτερον δέοι κενῶσαι χυμόν, ἐνίοτε δὲ σκαμμωνίας, εἰ πικρόχολον, εἰ δὲ φλεγματικόν, οὐδὲν ἕμιξα.
- 8 22 ⁴ μετὰ δὲ τὴν τοῦ ὅλου σώματος κάθαρσιν ἀποφλεγματισμὸν παραληπτέον, εἴθ' οὕτω χρῆσθαι τοπικοῖς βοηθήμασι, τουτέστι τοῖς διαφοροῦσι μετρίως, οἷόν ἐστι τὸ εὐφόρβιον καὶ ἡ θαψία κηρωτῇ μινγύμενα.
- 8 22 ⁵ ξυρᾶν δὲ δεῖ τὰς τρίχας καὶ ἀνατρίβειν ὀθόνῃ τὸ πεπονθὸς δέρμα καὶ οὕτω σκεπάζειν τῷ φαρμάκῳ, ἐκ τῆς τρίψεως ἐρεύθους ἐπιγενομένου. Ὅσα ἀπλᾶ πρὸς ἄλωπεκίας καὶ ὀφιάσεις.
- 8 23 ¹ Εὐφόρβιον μὲν πάνυ θερμόν, ἦττον δ' αὐτοῦ θαψία, εἴτα νάπυ καὶ κάρδαμον καὶ ἀδάρκη, τούτων ἐφεξῆς στρούθιον καὶ ὁ τοῦ νίτρου ἀφρὸς καὶ τὸ βερενίκειον, καὶ ἐλλέβοροι ἀμφοτέρω καὶ τὸ δάφνινον ἔλαιον καὶ τὰ ἀλκυόνια καὶ αἱ ῥίζαι τοῦ καλάμου καὶ ὁ φλοιὸς καυθέντα ἄμφω καὶ ἡ ὑγρὰ πίττα καὶ ἡ κεδρία ἄρκτου <τε> στέαρ. τούτοις κέχρησο, τοῖς μὲν ἰσχυροῖς κηρωτὴν μινγύς, τὰ δ' ἀσθενῇ δαφνίνῳ ἐλαίῳ. ^[5]
- 8 24 ^t Περὶ ῥεουσῶν τριχῶν. Οὔτε ἐπειράθην οὔτε ἐπινοῶ κρεῖττον ἔσσεσθαι φάρμακον ἐπὶ ῥεουσῶν τριχῶν τοῦ μιχθέντος ἔκ τε τοῦ λαδάνου καὶ τοῦ σχινίνου· εἰ δὲ πολλὴ ῥύσις εἴη δι' ἀραιότητα τοῦ δέρματος μεγάλῃν, οὐκ ἀνεπιτήδειον πρὸς τὰ παρόντα καὶ μύρσινον ἀντὶ σχινίνου μίγνυσθαι τῷ λαδάνῳ.
- 8 24 ² πρόδηλον δ' ὅτι προηγεῖσθαι δεῖ τρίψιν τε τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν πολλῶν τριχῶν ἀφαίρεσιν.
- 8 24 ³ τῶν δ' ἐκ νόσου ῥεουσῶν τριχῶν τῆς ἀναληπτικῆς διαίτης ἐστὶ χρεῖα.
- 8 24 ⁴ λωτὸς δὲ τὸ δένδρον ῥεούσας τρίχας ἐπέχει.
- 8 24 ⁵ καὶ ἀβροτόνου ἡ τέφρα μετὰ τινος τῶν ἐλαίων βραδέως ἀνιόντα γένεια προκαλεῖται.
- 8 24 ⁶ τὴν δὲ χωρὶς νόσου ῥύσιν ἰᾶται κράμβη ξηρὰ λεία μεθ' ὕδατος καταπλασσομένη ἢ λωτοῦ ῥίζα ὁμοίως.
- 8 24 ⁷ —Πρὸς τὸ μὴ ἀπορρεῖν τρίχας, ὃ ἐπαινεῖ ὁ Γαληνὸς ὁ λάδανον ἀποβρέχων ἐν οἴνῳ λείανει ἐναλλάξ παρεπιχέων μύρσινον ἔλαιον καὶ οἶνον ὡς μέλιτος ἔχειν πάχος, καὶ χρῆε τὴν κεφαλὴν πρὸ βαλανείου καὶ μετὰ βαλανεῖον. βέλτιον δ' ἐστὶ καὶ ἀδιάντου τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ λαδάνου προσβάλλειν καὶ χρῆσθαι μετὰ τοῦ μυρσίνου ἢ μετὰ νάρδου.
- 8 24 ⁹ — Ἐκ πυρκαϊκτοῦ τρίχας φύσαι· συκῆς φύλλα λειοτριβηθέντα κατάπλασον τὸν τόπον. πρὸς δὲ τὰς ἐκ τῶν ὀφρύων τρίχας κεδρίαν καύσας τῇ αἰθάλῃ κατάχριε.
- 8 25 ^t Ὅσα λεπτυντικά ἐστὶ τριχῶν. Κριθαί, κύαμοι, ὄροβοι, ἀφρόνιτρον, νίτρον.
- 8 25 ^{1,2} τὰ δὲ σφοδρότερα τάδε· τῶν κεραμίδων τὰ ὄστρακα καὶ τὰ τοῦ κριβάνου, κίσσηρις ἄκαυστος, ἀλκυόνια, ἐλλέβοροι, βρυωνίας ῥίζα καὶ ἡ τοῦ δρακοντίου καὶ ἀριστολοχία καὶ κάχρυ.
- 8 25 ³ εὐώδη δ' αὐτὰ ποιῆσαι βουλόμενος μίξεις κυπέρου καὶ μελιλώτου καὶ ῥόδων ξηρῶν καὶ σχίνου ἄνθους ἱρεῶς τε καὶ στάχυος, νάρδου τε τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς Κελτικῆς καὶ μαράθρου φύλλων καὶ ἀμώμου καὶ κόστου. Περὶ πιτυριάσεως.
- 8 26 ¹ Ἡ πιτυρίασις διὰ μοχθηροῦς γίνεται χυμούς· πρόδηλον οὖν ὅτι διαφορετικά τε καὶ ῥυπτικά προσακτέον ἐστὶ φάρμακα.
- 8 26 ²

πιτύρων χοίνικος ἥμισυ βρέξας ἐν ὕδατος κοτύλαις δύο, μετὰ δὲ ταῦτα τρίψας καὶ διηθήσας τὸν χυλὸν ἔψησον μετ' ὄξους ἡμικοτυλίου, μέχρις οὗ πάχος οἴνου λάβῃ, καὶ τούτῳ τὴν κεφαλὴν ἀπόσμα, εἴτα κλύζε ὕδατι σεύτλου ἐναφηψιμένου ἢ τήλεως ἢ θερμῶν· χρίσματι δὲ χρῶ ἱρίνου μύρου ὑποστάθμη. ^[5]

- 8 26 3, 4 τοῦτο τὸ φάρμακον διαφορητικόν ἐστὶν ἀδήκτως. πρὸς δὲ τὰς χρονιζούσας πιτυριάσεις χαλκάνθου, θείου ἀπύρου, ἀφρονίτρου τὸ ἴσον οἴνω ἀναλύσας ἀναλάμβανε ἐλαίῳ σχινίνῳ, καὶ ποιήσας γλοιοῦ πάχος ὑπάλειφε τὰς τρίχας.
- 8 27 t Πρὸς φθειριάσεις. Σταφίδος ἀγρίας μέρη δύο, σανδαράκης καὶ νίτρου ἀνὰ μέρος ἓν· σὺν ὄξει καὶ ἐλαίῳ ἄλειφε τὴν κεφαλὴν.
- 8 28 t Πρὸς ἀχῶρας καὶ κηρία. Ἐν τῷ δέρματι τῆς κεφαλῆς ταῦτα συνίσταται λεπτοῖς τρήμασι κατατετρημένα, νοτίδα λεπτὴν καὶ ἀλμυρὰν ἔχοντα· τὸ δὲ κηρίον μείζονας ἔχει τὰς κατατρήσεις.
- 8 28 2 δῆλον οὖν ὅτι κενῶσαι δεῖ τοὺς ἐργαζομένους τὸ πάθος χυμούς· εἰ δ' ἐπιρρέοιεν ἔτι, κωλύσαι πρότερον τὴν ἐπιρροὴν τῇ τε τῆς κεφαλῆς κενώσει καὶ πρὸ αὐτῆς ὅλου τοῦ σώματος, ὥς ἐπὶ τῶν ἄλωπεκιῶν εἴρηται· ἀρμόσει δὲ τοπικὰ φάρμακα τὰ τέμνοντα.
- 8 28 3 ἔνια μὲν οὖν τῶν φαρμάκων τοὺς ἀρχομένους ἀχῶρας ἰᾶται, ὅταν ἀπέριττον ᾖ τὸ ὅλον σῶμα, στυπτικὴν τε καὶ ἀποκρουστικὴν ἔχοντα δύναμιν, οἷά ἐστι μυρσίνη τε καὶ μύρτα καὶ ὁ τῆς πίτυος φλοιὸς βάτος τε καὶ συκάμινος· ἔνια δ' ἀπειλὴν μεγάλην ἐχόντων τῶν ἀχῶρων ἐνίσταται ταῖς αὐξήσεσιν, ἅμα μὲν ἀποκρουόμενα τὸ ἐπιρρέον, ἅμα δὲ καὶ συμπέττοντα καὶ διαφοροῦντα τὸ περιεχόμενον, μικτῆς ὄντα δυνάμεως, οἷον τό τε μύρσινόν ἐστι καὶ τὸ ρόδιον σχῖνός τε καὶ κύπερος καὶ οἱ φακοί· ἔνια δὲ ..., διαφορητικῆς ὄντα καὶ ῥυπτικῆς δυνάμεως ἄνευ θερμασίας αἰσθητῆς, οἷόν ἐστι τὸ τεῦτλον καὶ ἡ κεκαυμένη κιμωλία· ἄλλα δ' ἰσχυρότατα ταῖς δυνάμεσιν ἐστίν, ὥς καὶ τοὺς ὑπὸ παχέων καὶ γλίσχρων ὑγρῶν γεγονότας ἀχῶρας δύνασθαι κενοῦν, ὁποῖόν ἐστιν ἄλες καὶ χαλκίτις καὶ ἡ κεκαυμένη τρυῖς τοῦ οἴνου καὶ ἡ σανδαράκη καὶ ἡ ἀκατάσβεστος τίτανος καὶ αἱ χολαὶ τῶν θερμῶν καὶ ξηρῶν ζώων. ^[10]
- 8 28 4 ὄξος δ' ἐπιτηδειότατόν ἐστιν ἐν παντὶ καιρῷ πρὸς ἀχῶρας τὸ δριμύτατον· τούτῳ γὰρ δεύων ἄλλοτε ἄλλο τῶν μεταλλικῶν ἰάση τοὺς ἀχῶρας.
- 8 28 5 ἐὰν δὲ φλεγμονώδης ἀχὼρ ᾖ, δῆλον ὥς πρότερον τὸ φλεγμονώδες παύσεις τῷ παρύγρῳ καλουμένῳ φαρμάκῳ.
- 8 28 6 ἔστι δ' ἐπιτήδεια καὶ ἀπλᾶ τάδε· μήκωνος ἀγρίας καὶ ὑοσκυάμου τὰ φύλλα τρίψας μετ' οἴνου κατάπλασσε· ἢ σκωρίαν σιδήρου καὶ ρόδων τὸ ἴσον τρίψας μετ' οἴνου ἐπιτίθει.
- 8 28 8 ἔνιοι δ' ἀναλαμβάνουσι κηρωτῇ ροδίνῃ. Πρὸς τὰ τῆς κεφαλῆς ἐλκύδρια.
- 8 29 1 Μολυβδαίνης καὶ μήκωνος φύλλων τὸ ἴσον τρίψας μετ' οἴνου ἀναλάμβανε μυρσίνῳ ἐλαίῳ, ὥστε κηρωτῆς ἔχειν πάχος, καὶ τούτῳ ὑπαλείφω χρῶ.
- 8 29 2 — Ἄλλο· καλαμίνθης ἀπαλῆς τὰ φύλλα καὶ ψιμυθίου τὸ ἴσον τρίψας καὶ διαλύσας κωδυῶν ἀφειψήματι ἀναλάμβανε μυρσίνῳ ἐλαίῳ, ὥς γλοιοῦ ἔχειν πάχος, καὶ χρῶ πρὸς τὰ ῥηγνύμενα τῶν ψυδρακίων καὶ ἐπώδυνα. Πρὸς δυσωδίαν κεφαλῆς.
- 8 30 1 Βαλάνου μυρεψικῆς ἀποπίεσμα καὶ νάρδου ἴσα τρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ πάχος ποιῶν μέλιτος· ἄλειφε σηηζάμενος τὴν κεφαλὴν μετ' οἴνου παλαιοῦ. Πρὸς τὰς τῆς ῥινὸς δυσωδίας.
- 8 31 1 Σμύρνης, ἀκακίας, ἀμώμου ἀνὰ < α > κόψας καὶ σήσας ἀναλάμβανε μέλιτι ἐφθῶ· ἐκ τούτου κέλευε προσκολλᾶσθαι τῷ ἄκρῳ τῆς ῥινὸς διαφράγματι. Πρὸς ὑπώπια.
- 8 32 1

Τὸ Νείλου κολλύριον διάρροδον ὕδατι διεῖς ἐπίχριε, ἀφεψήματι πυριῶν μελιλώτου τε καὶ τήλεως, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀμφοτέρων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπὸ τήλεως μόνης καὶ τῷ διὰ σμύρνης κολλυρίῳ.

8 32 2 ὅταν δὲ μὴ δράσῃ ταῦτα, τὸ διὰ σάνδυκος κολλύριον χρήσιμον. Πρὸς ἐκχυμώματα κεχρονισμένα ῥάφανος καταπλασσομένη ποιεῖ ἀφαίρει δ' αὐτήν, ὅταν ἄρξηται δάκνειν.

8 33 2 ἢ ῥαφάνου χυλῷ μετὰ ψυχῶν κατάπλασσε. Πρὸς χεῖλη κατερρωγότα.

8 34 1 Ὡοῦ τὸν ἐντὸς ὑμένα ὡς σπληνίον ἐπιτίθει· τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖ καὶ τὰ ἀράχνια τὰ ἐν τοῖς δοκοῖς τὰ λευκά.

8 34 2 τὰς δὲ βαθυτέρας ἐπιρρήξεις ἐνάλειφε στέατι βοεῖῳ ἢ αἰγείῳ ἢ μυελῷ βοεῖῳ καὶ ῥητίνῃ. Πρὸς ἐφήλεις σπίλους φακούς.

8 35 τ Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Ἀμπέλου ἀγρίας οἱ βότρυες ἐφήλεις καὶ σπίλους, ὅσα τε τοιαῦτα κατὰ τοῦ δέρματος ἐπιπολῆς γίνεται, θεραπεύουσιν.

8 35 2 ἀμύγδαλα πικρὰ ἔφηλιν ἀποκαθαίρει καὶ αἱ ρίζαι τούτου τοῦ δένδρου ἐφθαῖ καταπλασσομέναι.

8 35 3,4 κόστος πρὸς ἔφηλιν μεθ' ὕδατος καὶ μέλιτος· κράμβη πρὸς ἐφήλεις καὶ φακούς, ὅσα τε ἄλλα δεῖται μετρίως ῥύψεως, καὶ σηπίας ὄστρακον καυθὲν τὰ αὐτὰ ποιεῖ.

8 36 τ Περὶ ἰόνθων. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Ἐν τῷ κατὰ πρόσωπον δέρματι γίνεται καὶ ὁ καλούμενος ἴονθος ὄγκος σμικρὸς καὶ σκληρὸς.

8 36 2 χρεῖα οὖν ἐπ' αὐτοῦ φαρμάκων μαλαττόντων τε καὶ διαφορούντων.

8 36 3 — Πρὸς ἰόνθους· μέλιτος Ἀττικοῦ κύαθος εἷς, ὄξους δριμυτάτου τὸ ἴσον· μίξας ἐπιμελῶς ἐπίχριε τοὺς ἰόνθους τῷ δακτύλῳ καὶ παράτριβε.

8 36 4 — Ἄλλο· σχιστὴν λεάνας ἐπιμελῶς ἀναλάμβανε τερεβινθίνη καὶ μαλάξας ἐπιτίθει. Περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ γενείου συκωδῶν ἐπαναστάσεων.

8 37 τ Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Λιθαργύρου, μίσυος ὡμοῦ τὸ ἴσον τρίψας κατάπλασσε.

8 37 1,2 — Ἄλλο· λιβάνου < β , λιθαργύρου < δ , ἁλῶν ὀρυκτῶν < β , σανδαράκης < β · λείους κατάπλασσε.

8 38 τ Πὸς τὰς τῶν μασχαλῶν δυσωδίας. Στυπτηρίας ὑγρᾶς μέρη β , σμύρνης μέρος α .

8 38 1,2 ἐν οἴνῳ διαλύσας χρῶ. Περὶ ὀφθαλμίας.

8 39 τ Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Φλεγμονὴ τοῦ περισστέου τε καὶ περικρανίου καλουμένου χιτῶνός ἐστιν ἡ ὀφθαλμία· ἀποκρουστικά δὲ παραληπτέον ἐπ' αὐτῆς φάρμακα τὰ μὴ τραχύνοντα, τουτέστι μὴ σφοδρὰν ἔχοντα τὴν στῦψιν.

8 39 2 ὥς τὸ πολὺ οὖν ἀρκεῖ τὸ λευκὸν τοῦ ὡοῦ μετὰ τῶν ἐπιτηδείων φαρμάκων ἐκθεραπεύειν τὰς ὀφθαλμίας, τῶν καλουμένων μονημέρων κολλυρίων, ἐπὶ δὲ τῆς ὑστέρας ἡμέρας τῷ καλουμένῳ ναρδίνῳ πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ τόνωσιν ἐπαλείψασθαι.

8 39 3 ἐφ' ὧν μὲν οὖν ἐπικρατεῖ τὰ στύφοντα, πλεῖστον εἶναι δεῖ τὸ λευκὸν τοῦ ὡοῦ, βραχύτατον δὲ τοῦ φαρμάκου· ἐφ' ὧν δὲ τὰ πεπτικά πλεονάζει, βραχὺ παχυτέρῳ χρηστέον. πυρία δὲ χρηστέον διὰ σπόγγου, μετρίως μὲν ὀδυνωμένοις ἅπαξ ἢ δις τῆς ἡμέρας· εἰ δὲ σφοδρότερον, ἄμεινόν ἐστι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις καὶ πλεονάκις χρῆσθαι· ἡ πυρία δὲ δι' ἀφεψήματος γινέσθω μελιλώτου τε καὶ τήλεως.

8 40 τ Περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς φλεγμονῶν. Πλήθους μὲν ὑποκειμένου φλεβοτομητέον ἢ καθαρτέον, ἢ κλυστέον ἢ ἀσιτίαν παραληπτέον καὶ οὕτως ταῖς ὑπαλείψει χρηστέον διὰ τῶν ἀποκρούεσθαι δυναμένων τὴν ἐπιφορὰν· μὴ ὄντος δὲ πλήθους, ἀλλ' <εἰ> διὰ τινὰ διάθεσιν μετρίαν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὕσαν ῥευμάτιον φέροιτο, χρηστέον ἐν ἀρχῇ ὑπαλείψει πραῦνοντα τὸν

ἐρεθισμὸν τοῖς φαρμάκοις καὶ τὸν ρευματισμὸν στέλλοντας, οἷόν ἐστι τὸ Νείλου διάρροδον καὶ τὸ Μηδικὸν καὶ τὸ νάρδινον. ^[5]

8 40 2 ἔαν δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν μόνην πλεονάζῃ τὰ ὑγρά, σφηνώσεως οὔσης, σικύας δεῖ προσβάλλειν τῷ ἰνίῳ καὶ κατασχάζειν τὸ δέρμα ἢ βδέλλας προσβάλλειν, κατὰ δὲ τὸν ἀλγοῦντα ὀφθαλμὸν τοῖς περὶ τὸν κρόταφον τόποις συνεχέστερον τοῦ ὡοῦ τῷ λευκῷ ἢ τῷ γάλακτι ἐγχυματίζειν καὶ ἀποπραῦναι διὰ τούτων τὰ ἀλγήματα, ἐφ' ὧν δὲ θερμὸν καὶ πυρῶδές ἐστι τὸ ρεῦμα καὶ δριμύ ἢ ἀλμυρόν, καὶ καταπλάσματι χρῆσθαι τῷδε· ἄρτου καθαροῦ τὸ ἐντὸς βρέχε ὕδατι καὶ λεαίνων ὀλίγον ῥοδίνου πρόσμιγε καὶ ἐπιτίθει τῷ ἄνω βλεφάρῳ. ^[5]

8 40 3 ἢ κωδυῶν ἀφεψήματι πάλιν ἀλφίτων ἐνεψῶν κατάπλασσε ὀλίγον ῥοδίνου παραμιγνύς.

8 40 4 περιχρίειν δὲ τὰ βλέφαρα τῷ διὰ ῥόδων ἀφεψήματι κωδυῶν διεῖς.

8 40 5 παρακολλήμασι δὲ καὶ ἐπιχρίστοις χρηστέον, ὅταν τὰ περὶ τὸ μέτωπον καὶ τοὺς κροτάφους ἀγγεῖα κυρτούμενα διατείνηται· τῆς δ' ἐπιφορᾶς διὰ τῶν ἐν βάθει γινομένης ἀγγείων, ἀφεκτέον τούτων.

8 40 6 εἰ δ' ἐπ' ἀπέπτῳ πλήθει γένοιτο φλεγμονή, καθαρτηρίῳ κενοῦν ἀθρόως δεῖ.

8 40 7 καὶ τὸ λουτρὸν δ' ἐπιτήδειον τούτοις ἐνδούσης τῆς φλεγμονῆς, καταπλάσμασί τε θερμοῖς κατ' ἀρχὰς χρηστέον.

8 40 8 πάχους δ' ὄντος τοῦ τὴν ὀφθαλμίαν ποιοῦντος, θεραπεύειν πρὸ πάντων μὲν τὴν κοιλίαν εὐλυτον ποιοῦντα, τὰς ὑπαλείψεις δὲ φαρμάκοις μῆτε ἐμπλάσσουσι μῆτε παχύνουσι τὰ ὑγρά, ἀλλὰ διαχέειν τε καὶ ὑγραίνειν καὶ ἐκκρίνειν δυναμένοις, οἷόν ἐστι τὸ Χιακόν· περιίστασθαι δ' ἐπὶ τούτων τὰ ἀνώδυνα καταπότια καὶ ὀσφραντὰ καὶ καταπλάσματα καὶ περίχριστα φάρμακα, θάττον δὲ λούειν αὐτοὺς καὶ ὀρὸν γάλακτος διδόναι. Περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ὀδυνῶν. ^[5]

8 41 τ Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Ὅταν δ' ὀδύναι γίνωνται σφοδρότεροι κατ' αὐτούς, ἐπισκέπτου κατὰ τίνα διάθεσιν ὀδυνᾶσθαι συμβαίνει τὸν ὀφθαλμὸν ἐν ταῖς φλεγμοναῖς· ἤτοι γὰρ ἐπὶ τῷ δάκνεσθαι σφοδρῶς ὑπὸ τῆς τῶν ἐπιρρεόντων δριμύτητος ἢ διὰ τὸ τείνεσθαι καὶ πεπληρῶσθαι τοὺς χιτῶνας ἢ δι' ἔνστασιν τινα παχέων ὑγρῶν ἢ χυμῶν ἢ πνευμάτων φυσσωδῶν αἱ ὀδύναι γίνονται κατ' αὐτοὺς σφοδραί. ^[5]

8 41 2 τὰς μὲν οὖν δῆξεις διὰ τῶν καθαρτηρίων κενοῦντας θεραπεύειν καὶ τοῦ ὡοῦ τὸ ὑγρὸν ἐγχεόντας· προπεπεμμένης δὲ τῆς φλεγμονῆς ἤδη καὶ ἀπερίττου τοῦ σώματος ὄντος, ἐπιτηδειότατα τούτοις ἐστὶ λουτρά.

8 41 3 τὰς δ' ἐπὶ πληρώσει φλεγμονὰς διὰ τε κενώσεως αἵματος καὶ γαστρὸς ὑπαγωγῆς καὶ τρίψεως τῶν κάτω μορίων ἰᾶσθαι προσήκεν· τὰς δ' ἐνστάσεις προκενώσαντα τὸ πᾶν σῶμα, καὶ μέντοι καὶ ἀντισπᾶσαντα κάτω τὴν ῥοπὴν τῶν χυμῶν, ἐξῆς αὐτοῖς τοῖς τοπικοῖς τοῖς διαφοροῦσι θεραπεύειν.

8 41 4 πυριατέον οὖν αὐτοὺς καὶ τὸ τῆς τήλεως ἐγχυτέον ἀφέψημα.

8 41 5 ἐφ' ὧν δ' ἡ ἐνστασίς ἐστιν αἵματος παχέος ἐν τοῖς τῶν ὀφθαλμῶν φλεβίοις ἄνευ πληθωρικῆς διαθέσεως ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, οἷνου χρῆσθαι πόσει διαθερμαίνειν τε δυναμένου καὶ κενοῦν καὶ ἐκφράττειν. Περὶ χημώσεως.

8 42 τ Ἐκ τῶν Δημοσθένους. Χήμωσιν λέγουσιν, ὅταν ὑπὸ φλεγμονῆς ἰσχυρᾶς ἀμφοτέρω τὰ βλέφαρα ἐκτραπῇ, ὡς μόλις ὑπὸ τῶν βλεφάρων τοὺς ὀφθαλμοὺς καλύπτεσθαι· θεραπεύειν δ' αὐτὴν φλεβοτομίᾳ, καθαρτικῷ δὲ καὶ τῷ διὰ ῥόδων κολλυρίῳ μετὰ γάλακτος ἢ ὡοῦ τῷ λευκῷ περιχρίειν τὰ βλέφαρα, τῷ δ' αὐτῷ καὶ κροτάφους καὶ μέτωπον.

8 42 2 κεκενωμένου δὲ τοῦ σώματος, ἐπὶ πλέον, ἔαν ἀνέχωνται, πυριᾶν διὰ σπόγγων, καὶ καταπλάσμασι χρηστέον ἀλεύρω τε καθαρῷ καὶ πάλιν ἀλφίτου ἐν ὕδρομέλιτι ἠψημένη,

συνεχῶς τε ἀλλάσσειν τὰ καταπλάσματα, καὶ σέριν δὲ καὶ στρύχνον μινγύναι τῇ πάλῃ τοῦ ἀλφίτου, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν μὴ ὑπαλείφεσθαι (ἀρκεῖ δὲ μόνῳ τῷ ἐγχυματισμῷ τοῦ γάλακτος), μετὰ δὲ τὴν ὑστέραν ἡμέραν τοῖς πρὸς τὰς φλεγμονὰς χρῆσθαι, μάλιστα τῷ διαρρόδῳ. ^[5]

8 42 3 ἐνδούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς, κενοῦν τε διὰ καθαρτηρίου καὶ ὑπαλείφειν τοῖς δριμυτέροις. Περὶ φλυκταίνων.

8 43 1 Θεραπεύειν δὲ τὰς φλυκταίνας δέον οὕτως, πρὸ πάντων μὲν φυλαττομένους λαλιὰν πλείω, πταρμούς, θυμούς, κατοχὴν πνεύματος, συστέλλειν δὲ καὶ τὸ ποτὸν καὶ τὸ σιτίον ὥς μάλιστα, κενώσκει δὲ χρῆσθαι μὴ δριμεῖ κλύσματι καὶ διαιτᾶσθαι ἐν τόποις σκοτεινοῖς.

8 43 2 τοὺς δ' ἐπιδέσμους καὶ τὰ πτύγματα παραιτεῖσθαι δεῖ, καταπλάσμασι δὲ χρῆσθαι κουφοτάτοις καὶ ὑποστύφουσιν.

8 43 3 κολλύριον δ' ἀρμόζει τὸ Νείλου διάρροδον διὰ γάλακτος ἐγχεόμενον. Πρὸς τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς φλυκταίνας.

8 44 t Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Τῶν διαφορητικῶν φαρμάκων χρήζουσιν αἱ ἐν ὀφθαλμοῖς φλύκταιναι.

8 44 2 αἱ μὲν οὖν πρόσφατοι καὶ ἔτι φλεγμαίνουσιν τοῖς διὰ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ κρόκου καθίστανται· αἱ δὲ χρονιώτεραι καὶ τῶν διαφορητικωτέρων τι προσλαμβάνουσιν. Περὶ ἀνθρακώσεως.

8 45 1 Κατ' ἀρχὰς δεῖ κενοῦν, κλυστήρι πρῶτον, εἴτα τῷ γάλακτι ἀπέφθω συμμέτρως καθαίρειν, εἴτα σπόγγῳ πυριάσαντα καταπλάσσειν ἀλεύρῳ ὀροβίνῳ ἢ πυρίνῳ χρή ἐν μελικράτῳ ἐφθῶ, ἐνίστε δὲ καὶ ἴριν λεπτήν προσεμπλάσσουντα, καὶ γάλακτι ἐκκλύζειν τὸν ὀφθαλμόν· ἐὰν δὲ νέμηται τὰ ἔλκη, φακῷ καταπλάσσειν μετὰ μέλιτος ἢ μήλων κυδωνίων ἐφθῶν· ἐπὶ πλέον δὲ νεμομένων, ἐλαίας φύλλοις ἐφθοῖς ἢ σιδίοις ἐν οἴνῳ ἠψημένοις λείοις μετὰ μέλιτος. ^[5]

8 45 2 ἐπισταθείσης δὲ τῆς νομῆς καὶ τῆς ἐσχάρας ἐκπεσοῦσης διὰ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ φαρμάκου τοῦ εἰρησομένου καὶ καθαρῶν τῶν ἐλκῶν γενομένων, καταπλάσσειν λεκίθοις ὅπαῖς λείαις μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος μέχρι κατουλώσεως.

8 45 3 τὸ δὲ φάρμακόν ἐστι τόδε· σποδίου < δ , κρόκου ὀβολοὶ γ , λίθου σχιστοῦ < δ , σμύρνης μὴ ἄγαν πεφωγμένης ὀβολοὶ γ .

8 45 4 λεάνας οἴνω Ἀμιναίῳ, ἕως ἂν ξηρανθῇ, μίσγε γλυκέος Κρητικοῦ παλαιοῦ, καὶ συλλεάνας ὑγρὸν ἀνελοῦ εἰς πυξίδα κεραμιαίαν καὶ ὑπάλειφε. Περὶ μυδριάσεως.

8 46 1 Ὅταν ἡ κόρη τῷ μὲν χρώματι μὴδὲν ἀλλοιοτέρα γένηται, πλατυτέρα δὲ πολλῷ τοῦ κατὰ φύσιν, καὶ ποτε μὲν ὀλοσχερῶς ἐμποδίζῃ τὸ ὄραν, ποτὲ δ' ἐπὶ πολὺ, καὶ τὰ ὀρώμενα αὐτοῖς πάντα δοκῇ μικρότερα εἶναι, θεραπεύειν δεῖ αὐτὴν φλεβοτομοῦντας ἀπ' ἀγκῶνος ἢ καθαίροντας· εἰ δὲ μὴ, τὰς γοῦν ἐν τοῖς κανθοῖς διαιρεῖν φλέβας, εἴτα σικύαν τῷ ἰνίῳ προσβάλλειν καὶ θαλάσση προσαντλεῖν τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· εἰ δὲ μὴ παρείη θάλασσα, ἄλμη ἢ ὀξυκράτῳ.

8 46 3 φαρμάκοις δὲ χρηστέον τοῖς καὶ πρὸς φλυκταίνας ἀρμόζουσιν. Περὶ φθίσεως ὀφθαλμῶν καὶ ἀτροφίας.

8 47 1 Φθίσις ἐστὶ τῆς κόρης στενουμένης καὶ ἀμαυροτέρας καὶ ῥυσοτέρας γινομένης· τὰ δ' ὀρώμενα ἐπὶ τούτοις μείζονα φαίνεται.

8 47 2 διαφέρει δ' ἡ φθίσις τῆς ἀτροφίας τούτῳ· ἡ μὲν γὰρ φθίσις στενωτέραν ποιεῖ τὴν κόρην, ἡ δ' ἀτροφία ὅλον τὸν ὀφθαλμόν μικρότερον καὶ ταπεινότερον. Θεραπεύειν δὲ τούτους χρή γυμνάζοντας τὰ ἄνω μέρη καὶ τρίβοντας ἐπιμελῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ὕδατι προσαντλοῦντας τὸ πρόσωπον καὶ χρίοντας τὴν κεφαλὴν μύρῳ τινὶ θερμαίνοντι, ὑπαλείφειν δὲ τοὺς ὀφθαλμούς ἀραιοῦντι δριμυτέρῳ φαρμάκῳ, οἷόν ἐστι τὸ ὑποτεταγμένον· ἀμμωνιακοῦ < α , κροκομάγματος < δ , κρόκου < β , ἰοῦ < α . ^[5]

- 8 47 4 λεάνας ἐν ὕδατι ἀναπλάσας χρῶ. Περὶ νυκτάλωπος.
- 8 48 1 Νυκτάλωπα δὲ λέγουσιν, ὅταν συμβῇ τὴν μὲν ἡμέραν βλέπειν, δυομένου δ' ἡλίου ἀμαυρότερον ὄρᾱν, νυκτὸς δὲ γενομένης οὐδ' ὅλως ὄρᾱν.
- 8 48 2 θεραπεύειν οὖν χρὴ τούτους κενοῦντας ἀπ' ἀγκῶνος καὶ τῶν κανθῶν καὶ ἐξῆς καθαίροντας ἢ κενοῦντας κλυστήρι, εἴτ' ἀποφλεγματίζειν κελεύοντας ἢ πταρμούς κινεῖν· διδόναι δὲ πρὸ τροφῆς ὕσσωπον πίνειν ἢ πήγανον.
- 8 48 3 ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούῃ, πάλιν δοτέον τὸ διὰ τῆς σκαμμωνίας καὶ <τοῦ> καστορίου καθαρτικόν· ἐγχρίειν δὲ μέλιτι ἀπηφρισμένῳ καὶ καμμύειν πιεζοῦντα καὶ συνέχοντα τὰ ὑγρά· ἢ στυπτηρίας Αἰγυπτίας κεκαυμένης μέρη δύο, ἅλως ὀρυκτοῦ μέρος ἕν· λεῖα μετὰ μέλιτος ἐπαλείφειν. ῥούφου. ^[5]
- 8 49 τ Περὶ γλαυκώματος καὶ ὑποχύματος. Γλαύκωμα καὶ ὑπόχυμα οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἐν τι ἡγοῦντο εἶναι· οἱ δ' ὕστερον τὰ μὲν γλαυκώματα τοῦ κρυσταλλοειδοῦς ὑγροῦ πάθος ἐνόμιζον, τρεπομένου καὶ μεταβάλλοντος ἐκ τῆς οἰκείας χροῆς πρὸς τὸ γλαυκόν, τὰ δ' ὑποχύματα ὑγρῶν παρέμπτωσιν πηγνυμένων μεταξὺ τοῦ ῥαγοειδοῦς καὶ τοῦ κρυσταλλοειδοῦς.
- 8 49 2 ἔστι δὲ πάντα τὰ γλαυκώματα ἀνίατα, τὰ δ' ὑποχύματα ἰατὰ οὐ πάντα.
- 8 49 3 θεραπεύειν δὲ τοὺς ὑποχύσει πειραζομένους αἵματος ἀπ' ἀγκῶνος ἀφαιρέσει καὶ καθάρσει καὶ κενώμασι δριμυτέροις, καθάπερ τοῖς διὰ κενταυρίου ἀφεψήματος ἢ σικύου πικροῦ, καὶ κοιλίας λύσει συνεχεστέρα, καὶ σικύας τῷ ἰνίῳ προσβάλλειν μετὰ κατασχασμοῦ.
- 8 49 4 δεῖ δὲ καὶ ὑδροποτεῖν παρ' ὅλην τὴν δίαιταν, καὶ κεχρῆσθαι τροφαῖς λεπτυνούσαις.
- 8 49 5 συνοίσει δὲ χρόνου διελθόντος καὶ ἀποφλεγματισμὸς διὰ τινων ἡμερῶν.
- 8 49 6 φαρμάκοις δὲ χρηστέον τὸ μὲν πρῶτον ἀπλοῖς, καθάπερ μέλιτι καὶ ἐλαίῳ καὶ μαράθρου χυλῷ, ὕστερον δὲ καὶ τοῖς συνθέτοις, οἷόν ἐστι καὶ τόδε· σαγαπηνοῦ <β>, ὁποῦ Κυρηναϊκοῦ, ἐλλεβόρου λευκοῦ ἀνὰ <ς> (οἱ δὲ <ε>), πηγάνου ἀγρίου <α>, ἀφρονίτρου <ς> (οἱ δὲ <ε>), μέλιτος κοχλιάρια η· ἢ <καυκαλίδος> χυλοῦ, χαμαίδρυος, κορωνόποδος, ἐκάστου ἴσον· λεάνας ποιεῖ κολλύρια. ^[5]
- 8 50 τ Περὶ ἀμαυρώσεως καὶ ἀμβλυωπίας. Ἀμαύρωσις ἐστὶ παντελής ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ ὄρᾱν παραποδισμὸς χωρὶς φανεροῦ πάθους περὶ τὸν ὀφθαλμόν, ἀμβλυωπία δ' ἀμυδρότης τοῦ ὄρᾱν ὑπὸ τινος ἀδήλου αἰτίας γενομένη.
- 8 50 2 θεραπεία δ' ἀρμόζει κοινῶς πᾶσι τοῖς ἀμαυρωθεῖσιν ἅμφω τὰς ὀψεις ἀπ' ἀγκῶνος φλεβοτομία καὶ ἀπὸ κανθῶν κένωσις, ἔπειτα περισπᾶν τὰ ὑγρά ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους διὰ κενώματος μετὰ ταῦτα δὲ καὶ σικύαν προσβάλλειν ἰνίῳ καὶ βδέλλας τοῖς κροτάφοις καὶ τρίβεσθαι τὰ κάτω μέρη ὑδροποτεῖν τε καὶ τροφαῖς εὐδιαφορήτοις χρῆσθαι. ^[5]
- 8 50 3 προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, καὶ τοῖς πταρμοῖς χρηστέον καὶ νήστεσιν ἐμέτοις καὶ ὑπαλείψεσι, τὸ μὲν πρῶτον διὰ μέλιτος καὶ ἐλαίου ἴσων, ἔπειτα τῷ ὑπογεγραμμένῳ συνθέτῳ. κρόκου ὀβολοὶ β, χολῆς ὑαίνης <α>, πεπέρεως κόκκοι πε, νάρδου μαράθρου χυλοῦ ἀνὰ <ις>, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος <α>, ἰοῦ <α>, μέλιτος κοτύλαι δ. ^[5]
- 8 50 4 λεῖα πάντα ποιήσας ἐπίχεε τοῦ μαράθρου τὸν χυλόν, ἔπειτα λεάνας ἀναξήρανον, καὶ τότε τὸ μέλι μίξας καὶ ἀνελόμενος εἰς πυξίδα χαλκῆν χρῶ.
- 8 50 5 πρὸ δὲ τοῦ ἐγχρίειν ἀποπυρία, σπόγγῳ τοὺς ὀφθαλμούς εἰς θερμὴν θάλασσαν βάπτων. Περὶ στραβισμού.
- 8 51 1 Αἱ ἐκ γενετῆς στραβότητες τῶν νηπίων θεραπεύονται προσωπείου περιθέσει, ὅπως εἰς τὸ εὐθὺ βλέπωσι, καὶ τοῦ λύχνου δὲ τιθεμένου ἀντικρὺ καὶ μὴ ἐκ πλαγίου παραφαίνοντος.
- 8 51 2

καὶ ὅταν ἔτι πρὸς τὴν ῥίνα συννεύσωσι τοὺς ὀφθαλμούς, κροκύδας φοινικίνας παρακολλᾶν καὶ τοῖς πρὸς τοὺς κροτάφους κανθοῖς, ὅπως πρὸς ταύτας ἀτενίζοντες διορθῶσι τοὺς ὀφθαλμούς. Περὶ ἐκπιεσμοῦ.

- 8 52 1,2 Ἐκπιέζονται οἱ ὀφθαλμοὶ ἐνίστε ὥστε διαμένειν ἐξέχοντας. τοὺς μὲν οὖν ὑπ' ἀγχόνης ἐκπιεσθέντας ἀπ' ἀγκῶνος φλεβοτομεῖν· εἰ δ' ἄλλως γένοιτο, φαρμακεύειν ἐλλεβόρῳ μέλανι ἢ σκαμμωνίᾳ.
- 8 52 3 τὰς δ' ἐκ τῶν ὠδίνων ἐκθλίψεις τῶν ὀφθαλμῶν πολλάκις μὲν καὶ αἱ ἐν τοῖς τοκετοῖς ἐπιγινόμεναι καθάρσεις λύουσιν, ὅθεν δεῖ συνεργεῖν ταύταις. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν μετὰ τὴν φλεβοτομίαν εἰ μὴ κατασταίησαν, σικύαν τῷ ἰνίῳ προσβάλλειν, ἐπιτιθέναι δ' ἔριον μέλιτι κεχρισμένον ἢ κροκύδα μεθ' ὕδατος ἄνωθέν τε πτύγμα ἐπιθεῖν ἡσυχῇ.
- 8 52 5 συμφέρει δὲ τούτοις καὶ θάλασσα ψυχρὰ προσαντλουμένη τῷ προσώπῳ καὶ σέρεως χυλὸς καὶ πολυγόνου μετὰ μηκωνείου ἐπιχρίομενος, καὶ τᾶλλα ὅσα δύναται στέλλειν καὶ συνάγειν. Περὶ συγχύσεως.
- 8 53 1 Τὰς μὲν ἐκ πληγῆς συγχύσεις φλεβοτομίᾳ τε ἀπ' ἀγκῶνος ... καὶ αἵματος νεοσφαγοῦς, μάλιστα μὲν τρυγόνος, εἰ δὲ μὴ, καὶ περιστερᾶς, ἐκπληροῦν ὅλον τὸν ὀφθαλμόν, εἴτ' ἐπιτιθέναι ἔριον μαλακόν, βρέξαντας εἰς ὠδὸν ἀνακεκομμένον μετ' οἴνου καὶ ῥοδίνου, καὶ ἐπιθεῖν.
- 8 53 2 τῇ δ' ἐξῆς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, καὶ τῇ τρίτῃ ἀποपुरιᾶν καὶ γάλακτι ἐγχυματίζειν καὶ καταπλάττειν τοῖς ἐπιτηδείοις, εἴθ' ὑπαλείφειν τοῖς πρὸς τὰς παλαιὰς διαθέσεις, οἷόν ἐστι τὸ Χιακόν. Περὶ μυωπιάσεως.
- 8 54 1 Μυωπίαι λέγονται οἱ ἐκ γενετῆς τὰ μὲν ἐγγὺς βλέποντες, τὰ δ' ἐξ ἀποστάσεως οὐχ ὁρῶντες.
- 8 54 2 ἀνίατος δ' ἐστὶν ἡ τοιαύτη διάθεσις. ἐναντία δὲ πάσχουσιν οἱ γηρῶντες τοῖς μύωψιν· τὰ γὰρ ἐγγὺς μὴ ὁρῶντες τὰ πόρρω βλέπουσιν.
- 8 55 t Περὶ δακρυρροούντων. Ὑπαλείφειν δεῖ τοὺς δακρυρροοῦντας τοῖς ἐμπλαστικοῖς καὶ ψύχουσι καὶ στύφουσιν φαρμάκοις καὶ προσκλύζεσθαι τῷ ὀξυκράτῳ.
- 8 56 t Περὶ ἐγκανθίδων. Ἐγκανθὶς δ' ἐστὶ σαρκὸς αὔξησις ἐκ τοῦ μεγάλου κανθοῦ γινομένη, τοῦ τόπου ἐλκωθέντος.
- 8 56 2 ἡ μὲν οὖν ἀκακοήθης ἀναλγῆς ἐστὶ, μαλακὴ, ὑπόσομφος, ἡ δὲ κακοήθης σκληρά, ἀνώματος, νυγματώδεις πόνους ἔχουσα.
- 8 56 3 δεῖ δὲ τὰς κακοήθεις ἀπαγορεύειν, τὰς δ' ἀκακοήθεις θεραπεύειν, τὰς μὲν μικρὰς φαρμάκοις ξηροῖς, ὡς τῷ διὰ χαλκίτεως καὶ καδμείας ψωρικῷ, τὰς δὲ μείζονας τῇ χειρουργίᾳ. Περὶ φθειριάσεως.
- 8 57 1 Θεραπεύειν χρή τούτους πρότερον ἐκκαθαίροντας τοὺς φθεῖρας, εἴτα θαλάσση προσκλύζοντας χλιαρᾷ, εἴτα προσαπτομένους τοῦ ταρσοῦ τῷ ὑπογεγραμμένῳ φαρμάκῳ· στυπτηρίας σχιστῆς μέρη β, σταφίδος ἀγρίας μέροσιν· λείοις χρῶ.
- 8 58 t Περὶ ἐμπεφραγμένων μυζωτήρων. Ἐκ τῶν Ἀρχιγένους. Ὄταν ἐμπεφραγμένος μυζωτὴρ τύχη, σαφῶς ἐνστάντος ἀέρος, τινάξαι τὴν κοιλίαν πρῶτον πειράθητι, εἴτα πρόσαγε βδέλλας κατὰ τῆς ῥινὸς μετὰ δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν σπληνίῳ ἀπὸ τοῦ μεσοφρύου ἄχρι τοῦ μήλου κατειλήφθω τοῦτο τῆς ῥινὸς τὸ μέρος τῶν διαφορεῖν ἐπαγγελλομένων ἐμπλάστρων.
- 8 58 2 ἡμέρας δὲ δεκάπεντε ἢ χρησὶς γινέσθω μετὰ ταῦτα τῇ δι' ἀλόης πικρᾷ ὑπαχθείσης τῆς κοιλίας <ἡ> τῇ ἱερᾷ τῇ διὰ κολοκυνθίδος, εἴτ' ἀποφλεγματοισμῷ χρηστέον, καὶ μετὰ ταῦτα μαλάσσοντι φαρμάκῳ τὴν ῥίνα περιβλητέον καὶ τὸ μέτωπον, εἴτα πταρμικοῖς χρηστέον, καὶ μετὰ τοῦτο σιναπιστέον τὴν κεφαλὴν ἄχρι μετώπου, καὶ ἀπολουστέον. ^[5]
- 8 58 3 καὶ ὁσφραντὸν δὲ προσαγέσθω καστόριον ὄξει πεφυραμένον.

- 8 58 4 μετὰ δὲ τοὺς παρμouς τούτους εἶ ἔτι τινὸς δέοι, παραληπτέος καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ῥαφανίδων
ἕμετος δι' ὀξυμέλιτος ἡδυσμένος. τῇ δ' ἐξῆς ἀψινθίου χυλοῦ ὅσον κοχλιαρίου ἤμισυ χρήσιμον
προποτισθῆναι ἢ ὑσώπου ἢ τραγοριγάνου.
- 8 58 6 ἀρμόσει δὲ καὶ μαλάγματος ἐπίθεσις, ἕως ὅτου κορυφώσειεν ἰόνθους.
- 8 58 7 ταῦτα καὶ δις καὶ πλεονάκις πρακτέον πρὸς τὰς ἀπειθεστέρας διαθέσεις. Περὶ τῶν
ἀπαγχομένων.
- 8 59 t Ἐκ τῶν Θεοφράστου. Τῶν ἀπαγχομένων ἀνάκλησις γίνεται ὄξους ἐγχύσει καὶ πτερίδος ἢ
κνίδης καρπῷ ἐν ὄξει τριφθέντι δριμυτάτῳ καὶ καθιεμένῳ.
- 8 59 2 ἐργωδῶς δὲ καταδέχονται, ἀλλὰ καταβιάζονται.
- 8 59 3 διαλυομένων δὲ τῶν περὶ τὸν τράχηλον ἐρυθημάτων, εὐθὺς ἀναβλέπουσι καὶ ἀνίενται.
- 8 59 4 ἔχει δέ τι παραπλήσιον αὐτῶν τὸ ἀνακαλεῖσθαι καὶ ναυαγῶν καὶ ὅλως τῶν ἐκπνιγομένων·
ἀναζωπυρεῖται γὰρ τούτων τὸ θερμόν. Περὶ αἵματος ἀναγωγῆς ἐκ κατάρρου.
- 9 1 1 Τοὺς μὲν ἐπὶ κατάρρῳ πτύσαντας αἷμα φλεβοτομῶν εὐθὺς ἐν ἀρχαῖς ἢ κλύσματι δριμεῖ
χρησάμενος, εἴτα τρίψας τὰ σκέλη καὶ τὰ χεῖρας ἐπὶ πλεῖστον ἅμα φαρμάκῳ θερμαίνονται καὶ
διαδήσας ξυρήσας τε τὴν κεφαλὴν ἐπιθήσεις τὸ διὰ τῆς κόπρου τῶν ἀγρίων περιστερῶν
φάρμακον, ὥρων τε τριῶν μεταξὺ γενομένων ἐπὶ τὸ βαλανεῖον ἄγε καὶ λοῦε ἄνευ τοῦ ψαῦσαι
λίπος τῆς κεφαλῆς, εἴτα σκεπάσας αὐτὴν συμμέτρῳ πύλῳ τρέφε ροφήματι μόνῳ αὐστηρῶν
ὀπωρῶν ἔχοντι, εἴθ' ὑπνοῦν μέλλοντι τὸ διὰ τῶν ἐχιδνῶν δίδου φάρμακον νεωστὶ
κατεσκευασμένον, καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τὰ ἄλλα πάντα τοῦ σώματος τρίψας πλὴν
κεφαλῆς καὶ ἐν ἡσυχίᾳ φυλάξας αὐθις εἰς ἐσπέραν δίδου τὸ δι' ἐχιδνῶν. ^[10]
- 9 1 2 σταλέντος δ' ἐπὶ τούτῳ τοῦ κατάρρου, τῇ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν ἕωθεν δίδου μέλιτος ἡψημένου
μικρὸν ἐφ' ἡσυχίας τε φύλαττε καὶ πᾶν ἀπότριβε τὸ σῶμα τροφήν τε δίδου πτισάνης χυλὸν σὺν
ἄρτῳ βραχεῖ, κᾶπειτα τῇ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν ἕωθεν μὲν τοῦ δι' ἐχιδνῶν φαρμάκων δίδοναι
ἅμα συχνῶ μέλιτι, τῇ κεφαλῇ δὲ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου πάλιν ἐπιθείς, εἴτα λούσας καὶ θρέψας
μετρίως ἐκκάθαιρε λοιπὸν σφοδρότερον τὸν πνεύμονα τῇ πέμπτῃ τῶν ἡμερῶν, εἴτ' αὐθις καὶ
αὐθις ἐκ διαλειμμάτων χρῶ κατὰ μὲν τῆς κεφαλῆς τῇ συνήθει κηρωτῇ τῇ διὰ θαψίας, τὴν δ'
ὅλην τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν ἀναθρεπτικὴν ποιοῦ. ^[5]
- 9 1 3 τοὺς δ' ἐπὶ ψύξει τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων αἷμα πτύοντας φλεβοτομήσεις παραχρῆμα
ἐπαφαιρήσεις τε δις κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὴν ὑστεραίαν ὁμοίως δις, εἴτα τρίψει
τῶν κώλων καὶ δεσμοῖς ἐν τῇ πρώτῃ χρησάμενος εἰς ἐσπέραν δώσεις τὸ διὰ σπερμάτων· ἐν δὲ
τῇ δευτέρᾳ μετὰ τὴν ἐπαφαίρεσιν ἐπιθήσεις παντὶ τῷ θώρακι τῆς διὰ τῆς θαψίας κηρωτῆς, εἴτ'
ἄρας αὐτὴν εἰς ἐσπέραν, ὅπως μὴ θερμανθῇ περαιτέρω τοῦ προσήκοντος, ἐν τῇ τρίτῃ πάλιν
ἐπιθείς ὥραις που τρισὶ λοῦε τὸν ἄνθρωπον καὶ τρέφε τρισὶν ἐφεξῆς ἡμέραις ροφήμασι, τῇ
τρίτῃ δὲ πρὸς τῷ χυλῷ τῆς πτισάνης δίδου καὶ ἰχθύν τινα τῶν εὐπέπτων ἀπλῶς ἡρτυμένον. ^[5]
- 9 1 4 δίδου δ' ὁμοίως εἰς ἐσπέραν τοῦ διὰ σπερμάτων φαρμάκου ἔν τε τῇ δευτέρᾳ καὶ τῇ τρίτῃ τῶν
ἡμερῶν· ὑπνοποιόν τε γὰρ ἐστὶ καὶ ἀνώδυνον καὶ ξηραντικόν.
- 9 1 5 ἤδη οὖν τῶν τε μορίων ἐν εὐκρασίᾳ γενομένων καὶ τῆς φλεγμονῆς παυσαμένης, ἀνακαθαίρειν
ἐπιτεταμένως δυνήση, καὶ μετὰ τοῦτο χρῆσασθαι τῷ διὰ τῶν ἐχιδνῶν φαρμάκῳ, μεθ' ὃ τῇ τε
γαλακτοποσίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ τροφῇ δεόντως ἂν χρήσαιο.
- 9 1 6 οὕτως μὲν τοὺς κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἡμέραν ἑαυτοὺς ἐγχειρίσαντας <ἂν> ἰάσαιτο· οὐ μὴν
τούς γε μετὰ δύο ἡμέρας ἢ τρεῖς ἅπαντας, ἀλλ' ἐνίστε αὐτῶν τινες ἀνίατον ἔσχον τὸ ἔλκος.
- 9 1 7 χαλεπωτέραν δ' ἔχει τὴν ἴασιν τὰ ἐν τῷ πνεύμονι συνιστάμενα τῶν ἐλκῶν, καὶ χρή παραχρῆμα
τέμνειν τὴν ἐν ἀγκῶνι φλέβα τὴν ἔνδον ἐπαφαιρεῖν τε δις που ἢ καὶ τρίς τρίβειν τε καὶ

διαλαμβάνειν ὅλα τὰ κῶλα δεσμοῖς· ἐπειδὴν δὲ ταῦτα πραχθῇ, πρῶτον μὲν ὀξύκρατον ὕδαρές τε καὶ χλιαρὸν διδόναι πίνειν, ὅπως, εἴ τις εἴη θρόμβος ἐν τῷ σπλάγχνῳ, διαλυθεὶς ἐκβληθεῖη, καὶ τοῦτο οὐδὲν κωλύει καὶ δις καὶ τρίς ἐργάσασθαι· μετὰ δὲ ταῦτα διδόναι τῶν ἐμπλαττόντων τε ἅμα καὶ τῶν στυφόντων φαρμάκων, ἥτοι δι' ὕδαροῦς ὀξύκράτου τὴν πρώτην ἢ δι' ἀφεψήματος μήλων ἢ μύρτων ἢ τινος ἄλλου τῶν στυπτικῶν, εἰς ἐσπέραν τε πάλιν ὁμοίως διδόναι τὸ φάρμακον, εἵργοντα πάσης τροφῆς. ^[10]

- 9 1 8 κάλλιστον δὲ καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἐπαφαιρεῖν αὐθις ὀλίγον καὶ τροφαῖς καὶ φαρμάκοις ὁμοίως χρῆσθαι μέχρι τετάρτης ἡμέρας, καὶ βρέχοντα κύκλῳ τὸν θώρακα, θέρους μὲν μηλίνῳ καὶ ῥοδίνῳ, χειμῶνος δὲ νάρδῳ.
- 9 1 9 χρῶ δὲ κατ' αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐμπλαστικοῖς φαρμάκοις, οἷά ἐστι τὰ δι' ἀσφάλτου καὶ ὄξους.
- 9 1 10 μόνοι δ' ἀνιάτως μοι δοκοῦσιν ἔχειν οἱ διὰ κακοχυμίαν ἀναβρωθέντες. Περὶ ἀναγωγῆς αἵματος.
- 9 2 1 Ὁ πρῶτος κίνδυνός ἐστι τῆς τοῦ αἵματος ἀναγωγῆς κατ' αὐτὴν τὴν ἄμετρον κένωσιν. βοηθεῖν οὖν ἐκ τοῦ παραυτίκα τοῖς πάσχουσι δυνήσῃ διὰ τῶν ὑπογεγραμμένων· τὴν γὰρ ὅλην διάθεσιν ἱατρῶν ἔργον ἰάσασθαι. ἀνδράχνη ἐσθιομένη ποιεῖ (δραστικώτερος δ' ὁ χυλὸς αὐτῆς πινόμενος), βαλαύστιον, βάτου ὁ καρπὸς καὶ τὸ ἄνθος, δρυὸς τὸ ὑμενῶδες τὸ ὑπὸ τῷ φλοιῷ τοῦ πρέμνου καὶ τὸ ὑπὸ τῷ κελύφει τῆς βαλάνου· μάλιστα δ' ἐψώντες αὐτῷ χρῶνται· φηγοῦ δὲ καὶ πρίνου δραστικώτερα.
- 9 2 3 ἀλθαίας τῆς ρίζης ἀφέψημα, ἡδύοσμον πρὸς τὰς προσφάτους, κενταυρίου τοῦ μεγάλου « β διδόμεναι τοῖς μὲν πυρέσσουσι μεθ' ὕδατος, τοῖς δ' ἀπυρέτοις μετ' οἴνου, ῥήου, σχίνου τῶν φύλλων ὁ χυλός.
- 9 2 4,5 Σάμιος ἀστὴρ πρὸς πᾶσαν ὁμοίως καὶ Λημνία σφραγίς. πρὸς δ' αἵματος θρομβώσεις ποιεῖ πυτία ποθεῖσα, καὶ μάλιστα ἡ λαγῶα.
- 9 2 6 διαχεῖ δὲ θρόμβους καὶ ἡ συκίνη κονία μεθ' ὕδατος ποθεῖσα καὶ θύμος ἢ θύμβρα μετ' ὄξους. Περὶ ἐμπύων.
- 9 3 t Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Ἐμπύους καλοῦσι τοὺς κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα πύον ἀθρόον ἔχοντας· περιέχεται δὲ μετὰ τὴν ῥῆξιν ἐν τῇ μεταξὺ θώρακος τε καὶ πνεύμονος χώρᾳ τὸ πύον, ὅπερ εἰ μὴ διὰ ταχέων ἀναπτυσθῇ, φθινώδεις ἀποτελοῦνται· πυρέττουσι δ' αἰεὶ λεπτῶς ἐκτικὸν πυρετόν.
- 9 3 2 ῥήγνυται δὲ τὸ πύον, τὸ μὲν ἄνω, τὸ δὲ κάτω· καὶ τῶν κάτω τὸ μὲν εἰς κοιλίαν καὶ ἔντερα μεταλαμβάνεται, τὸ δ' εἰς κύστιν τῆς μεταλήψεως δι' ἀγγείων τινῶν γινομένης· ὅσα δ' ἄνω ῥήγνυται, κινδυνωδέστερά ἐστιν. δεῖ δὲ πρῶτον μὲν τῇ πέψει τοῦ ἐμπυήματος συνεργεῖν διὰ τε σπόγγων πυριῶντας καὶ καταπλάσματα προσάγοντας ἐξ ἀλεύρων κριθῆς, προσμιγνυμένων καὶ ἰσχάδων ἐφθῶν, ὀλίγου δὲ ῥητίνης καὶ περιστερᾶς κόπρου καὶ νίτρου καὶ ἐβίσκου· ταῦτα γὰρ λεπτύνει καὶ διαφορεῖ.
- 9 3 4,5 συνεργεῖ δὲ τῇ ῥήξει καὶ ἡ ἐπὶ τὸ ἀπαθὲς πλευρὸν κατάκλισις, καταρροφεῖτωσαν δ' ἐκ διαστημάτων μελίκρατον καὶ χυλὸν πτισάνης μετὰ μέλιτος· οἱ δ' εὐτονώτεροι προποτιζέσθωσαν ὕσσωπον ἢ θύμον.
- 9 3 6 συνεργεῖ δὲ πρὸς τὴν ῥῆξιν καὶ ταριχοφαγία καὶ τῆς διὰ κολοκυνθίδος ἱερᾶς καταπότια πρὸς κοίτην λαμβανόμενα.
- 9 3 7 ἀρξαμένου δ' ἐκκρίνεσθαι τοῦ πύου, διδόναι ὕσσωπον ἐν μελικράτῳ ἐψηθὲν καὶ καταπλάττειν γῦριν ἐν μελικράτῳ καὶ ἐλαίῳ ἐψηθεῖσαν.
- 9 3 8 δυσανακαθάρτου δὲ τῆς ἐλκώσεως οὕσης, μελικράτῳ συνεχέστερον χρηστέον, ἐνηψημένων δυοῖν ἢ τριῶν ἀστραγάλων ἴρεως.

- 9 3 9 χρήσιμος δὲ καὶ τῆς γλυκείας ρίζης ὁ χυλὸς λεαινόμενός τε καὶ σησάμῳ συμπλεκόμενος. Περὶ
φθίσεως.
- 9 4 1 Φθίσις ἐστὶν ἔλκος ἐν πνεύμονι· γίνεται δ' ἐπὶ τε τοῖς ἐμπύοις καὶ τοῖς ῥευματικοῖς χρονίζουσι
καὶ ἐπὶ ταῖς τοῦ αἵματος πτύσεσιν, ὅταν τῆς αἱμορραγίας ἐπισχεθείσης μήτε κολληθῇ τὸ ἔλκος
μήτε εἰς οὐλὴν ἔλθῃ.
- 9 4 2 Θεραπεύειν δὲ χρή πρὸς τὸ εὐανάγωγα ταῖς βηξὶ γίνεσθαι τὰ παρακείμενα καὶ ἕτερα μὴ
ἐπισυλλέγεσθαι.
- 9 4 3 κεφαλῶν οὖν ἀρμόζει πρᾶσον μάλιστα ἐν πτισάνῃ συντακέν, ἥδη δὲ καὶ ἐτέροις ῥοφήμασι
συνεψηθὲν ἢ πόλτοις.
- 9 4 4 καὶ καθ' ἑαυτὸ δὲ δις ἠψημένον λαμβανέσθω τὸ δὲ πινόμενον ὕδωρ ὄμβριον ἔστω καὶ ἐφ'
ἱκανὸν καθηψημένον καταπλάσματα δὲ παραληπτέον ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἀνέσεων τὰ διὰ
λινοσπέρμου καὶ γύρεως δι' ἀφεψήματος τήλεως ἢ μαλάχης ἐλαίου τε καὶ μέλιτος·
παραμινγύσθω δ' αὐτοῖς καὶ τὰ τῆς ἀλθαίας φύλλα.
- 9 4 8 χρόνου δὲ παρελθόντος, ἐπὶ τὰς κηρωτὰς μεταβατέον τὰς διὰ βουτύρου καὶ δαφνίνου καὶ
κυπρίνου καὶ ἴρεως· μετὰ δὲ ταῦτα μαλάγματι χρηστέον, τὸ μὲν πρῶτον τῷ διὰ τεσσάρων ἐκ
κηροῦ καὶ τερεβινθίνης καὶ ἴρεως καὶ ὑσώπου ἴσων, μετὰ δὲ ταῦτα ἐμπλάστῳ τῇ Μνασέου·
ῥευματιζομένων δὲ τῶν τόπων, τὴν δι' ἰτεῶν προσακτέον.
- 9 4 9 τῶν δὲ φαρμάκων ἀπλούστατον μὲν ἐστὶ μελίκρατον καθ' ἑαυτὸ <καὶ> σὺν ἀμύλῳ·
ἐπιτήδειον δὲ καὶ ἴρεως, δύο ἢ τρεῖς ἀστράγαλοι συνεψηθέντες τῷ μελικράτῳ μετὰ γλυκείας
ρίζης.
- 9 4 10 βηχὸς δὲ χαλεπῆς ἐνερειδούσης, θύμος λεῖος καὶ ὕσσωπος ἀναλαμβάνεται μέλιτι ἀπέφθω
μεγέθει ψηφίων καὶ ὑπὸ τῇ γλώττῃ διακρατεῖται.
- 9 4 11 ἀρμόσειε δ' ἂν καὶ ἡ Μιθριδάτου ἐκ διαστημάτων λαμβανομένη καὶ ἡ δι' ἐχιδνῶν.
- 9 4 12 συμφορώτατον δὲ φθίσει καὶ ἡ γαλακτοποσία. Περὶ ἀσθματικῶν.
- 9 5 1 Τοῖς λεγομένοις ἀσθματικοῖς ἀρμόσει τὰ τέμνοντα φάρμακα χωρὶς τοῦ θερμαίνειν σφοδρῶς,
καὶ διὰ τοῦτο αὐτοὺς κάλλιστα ὀνίνησιν ὄξος τε σκιλλιτικὸν αὐτὴ τε ἡ σκίλλα καὶ τὸ διὰ τοῦ
τοιούτου ὄξους ὀξύμελι. συνενέγκοι δ' <ἂν> τῷ ὀρθοπνοϊκῷ κίσηρις μετὰ νίτρου καὶ τρυῆ
οἴνηρὰ κεκαυμένη μετὰ σχίνου ἄνθους καὶ ἀρσενικὸν μετ' ἄλκυονίδος.
- 9 5 3 Φίλιππος δὲ φησὶν ἐγνωκέναι τινὰ ὃς δύο μέρη κισήρεως καὶ μέρος ἐν ἀφρονίτρου κόπτων καὶ
σήθων προσέπασσε τῷ ἀλείμματι, ἔπειτα ἀνέτριβε, καὶ πυρρὸς καὶ αἱματώδης ἐγένετο, καὶ
τοῦτο ποιῶν ἄσθμα, βῆχα καὶ πυῶδη διάθεσιν ἀπετρίβετο.
- 9 5 4 τὰ δὲ μείζω τῶν ἱαμάτων κάθαρσις μὲν συνεχεστέρα ἀπὸ φαρμάκων ἰσχυροτέρων καὶ ἔμετοι
ἀπὸ ῥαφανίδων καὶ μαλάγματα ὅσα ἐλκοῖ καὶ ἔλκει ἰχῶρας.
- 9 5 5 καὶ ἀριστολογία δ' ἡ στρογγύλη μεθ' ὕδατος πινομένη ἀσθματικοῖς βοηθεῖ· κενταυρίου τοῦ
μεγάλου ἢ ρίζα, σπονδυλίου ὁ καρπὸς καὶ ἡ ρίζα, καλαμίνθης ὁ καρπὸς καὶ ὕσσωπος καὶ ἴρις,
μελάνθιον.
- 9 5 6 ὄνων τῶν ὑπὸ ταῖς ὑδρίαις ξέστην βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεοῦν φρυγε ἐπ' ἀνθρώκων·
λευκανθέντας δὲ τρίβε καὶ μέλιτι ἐφθῶ ἀναλαβὼν δίδου μύστρον ἐκλείχειν πρὸ τροφῆς.
- 9 5 7 — Ἄλλο · σκίλλης ὡμῆς τὸν χυλὸν ἔκθλιβε καὶ μίξας αὐτῷ μέλιτος τοσοῦτον ἔψε ἐπ' ἀνθρώκων
καὶ δίδου μύστρον πρὸ τροφῆς καὶ μετὰ τροφήν. Περὶ τῶν ἐν καρδίᾳ παλμῶν.
- 9 6 1 «Οἶδ' αὖτις» φησὶ Γαληνός «κατ' ἐνιαυτὸν ἥρος ὥρα πάσχοντα τὸ τοῦ παλμοῦ σύμπτωμα τῆς
καρδίας· κάπειδ' αὖτις τρισὶν ἔτεσιν ἐπειράθη φλεβοτομίας ὠφελούσης, ἔφθασεν ἐπὶ τοῦ τετάρτου

φλεβοτομηθεὶς πρὶν ἄλῳναι τῷ συμπτώματι, καὶ οὕτως ἔπραττε κατὰ τὸ ἐξῆς πλειόνων ἐτών.»
Περὶ πλευρίτιδος. ^[5]

- 9 7 1 Ἡ ἀκριβὴς πλευρίτις ἐν πρωτοπαθείᾳ τοῦ ὑπεζωκότος γίνεται· διὸ μέχρι κλειδὸς καὶ ὑποχονδρίων ὁ πόνος ἐξικνεῖται.
- 9 7 2 εἰ μὲν οὖν εἰς κλεῖν ὁ πόνος διατείνει, φλεβοτομίας χρεῖα, εἰ δ' εἰς ὑποχόνδριον, καθάρσεως· εἰ μέντοι μέτριον εἴη τὸ ἄλγημα καὶ μὴ νυγματώδες, οὐ μεγάλης δεῖται βοηθείας.
- 9 7 3 δώσομεν οὖν τοῖς οὕτω κάμνουσι φάρμακα τῆς λεπτυνούσης δυνάμεως, μέτρια μὲν ἐπὶ τῶν φλεγμαινόντων, ὅσα δ' ἰσχυρότερα κατὰ τὰς παρακμὰς τῶν φλεγμονῶν.
- 9 7 4 μέτριος μὲν οὖν ἐστὶν ὃ τε τῆς πτισάνης χυλὸς καὶ τὸ μελίκρατον· ἰσχυρότερον δὲ τὸ τῆς ἀκαλήφης σπέρμα, καὶ ὅταν ἐμβληθῇ τι τῶν δριμειῶν βοτανῶν, οἷον ὀριγάνου καὶ ὑσώπου καὶ καλαμίνθης γληχοῦς τε καὶ ἴρεως. Πρὸς πλευρῶν ὁδύνας.
- 9 8 1 Πλευρῶν δ' ὁδύνας ἄνευ πυρετῶν βδέλλιον ἰᾶται καὶ κόστος. κράμβης καυλῶν καυθέντων τῇ τέφρᾳ μινγύντες στέαρ παλαιὸν εἰς τὰ τῶν πλευρῶν ἀλγήματα χρώμεθα, καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον· διαφορητικὸν γὰρ ἰσχυρῶς ἐστὶ τὸ φάρμακον.
- 9 9 1 Πρὸς τιθούς. Πάτος φλεγμαινόντων τιθῶν βοήθημά ἐστὶ δραστικώτατον ἐπιτιθέμενον· ἐὰν δὲ ξηρότερόν σοι φαίνεται, κυπρίνω μάλαττε ἢ ῥοδίνῳ.
- 9 9 2 καὶ πρὸς τὸ ἐκ τοκετῶν δὲ σβέσαι τὸ γάλα τυρωθὲν κατὰ τοὺς μαστοὺς χρήσιμον ἱκανῶς ἐστὶν.
- 9 9 3 ὦψ ὄλψ <ὠμῳ> χρώμεθα μινγύντες ῥοδίνῳ, οὐ μόνον ἐπὶ τιθῶν φλεγμαινόντων, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων πλειόνων μορίων.
- 9 9 4 ὁ ῥύπος ὁ ἐν ταῖς παλαίστραις ἴαμα φλεγμονῆς ἐστὶ τιθῶν· καὶ γὰρ τὸ πυρῶδες αὐτῶν σβέννυσι καὶ τὸ ἐπιρρέον ἀναστέλλει καὶ τὸ περιεχόμενον διαφορεῖ.
- 9 9 5 κυάμων ἄλευρον μαστῶν καὶ διδύμων ἀγαθόν ἐστὶ κατάπλασμα· φιλεῖ γὰρ ταῦτα τὰ μόρια μετρίως ψύχεσθαι φλεγμαίνοντα, καὶ μάλιστα ὅταν τυρωθῇ τὸ γάλα.
- 9 9 6 τὸ τῆς Ναξίας ἀκόνης ἀπότριμμα τιθούς τε παρθένων κωλύει πρὸ ὥρας ἐμφυσᾶσθαι καὶ παιδίων ὄρχεις.
- 9 9 7 χοῖρον ἐκτεμὼν κατάχριε τῷ αἵματι τοὺς μαστοὺς, καὶ οὐκ αὖξονται.
- 9 9 8 τὰς σπαργανώσεις τῶν μαστῶν ἀποκαθίστησι φακὸς ἐψηθεὶς ἐν θαλάσῃ καὶ καταπλασσόμενος ἢ ἡδύοσμον σὺν ἀλφίτῳ καταπλασθέν, ἄλμη πυριωμένη.
- 9 9 9 σβέννυσι δὲ μετὰ ταῦτα ἄλευρον κυάμινον καθ' ἑαυτὸ σὺν ἀλφίτῳ καταπλασθέν, κιμωλία σὺν ὄξει καταχριομένη, γάλα γυναικεῖον μετὰ κωνείου χυλοῦ, κωνείου φύλλα καταπλασσόμενα, ἄλμη πυριωμένη.
- 9 9 10 <τοὺς δὲ χονδριῶντας μασθοὺς παύει ἄλμη πυριωμένη,> ἡδύοσμον σὺν ἀλφίτῳ καταπλασθέν, κρόκος σὺν γάλακτι καταχριομένος, ἄλευρον κυάμινον καθ' ἑαυτὸ καὶ σὺν ἀλφίτῳ καταπλασθέν, κυδώνια ἐφθὰ σὺν μέλιτι.
- 9 9 11 οὐκ ἔῃ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν τιθηνουσῶν γάλα τυροῦσθαι <κηροῦ> δέκα τὸν ἀριθμὸν κεγχριαῖα τὸ μέγεθος καθ' ἡμέραν καταπινόμενα. Περὶ τῶν τοῦ στόματος τῆς γαστροῦ παθῶν.
- 9 10 1 Τοῖς τὴν κυνῶδη καλουμένην ὄρεξιν ἔχουσι, τουτέστι τοῖς ἀπαύστως λιμώττουσιν, οἶνον διδόναι χρὴ δασιλῇ τῶν ἱκανῶς θερμαινόντων ὡς μέγα ἴαμα· τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ κίρροι τὴν χροάν ἢ ἐρυθροὶ χωρὶς τοῦ στύφειν· αἱ γὰρ λιμώδεις ὀρέξεις διὰ ψυχρότητα τοῦ στομάχου συνίστανται.
- 9 10 2 εἰκότως οὖν ὁ τοιοῦτος οἶνος αὐτὰς παύει· χρεῖα δ' αὐτοῖς, ὅταν ἐπὶ τὸ ἄριστον ἀφίκωνται, πρῶτον διδόναι τὰ λιπαρὰ καὶ ἐλαιώδη τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τὰ ἄλλα δὲ πάντα δι' ἐλαίου

- πολλοῦ σκευάζοντα καὶ μηδὲν αὐστηρὸν καὶ στρυφνὸν ἔχοντα, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν οἶνον, κἂν μηδέπω διψῶσι, κελεύειν προσφέρεισθαι· πραῖνεται μὲν γὰρ αὐτοῖς εὐθέως ὁ λιμὸς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ <διαίτῃ> , πλείονι δὲ χρόνῳ πραττόντων οὕτω καταπαύεται. ^[5]
- 9 10 3 τοῖς δὲ λύζουσι διδόναι χρὴ πῆγανον μετ' οἶνου ἢ νίτρον ἐν μελικράτῳ ἢ σέλινον ἢ κύμινον ἢ σκιλλιτικὸν ὄξος ἢ καλαμίνθην ἢ ἄσαρον ἢ νάρδον Κελτικήν, ἰδίᾳ ἕκαστον καὶ ὁμοῦ.
- 9 10 4 καστόριον τοῖς ὑπὸ πλήθους λύζουσιν ἐπὶ ψυχροῖς καὶ γλίσχροις χυμοῖς δίδου πίνειν δι' ὀξυκράτου· καὶ κατὰ τοῦ δέρματος δ' ἐπιτιθέμενον ὠφελεῖ ἅμα Σικωνίῳ ἢ παλαιῷ ἐλαίῳ.
- 9 10 5 ὅταν δ' ὑπὸ πληρώσεως ὑγρῶν γένηται λυγμός, τοῦπίπαν δ' οὕτω συνίσταται, βιαίας δεῖται κενώσεως· τοῦτο δὲ παρμὸς ἐργάζεται.
- 9 10 6 αἱ δὲ ναυτίαι γίνονται πρὸς ἔμετον ὁρμώσης τῆς γαστρός, ποτὲ μὲν πλήθους βαρύνοντος αὐτήν, ποτὲ δὲ δῆξεως ἢ ὅλως μοχθηρῶν χυμῶν.
- 9 10 7 τινὲς δὲ σπαράττονται μὲν, ἐμοῦσι δ' οὐδέν, ἐφ' ὧν οὔτε πολὺς ἐστὶν ὁ λυπῶν χυμὸς οὔτε κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν τῆς γαστρός, ἀλλ' αὐτοῖς περιέχεται τοῖς χιτῶσιν, ἐνίοις μὲν ὡς ὕδωρ ἐν σπόγγῳ, ἐνίοις δ' ἐμπεπλασμένος δυσσπολύτως.
- 9 10 8 ἢ δ' ἴασις ἐν τρισὶν ἐστὶ κειμένη κεφαλαίσις, πέψει καὶ ἐπικράσει καὶ κενώσει.
- 9 10 9 πέττονται μὲν οὖν οἱ φλεγματοδέστεροι καὶ ὠμοὶ τῇ τε ἡσυχίᾳ καὶ ἀσιτίᾳ καὶ ὕπνῳ· τῶν δ' ἄλλων τοὺς λεπτοὺς τὴν σύστασιν καὶ μετρίως ἐσφηνωμένους ἐκβάλλειν ἐμέτοις, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῷ τῆς πτισάνης χυλῷ γενομένοις ἢ μελικράτῳ, ποτὲ δ' ἐφ' ὕδατι μόνῳ· ὅσοι δὲ γλίσχροι τέ εἰσι καὶ παχεῖς δυσλύτως ἐμπεπλασμένοι τῇ γαστρί, τῶν λεπτυνόντων χρῆζουσι τοὺς χυμούς. ^[5]
- 9 10 10 ἔνθα δ' ὑγρότης μοχθηρὰ διέβρεξε τοὺς χιτῶνας τῆς γαστρός, ἢ διὰ τῆς ἀλόης πικρὰ χρησίμως ἐκκαθαίρει ταύτην, τὰ δὲ στύφοντα βλάπτει γενναίως, ὥσπερ πάλιν ἐφ' ὧν ὑγρότης πολλὴ χωρὶς κακίας χυμῶν, ὅταν οἶον πλάδος τις ᾗ τῷ ποσῷ λυποῦσα μόνῳ, τὰ στύφοντα μὲν ὠφελιμώτατα γίνεται, τὸ δὲ διὰ τῆς ἀλόης φάρμακον εἰς μαρασμὸν ἄγει πάντως τοὺς χρησαμένους. ^[5]
- 9 10 11 μίξειε δ' ἂν τις τοῖς στύφουσι καὶ τῶν θερμαινόντων ψυχρᾶς τῆς διαθέσεως αἰσθανόμενος· ἱκανὸν δὲ γνῶρισμα τοῦ ψυχροτέραν τὴν διάθεσιν εἶναι τὸ ἄδιψον· ὅταν γὰρ μήτε διψώδης ὁ κάμνων ἢ μήτε καύματος αἴσθηται κατὰ τὸ τῆς κοιλίας στόμα, δῆλόν ἐστιν οὐκ εἶναι διάθεσιν θερμὴν.
- 9 10 12 αἱ δὲ φλεγμοναὶ τοῦ στόματος τῆς κοιλίας καὶ τοῦ ἥπατος δέονται τῆς τῶν στυφόντων παραπλοκῆς· ἐὰν γὰρ διὰ τῆς χαλαστικῆς ἀγωγῆς μόνης θεραπεύῃ τις, κίνδυνον ἐπάξει περὶ τῆς ζωῆς.
- 9 10 13 δεῖ τοίνυν, εἴτε ἔλαιον εἴῃ τὸ ἐπαντλούμενον τοῖς πεπονθόσι τόποις εἴτε κατάπλασμα, παραπλέκειν τι τῶν στυφόντων, οἶον ἀψίνθιον ἢ νάρδινον μύρον ἢ μήλινον ἢ κυδώνιον ἐψήσαντα.
- 9 10 14 — Κηρωτὴ ἢ συνεχῶς χρώμεθα· κηροῦ λευκοῦ Ϝ α , νάρδου χειμῶνος μὲν Ϝ α , θέρους δὲ < ζ , ἀλόης, μαστίχης ἀνὰ < α .
- 9 10 15 εἰ δὲ πλείονος δέοιτο στύψεως, ἀτονίας οὔσης, ὡς μηδὲ τῶν τροφῶν κρατεῖν, προσμιγνύσθω καὶ ὁμφακίου τὸ ἴσον.
- 9 10 16 μιγνύσθω δ' ἐν τῇ κηρωτῇ πρῶτον ὁμφάκιον, εἴθ' οὕτω τᾶλλα· μιγνύειν δ' ὥσπερ τὸ ὁμφάκιον, οὕτω καὶ ἀψινθίου χυλόν, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἄμφω, καὶ τρίτον γε ἐπ' αὐτοῖς τῆς ὑποκιστίδος καὶ οἰνάνθης καὶ ῥοῦ χυλόν.
- 9 10 17 παραύξειν δὲ τῆς κηρωτῆς τὸ πλῆθος ἀνάλογον τῷ τῶν ἄλλων φαρμάκων ἀριθμῷ· χρονιζούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ σκληρυνομένης ἤδη, ποικιλώτερα φάρμακα προσφέρειν

χρή καὶ τῶν ἀρωμάτων ἔχοντά τι καὶ τῶν μαλακτικῶν καὶ τῶν διαφορητικῶν, οἷόν ἐστι καὶ τὸ διὰ μελιλώτου σκευαζόμενον.

9 10 18 ὁ χλωρὸς ἴασπις ὠφελεῖ τὸν στομάχον καὶ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς περιεπτόμενος, καὶ πειρὰν γε ἱκανὴν δέδωκε, καὶ χρή ποιοῦντας ὄρμαθὸν ἐξάπτειν τοῦ τραχήλου συμμέτρως οὕτως ὡς ψαύειν τοῦ στόματος τῆς γαστρὸς.

9 10 19 ἐπὶ δὲ τῶν θερμῶν τοῦ στομάχου δυσκρασιῶν καὶ καυσουμένων μετ' ἐκλύσεως ἢ ὀλιγοψυχίας ἢ τινος ἀνορεξίας ἐξ οἰασδήποτε προφάσεως πλὴν πυρετοῦ ψυχρὸν ὕδωρ δίδου μετ' ὄμφακος χυλοῦ ἢ μήλων κυδωνίων ἀφέψημα ἢ ἔλικος ἀμπέλου ἢ σικύου σπερμάτια ὡς ὀκτὼ λεῖα μετὰ ψυχροῦ, ἢ κλωνίων ἡδυόσμου λεάνας δὸς πίνειν· ἐπιτίθει δ' ἕξωθεν ἐπὶ τὸν στομάχον κύστιν πληρώσας ὕδατος ψυχροῦ ἢ χιόνα ἐπίβαλλε ἢ κολοκύνθης ξέσματα. ^[5]

9 10 20 — Ἐκκαιομένοις ἄδιψον καταπότιον· σικύου ἡμέρου σπέρματος < η , τραγακάνθης < ζ .

9 10 21 λύε τὴν τραγάκανθαν ὡῶν ὠμῶν προσφάτων τῷ λευκῷ, καὶ ὅταν διαλυθῇ, τρίψας ἐπιμελῶς ἐπίβαλλε τοῖς λοιποῖς, καὶ μίξας ἀνάπλαττε καταπότια, καὶ ξηράνας ἐν σκιᾷ δίδου ὑπὸ τὴν γλῶσσαν κατέχειν, καὶ τὸ διαλυόμενον ὑγρὸν καταπινέτω.

9 10 22 καὶ τοῦτο καὶ τὸ μετὰ τοῦτο καταψυκτικὸν τε ἅμα καὶ τονωτικὸν πλαδῶντός ἐστι στομάχου διάθεσιν ἔχοντος ὑγρὰν καὶ θερμὴν.

9 10 23 — Ἄλλο· ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλλων < ζ , γλυκυρρίζης < δ , νάρδου Ἰνδικῆς < δ .

9 10 24 οἶνω γλυκεῖ ἀναλάμβανε καὶ ποιεῖ καταπότια καὶ δίδου ὑπὸ τὴν γλῶτταν κατέχειν, ἢ διαλύων ὕδατι ψυχρῷ ἐρεβίνθου τὸ μέγεθος.

9 10 25 ἐπὶ δὲ τῶν κατεψυγμένων καὶ ἐπὶ τῶν διὰ πάχος τοῦ φλέγματος θερμαίνεσθαί τε καὶ τέμνεσθαι δεομένων χρησίμον ἐστι τόδε· μαράθρου ρίζης φλοιοῦ Ϟ ζ , ὄξους ξ α , ἀλόης Ϟ α .

9 10 26 αἱ ρίζαι σὺν τῷ ὄξει ἔψονται, εἴθ' ὅταν ἐφθαῖ γένωνται, <ἐκθλιβεῖσαι ρίπτονται, καὶ ἐπιχεῖται τὸ μέλι καὶ ἔψεται> , εἴτ' ἐπιπάσσεται ἡ ἀλόη· δίδου κοχλιάρια τρία σὺν ὕδατι· τινὲς ἄνευ ἀλόης σκευάζουσιν.

9 10 27 ἐπὶ δὲ τῶν ἀποξυνόντων τὴν τροφήν χρησίμον τόδε τὸ φάρμακον· πεπέρεως < α , ἀνήθου σπέρματος < α , κυμίνου < δ .

9 10 28 λειώσας δίδου εἰς κοίτην κοχλιάριον ἓν ἐν οἶνω κεκραμένον.

9 10 29 ἐπὶ δὲ τῶν γεννώντων χολὴν μέλαιναν καὶ φουσμένων τὸν στομάχον ἐπιτίθει, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπιτάσεσι, σπόγγους ὄξει δριμυτάτῳ βεβρεγμένους· μετὰ δὲ τούτους εἰ ἐπιμένειεν, στυπτηρίαν ὑγρὰν μετὰ χαλκοῦ <κεκαυμένου ἢ χαλκάνθου> λείου μέλιτι ἀναλαμβάνων ἐπιτίθει.

9 10 30 τῷ δὲ διατεινόμενῳ καὶ πνευματουμένῳ τὸν στομάχον καλαμίνθης ἀπόζεμα ἐξηθριασμένου τοῦ ὕδατος μίξας ὀλίγον μέλιτος καὶ πεπέρεως δίδου.

9 10 31 πρὸς δὲ τὰς ἀνατροπὰς τοῦ στομάχου ῥοᾶς ὀξειᾶς τῶν πυρήνων χυλοῦ μέρη γ , ἡδυόσμου χυλοῦ μέρος α .

9 10 32 βαλὼν εἰς κεραμοῦν ἀγγεῖον ἔψε κινῶν συνεχῶς, καὶ ὅταν συστραφῇ, ἄρας ἀπόθου· ἐν δὲ τῇ χρήσει δίδου πρὸ τροφῆς μύστρον ἓν. Περὶ πνευματώσεως ἐν γαστρὶ.

9 11 1 Ἡ τῶν πνευμάτων ἐν γαστρὶ γένεσις χυμῶν ἢ σιτίων εἰς ἀτμοὺς διαλυομένων ὑπὸ θερμότητος συνίσταται χλιαρᾶς. ἡ μὲν γὰρ ψῦξις τῷ μὴ πεφυκέναι λεπτύνειν καὶ διαλύειν οὐ γεννᾷ πνεύματος οὐδέν· ἡ δὲ σφοδρὰ θερμότης οὐ λεπτύνουσα καὶ διαλύουσα μόνον, ἀλλὰ καὶ διαφοροῦσα κωλύει τὴν σύστασιν τοῦ πνεύματος· ἡ δ' ἐλάττων θερμότης χεῖ μὲν καὶ μεταβάλλει τὴν τροφήν, ἐλλιπέστερον δέ, κάντεῦθεν ἢ γένεσις τῶν πνευμάτων. ^[5]

- 9 11 2 λεπτύνειν οὖν αὐτὰ διὰ τῶν θερμαινόντων φαρμάκων προσῆκεν, ἀφεψώντας ἐν ἐλαίῳ
κυμίνου καὶ σελίνου καὶ σπονδυλίου καὶ δαύκου σπέρμα· ψύξεως δὲ προσούσης τῇ διαθέσει,
πήγανον καὶ δαφνίδας καὶ μελάνθιον καὶ μάραθρον ἐνεψεῖν τῷ ἐλαίῳ καὶ μιγνύειν ἄσφαλτον
καὶ ἔλαιον δάφνινον· ἐὰν δέ τις καὶ φλεγμονὴ συνῇ ταῖς ὁδύναις, ἀντὶ τῶν θερμαινόντων
χρήσῃ τοῖς χαλαστικοῖς, τὸ ἄνηθον ἐνεψῶν καὶ μιγνὺς στέαρ ὄρνιθος καὶ χηνός. ^[5]
- 9 11 3 ποιεῖ δὲ πρὸς τοὺς πνευματουμένους καὶ πολίου δεσμίδιον καθεψόμενον καὶ πινόμενον ἢ
καλαμίνθης ἀφέψημα μιγνυμένου μέλιτος ὀλίγου καὶ πεπέρεως < α .
- 9 11 4 ταῦτα μὲν οὖν ὁδύνης σφοδρᾶς ἐμπεσούσης προσακτέον· ἐπὶ δὲ τῆς μετρίας ἀρκέσουσι καὶ
πυρίαι διὰ κέγχρου καὶ ἡ διὰ τῶν ὠμολίνων.
- 9 11 5 σικύα δ' εὐμεγέθης περιλαμβάνουσα τὸν ὀμφαλὸν ἀθρόως πολλακίς ἀπαλλάττει τοὺς
πάσχοντας τοῦ συμπτώματος.
- 9 11 6 ὠφελεῖ δὲ καὶ τὸ καστόριον αὐτοὺς πινόμενόν τε δι' ὀξυκράτου καὶ ἔξωθεν σὺν ἐλαίῳ
Σικυνίῳ τιθέμενον, κἂν μετὰ στρόφου τυγχάνωσιν αἱ ἐμπνευματώσεις.
- 9 11 7 καὶ ὕειος δ' ἀστράγαλος καυθεῖς καὶ ποθεῖς στρόφους καὶ ἐμπνευματώσεις ἰᾶται, καὶ
ἀριστολογία στρογγύλη.
- 9 11 8 τὰς δὲ δι' ἔμφραξιν τῆς κοιλίας ὁδύνας ἢ διὰ παχύτητα γινομένης αἵματος ἢ διὰ ψῦξιν οἶνος
πινόμενος ἀκρατέστερος μετὰ τροφὴν ὀνίνησιν· ὕπνου δ' ἐπιγενομένου, καὶ τελείως αὐτὰς
ἀποπαύει. Περὶ τῶν παρὰ φύσιν τῆς γαστρὸς ἐκκρίσεων.
- 9 12 1 Ἐν ταῖς παρὰ φύσιν τῆς γαστρὸς ἐκκρίσεσιν, ὅταν μὲν ἰσχυραὶ προθυμίαι συμβαίνωσιν,
ἐκκρίσεις δὲ γίνωνται πιμελώδεις μὲν τὰ πρῶτα καὶ μυξώδεις, ὕστερον δὲ καὶ ξυσματώδεις,
εἴτα καὶ βραχέος αἵματος ἔκκρισις ἐπεσταγμένου τῷ διαχωρήματι, οὐκ ἀναμεμιγμένου, περὶ τὸ
ἀπευθυμένον ἔντερον ἢ διάθεσις ἐνεργιζῶσθαι φαίνεται, καὶ καλεῖται τεινεσμός τὸ πάθος·
ὅταν δ' ἄνευ τοῦ προηγῆσθαι πιμελώδεις ἐκκρίσεις ἐπὶ ταῖς χολώδεσιν εὐθέως αἱ
ξυσματώδεις γίνωνται, μετὰ δὴξέως μὲν πάντως, ἐνίοτε δὲ καὶ μετὰ στρόφων, φαίνεται δ'
ἀναμεμιγμένα τοῖς διαχωρουμένοις τὰ αἱματώδη, τήνικαῦτα τεκμαιρόμεθα τῶν λεπτῶν
κάτωθεν ἐντέρων τὴν τάσιν εἶναι· < ἐὰν δ' ἡ > κάτω τάσις ἐλάττων ᾖ, τὰ δὲ πιμελώδη τε καὶ
αἱματώδη φαίνονται μὴ μεμιγμένα τοῖς διαχωρήμασιν, ἐν τοῖς παχέσιν ἐντέροις τὴν διάθεσιν
εἶναι τεκμαιρόμεθα· δυσεντερικαὶ τε διαθέσεις κυρίως ἄμφω καλοῦνται. ^[10]
- 9 12 2 συμβαίνει δὲ ποτε πολλοῦ αἵματος ἔκκρισιν γενέσθαι μόνου· ταύτην ἔνιοι τῶν ἱατρῶν
αἱματηρὰν ὀνομάζουσι δυσεντερίαν.
- 9 12 3 τούτων δ' ἕξωθέν ἐστιν ἄλλη τις διάθεσις ἐν τοῖς κατὰ γαστέρα τόποις καὶ τὰ ἔντερα, καθ' ἣν
μετὰ τὴν προσφορὰν τῶν σιτίων ἢ διαχώρησις αὐτοῖς γίνεται ταχέως οὐδεμίαν ἐσχηκότων
μεταβολὴν, ἀλλ' ὠμῶν καὶ ἀτρίπτων καὶ ἀχυλῶτων διαχωρούντων, καὶ πάντες ὠνόμασαν τὸ
πάθος λειεντερίαν. ταύτην τὴν διάθεσιν ἢ δι' ἔλκωσιν ἐπιπολῆς γίνεσθαι φαμεν καθ' ὅλον τὸ
ἔντερον, ἢ δι' ἀτονίαν τῆς κοιλίας οὐ δυναμένης ἀνασχέσθαι τῶν σιτίων. ^[15]
- 9 12 5 πολλακίς δὲ καὶ ἀτονοῦντος τοῦ ἥπατος ἐκκρίνεται διὰ γαστρὸς οἶον κρεῶν νεοσφαγῶν
ἀποπλύματι παραπλήσιον.
- 9 12 6 ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἰδέα ἐκκρίσεως ὕδαρεστέρα, πεττούσης μὲν ἀκριβῶς τῆς γαστρὸς, τῆς
ἀναδόσεως δὲ μὴ γινομένης.
- 9 12 7 ἐκκρίνεται μὴν ποτε καὶ αἷμα μελάντερον τοῦ κατὰ φύσιν καὶ στιλπνόν, μὴ πέττοντος καλῶς
τοῦ ἥπατος τὴν ἀναδιδομένην τροφήν. Τεινεσμοῦ θεραπεία.
- 9 13 1

- Κατ' ἀρχὰς εὐθέως ἐμβρεκτέον ἐλαίῳ μυρσίνῳ ἢ ροδίνῳ μετ' οἴνου τό τε ἥτρον καὶ τοὺς
βουβῶνας καὶ τὸν περίνεον, εἴτα δοτέον αἰγείου γάλακτος κοτύλης μὴ ἔλαττον νεοβδάλτου·
δοτέον δὲ μὴ ἀθρόως, ἀλλὰ μεμερισμένως.
- 9 13 2 τῇ δ' ἐξῆς τὸ ἐξικμασθὲν διδόσθω γάλα· ἡψήσθω δὲ μέχρι ἡμίσεως ἢ διμοίρου, τῆς ἐφισταμένης
λάμπης ἀφαιρουμένης.
- 9 13 3 πρὸς τοὺς κάτω δὲ τόπους ἐμβροχὴ δι' ἐλαίου γινέσθω κύμινον λεῖον ἢ σέλινον ἐμπεπασμένον
ἔχοντος.
- 9 13 4 ἐνιέσθω δ' εἰς τὸ ἀπευθυσμένον πτισάνης χυλὸς ρόδων ἐνηψημένων ἢ γάλα ἢ χόνδρος ἢ
φακῆς καὶ σιδίων.
- 9 13 5 βιαιοτέρας δ' οὔσης φλεγμονῆς, ἔλαιον γλυκὺ προσηνῶς θερμὸν ἐνεθὲν καὶ κατασχεθὲν ὥραις
πλείοσι τὴν περιωδυνίαν ἔλυσεν.
- 9 13 6 καὶ πυρία δὲ παραληπτέα κατὰ μὲν ἥτρου διὰ σακκίου πεφρυγμένην κέγχρον ἢ ἄλας ἔχοντος,
εἰς δὲ τὴν ἔδραν διὰ σπόγγων ἢ ἀκακίαν τεθλιμμένην ἢ μυρσίνης ἢ βάτου ἢ σιδίων
ἀφεψήματα. Δυσεντερίας ἴασις.
- 9 14 1 Ἐὰν μὲν αὐτὸ τοῦτο μόνον ἔλκωσις ᾗ, μηδενὸς ἐπιρρέοντος ἔτι, διὰ μιᾶς ἐνέσεως ἰσχυροῦ
φαρμάκου ῥύπτεται τε καὶ θεραπεύεται τοῦπίπαν· εἰ δὲ μή, δευτέρας γοῦν προστεθείσης, οὐκέτι
δέονται τρίτης.
- 9 14 2 ἀπὸ μὲν οὖν τῆς ξανθῆς χολῆς εἰ γένοιτο δυσεντερία, ἰώμεθα τοῦπίπαν αὐτήν· εἰ δ' ἀπὸ
μελαίνης χολῆς, ἀνιάτός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρουσα καρκίνου τοῦ μεθ' ἐλκώσεως. Πρὸς
δυσεντερικοὺς καὶ κοιλιακοὺς.
- 9 15 1 Λημνία σφραγὶς καὶ ἤδη νεμομένην ἰᾶται δυσεντερίαν πινομένη τε καὶ ἐνιεμένη· δεῖ δὲ
προαποκλύζειν τὴν ἔλκωσιν μελικράτῳ πρῶτον ἀκρατεστέρῳ, κᾶπειτα ἄλμῃ, καὶ μετὰ ταῦτα
τὴν Λημνίαν ἐνιέναι δι' ἀρνογλώσσου χυλοῦ· πινέσθω δὲ δι' ὕδαροὺς ὀξυκράτου.
- 9 15 2 γάλα τὸ τυρῶδες (γίνεται δὲ τοιοῦτον κοχλάκων διαπύρων ἐμβληθέντων εἰς αὐτὸ καὶ
ἐψόμενον, ἄχρις ἂν ἀναλωθῇ τοῦ ὀροῦ τὸ πλεῖστον) κάλλιστόν ἐστιν ἴαμα δυσεντερικοῖς καὶ
πᾶσι τοῖς κατὰ γαστέρα ρεύμασι δριμέσιν.
- 9 15 3 κυνείαν δὲ κόπρον λεῖαν τῷ οὕτῳ σκευασθέντι γάλακτι μίξας φάρμακον ποιήσεις ἄκρως
ὠφελοῦν δυσεντερικοὺς· δεῖ δὲ τὸν κύνα μηδὲν ἕτερον ἢ ὅσα φαγεῖν· γενήσεται γὰρ οὕτως ἡ
κόπρος οὔτε δυσώδης καὶ λευκή.
- 9 15 4 ξηραίνει δὲ τὰ κατὰ τὴν κοιλίαν ρεύματα καὶ ὡὰ δι' ὄξους ἐψηθέντα καὶ βρωθέντα· εἰ δὲ καὶ
μῖξαι βουληθείης τῶν πρὸς δυσεντερικὴν καὶ κοιλιακὴν διάθεσιν ἀρμοττόντων ταγηνίσας τε
ἐπ' ἀκάπνου πυρὸς δοίης προσενέγκασθαι, μεγάλως ὀνήσεις τὸν ἄνθρωπον.
- 9 15 5 χρησιμώτατον δ' ἐστὶ πρὸς τὴν χρῆσιν ὀμφάκιον, ῥοὺς ἐρυθρὸς καὶ ὁ χυλὸς αὐτοῦ, τέφρα
κοχλιῶν ὅλων ὀπτηθέντων, σίδια, κηκίς, γίγαρτα, μέσπιλα, μύρτα, κράνα.
- 9 15 6 κοχλιῶν καυθέντων μετὰ τῶν ὀστράκων τῆς τέφρας μέρη δ , κηκίδος μέρη β , πεπέρεως μέρη α
· χνωῶδη ποιήσας ταῦτα τοῖς τε ὄψοις ἐπιπάττων δίδου ἐν ὕδατι ἢ οἴνῳ λευκῷ καὶ ὕδαρεῖ
πίνειν.
- 9 15 7 γενναίως ὠφελεῖ τοῦτο δυσεντερίας, ὅσαις οὐδέπω σηπεδονῶδες ἐγεγόνει τὸ ἔλκος.
- 9 15 8 ἀνδράχνης χυλὸς ἐπιτήδειος δυσεντερικοῖς πινόμενος.
- 9 15 9 ἀρμόττει δὲ καὶ ἀρνόγλωσσον καὶ βάτου ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα.
- 9 15 10 ἀλθαίας τῆς ρίζης τὸ ἀφέψημα πρὸς τε δυσεντερίαν καὶ διάρροϊαν ὠφέλιμόν ἐστιν.
- 9 15 11 καὶ ἵππουρις γενναῖόν ἐστι φάρμακον δι' ὕδατος ἢ οἴνου πινομένη, καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς ὁμοίως.

- 9 15 12 τὰς διαρροίας ἰᾶται ἀδίδαντον, παλιούρου τὰ φύλλα, ρίζα πίτυος, πεύκης φλοιός, φακὴ δίσεφθος, τοῦ προτέρου ὕδατος ἀποχυθέντος.
- 9 15 13 γίγαρτα πᾶσι τοῖς κατὰ γαστέρα καὶ ἔντερα πάθεισι ῥοώδεσιν ἱκανῶς βοηθεῖ· νάρδου στάχυν, ὀξυακάνθου ὁ καρπὸς ἐσθιόμενός τε καὶ πινόμενος.
- 9 15 14 ἄκανθα λευκὴ κοιλιακοὺς καὶ στομαχικοὺς ὠφελεῖ.
- 9 15 15 μορέας ὁ ἄωρος καρπὸς ξηρανθεὶς στεγνωτικὸν ἱκανῶς γίνεται φάρμακον, ὥστε καὶ πρὸς δυσεντερίας ἀρμόττειν καὶ κοιλιακὰς διαθέσεις καὶ τὰς ἄλλας ὅσαι ῥοώδεις· κόπτεται δὲ καὶ τοῖς ὄψοις μίγνυται, καθάπερ ὁ τῆς ῥοῦ καρπός, ἢ εἴ τις ἐθέλοι, δι' ὕδατος ἢ οἴνου πίνεται.
- 9 15 16 μᾶλλον δ' ἐστὶν ἐφεκτικώτερα τὰ βάτινα ὁμοίως ξηραίνόμενα καὶ ἀποτιθέμενα. Περὶ εἰλεοῦ.
- 9 16 1 Χαλεπὸν ἐστὶν ὁ εἰλὸς τὸ πάθος, καὶ σπανίως ἐσώθη περιπεσὼν τις αὐτῷ.
- 9 16 2 μάλιστα δ' ὁ δυσώδης καλούμενός ἐστιν ὀλέθριος, καθ' ὃν ἦτοι κόπρος ἐμείται, ἢ δυσώδης ἐστὶν ἢ ἐκπνοή, πολλάκις δ' ἢ ἐρυγὴ τοιαύτη γίνεται, καὶ ποτε καὶ πᾶν ἀποτελεῖται τὸ σῶμα δυσώδες. θαυμαστῶς δὲ ποιεῖ πρὸς αὐτούς, κἂν ἐμῶσι κόπρον, εἰς ἔλαιον καὶ ὕδωρ ἄνηθον ἐψηθὲν καὶ ποθέν· μετὰ δὲ τὸ πιεῖν ἄρτον εἰς θερμὸν ὕδωρ ἐμβαλὼν εὐθὺς δὸς φαγεῖν θερμούς τοὺς ψωμούς· σωθήσεται γάρ, κἂν ἤδη πνίγηται.
- 9 16 4 πρὸς δὲ τοὺς πυκνὰ ἐμοῦντας καὶ μὴ κατέχοντας ῥοῦν καὶ κύμινον τρίψας ἐν τῷ αὐτῷ δὸς πιεῖν <ἐν> ὀξυμέλιτος κυάθοις ζ' α' ἢ ἀμπέλου φύλλα ἢ ἔλικας χυλίσας μετ' ἀλφίτου δὸς πιεῖν. Πρὸς τὰς τῆς ἔδρας διαθέσεις.
- 9 17 1 Ἐψησας κηκίδα τὴν ξανθὴν καὶ λειώσας κατάπλασσε τὰς ἐν ἔδρᾳ φλεγμονὰς καὶ προπτώσεις, ἰσχυροτέρου μὲν χρήζων τοῦ βοηθήματος ἐν οἴνῳ, πραοτέρου δ' ἐνεψῶν ὕδατι.
- 9 17 2 καὶ ὁ χυλὸς δὲ τῆς σχίνου ποιεῖ πρὸς τε τὰς τῆς ἔδρας καὶ τὰς τῆς ὑστέρας προπτώσεις.
- 9 17 3 — Ἄλλο· πίτυος φλοιοῦ <η>, κυπαρίσσου σφαιρίων ξηρῶν <β>, μολυβδαίνης <β>· προαπονίψας οἴνῳ στρυφνῷ λείοις κατάπλασσε.
- 9 17 4,5 πρὸς δὲ τὰς πυρῶδεις ὀδύνας τῆς ἔδρας ὡοῦ ὀπτοῦ λέκιθον λειώσας οἴνῳ λευκῷ καὶ ῥοδίνῃ κηρωτῇ ἀναλαβὼν διάχριε καὶ ἔμπλασσε.
- 9 17 6 — Κατάπλασμα· ἄρτου καθαροῦ λελειωμένου ὕδατι καὶ ῥοδίνῳ προσλαμβάνοντος καὶ ὡοῦ λεκίθου ὀπτῆς.
- 9 17 7 — Ἄλλο· ῥόδων ξηρῶν <γ>, ὧν ὀπτῶν λεκίθους β' οἴνῳ λευκῷ λειώσας καὶ ῥοδίνῃ κηρωτῇ ἀναλαβὼν διάχριε.
- 9 17 8 πρὸς δὲ τοὺς κνησμοὺς γῆν Κιμωλίαν λειώσας ἀναλάμβανε κηρωτῇ μυρσίνῃ καὶ χρῶ· καὶ ἡ κηρωτὴ δ' ὁμοίως ποιεῖ.
- 9 17 9,10 πρὸς δὲ τὰς ἐν δακτυλίῳ καὶ αἰδοίοις ῥαγάδας σποδοῦ, ξυσμάτων ὀθονίων κεκαυμένων καὶ ἀμύλου ἴσον λεάνας καὶ ἐλαίας φύλλων χυλὸν μίξας κατάχριε.
- 9 17 11 αἰμορροΐδας δὲ πλεοναζούσας ἐφίστησιν ἀλόη καταπλασθεῖσα ἢ λεπὶς σιδήρου, μόλυβδος κεκαυμένος, ὀξυκράτου προσάντλησις καὶ τῶν στυμμάτων.
- 9 17 12 ἀναστομοὶ δ' αἰμορροΐδας μυττωτὸν ἐσθιόμενον, ἀμαράκινον ἢ ἴρινον περιχριόμενον.
- 9 17 13 ἐπέχει δὲ παραχρήμα ἀκακίας κισσῶς <δ>, τραγακάνθης <β>· καθ' ἐν λειώσας καὶ μίξας καὶ δεύσας ὕδατι ἔμπλασσε εἰς ὀθόνιον καὶ ἐπιτίθει.
- 9 17 15 αἰμορροΐδας δ' αἶρει θαυμαστῶς κωνείου ξηροῦ <β>, χαλκάνθου <β>, σινωπίδος <α>, ψιμυθίου <α>, κηρωτῇ ῥοδίνῃ ἀναληφθέντα, καὶ ῥοῶς ὀξεΐας λέπη λεῖα σὺν ὄξει ἐπιπλασθέντα.
- 9 17 16,17 ἐὰν δ' ἐνδοτέρῳ ᾧσιν, ὥς μαζίον ἐντίθει.
- 9 17 18

ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο θαυμαστῶς· σανδαράκης, ἀρσενικοῦ, σχιστῆς ἀνὰ < η · ἐπίχριε
παρεσχηματισμένον.

9 17 19 ἀπονεκροῖ καὶ ἀποπίπτει ἐν ἡμιωρίῳ ἀποξηραينوμένη καὶ ἀπὸ τῆς βάσεως ἀποκυλισμένη.

9 17 20 ἀνίεται δὲ στακτῇ· κύκλω δὲ χρίεται κηρωτῇ, καὶ γίνεται ἐν ἡλίῳ ἢ παρὰ πυρί. Περὶ τῶν ἐν
ἥπατι παθῶν.

9 18 1 Φλεγμονῆς οὔσης περὶ τὸ ἥπαρ ὁδύνη τε συνεδρεῦει καὶ πυρετὸς πάντως· πληθωρικοῦ δ' ὄντος
τοῦ σώματος, κενοῦν τε ἅμα [τε] καὶ περισπᾶν τὸ περιττὸν τοῦ αἵματος τέμνων φλέβα τὴν ἐν
ἀγκῶνι τῆς δεξιᾶς χειρός, καὶ ὥς ἔδεσμα μὲν πτισάνην δίδου κατ' ἀρχάς, ὥς φάρμακον δ'
ὀξύμελι κεκραμένον ὑδαρέστερον καὶ ἀφέψημα σελίνου.

9 18 2 μετὰ ταῦτα δ' ἤδη πεττομένης τῆς φλεγμονῆς, καὶ ἀσάρῳ χρήσῃ καὶ Κελτικῇ νάρδῳ καὶ
πετροσελίῳ καὶ σχίνου ἄνθει, καὶ τοῖς ὑπάγουσι δ' ἀκαλήφῃ καὶ λινοζώστει καὶ ἐπιθύμῳ,
κατὰ δὲ τὰς παρακμὰς καὶ τῷ πολυποδίῳ.

9 18 3 δεῖ δὲ κενοῦν καὶ διὰ κλυστήρων, ἐν ἀρχαῖς μὲν μελικράτῳ μεθ' ἁλῶν καὶ νίτρου, παρακμῆς δ'
ἐνεστώσης μιγνύνειν ὕσσωπον ἢ ὀρίγανον ἢ κολοκυνθίδα· χρεῖα γὰρ ἐστὶ τῷ σπλάγχχνῳ ῥαδίως
σκιρρούμενῳ τῶν ῥυπτόντων.

9 18 4 ὅταν δ' ὁδύνῃ χωρὶς πυρετοῦ συμπίεσθαι, χρὴ γινώσκειν ἔμφραξιν εἶναι περὶ τὸ σπλάγχχνον
σφοδρὰν ὑπὸ παχέων καὶ γλίσχρων χυμῶν γινομένην.

9 18 5 ἀρχόμενον οὖν σκίρρον ἰάσαιτο ἅν τις χρονίως, χρονίσαντα δ' οὐδαμῶς· ὑδερῶσι γὰρ οἷς ἅν
σκιρρωθῇ, καὶ ἐν πλείονι χρόνῳ διαφθείρονται· τοὺς δ' οὖν θεραπευθῆναι δυναμένους διὰ τῶν
θερμαινόντων καὶ λεπτυνόντων ἰασόμεθα φαρμάκων, ἐπιμιγνύντες αὐτοῖς τὰ μαλάττοντα.

9 18 6 τῆς δ' ἀτονίας τοῦ ἥπατος δυσκρασίαι μὲν εἰσὶν αἰτίαι, δυσφωρατόταται δ' ἱκανῶς καὶ ποικίλας
καὶ χαλεπωτάτας ἐπάγουσαι συμπτωμάτων ἰδέας, μὴδὲ τοῖς τεχνίταις αὐτοῖς εὐμεταχειρίστους.

9 18 7 ἄγνου σπέρμα σκιρρούμενον ἥπαρ ὠφελεῖ καὶ ἐμπεφραγμένον, ἀρνογλώσσου ξηροῦ αἰὶ ρίζαι
καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα, μυάκανθα, καὶ μάλιστα τὸ σπέρμα καὶ αἰὶ ρίζαι, δάφνης ρίζης ὁ
φλοιὸς πινόμενος τριώβολον ἐν οἴνῳ εὐώδει, εὐπατόριον μετὰ τοῦ τόνου ἐντιθέσθαι τῷ μορίῳ,
θέρμων πικρῶν ἀφέψημα μετὰ πηγάνου καὶ πεπέρεως πινόμενον καὶ τὸ ἄλευρον αὐτῶν
καταπλασσόμενον, κάπνιος μετὰ τοῦ τόνου ἐντιθέσθαι, νάρδου στάχυν πινομένη καὶ ἔξωθεν
ἐπιτιθεμένη, ἴρις, πιστακίου ὁ καρπός, πράσιον, ἀμύγδαλα. ^[5]

9 18 8 δρακοντίου ἢ ῥίζα διακαθαίρει τὰ σπλάγχχνα πάντα καὶ λεπτύνει τοὺς παχεῖς καὶ γλίσχρους
χυμούς· ἀγαρικόν· ἄνθεμις ἢ χαμαίμηλον εὐμενές ἐστὶν ὑποχονδρίοις πάντων μάλιστα.

9 18 10 κιχόρια καὶ σέρις ταῖς θερμαῖς τοῦ ἥπατος δυσκρασίαις ἄκρως ἀρμόττουσι· τόνον τε γὰρ
ἐντιθέσθαι τῷ μορίῳ καὶ διαρρύπτουσιν αὐτό.

9 18 11 δίδου τοίνυν κιχορίου χυλίσματος ἢ σέρεως κύαθον ἓνα μεθ' ὕδατος κύαθων τριῶν, μέλιτος
Ἀττικοῦ ἐπιβαλὼν κοχλιάριον ἓν. χρήσιμος δ' οὐ μόνον ὁ χυλὸς αὐτῶν πρόσφατός τε καὶ
ἐξηρασμένος, ἀλλὰ καὶ τὰ φύλλα ξηρὰ κοπτόμενα μετ' ἐπιμελείας, εἴτ' ἐπιπαττόμενα ποτῶ.

9 18 13, 14 καὶ ἀφεψήσας δέ τις αὐτὰ πίνει, καλῶς ἐνεργεῖ. θερμῆς δ' οὐκ οὔσης δυσκρασίας, ἀλλ'
ἐμφράξεως μόνης, αἰὶ πόαι πινόμεναι δι' οἴνου λευκοῦ καὶ λεπτοῦ μεγάλως ὠφελοῦσιν.

9 18 15 ἥπαρ λύκου λειοῦται μετ' ἀκριβείας καὶ δίδεται κ υ α μετ' οἴνου γλυκέος.

9 18 16 τοῦτο πεῖραν ἱκανὴν δέδωκε καὶ πάσαις ἀρμόττει ταῖς δυσκρασίαις, ὥς ιδιότητι τῆς οὐσίας
ἐνεργοῦν, καὶ οὐ κατὰ τινα ποιότητα.

9 18 17 πυρετῶν δ' ὄντων οὐκ ἀμυδρῶν, βέλτιον αὐτὸ δι' ὕδατος διδόναι, καὶ ἔτι κάλλιον διὰ τινος
τῶν εἰρημένων χυλῶν, οἷός ἐστιν ὁ τῆς σέρεως.

- 9 18 18 καὶ τὸ Φίλωνος δὲ φάρμακον θαυμαστῶς ὅπως ἐνίοτε δοθὲν ἅπαξ ἰάσατο θερμὴν δυσκρασίαν ἥπατος.
- 9 18 19 — Σύνθετον ἐκφράττον· ἀμυγδάλων πικρῶν < γ , κυμίνου < α , σελίνου σπέρματος < α · δίδου πίνειν κοχλιάριον ἐν ἐν οἴνῳ.
- 9 18 21 — Τροχίσκος· ἀνήσου, σελίνου σπέρματος, ἀσάρου, ἀμυγδάλων πικρῶν κεκαθαρμένων, ἀψινθίου ἀνὰ < δ .
- 9 18 22 ὕδατι ἀναλαβὼν ἀνάπλαττε τροχίσκους ἔχοντας ἀνὰ < α .
- 9 18 23 ἀπυρέτοις μετ' οἴνου κεκραμένου δίδου, πυρέττουσι δὲ μεθ' ὕδρομέλιτος. Περὶ ἥπατος ἀτονίας.
- 9 19 1 Δυσκρασῖαι μὲν αἰτίαι τῆς ἀτονίας τοῦ ἥπατός εἰσι, διαθέσεις δ' ἐν αὐτῷ διαφόρους ἐργάζονται.
- 9 19 2 αἱ μὲν οὖν θερμαὶ δυσκρασῖαι κατοπτῶσι τοὺς γε προϋπάρχοντας ἐν αὐτῷ χυμούς· αἱ δὲ ψυχραὶ παχὺν μὲν καὶ δύσρουν καὶ δυσκίνητον ἐργάζονται τὸν ἤδη περιεχόμενον ἐν αὐτῷ, φλεγματικὸν δὲ καὶ ὠμὸν καὶ ἡμίπεπτον τὸν ἀναφερόμενον. καὶ ἡ μὲν ξηρὰ δυσκρασία ξηροτέρους καὶ παχυτέρους ἐργάζεται τοὺς χυμούς· ἡ δ' ὑγρὰ λεπτομερεστέρους καὶ ὕδατωδεστέρους.
- 9 19 4 θερμῆς μὲν οὖν οὔσης τῆς δυσκρασίας, συντήξεις γίνονται πρῶτον μὲν τῶν χυμῶν, εἴτα δὲ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῆς τοῦ ἥπατος, καὶ κενοῦται διὰ γαστρὸς δυσώδης πάνυ χολὴ παχεῖα κατακορῆς τῇ χρόα· ψυχρᾶς δὲ τῆς δυσκρασίας οὔσης, οὔτε συνεχεῖς ἐκκρίσεις οὔτε πολλαὶ γίνονται, χρονίζει δὲ τὸ πάθος, καὶ δι' ἡμερῶν τινῶν καταρρήσει ἡ γαστήρ αὐτοῖς ἀθροώτερον· ἡ δ' ἰδέα τῶν ἐκκρινόμενων ὡς αἵματος σεσηπότος ἐστίν, ὥσπερ τις ἰλὺς αἵματος παχέος. ^[5]
- 9 19 5 ἐπὶ δὲ τῆς ξηροτέρας δυσκρασίας ξηρότερα τὰ ἐκκρινόμενα, καὶ ἐπὶ τῆς ὑγροτέρας ὑγρότερα. Περὶ ἥπατος σκίρρου.
- 9 20 1 Ἀρχόμενον μὲν ἥπατος σκίρρον ἰασάμεθα πολλάκις, ἐκταθέντα δ' εἰς πλείους ἡμέρας οὔτε αὐτὸς ἡδυνήθην οὔτε ἄλλον τινὰ εἶδον ἰάσασθαι δυνηθέντα.
- 9 20 2 πᾶσι μὲν οὖν τοῖς οὕτω παθοῦσιν ὕδρος ἔπεται· διαφθείρονται δ' οἱ πλείους ἐν χρόνῳ μακροτέρῳ.
- 9 20 3 ἐπιτείνειν δὲ χρὴ κατὰ τὴν θεραπείαν ταῖς φλεγμοναῖς αὐτοῦ τὴν μῆξιν τῶν μαλακτικῶν· ἦν δ' ἐκεῖνα < τὰ > δι' ἀψινθίου κόμης καὶ νάρδων ἀμφοτέρων, ἔτι δὲ κρόκου καὶ οἰνάνθης καὶ μύρου τοῦ διὰ νάρδου στάχους καὶ μαστιχίνου καὶ σχινίνου.
- 9 20 4 τούτοις οὖν ἀμμωνιακὸν καὶ βδέλλιον οἷ τε μυελοὶ καὶ τὰ στέατα μιγνύμενα τὸν γεννώμενον σκίρρον ἐν ἥπατι ἰάσαντο μετὰ τῆς προσηκούσης διαίτης καὶ τῶν πινομένων φαρμάκων σκοπὸν ἔχόντων ἐκφράξαι καὶ διαρρύψαι τὸ σπλάγχχνον· ἔστι δὲ πάντα ταῦτα καὶ τῶν ἐν νεφροῖς λίθων θρυπτικά· μιγνύναι δὲ χρὴ τοῖς τοιούτοις καὶ τῶν οὐρητικῶν τι. Περὶ καχεξίας. ^[5]
- 9 21 1 Τὴν ἀρχὴν τῶν ὕδρωπικῶν παθῶν καχεξίαν καλεῖν εἰθίσμεθα· θεραπεύειν δ' αὐτὴν χρὴ φλεβοτομοῦντας μεμερισμένως, ἄχρι τρίτης καὶ τετάρτης ἡμέρας ποιοῦντας τὴν ἀφαίρεσιν.
- 9 21 2 ἔστω δὲ τὸ πᾶν πλῆθος μῆτε τριῶν κοτυλῶν πλεῖον μῆτε δυοῖν ἔλαττον ἐφ' ὧν ἡ αἰμορροΐδος ἀποκοπείσης < ἡ καταμηνίου καθάρσεως > ἡ διάθεσις συνέστη· ἐπὶ γὰρ τῶν δι' ἐτέρας προφάσεις ἐμπεσόντων εἰς τὸ πάθος σπανίως φλεβοτομητέον τῆς δυνάμεως πάνυ προτρεπούσης· πρό τε τοῦ φλεβοτόμου πάντας τοὺς κατασχεθέντας τῷ πάθει τούτῳ καθαρτέον τῇ διὰ τῆς κολοκυνθίδος ἱερᾷ. ^[5]

ἡ δὲ δίαίτα ἔστω λεπτή καὶ ξηραίνουσα. καὶ χρήσις παραλαμβανέσθω αὐτοφυῶν ὑδάτων
στυπτηριωδῶν καὶ νιτρωδῶν μᾶλλον, εἴτα θειωδῶν· τὸ δ' ἄλλο λουτρὸν σπανίως
παραλαμβανέσθω.

9 21 5 θαυμαστῶς δ' ὀνίνησιν αὐτοὺς καὶ προποτισμὸς ἐνδελεχῆς ἀψινθίου καὶ κοτταβισμοὶ καὶ
δρώπακες. Περὶ ὑδέρων.

9 22 1 Γίνεται μὲν ὕδερὸς ἢ διὰ ψῦξιν ὑπερβάλλουσιν τοῦ ἥπατος ἢ διὰ πλῆθος χυμοῦ ψυχροῦ καθ'
ὅλον τὸν ὄγκον πλεονάσαντος, ἢ τινῶν ἐτέρων μερῶν ἰσχυρῶς κατεψυγμένων καὶ
συνδιαθεῖναι τὸ ἥπαρ ὁμοίως ἑαυτοῖς δυναμένων· ἄνευ γὰρ τοῦ καταψυγῆναι τὸ ἥπαρ οὐδαμῶς
ἂν ὕδρωψ συνέστη· συνδιατίθεται δὲ τὸ ἥπαρ σπληνὶ καταψυγέντι καὶ κοιλίᾳ καὶ ἐντέροις, καὶ
μάλιστα τοῖς κατὰ νῆστιν πνεύμονι τε καὶ νεφροῖς καὶ διαφράγματι. ^[5]

9 22 2 συνίσταται δὲ καὶ δι' ἄμετρον αἱμορροΐδος κένωσιν καὶ ῥοῦν γυναικεῖον καὶ καταμηνίων
ἐπίσχεσιν.

9 22 3 διαφοραὶ δ' εἰσὶ τῶν ὑδρώπων τρεῖς· ὁ μὲν γὰρ ἀσκήτης καλεῖται, καθ' ὃν ὕγροῦ λεπτοῦ
πληροῦται τὰ χωρία τὰ κάτω τοῦ θώρακος· ἄλλος δ' ἐστὶ τις τυμπανίας, πνεύματος τὰ
προειρημένα χωρία μεστὰ ποιῶν· ὁ δὲ τρίτος ὑποσαρκίδιος μὲν ὀνομάζεται, πᾶν δὲ διοιδίσκεται
τὸ σῶμα κατ' αὐτὸν νεκρῷ παραπλήσιον γινόμενον. ^[5]

9 22 4 ἔστι δ' ἡ θεραπεία τῶν ὑδερικῶν οὐ παντάπασιν εὐκόλος καὶ χρήζουσα τῆς τοῦ τεχνίτου
παρουσίας· λεχθήσεται δ' ὅμως τινὰ πρὸς ἴασιν ἐπιτήδεια τῶν δυναμένων καὶ ὑπὸ σοῦ
πράττεσθαι.

9 22 5 βόλβιτον βοδὸς ἀγελαίας ξηρὸν ἀκριβῶς λειώσας ἔψε ἐν ὀξυκράτῳ καθάπερ τὴν ὥμην λύσιν,
καὶ θείου τέταρτον μέρος προσεμπλάσας ὄλῳ τῷ τῆς γαστρὸς ἐπίβαλλε κύτει· ἢ σπυράθους
αἰγὸς ἐν οὐρῷ παιδὸς ἢ αἰγὸς γλοιοῦ ποιῶν πάχος κατάπλαττε.

9 22 6 διὰ γαστρὸς ἄκρως αὐτοὺς καθαίρει.

9 22 7 δίδου δὲ καὶ πίνειν καθεψῶν τὴν ρίζαν τῆς καλαμίνθης ἢ σελίνου ἢ ἄρου ρίζης φλοιὸν ἐν οἴνῳ·
ἢ σίκυον ἄγριον οἴνῳ ἐναποβρέξας αὐστηρῷ ἡμέραις τρισὶ δίδου κύαθον ἓνα προστιθεὶς κατὰ
βραχὺ ἕως κυάθων τριῶν· ἢ λεπίδος < α ἄρτου τῷ ἐντὸς ἀναλαβὼν καταπότια ποιῶν δίδου.

9 22 8, 9 σφοδρῶς ὕδωρ ἄγει. — Ἐπίθεμα· τήλεως [¶] δ, κριθίνου ἀλεύρου [¶] γ, κόπρου περιστερᾶς [¶] δ,
ρήτινης φρυκτῆς [□] α, κηροῦ [□] α, ἀξουγγίας παλαιᾶς [□] β.

9 22 10 τὰ τηκτὰ τήξας κατάχει τῶν ἄλλων προλελειωμένων ἐν ὄξει καὶ χρῶ. Περὶ σπληνός.

9 23 1 Φλεγμῆνας ὁ σπλὴν τάχιστα σκιρροῦται, τοῦ ἐν ταῖς φλεψὶν αἵματος σφηνωθέντος διὰ
παχύτητα· χρειὰ τοίνυν λεπτυνόντων φαρμάκων ἄνευ τοῦ σαφῶς θερμαίνειν, οἷς βραχὺ
παραπλέκειν δεῖ τι τῶν στυφόντων, ἵνα τονούμενον τὸ μόριον σῶζῃ τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν·
τοῦτο δ' ἐστὶν αὐτοφυῶς ἁλὸς ἄνθος ἰώμενον σκίρρους σπληνῶν ἐπιτιθέμενον ἐν κύστει. ^[5]

9 23 2 χρηστέον δ' ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῖς ἰσχυροτάτοις φαρμάκοις· ἀνέχεται γὰρ αὐτῶν ἀλύπως.

9 23 3 καππάρεως τῆς ρίζης ὁ φλοιὸς οὐδενὸς ἔλαττον ὠφελεῖ σκιρρουμένους σπληνας ἔξωθεν τε
ἐπιτιθέμενος καὶ πινόμενος < ἐν ὄξει ἢ ὀξυμέλιτι λεῖος, ξηρὸς κοπτόμενος > (κενοὶ γὰρ οὕτω
ποθεῖς παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμούς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ αἱματώδεις οὐ δι' οὕρων μόνον, ἀλλὰ καὶ
διὰ γαστρός), καὶ τοῦ μικροῦ κενταυρίου ὁ χυλὸς ἔξωθεν τε ἐπιτιθέμενος καὶ πινόμενος,
κυκλάμιнос καὶ πρόσφατος ἐπιπλαττομένη καὶ ξηρά, λευκοῖων αἰ ρίζαι μετ' ὄξους, ἄκορον,
ἄμμωνιακόν, κόπρος αἰγεία καταπλαττομένη δι' ὀξυκράτου μετὰ κριθίνων ἀλεύρων, ἀμπέλου
λευκῆς ἢ ρίζα πινομένη τε καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθεμένη μετὰ σύκων, θέρμων πικρῶν ἀφέψημα μετὰ
πηγάνου καὶ πεπέρεως πινόμενον, τὸ δ' ἄλευρον αὐτῶν καταπλαττόμενον. ^[10]

9 23 4

σιδήρου διαπύρου πολλάκις ἐναποσβεσθέντος ὕδατι, πυρέσσουσι μὲν καθ' ἑαυτὸ δίδου πίνειν τὸ ὕδωρ, ἀπυρέτοις δὲ μετ' οἴνου.

9 23 5 κατάπλασσε δὲ τέφρα ἐκ χαλκείου μετ' ὄξους ἢ καππάρει ἐν ὄξει βεβρεγμένη λεία ἀνειλημμένη κηρωτῇ κυπρίνῃ, ἢ τρύγα ὄξους δριμέος ἐπιτίθει.

9 23 6 — Κατάπλασμα · τήλεως Ϝ δ , κριθίνων ἀλεύρων Ϝ γ , καρδαμώμου Ϝ α , σύκων λιπαρῶν Ϝ α , περιστερεῶνος βοτάνης Ϝ α .

9 23 7 ἀποβρέξας τὰ σῦκα ὄξει δριμυτάτῳ καὶ εὐτόνως κόψας ἐν ὀλμῳ ἐπίβαλλε τὰ λοιπὰ καὶ ἐνώσας χρῶ. Περὶ τῶν ἐν νεφροῖς καὶ κύστει παθῶν.

9 24 1 Τὸ ὀρῶδες περίττωμα τὸ λεπτὸν τὸ τῷ αἵματι κατὰ τὰς φλέβας ἀναμειγμένον ἔλκειν εἰς ἑαυτοὺς οἱ νεφροὶ πεφύκασιν. ἐπειδὰν οὖν οἱ πόροι, δι' ὧν ἔλκεται τοῦτο, πλέον τοῦ προσήκοντος εὐρυνθῶσι, συνδιηθεῖσθαι τι τῷ λεπτῷ καὶ τῆς παχυτέρας ὕλης εἰκός, εἴτ' ἐὰν τύχωσι πυρωδεστέρας τε καὶ δριμυτέρας οἱ νεφροὶ κράσεως, ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν παχυτέραν ὕλην θερμαινομένην τε καὶ ξηραίνουμένην εἰς ἰδέαν ψάμμων τε καὶ πωροειδῶν λίθων συνίστασθαι. ^[5]

9 24 3 τοῖς θρύπτουσιν οὖν καὶ τέμνουσι χρῆσθαι δεῖ φαρμάκοις ἄνευ τοῦ θερμαίνειν ἐπιφανῶς (ἢ γὰρ πλείων θερμότης συνίστησι μᾶλλον ξηραίνουσα)· τοιαῦτα δ' ἐστὶν αἱ τῶν βασιλικῶν ἀσπαράγων ρίζαι καὶ τοῦ βάτου καὶ ὕαλος ἢ κεκαυμένη ἀγρώστεώς τε ἢ ρίζα καὶ τὸ ἀδιάντον καὶ τὸ βδέλλιον καὶ δάφνης τῆς ρίζης ὁ φλοιὸς καὶ ἀλθαίας τὸ σπέρμα καὶ ἐρεβίνθων οἱ κριοί, καὶ μάλιστα οἱ μέλανες, κεράσου τε τοῦ δένδρου καὶ κοκκυμηλέας τὸ κόμμι κυπέρου τε ἢ ρίζα καὶ παλιούρου ὁ καρπὸς καὶ τριβόλου ὁ καρπὸς οἱ τε ἀπὸ τῶν σπόγγων λίθοι καὶ τὸ διὰ τῆς σκίλλης ὄξος. ^[5]

9 24 4 μαλάχης ἀγρίας ρίζαν καὶ πηγάνου ἀγρίου ρίζαν καὶ σελίνου ρίζαν ἔψε μετ' οἴνου.

9 24 5 τὸ ὑγρὸν ἐκθλίψας δίδου κυάθους δύο καὶ ὕδατος τὸ ἴσον.

9 24 6 οἱ μὲν οὖν ἐν τοῖς νεφροῖς λίθοι συνίστασθαι πεφύκασιν ἐπὶ τῶν παρακμαζόντων, οἱ δ' ἐν ταῖς κύστεσιν ἐπὶ τῶν παιδίων. — Κατάπλαστον πρὸς λιθιῶντας · βαλσάμου καρποῦ, λίθου τοῦ ἐν τοῖς σπόγγοις, γλήχωνος ξηρᾶς, μαλάχης ἀγρίας τοῦ σπέρματος ξηροῦ ἴσα κόψας σήσας δίδου κοχλιάριον μετ' οἴνου κεκραμένου κυάθων β .

9 24 9 ἢ κατὰ τοὺς νεφροὺς φλεγμονὴ καὶ κύστιν ἐξάιρετον ἔχει τὴν θεραπείαν· τὸ γὰρ ὀρῶδες περίττωμα δι' αὐτῶν ἐκκαθαίρεται, δι' ὅπερ εἰ μὲν εἴη δριμὺ καὶ χολῶδες τοῦτο κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, τῶν διουρητικῶν οὐδενὶ χρῆσθαι προσήκει (βλάψει γὰρ τὰ τοιαῦτα τοὺς δακνώδεις ἐπάγοντα χυμοὺς τοῖς φλεγμαίνουσι μορίοις)· εἰ δὲ μηδὲν τοιοῦτον ᾗ, μηδὲ κακόχυμον ὑπάρχει τὸ σῶμα πᾶν, τοῦ μελικράτου διδόναι πίνειν ὑδαρεστέρου· λύει γὰρ τὰς φλεγμονὰς ἀδήκτως κενοῦν τοὺς ἐσφηνωμένους χυμοὺς· καὶ γὰρ τέμνει καὶ λεπτύνει καὶ ἀραιοῖ. ^[5]

9 24 10 τὰ δ' ἐπὶ μέλιτος εἰρημένα παραδείγματος ἔνεκα δυνατόν ἐστι μεταφέρειν ἐπὶ πάντα τὰ λεπτύνοντα καὶ τέμνοντα χωρὶς δήξεως.

9 24 11 ὥσπερ δὲ πᾶσι τοῖς μορίοις φλεγμαίνουσιν, οὕτω καὶ τούτοις ἄμεινον ἢν ἡσυχάζειν· ἐπεὶ δ' ἀδύνατον ἡσυχάζειν οὐρητικοῖς οὖσιν αὐτοῖς ὀργάνοις, ὀλίγιστον διδόναι δεῖ τὸ ποτόν, ὅπως ὥς δυνατόν πλείονα χρόνον ἡσυχάζῃ. σκεπτέον δὲ μή ποτε τὸ πᾶν σῶμα μεστόν ἐστι δριμέων περιττωμάτων· τούτου γὰρ τυγχάνοντος, κἂν ἐπὶ τὴν κύστιν καὶ τοὺς νεφροὺς ὑγρὰ φέρηται, μᾶλλον ἀνιάσει· πλεῖον δὲ διδόντων τὸ ποτόν, ἦττον, ἀμβλυνομένης ὑπ' αὐτοῦ τῆς δριμύτητος, καὶ μάλιστα μιγνύντων ἡμῶν τῶν τὰς δήξεις ἀμβλυνόντων.

9 24 13 ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῶν φλεγμονῶν καταπλάσματά τε καὶ φάρμακα προσάγειν χρή καὶ αἰονήσεις δι' ἐλαίου τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα φλεγμονὰς λύει.

- 9 24 14 — Πρὸς φλεγμονώδεις διαθέσεις τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως · λινοσπέρμου < β , ἀμύλου < α .
- 9 24 16 δίδου ἐν ὕδατι κοχλιάριον σύμμετρον πίνειν. ἀλγήματα περὶ λαγόνας καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἀνώμαλοι φρῖκαι πυρετοὶ τε ἐπὶ τούτοις ἄτακτοι σημαίνουσιν ἐν νεφροῖς ἀπόστασιν, ἥς πεφθείσης πύον δι' οὖρων ἐκκριθὲν ἔλκος ἀποτελεῖ ταχείας χρῆζον τῆς βοηθείας· εἰ γὰρ μὴ εὐθὺς ἀπουλωθῇ, δύσκολον τὴν ἴασιν ἔχει.
- 9 24 17 διορίζειν δὲ τῶν ἐν νεφροῖς ἐλκῶν τὰ κατὰ τὴν κύστιν ἔκ τε τῆς θέσεως καὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς ιδιότητος αὐτῶν τῆς οὐσίας καὶ τῆς δυνάμεως· ἐκ μὲν τῆς θέσεως, κύστεως μὲν πασχούσης εἰς κτένα καὶ ὑπογάστριον αἴσθησις γίνεται τῆς ὀδύνης, νεφρῶν δὲ κατὰ τὰς ψόας ὀπίσω· ἐκ δὲ τῆς ἐνεργείας δυσουρία μὲν καὶ στραγγουρία διοχλεῖ τῆς κύστεως τὴν αἰτίαν ἐχούσης, ἀκώλυτοι δ' εἰσὶν αἱ οὐρήσεις τῶν νεφρῶν πεπονθότων· ἐκ δὲ τῆς τοῦ σώματος ιδιότητος σάρκες μὲν ἰνώδεις ἐκ νεφρῶν διαχωροῦσι, λεπίδες δ' ὑμενώδεις τῆς κύστεως ἠλκωμένης· ἐκ δὲ τῆς δυνάμεως, κύστεως μὲν ἰσχυρῶς ἀλγούσης ἐπὶ ταῖς ἐλκώσεσι, νεφρῶν δ' ἄμυδρῶς, καὶ ὥσπερ ἐγκειμένου ταῖς ψόαις βάρους αἴσθησιν ἐχόντων. καὶ ἐν τοῖς οὐρητικοῖς δὲ πόροις συνίσταται ποτε ἔλκωσις, καὶ πύον οὐρεῖται καὶ αἷμα· κεῖνται δ' οὗτοι μεταξὺ νεφρῶν τε καὶ κύστεως. ^[10]
- 9 24 19 αἰδοίου δ' ἐλκωθέντος, πύον καὶ αἷμα διαχωρεῖται καὶ χωρὶς οὖρων. — Πρὸς τὰ ἐν νεφροῖς καὶ κύστει ἀποστήματα · λινοσπέρμου, σικύου σπέρματος, μήκωνος λευκῆς σπέρματος, τραγακάνθης ἀνὰ < β , ἀμύλου < δ .
- 9 24 21,22 τροχίσκους ἀνάπлатτε καὶ δίδου. — Πρὸς τὰ ἐν κύστει ἔλκη μετὰ φλεγμονῆς · στροβίλια κ , σικύου ἡμέρου σπέρματος κόκκους μ , ἀμύλου, νάρδου ἀνὰ < α , σελίνου σπέρματος < ε .
- 9 24 23 ἐν ξέστῃ ὕδατος ἔψεται νάρδος, σέλινον, εἴτα τοῦ ἀφεψήματος μίγνυνται τοῖς προγεγραμμένοις κύαθοι β .
- 9 24 24 — Πρὸς τοὺς αἰμορραγοῦντας ἀπὸ κύστεως · σχιστῆς < α , τραγακάνθης < β , κόμμεως ὀβολοὶ ε .
- 9 24 25 ἐν γλυκεῖ δίδου. Περὶ σκληρίας νεφρῶν.
- 9 25 t Ἐκ τῶν Ῥούφου. Ὅσαι δὲ σκληρότητες κατὰ νεφροὺς γίνονται, ὀδύνas μὲν οὐκέτι παρέχουσι, δοκεῖ δ' ὥσπερ τι βάρος αὐτοῖς ἐκ τῶν κενεώνων κρέμασθαι, καὶ ναρκώδεις μὲν εἰσὶν ἰσχύων, ἀκρατεῖς δὲ σκελῶν, οὐροῦσι δ' ὀλίγα· τὴν δ' ὅλην ἔξιν τοῖς ὕδατουμένοις μάλιστα εὐόικασιν.
- 9 25 2 τούτους ἀπαλύνειν κηρωταῖς καὶ μαλάγμασι καὶ τρίψεσι καὶ πυριάμασι καὶ οὐρητικὰ προσφέρειν καὶ τὴν γαστέρα ἀποκλύζειν. Περὶ ἀτονίας νεφρῶν.
- 9 26 1 Ἦστι δὲ καὶ ἡδε ἡ νόσος νεφρῶν· οὐ δύνανται οὔρα ἴσχειν, ἀλλ' εὐρύτεροι ὄντες χαλῶσιν τι τοῦ αἵματος ἐκ τῆς φλεβὸς καὶ ἄλλας παχύτητας ἐῶσιν.
- 9 26 2 τούτοις συμφέρει σῖτα στρυφνὰ καὶ οἶνοι μέλανες καὶ τῶν οὐρητικῶν ἀπέχεσθαι καὶ λαγνεύειν ὅτι ἥκιστα καὶ πίνειν τὰ τῶν αἰμορραγιῶν φάρμακα, μάλιστα πολυγόνου χυλὸν καὶ τραγάκανθαν ἐν οἴνῳ βεβρεγμένην καὶ συμφύτου τῆς ρίζης τὸ ἀφέψημα, ἐπιτιθέναι δὲ καὶ τῇ ὀσφύϊ ἔξωθεν τὰ πρὸς τοὺς ῥοῦς καὶ τὰς πτύσεις τοῦ αἵματος, μετὰ δὲ ταῦτα ἀνατρέφειν γάλακτι ὀνείῳ καὶ σιταρίοις καὶ κρέασιν. ^[5]
- 9 26 3 εἰ δὲ κατὰ περίοδον αἵματος οὐρησις γίνεται, πρὶν ἢ μὲν κενωθῆναι τοῦ αἵματος βαρεῖς κατ' ὀσφὺν καὶ ἐπώδυνοί εἰσιν, κενωθέντες δ' ὑποκουφίζονται.
- 9 26 4 χρὴ οὖν φλέβα τέμνειν ἐν ἀγκῶνι ὀλίγον πρὸ τῆς περιόδου, διαιτᾶν δ' ὥστε πληθῶραν μὴ ἐγγίνεσθαι. Περὶ ψωριώσεως κύστεως.
- 9 27 1 Ὅταν πιτυρώδη λέμματα μετὰ τῶν οὖρων ἐκκρίνηται, σημαίνει ψωριᾶν τὰς φλέβας ἢ τὴν κύστιν· διορισθήσεται δὲ [καὶ] τῇ λεπτότητι καὶ τῷ πάχει τῶν οὖρων· τὰ μὲν γὰρ λεπτὰ πεπονθέναι τὰς φλέβας ἐνδείξεται, τὰ δ' οὐ λεπτὰ τὴν κύστιν. Περὶ φλεγμονῆς κύστεως.

- 9 28 ^t Ἐκ τῶν Ῥούφου. Χαλεπώτερον καὶ θανατωδέστερόν ἐστι φλεγμονὴ κύστεως· πυρέττουσί τε γὰρ ὀξέως καὶ ἀγρυπνοῦσι καὶ παραπαίουσι καὶ ἐμοῦσι χολώδη ἄκρατα καὶ οὐρεῖν οὐ δύνανται.
- 9 28 ² τούτων, ἣν δύνῃ, φλέβα τέμνειν, μὴ εἰς μακρὰν <δὲ> τέμνειν, καὶ τοῖς ἐπιβρέγμασι συνεχῶς θερμαίνειν.
- 9 28 ³ ἠψήσθω δὲ τῷ ἐλαίῳ πήγανον καὶ ἄνηθον καὶ ἀλθαίας ῥίζα, καὶ ἡ κοιλία ὑποκλυζέσθω μαλακῶ κλύσματι· ἄμεινον δ' εἰ καὶ μήκωνα συνεψῶν τῷ ἐλαίῳ καὶ χηνὸς στέαρ διατῆκων ἢ ὄρνιθος ἐγγέοις.
- 9 28 ⁴ ἐγὼ δέ ποτε καὶ ὁποῦ μήκωνος ἡμιωβόλιον μετὰ σμύρνης καὶ κρόκου ὀλίγον διαλύσας εἰς ἔλαιον ὑπέθηκα, ὥσπερ τοὺς πεσσοὺς ταῖς γυναιξί, καὶ παραχρῆμα ἢ τε ὀδύνῃ ἐπαύσατο, καὶ ἐκοιμήθη ὁ ἄνθρωπος.
- 9 28 ⁵ καὶ πυρίαὶς δὲ χρῆσθαι συμφέρει καὶ εἰς ὕδωρ θερμὸν ἐγκαθίζειν· ἔστω δ' ἀφέψημα λινοσπέρμου καὶ τήλεως τὸ ὕδωρ, καὶ κηρωτὰς δ' ἐπιτιθέναι δι' ὕσώπου καὶ καστορίου πεποιημένας. Περὶ ῥήξεως ἀγγείου ἐν κύστει.
- 9 29 ¹ Ὁξεῖα νόσος ἐστὶν ἐν κύστει καὶ ῥῆξις ἀγγείου· τοῦ δ' αἵματος τὸ μὲν ἔξω διαδίδεται, τὸ δ' εἴσω πηγνυται.
- 9 29 ² πρὸς μὲν οὖν τὴν αἰμορραγίαν προσάξεις ταῦτά ὅσα καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰμορραγιῶν, πίνειν τε διδοὺς τὰ ἐπιτήδεια φάρμακα καὶ ἔξωθεν ἐπιβάλλων.
- 9 29 ³ οἷς δὲ πηγνυται τὸ αἷμα ἐν τῇ κύστει, τὰ μὲν πρῶτα πειρᾶσθαι λύειν αὐτὸ φαρμάκοις τῆς τε ἀρτεμισίας διδόντα πίνειν καὶ τοῦ ἐλιχρύσου καὶ τοῦ ὁποῦ τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ τοῦ σιλφίου καὶ τῆς κονύζης καὶ τοῦ ἀψινθίου καὶ ῥαφανίδος τοῦ σπέρματος καὶ βάτου χυλοῦ καὶ σελίνου χυλοῦ, ἐν ὃξει κεραννύων ἕκαστον, <ἢ> λαγωῦ πυτίαν ἢ νεβροῦ ἢ ἐρίφου διεῖς οἶνω· μετὰ δὲ ταῦτα εἰ μὴ λύοιτο, τέμνειν κάτωθεν τὸν περίνεον ὥσπερ τῆς λιθίωσης κύστεως καὶ κοιμισάμενον τοὺς θρόμβους τᾶλλα ὡς τὰ αἰμορραγικὰ πειρᾶσθαι θεραπεύειν. Περὶ τῶν ἐν κύστει φυμάτων. ^[5]
- 9 30 ¹ Ὅσα δ' ἐν κύστει φύματα πεπανθῆναι χρήζει, τὸ μὲν κράτιστόν ἐστιν ἔτι ἀρχομένων πειρᾶσθαι διαλύειν, ἵνα μὴ εἰς ἔμπυον τραπῇ· εἰ δ' ἀδύνατον εἴη πεπαίνειν, ἐν οἷς καὶ τοὺς νεφροὺς ἔφαμεν, καὶ προσέτι καρδάμω καὶ ἀλεύρω ὀροβίνω μετὰ μέλιτος καὶ περιστερῶν κόπρω μετ' ἰσχάδων καὶ τοῖς πυριάμασιν. Περὶ τῶν ἐν κύστει ἐλκῶν. ^[5]
- 9 31 ¹ Τῶν δ' ἐλκῶν τῶν ἐν τῇ κύστει θεραπεία ἡ αὐτὴ τοῖς κατὰ νεφροὺς ἔλκεσιν· μέγιστα δὲ κἀνταῦθα αἱ γαλακτοποσίαι καὶ ἡ ὑπόλοιπος χρηστὴ διαίτα.
- 9 31 ² παρηγορεῖν δὲ καὶ φαρμάκοις, τοῦτο μὲν ἄνωθεν τῷ ἥτρῳ περιβάλλοντας κηρωτὰς διὰ τε ὕσώπου πλυτοῦ καὶ βουτύρου καὶ στύρακος καὶ χηνείου στέατος, τοῦτο δ' εἰς τὸν οὐρητῆρα ἐγγέοντας ὕδωρ καὶ γάλα καὶ ῥόδιον θερμαίνοντας, τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ ἔντερον ἐγγέοντας πτισάνης χυλὸν καὶ βούτυρον καὶ σικύου σπέρμα μετὰ γάλακτος τετριμμένον, ἐπιστάζοντας ἐκάστω τοῦ ῥοδίνου. ^[5]
- 9 31 ³ κλύζειν δ' ἐν γόνασι κλίνοντας· οὕτω γὰρ ἀφίστανται αἱ κύστεις καὶ χαλῶσι τὸ ἔντερον, ὥστε εὐπετῶς δέξασθαι τὸ κλύσμα.
- 9 31 ⁴ πυκνὰ δὲ καὶ εἰς θερμὸν ἐγκαθίζειν, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα εἴρηται περὶ τῶν ἐν νεφροῖς ποιεῖν. Περὶ διαβήτου.
- 9 32 ^t Ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ νεφροὶ πεπονθέναι καὶ κατὰ τὸ πάθος ὃ τινες μὲν ὕδερρον εἰς ἀμίδα, τινὲς δὲ διάρροϊαν εἰς οὔρα, τινὲς δὲ διαβήτην, ἔνιοι δὲ δίψακον ὀνομάζουσι, σπανιώτατα γινόμενον· διψῶσί τε γὰρ ἀμέτρως οἱ ἐν τῷ πάθει τούτῳ τυγχάνοντες καὶ πίνουσί τε δι' αὐτὸ τοῦτο δαψιλῶς οὐροῦσί τε τὸ ποθὲν ἐν τάχει τοιοῦτον οἶον ἐπόθη. ^[5]

- 9 32 2 ἀτονίαν δ' ἄν τις αἰτιάσαιτο τῶν νεφρῶν. Διαβήτου ἴασις.
- 9 33 t Ἐκ τῶν Ῥούφου. Μέγιστον ἴαμα τῇ νόσῳ πίνοντα ἐξεμεῖν αὐτίκα, πίνειν δ' ὡς ψυχρότατον, καὶ τῇ ἄλλῃ δὲ διαίτῃ ὡς ψυχροτάτῃ χρῆσθαι, τῶν τε ἠψημένων λαχάνων ἐσθίοντα καὶ κυκεῶνα πίνοντα καὶ πτισάνης χυλὸν ῥοφοῦντα· οὐρητικὸν δὲ μὴδὲν προσφέρειν, ἀντισπᾶν δὲ καὶ εἰς ἰδρῶτας.
- 9 33 2 ἄριστον δ' εἰ ἐν πίθῳ πυριῶτο ὑπερέχων ἄνω τὴν κεφαλὴν, ὥστε τὸ μὲν ἄλλο σῶμα θερμαίνεσθαι, ψυχρὸν δ' ἔλκειν ἀέρα, καὶ τὰ ἄλλα ὥσπερ καῦσον θεραπεύειν.
- 9 33 3 τὴν τε οὖν πάλιν τοῦ ἀλφίτου φυράσας ὄξει καὶ ῥοδίνῳ κατάπλαττε τὸ ὑποχόνδριον, καὶ φύλλα ἀμπέλου τρίψας ἀπαλὰ καὶ κοτυληδόνης καὶ ἐλξίνης καὶ ἀνδράχνης, καὶ ὅσα ἄλλα, προπότιζε τε πολυγόνου χυλὸν συνεχῶς καὶ ἐλένιον ἐν οἴνῳ μέλανι καὶ φοινίκων ἀπόβρεγμα καὶ μύρτων καὶ ἀπίων.
- 9 33 4 κατ' ἀρχὰς δὲ καὶ φλέβα ἐν ἀγκῶνι τέμνειν.
- 9 33 5 χρῆσόμεθα δ' ἐνίοτε καὶ τοῖς ναρκωτικοῖς φαρμάκοις. Περὶ τῶν ἐν αἰδοίοις καὶ ἔδρᾳ ἐλκῶν.
- 9 34 1 Τὰ δ' ἐν αἰδοίοις ἔλκη καὶ τὰ κατὰ τὴν ἔδραν χωρὶς φλεγμονῆς ὄντα ξηραίνοντων πάνυ δεῖται φαρμάκων, οἷά ἐστι τό τε διὰ τοῦ κεκαυμένου χάρτου καὶ ἄνηθον κεκαυμένον ξηρὸν καὶ κολοκύνθη κεκαυμένη.
- 9 34 2 τοῖς δ' ἀνίκμοις καὶ προσφάτοις τῶν ἐλκῶν καὶ ἡ ἀλόη φάρμακον ἀγαθὸν ἐπιπαττομένη ξηρὰ χνοώδης.
- 9 34 3 πάντων δ' αὐτῶν ἀνωδυνώτατόν τε καὶ οὐδενὸς ἦττον δραστήριον ὁ πομφόλυξ ἐστίν· εἰ δ' ὑγρότερα τύχοι τὰ ἔλκη, πίτυος ὁ φλοιὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ λίθος αἱματίτης· εἰ δὲ καὶ βάθος αὐτοῖς τι συνῇ, τοῖς εἰρημένοις μάννης μικτέον.
- 9 34 5 αἱ δὲ κατὰ μήτραν ἢ κύστιν ἐλκώσεις, τῶν αὐτῶν δεόμεναι φαρμάκων, ὀργάνων χρῆζουσι τῶν εἴσω παραπεμφόντων αὐτά· διὸ τῶν τηκτῶν καλουμένων φαρμάκων ἐπιτηδειότερα τὰ ξηρότερα, οἷός ἐστι κρόκος καὶ πομφόλυξ καὶ ἀλόη μιγνύμενα ῥοδίνῳ εἴτε ἀρνογλώσσου εἴτε ἐτέρου τοιούτου χυλῷ. Πρὸς τὰς τῶν διδύμων καὶ τοῦ αἰδοίου διαθέσεις. ^[5]
- 9 35 1 Πρὸς τοὺς τοῦ ὀσχεύου καὶ τοῦ αἰδοίου πόνους βουτύρῳ καὶ ῥητίνῃ ἴσοις χρῶ· ἢ λινόσπερμον μεθ' ὕδατος ἐψήσας καὶ μίξας σμύρνης ὅσον δέκατον μέρος καὶ ῥητίνης ἴσον κατάπλασσε.
- 9 35 2 πρὸς δὲ τὸ οἰδοῦν αἰδοῖον ἀμπέλου φύλλα τριάκοντα, λιβανωτοῦ < α , ψιμυθίου < ε τρίψας κατάπλασσε.
- 9 35 3 χρῶ δὲ καταντλήσει θαλάσση ψυχρᾷ καὶ ἀναπαύσει καὶ ἀναδέσει τοῦ καυλοῦ.
- 9 35 4 ἐὰν δ' ἀφ' ἰδρώτων ἔλκη ἐν ὀσχεῷ γένηται, κηκίδα λεῖαν ἢ στυπτηρίαν ἐπίπασσε.
- 9 35 5 πρὸς δὲ τὰ ἐν αἰδοίοις φυόμενα θύμια ἐλατήριον ἐπίπασσε, ἀπίου σπέρμα τρίψας ἐπιτίθει ἢ μαινίδων εἰκοσιπέντε κεφαλὰς τρίψας ἐπίπασσε καὶ τραγείᾳ χολῇ περίχριε.
- 9 35 6 ῥαγάδας δὲ τὰς ἐν αἰδοίοις ὠφελεῖ ῥητίνῃ φρυκτῇ σὺν ῥοδίνῳ τριβεῖσα, ἄχρις οὗ γλοιωθῇ, μιγνυμένης καὶ ὡοῦ λεκίθου ὀπτῆς, κισσοῦ φύλλων ξηρῶν κεκαυμένων ἢ τέφρα τριβεῖσα ἐλαίῳ ἐν θυίᾳ μολυβδίνῃ. Πρὸς τὰς τῶν διδύμων φλεγμονάς.
- 9 36 1 Σταφίδας ἐκγιγαρτισμένας καὶ κύμινον τρίψας ἐπιτίθει· ἢ ἄλευρον κρίθινον ἐψήσας ἐν μελικράτῳ ἢ ἀμπέλου φύλλα ἀπαλὰ τρίψας μετ' ἀλφίτου πάλης ἐπιτίθει, ἢ κύμινον τρίψας μετὰ βουτύρου καὶ ῥητίνης ἴσων τακέντων.
- 9 36 2 πρὸς δὲ τοὺς ἀφθῶντας διδύμους γῆ Κιμωλία μεθ' ὕδατος προκαταχρίσας ἕασον ξηρανθῆναι, καὶ κατανίψας ὕδατι θερμῷ μυσσίνην ξηρὰν λεῖαν καὶ σμυρνίου μικρὸν τρίψας κατάπλασσε.
- 9 36 3

τάς δ' ἐκσαρκώσεις τὰς ἐπὶ τῶν διδύμων τέφρα κληματίνη σὺν νίτρῳ καὶ ὕδατι φυραθεῖσα ἰᾶται καταπλασσομένη. Περὶ γονορροίας καὶ σατυριασμοῦ.

9 37 1 Γονόρροια σπέρματος ἀπόκρισις ἀκούσιός ἐστι συνεχῶς γινομένη χωρὶς τῆς κατὰ τὸ αἰδοῖον ἐντάσεως· ἐπὶ δὲ τοῦ σατυριασμοῦ πάλλει τὸ αἰδοῖον, ὥσπερ εἰ καὶ ἕτερόν τι τοῦ σώματος πάλλοι, καὶ εἰ μὴ παύσαιτο ὁ παλμός τοῦ αἰδοίου, κατασκήπτειν εἴωθεν εἰς πάρεσιν τῶν σπερματικῶν ἀγγείων ἢ σπασμόν.

9 37 2 σύντονον δ' ἐστὶ τὸ αἰδοῖον ἐν τοῖς σατυριασμοῖς διὰ παντός, καὶ ἀπόλλυνται ὀξέως οἱ οὕτω παθόντες· τελευτῶντες δὲ φουσῶνται γαστέρα καὶ ἰδροῦσι ψυχρόν, ὅποια καταλαμβάνει καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις σπασμοῖς ἀπολλυμένους.

9 37 3 ἔστι δὲ τὸ νόσημα σπάνιον μὲν καὶ γυναιξὶ δὲ συμβαῖνον.

9 37 4 ὅταν οὖν πάλλῃ τὸ αἰδοῖον, τέμνειν χρή τὴν φλέβα καὶ δίαιταν ἐφεξῆς λεπτήν τε καὶ ἄοινον διαιτᾶν, καὶ καθῆραι μὲν μηδέποτε, ἰσχυοῦν δ' ἡσυχῇ.

9 37 5 ἄριστον δὲ τεῦτλον καὶ μαλάχη καὶ τῆς λινοζώστιδος ὀλίγον τούτοις μιγνύμενον καὶ τῶν κογχαρίων ὁ ζωμός.

9 37 6 οὐ κάκιον δὲ καὶ ἀπλῶς κλύζειν· τὰς δ' οὐρητικὰς δυνάμεις φυλακτέον· ἐπιφέρειν δὲ καὶ τῇ ὀσφύϊ τῶν ψυχόντων, οἷον στρύχνου χυλὸν ἢ ἀνδράχνης ἢ ὑοσκυάμου ἢ κωνείου. ἀναγκαῖον δὲ καὶ τὸν καυλὸν καὶ τὸν περίνεον τῶν πραϋνόντων ψυκτηρίων τινὶ καταχρίειν, οἷον λιθαργύρῳ καὶ κιμωλίᾳ καὶ ψιμυθίῳ, ὅξει δὲ διέναι πάντα ἢ ὕδατι ἢ οἴνῳ γλυκεῖ ἢ σιραίῳ.

9 37 8 ὕπτιον δ' ἀναπαύεσθαι βλαβερὸν.

9 37 9 πίνειν δὲ χρή φάρμακα τὴν τῆς νυμφαίας ρίζαν καὶ ἴριν καὶ ἀδιάντον· τοῦ δὲ πηγάνου συμφέροι ἂν καὶ τῷ γονορροϊκῷ καὶ τῷ σατυριῶντι. Περὶ ὄνειρώξεως.

9 38 1 Τοὺς δ' ὄνειρωγμοὺς κωλύειν χρή διαίτη τε ἐνδεεστέρα καὶ ἥσσον θερμαινούσῃ καὶ κόπων φυλακῇ.

9 38 2 προσωφελοῖ δ' ἂν καὶ στρωμνὴ ψυχροτέρα καὶ κλίσις σώματος ἐπὶ δεξιᾷ ἢ ἀριστερά, καὶ ὅσα φάρμακα ψυχρὰ ὑποχρίόμενα τῇ ὀσφύϊ, [προσωφελεῖ δὲ καὶ τάδε] ὅποιά ἐστι τό τε κορίαννον καὶ τὸ σέλινον καὶ τὸ κώνειον καὶ τὸ ψιμύθιον καὶ ἡ ἀνδράχνη· πάντα δὲ μετ' ὄξους ἀμείνω. Περὶ πριαπισμοῦ. ^[5]

9 39 1 Ὁ πριαπισμός ἐστιν αὕξησις αἰδοίου μόνιμος εἰς μῆκος τε καὶ κύκλον ὄγκουμένου χωρὶς ὁρμῆς τῆς πρὸς τὰ ἀφροδίσια· φουσῶδες δ' ἐστὶ πνεῦμα δηλονότι τὸ ἐξογκοῦν τὸ μόριον τικτόμενον ἐξ ὑγρῶν γλίσχρων καὶ παχέων ὑπὸ θερμότητος μετρίας.

9 39 2 πρόδηλον οὖν ὡς οὐ δεῖ τὰ μόρια θερμαίνειν, ἀλλὰ ψύχειν ἐπικεικῶς τῇ ῥοδίῃ κηρωτῇ μεθ' ὕδατος ἀνακοπτομένη καὶ διὰ τοῦ χαμαιμήλου, τῷ τε αἰδοίῳ καὶ ταῖς ψόαις ἐπιτιθέντα· <τὰ> δ' ἐν διαίτῃ καὶ φαρμάκοις προσάγειν τῆς λεπτυνούσης δυνάμεως ἄνευ τοῦ θερμαίνειν ἐπιφανῶς, προσάγειν δὲ καὶ τὰ φυσικῶς ἐνεργοῦντα διὰ τῆς πείρας εὐρημένα καὶ τὴν τε νυμφαίαν πίνειν διδόναι καὶ τοῦ ἄγνου τὸ σπέρμα καὶ πῆγανον χλωρὸν τοῖς ὄψοις μιγνύντα· τοῦτο δὲ κατ' ἀρχὰς μὴ διδόναι (θερμαίνει γὰρ ἱκανῶς), ἀλλ' ὕστερον μετὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἄλλων λεπτυνόντων· κενώσει δὲ χρώμενον δι' ἐμέτων τοῦτο ποιεῖν· αἱ γὰρ διὰ τῆς κάτω γαστρὸς ῥευματίζουσι πολλάκις τὰ γειννῶντα μόρια. Περὶ αἱμορροΐδων. ^[10]

9 40 1 Οἷς ἂν μᾶλλον τοῦ δέοντος αἱμορραγῶσιν, ὕδατοῦσθαι τὴν ἕξιν συμβαίνει καὶ τὰς ὀρέξεις εἶναι πονηροτέρας καὶ ἀποσίτους.

9 40 2 τῶν δ' οὕτω διακειμένων καὶ αἱ θεραπείαι ἐργώδεις· κίνδυνος γὰρ ἐπισχεθέντος ποτὲ τοῦ αἵματος, λάβρου τῆς αἱμορραγίας οὔσης κατ' ἔνδειαν καὶ ἀσθένειαν παθεῖν τι.

9 40 3 διὰ τοῦτο πλειόνων οὐσῶν τῶν αἱμορροΐδων μίαν ὑπολείπεσθαι χρή καθάρσεως ἕνεκα.

- 9 40 4 ἄλλαι δ' εἰσὶν ἀνωτέρω καὶ μὴ φαινόμεναι, δυσιατότεραι οὔσαι· αἱ δὲ τυφλαὶ ἀποκρίνουσι μὲν αἱματῶδες οὐδέν, ἐπώδυνοι δὲ μᾶλλον ἐκείνων εἰσὶν. κυκλαμίνου χυλὸς αἰμορροΐδας ἀναστομοῖ καταχριόμενος.
- 9 41 τ Πρὸς τὰς τῆς ὑστέρας διαθέσεις. Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς ὑστέρας πνιγμοὺς ἀρμόζει πινόμενον ἀγαρικοῦ < α ἐν οἴνῳ, ἀρνογλώσσου καρπὸς καὶ χυλὸς σὺν οἴνῳ, ὄνυξ ὁ ἐκ κογχυλίου πινόμενος, ὄξος σκιλλιτικὸν καταρροφούμενον.
- 9 41 2 ὁσφραίνόμενα δὲ διεγείρει τὰς πνιγομένας ἄσφαλτον, καστόριον, χαλβάνη, πίσσα ὑγρὰ, κεδρία, ἐλλύχνια ἀπτόμενα καὶ ἀποσβεννύμενα, τρίχες καεῖσαι, πηγανον, σίλφιον, κρόμμυον, σκόροδον.
- 9 41 3 ὑποθυμιᾶται δὲ πρὸς ταῦτά γαγάτης λίθος, ὄνυξ ὁ ἀπὸ τῶν πορφυρῶν, ἄσφαλτον, καστόριον, χαλβάνη, σίλφιον, κέρας ἐλάφου.
- 9 41 4 προστίθεται δὲ κατὰ τοῦ δακτυλίου πηγανον σὺν μέλιτι ἐρίῳ ἀναληφθέν. Περὶ ὑπερκαθάρσεως.
- 9 42 1 Πρῶτον μὲν διασφίγγειν τὰ ἄκρα προσήκει, διδόναι δὲ πίνειν αὐταῖς ὀξύκρατον.
- 9 42 2 καὶ προσαντλήματι δὲ κεχρήσθω τῷ ὀξυκράτῳ καὶ ψίχας ἐν τῷ ὀξυκράτῳ λαμβανέτω ἢ χόνδρον πλυτὸν ἢ ὄρυζαν ἢ ὠδὸν ἀπαλὸν ψυχρόν.
- 9 42 3 ἐν τόπῳ δὲ φαρμάκων πρὸς τὴν αἰμορραγίαν διδόσθω πίνειν βαλαύστιον μετ' ὀξυκράτου ἢ ὑποκιστίδος ἢ ἀκακίας χυλὸν ἢ τῆς Σαμίας γῆς ἀστέρα· πάντων δὲ κρατεῖ σήσαμος ὀξυκράτῳ βρεχόμενος, ἄχρις οὗ γένηται ἀπαλός, εἴτ' ἐσθιόμενος.
- 9 42 4 καὶ τὸ ῥῆον δὲ ποιεῖ μετ' ὀξυκράτου.
- 9 42 5 καὶ προστιθέμενον δὲ διὰ τοῦ γυναικείου κόλπου στέλλει τὰς αἰμορραγίας, ὡς ὁ τῆς ὑποκιστίδος χυλὸς καὶ ὁ τῆς ἀκακίας μετ' ὄξους καὶ μάννης λεανθέντες.
- 9 42 6 ἀρήγει δὲ θαυμαστῶς καὶ σπόγγος καινὸς ὑγροπίσση δευόμενος, εἴτα καιόμενος καὶ λεῖος προστιθέμενος.
- 9 42 7 καὶ φελλὸς δ' ἐκ τῶν κεραμίων τῶν παλαιότερων καίεται, μέχρις ἀνθρακωθῇ, εἴτα τρίβεται, καὶ τὸ μὲν τῷ ποτῷ ἐπιπάσσεται, τὸ δ' ἐν πεσσῷ ὑποτίθεται.
- 9 42 8 συλλαμβάνει δ' εἰς ἐποχὴν τοῦ αἵματος καὶ τὰ ἐξωθεν ἐπιτιθέμενα, μάλιστα δὲ τὸ διὰ τῆς ταυροκόλλης ταυροκόλλα γὰρ καλὴ καὶ διαυγὴς ἐν ὀξυκράτῳ βρέχεται μέχρι διαλυθείη, ἔπειτα εἰς ῥάκος λινοῦν ἐμπλάσσεται καὶ κατακολλᾶται τοῦ τε ἥτρου καὶ τῆς ὁσφύος.
- 9 42 9 ἐνεργοὶ δὲ πρὸς τοῦτο καὶ αἱ κολλητικαὶ ἔμπλαστοι. Μὴ κυῖσκομέναις θεραπείαι.
- 9 43 1 Διαιτᾶν δὲ χρὴ τὰς μὲν γυναικας μῆτε ἀπόνως μῆτε ταλαιπώρως· καὶ λουτρὰ μῆτε συνεχῇ μῆτε διὰ πλείστου, σῖτα δὲ καὶ ποτὰ ἀρκεῖ ἐκ τῶν παρόντων τὰ εὐπεπτότατα.
- 9 43 3 τό γε μὴν μέγιστον μὴ περιορᾶν πιανόμενον τὸ σῶμα, μῆτε τοῦ ἀνδρὸς μῆτε τῆς γυναικός· οὔτε γὰρ ὁ πίων ἀνὴρ ἐπιτήδειος εἰς παιδοποιίαν διὰ τὸ μὴ ἀρμόζειν τοῖς αἰδοίοις καὶ ὀλίγον σπέρμα ἀφεῖναι τοὺς πόινας, οὐδὲ τὸ ἄγαν δὲ λεπυνθῆναι κυητήριον.
- 9 43 5 δῆλον δ' ὡς εἰ καὶ ὕδωρ ἢ ἕτερόν τι ἐκκρίνοιτο, ὡς ἄτεκνον φυλάσσεσθαι.
- 9 43 6 φυλακτέα δὲ καὶ τὰ ἀπὸ χιόνων ὕδατα, καὶ ὅσα ἄλλα σκληρά, καὶ τὰ ἀλμυρὰ καὶ νιτρώδη.
- 9 43 7 καὶ τὰ διαχωροῦντα πλεόν κωλύει κυῖσαι δι' ἀσθένειαν.
- 9 43 8 ὠφελοῖ δ' ἂν πάντα τὰ θερμαίνοντα καὶ ἡσυχῇ πνευματοποιοῦντα.
- 9 43 9 οἴνους τε οἷν πρὸ ὕδροποσίας ἐπαινεῖν καὶ λαχάνων τὸ ὄρμινον καὶ τὸ ἐρύσιμον καὶ τὸ εὐζωμον, καὶ εἴ τι ἄλλο προτρέπει μίσγεσθαι· πηγανον δὲ καὶ μίνθην πάντων μᾶλλον φυλακτέον.

- 9 43 10 χρή δὲ πλησίον ἡκούσης τῆς καθάρσεως τὴν μὲν ἔναιμον καὶ δαψιλέστερον διητημένην ἀφαιροῦσαν τῆς προσφορᾶς, τὴν δ' ἀναιμοτέραν προστιθεῖσαν καὶ τι τῶν ἐρεθιστικῶν εἰς κάθαρσιν λαμβάνουσιν, οἷά ἐστι τὰ τε εὐώδη λάχανα καὶ τὰ δριμέα· ταῦτα γὰρ καὶ <εἰς> τὴν ὑστέραν ἄγει, καὶ μάλιστα σκάνδιξ, καὶ τὸ κρήθμον καὶ τὸ μάραθον καὶ τὸ σέλινον καὶ τὸ σμύρνιον. ^[5]
- 9 43 11 εἰ δὲ διὰ κακοχυμίαν τινὰ μὴ κυῖσκοιτο, ταύτην ἐκκαθαίρειν ἢ κατακιρνᾶν τῇ χρηστῇ διαίτῃ. εἰ δὲ διὰ ψυχρότητα τῆς ὑστέρας μὴ γίνωτο σύλληψις, τὰ τε ἄλλα ἐκπονοῦσαν καὶ πυρίαις πάσαις πυριωμένην ἀνακαλεῖσθαι τὸ θερμόν.
- 9 43 13 καὶ οὐδὲν ἄπο τρόπου καστόριον πίνειν, καὶ τῶν εὐωδῶν σπερμάτων τό τε κύμινον καὶ τὸ ἄνησον καὶ γληχοῦς κόμην καὶ ἀρκευθίδων καρπὸν ἐκάστῳ πεπέραως μίσγουσαν.
- 9 43 14 κάλλιον δὲ χρῆσθαι τῷδε τῷ φαρμάκῳ· ἐπίθυμον, εὐφόρβιον καὶ πέπερι καὶ δαύκου σπέρμα καὶ πετροσελίνου σπέρμα, πάντα τρίψας ὅσον <β> δοῦναι πιεῖν.
- 9 43 15 τοῦτο καὶ τὰ κατὰ γαστέρα ἄγει καλῶς καὶ τὴν ὑστέραν θερμαίνει, ὥστε πολλαῖς ἤδη καὶ καταμήνια ἔρρηξε τέως οὐ καθαιρομέναις.
- 9 43 16 εἰ δὲ μὴ ἐξαρκεῖ καθῆραι κάτω, ἐμέτοις <χρῆσθαι> · τὸ γὰρ [κάτω] φλέγμα κενοῦν πάντας τρόπους συμφέρει.
- 9 43 17 αἱ δ' αὐτῶν τῶν ὑστερῶν πυρίαι τοῦτο μὲν ἀτμοὶ ἔστωσαν, τοῦτο δὲ θερμόν ὕδωρ.
- 9 43 18 τοὺς μὲν οὖν ἀτμοὺς καλῶς δέχεσθαι καθίζουσιν ἐπὶ δίφρου, τὸ δ' ὕδωρ προσκλύζεσθαι ἐψοῦσαν ἐν αὐτῷ ἐλελίσφακον καὶ ἀρτεμισίαν καὶ πήγανον καὶ κύπερον καὶ γλήχωνα καὶ ἄκορον καὶ τὰ εὐώδη σπέρματα, καταπλάττειν δὲ καὶ τὸ ἥτρον τούτων ἐκάστῳ· ἀγαθὸν δὲ καὶ τὸ τοῦ Πολυάρχου ἐπίθεμα.
- 9 43 20 αἱ γὰρ μὴν τρίψεις τοῦ ἥτρον καὶ τῆς ὀσφύος οὐδενὸς ἥσσαν συμφέρουσι, καὶ προσθετὰ δὲ προστιθέναι τῇ ὑστέρᾳ τῶν θερμαινόντων· τὰ δὲ προσθετὰ ἔστω διὰ σμύρνης καὶ πηγάνου καὶ χαλβάνης καὶ καστορίου πεποιημένα.
- 9 43 21 χρή δὲ προπυριαθεῖσαν μελικράτῳ ἢ θαλάσῃ ποτὲ μὲν καταντλεῖν αὐτήν, ποτὲ δὲ δι' ὄξους συγκεκραμένου προστίθεσθαι τὰ φάρμακα, κατελιούσαν ὀθονίῳ λεπτῷ ἢ ἐρίῳ μαλακῷ, ὅπως μὴ τι τὸν χρῶτα δάκνη καὶ ἔλκοι προσκαθίζοντα.
- 9 43 22 τεκμηριοὶ δὲ τὰς ψυχροτέρας τῶν ὑστερῶν ἢ τοῦ ἐμμήνου ἐπίσχεσις καὶ δίαίτα οὐ χρηστὴ ὑπὸ παχύτητος καὶ τι ναρκῶδες γινόμενον περὶ τε ἥτρον καὶ ὀσφύν καὶ σκέλη.
- 9 43 23 αἱ δ' ἂν εἰς τέλος ἐψυγμένα ᾧσιν, οὐδ' ἀφροδισίων ἐφίενται. περὶ μὲν οὖν τὰς ψύξεις οὕτω χρή ποιεῖν· περὶ δὲ τὰς θερμότερας τῶν ὑστερῶν τεκμαίρεσθαι μὲν ὥδε· τῷ τε ἄλλῳ σώματι θερμότερῳ ὄντι καὶ τοῖς καταμηνίοις ὀλίγοις καὶ σὺν πόνῳ καὶ τῷ ἐλκοῦν τὰ αἰδοῖα τῆς γυναικός, εἰ ξηρότερα ὑπὸ πολλῆς θερμῆς εἴῃ, σιτία ὑγρότερα συμφέρει· μάλιστα δ' ἂν ἀρμόσειε λαχάνων θριδακίνας καὶ μαλάχαι καὶ βλίτον καὶ κολοκύνθη καὶ σίκυος πέπων καὶ ἀτράφαξ καὶ ἀνδράχνη, καὶ πάντα ὅσα ὑγρότερα ἐστὶν ἐν ὅλῃ τῇ διαίτῃ· δεῖ δὲ καὶ τῇ κύστει καὶ τῇ ὀσφύϊ καὶ τῷ ἐπισείῳ προσάγειν ψυκτῆρια καταπλάσσοντα καὶ τοῖς χυλοῖς ἐπιχρίοντα. ^[5]
- 9 43 26 ὅταν δὲ δῆλον γένηται τοῖς καταμηνίοις χρηστῶς ἰοῦσι, τηνικαῦτα ἤδη μίγεσθαι ληγούσης τῆς καθάρσεως.
- 9 43 27 ὅταν δ' ὑγροτάτῳ καιρῷ τῶν ὑστερῶν οὐ κυῖσκωνται, δίαίτα μὲν ξηρὰ ἀρμόζει πόνοι τε τῶν ἄνω πλείους τρίψεις τε καὶ ἔμετοι πλείους· ξηρὸν δὲ καὶ μετριότης σίτου καὶ ἡ δίαίτα πᾶσα ξηρότερα. εὖ δ' ἂν ἔχοι καὶ τὴν ὑστέραν στρυφνοῖς φαρμάκοις συκρατύνειν, οἷά [τε] ἐστὶ σχίνου τε ἀφέψημα καὶ μύρτων καὶ ῥόδων καὶ ῥοῦ, ἔτι τε ῥοιᾶς ἄνθους καὶ βάτου τῶν ἀπαλῶν καὶ κηκίδος.

- 9 43 29 ἦν δ' ὑπὸ χυμῶν παχυτέρων κωλύηται κυΐσκειν, σκέψαι τὸν χυμόν, καὶ εἰ μὲν τις εἴη τῶν δακνόντων, καθῆραι τὴν γυναῖκα ὡς ἐκάστω χυμῷ οἰκεῖόν ἐστι, κάπειτα τῷ ὀρῷ τοῦ γάλακτος κατακλύσαι, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐξευρεῖν δίαιταν χρηστοτέραν.
- 9 43 30 τοὺς δὲ φλεγματώδεις καὶ ὕδατώδεις πόνοις καὶ ἰδρώτων ἐκβολαῖς καὶ ἐμέτων τιμωρεῖσθαι.
- 9 43 31 ἀρκέσει δὲ καὶ τοῦ καστορίου πίνειν καὶ τοῖς θυμιάμασι πυριᾶσθαι.
- 9 43 32 ἐπεὶ δὲ καὶ πνεύματα ἐν τῇ ὑστέρᾳ ἐνόντα κωλύει κυΐσκεσθαι, πρῶτον μὲν ἐνδεέστερον διαιτᾶν, ἔπειτα προσφέρειν κύμινον καὶ ἄνησον καὶ σελίνου σπέρμα καὶ πηγάνου καὶ ἄνηθον καὶ τῶν ἀρωμάτων τὰ πολλά, καὶ τὰ μὲν διδόναι πιεῖν, τὰ δὲ σκευάζοντα προστιθέναι.
- 9 43 33 τὰς δὲ μεμυκυίας ὑστέρας στομοῦν χρή προσκλύζοντας τοῖς εὐώδεσι καὶ πυριῶντας, καὶ προσθέτοις φαρμάκοις, πρότερον δὲ μαλακὰ προσκλύσματα ἐψεῖν τὴν τε μαλάχην καὶ τὸ λινόσπερμον καὶ τὸ βούκερας ἐπιχέων ἐλαίου χρηστοῦ, ἔστι δ' ὅτε καὶ μέλιτος· ἐπὶ δὲ τοῖς μαλακοῖς καὶ τῶν ἰσχυροτέρων τὴν τε ἀρτεμισίαν καὶ τὴν κόνυζαν καὶ τὴν καλαμίνθην καὶ τὸν γλήχωνα καὶ τὴν ἀνθεμίδα· τὰ δὲ πρόσθετα ἔστω ῥητίνη τερμινθίνη καὶ νίτρον καὶ σύκου τὸ λιπαρὸν καὶ κασία καὶ ὀρὸς πίσης. ^[5]
- 9 43 34 αἷς δὲ κέχνηε τὸ στόμα πλεόν τοῦ καιροῦ, δίαιτα μὲν ξηροτέρα καὶ πυρία ξηραὶ φάρμακά τε ξηρά, ὑφ' ὧν τὸ κεχηνὸς μύσει, καὶ στύμματα δὲ κύτινοι ῥοιῶν καὶ σχίνος καὶ ῥίζα βάτων καὶ μύρτα.
- 9 43 35 τὰς δὲ διαστροφὰς πυρίαις ἐξευθύνειν· μάλιστα γὰρ ἐπὶ ταῖς πυρίαις εὐάγωγον καὶ τοῖς μαλακοῖς προσθέτοις, καὶ μῖξις δ' ἡ ἐξόπισθεν μάλιστα δοκεῖ κυΐσκεσθαι.
- 9 44 t Ἄπνου θεραπεία. Ὅσαι μὲν διὰ πλησμονὴν καὶ ἐπίσχεσιν αἵματος ἀπνοοῦσι, φλέβα τέμνειν αὐτίκα χρή (εὐθὺς γὰρ ἀναπνεύουσιν) καὶ τὰ ἄλλα ἐνδεέστερον διαιτᾶν· εἰ δὲ τύχοιεν κατὰ πολλὴν ψῦξιν καὶ ἀσθένειαν τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ θερμοῦ ἀλίσκόμεναι τῇ νόσῳ, τὰς κενώσεις φυλάττεσθαι, μὴ τι ἄρα κενοῦντες ἐπὶ πλεόν καταψύζωμεν.
- 9 44 2 ἄμεινον οὖν ἐστὶν ἐγείραι τὸ θερμὸν ἐκ προσαγωγῆς ἐξ ἁπαντος τρόπου, ἵνα τῇ τῆς διαψύξεως ἐπιθυμίᾳ σπάσωσι τὸν ἔξωθεν ἀέρα, εἰς ὅπερ ἀφικόμεναι θεραπείας οὐδεμιᾶς ἐτέρας δεηθήσονται. Ἐκ τῶν Φιλουμένου.
- 9 45 t Περὶ ὑστερῶν πνιγός. Περὶ τὴν πρώτην συναίσθησιν, ἣ καὶ ἤδη κατειλημμένης τῇ ὑστερικῇ πνιγί, διαδέσμοις τὰ ἄκρα χρή καταλαμβάνειν καὶ τρίβειν ἰγνύας ἰσχυρῶς, μετὰ δὲ τῶν διαδέσμων καὶ κνήμας καὶ ὅλα τὰ σκέλη, ὁσφραντά τε τῇ ῥινὶ τὰ δυσώδη προσφέρειν.
- 9 45 2 καὶ σικύας δὲ κολλᾶν προσήκει βουβῶσι καὶ μηροῖς καὶ ὑπογαστρίῳ· ἐνιέναι δὲ δεῖ καὶ διὰ κλυστήρος ἐν τοῖς μηκνομένοις καὶ τὰ τῶν πνευμάτων ἀγωγὰ τῷ δακτυλίῳ καὶ τῷ κόλπῳ τῷ γυναικείῳ προστιθέναι, οἷόν ἐστι τόδε· πήγανον λειοτριβεῖται σὺν μέλιτι καὶ προσλαμβάνει βραχὺ κυμίνου καὶ νίτρον, καὶ χρίεται δαψιλὲς καθ' ἐκατέρων τῶν τόπων. ^[5]
- 9 45 3 καὶ εἰς αὐτὴν δὲ τὴν ὑστέραν τὰ εὐωδέστερα τῶν μύρων ἐγχεόμενα κατασπᾶν αὐτὴν πέφυκε. σὺν τούτῳ δὲ καὶ ἐμβοάτῳ τις αὐταῖς τραχυτέρα τῇ φωνῇ· ὕστερον δὲ καὶ παρμικὰ παραλαμβάνεσθω.
- 9 45 5 ἀνενεχθείσης δ' ἀπὸ τοῦ παροξισμοῦ φλεβοτομητέον, εἰ μὴ τι κωλύει· βέλτιον δ' ἀπὸ σφυροῦ ποιεῖσθαι τὴν ἀφαίρεσιν.
- 9 45 6 διαστήσαντες δ' ὅσον ἑπτὰ ἡμέρας τῆς διὰ κολοκυνθίδος ἱερᾶς δώσομεν, εἴτα χρῆσόμεθα τῇ τοῦ καστορίου δόσει· πολλάκις γὰρ τοῦτο μόνον ἀπήλλαξε τῆς διαθέσεως τὴν καμοῦσαν· κερνάσθω δὲ τὸ μελίκρατον δι' ἀρτεμισίας ἀφεψήματος.
- 9 45 7 καὶ πεσσοὶ δὲ μαλακτικοὶ καὶ τὰ ἐγκαθίσματα δέοντως ἂν παραλαμβάνοιτο. Περὶ γυναικείου ῥοῦ.

- 9 46 1 Χωρίς τοῦ πεπονθένει τὴν μήτραν ὁ καλούμενος ῥοῦς γυναικεῖός ἐστιν, ὅλου τοῦ σώματος ἐκκαθαίρομένου καὶ κενουμένου διὰ τῆς ὑστέρας τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὴν ιδέαν τὸ ἐκκενούμενον οἶον καὶ τὸ πλεονάζον, τὸ μὲν ἐρυθρὸν ἰχώρ αἵματος, ἕτερον δὲ λευκὸν ἀπὸ φλέγματος, ὥχρον δ' ἄλλο πικρόχολον, ὅτε δ' ὕδατῶδες.
- 9 46 2 εἰ δ' αἷμα καθαρὸν ὡς ἐν φλεβοτομίᾳ φέροιτο, προσέχειν ἀκριβῶς μή τις ἀνάβρωσις γέγονεν ἐν τῇ μήτρᾳ.
- 9 46 3 χρὴ οὖν τοῖς ξηραίνουσι βοηθεῖν, ὑγροῦ τοῦ πάθους ὄντος χωρὶς τοῦ θερμαίνειν ἐπιφανῶς, καὶ τρίψεις ὅλου τοῦ σώματος παραλαμβάνειν καὶ χρίσεις διὰ μέλιτος ἱκανῶς ἐψηθέντος καὶ διουρητικὰ φάρμακα διδόναι, οἷόν ἐστιν ὕδωρ ἐνεψηθέντος αὐτῷ ἁσάρου καὶ σελίνου· κενοῦν δὲ διὰ γαστρὸς ὅλον τὸ σῶμα. Πρὸς ῥοῦν γυναικεῖον θεραπεία· ὅσα ἀπλᾶ. ^[5]
- 9 47 1 Ἀνδράχνη ἐσθιομένη καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς πινόμενος, βαλαύστιον, βᾶτου ὁ καρπὸς καὶ τὸ ἄνθος, δρυὸς τὸ ὑπὸ τῷ φλοιῷ τοῦ πρέμνου τὸ ὑμενῶδες καὶ τὸ ὑπὸ τῷ κελύφει τῆς βαλάνου.
- 9 47 2 ἵππουρις μάλιστα τὸν ἐρυθρὸν <ὠφελεῖ> ῥοῦν πινομένη δι' ὕδατος ἢ οἴνου· ὑποκιστὶς, σχίνου ὁ καρπὸς φρυγεῖς καὶ μετ' οἴνου πινόμενος τὸν ἐρυθρὸν ῥοῦν ἐπέχει· Σάμιος ἀστήρ, Λημνία σφραγίς.
- 9 48 τ Περὶ φλεγμονῆς ὑστέρας. Ἐμβροχῇ πρῶτον χρηστὸν δι' οἶνορροδίνου, εἴτα τῇ τρίτῃ δι' ἐλαίου καθαροῦ· πιλήματα δὲ νενοτισμένα τὰ μὲν τῇ ὀσφύϊ, τὰ δὲ τῷ ἥτρω ἐπερρίφθω δίχα ἐπιδέσεως, καὶ μετὰ τὴν τρίτην φλεβοτομία παραλαμβάνεσθω· γινέσθω δ' ἀπ' ἀγκῶνος ἢ ἀφαίρεσις.
- 9 48 2 τροφή δ' ἔστω χόνδρος ἐκ μελικράτου καὶ ἄρτος διάβροχος καὶ ὠὼν ῥοφητόν.
- 9 48 3 ἀνέσεως δὲ γενομένης, καταπλάσμασι χρηστὸν· γίνεται δ' ἀνώδυνον κατάπλασμα καὶ ὕπνου ποιητικόν, εἴ τις κωδύας ἐν μελικράτῳ ἐψήσας αὐτὰς μὲν ἐκβάλλοι, προσμίζας δὲ τὸ ἔλαιον τὰ τοῦ καταπλάσματος ἐμπλάσειεν. εἰ δ' ἀγανακτοίῃ πρὸς τὰς θερμασίας ἢ φλεγμονὴ διαθέσεις ἐρυσιπελατώδεις ἔχουσα, τούτων μὲν τῶν καταπλασμάτων ἀποχωρεῖν προσήκει, χρῆσθαι δὲ τῷ διὰ τῶν ὠῶν καὶ τοῦ μελιλώτου.
- 9 48 5 τὸ μὲν οὖν μελίλωτον ἐν γλυκεῖ ἔψεται καὶ λειοῦται· τῶν δ' ὠῶν αἱ λέκιθοι συλλειοτριβοῦνται, καὶ προσπλέκεται ῥόδιον ἢ μήλινον.
- 9 48 6 παρακμῆς δὲ φαινομένης, ἀποχωρεῖν μὲν τῶν ψυκτικῶν, ἐπὶ κηρωτὴν δὲ μεταβαίνειν προσήκει· παρ' ὅλην δὲ τὴν θεραπείαν καὶ τοῖς ἐγκαθίσμασι χρηστὸν. Περὶ τῶν ἐν μήτρᾳ ἀποστημάτων.
- 9 49 1 Εἰ ἡ φλεγμονὴ τῆς μήτρας εἰς ἐμπύημα τρέποιτο, συνεργητέον ἐστὶ τῇ ἐκπυήσει διὰ τήλεως καὶ λινοσπέρμου, καὶ μᾶλλον τοῦ κριθίνου ἀλεύρου.
- 9 49 2 τούτοις δὲ σῦκον ἐφθὸν παραπλεκέσθω, ποτὲ δὲ καὶ περιστερᾶς ἄφοδος.
- 9 49 3 καὶ συνεχέστερον τὰ ἐγκαθίσματα παραλαμβάνεσθω· πεσσοὶ δ' ὑποτιθέσθωσαν οἱ θερμαίνειν καὶ ἐρεθίζειν δυνάμενοι.
- 9 49 4 γνωστὸν δὲ τὴν σύρρηξιν γίνεσθαι, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ στομίου τῆς ὑστέρας, ποτὲ δὲ διὰ τῆς κύστεως· πλειστάκις δ' εἰς ἀπευθυμένον συρρήγνυται. Περὶ τῶν ἐν μήτρᾳ ἐλκῶν.
- 9 50 1 Δεόντως θεραπευθεῖ ἂν τὰ ἐν μήτρᾳ ἔλκη διὰ τε ἐγκαθισμάτων καὶ ἐμβροχῶν καὶ καταπλασμάτων.
- 9 50 2 ἰδιαιτέρον δ' ὠφελεῖ τὸ τοιόνδε φάρμακον· κρόκος κάλλιστος λεαίνεται μετὰ γυναικείου γάλακτος, εἴτ' ἀναλαμβάνεται κηρῷ Τυρρηνικῷ διειμένῳ μετὰ ῥοδίνου καὶ χηνείου στέατος· ἐπιχρίεται δ' εἰς κροκύδα.
- 9 50 3

τούτου δ' ἐστὶ σπουδαιότερον καὶ πρὸς περιωδυνίας ἀρμόζον σκευαζόμενον οὕτως· κωδύαι μήκωνος ἐν γλυκεῖ βρέχονται κεκραμένῳ ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς, ἔπειτα ἔψονται, μέχρι τακερωθῶσιν αὐτάρκως· μετὰ δὲ τοῦτο δεῖ λαβεῖν ῥόδων ἄνθους ἢ φύλλων κεκομμένων καὶ σεσημένων < ε καὶ κρόκου < γ καὶ κοινῇ συλλαίνειν, παραμιγνυμένου τοῦ τῶν κωδυῶν ἀφεψήματος. ^[5]

9 50 4 κηροῦ δὲ Τυρρηνικοῦ < β τῆξαι δεῖ σὺν ἴσῳ ῥοδίνῳ καὶ καταχέαι τῶν ἐν τῇ θυίᾳ καὶ συμμαλάξαι ἔχειν τε ἐν κασσιτερίνῳ ἀγγεῖν τὸ φάρμακον· ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως ἀνιέναι ἐν ῥοδίνῳ καὶ προστιθέναι ἐν πεσσῳ. Περὶ τῶν ἐν μήτρᾳ καρκινωμάτων.

9 51 1 Ἀνίατα μὲν ἐστὶ ταῦτα· παρηγορεῖν δ' αὐτὰ καὶ τοὺς πόνους μετριοτέρους ποιεῖν προσήκει διὰ τῶν ἐγκαθισμάτων τῶν διὰ τήλεως καὶ μαλάχης ἀφεψημάτων.

9 51 2 λίαν δὲ πέφυκε παρηγορεῖν ἐν αὐτοῖς προσαγόμενον τοῖς παροξυσμοῖς, εἴ τις μαλάχης τῆς ἀλθαίας τὰ φύλλα τακερώσας ἐν μελικράτῳ λειώσκει παραπλέκων ψίχας ὀλίγας καὶ ῥόδιον μετ' ἰσχάδων μελιώτου τε καὶ πηγάνου.

9 51 3 ἐνίστε τὰ σκληρὰ διαλύει.

9 51 4 μετὰ δὲ ταῦτα κηρωτὰς προσακτέον τὰς παρηγορεῖν δυναμένας. κουφίζει δ' αὐτὰς καὶ γάλα γυναικεῖον ἐγχυματιζόμενον καὶ χυλὸς ἀρνογλώσσου θερμὸς καὶ πεσσοὶ διὰ κρόκου καὶ ὀπίου καὶ ὑσσώπου καὶ γυναικείου γάλακτος σκευαζόμενοι.

9 52 τ Πρὸς ῥαγάδας ἐν μήτρᾳ. Ἴριν μετὰ μέλιτος καὶ τερμινθίνης συμμαλάξας προστίθει.

9 52 1,2 καὶ ἐγκάθισμα δ' ἀρμόσει τὸ διὰ πτισάνης εἰς χυλὸν παχὺν λελυμένης ἢ τὸ διὰ σύκων ἀφέψημα.

9 52 3 μετὰ δὲ τὸ ἀπαλυνθῆναι τοὺς τύλους ἀρμόσει τὸ διὰ καδμείας ἀνιέμενον ῥοδίνῳ. Περὶ φίμου ἐν ὑστέρᾳ.

9 53 1 Γίνεται φίμος περὶ τὸ στόμα τῆς ὑστέρας ἢ δι' ἔλκωσιν προηγησαμένην ἢ διὰ φλεγμονὴν σκιρρωθεῖσαν· θεραπεύειν δὲ δεῖ ἐγκαθίσμασι τε μαλάσσοντα τοῖς δι' ὕδρελαίου καὶ τήλεως ἀφεψημασιν καταπλάσσοντά τε ὡσαύτως καὶ πεσσοὺς μαλακτικούς προσάγοντα.

9 53 2 εἰ δ' ἐγχρονίζοι τὰ τῆς διαθέσεως, χρηστέον ὑπατμισμοῖς καὶ θυμιάμασι τοῖς δι' ἀρωμάτων.

9 53 3 λύει δὲ τὸν φίμον καὶ ὁ δι' ὑσσώπου καὶ νίτρου καὶ ῥητίνης τερμινθίνης πεσσός. Περὶ ἐμπνευματώσεως μήτρας.

9 54 1 Ἐμπνευματοῦται ἡ μήτρα ποτὲ μὲν πνεύματος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ τοῦ κύτους ἀπολαμβανομένου (συμβαίνει δὲ διογκοῦσθαι τὸ ἥτρον), ποτὲ δὲ καὶ ὅλον τὸ ὑπογάστριον οὐκ ἔλασσον ἢ ἐπὶ τυμπανίτου ὕδρωπος.

9 54 2 βοηθεῖν δὲ χρὴ εὐθὺς κατ' ἀρχὰς τῇ πασχούσῃ· χρονίσαν γὰρ ἀνίατον γίνεται τὸ πάθος.

9 54 3 ἐν ἀρχῇ τοίνυν, εἰ μὴδὲν κωλύει, φλεβοτομίαν παραληπτέον ἢ κάθαρσιν τὴν διὰ τῆς κολοκυνθίδος ἱερᾶς, εἴτα καταπλάσματα δι' ἰσχάδων, ὑσσώπου, νίτρου, πηγάνου καὶ σικύας μετὰ κατασχασμοῦ καὶ τὸ Πολυάρχου μάλαγμα· ἐγκάθισμα δὲ τὸ δι' ἀφεψήματος ἐβίσκου καὶ ἰσχάδων καὶ πεσσοὺς σκευαζομένους διὰ τερμινθίνης, χαλβάνης, σμύρνης, ἴρεως καὶ ὑσσώπου. Περὶ προπτώσεως ὑστέρας. ^[5]

9 55 1 Καταστέλλειν δὲ δεῖ τὴν προπεσοῦσαν ὑστέραν πρότερον κλύσμασι χρῆσάμενον πρὸς τὴν κομιδὴν τῶν σκυβάων· ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ ἐν κύστει περίττωμα συνειλεγμένον εἴη, καὶ τοῦτο διὰ καθετῆρος ἐκληπτέον· εἴτα σχηματίζειν τὴν πάσχουσαν ἐπὶ κλίνης ὑπτίαν ἀνάρροπον συνηγμένης ἔχουσας τὰς ἰγνύας καὶ ἐν διαστάσει τὰ σκέλη, ἔπειτα λαβεῖν σύστρεμμα ἐρίου ἀπαλοῦ καὶ σχήματι καὶ πάχει ἀνάλογον τῷ κόλπῳ τῷ γυναικεῖῳ περιβάλλειν τε λεπτῷ ὀθονίῳ καὶ καταβάπτειν εἰς χύλισμα ὑποκιστίδος ἢ ἀκακίας οἴνῳ διειμένον προστιθέναι τε τῇ

ὑστέρα καὶ δίχα βίας ἀναβιβάζειν πᾶν τὸ προπεπτωκός, ἄχρις οὗ ὁ ὄγκος ὅλος ἐν τῷ κόλπῳ γένηται, καὶ σκεπάσειν ἔξωθεν σπόγγῳ τὸ ἥτρον ἀποτεθλιμμένῳ ἐξ ὀξυκράτου κατακλίνειν τε τὴν ἄνθρωπον ἐκτεταμένα καὶ συνηρμοσμένα ἔχουσιν ἀλλήλοις τὰ σκέλη ἢ τὸ ἕτερον κατὰ τοῦ ἑτέρου κείμενον. ^[10]

9 55 2 μετὰ δὲ τοῦτο σικύας παραληπτέον μετὰ φλογὸς πλείονος ἄνω πρὸς ὀμφαλὸν καθ' ἑκατέραν λαγόνα.

9 55 3 τῇ δὲ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν, ἐγκειμένου τοῦ ἐρίου, ἐγκαθιζέτω ἡ γυνὴ εἰς οἶνον μέλανα αὐστηρὸν ποσῶς κεχλιασμένον ἢ εἰς ἀφέψημα βάτου ἢ συμύρνης ἢ σιδίων.

9 55 4 μετὰ δὲ ταῦτα τὸ μὲν ἐγκείμενον ἔριον αἰρέσθω, ἕτερον δ' ἐντιθέσθω τῷ αὐτῷ νενοτισμένον φαρμάκῳ, καταπλάσματά τε ἔξωθεν ἐπιρριπτέσθω κατὰ τοῦ ὑπογαστρίου τὰ διὰ φοινίκων καὶ ἀλφίτων ἢ φακῆς ἢ σιδίων· διὰ τρίτης δὲ πάλιν τὰ αὐτὰ γενέσθω, μέχρι πεῖσμα βέβαιον λάβωμεν περὶ τοῦ μένειν τὰ κατεσταλμένα σώματα. Περὶ ποδάγρας, ἀρθρίτιδος καὶ ἰσχιαδικῶν θεραπεία. ^[5]

9 56 1 Τῆς ἰάσεως ὁ σκοπὸς τούτων κοινός ἐστι πρὸς τὰ φλεγμαίνοντα· διαφορηθῆναι γὰρ χρή τὸ ρυθμὸν εἰς τοὺς τόπους, εἰ μὲν λεπτὸν εἴη, ἐν ἐλάττονι χρόνῳ, παχὺ δ' ὑπάρχον ἢ γλίσχρον ἐν πλείονι, καὶ πολὺ γε ἔτι μᾶλλον, εἰ γλίσχρον ἅμα τε εἴη καὶ παχύ, δεῖσεται χρόνου μακροτέρου.

9 56 2 πορρωτέρω μέντοι τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν οὐκ ἂν ἐκταθείη τῆς φλεγμονῆς ἡ θεραπεία, τοῦ τε ἱατροῦ δηλονότι πράττοντος ὁρθῶς ἅπαντα καὶ τοῦ κάμνοντος εὐπειθοῦς ὑπάρχοντος.

9 56 3 ἐνίοτε μὲν οὖν ὁ κατασκήπτων χυμὸς αἱματικός ἐστίν, ὡς τὸ πολὺ μέντοι φλεγματώδης ἢ μικτός· ἀκριβέστερον δὲ τις ἐρμηνεύων οὐ φλεγματώδη χυμόν, ἀλλὰ τὸν ἰδίως ὤμῳ ὀνομαζόμενον ἐπικρατεῖν ὡς τὸ πολὺ φήσει κατὰ τὰς ἀρθρίτιδας· ἔστι δὲ παχὺς οὗτος ὁμοίος που ὑάλῳ κεχυμένη τῷ πάχει, χρονίζων δ' ἐν τοῖς ἄρθροις οὐ μόνον παχύτερος, ἀλλὰ καὶ γλίσχρότερος γίνεται. ^[5]

9 56 4 τῶν τε οὖν πῶρων ἡ γένεσις ἐκ τούτου, κάπειδ' ἀν γένωνται, μηκέτι ἐλπίσης εἰς τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν ἀκριβῶς ἐπανελθεῖν δύνασθαι τὸ ἄρθρον.

9 56 5 ἀρχὴ δ' ἔστω σοι τῆς θεραπείας ἡ τοῦ λυποῦντος χυμοῦ κένωσις, εἰ μὲν πληθωρικὸν εἴη τὸ σῶμα, φλεβοτομίας ἀπάντων πρώτης παραλαμβανομένης, εἴτα καθάρσεως, ἐφ' ἣ τῶν τοπικῶν φαρμάκων ἐν καιρῷ καὶ τάξει προσηκούσῃ, ἐπὶ μὲν τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ἀποκρουστικοῖς τοῦ ρεύματος χρωμένων ἡμῶν, ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἰσχίον διαρθρώσεως φυλαττομένων τοῦτο δρᾶν· ἐν βάθει γὰρ οὔσης αὐτῆς συνελαύνεται τὸ ἐκ τῶν περιεχόντων ἀγγείων καὶ μυῶν αἷμα πρὸς ἐκείνην. ^[5]

9 56 6 παρηγορικῶν οὖν ἐν ἀρχῇ χρειαί φαρμάκων ἐστὶν ἐπὶ τῆς κατ' ἰσχίον ὀδύνης, οὔτε τῶν ψυχόντων σφοδρῶς οὔτε τῶν θερμαίνοντων ἰσχυρῶς, ὁποῖων ὕστερον δεῖται. τοὺς μὲν οὖν γαστριμάργους καὶ κακῶς διαιτωμένους οὐδὲ ἐπιχειρεῖν δεῖ θεραπεύειν· ὅσοι δ' εὐπειθεῖς εἰσιν, ὀνήσεις αὐτοὺς μέγιστα κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἥρος προκενώσας μὲν πρῶτον, ἐφεξῆς δ' ἐπὶ γυμνάσια καὶ δίαιταν ὑγιεινὴν ἀγαγόν.

9 56 8 οὐκ ὀλιγάκις δ' ὑπὸ πλήθους αἵματος γινομένης τῆς ἰσχιάδος θεραπεύομεν αὐτὴν τάχιστα τῶν κατὰ τὴν ἰγνύαν ἢ παρὰ τὰ σφυρὰ φλεβῶν τεμνομένων.

9 56 9 ἐὰν δὲ τις πρὶν κενῶσαι τὸ πᾶν σῶμα δριμέσι φαρμάκοις ἐπ' ἰσχιάδι χρήσῃται κατὰ τοῦ πεπονθότος μορίου, δυσιατοτάτην ποιεῖ τὴν διάθεσιν, σφηνουμένου τοῦ πλήθους αὐτόθι.

9 56 10 ὠφελοῦσι δὲ καὶ οἱ ἔμετοι τοὺς ἰσχιαδικούς μᾶλλον τῶν διὰ τῆς κάτω γαστρὸς κενώσεων.

9 56 11

ἐφ' ὧν δὲ σφήνωσις γένοιτο σφοδρὰ καὶ δύσλυτος διὰ τι τῶν δριμέων φαρμάκων, σικύα βοηθεῖ μέγιστα καὶ ὁ διὰ τῶν καθαρτικῶν γινόμενος κλυσμός, οἷός ἐστιν ὁ διὰ τῆς κολοκυνθίδος. Πρὸς ποδαγρικὰς ἄρθρων ρευματικὰς διαθέσεις καὶ σκίρρους.

9 57 1,2 Ἀριστολοχία πινομένη μεθ' ὕδατος ὠφελεῖ. κυάμινον ἄλευρον ἐψηθὲν καὶ προσλαβὼν ὑείου στέατος καλῶς ποιεῖ.

9 57 3 ὥς δ' Ἀδαμάντιος ἔλεγε, κραμβῶν ξηρῶν ῥιζῶν καὶ καυλῶν κεκαυμένων τέφρα μεθ' ὑείου στέατος καλλίστως ποιεῖ, ὀδυνωμένων μὲν νεαροῦ ἀνάλου, διαφορήσεως δὲ δεομένων μετὰ παλαιοῦ ἀλισθέντος.

9 57 4 ἀλώπεκας ὅλας ἔψοντες ἐν ἐλαίῳ τινὲς ἀρθριτικοὺς θεραπεύουσιν, οἱ μὲν ζώσας ἐμβάλλοντες μεγίστῳ λέβητι, οἱ δὲ καὶ τεθνεώσας· ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ὑαίνας ἔψουσιν, ποιοῦντες διαφορητικὸν ἔλαιον, εἴτα πυέλους αὐτῶ πληροῦντες ἐνεβίβαζον αὐταῖς ὅλους τοὺς ἀρθριτικούς, ἐνδιατρίβειν χρόνῳ τινὶ συχνῶ κελεύοντες, ἐκ τούτου τε συνέβαινεν οὐ μόνον τοὺς περὶ τὰ ἄρθρα ὄγκους, ἀλλὰ καὶ τὸ σύμπαν σῶμα κενοῦσθαι. ^[5]

9 57 5 περὶ δὲ τῶν πύρων εἴρηται μὲν καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ, ῥηθήσεται δὲ καὶ νῦν. Θεραπεία τῶν ἐν ἀρθρίτεσι σκίρρων.

9 58 1 Λευκοῖων αἱ ῥίζαι μετ' ὄξους τὰς σκιρρουμένας ἐν τοῖς ἄρθροις φλεγμονὰς ἰῶνται.

9 58 2 τυρῶ τῷ δριμυτάτῳ καὶ χρονιωτάτῳ ἐπ' ἀρθριτικοῦ πύρους ἔχοντος ἐν τοῖς ἄρθροις ἐχρησάμην ὑείου κρέως ταριχηροῦ ἀφεψήματι δεύσας, καὶ ἐν θυίᾳ καλῶς λειώσας ἐπιμελῶς ἐπέθηκα κατὰ τῶν πύρων, καὶ μεγάλως ὠφέλησεν· διαρρηγνυμένου γὰρ αὐτομάτως αὐτῶν τοῦ δέρματος ἄνευ τομῆς ἀνέπλεεν ἀλύτως ἐκάστης ἡμέρας μόρια τῶν πύρων. ^[5]

9 58 3 πλατάνου φύλλα χλωρὰ λεανθέντα τὰς ἐν γόνασι φλεγμονὰς ὀνίνησιν.

9 58 4 εὐφόρβιον λεῖον μετ' ἐλαίου μιγνὺς τετηκότα κηρὸν προσάγων πολλάκις ἐχρησάμην ἐπὶ γόνατι κατὰ ψῦξιν ὀδυνωμένῳ καὶ ἐπ' ἄλλων μορίων, καὶ ἀνώδυνοι ταχέως ἐγένοντο. Πρὸς σκίρρους τὸ Φιλαγρίου ἐν τῷ ε τῶν ποδαγρικῶν.

9 59 1 Πευκεδάνου ῥίζης, Ἀσσίου λίθου ἄνθους (εἰ δὲ μὴ παρείη, ἁλῶν ἀμμωνιακῶν), προπόλεως λιπαρᾶς ἀνὰ β, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος α, ἐρίων οἰσυπηρῶν κεκαυμένων α, ἀριστολοχίας στρογγύλης, κισήρεως, κυνείας κόπρου, ἰοῦ ξυστοῦ, λεπίδος χαλκοῦ, μίσους ἀνὰ ιη, καστορίου γρ ιβ, σμύρνης β γ, ἰζοῦ δρυΐνου β γ, κηροῦ β ιβ [?], πιτυΐνης β ιβ [?], πίττης βρυττίας β ιη γρ ιβ, ἐλαίου παλαιοῦ τὸ ἀρκοῦν, ὄξους δριμυτάτου τὸ ἀρκοῦν. Ποδάγρας προφυλακτικόν. ^[5]

9 60 1 Οἱ ἅλεις σὺν ἐλαίῳ λειοτριβούμενοι πάντας τοὺς προφυλαττομένους ἐμπεσεῖν εἰς τὸ ποδαγρικὸν πάθος ὀνινᾶσι μεγάλως, εἰ μὴ πάνυ ξηρὰν ἔχοιεν δυσκρασίαν· δεῖ δὲ χρῆσθαι. αὐτῷ ἔωθέν τε καὶ εἰς ἐσπέραν χρωμένους διὰ παντὸς τοῦ βίου· καὶ μετὰ τὰς παρακμὰς δὲ τῶν φλεγμονῶν αὐτῷ χρηστέον.

9 60 2 — Ἄλλο πρὸς ποδαγρικούς· παλαιότατον ἔλαιον ἔψε, ἕως οὗ σύστασιν λάβῃ ἐμπλαστώδη, καὶ ἐπιπάσας λειότατον νίτρον ἀναλαβὼν χρῶ ἐμπλάσας ὀθόνη. Πρὸς ἰσχιαδικούς.

9 61 1 Θέρμων πικρῶν ἀλεύρω καταπλάττουσι τοὺς ἰσχιαδικούς ὄξει ἢ ὀξυμέλιτι ἢ ὀξυκράτῳ ἔψοντες.

9 61 2 καλαμίνθη καταπλάσσουσί τινες τοὺς ἰσχιαδικούς ὥς γενναίῳ βοηθήματι.

9 61 3 καππάρεως τῆς ῥίζης ὁ φλοιὸς τὰς κατ' ἰσχίον ὀδύνας ὀνίνησι πινομένός τε καὶ ἔξωθεν τοῖς ἐπιτηδείοις καταπλάσμασι μιγνύμενος.

9 61 4 κόστω μετ' ἐλαίου τοὺς παραλελυμένους καὶ ἰσχιαδικούς ἀνατρίβειν ὠφέλιμον.

9 61 5

- γάρος καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ταριχηρῶν ἰχθύων ἄλμη ἐνίεται τοῖς ἰσχιαδικοῖς.
- 9 61 6 θλάσπεως σπέρμα δι' ἔδρας ἐνιέμενον ὀνίνησι τῷ αἵματῶδι κενοῦν.
- 9 61 7 κενταυρίου τοῦ μικροῦ τὸ ἀφέψημα ἐνιᾶσί τινες ὡς ἄγον χολώδη, καὶ ὅταν αἵματῶδι κενώσει, μᾶλλον ὠφελεῖ.
- 9 61 8 τινὰ δὲ καὶ ποτήματα πεπεύραται ὡς τελείως ἀπαλλάττοντα τῆς διαθέσεως.
- 9 61 9 ἀπλούστατον μὲν τὸ διὰ τεσσάρων· χαμαίδρυος [?] α, γεντιανῆς Ϝ θ, ἀριστολοχίας στρογγύλης Ϝ θ, πηγάνου σπέρματος ξηροῦ ξ' α .
- 9 61 10 κόψαντα δεῖ καὶ σήσαντα διδόναι καθ' ἑκάστην ἡμέραν κοχλιαρίου πλῆθος ἄδροῦ νήσται τε καὶ εὐπέπτω μεθ' ὕδατος ψυχροῦ κυάθων β' ἐπ' ἐνιαυτόν.
- 9 61 11 τὸ δὲ διὰ τῶν ἑπτὰ τοιόνδε ἐστίν· ὑπερικοῦ Ϝ α, κενταυρίου Ϝ γ, χαμαιπίτυος Ϝ γ, γεντιανῆς Ϝ ε, ἀριστολοχίας στρογγύλης Ϝ α, ἀγαρικοῦ Ϝ γ, πετροσελίνου Ϝ α, μέλιτος Ἀττικοῦ [?] ε .
- 9 61 12 ἡ δόσις < α μεθ' ὕδατος κυάθων τριῶν· ἡ δὲ λοιπὴ χρῆσις ἡ αὐτή.